Postilla super epistolas et evangelia. Et pro defunctis / [Guilelmus Parisiensis].

Contributors

William, of Auvergne, Bishop of Paris, 1180-1249.

Publication/Creation

Basle : M. Furter, [1500?]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/ngceef5n

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
https://wellcomecollection.org

5
Bâl
f
00

Case 2. b. 3.

Guillermus.
Postilla
Bâle: M Furter. [c.1500]

Hain *8250

Sigs b i (ix) and d 1 (xxv)
wanting from pt i
and (probably) n6 (blank)
from pt ii

? after 1500

45942.

Sotheby
26/1/99
Lot 851

Ego Udalricus Gutted ex [illegible]
[illegible] viginti [illegible] in Wienna [illegible]

2660

Poſtilla Guillermi ſuper Epiſtolas et euangelia de tēpore et ſanctis. Et pro defunctis

851 Guillermus. Postilla super Epistolas et Evangelia de Tempore et Sanctis, et pro defunctis, lit. goth. *capitals rubricated, numerous spirited woodcuts,* 2 parts in 1 vol. *device of Michael Furter, of Bâle, at end of part I (wants folio ix, with all faults) oaken boards, stamped leather* *absque nota*

inri

Incipit poſtilla ſup euangelia. Et primo dñica ſcdm ſenſum litteralē iuxta ꝯcordantias euangeliſtarum.

Dñica prima aduētus Euangelium ſcdm Matheū. XXI.

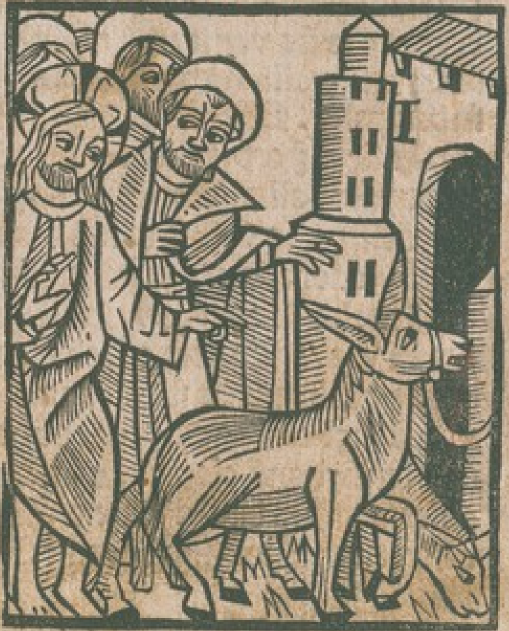

IN illo tempore. Cū appropinquaſſent hieroſolymis: ꝛ veniſſent bethphage ad montē oliueti: tūc miſit duos de diſcipulis ſuis dicēs: Ite in caſtellū qd cōtra

Cum appropinquaſſent hieroſolymis. Math. xxj. Mar. xj. Lu. xix. Johis. xij. Hyſtoria hui⁹ euangelij facta eſt anno xp̄i. xxxiij. xiij. kal'. Aprilis. dñica. luna. x. inditiōe. vj. Ante initiū hodierni euangelij habet Johis. xij. ꝙ ante ſex dies paſce .i. ſabbato ante diē palmarū xp̄s venit bethaniā qd erat caſtellū marthe ꝛ marie magdalene: diſtās a hierl'em duo parua miliaria: que faciūt vnū dimidiū miliare apud nos ſ. ī ꝑtib⁹ almanie: vbi ſ fecerūt xp̄o cenā: et martha miniſtrabat Lazarus vero erat vn⁹ ex diſcūbentib⁹ Maria magdalene aperuit pixidem de alabaſtro vnguenti nardipiſtici ꝑcioſi: ꝛ vnxit pedes ꝛ caput dñi. Cōuenerūt aūt bethaniā multi nō tantū ꝑpter ieſū ſed vt lazarū viderēt reſuſcitatū. Cogitauerūt aūt principes ſacerdotū: vt lazarū interficerēt: qꝛ multi ꝑpt' ip̄m abibāt ex iudeis ꝛ credebāt in ieſum. Sequenti vero die: ſcꝫ in die palmarū mane facto xp̄us de bethāia receſſit: vt veniret in hieruſalēꝫ. ¶ Cū autē appropinquaſſent hieroſolymis: ꝛ veniſſent bethphage.] Ly q̄ erat villa parua in deſcēſu mōtis oliueti verſus hieruſalē: ꝛ erat ſacerdotū: qꝛ licet ſacerdotes nō haberēt hereditates ad colendū: habebāt tamē domos ad aīalia nutriēda [ad montē oliueti] qui diſtat a hieruſalē mille paſſus: qui faciūt vnū miliare .i. iter ſabbati habēs: vt patꝫ Act' .i. [Tūc miſit duos de diſcipulis ſuis:] qui fuerūt Petr⁹ ꝛ philipp⁹: vt dicūt Ambroſi⁹ ꝛ Chriſoſtom⁹: ꝛ etiā Hylarius [dicens: Ite in caſtellū] .i. ad hieruſalem: que erat ſita ad radices alterius mōtis: ſcꝫ ſyon [qd eſt cōtra vos] .i. vobis ex oppoſito. Hic etiam dicit' ꝙ dñs noſter ieſus xp̄us ꝑuidebat cōtradictiōeꝫ futurā in hieruſalē cōtra ap'los: qꝛ poſt aſcenſionē xp̄i iudei perſequebant' apoſtolos: ꝛ flagellabāt eos oēs ſimul: ꝛ ꝓhibuerūt ne ampli⁹ ꝑdicarēt populo in hoc noīe. Reſpōdit Petrus: Oportet deo pluſ obedire q̄ hoībus Act'. v. Unde ꝛ pſ̄. liiij. Iniq̄tatē ꝛ ꝯtradictionē vidi ī ciuitate [ꝛ ſtatim inuenietiſ aſinā alligatā ꝛ pullū cuꝫ ea] Ad litterā dicit' ꝙ in hieruſalē erat aſina cōis deputata cōibus vſibus pauperū: q̄ non poterāt hr̄e iumenta: ꝛ erat ante domū cuiuſdā ligata: vel in in cōi loco: vt q̄ ea indigebat: die q̄ habebat eā ei pabulū dabat: pullus aūt eius nutriebat' ad eoſdē vſus: ꝛ hoc ſm Hieroñ. ꝛ Rab. [ſoluite ꝛ adducite mihi: ꝛ ſi qs vobis aliq̄d dixerit] .ſ. īpedire volēs [dicite:

quia dñs his opus habet ꝛ ↄfeſtim]. i. ſi
ne ↄtradictiõe[dimittet eos] Vñ Chryſ.
Virtus chriſti apparuit coram eo. i. cuſto
de illoꝝ animaliũ ad dandũ ignotis [Hoc
autem factũ eſt vt adimpleret qđ dictũ eſt

ſuerũt ſup eos veſtimẽta ſua ꝛ eũ deſup ſe
dere fecerũt] hec fuit reuerẽtia quaꝫ diſci
puli xpo exhibuerũt: qꝛ nõ pmiſerũt eũ eqta
re ſup nudo ſꝫ ei loco ſelle veſtimẽta ſua im
poſuerũt. [Plurima ãt turba ſtrauerũt veſti

per ꝓphetã dicen
tem] Zacha. 9. Di
cite filie ſion] Ly.
hoc eſt ciuitati hie
ruſalẽ que dicebat
filia ſion: quia in
mõte ſion erat forta
liciũ ciuitatis ꝛ ꝓte
gebat ciuitas ab il
la parte ſicut filia ſi
on a matre [Ecce
rex tuus]. i. chriſt⁹
[venit tibi mãſue
tus ſedens ſup aſi
nam ꝛ pullum filiũ
ſubiugalis] Pri
mo enĩ ſedit ſuper
pullum: quia tamẽ
non erat domitus:
quia nonduꝫ fuerat
applicat⁹ humanis
vſib⁹ vt dꝛ Mar. 11
Lu. 19. ideo ſedit
poſtea ſuper aſinaꝫ
Hoc autem factum
eſt in figura: qꝛ per
pullũ ſignificat po
pulus gentilis qui
nõ fuerat ſubiect⁹
iugo legis: p aſinã
vo populus iudai
cus: q̃ laborauerat

vos eſt: ꝛ ſtatim inuenictis aſinã
alligatam ꝛ pullũ cum ea: ſoluite
ꝛ adducite mihi: ꝛ ſi qs vobis ali
quid dixerit: dicite: quia dñs his
opus habet: Et confeſtim dimit
tet eos. Hoc autem totũ factũ eſt
vt adimpleret qđ dictũ eſt p pro
phetam dicentẽ. Dicite filie ſion
ecce rex tuus venit tibi mãſuet⁹
ſedens ſup aſinam ꝛ pullum filiũ
ſubiugalis. Euntes aũt diſcipuli
fecerũt ſicut pcepit illis ieſus. Et
adduxerũt aſinã ꝛ pullũ: ꝛ impo
ſuerũt ſup eos veſtimẽta ſua ꝛ euꝫ
deſup ſedere fecerunt. Plurima
autẽ turba ſtrauerũt veſtimenta
ſua in via. Alij autez cedebãt ra
mos de arborib⁹ ꝛ ſternebant in
via. Turbe aũt que pcedebãt et
que ſequebant clamabãt dicẽtes
Oſanna filio dauid. Benedict⁹
qui venit in nomine domini.

menta ſua in via]
ſcꝫ ſub pedib⁹ aſine
ne offenderet ad la
pidem. Et etiã hoc
factuꝫ eſt ipſi xpo a
pplo in ſignũ reue
rentie. [Alij ãt ce
debãt ramos de ar
borib⁹ ꝛ ſternebãt ĩ
via] qđ erat alacri
tatis ꝛ gaudij ſignũ
vt dicit Hiero. Et
eſt veriſimile q̃ de
oĩ genere pulchra
ruꝫ arboꝝ ꝛ pcipue
oliuarũ. Vñ eccl'ia
cantat. Pueri he
breoꝝ tollẽtes ra
mos oliua. ꝛc. Cã
tat etiã de florib⁹ ꝛ
palmis. Occurrũt
turbe cũ floribus ꝛ
palmis. In illa enĩ
calida regiõe tũc ar
bores citi⁹ florent.
Ideo ẽ credibile q̃
pulchriores frõdes
cuꝫ florib⁹ ſuis vel
etiã flores alios de
terra carpebãt pro
amenitate ꝛ iocun
ditate oſtendenda

ſub lege. Ad hoc aũt veniebat xps ĩ mõm
vt vtrũq; pplꝫ ſubiugaret ſibi p fidẽ catho
licã. Notãdũ aũt q̃ huic facto adhibet ꝓ
pheticia zacharie ĩ teſtioniũ vt appeat dñꝫ
ieſum oĩa q̃ de ſeipſo ſcpta ſũt ↄpleuiſſe: ſꝫ
ſcribe ꝛ pharíſei cecati malicia ñ intellexe
rũt ea q̃ legerũt. Et iſtud dictũ ꝓphetie ex
tendit ad duplicẽ aduẽtũ xpi. ſ. aduẽtuꝫ in
carnẽ. Et ſic legit hoc euãg. in pma dñica
aduẽt⁹ ſm rubricã ordinis pdicatoꝝ ꝛ ad
uentũ in hierl'm: ꝛ ſic legit in dñica palma
rũ[. Euntes aũt diſcipli fecerũt ſicut pcepit il
lis Ieſus: ꝛ adduxerũt aſinã ꝛ pullũ ꝛ ipo

[turbe aũt q̃ precedebãt ꝛ ſeqbant clama
bãt dicẽtes: Oſanna filio dauid] Cũ enim
xps eſſet ĩ deſcẽſu mõtis oliueti: audituꝫ eſt
hieroſolymis đ aduẽtu ei⁹: ꝛ tũc turba mlta
ta q̃ ↄuenerat ad diẽ feſtũ ꝓceſſit ei obuiã:
qꝛ audierãt miraculũ đ ſuſcitatiõe Lazari
Multa enĩ turba comitabat eũ đ bethania
veniẽdo: ꝛ ſic oẽs ſimꝉ. ſ. obuiãtes ꝛ comi
tantes fecerũt ei reuerẽtiã clamãtes ꝛ dicen
tes: [Oſãna filio dauid]. Oſãna interpreta
tur obſecro dñe ſaluũ me fac filio dauid. i.
p filiũ dauid. ſ. xpm [bñdict⁹ q̃ venit] ſup
ple, a dño deo miſſus [in noie dñi]. Vñ pſ

Narrabo nomē tuū fratribꝰ meis. Itē ſm
Marcū. Turbe adhuc adiūxerūt ſcđaȝ lau
dem dicētes: Bn̄dictū regnū pr̄is nr̄i Da
uid: q̄ſi dicerēt. Bn̄dictum regnū pr̄is nr̄i
Dauid qđ reſtitutū eſt nūc in aduentu tuo.
Itē ſm Lu. tertiā laudē addiderūt dicētes
Pax ī celis ⁊ gloria in excelſ. Itē ſm Jo.
quartā laudē addiderūt dicētes: Bn̄dictꝰ
rex iſrael q̄ venit ī noīe dn̄i: ⁊ ſic receperūt
eū oēs turbe tāq̄ regē Circa pn̄s euāgl̄. vt
dr̄: Ecce rex tuꝰ venit tibi māſuetꝰ. Eſt di-
ligent̄ ſciēdū ꝙ aduētꝰ xp̄i deſiderabat̄ a
ſupiorībꝰ. ſ. ab āgelis vt reſtaurarent̄. Nā
p incarnationē filij dei ſedes demonū cadē
tiū ſūt implete. Itē deſiderabat̄ ab inferio-
ribꝰ. ſ. a ſctīs pr̄ibꝰ ī lymbo vt inde extra-
herēt̄ q̄ ibi detinebant̄ captiui: q̄ p aduētū
filij dei ſunt libati vt patet zacha. xi. Tu āt
in ſanguine teſtamēti eduxiſti vinctos ī la
cu in q̄ nō erat aq̄ ⁊c̄. Itē ōſiderabat̄ a mo-
dernis q̄ ꝓtunc erāt in medio. i. ī mđo vt ī
eiꝰ fide ⁊ merito ſaluarēt̄: nō deſcēdentes
ampliꝰ in infernū: qꝛ pꝰ eiꝰ aduētū celum
aſcēdūt oēs q̄ credūt in ipſuȝ in vitā glorie
pmāſuri: vt patet Jo. 3. Sic deꝰ dilexit mū
dū vt vnigenitū filiū ſuū daret: vt oīs q̄ cre
dit in ipſum nō pereat: ſȝ habeat vitā et̄nā
Itē diligent̄ notandū ꝙ totū tp̄s ante ad-
uentū xp̄i fuit tp̄s rigoris ⁊ iuſticie: nā deꝰ
in eo magnā iuſticiā exercuit vt patet ī Lu
cifero ⁊ āgelis eiꝰ q̄s ꝓpt̄ motū vnū ſupbie
de celo ꝓiecit Eſa. 14. Itē patet in primis
parētibꝰ q̄s ꝓpt̄ vnū pomū vetitū qđ come
derūt: ī padiſo eiecit Gen̄. 3. Itē patet ī di
luuio: in q̄ ꝓpt̄ pctm̄ carnis totū genꝰ hūa-
nū ſubmerſit: exceptis octo hoībꝰ Gen̄. 7.
Itē etiā patet in q̄nq; ciuitatibꝰ Sodoma
Gomorra. Abdama. Seboym: ⁊ Segor:
vt patȝ Gen̄. 19. Pluit dn̄s ſup Sodomā
⁊ Gomorrā ſulphur ⁊ ignē ī celo ⁊ ſubuer
tit has ciuitateſ ⁊ oēȝ circa regionē vniuer
ſos habitatores vrbiū: ⁊ cūcta virētia terre
Itē patet ī mult̄ loc̄ veter̄ teſtamēti: vbi
oſ̄dit̄ ꝙ deꝰ magnas iuſticias exercuit in
hoīes. Nā hec ſn̄ia ⁊ admirāda iuſticia oēſ
pr̄iarchas ⁊ ꝓphas: ac etiā oēȝ hoīeȝ q̄tū
cūq; ſctē viueret mittebat ad carcerē infer-
ni Gen̄. 37. Deſcēdā ad filiū meū lugēs in
infernū: ac etiā Johānē baptiſtā ī q̄ xp̄s te
ſtatꝰ ē ꝙ int̄ natos mulierū nō ſurrexit ma

ior Johāne baptiſta Mat. xj. vn̄ pſ̄. Dn̄e
in celo miſericordia tua: qꝛ miſericordia ꝓ
tūc videbat̄ eſſe ī celo cū angel̄. At vbi ve-
nit plenitudo tp̄is Gal. 4. ſ. tp̄s gr̄e ⁊ mi-
ſericordie: qđ incepit in aduētu xp̄i circum
quaq; regnat ⁊ ꝑualet miſericordia iuſticie
Vn̄ pſ̄. cxviij. Miſericordia tua dn̄e plēa ē
terra. Hoc ſic ꝓbat̄: qꝛ xp̄s poſt aduētū ſu-
um regnū celoꝝ ꝑcioſiſſimū vili ꝑcio vēdi-
dit. Nā ꝑmo ipſū dedit aplīs ꝓ naui ⁊ rhe
ti: vt patet Mat. 4. Relict̄ rhetibꝰ ⁊ na-
ui ſecuti ſūt eū. Scđo zacheo dedit ꝓ dimi
dio bonoꝝ ſuoꝝ: vt patet Lu. 19. Ecce di-
midiū bonoꝝ meoꝝ dn̄e do paupibꝰ. Ter
tio dedit alijs ꝓ reſidua pte diuitiarū ſua-
rū: vt patet Lu. xj. Qđ ſupeſt date elemo
ſynā: ⁊ ecce oīa mūda ſūt vob̄. Quarto q̄-
buſdā dat ꝓ duobꝰ eribꝰ mīmis: ſicut pau
percule vidue: vt patet Lu. 22. Vidit aūt
Jeſus ⁊ q̄ndā viduā paupculā mittentem
era minuta duo. Quinto q̄buſdā ꝓ calice
aque frigide: vt patet Mat. 10. Quicūq;
potū dederit vni ex mīmis meis iſt̄: calicē
aq̄ frigide nō pdet mercedē. Sexto q̄buſ-
dam ꝓ ſola bona volūtate vt latroni in cru
ce q̄ dixit: Dn̄e memēto mei dū vener̄ ī re-
gnū tuū. Et rn̄dit ei xp̄s: Amen dico tibi.
Hodie mecū eris in padiſo. Vn̄ Aug. Co-
ronat deꝰ intꝰ volūtatē: vbi non inuenit fa-
cultatē. Itē notādū ꝙ Hugo ī prato ſu-
per ꝑdicta v̄ba. Ecce rex tuꝰ venit tibi mā
ſuetꝰ. dicit ꝙ dn̄s Jeſus xp̄s venit nob̄ ſe-
ptē modis. Primo venit vt lux ad nos il-
lumināđū: qꝛ oēs ceci eramꝰ vt patet Eſa.
9. Habitātibꝰ in regiōe vmbre mortis: lux
orta ē eis. Scđo venit vt medicꝰ ad ſanā-
dū: qꝛ oēs infirmi ad mortē iacebamꝰ. Vn̄
pſ̄. 16. Miſit v̄bū ſuū ⁊ ſanauit eos. Ter
tio venit vt iuſtꝰ ad iuſtificandū ⁊ pctā re-
mittēdū: qꝛ oēs peccauimꝰ: iuxta illud ad
Roma. 3. Oēs peccauerūt ⁊ egēt gr̄a dei.
Mat. 9. Confide fili: remittunt̄ tibi pctā
tua. Quarto venit vt ignis ad inflāmāduȝ
qꝛ in dei amore ⁊ ꝓximi oēs frigidi mane-
bamꝰ: vt patet Lu. 12. Ignē veni mittere
in terrā. Quinto venit vt redēptor ad ꝑci-
um nob̄ ſoluēdū: qꝛ oēs ꝓ delicto ꝑmoruȝ
parētū in carcere inferni ōtinebamur. Vn̄
apl̄s. 1. Corinth. 6. Empti eni eſt̄ ꝑcio ma
gno. Sexto venit vt vita ad viuificādū: qꝛ

omnes vita glorie carebamꝰ ꝓpter origīa-
le peccatum. Septimo venit vt dominus
omnipotēs ad patriam noſtram nos vedu-
cendo: vt patet Mich. ij. Aſcendet enim
pandēs iter ante eos. Hec Hugo de prato.

ſt ignem ⁊ ſulphur de celo ⁊ omnes perdi
dit: ſcðm hec erit qua die filius hoīs reue
labit. ſ. in die iudicij. Unde etiam de hoc
dicit. j. Theſſal. v. Cum dixerit pax ⁊ ſe-
curitas tūc repētinꝰ eis ſupueniet interitꝰ

Dñica. II. aduentus Euangelium ſm Lu. XXI.

In illo tempore. Dixit Jeſus diſ. ſ. Erūt ſigna ī ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊ in terris preſſura gentiū p̄ confuſiōe ſonitꝰ maris ⁊ fluctuū areſcētibꝰ hoībꝰ p̄ timore ⁊ expectatione q̄ ſupueniēt vniuerſo orbi. Nā virtutes celoꝝ mouebuntur

Postilla.

Erūt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊c. Lu. xxj. Mat. xxiiij. Mar. xiij. Hec predixit dñs Jeſus Anno eius xxxiij. xj. kal. Apl̄ feria. iij. luna. xij. inditione. vj. Ante initiū hodierni euāgelij. ſcribit ſanctꝰ Lu. in eodem ca. ꝙ chriſtus predicenſ tempꝰ extremi iudicij dixit: Surget gens ꝯtra gentem: ⁊ regnū aduerſus regnū: ⁊ terremotus erūt magni per loca: ⁊ peſtilentie ⁊ fames: terroreſq; de celo ⁊ ſig̃ magna erunt. Ve pregnantibꝰ ⁊ nutrientibꝰ ī illis diebus. Item de extremo iudicio dicit etiam Lu. xvij. Sicut fulgur choruſcās d̄ ſub celo ī ea q̄ ſub celo ſunt: ita erit filius hoīs ī die ſua ſcilicet aduentꝰ ad iudicium. Et ſicut factum eſt in diebꝰ Noe: ita erit in diebus filij hominis. Edebant ⁊ bibebāt vxores ducebāt ⁊ dabāt ad nuptias vſq; in diem qua intrauit Noe arcam ⁊ venit diluuium ⁊ perdidit omnes. Similit̄ ſicut factū eſt in diebꝰ Loth. Edebāt ⁊ bibebāt emebant ⁊ vendebant: plantabāt ⁊ edificabāt. qua die autem exijt Loth a Sodomis plu

Alia postilla.

Erunt ſig̃ ī ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊c. Lu. xxj. Matth. xxiiij. Marci. iij. Sz que erūt illa ſigna declarat. Primo vt habet Johel ij. Sol ꝯuertetur ī tenebras ⁊ luna in ſanguinē anteq̄ veniat dies dñi magnus ⁊ terribilis. Idez oſtenſum eſt Johanni vt habet Apocal. vj. Sol factus eſt niger tāq̄ ſaccus cilicinus: et luna tota facta eſt ſicut ſanguis: ⁊ ſtelle de celo ceciderūt ſuper terram. Itez chriſtꝰ dicit Mat. xxiiij. Sol obſcurabit ⁊ luna non dabit lucem ſuam: et ſtelle cadent de celo. Hoc non intelligitur ꝙ cadant de firmamēto: q2 minima ſtella ſm aſtronomos eſt maior q̄ tota terra ſed tante impreſſiōes ⁊ choruſcationes erunt ī aere decurrētes ad terrorem malorum vt a ſimplicibꝰ hominibꝰ ſtelle cadere putabunt. Unde Aug. Tam ſeua erunt iudicia dei ꝙ ipſum ſol aſpicere nō audebit. ⁊ in terris preſſura gentiū pre confuſione ſonitus maris ⁊ fluctuū. Glo. appropinq̄nte extremo iudicio erit ſonitus maris terribilis ⁊ fluctuū eius. Nam mare eleuabit vl-

Et tunc videbunt filium homi-
nis venientem in nube cum pote
ſtate magna τ maieſtate His au-
tem fieri incipientibus: reſpicite
τ leuate capita veſtra quoniam
appropinquabit redemptio ve-
ſtra. Et dixit illis ſimilitudinem
Uidete ficulneam τ omnes ar-
bores cum producunt iam ex ſe
fructum ſcitis quoniã prope eſt
eſtas ita τ vos cum videritis hec
fieri: ſcitote quoniã prope eſt re
gnum dei: Amen dico vobis: quia
non preteribit generatio hec do-
nec omnia fiant. Celum τ terra
tranſibunt: verba autem mea nõ
tranſibunt.

ſra altitudinẽ montium q̃draginta cubitis
Unde pſ. xcij. Mirabiles elatiões maris
Tunc illi qui prope mare habitabũt in val
libus fugient ad loca montana τ compri-
ment ſe ꝓpter ſonitum maris [areſcentibus
hominibus] Hor.
quia ſicut mentem
ſecuritas reficit τ in-
pinguat: ſm illud
Prouerb. xv. Se-
cura mens quaſi iu
ge conuiuiũ: ſic timor
attenuat τ exiccat
ſm illud Prouer.
xvij. Spiritus tri-
ſtis exiccat oſſa [p̃
timore] ſcz inſtanti
um maloꝝ [τ expe-
ctatione] ſcilicet fu
turoꝝ adhuc diſtã-
tium [que] ſcilicet
timor τ expectatio
[ſuperueniet deſu-
per] ſcilicet de celo
[vniuerſo orbi] nõ
tm̃ parti. Ex q̃ pa-
tet ꝙ nullus erit lo
cus refugij vt patz
Mat. xxiiij. Erit
tunc tribulatio q̃lis
nõ fuit ab ĩitio mũ-
di vſq̃ modo: neq̃ fiet: vt patet Dañ. x.
Ueniet tale tp̃s q̃le ñ fuit ex q̃ gẽtes cepe-
rũt eẽ. [nã virtutes celoꝝ mouebũt. i. ãgeli
ad modũ tremẽtiũ ſe hẽbũt τ ãgeli dicunt
virtutes celoꝝ quia ſunt inhabitatores ce-
lorum. Unde Chryſ. Angeli qui in iudi-
cio aſtabunt nihil ſibi conſcij videbũt infi-
nitam multitudinẽ condemnari non intrepi-
de: ſed cum magno tremore illic ſtabunt.
[Et tunc videbunt filiũ hominis] ſcilicet
tam boni ꝙ mali: quia ſm magiſtrũ ſenten
tiarũ li. iiij. Chriſtus dominꝰ in forma ho-
minis iudicabit: τ in illa ab omnibꝰ videbi
tur. Erit tamen differentia ex parte viden-
tium: quia boni videbũt eum cum magno
gaudio τ gloria: ſed mali cum confuſione τ
pena. Unde etiam ſanctus Tho. in. iiij. di
ſtin. xlvj. Sicut viſio glorie humanitatis
chriſti erit iuſtis in premiũ: ita inimicis chri
ſti erit in ſuppliciũ [venientem] ſcilicet ad
iudicium [in nube] ſcilicet lucida [cum po
teſtate magna τ maieſtate] quia cum ange
lis τ omnibus ſanctis in celo exiſtentibus
Et tunc congregabit omnes gentes in vallẽ
ioſaphat: vt habet
Johel. iij. Hiero-
nymus dicit: Non
intelligendũ eſt ꝙ
in illa parua valle
concludantur inume
rabilia milia homi
nũ: ſed in locis cir-
cumiacentibꝰ. Nã
boni ĩ aere cũ chri-
ſto ſtabũt: mali ve-
ro in terra quorum
non erit numerꝰ cũ
quibus verus τ iu
ſtus iudex contende
τ diſceptabit Cont
ſeqũnt ĩ euãgelio
hodierno poſt ti-
morem reproboruz
ponit conſolatio ele-
ctorum cum dicit:
[His autem fieri in-
cipiẽtibꝰ reſpicite]
per fidem [τ leuate
per ſpez [capita ve
ſtra]. i. corda ve-
ſtra. Unde Grego. Capita leuare eſt men-
tes ad gaudia celeſtis patrie erigere [quo-
niam appropinq̃bit redemptio veſtra]. id
eſt. glorificatio animarũ τ corpoꝝ: quia poſt
mundi ruinam ſequitur beatitudo que erit
in glorificatione corporis τ anime.] Et di
xit illis ſimilitudinẽ. Uidete ficulneã τ om
nes arbores: cum producunt iam ex ſe fru-
ctum ſcitis quia prope eſt eſtas: ita et vos
cum videritis hec fieri: ſcitote quoniam p̃
pe eſt regnum dei.] Unde Hieronymus.
Cum ramus ficus tener eſt τ folia nata et
gemme in florem germinant: τ cortex folia
parturit tunc intelligitis veris τ eſtatis ad-
uentum: Sic cum omnia que ſcripta ſunt
τ que chriſti aduentum precurrere debent
videritis: ſciatis quia prope eſt aduentus
chriſti ad iudiciũ. Sequit certitudo p̃dicto
rum cum dicitur: [Amen dico vobis: quia

non preteribit generatio hec].id eſt. genꝰ
humanū[donec omīa fiant]ſcilicet que di
cta ſunt.[Celum ⁊ terra tranſibūt] .i. de-
poſita ꝑori forma innouabunt:ꝑmanēte ta
men ſubſtātia. Nam terra aqua aer ⁊ ignis
⁊ oīa elemēta ꝯflagratiōe ignis mūdabūt.
Erit enim terra ſicut chryſtallus pura: aq̄
⁊ aer obſcuritate frigiditate: fumoſitate ꝑ-
uabunt: ⁊ omnē frigiditatē: caliditatē: fu-
moſitatē: ⁊ impuritatē ab elemētis ſeparabit
⁊ ī infernū detrudet: vt mali infinities plꝰ
habeant de frigore ⁊ calore de fetore q̄ ha
buerūt[verba aūt mea non tranſibūt]ſcili-
cet ſine effectu impletiōis. Unde Hiero.
Facilius eſt trāſire terram q̄ chriſti verba
Nam ſi oīa que in lege ⁊ ꝓphetis ſcripta
ſunt impleta ſunt ⁊ adimplebunt: quō er-
go chriſti verba que ꝑ ſe ꝑſonalit̄ eſt locu-
tus non adimpleri debeant: ergo v̄ba chri
ſti non tranſibūt incōpleta ſed mīma litte-
ra complebit̄ vt patet Mat.5. Amen dico
vobis donec trāſeat celū ⁊ terra iota vnum
aut apex vnꝰ non p̄teribit a lege donec oīa
fiant. Qui ergo ſoluerit vnū de mādatꝫ iſtꝫ
mīmis ⁊ docuerit ſic hoīes mīmꝰ vocabit̄
in regno celoꝝ: qui autē fecerit ⁊ docuerit
hic magnꝰ vocabit̄ in regno celoꝝ. Uñ cir
ca p̄ſens euāge. vbi dicit̄: Tunc videbūt fi
lium hoīs venientē in nube cum ptāte ma
gna. Notandū ꝙ chriſtꝰ nō veniet niſi priꝰ
veniat antichriſtꝰ: qñ autem antichriſtꝰ ve
niet. Rñdet̄ p̄mo in tempe petōꝝ abūdan-
tie: vt habet̄ Dañ.8. Cum creuerint iniq̄-
tates ꝯſurget rex impudens. Glo. omniū
iniq̄tatū plenus. Unde Oſee.4. dicitur ꝙ
tpe antichriſti pluſq̄ prius abūdabit men
daciū: adulteriū: furtū: homicidiū: rapina:
auaricia: ſupbia: ⁊ ſic de alijs vitijs. Unde
etiā Mat.24. Abūdabit iniq̄tas: ⁊ refri-
geſcet multoꝝ charitas. Quis dubitat iaꝫ
ꝓximū ipſiꝰ tp̄s fore cum iam ex mala ꝯſue
tudine infinita mala fiant. que nr̄oruꝫ pa-
rentū tempore nō modici fuerūt dedecoris
que nūc tpis computant̄ inter facta hono-
ris: ſicut haberi amaſias ⁊ houiſatrices de
ceptiōes in emptionibꝰ ⁊c. Uñ Prouerb.
20. Letant̄ cum male fecerit. Oſi iam tot
mala fiunt: q̄ta mala tunc erunt tpe anti-
chriſti. Unde q̄tomagis finis mundi ap-
propinquat: tanto peiores homines erunt

Secūdo veniet tempore litiū ⁊ preliorum.
Unde Mat.24. Surget gens ꝯtra gentē
⁊ regnū aduerſus regnū. Si ergo tot lites
noſtris tempibus ſunt ⁊ prelia: quot tunc
erunt tempore antichriſti quādo ſathanas
ſoluetur qui nūc ligatꝰ tenetur: vt habetur
Apocal.2. Tertio veniet tempore magne
famis: q̄ ex guerris ꝯtinuis ſequit̄ fames.
Unde Lu.xj. Omne regnū in ſe diuiſum
deſolabit̄: quia agricole tunc nec agros co-
lere nec ſemiare poſſunt. Quid demū: tūc
fames ⁊ cariſtia non modica ſequet̄. Unde
dicit̄ in pſ̄.106. Terra fructifera verſa eſt
in ſalſuginē a malicia inhabitantiū in ea.
Quarto veniet tempe magne peſtilentie.
Naꝫ omne qđ viuit: cibo indiget. Uñ Ari
ſto.1. ethicoꝝ. Non poſſibile eſt diu viue-
re ſine cibo: ideo q̄ cibo caret ac famis ma-
cie torquet̄ propter ꝑditionē humidi radi-
calis infirmabit̄ ⁊ tandeꝫ leui ſuperueniente
febriciūcula homo ſubito quaſi ex peſtilen-
tia vt phyſici naturales dicunt morietur.
Quinto veniet tempe diſcidij regnoꝝ a ro
mano imperio.2. Theſſal.2. Niſi venerit
diſceſſio p̄mū: ſcilicet regnoꝝ a romano im
perio. Unde gloſa ſuper illud Dañ.6. Et
habebat cornua decem: dicit ꝙ appropin-
quante die iudicij romanū impium ſcinde-
tur in decem partes ⁊ in decem regna. Se
xto veniet tempore ſciſmatis in eccleſia dei
vt dicit gloſa ſuper p̄miſſa verba apoſtoli.
Niſi venerit diſceſſio primū ſcilicet ab obe
diētia romane eccleſie. Septimo veniet tē
pore hypocriſis illoꝝ qui ſe putant religio
ſos pre ceteris hominibꝰ.1. Timoth.4.
In hypocriſi loquentiū mendaciuꝫ: ⁊ cau
therizat habentiū ſuam conſcientiaꝫ pro-
hibētes nubere abſtinere a cibis quos de-
us arguit ad percipiendū cū gratiarūactio-
ne fidelibus ⁊ his qui eorum nouerūt veri
tatem. Item Mat.24. Surgent pſeudo
chriſti prophete ⁊ dabunt ſigna magna et
prodigia ita vt in ī errorem inducātur ſi fie
ri poteſt: etiam electi. Octauo veniet tem-
pore hereſis: vnde apoſtolus.1. ad Timo.
4. Diſcedent quidam a fide attendentes
ſpiritus erroris ⁊ doctrinas demoniorum.
Nono veniet in iſtius mundi fine: quia pꝰ
mortem antichriſti non longe mundus fi-
nietur.

Poſtilla.

CUm audiſſet Johānes in vinculis opa chriſti: mittēs duos de diſci-pulis ſuis ait illi. Tu es qui venturus es Mat. 6. Hoc euāge. factū eſt anno chriſti. 31. ydus decēb. fe-ria. 6. luna. 19. in-ditiōe. 4. Añ initi-um illi⁹ euāg. ſcri-bit. b. Mat. in p̄ce-den. c. q̄ xp̄s dixit diſci. ſ. Qui voſ re-cipit me recipit: et qui me recipit: reci-pit euz q̄ me miſit. Qui recipit ꝓphe-tam in noīe ꝓphe: mercedē ꝓphe ac-cipiet. Et q̄ recipit iuſtū in noīe iuſti: mercedē iuſti acci-piet. Et q̄cūq̄ potū dederit vni ex mi-nimis iſtꝭ: calicem aq̄ frigide tm̄ in no-mine diſcipli. Amē dico vob̄ non ꝑdet mercedē ſuā. Tūc poſt hoc ſeq̄t euan-ge. [Cū audiſſꝫ io-hānes in vinculis opa xp̄i] Ly. He-rodes antipas īcar-cerauit Joh̄. ad in-ſtātiā Herodiadis adultere: ꝓpt̄ hoc q̄ Johes arguebat ipſum Herodez eo q̄ abſtulerat fratri ſuo Philippo vxo-rē ſuaz noīe Hero-diadez vt habetur Mar. 6. Miſit He-rodes ⁊ tenuit Jo-hannē ⁊ vinxit euz in carcerē. Johan-nes ergo in carcere poſitus [miſit duos de diſcipulis ſuis ad Jeſum [vt dicerent. Tu es qui venturus es] ſcilicet meſſyas in le-ge promiſſus qui debes ſaluare iſrael [an alium expectamus.] Hic queritur an Jo-hannes dubitauit d̄ xp̄o: an ipſe eſſet ſalua-toꝛ mūdi ⁊ an eſſet moriturus in hūana natu-ra ꝓ hoīs ſalute. Rūdet̄ q̄ nō dubitauit: q꞉ ipſum ꝑus baptizauit. Mat. 3. Et vidit ſpiritūſanctū deſcē-dentē ſuꝑ eū. Et in-ſuꝑ d̄ eo teſtificat⁹ eſt dicēs: Ecce ag-nus dei: ecce q̄ tol-lit pctā mūdi. Sed diſcipuli ei⁹ q̄ non ſic erant illumīati dubitauerūt ipſum eſſe xp̄m. Et ideo miſit diſcipulos ſu-os vt viderēt mira-cula xp̄i ⁊ ſic crede-rēt ipſum eſſe ſalua-toꝛē mūdi. Iſti aūt duo diſcipuli reces-dentes a Johanne inuenerūt xp̄m cuz turbis pploꝝ q̄ ve-nerāt ad eū cū infir-mis ſuis ⁊ expecta-bāt infirmoꝝ cura-tionē. Et poſt p̄di-cationē tunc diſci-puli Johānis fece-rūt ſibi p̄dictā que-ſtionē corā oī pplo. Chriſt⁹ aūt non re-ſpondit eis v̄bo ſꝫ facto: vt d̄r Lu. 7. In ipſa hoꝛa xp̄us multos hoīes cura-uit a languoꝛib⁹ ſu-is: ⁊ plagꝭ ⁊ ſpiriti-bus malis ⁊ cecis multꝭ donauit viſū [Et rn̄dēs dixit il-lis. Euntes] i. re-uertētes vñ veniſtꝭ [renūciate Johan-ni] ſcꝫ ad ſuā ꝯſola-tionem ⁊ ad veſtram confirmationez [que audiſtis] ſcilicet in mea predicatione [et vidiſtis] in miraculoꝝ operatiōe [ceci vi-dent: claudi ambulāt: leproſi mūdant̄: ſur-

Dominica. III. aduent⁹ euā-elium ſm̄ Matth. XI.

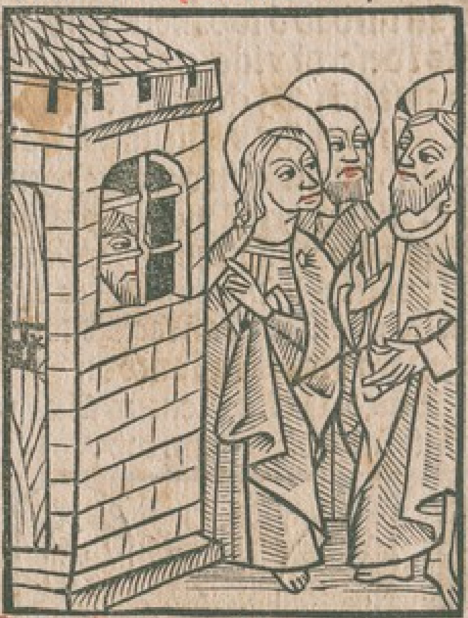

IN illo tempore. Cū audiſſet iohan-nes in vincul̄ opa xp̄i: mittēs du-os de diſcipul̄: ait illi. Tu es qui ventur⁹ es an aliū expectamus. Et rn̄dēs ieſus ait illis. Euntes renūciate iohāni q̄ audiſtꝭ. Ceci vidēt: claudi ābulāt: leproſi mū-dant̄: ſurdi audiūt: mortui reſur-gūt: paupes euāgelizāt̄. Et btūs

di audiūt: mortui reſurgunt: paupes euan
gelizant].id eſt. deuūciant habere regnuz
celorum: vt patet Lu. vj. Beati pauperes
ſpū qm̄ ipſoruz eſt regnū celoꝝ. Per hec
eniz opa chriſtus manifeſte ꝓbauit ſe eſſe
meſſyā [⁊ btūs q̄ n̄
fuerit ſcādalizat⁹ ī
me [Horra.. i. cuz
me p⁹ tot miracula
viderit pati nō me
negabit [Illis aūt
abeūtib⁹]. ſ. a xp̄o
⁊ reuertētib⁹ ad io
hannē [cepit ieſus
dicere de iohāne]
ſcz ipm̄ ꝯmendādo
Hyla. Xp̄s ꝯmēda
uit iohānē nō p̄nti
bus diſcipul' ei⁹: ſz
abeūtib⁹ ne videre
tur eum adulatorie
ꝯmēdare. Nos eī
adulatoꝝ ē in ꝯſpe
ctu hoīuz laudare:
⁊ ī abſentia eoꝝ vi-
tupare: tales ſūt ſi-
miles ſcorpiōib⁹ q̄
cū aculeis āterioꝛi-
bus q̄ſi applaudēt
ſz cauda pūgūt. Et
xp̄s ꝯmēdat ioh̄. in
q̄nqꝫ. Primo d̄ vir
tute ꝯſtātie: cū dic̄:
Quid exiſt; ī deſ-
tū] Ly. i. vltra ior
danē vbi ioh̄. bap-
tizabat] videre arū
dinē vēto agitatā]
q̄ſi di. vos exiſt; in
deſ'tū ad ioh̄. q̄ nō
fuit mobil' in mēte:
ſicͭ arūdo avēto agi
tata ſz ē ita ꝯſtāſ q̄
nec tioꝛe nec amo-
re a veritate d̄clinat
Scd̄o d̄ auſteritate
vite: cū dic̄ [Sz q̄d
exiſt; ī deſ'tū vide-
re hoīez mollib⁹ ve
ſtitū. q. di. nō: qꝛ

iohānes habebat veſtimētū de pilis came-
loꝝ ⁊ eſca ei⁹ erat locuſte ⁊ mel ſilueſtre.
Et ad hoc hītabat ī deſerto vt auſterā vitā
duceret [ecce q̄ mollib⁹ veſtiunt in domib⁹
regum ſunt] Ad hoc enī mag̃rib⁹ adulan-
tur multi vt cū ipſ̄
cōmorātes delitijs
vtant: ſed veritat;
amatores talia aſp
nant. Tertio ꝯmē
dat eū xp̄s a clarita
te noticie cuz dicit
[Sz q̄d exiſt; vide
re ꝓpha;] qꝛ iohā-
nes plus fuit q̄ ꝓ-
pheta] quē alij ꝓ-
phete p̄dixerūt ve-
turū ipſe eū adhuc
in vtero mr̄is poſi-
tus agnouit: ⁊ po-
ſtea ipſ; baptizauit
⁊ digito monſtra-
uit. Quarto cōmē
dat eum auctoꝛita-
te doctrine dicens:
Hic enī eſt d̄ q̄ ſcri-
ptū eſt Malach. j.
[Ecce ego mitto
angelū meū]. i. io-
hannē q̄ vitā duxit
angelicā [an̄ facie;
tuā qui p̄pabit viā
tuā an̄ te]. i. coꝛda
audientiū ad reci-
piendum chriſtū p
p̄dicationē ſuam
Quinto cōmēdat
eum īmediate poſt
hodiernū euāgeliū
ſup oēs ſctōs dicēſ
Inter natos mulie
ruz nō ſurrexit ma-
ioꝛ iohāne baptiſta

eſt q̄ nō fuerit ſcādalizat⁹ in me.
Illi aūt abeūtib⁹ cepit ieſus dice-
re ad turbas d̄ iohāne. Quid exi
ſtis ī deſertū videre: arūdinē vē-
to agitatā. Sz q̄d exiſtis videre
hoīem mollib⁹ veſtitum. Ecce q̄
mollib⁹ veſtiūt in domib⁹ reguz
ſūt. Sz q̄d exiſt; videre ꝓpha;.
Etiā dico vob̄ ⁊ pluſq̄ ꝓpham.
Hic eī eſt d̄ q̄ ſcriptū ē. Ecce ego
mitto āgelū meū an̄ faciē tuaz q̄
p̄parabit viā tuā ante te.

Dn̄ica. IIII. aduentus Euan-
geliū ſm̄ Johannem. cap̄. I

In illo tem-
pore Miſerunt iudei ab

Postilla.

Miſerunt iu
dei ab hie-
roſolymis
ſacerdotes ⁊c̄. Jo.
j. Luce. iij. Hiſto-
ria huius euāgelij

hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad Johannem vt interrogarent eum. Tu quis es: ⁊ confeſſus eſt ⁊ non negauit ⁊ confeſſus eſt quia non ſum ego chriſtus. Et interrogauerunt eum. Quis ergo Helyas es tu. Et dixit. Nō ſum. Propheta es tu: Et reſpondit. Non. Dixerunt ergo iudei: Quis es tu: Ut reſponſum demus his qui miſerūt nos. Quid dicis de teipſo: ait. Ego vox clamantis in deſerto. Dirigite viaȝ domini: ſicut dixit Eſaias propheta. Et qui miſſi fuerāt erant ex phariſeis: ⁊ interrogauerunt eum ⁊ dixerunt ei. Quid ergo baptizas ſi tu non es chriſtus: neq̧ Helias: neq̧ propheta. Reſpondit eis Johannes dicens: Ego baptizo in aqua: medi⁹ autem veſtrum ſtetit quem vos neſcitis. Ipſe eſt qui poſt me venturus eſt: qui ante me factus eſt: cuius ego non ſum dignus vt ſoluam eius corrigiam calciamenti. Hec in bethania facta ſūt trās iordanem vbi erat Johannes baptizans.

facta eſt anno dñi. xxxj. feria. iiij. xvij. kal'. Maij. luna. xv. inditione. iiij. Ante initiū illius euāgelij habetur Lu. iij. ꝙ āno. xv. imperij Tiberij ceſaris. ſ. ſub quo paſſus ē chriſtus factum eſt verbum dñi ſuper Johannez zacharie filium in deſerto. ſcilicet cum Johānes eſſet triginta annorum ⁊ venit in omnem regionem iordanis predicās baptiſmū penitētie in remiſſionē peccatorum. Dicebat autē ad turbas que exibant vt baptizarentur ab eo: Facite dignos fructus penitentie: iam enī ſecuris ad radicem arboris poſita ē. Omnis ergo arbor non faciens fructuȝ bonum: excidet ⁊ ī ignem mittet. Multa quidem ⁊ alia exhortans euāgelizabat populo. Unde iudei videntes Johannis baptiſte mirabilem natiuitatē ⁊ eius excellentem ſanctitatē ⁊ auſteritateȝ vite: ideo moti fuerūt ad opinādum ipſū eſſe chriſtum: propt̄ qđ miſeruut nuncios ad Johannem: volentes ſuper hoc ſcire veritatem. Ly. Et ī iſto modo querēdi exhibuerunt Johanni magnam reuerentiā: ⁊ hoc patet ex quattuor in littera. Primo ex perſonis mittentib⁹ ad ipſum nūcios: ⁊ hoc notatur cum dicitur [Miſerunt iudei]. id eſt illi de tribu iuda: qui erant nobiliores ī populo iudeoꝝ. In ſignū h⁹ ꝙ ð tribu iuda naſci voluit. Secūdo ex loci nobilitate: q2 [ab hieroſolymiſ] q̄ erat ciuitas ſacerdotalis ⁊ regia: q2 erat caput regni. Tertio ex nūcioꝝ ſolēnitate. Miſert ei [ſacerdotes ⁊ leuitas ad euȝ] qui erāt ſolēnes ꝑſone ⁊ ī ipſis debebat ſcientia ⁊ ſctītas eminere. Quarto ex ꝑſona ad quā mittūt ſcȝ ex hoc ꝙ req̄rūt teſtioniū ð ſeipſo: ⁊ tātā fidē habuerūt ī dictis eius vt ei crederēt etiā ð ſeipſo ergo dicūt. [Tu q̄s es] vt rñſione eius diſcernerēt q̄s ipſe eſſet [⁊ ꝯfeſſus ē ⁊ nō negauit: ⁊ ꝯfeſſus ē: q2 nō ſuȝ ego xp̄s] Nā xp̄s. id ē. meſſyas fuit ꝓmiſſus iudeis ex dictiſ ⁊ ſcꝑturiſ ꝓpharū. Audiētes q2 ñ eēt xp̄s: īterrogauerūt ꝯſequent̄ ſi eſſet helias: q2 ſicut aduentus xp̄i ſic ⁊ aduēt⁹ helie fuerat iudeis ꝓmiſſus. Un̄ dicit̄ Malach. vlt̄. Ecce ego mittā vobis heliā ꝓphetam anteq̄ veniat dieſ dñi magn⁹ [⁊ dixit: nō ſuȝ] ſcȝ ego helias Si q̄s diceret chriſtus. Math. xj. loquēs ð Johāne dicit: Ipſe ē helias. Et Johānes h̄ dicit: nō ſum helias. Rñdetur ꝙ ipſi q̄rebant de perſona helie: ⁊ ideo ad eorum queſtionem reſpondit ꝙ ipſe non erat Helias in perſona. Sed vt dicit Grego. in omel'. Johannes fuit Helias in ſpiritu p-

ꝑter ſimilitudinē ⁊ conformitatem ipſius
ad Heliā. Primo ī auſteritate vite: q: de
Helia dr̄. 4. Reg. 1. ꝙ fuit vir piloſus ⁊
zona pellicea circa renes accinctus. Et de
Johāne dr̄ Mat. 3. Et habebat veſtimētū
de pilis camelorꝝ ⁊ zonā pelliceā circa lum
bos ei⁹ Scdo ī dura reprehēſione. Helias
enī regē Achab dure reꝑhēdit: vt habetur
3. Reg. 18. Johānes Herodē arguebat: vt
habet̄ Mar. 6. Fuit etiā ſilis Helie ī offi-
cio: q: Johānes fuit p̄curſor p̄mi aduētus
ſic Helias erit p̄curſor ſecūdi aduētus. Et
hoc voluit xp̄s cū dixit ipſum eſſe Heliam
[Propheta es tu? Rn̄dit. Nō] Greg. Joh.
negauit ſe eſſe ꝓphetā tm̄ q: pl⁹ erat q̄ ꝓ-
pheta. [Dixerūt ḡ iudei. Quiſ es tu: vt re
ſpōſum dem⁹ his q̄ miſerūt nos? Quid dicꝭ
de teipſo: Ait] ſcz Johānes [Ego vox cla-
mātis in deſerto: dirigite viā dn̄i ſicut di-
xit Eſaias ꝓpheta] .i. ego ſum ille d̄ q̄ ſcrip̄tu
ra dicit Eſa. 40. Qui debet clamare ī de-
ſerto iudee ꝙ hoīes ſe p̄parēt ad aduentū
xp̄i in mūdū. Et bn̄ ſignat̄ Johannes in ꝓ-
prietate vocꝭ: q: erat ānūciator vbi dīni .i.
xp̄i q̄ eſt vbū p̄ris ſm diuinitatē. Vox enī ē
an̄ vbū ſicut Johānes ante xp̄m. Itē ſicut
vox manifeſtat vbū: ſic Johānes xp̄m: to-
ta enī vita ⁊ ꝯuerſatio Johannis fuit p̄pa-
ratio ad ſuſceptionem xp̄i [⁊ q̄ miſſi fuerāt
erāt ex phariſeis] Ly. Phariſei int̄ alios
videbant̄ magꝭ religioſi ꝓpt̄ hoc dicebant̄
phariſei a phares qḋ eſt diuiſio: q: ī habi-
tu in vita ⁊ geſtu erāt ab alijs diſtincti in ſi
gnū maioris religiōis. Et iō phariſei erāt
magne fame in ppl'o iudeorꝝ [Et int̄roga-
uerūt eū ⁊ dixerunt ei: Quid ḡ baptizas ſi
tu nō es xp̄s neqꝫ Helias neqꝫ ꝓpheta?] vn̄
Chryſ. Int̄rogauerūt eū nō q̄ſi ſcire volē
tes ſz ꝓhibere eum a baptiſmo [Rn̄dit eis
Johānes dicēs: Ego baptizo in aq̄] ſcz la-
uando tantū corp⁹ ad deſignādū illū q̄ ſuo
baptiſmate lauabit aīas. Cōſeq̄nter oſn̄dit
xp̄i excellētiā dicēs [medi⁹ aūt vr̄m ſtetit]
id ē preſens int̄ vos in corꝑe apparuit ⁊ cō
muni ꝯuerſatiōe int̄ hoīes ꝯuerſat⁹ eſt: vt
patet in euāgelijs: cū eis mādu cās ⁊ bibēs
ne ꝓpter auſteritatē aliq̄ deſperarent [quē
vos neſcitis] q̄tū ad diuinitatē [ipſe eſt q̄ p⁹
me ventur⁹ ē.] Tho. ad p̄dicandū baptizā
dū ⁊ moriendū [q̄ ante me fact⁹ ē] .i. in di-
gnitate poſit⁹ eſt: q: dignior eſt ⁊ honora-
tior [cui⁹ nō ſū dign⁹] .i. ſufficiēs [vt ſoluā
corrigiā calciamēti ei⁹] Vn̄ Hiero. ad Eu-
ſtochiū. Xp̄s nunq̄ fuit calciat⁹. Ipſe enī
portare calciamēta aplis ꝓhibuit Lu. 10.
Et xp̄s ſemꝑ fecit oꝑe qḋ docuit vbo. Vn̄
habet̄ Act. 1. Cepit Jeſus facere ⁊ doce-
re. Ly. dicit ꝙ hec eſt locutio metaphori-
ca. quia in hoc Johānes exprimit ſe n̄ eſſe
dignum exhibere chriſto etiam mīmū mi-
niſteriū hoc in verbis iam exp̄mēs ſm mo-
dum loquēdi cōmunē. Cū enim q̄s ſuā par
uitatem ⁊ excellentiā alterius vult exp̄me
re: ſolet dicere cōmuniter. Non ſum dign⁹
tangere ſotulares eius: vel aliquid huiuſ-
modi [Hec in bethania facta ſunt] Ly. nō
eſt illa que ꝓpe hieruſalē eſt: et vbi Laza
rus fuerat ſuſcitat⁹: ſed alia eodē nomine
vocata: ſita ſupra iordanē ex altera parte
fluminis in ſorte duarum tribuū ⁊ dimidie
Et ideo ad hoc denotandū ſubditur [trans
iordanem vbi erat Johannes baptizans]
que aqua diſtat a hieruſalem ad vnam die
tam: ⁊ in eodem loco ꝯſueuerat Johannes
cōmorari: ⁊ predicare ⁊ baptizare: ⁊ multi
ꝯueniebant illuc ad eum vt baptizarent̄ ab
eo. Unde circa preſens euangeliū vbi dici-
tur: Tu quis es? Querit̄ quare iudei ma-
gis de Johanne q̄ de chriſto credebant?
Reſpondet Chryſo. ꝙ triplex fuit ratio.
Prima ratio eſt: quia Johannes erat de
magno genere: vtpote filius zacharie ma-
gni ſacerdotis. Et quia miraculoſe natus
eſt de vtroqꝫ parente ſterili ⁊ ſene. Chriſt⁹
autem vt ipſi credebant erat filius fabri ⁊
cuiuſdam pauꝑcule mulieris ⁊ non mira-
culoſe natus: quia de iuuēcula q̄uis de ſe-
ne patre. Secūda ratio eſt: quia Johānes
in victu ⁊ veſtitu magis aſperam vitam q̄
chriſtus agere videbat̄. Nam tunicam d̄ pi
lis camelorum habebat ⁊ zonam pelliceā
ad lumbos eius: ⁊ cibus eius locuſte ⁊ mel
ſilueſtre: vt patet Mat. 3. Chriſtus autē cō
munib⁹ veſtibus induebat̄ ⁊ cōmuni cibo
vtebat̄: ⁊ cum hominib⁹ in nuptijs ⁊ in cō-
uiuijs comedebat. Tertia ratio ē: quia Jo
hannes conſortia hominū deuitabat ⁊ ī de
ſerto morabat̄: latitans in antris ⁊ ſpelun-
cis donec ſpūſſanct⁹ ei dixit vt exiret ad ꝑ-
hibendū teſtimoniū de chriſto. Et tunc ve-

nit ad iordanē predicans baptiſmū penitē
tie: vt patet Lu. 3. Chriſt⁹ autem moraba
tur cū hoīb⁹ ⁊ ꝯuerſabat cū peccatorib⁹:
⁊ mãducabat cum ipſis: vt patet Mat. 11.
Propterea ergo iudei ad Johannē lega-
tionē miſerūt vt eū
īterrogarēt an eſſet
xp̄s. Et reſpondit.
Q: nō ſū ego xp̄s.

Euangeliū in Gallicantu na-
tiuitatis chriſti.

In illo tem-
pore. Exijt edictū a ceſa-
re Auguſto: vt deſcribe-
retur vniuerſus orbiſ. Hec deſcri
ptio prima facta eſt a p̄ſide ſyrie
cyrino. Et ibant oēs vt ꝓfiteren
tur ſinguli in ſuā ciuitatē. Aſcē-
dit aūt ⁊ ioſeph a galilea de ciui-
tate nazareth in iudeā in ciuita-
tem dauid que vocat bethleē: eo
ꝙ eſſet ð domo ⁊ familia dauid:
vt ꝓfiteret cū maria ðſpōſata ſi-
bi vxore pregnāte. Et factuz eſt
dū eſſent ibi: impleti ſunt dies vt
pareret Et peperit filiū ſuū primo
genitū: ⁊ pānis eū inuoluit: ⁊ re-
clinauit eū in p̄ſepio: qꝛ non erat
ei locus ī diuerſorio. Et paſtores
erāt in regiōe eadē vigilantes: ⁊
cuſtodientes vigilias noctis ſup
gregem ſuū. Et ecce angeluſ dñi
ſtetit iuxta illos: ⁊ claritaſ dei cir
cumfulſit illos: ⁊ timuerūt timo
re magno. Et dixit illis angelus

Poſtilla.
Exijt edictū
a ceſare Au
ſto. Lu. 2. Hiſto-
ria huius euãg. fa-
cta eſt anno chriſti
p̄mo vſuali. 12. ka-
len. Januarij. feria
4. luna. 28. Jdictio-
ne. 3. Ante initiuz
illius euãgelij ſcri-
bit ſanctus Lucas
in p̄cedenti cap̄. or
tum ſancti Johan-
nis baptiſte. ſ. quo
modo nunciat⁹ eſt
per angelū Gabrie
lez patri ſuo zacha
rie in templo: ⁊ q̃-
modo natus eſt de
ſterili matre: ⁊ quo
modo in circūciſio-
ne vocatū eſt nomē
eius Johānes: ⁊ q̃
modo ipſe puer cre
ſcebat q̄tum ad au
gmentum corporis
⁊ ꝯfortabatur ſpiri
tu. ſ. q̄tum ad au-
gmentum gratie ⁊
virtutis. Et erat in
deſerto vſq; ad diē
oſtenſionis ſue ad
iſrael. Et deſcribit
ortum precurſoris
Hic ꝯſequent deſcribit ortū ſaluatoris d.
Factū eſt aūt in dieb⁹ illis [Exijt edictuz a
ceſare Auguſto] Lu. Hic oñdit tp̄s natiui
tatis xp̄i: q̃ nat⁹ eſt imꝑante ceſare Augu-
ſto: q̃ noīat⁹ ē Auguſt⁹ ab augēdo: qꝛ val-
de notabilit auxit imꝑiū romanū: q̃ regna-
uit q̃dragintaduob⁹ annis: ⁊ duodecim an
nis ante natiuitatē xp̄i: ⁊ poſt tāta fuit pax
in vniuerſo orbe vt ad lr̄am videret imple
tum quod predixit Eſa. cap̄. 2. Conflabūt
gladios ſuos in vomeres: ⁊ lanceas ſuas ī
falces. Añ etiaz in
pſ̄. 71. Orietur in
dieb⁹ ei⁹ iuſticia ⁊
abundantia pacis.
Itē Eſa. 2. Nō le-
uabit gens contra
gentem gladiū. Et
ſic in diebus ceſarꝭ
Auguſti omnibus
gentibus Roma-
no imperio ſubie-
ctꝭ fuit pax vniuer-
ſalis in orbe. Ideo
mandauit [vt de-
ſcriberetur vniuer-
ſus orbis] vt ꝑ hoc
ſciretur qualit ter-
re eſſent populate:
⁊ quāta tributa ſue
glorie poſſent red-
dere: vt ſic tributis
indebitis non gra-
uarentur: ⁊ etiā ſci
retur per quem mo
dum ſingule terre
a Romano impe-
rio melius regeren
tur. [Hec ðſcriptio
prima facta eſt a p̄-
ſide Syriec yrino]
hunc enim Cyri-
num ceſar Augu-
ſtus prefecerat ter-
re Syrie ad ipſam
regendaz. Et quia
Syria eſt in medio
terre habitabilis:
⁊ ibi fuit ip̄a deſcri
ptio primo inchoa-
ta vt inde denunciaretur fieri in alijs pro-
uincijs circulariter: [⁊ ibant omēs vt pro-
fiterentur ſinguli in ciuitatem ſuam] ſcili-
cet vnde oriundi erant. Proficiebant autē
dupliciter ſe ſubiectos eē romano imꝑio. ſ.
ſcripto ꝙ noīa eoꝝ ſcribebāt: ⁊ facto: quia

ſoluebãt cenſum impatori: ſcʒ vnũ nummũ
argenteũ valentẽ decẽ nũmos vſuales [Aſ
cendit autẽ ⁊ ioſeph] ſcʒ vir marie [a gali
lea] qꝛ inferior erat ꝙ iudea [de ciuitate na
zareth] vbi xp̄us cõceptus erat: ⁊ in qua io
ſeph manebat [in iu
deã ciuitatẽ dauid]
.i. in bethleẽ que di
cit ciuitas dauid: qꝛ
inde oriũdꝰ fuit .i.
Regũ. xvij. [eo ꝙ
eſſʒ de domo ⁊ fami
lia] .i. de genere da
uid [vt ꝓfiteret cuʒ
maria ſibi deſponſa
ta vxore pregnãte]
ip̄a eñi erat de eadẽ
tribu cũ ioſeph. Et
licet maria nõ fuiſ
ſet obligata tanꝙ̃ p̄
gnãs illuc ire ꝓpt
longitudinẽ vie: qꝛ
nazareth diſtat a be
thleẽ quaſi per tres dietas: tamẽ ꝓpter ex
emplũ obediẽtie cũ ip̄is mulieribꝰ ire vo
luit. Itẽ ex diuina diſpoſitiõe hoc factũ eſt
vt ſic xp̄us naſceret in bethleẽ ſicut p̄dictũ
fuit Mich. v. Et tu bethleẽ terra iuda ne
quaꝙ̃ mima es in p̄ncipibꝰ iuda: ex te eñi
exiet dux qui regat populuʒ meũ iſrł. [Et
factũ eſt dũ eſſent ibi: impleti ſunt dies eiꝰ
vt pareret] ſcʒ nouẽ menſes impleti ſunt a
die cõceptiõis xp̄i [⁊ peperit filiũ ſuũ p̄mo
genitũ.] Dicit autẽ primogenitꝰ: nõ quia
poſt illũ habuit filios alios: ſed qꝛ ante illũ
aliũ filiũ nõ habuit: qꝛ ſicut ante partũ: ita
in partu: ⁊ poſt partũ iuiolata virgo ꝑman
ſit. Tũc impleta eſt iſta ꝓphetia Eſa. vij.
Ecce v̄go ꝯcipiet ⁊ pariet filiũ. Et ip̄a btã
virgo Maria magnũ gaudiũ habuit in xp̄i
natiuitate: ⁊ hoc ideo: qꝛ ſine dolore: ſine af
flictiõe: ⁊ ſine debilitatiõe ſui genuit filiũ:
quẽ ſciuit eſſe deũ ⁊ hoĩem. Nã ſicut v̄go
cõcepit ⁊ ſine dolore genuit [⁊ pãnis eũ in
uoluit.] ſcʒ per ſeip̄am. Ly ex quo pʒ falſi
tas que ſcribit in lib. de iſantia ſaluatoris
ſcʒ ip̄am obſtetrices habuiſſe: que nõ reꝗ
runt: niſi ꝓpter afflictionẽ matris in partu
que nõ habuit locũ in virgĩe puerpa: qꝛ pe
perit ſine dolore: ⁊ ſine debilitate. [⁊ recli
nauit eũ in p̄ſepio. Ly .ioſeph eñi in itine
re adduxerat ſecũ aſinũ ad portandũ vxorẽ
pregnantẽ ⁊ bouẽ ad vendendũ: vt de p̄cio
ſolueret expẽſas in via. Et illis duobꝰ aĩa
libus fecit p̄ſepiũ iuxta ſe: in quo btã virgo
reclinauit filiũ natũ
quod fuerat p̄dictũ
Eſaie. j. Cognouit
bos poſſeſſorẽ ſuũ: ⁊
aſinꝰ p̄ſepe dñi ſui.
Dicũt eñi quidã: ꝙ
aſinus ⁊ bos genu
flexerũt coram xp̄o.
Abac. iij In medio
duũ aĩaliũ cogno
ſceris. vñ Berñ. O
xp̄iane vide: qualis
ꝓ te factus eſt xp̄s:
qꝛ ſi rex: vbi aula re
gia? vbi throni ſub
limitas? vbi curie re
galis frequẽtia? Ec
ce aula regia ſtabu
lũ: throni ſublimitas p̄ſepiũ: curie regalis
frequẽtia bos ⁊ aſinus. [qꝛ nõ erat ei locꝰ
in diuerſorio.] Hor. hic rep̄hendunt xp̄ia
noꝝ delicie: diuitie: ⁊ honores huiꝰ mũdi.
Delicie in hoc ꝙ dei filiꝰ nõ mollibus vel
calidis pelliceis ĩdutus fuit: ſed vilibꝰ pã
nis inuolutꝰ: Honores ĩ hoc ꝙ nõ in pala
tio: ſed in p̄ſepio eũ reclinauit mater ſua.
Diuitie in hoc ꝙ locũ nõ habuit in diuer
ſorio. vñ Berñ. O homo: q̃d ſollicitꝰ es de
regali palatio: ecce rex tuꝰ iacet in p̄ſepio:
q̃d cogitas de p̄cioſo indumẽto: rex tuꝰ in
duit vili pãniculo. [Et paſtores erãt in re
gione eadẽ vigilãtes ⁊ cuſtodiẽtes vigili
as noctis ſuꝑ gregẽ ſuũ] ſcʒ inter hieruſa
lem ⁊ bethleẽ: que ciuitates diſtãt ad duo
miliaria ab iuicẽ. [Et ecce angelus dñi ſte
tit iuxta illos: ſcʒ paratꝰ ad reuelandũ eis
diuina [⁊ claritas dei circũfulſit eos] nõ tã
tũ exterius in corꝑe: ſed etiã interius in mẽ
te: [⁊ timuerũt timore magno.] ex inſolita
viſiõe: ſed angelus dñi ꝯſolabat eos dicẽs
[nolite timere.] Cuiꝰ cauſaʒ ſubiũgit [Ec
ce eĩ euãgelizo vob gaudiũ magnũ: qð erit
om̄i populo] nõ ſolũ iudeoꝝ: ſed etiã genti
liũ. Hor. ⁊ hoc gaudiũ eſt magnũ ſm̄ omnẽ
dimenſionẽ: qꝛ altũ: ꝓfundũ: longũ: latũ.

Nolite timere: ecce eñi euangeli
zo vobis gaudiũ magnũ: qð erit
om̄i populo: qꝛ natus eſt nobis
hodie ſaluator: qui eſt xp̄us dñs
in ciuitate dauid. Et hoc erit vo
bis ſignũ. Inuenietis infantẽ pã
nis inuolutũ ⁊ poſitũ in p̄ſepio.
Et ſubito facta eſt cũ ãgelo mul
titudo celeſtis militie exercitus
laudantiũ deũ ⁊ dicentiũ: Gloria
in altiſſimis deo. Et in terra pax
hominibus bone volũtatis.

Altũ:qꝛ eius altitudo attingit celũ. Unde
Berñ. Magna eſt hodierna feſtiuitas: ce-
lũ replet anteq̃ terrã. Profundũ:qꝛ ei⁹ ꝓ
funditas penetrat infernũ:ſcꝫ vſq; ad ſctõs
qui erãt in lymbo. Itẽ eius longitudo ꝓtẽ
dit a pͥcipio mũdi vſq; ad finẽ mũdi. Itẽ
eius latitudo occupat orbẽ terrarũ. Uñ ho
die canit in prefatõe miſſe ſcõe: ꝑfuſis gau
dijs totus in orbe terrarũ mũdus exultat:
[qꝛ natus eſt nobis] ſcꝫ hoĩbus ⁊ angelis
pariter:qꝛ ꝯſortio hoĩm reparãda eſt ruina
angeloꝝ [hodie.] Ly dicit hodie q̃uis eſ
ſet nox: qꝛ nox illa ex claritate diuina fuit
ita illũinata ac ſi eſſꝫ dies clariſſima:ſm q
fuerat p̃dictũ in pſ. cxxvij. Et nox ſicut di
es illuminabit [ſaluatoꝛ qui eſt xp̃s dñs in
ciuitate dauid] .i. in bethleẽ [⁊ hoc erit vo
bis ſignũ. Inuenietis infantẽ pãnis inuolu
tũ] ⁊ nõ ſericis inuolutũ [poſitũ in p̄ſepio]
⁊ nõ in palatio. [⁊ ſubito facta eſt cũ ange-
lo] q̃ tanq̃ p̄ncipalis īter alios nũciauerat
xp̄i natiuitatẽ [multitudo militie celeſtis]
.i. angeloꝝ qui noĩe militie deſignant: qꝛ
ꝓ ſalute hoĩm cũ demonib⁹ p̄liantur. Uñ
Apoc. xij. Michael ⁊ angeli ei⁹ preliabãt
cũ dracone [laudãtiũ dñm] de xp̄i natiui-
tate [⁊ dicentiũ. Gloria in altiſſimis deo]
qꝛ licet ei⁹ gloria vbiq; luceat: maxime tñ
in excelſis .i. in celo empirreo: vbi eſt oĩm
ſanctoꝝ habitatio.] Et in t̃ra hoĩbus bone
volũtatis.] Et notãter dicit:pax in terra ⁊
nõ glĩa:qꝛ in terra eſt pax ⁊ in celo gloria.
Annũciat autẽ pax hoĩb⁹ bone volũtatis:
qꝛ regnũ dei tñ valet quantũ habes. Un-
de Remigi⁹. Si eñ diuitias zachei nõ ha
bes ſi deſunt tibi duo minuta vidue:ſi nec
calicẽ aq̃ frigide potes offerre:offer deo bo
nã voluntatẽ. Unde Auguſtin⁹. Coronat
deus intus voluntatẽ vbi nõ inuenit facul
tatẽ. Unde Chryſoſtom⁹. Dextera tua ple
na bona voluntate.

¶ Qꝫ multis miraculis fuit decla-
rata xp̄i natiuitas.

¶ Natiuitas xp̄i ſm Innocẽ. papã multis
miraclis fuit declarata:nã ip̄a nocte obſcu
ritas noctꝭ v̄ſa ẽ in diẽ. Itẽ cũ tp̄e natiuita
tis xp̄i añ ⁊ poſt fuiſſet pax in oĩbus terris
⁊ ꝓuincijs:romani templũ pacis pulcher-
rimũ ꝯſtruxerũt: ⁊ ꝯſulẽtes appollinẽ deũ
ſuũ q̃diu duraret templũ hoc, Reſpondit
eis: q̃diu virgo nõ pariet. His auditis di-
xerũt: Templũ pacis ineternũ manet:īpoſ
ſibile eñ credebãt virginem parere. Uñ in
forib⁹ templi ſcripſerũt. Templũ pacis in
eternũ manet:ſed ip̄a nocte qua v̄go pepe
rit:templũ fundit⁹ corruit. Itẽ ſm ꝓphe-
tiã Hiere. Signũ datũ eſt eis:qꝛ oĩa ydola
corruerẽt qñ virgo pareret:⁊ ꝓpter hoc ſa
cerdotes ydoloꝝ imaginẽ virgĩs puerũ in
gremio baiulantẽ fecerũt: ⁊ in ſecreto loco
templi ponẽtes adorauerũt. Itẽ ex legẽda
lõbardica habet:q ip̄a die natiuitatis xp̄i
ſtatua romuli ⁊ oĩa ydola in diuerſis locis
corruerũt. Item ip̄o die tres ſoles in oriẽte
apparuerũt:que paulatī in vnũ corpus ſo-
lare redacti ſunt. Itẽ Inno. papa dicit:q
fons aque in ip̄a nocte in liquorẽ olei ver-
ſus eſt:⁊ tota die largiſſime manauit fluẽs
vſq; in tyberim:ſicut Sybilla ꝓphetaue-
rat:q niſi erũpet fons olei nõ naſceret ſal-
uatoꝛ. Itẽ Inno. papa dicit:q Octauian⁹
imꝑatoꝛ cũ vniuerſum orbẽ iuridictiõi ro-
mane ſubiugaret: intantũ ſenatui placuit:
vt eũ ꝓ deo colere vellẽt Ad illoꝝ ergo in
ſtantiã Sybillã ꝓph etiſſam cõſuluit: Si
maioꝛ eo aliqñ naſceret. Cũ ergo in die na
talis xp̄i Sybilla in camera imꝑatoris ora
tiõibus inſiſteret:in die media aure⁹ circu
lus apparuit circa ſolẽ: ⁊ in medio circuli
v̄go pulcherrima puerũ geſtãs in gremio
tũc hoc ceſari oſtẽdit. Admirãs autẽ impe
ratoꝛ:audiuit vocẽ dicentẽ: Hec eſt ara ce-
li. Dixitq; ei ſybilla: Hic maioꝛ te eſt: ip̄m
ideo adora. Eundẽq; locũ in honore beate
Marie virgĩs dedicauerũt:qui vſq; hodie
ſancta maria ara celi dicit. Imꝑatoꝛ igit il
li puero hoſtias obtulit:⁊ ip̄e deos ſuos d̃
cetero colere recuſauit. Huic dicto cõcor-
dãt Thimothe⁹ hyſtoriograph⁹: ⁊ Oroſi
us ꝓ magna parte. Circa p̄ſens euangeliũ
vbi dicit: Annũcio vobis gaudiũ magnũ.
Notandũ:q magnũ gaudiũ inſtat toti po-
pulo xp̄iano de natiuitate filij dei in huma
na natura in ꝓximo tolerãda per quẽ natu
ra humana eſt ſuꝑ oĩa exaltata: ⁊ oĩbus bo
nis repleta. Natus eſt eñ filius dei cũ ſac-
co pleno oĩm gratiaꝝ ⁊ virtutes nobis gra
tis donauit. Ad Rom. viij. Quõ etiã nõ
oĩa cũ illo nobis donauit: ꝓpterea angel⁹
dixit: [Annũcio vob̃ gaudiũ magnũ:quia

natus eſt nobis ſaluator]. Ubi notandũ ꝙ primus homo .ſ. Adam ꝓductus fuit ſine patre ⁊ matre. Secũdus homo .ſ. Eua producta fuit ex patre ſine matre ⁊ oẽs alij homines ex patre ⁊ matre. Reſtabat aũt q̃rtꝰ modus vt quia ꝓduceret̃ ex matre ſine patre: ſic chriſtꝰ hodie natus eſt. Et in hac quarta generatione filij oẽs in terram ſuam .ſ. celeſtem hieruſalẽ per chriſti meritum redierũt ſicut in figura deꝰ dixit Abrae Geñ. 25. Generatione autem quarta reuertent̃.

In Diluculo euãgel. Lu. II.

In illo tempore. Paſtores loquebãtur adinuicem. Tranſeamꝰ vſqꝫ bethleem: ⁊ videamꝰ hoc verbũ qđ factum eſt: qđ fecit dñs ⁊ oſtẽdit nobis. Et venerũt feſtinãtes ⁊ inuenerũt mariã ⁊ ioſeph ⁊ infantem poſitum in preſepio. Uidentes autem cognouerũt đ verbo qđ dictum erat illis de puero hoc: ⁊ omnes qui audierãt mirati ſunt de his que dicta erãt a paſtoribus ad ipſos. Maria autem conſeruabat omnia verba hec cõferẽs in corde ſuo. Et reuerſi ſũt paſtores glorificantes ⁊ laudantes deum in omnibus que audierant ⁊ viderant ſicut dictum eſt ad illos.

Poſtilla.

Et factũ eſt cũ diſceſſiſſẽt ãgeli ab eis. Hec hiſtoria ſigĩtur vt. ſ. Ante initium illius euang. ſcribit ſanctꝰ Lu. illud euãge. qđ hodie in nocte chriſti lectum eſt: ⁊ ſtatim poſt verba angelorum laudantiũ deũ ⁊ dicentiũ: Gloria in altiſſimis deo: ⁊ in terra pax hoĩbus bone volũtatis. Sequit̃ hoc p̃ſens euangeliũ [Et factũ eſt cuꝫ diſceſſiſſent angeli ab eis in celum. Paſtores loquebant̃ adiuicẽ. Tranſeamus vſqꝫ bethleẽ]. Ly. Hic deſcribit̃ paſtoꝝ deuotio: quia ſtatim poſt viſioneꝫ iſtam dimiſſo grege iuerũt ad videndũ natum. Factũ eſt poſtꝙ angeli diſceſſiſſent ab eis .ſ. paſtoribus in celum .i. poſtꝙ aſpectibꝰ paſtoꝝ ſe abſtraxerũt aſcendẽtes in celũ [Paſtores loquebant̃ adinuicẽ] ſcilicet de chriſti natiuitate. Sicut ⁊ duo diſcipli eũtes ĩ emaus de eius paſſione Lu. 14. dicentes [Trãſeamus vſqꝫ bethleem ⁊ videamꝰ hoc verbum] .i. puerũ natum per verba angeli nobis ſignificatũ [qđ fecit dñs ⁊ oñdit nob]. ſcilicet per angelũ [⁊ venerũt feſtinantes] Ly. ex deſiderio vidẽdi chriſtũ vt ⁊ citiꝰ redirent ad gregẽ quem ſine cuſtodia dimiſerant [⁊ inuenerũt Mariam ⁊ Joſeph ⁊ infantem] .i. chriſtuꝫ [poſituꝫ in p̄ſepio] ſicut ãgelus eis dixerat [videntes autẽ cognouerũt de verbo qđ dictũ erat illis de puero hoc] quia non ſoluꝫ fuerunt illuminati exterius: ſed etiam interius de cognitiõe verbi: ⁊ ſic ꝑ cognitionẽ hũanitatis venerunt ad cognitionem deitatis. Nec ſunt ſcandalizati đ tanta paupꝑtate ſed peramplius in fide roborati ſũt. Et ceperunt p̄dicare marie ⁊ Joſeph ⁊ cunctis aſtantibꝰ illaꝫ quam viderãt claritatem: ⁊ ꝙ audierant ãgelicos hymnos [⁊ omnes q̃ audierant mirati ſunt de his que dicebãt a paſtoribus ad illos] Glo. non ſoluꝫ mirabant̃ de incarnationis myſterio: ſed etiam de tanta paſtoꝝ atteſtatione quaꝫ ſimplices neſcirent fingere inauditam .ſ. ſimplici facũdia vera p̄dicarent [Maria autem ꝯſeruabat oĩa verba hec] ſcilicet quicq̃d angelus ei retulerat Gabriel: quicq̃d a paſtoribꝰ audierat quicq̃d expꝑta fuerat [ꝯferẽs in corde ſuo] Ly. Illa collatio erat Marie valde delectabilis ⁊ toti eccleſie vtilis: quia ſm qđ dicit Hierony. in ſermone de Aſſumptione beate Marie virginis. Ipſa poſt aſcenſionem filij ſui remãſit ad tempus in terris cũ apoſtolis: vt eos plenius inſtrueret de verbo incarnato: de quo pleniꝰ erat edocta ꝑ

Dominica infra octauas Na=
tiuitatis domini. Luce. II.

IN illo tem=
pore. Erat ioſeph/ et ma=
ria mater ieſu mirātes ſup his q̄ di
cebāt de illo. Et bn̄dixit illis ſyme
on: et dixit ad mariā mrēz ei⁹. Ec
ce poſit⁹ ē hic in ruinā et i reſurre=
ctionē mltoꝝ i iſrl: et i ſignum cui
ɔtradicet̄. Et tuā ipi⁹ aīaz ptrāſi
bit gladi⁹: vt reuelēt̄ ex mltiſ cor=
dibus cogitatiōes. Et erat anna
pphetiſſa filia phanuel de tribu
aſer. Hec pceſſerat i dieb⁹ mltiſ et
vixerat cū viro ſuo ānis ſeptez a
virginitate ſua: et hec vidua vſq

Poſtilla.
ERat ioſeph
et Maria mr̄
Jeſu etc. Lu
ce. ij. Hiſtoria hu=
ius euāge. facta eſt
Anno incarnatiōis
xp̄i p̄mo. iiij. nonas
februarij. feria q̄n=
ta luna. xj. inditiōe
iiij. An initiū illi⁹
euāge. ſcri. ſ. Lu.
in eo. c. q Syme=
on accepit puerū ie
ſum ī vlnas ſuas et
bn̄dixit deū: et dixit
Nūc dimittis ſeruuz
tuum dn̄e in pace.
Q2 viderunt oculi
mei ſalutare tuum
etc. Tūc ſequit̄ euā
ge. hodier. [Erat
ioſeph et mar ia mr̄
ieſu. [Et hodier=
nū euāg. factū ē in
die purificationis
marie. ſ. q̄drageſi=
mo die p⁹ natiuita
tē xp̄i: et ī hoc euā=
gelio ponit̄ parētū
xp̄i admiratō dicēs
[Erat ioſeph] qui
erat pater putatiu⁹
xp̄i Lu. iij. Et ipſe
ieſus erat incipiēs
q̄ſi ānoꝝ. xxx vt pu
tabat̄ fili⁹ ioſeph:
vel q2 nutriti⁹ eius
ſīc nutrix pueri s2
mat̄ ei⁹ [et mater
Jeſu] ſcilicet Xgo
maria: [mirantes
ſuper his que dice
bantur de illo:] tūc
a Symeone et ab
Anna vidua et prius a paſtoribus in no
cte chriſti et etiam a regibus quos ſtella ad
duxit ad chriſtum tredecima die poſt nati
uitatem chriſti [et benedixit illis Syme=
on: et dixit ad Mariam matrem eius:]
dixit aūt ad Mari
am magis q̄ ad Jo
ſeph: quia magis
ptinebat ad eam d
puero: q2 ipſa erat
vera mater chriſti.
[Ecce hic] id eſt.
chriſt⁹ [poſitus ē]
id eſt. a deo ſtatut⁹
[in ruinam et in re=
ſurrectionem mul=
torum in iſrael.]
Hor. id eſt. in rui=
nam non credenti=
um [et in reſurrecti
onem multoruz ſci
licet credentium.
Item in ruinam vi
tiorum et in reſurre
ctionem virtutum
[et in ſignum] Ly.
ſcilicet federis in=
ter homines et deū
[cui contradice=
tur] a ſacerdotibus
et legiſperitis et pha
riſeis et multis alijs
qui negauerunt eū
eſſe verum meſſy=
am et mediatorem
dei et hominum [et
tuam ipſius animā
pertranſibit gladi=
us]. id eſt. doloꝛ
dominice paſſio=
nis. Non enim po
tuit videre filium
ſuum crucifigi ſine
affectu doloris ma
terni. Damaſcen⁹.
Dolores q̄s auf=
fugit Maria pari=
ens: hos tempoꝛe
paſſionis chriſti ſu
ſtinuit. Ex his pa=
tet q maius fuit martyrium beate virgi=
nis q̄ aliorum ſanctorum. Unde Hierony
mus in ſermone de aſſumptione beate Ma
rie virginis dicit: q quia in parte impaſſi=
bili paſſa ē pluſq̄ martyr fuit: q2 alij mar=

tyres paſſi ſunt in corpore: iſta in corde [vt reuelenꝛ ex multis cordibꝰ].id eſt. ex multoꝝ cordibus [cogitatiões] que prius occultabantur. Nam tempore paſſionis chriſti patuit malicia ſacerdotū: odium iudeorum: duricia populi: inconſtātia pilati: auaricia Jude: puſillanimitas petri ⁊ alioꝝ apoſtoloꝝ: ⁊ conſtantia fidei in Maria virgine. Lu. v. Licet beata virgo ex paſſione filij maxime afflicta fuerit: tamē in fide īmobilꝭ ⁊ firmiꝭ ſtetit. Alij autem apoſtoli ⁊ diſcipuli. q̄tūlibȝ ſolidi dicuntur dubitaſſe ⁊ circa hanc fidem fluctuationem diuerſarum cogitationuȝ habuiſſe: vſqȝ dum viderunt ipſum a mortuis reſurrexiſſe: [et erat Anna ꝓphetiſſa] quia donū ꝓphecie habuit [filia phanuel de tribu Aſer] Aſer. qui fuit patriarcha ⁊ in numero duodecim patriarcharū octauus. Et ſic cōmēdaꝛ ſancta Anna a generis nobilitate: [hec] ſcilicet Anna [ꝓceſſerat in diebus multiſ: ⁊ vixerat cum viro ſuo annis ſeptem] ſcilicet ſi diuidēdo carnem ſuam cuȝ alio. Vñ Geñ. ij. Erūt duo i carne vna [a ꝟginitate ſua] quia vſqȝ ad matrimoniū virginitatē ſuam ſeruauit: [⁊ hec vidua erat vſqȝ ad annos octogintaq̄ttuor.] Hec cōmendatur q̇ taȝ longo tempore in viduitate permanſit: et q̄uis iuuenis fuit quando vir ſuus obiit: tamen alium virum non duxit [que nō diſcedebat de templo.] Ly. non q̇ ibi ſemꝑ eſſet: ſed frequenꝛ. Sic in congruo tempore ſollicite frequentāti eccleſiam dicꝛ cōmuni modo loquēdi: talis ſemper eſt in eccleſia [ieiunijs] quibus incentiuū carnis reprimiꝛ [⁊ obſeruatiōibꝰ].id ē. ſacris orationibꝰ: quibus mens in deum eleuatur: [ſeruiens nocte ac die].id eſt. valde freq̄nter: [⁊ hec ipſa hora ſupueniēs] ſcilicet in die purificatiōis Marie. Ly. non a caſu vel a diſpoſitione humana: ſed ſpūſſancti

ad ānoſ. lxxxiiij. q̄ nō diſcedebat d̄ tēplo ieiunijs ⁊ obſecrtiōibꝰ ſeruiens nocte ac die: ⁊ hec ipā hora ſupueniēs ꝯfitebaꝛ dño ⁊ loq̄baꝛ d̄ illo oibꝰ q̄ expectabāt redēptionē iſrꝉ. Et vt ꝑfecerꝛ oīa ſm legē dñi reūſi ſūt ī galileā in ciuitatē ſuā nazareth. Puer aūt creſcebat ⁊ ꝯfortabaꝛ plenus ſapiētia: et gratia dei erat in illo.

reuelatione: ſicut dictum eſt de Symeone [confitebaꝛ] ſcilicet gratias agēs deo d̄ tāto beneficio [⁊ loquebaꝛ de illo omnibꝰ qui expectabant redemptionē iſrael] id eſt. populi iſraelitici: annūciās eis natum eſſe ſaluatorem mūdi: [⁊ vt ꝑfecerūt omnia ſm legem domini] ſcilicȝ Maria ⁊ Joſeph: ſcilicet nihil obmittentes q̄uis non tenerenꝛ [reuerſi ſunt ī galileam in ciuitateȝ ſuā nazareth. Puer aūt creſcebat] ſcilicet ī corꝑe ſm q̇ homo [⁊ confortabaꝛ] augmēto roboris quo ad corpꝰ [plenꝰ ſapientia] q: ī eo ſūt oēs theſauri ſapīe ⁊ ſcīe abſcōditi: [⁊ grā dei erat in illo.] Ly. q: totam plenitudinē gratie habuit ab inſtanti ſue ꝯceptiōiſ. Sȝ q̄tum ad oſtenſionē in effectu magis apparebat: ſm q̇ ille in corpore creſcebat. Ande Theophi. dicit: Si chriſtus a iuuentute omnē ſapientiā ſuam demonſtraſſet viſum fuiſſet quaſi prodigiū. Qꝫ ergo creſcebat non ſic intelligendū eſt q̇ quaſi aliquo tempore minus habuiſſet de gratia ⁊ ſapientia: ⁊ poſtea horum recepit incrementū quia plenus fuit diuinitate ſapiētia ⁊ ſciētia ab inſtanti ſue ꝯceptionis. Dicꝛ autē notanꝛ: creſcebat. i. creſcere videbaꝛ: nunc minus nunc magis ſuam ſapientiā manifeſtans ⁊ gratiā. Sicut ſol q̄uis eiuſdem lucis ⁊ caloris ſit mane ſicut in meridie: tamē creſcere ⁊ augeri dicꝛ quo ad eos qui magis eius lucem ⁊ calorem percipiūt. Vñ circa preſens euangeliū vbi dicꝛ: Et tuā ipſius animā ꝑtranſibit gladius. Sciendū q̇ gladius Symeonis nonies ꝑtranſiuit animā virgīs Marie tempe paſſiōis chriſti. Primo quādo audiuit eum captū ⁊ ligatum eſſe a iudeis ⁊ p̄ſentatū primo Anne poſtmodū Cayphe. Scdō q̄n in die paraſceues hora tertia vidit eum exire cruceȝ portantē inter duos latrones: ꝯſputum flagellatum ⁊ coronatū: vadentē ad locū paſ

ſionis ⁊ mortis ſue feſtināt. Tertio qñ vidit eum exui nudū ⁊ ſup crucem clauis affigi. Quarto qñ vidit eū in cruce eleuari ⁊ a ſacerdotib⁹ iudeoꝝ ⁊ ab aliis ꝑtereūtib⁹ ei cōuicia īferri di. Vach q̄ deſtruis tēplū dei: ⁊ ītriduo reedificas illud: alios ſaluos fecit: ſeipſū ñ pt ſaluū facere: ſi fili⁹ dei ē: deſcēdat nūc de cruce. Quīto quādo audiuit eū petere bibere ⁊ ñ potuit hr̄e hauſtū aq̄: ſed datū fuit ſibi vinū felle mixtū. Sexto qñ vidit eū pre maximo dolore lachrimātē et dicētē: Deus me⁹ de⁹ me⁹: vt q̄d me dereliq̄ſti. Septimo qñ pre mag̃ pena clamās in cruce voce mag̃ emiſit ſpm̄. Octauo qñ p⁹ ei⁹ mortē vidit cor ei⁹ lancea pforari. Nono qñ corpus ei⁹ ē dpoſitū d cruce tūc ieſū xp̄m filiū ſuum ī brachia ſua ſuſcepit: ⁊ oſculata ē omīa vulnera ei⁹.

In octaua Natiuitatis domini. Euangelium. Lu. II.

In illo tempore. P⁹ꝗ̄ ꝯſumati ſt̄ dies octo vt circūcideret̄ puer: vocatū eſt nomē ei⁹ ieſus: Qd̄ vocatū ē ab angelo pri⁹ꝗ̄ in vtero ꝯcipet̄.

¶ Poſtilla.

Poſtꝗ̄ ꝯſūmati ſt̄ dies octo vt circūcideret̄ puer Luce. ij. Quo die hoc euāg. factū ſit audit̄: q2 die octauo a natiuitate xp̄i. Vñ initiū illi⁹ euāg. ſcribit. ſ. Lu. ꝙ reuerſi ſt̄ paſtores. ſ. p⁹ꝗ̄ inueneꝛt mariā ⁊ ioſeph ⁊ infantē poſitū in p̄ſepio: glificātes ⁊ laudātes deū in oīb⁹ q̄ audierāt ⁊ viderāt ſicut dictū eſt ad illos. Et tūc ſtatim ſeq̄t illud euāg. [P⁹ꝗ̄ ꝯſūmati ſūt dies octo] Hoꝛ. Hodiernū euāg. ē breuiſſimū in lr̄aꝛ꜡ ꝓfūdiſſimū in ſnīa. Cōi noīe ⁊ vocablo vocat̄ feſtiuitas iſta nou⁹ ān⁹. Et merito: q2 xp̄s q̄ nou⁹ hō ꝓpt̄ nos fact⁹ eſt nouū ſanguinē ī ſua puericia hodie īcepit effūdere qñ hodie circūciſus fuit. Sciēdū ꝙ hodie recolim⁹ tria feſta q̄ tāgūt̄ in euāge. hodier. Primo octauā natitatis xp̄i: et hoc exp̄mit̄ notant̄ cū dr̄ [P⁹ꝗ̄ ꝯſūmati ſt̄ dies octo] ſcꝫ a natitate xpi ꝯputādo. Secūdo circūciſiōꝫ xp̄i cū dr̄ [vt circūcideret̄ puer] ſic eniꝫ p̄ceptū fuerat Geñ. xvij. Infans octo dierū circūcidet̄ in vob. Et maſculus cui⁹ p̄putij caro circūciſa ñ fuerit ꝑibit d pplo ſuo: q2 pactū meū irritū fecit. Et ī nouo teſtō baptiſamur loco circūciſiōis. Vñ xp̄s dicit ī no. teſta. Jo. iij. Niſi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ ſpū ſctō: nō pōt itroire in regnū dei. Vñ Beda ſup p̄nti euāg. Illud qd̄ nūc facit baptiſm⁹: hoc tūc fecit circūciſio. Tertio ſalutiferi noīs impoſitionē cū dr̄ [vocatū ē nomē ei⁹ ieſus: qd̄ vocatū eſt ab āgelo p̄uſꝗ̄ ī vtero] ſcꝫ virginis [ꝯcipetur] vt patet Lu. j. Vocabis nom̄ ei⁹ ieſum. Silr̄ āgel⁹ dixit ad ioſeph vtꝫ Mat. j. Vocab nom̄ ei⁹ ieſum: ipē enī̄ ſaluū faciet ppl̄m ſuum a pctīs eoꝝ. Querit̄ ſi ieſus eſt ſaluator q̄re tūc ñ oēs hoīes ſaluant̄? Rñdet̄: ꝙ hoc nō accidit ex ꝑte ieſu: ſꝫ ex culpa ipſi⁹ hoīs: exemplū iſti⁹ ponit̄ p̄us ſic. Si q̄s ad oſtium vni⁹ pulſet ⁊ ñ ingrediat̄: hoc nō eſt ex culpa pulſantis ſꝫ ñ apientis: ſic ſi ieſus ad oſtiū cordis pulſet: ⁊ ſi ñ ingredit̄, nō eſt dei itrare volētis: ſꝫ hoīs aditū ꝓhibētis. Vñ Apocal. iij. Ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo ⁊c. Vñ ſanctus Diony. ꝙ enī ſol domū exn̄te clauſa feneſtra ñ illūiat: nō eſt culpa ſolis ſꝫ hoīs feneſtrā nō apiētis. Tertiū exēplū pōit Anſhel. Si enī porrigo tibi pomū ⁊ tu ñ accipis ꝙ tu ñ hēs pomū nō eſt culpa mei dātis: ſed tui ñ accipiētis. Jō dr̄ ad Heb. xij. Videte ne q̄s deſit grē dei ⁊c. ¶ Circa hoc euāg. vbi dr̄: Vocatū eſt nom̄ ei⁹ ieſus. Notādū ꝙ papa Joh. xxij. ſtatuit vt q̄cūꝗ; in miſſa qñ nomē ieſus noiat̄ geniclat⁹ fuerit: vel q̄ tūc tūdit pect⁹ vel inclinās facit reuerētiā huic ſctiſſimo noī ieſu obtinet. xx. dies īdulgentiarū: put d hoc habet̄ publicū inſtr̄m lr̄e autētice. Itē notādū ꝙ hodie ſm̄ Augu. ī ſmo. d kal̄. Janua. pagani olim maximū habuerūt feſtū in kal̄. Janua. Nā ianū crediderūt q̄ndā deū eſſe ⁊ duas facies ei figurabāt: vnā a ꝑte añ: in ſignū futuri anni: et aliā a ꝑte poſt: in ſignū p̄teriti anni: vñ ⁊ q̄dā ſex⁹ veſtes ſuas mutauerūt: alij faciē: alij pecudū veſtes induerūt: alij canticis luxurioſis cecinerūt: alij auguria ſuabāt: alij

mēſas nocte parabāt: credētes ſatietatē vētu rā fructuū: alij ſtrenas. i. iocalia tradiderūt amicꝭ hodie p̄mo mane ī ſignuꝫ boni āni: q̄ oīa ꝑ xp̄o dimittere d̄bem⁹: ꝛ filia circa ec- cleſias ꝛ dei cultū ↄplere debem⁹.

In Epiphania domini Euāgelium Matth. II.

Cum natus eēt ieſus ī bethleē iude: ī diebus herodis reg̃. Ecce magi ab oriē- te veneꝛt hieroſolymā dicentes: Ubi ē q̄ nat⁹ ē rex iudeoꝝ: vidi- mus enī ſtellā ei⁹ ī oriēte: ꝛ veni mus adorare eū. Audiēs āt hero des rex turbat⁹ ē: ꝛ oīs hieroſoly ma cū illo. Et ↄgregās oēs prin- cipes ſacerdotū ꝛ ſcribas ppl̄i ſci ſcitabaꝛ ab eis vbi xp̄s naſcereꝛ. At illi dixeꝛt: In bethleꝫ iude. Sic eni ſcriptuꝫ ē p ꝓpham. Et tu bethleē terra iuda neq̄q̄ꝫ mini ma es ī p̄ncipib⁹ iuda. Ex te eni

¶ Poſtilla

Ubi ē q̄ na- tus ē rex iudeorū. Mat. ij. Añ initiū illi⁹ euange. ſcribit b. Mat. in p̄ce. ca. ꝙ cū eēt d̄ſponſata mat̄ ieſu maria io- ſeph anteq̄ꝫ ↄueni- rēt iuēta ē in vtero hñs d̄ ſpūſctō. Jo- ſeph āt vir ei⁹ cum eēt iuſt⁹ ꝛ nollet eā traducere voluit oc culte eā dimittere. Hec āt eo cogitāte āgel⁹ dñi ī ſomno apparuit ei di. Jo- ſeph fili dauid: no- li timere accipe ma riā ↄiugē tuā: qḋ ei ī ea natū ē d̄ ſpūſcō ē. Pariet āt filiū: ꝛ vocab nom̄ ei⁹ ieſū Jp̄e eī ſaluū faciet pplꝫ ſuū a pctīs eo rū. Tūc p⁹modū ſeqꝛ euāg. hodier. [Cū ḡ nat⁹ eēt ieſus]. ſupple dulcꝭ ſaluator d̄ ma ria v̄gie ſcḋm hūanitatē [in bethleē iude.] Hor. hoc d̄r ad d̄raꝫ alteri⁹ bethleē q̄ eſt in galilea ī tribu zabulon: d̄ q̄ hēꝛ Joſue. xix [In dieb⁹ herodis] ſcꝫ aſcalonite: q̄ fuit gē til' ꝛ idume⁹ ꝛ p̄m⁹ rex alienigena ī hierl'm et ſuꝑ ppl'm iudaicū ↄſtitut⁹. ¶ P̄ro q̄ ſciē dū ꝙ tres fueꝛt herodes. ſ. aſcalonita: anti pas: ꝛ agrippa. Verſus. Aſcalonita necat pueros: antipa iohēꝫ. Agrippa iacobū mit tēs ī carcere petꝝ. Itē ſciēduꝫ ꝙ xp̄s tunc tp̄is nat⁹ ē cuꝫ p̄mo ablatuꝫ fuit regnū a iu deis: ꝛ qñ alienigena reḡuit: vt īpleret ꝓ- phecia iacob Gen. xlix. Nō auferet ſceptꝝ d̄ iuda: nec dux d̄ femore ei⁹: donec veniat q̄ mittēd⁹ ē. Et a tp̄e q̄ iacob ꝓphauerat ꝓ phecīā illā fluxeꝛt. M. clv. āni [ecce magi ab oriēte] q̄ dicūꝛ magi ꝓpꝛ magnitudinē ſapiē ꝛ ſciē [veneꝛt hieroſolymā] ſcꝫ Glo. eo ꝙ credideꝛt: qꝛ tal' puer nō niſi ī vrbe re gia naſci debuiſſꝫ [dicētes: vbi ē q̄ nat⁹ eſt rex iudeoꝝ] xp̄s rex iudeoꝝ eſt dict⁹: qꝛ ad ip̄os ſpālit̄ ē miſſus: vtꝫ Mat. xv. Nō ſuꝫ miſſus niſi ad oues q̄ pieꝛt dom⁹ iſrl'. Itē qꝛ cū eis nutri- t⁹ ꝛ ↄuerſat⁹ ē. ſ. ī nazareth vt habeꝛ Lu. iiij. Notāduꝫ ꝙ ille titul⁹ a trib⁹ regib⁹ ē hodie nun ciatus ꝛ a pilato in die paſceues ↄfir- mat⁹: qñ fec̄ ſcribi titulū ꝛ cruci affigi Jeſus nazaren⁹ rex iudeoꝝ [vidim⁹ ei ſtellā ei⁹ ī oriēte et vēim⁹ adorare eū] Añ Aug. dic̄ Magi traditionē balaā ſeq̄bātur: q̄ dixit vt hēꝛ Nume. xxiiij. Orieꝛ ſtella ex ia- cob. Et ſcḋm Chryſo. Cum magi ſuꝑ mōtē q̄ d̄r victorial' ↄſiſterēt ꝛ deū ado- rarēt ſtella adiſtar pueri crucē in capite hñtꝭ eis apparuit: ex cui⁹ aſpectu erāt valde gauiſi: vt ſuis tp̄ib⁹ meruert videre ſtellā, illā quā ꝓp̄ha balaā longꝭ tp̄ib⁹ ante p̄dixerat: ꝛ ſtatī arripiē teſ iter: ſtella añcedēte eos veneꝛt ad pueruꝫ adorādū: ꝛ mūera ei offerēda: ꝛ illa ſtella ñ tm̄ in nocte ſꝫ etiā in media die appebat: ꝛ ſolis radios vicit ī claritate: qḋ ñ eſt v̄tutꝭ aliaꝝ ſtellaꝝ. Fulgē. Puer nat⁹ nouā ſtel lā fabricauit. Sed quō ī. xiij. dieb⁹ tā cito veneꝛt ab oriēte ī hierl'm: q̄ eſt ī media p̄te mūdi ſita? Rñdet Remi. ꝙ puer ad quem iueꝛt potuit eoſ taꝫ ī breui ſpacio tp̄is ad ſe reducere. Añ Aug. dic̄. ꝙ tres magi iter vni⁹ āni. xiij. dieb⁹ p̄egeꝛt [audiens āt he- rodes rex] ſcꝫ regē natū iudeis d̄ genere iu deoꝝ cū ip̄e eēt idume⁹ ꝛ d̄ alia gēte [tur- bat⁹ ē] timēs ne reg̃ reuoluto ad iudeoſ: ip ſe expelleret a reg̃: ꝛ ſemē ei⁹ p⁹ ip̄m: ideo

exiet dux: qui regat populum meū iſrael. Tunc herodes clam vocatis magis diligenter didicit ab eis tempus ſtelle que apparuit eis. Et mittēs illos in bethleē dixit: Ite ⁊ diligent interrogate de puero: ⁊ cū inueneritis renunciate mihi: vt ⁊ ego veniens adorem eum. Qui cum audiſſent regem abierūt. Et ecce ſtella quam viderant in oriente antecedebat eos vſ dum veniēs ſtaret ſupra vbi erat puer. Uidētes aūt ſtellam gauiſi ſūt gaudio mag valde. Et intrātes domū: inuenerūt puerū cū maria matre ei⁹. Et pcidentes adorauerūt eū. Et apertis theſauris ſuis: obtulerūt ei munera: aurū: thus: ⁊ myrrham. Et reſponſo accepto in ſomnis ne redirent ad herodē: per aliā viam reuerſi ſunt in regionem ſuam.

Im Greg. ſup Mat. codices quib⁹ genealogia iudeoꝝ texit cremauit [⁊ oīs hieroſolyma cum illo] cauſa timoris: ne rex natus regiones ⁊ populū vexaret ⁊ aggrauaret [⁊ ↄgregās oēs pncipes ſacerdotuꝫ ⁊ ſcribas populi] q̄ erant legis doctores [ſciſcitabat ab eiſ vbi xpūs naſceret.] [At illi] ſicut periti in lege [rn̄derūt: in bethleeꝫ iude. Sic eni ſcptū ē p ꝓpham] Michee. v. [Et tu bethleē terra iuda nequaꝗ̄ mīma es in pncipib⁹ iuda: ex te eniꝫ exiet dux q̄ regat ppl'm meuꝫ iſrael.] Uñ in ps. xlvij. Ipſe reget nos ī ſecula. Unde Leo papa. Xp̄us q̄ ſerui formā acceperat ⁊ nō venit iudicare ſꝫ iudicari: bethleē p̄elegit natiuitati ⁊ hieroſolymā paſſioni [tūc herodes] Ly. cognito loco natiuitatis xp̄i ex eoꝝ rn̄ſione [clam vocatiſ magiſ diligent didicit ab eis tp̄s ſtelle q̄ apparuit eis] dicit ei clam. i. occulte: cū eſſet alienigena nō ↄfidebat ð iudeis: ⁊ iō voluit ſuū ↄſiliū eos latere [⁊ mittēs illos ī bethleē dixit: Ite ⁊ diligent interrogate de puero: ⁊ cū inueneritiſ renūciate mihi: vt et ego veniēs adorē eū] Ly. Spondet falſuꝫ obequiū vt facili⁹ eos decipiat: ⁊ ad redeūdū ad ipſum inducat. Raba. Finxit ſe vultu ⁊ verbis eum adorare velle: quem iniqua cogitatiōe tractabat occidere [qui cum audiſſent regem abierūt] recedentes ð hieruſalem vt irent verſus bethleeꝫ [⁊ ecce ſtellam quā viderāt in oriēte anteceedebat eos] Unde Chryſ. ſuper Mat. Ex hoc oſtenditur quia cum ſtella duxiſſet magos in hieruſalem abſcōdita eſt ab eis: vt relicta ſtella cogerēt de chriſto interrogare: vt ipſi magi qui prius fuerant cōmoniti celeſti ſigno ↄfirmarent ex dicto ꝓphetico ⁊ ex doctoꝝ hebraicoꝝ reſponſo: ſicut iam ſupra dictuꝫ eſt [vſq̄ duꝫ veniens ſtaret ſupra vbi erat puer] Stetit eni ſup caput pueri: q̄ſi diceret: hic eſt: vt q̄ loquēdo monſtrare n̄ poterat: ſtando mōſtraret [⁊ intrātes domū] .i. diuerſoriū vbi puer natus fuerat [inuenerunt puerum cuꝫ maria matre ei⁹] pie creditur cum beata virgo ante diuerſoriū equitatū magnū vidiſſet: recepit puerum de preſepio ſuper gremiū: ⁊ ī brachia ſua vt ſic ſe matrē pueri oſtēderet. Raba. Diuino autem nutu factuꝫ eſt q̄ abiret ioſeph ne aliqua occaſio male ſuſpitiōis dareſ gentib⁹ [⁊ ꝓcidentes adorauert eū] Ly. Ex quo patet q̄ cognouerūt ipſius diuinitatē p diuinā reuelationē. Cum eniꝫ viderent puerū pannis vilibus inuolutū in gremio paupis matris poſitum: nullum regie dignitatis humane habentem ſignum: non eſt veriſimile q̄ talem reuerentiam ei exhibuiſſent: niſi aliq̄d ſupra hominē cognouiſſent. Unde Chryſoſto. Purum viderunt hominem ⁊ agnouerunt redemptorem: illuminati ī fide credentes hunc puerum eſſe ſaluatorem mūdi quem queſierāt [⁊ apertis theſauris ſuis obtulerūt ei munera: aurū thus ⁊ myrrhā] Ly. iſta tria obtulit quilibet iſtoꝝ. ſ.

aurū ad ſuſtētationem paupis mrīs ꝛ filij: thus ꝯ fetorē loci: myrrhā ad ꝯſolidādā mē bra pueri. Itē ꝑ aurū ſ̄cabāt regiā dignita tē: ꝑ myrrhā hoīs mortalitatē: qꝛ myrrha ſolēt inūgi corpa mortuoꝝ: ꝑ thꝰ ipſiꝰ diui tatē: qꝛ thꝰ ad ho norē diuīū ꝯcremat̄ Itē qꝛ magi a pue ro habuerūt tripli cē ſubāz. ſ. corpus: aīaz: ꝛ res tpales. Fecerūt igit̄ homa giū regi puero na to ꝺ corpe: qꝛ ꝓci derūt in q̄ notat̄ eo rū mag̃ hūilitas: et ī hoc repꝛhēdit̄ ſup bia illoꝝ xp̄ianorū q̄ nō flectūt genua ſua ī eleuatiōe cor poris xp̄i in miſſa. De aīa: qꝛ adoraue rūt eū: ī q̄ notat̄ eo ruz fides. De ſuba tpali: qꝛ ei munera obtulerūt. Plꝰ eniz nō hꝫ hō niſi corpꝰ aīaz ꝛ tpalia. Seq̄t̄ [ꝛ reſponſo accep to] .ſ. ꝑ angelū[ne redirēt ad herodē: ꝑ aliā viā reuerſi ſūt ī regionē ſuā] Ly. ſcꝫ pacto obſequio qꝛ deſcēderūt ad ma re ꝛ ide ꝑ nauē trāſ fretātes abierūt in tharſuz: qꝺ cog̃ſcēſ herodes iratus po ſtea naues tharſen ſiū incēdit: ſ̄m qꝺ fuit ꝓphatū ꝑ dauid ī pſ̄. xlvij. In ſpū ve hemēti ꝯteres naues tharſ̄. Ān circa pn̄s euāg. vbi dr̄: In diebꝰ herodis regi. Hic q̄ rit̄ q̄re n̄ dixit ī diebꝰ octauiani ceſaris? Re ſpondet̄ euāgeliſta hoc dixit vt videat̄ im pleta ꝓphecia iacob: q̄ habetur Gen̄. xlix. Nō auferet̄ ſceptrū ꝺ iuda: ꝛ dux ꝺ femore eiꝰ: donec veniat q̄ mittēdꝰ ē: ſꝫ iā ablatuz erat ſceptꝝ ꝺ iuda: qꝛ iſte herodes erat alie

nigena: ꝛ erat p̄mꝰ rex iudeoꝝ: ꝛ ſic euāge liſta ꝓbat xp̄m veniſſe ex triplici ꝓphia. Ia cob q̄ ꝓphetauerat tp̄s xp̄i: vt iā dictū eſt. Et ex ꝓphecia Michee: q̄ ꝓphauit ꝺ loco vtꝫ h̄ in euāge. Et tu bethleē terra iuda ꝛc̄ Et ex ꝓphecia ba laam: q̄ ꝓphauit ꝺ ortu ſtelle: vtꝫ Nu me. xxiiij. Orietur ſtella ex iacob Ma nifeſtū eſt ꝙ xp̄z na tū eſſe cū omēs iſte tres ꝓphetie vno tpe ſint implete.

Dominica infra octauam Epi phanie. Euangelium Lu. II

In illo tempore. Cuz factꝰ eēt ieſus ānoꝝ. xij. aſcēdētibꝰ illis hieroſo lymā ſ̄m ꝯſuetudinē diei feſti: cō ſumatiſqꝫ diebꝰ cū redirēt: remā ſit puer ieſus ī hieruſalē: ꝛ n̄ cog̃ uerūt parētes eiꝰ. Exiſtimantes

¶ Poſtilla

Cum factuſ eēt ieſuſ an noꝝ. xij. Luce. ij. Hiſtoria hꝰ euāg. facta ē āno xp̄i. xij. xvij. kal. Maij. fe ria. iiij. luna. xv. in ditiōe. iiij. Cū euā ge. Lu. nob declarāſſꝫ quō xp̄s fuit ī tēplū p̄ntatꝰ: ꝛ a ſy meone ꝛ ab āna vi dua laudatꝰ: ſic di ctū eſt in p̄cedenti dn̄ica. Et pꝰ ꝙ de clarauit quō xp̄s ī egyptū portatꝰ fuit in q̄ ſeptē ānis fuit Et cū iā rediſſꝫ de egypto pꝰ mortem herodis: ꝛ fuiſſꝫ iā q̄nqꝫ ānis cū parēti bus ſuiſ ī nazareth [Factuz ē aūt āno xij. aſcēdētibꝰ parē tibꝰ ſuis hieroſoly mā ſ̄m ꝯſuetudinē diei feſti] iudei eniz ter hēbāt ī anno p̄ceptū cūdi ī hierl̄m. In pa ſca qꝺ fuit feſtū azymoꝝ ꝑ hoc feſtū reco lebāt exitū ꝛ libationē ꝺ egypto. Scd̄o in penthecoſten: ꝑ qꝺ recolebāt mēoriā legiſ date in q̄drageſima die ab exitu ꝺ egypto. Tertio ī ſcenophegia ſeu ī feſto tabnaclo rū: ꝑ qꝺ recolebāt quō ꝑ. xl. ānos ī deſerto hitabāt ī tabnacul̄. In his feſtiſ q̄libꝫ vir te

aūt illū eſſe ĩ comitatu: venerunt
iter diei: ⁊ q̄rebāt eū int̄ cog̃tos ⁊
notos. Et iuenientes reuerſi ſūt ĩ
hierl̃m req̃rētes eū. Et factuʒ eſt
p⁹ triduū: iuener̃t illū in tēplo ſe
dentē in medio doctoꝝ audiētez
illos ⁊ int̄rogātē eos. Stupebāt
aūt oēs q̄ eū audiebāt ſup prudē
tia ⁊ r̃nſis ei⁹. Et vidētes admi-
rati ſūt. Et dixit mr̃ ei⁹ ad eum.
Fili q̄d feciſti nob̄ ſic. Ecce pr̃ tu
us ⁊ ego dolētes q̄rebam⁹ te. Et
ait ad illos: Quid ē ꝙ me q̄reba
tis: neſciebatiſ qꝛ ĩ his q̄ pr̄is mei
ſūt oportʒ me eē. Et ipi n̄ intelle
xerūt v̄bum qđ locut⁹ ē ad illos.
Et deſcēdit cū eis: ⁊ venit ĩ naza-
reth: ⁊ erat ſubdit⁹ ill̄. Et mr̃ ei⁹
ꝯſuabat oīa v̄ba hec ĩ corde ſuo:
et ieſus ꝓficiebat etate ⁊ ſapīa ⁊
gr̃a apud deum ⁊ hoīes.

nebat ſe pūtare ĩ hierl̃m cum hoſtijs a deo
det̃miatiſ: ꝯ mulierib⁹ n̄ fuit p̄ceptuʒ: ſi tn̄
comitabant̄ viros ſuos bonū erat ⁊ lauda-
bile. Sʒ q̄ erāt valde remoti poterant ſe in
duob⁹ feſtiſ excuſare: ſʒ n̄ ꝯ feſto paſche niſi
neceſſitate ĩfirmita
tis. Ergo dic̄ [Aſ-
cendētib⁹ ill̄. Hor.
ad l̃ram. qꝛ galilea
erat ĩ planō vbi na
zareth fuit ſita in q̄
xp̄s fuit āūciat⁹ ⁊
educat⁹. Hierlʒ āt
erat ĩ mōtanis: ⁊ di
ſtat nazareth a hie
ruſalē ꝑ tres dietaſ
Sʒ qꝛ ſm̄ Grego.
Ois xp̄i actio ē no
ſtra inſtructio. Er-
go xp̄s hoc in. xij.
āno fecit: vt nob̄ ex
emplū daret vt eti-
am libent̄ eccl̄ias
viſitem⁹. [Cōſum
matiſq3 dieb⁹]. ſcʒ
octo: ꝑtinentib⁹ ad
ſolēnitatē [cū redi-
rent] ſcʒ maria ⁊ io
eph [remāſit puer
ieſus ĩ hierl̃m: ⁊ nō
cog̃uer̃t pētes ei⁹]
id ē. n̄ aduerter̃t ꝙ
remaneret. Hoc eſt
ꝯtra illos qui raro
manēt ĩ eccl̄ia vſq3
ad finē miſſe aut ſ̃mōis: ſʒ diabolo ĩſtigāte
cito exeūt ⁊ ĩ cimiterio vel foro ſtāt ⁊ ĩutili-
bus ⁊ q̄nq3 nociuis ſ̃mōib⁹ ſe occupāt: vt
patʒ Jo. viij. Qui ex deo ē v̄ba dei audit
ꝓpterea vos n̄ auditiſ qꝛ ex deo nō eſtiſ [exi
ſtimātes āt illū eſſe in comitatu] Guil. Fi-
lijs iſrl̄ ad feſta ꝯfluētib⁹ vel ad ꝓpa redeū
tib⁹ mos erat ſeorſū viros ⁊ ſeorſuʒ femīas
ĩcedere. pueri cū q̄libʒ parente indifferent̄
ire poterāt: ⁊ iō maria putauit ieſū eē in co
mitatu viroꝝ cū ioſeph: ioſeph putauit euʒ
eē in comitatu mulierū cū maria: ⁊ ſic ꝑdi-
der̃t ieſū [vener̃t iter vni⁹ diei]. i. ĩ eadeʒ
die q̄ redier̃t ꝯ hierl̃m [⁊ q̄rebāt eū] ſcʒ ſe-
cūda die [int̄ cog̃tos ⁊ notos: ⁊ nō inueniē
tes eū: reuerſi ſūt] ſcʒ tertia die [in hierlʒ re
q̄rētes eū. Et factū eſt p⁹ triduū: inuenerūt
illū in tēplo] Nō in foro neq3 ĩ ludo ſic pue
ri iā ſolēt ĩueniri: ſʒ ĩ tēplo vbi dom⁹ or̄ois
eſt [ſedētē in medio doctoꝝ audiētē illos ⁊
int̄rogantē eos.]
Ly. vt meli⁹ poſſʒ
oēs audire ⁊ meli⁹
cū eis ꝯferre. Hoc
ē eni ſapiētis p̄mo
audire ⁊ poſtea int̄
rogare [Stupebāt
āt oēs q̄ euʒ audie-
bāt] i. valde mira
bant̄ [ſup prudētia
et r̃nſis ei⁹] qꝛ aliaſ
ĩauditum fuerat ꝙ
puer tal̄ etatiſ tā ſa-
pient̄ loq̄ret̄ [vidē
tes] ſcʒ maria ⁊ io-
ſeph eum in medio
doctoꝝ [admirati
ſt̃. Et dixit mr̃ eius
ad eū. Fili q̄d feci-
ſti nob̄ ſic: Ecce pr̃
tu⁹] ſcʒ putatiu⁹ ⁊
nutriti⁹ [⁊ ego do-
lētes q̄rebam⁹ te]
Hic inſtruūt̄ ꝑntes
q̄lit̄ ſe ĩ correctiōe
debeāt hr̄e ad fili-
os vt ꝯtuelioꝝ ⁊ ma
lediciſ v̄bis n̄ ꝯtur
bent pueros ſuos.
Corripiēdi eni ſūt
p̄mo cū benignitate: ⁊ ſi n̄ iuuat tūc cū v̄ga
aſꝑa: vtʒ Prouerb. xxiij. Noli ſubtrahere
a puero diſciplinā: ſi eni ꝑcuſſeriſ eū v̄ga n̄
morieṫ: ⁊ aīaʒ ei⁹ ꝯ inferno libab̄. Notādū
ꝙ nunq̄ legit̄ in euāgelijs ioſeph ieſu locu
tū fuiſſe: ſʒ hoc ſp̄ marie v̄gini dimittebat:
qꝛ ad ip̄aʒ tanq̄ ad veram mr̄eʒ ꝑtinebat.
Itē h̄ q̄rit̄ q̄re ioſeph dr̄ pr̄ ieſu cuʒ nō ge-
nuerit eū. Dicēdū ꝙ dicebat̄ pr̄ ei⁹ ꝓpter
tria. Primo ꝓpt̄ hoīm opinionē: vtʒ Lu.
iij. vt putabat̄ fili⁹ ioſeph. Sc̄do ꝓpt̄ eius
nutritionē: qꝛ ſm̄ Orig. ſic appellabat̄ io-
ſeph. ſ. pr̄ ieſu: qꝛ nutriti⁹ ei⁹ fuit. Tertio
ꝓpt̄ ꝯiugalē deſpōſationē. ſ. ioſeph ⁊ ma-
rie. Nā ſʒ Aug. Dicto ꝯuēiēti⁹ xp̄s dr̄ fi-

ſius Joſeph q̄ſi eſſet aliūde adoptat⁹. Jr̄e
quare Maria virgo p̄poſuit Joſeph ante ſe
vi. Pater tuus ⁊ ego dolētes querebam⁹
te: cum tamē ſit mať dei ⁊ regina celi? Re-
ſpondeť primo ꝓpter humilitatē quā ha-
bebat excellentiſſi-
mā. Scđo vt exem
plū daret alijs mu-
lierib⁹ honorādi vi
ros ſuos [⁊ ait ad il
los: q̄d eſt q̄ me q̄-
rebatis] ſcz inť con
ſāguineos ⁊ notos
[neſciebatis quia ī
his que patris mei
ſunt] ſcilicet celeſt;
[opoꝛꝫ me eſſe] q̄
aliū patrem nō ha-
beo. Orige. in ce-
lis ſine matre: ī ter-
ris ſine p̄re [⁊ ipſi
nō intellexerūt ver
bum qđ loq̄batur]
Ly. q̄ adhuc non
erāt aſſueti talia au
dire ab eo [⁊ deſcē
dit cum eis ⁊ venit
nazareth] ad eoꝝ
ꝯſolationeꝫ [⁊ erat
ibi ſubdit⁹ illis] ad
noſtrā inſtructionē
[⁊ mater ei⁹ ꝯſua-
bat oīa verba hec ī
corde ſuo.] Omīa
enī que vidit vľ au
diuit a chriſto fieri
quoꝝ tunc plenam
cognitionē tenuit.
Unde Beda. Vir-
go Maria que non
intellexit ſiue que
nondum intellige-
re potuit ponit oīa
ī corde ſuo quaſi ru
minādo ⁊ diligenti⁹ ſcrutādo recondebat.
Hoc eſt ꝯtra nos obliuioſos: qui nec aliq̄d
qđ de deo ⁊ ſalute animarū noſtrarū audi-
mus: memoꝛiť retinem⁹: ſed ſum⁹ ſicut vas
ꝯfractū qđ nihil poteſt ꝯtinere. Un̄ Eccľ.
xxi. Coꝛ fatui q̄ſi vas ꝯfractū omnē ſapien

tiam non tenebit [Jeſus autē p̄ficiebat etiā
te] Hoꝛ. quo ad coꝛpoꝛis incrementū. ſcz d̄
infantia ad puericiam: de puericia ad iuuē
tutem [⁊ ſapiētia] Ly. non q̄tum ad rem
ſed q̄tum ad oſtenſionē in effectu: in q̄tuꝫ
ſapientiā ſuam nō
tm̄ humanā ſꝫ etiā
diuinā magis oſtē-
debat ſm̄ ſuū bene
placitū: ⁊ ꝓut no-
ſtre ſaluti expedie-
bat [apud deum et
apud hoīes]. id eſt
deo ad laudē: ⁊ ho
minibus ad ſaluteꝫ
p̄ficiebat.

Dominica. I. p⁹ octauas Epi-phanie Euange. Johan. II.

In illo tem-
pore. Nuptie facte ſunt
in chana galilee ⁊ erat mater ie-
ſu ibi: vocatus eſt autem ⁊ ieſus
et diſcipuli eius ad nuptias. Et
deficiente vino dicit mater ieſu
ad euꝫ. Uinū non habent. Et di-
cit ei ieſus: Quid mihi ⁊ tibi eſt

¶ Poſtilla.
Nuptie fa-
cte ſunt in
chana gali
lee Jo. ij. Miracu
lum iſtud dn̄s Je-
ſus fecit anno eius
xxxj. octauo yd⁹ Ja
nuarij. luna. xv. fe-
ria. ij. inditiōe. iiij
Ante initiū illius
euange. ſcribit ſan-
ctus Johan. de vo
catiōe diſcipuloꝛuꝫ
chriſti: tūc dicit eis
Amē dico vob̄ vi-
debitis celum aper
tum ⁊ angelos dei
deſcendētes ⁊ aſcē
dentes ſuꝑ filiū ho
minis. Tunc ſequi
tur euange. hodier
nū [Nuptie facte ſť
in chana galilee.]
Hoꝛ. Chana eſt no
men ville in q̄ facte
ſunt nuptie in ꝓui
cia galilee. Et iſta
villa diſtať a hieruſalem quaſi trib⁹ dietis
Et iſte nuptie facte ſunt eadē die qua chri
ſtus baptizat⁹ eſt reuoluto vno āno [⁊ erat
mater ieſu] non dicit q̄ fuerit vocata: quia
ratione ꝯſanguinitatꝭ venerat tanq̄ officio
ſa ſicut ⁊ abijt in mōtana ad Eliſabeth ad

mulier: nonduz venit hora mea. Dicit mater eiꝰ miniſtris. Quo/cunqꝫ dixerit vobis facite. Erāt aūt ibi lapidee hydrie ſex poſi/te ſm purificationē iudeoꝝ capi/entes ſingule metretas binas vl' ternas. Dicit eis ieſus. Implete hydrias aqua. Et impleueꝛūt eaſ vſqꝫ ad ſummuz. Et dicit eis ie/ſus. Haurite nūc ꝛ ferte architri/clino. Et tulerūt. Ut aūt guſta/uit architriclinꝰ aquā vinū factū et nō ſciebat vnde eſſet: miniſtri aūt ſciebāt qui hauſerāt aquam: vocat ſponſum architriclinꝰ ꝛ di/cit ei. Oīs hō primo bonū vinuz ponit: ꝛ cū inebriati fuerint tunc id qḋ deteriꝰ eſt. Tu aūt ſerua/ſti bonū vinū vſqꝫ adhuc. Hoc fe/cit initiū ſignoꝝ ieſus ī chana ga/lilee: ꝛ manifeſtauit gloꝛiā ſuaz. Et crediderūt ī eum diſcipli eiꝰ.

ſeruiendū ei Lu. j. Ratiōe, huiꝰ etiā vocatus fuit dn̄s ieſus cū diſcipulis ſuiſ. Chryſo. Vocatꝰ eſt Jeſus ad nuptias nō vt aliquis magnꝰ: ſed vt ꝯſanguineus: ꝛ ipſe vt humilis nō reſpuit ſꝫ venit. Sed quō vocati ſūt ieſus ꝛ mat eiꝰ ꝛ diſcipli ad nuptias cuz eēnt paupes q̄les ñ ſolēt ad ꝯuiuia vocari. Rñ dec̄ ꝙ ſpōſus ꝛ ſpōſa paupes fuerūt ꝛ iō paupes iuitabāt Xps āt nuptijs ineē voluit vt nuptias ap ꝓbaret ꝛ errorē eoꝝ excluderet q̄ nuptias dānāt. vn̄ Beda. Si thoro imaclato ꝛ nuptijs dbita caſtitate celebratis culpa ineſſꝫ neq̄q̄ dn̄s ieſus ad has vēire voluiſſꝫ: vn̄. j. Coꝛ. vij Nō peccat mlr ſi nubat ſi vxorē accepiſti ñ peccaſti: ſi nupſerit Vgo ñ peccat [ꝛ deficiēte vino] in ipo ꝯuiuio qḋ ſignū eſt paupťatiſ [dicit mr̄ ieſu ad eū. Uinū nō hn̄t] .ſ. miſtri ad ꝓpinādū [ꝛ dic̄ ei Jeſus: q̇d mihi ꝛ tibi ē mlr] Tho. q. d. defectꝰ iſte ñ ꝑtinet ad me vel ad te: ſed ad illos q̄ꝝ ſūt nuptie [nōdum vēit hora mea] Chryſ. q. d. q̇d inťrogas ꝛ peti vt faciā miraculū anteq̄ ſit hora ꝯuēiēs ad hoc. Licet eni vinū dficeret: nōdū tn̄ defectꝰ vini erat oībꝰ māifeſtꝰ: chriſtꝰ aūt volebat vt oēs pꝰ ſcirēt defectū vt ſic poſtea miraculū eſſet oībus certū ꝛ manifeſtū [dicit mr̄ Jeſu miniſtriſ] .i. ſuitoribꝰ ꝯuiuij [qḋcūqꝫ dixerit vobis facite] Tho. Credēdum eſt ꝙ. b. Vgo nunq̄ aliq̇d petijt a filio qḋ ipe nō fecerit. Et no. lꝫ aliq̄ntulū dure videreť mr̄i rn̄dere: ipa tn̄ firmiſſime ſciuit eū factuꝝ qḋ peti

uerat. Et iō dic̄ miſtris qḋcūqꝫ dixerit vobis facite [erāt aūt ibi] .ſ. i domo ꝯuiuij [lapidee hidrie ſex poſite ſꝫ purificatōꝫ iudeorū] .i. moꝛez iudeoꝝ: vtꝫ Mar. vij. phariſei ꝛ omnes iudei niſi crebro lauent manus ñ māducāt panē [capiētes] .i. capere valētes [ſingule metretas] .i. mēſuras [binaſ vl' ternaſ dic̄ eis] .i. miſtris [ieſus] rogatꝰ a matre [Implete hidrias aq̄: ꝛ ipleuerunt eas vſqꝫ ad ſūmū] vt nihil vacuitatis remaneret [ꝛ dicit eis ieſus] Tho. Jā facta tranſmutatōe cuiꝰ oīpotētia iam aquā in vinū ꝯuerterat. Ergo pōt ſilr panē in coꝛpꝰ ꝛ vinū in ſanguinē trāſmutare. [Haurite nūc ꝛ ferte architriclino] vn̄ Chryſ. Architriclinꝰ dr̄ q̄ ſi ordiatoꝛ vl' diſpēſatoꝛ ī ꝯuiuio [ꝛ tulerūt] ſm impiū dn̄i nr̄i ieſu xpi. Et notādū ꝙ miſtri obediētes fuerūt ī fūdēꝺo ī hauriēꝺo: ꝛ ī ōferēdo [vt aūt guſtauit architriclinꝰ aquaꝫ vinū factū: ꝛ nō ſciebat vn̄ eēt: miſtri āt ſciebāt q̄ hauſerāt aquā: vocat ſpōſū architri. ꝛ dic̄ ei: oīs hō ꝑmū] .i. in ꝑnꝰ ꝯuiuij [bonū vinū pōit] ī mēſa [ꝛ cū inebriati fuerīt cibo et potu bōi vini [tūc id qḋ dteriꝰ ē] .i. minꝰ bonū [tu āt ſuaſti bonū vinū vſqꝫ adhuc] .i. mo optimū: ꝛ ſic̄ Chryſ. di. hodiē gn̄ale ī oībus miraculꝭ ꝙ ſp ad nobiliꝰ terminať q̄ꝫ natura poſſit: nūq̄ nařa fec̄ ita bonū vinū ſic̄ illud fuit: Nūq̄ aliq̇s piſtoꝛ ita bonū panē fecit ſic̄ qn̄ xp̄s pāeſ mltiplicauit vn̄ ꝓpť hoc qui comederūt de panibus iſtis voluerunt eum facere regem. Johan. vj. Itez natura

nunq̄ potuit dare ita clarꝫ ⁊ acutū viſuȝ ſi-
cut ipe xp̄s dedit ceco nato' Jo. ix. Hoc ini
tiū ſignorꝫ fecit ieſus in chana galilee ⁊ ma
nifeſtauit gloriā ſuā] Glo. i. latentē diuinita
tem rōne edificatiōis diſciplorꝫ. Vn̄ ſubdi
tur [⁊ crediderūt ī
eū diſcipuli ei⁹]. i.
firmi⁹ crediderūt,
qꝛ viſo miracl'o ro-
borati ſūt ī fide am
pli⁹ ⁊ amore eius.
Ubi notādū ꝙ ſan
ctus Tho. ꝯ aq̄no
in. iij. ꝑte ſūme. q.
xliiij. di. ꝙ dn̄s an̄
illud miraculū con
uerſiōis aq̄ in vinū
nullū aliud fecit in
hūana natura: ⁊ iō
libellus ꝯ infantia
ſaluatoris ꝯtrari ē
hui⁹ dicens repro-
bat⁹ ē tanq̄ ab he-
reticꝭ ꝯfect⁹: vtȝ in
ꝯcreto Gela. Vn̄
circa p̄ns euāgel'.
vbi dꝛ Nuptie fa-
cte ſūt ī chana gali
lee ⁊c̄. Querit̄ q̄d
efficit mr̄imoniuȝ:
Reſpōdet Hug de
prato ꝙ ꝯſenſus ex
p̄ſſus volūtari⁹ ⁊ n̄
fict⁹ vel coact⁹ de
ꝟbis ꝯ p̄nti efficit
mr̄imoniū: carnis
aūt copula ip̄m ꝯſu
mat: alia āt q̄ prece
dūt vt ꝓmiſſio ꝯ ac
piendo ſꝫ ſponſalia
nec efficiūt mr̄imo
niū: ſiłr q̄ comitant̄
vt miſſio anuli que eſt ſignū mr̄imonij ⁊ in
ſtrumētū. Et oīa alia q̄ obſuant̄ in mr̄imo
nio ſūt q̄dā ſolēnitates mr̄imonij: nō ꝙ effi
ciūt mr̄imoniū. Cōſenſus āt ille ē in coha-
bitationē ꝑpetuā ⁊ ī copulā carnalē. Item
notādū ꝙ int̄ xp̄ianū ⁊ q̄cūqꝫ aliā ꝑſonam
nō baptizatā: nō pōt eſſe ꝯiugiū: cū baptiſ-
mus ſit ianua oīum ſacramētorꝫ. Siłr ſi ali

q̄s infidel' ꝯuertit̄ ad fidē: ⁊ ei⁹ vxor nollet
ꝯuerti: pōt accipe aliā vxorē. Et ſiłr ē ꝯ vx
ore qꝛ nō eſt ꝯūſio lucꝭ ad tenebras neqꝫ
xp̄i ad belial: vt dicit apl's. ij. Corinth. vj.
Itē qn̄ q̄s timore coact⁹ accipit aliquaȝ: ſi
eniꝫ poſtea qn̄ eſt in
loco tuto nō ꝯſen-
tit pōt eā dimittere
qꝛ mr̄imonia ꝺbēt
eſſe libera ⁊c̄. Iteȝ
notādū ꝙ ph̄us in
poli. dicit. Mas n̄
deberet ꝯhere ante
xxvij. ānū: ⁊ puella
an̄. xviij. ānū: alias
fetus im̄ꝑficitur: qꝛ
mas ⁊ femīa tūc nō
creſcūt: oportȝ tn̄ ⁊
ꝑueniri p̄nt prefa-
ta tp̄a aliqn̄ ꝓpter
incontinentiā.

Dn̄ica. II. poſt octauas Epi-
phanie. Euange. Mat. VIII.

In illo tem-
pore. Cū deſcēdiſſȝ ieſus
ꝯ mōte ſecute ſūt eū turbe mlte.
Et ecce leproſus veniens adora-
bat eū dicēs: Dn̄e ſi vis poteſꝭ me
mūdare. Et extēdēs ieſus manū
tetigit eū dicens: Uolo: mūdare.
Et ꝯfeſtim mūdata eſt lepra ei⁹.

Poſtilla

Cum deſcē-
diſſȝ ieſus
ꝯ mōte ⁊c̄.
Mat. viij. Mar. j.
Lu. v. Hiſtoria h⁹
euāg. facta eſt āno
xp̄i. 31. ij. yd⁹ Iul'.
feria. v. lūa. 16. īdi
tōe. 4. Glo. P⁹q̄
dn̄s docuerat diſci
pulos ī mōte deſcē
dit ī valleȝ: vt tur-
bas doceret ⁊ ſana-
ret turbarꝫ īfirmos
q̄ ſeq̄bāt eū. Diſci-
pul' ei tāq̄ ꝑfectio-
rib⁹ ſmonē fecit in
mōte: turb āt tanq̄
imꝑfectꝭ ī valle p̄-
dicauit: ⁊ ſꝫ Hay.
exē⁰ xp̄i dn̄t facē p̄dicatores: vt ī p̄dicatōe
ſua habeāt ſmōȝ tēꝑatū: ⁊ ſic ſciūt vnūquē
qꝫ cape' poſſe: ita ⁊ ꝟbū dei ānūciēt. Vn̄ eti
am Gre. ſꝫ capacitatē auditorꝫ formād⁹ eſt
ſmo doctorꝭ [ſecute ſūt eū turbe] Gor. ꝓpt̄
q̄rꝫ ſeq̄lā ⁊ edificatōȝ mouebat̄ ad faciēduȝ
miracl'a [ecce leproſuſ vēiēs] ſcȝ cū fide cor
dis [⁊ adorās eū] cū hūilitate corꝑis. Vn̄

Mar.j.dicitur genuflexit. Lu.v. dicit: ꝓ
cidit in faciez: que oīa humilitatē indicāt
Orige. Habuit enī tria iſte leproſus in ſe
que quicūq; habue
rit in ſe nihil a deo
ſibi negat. Primū
eſt fides qȝ tangit
cum dicit: Adora-
bat eum. Unde Ja
co.j. Poſtulet au-
tem ī fide nihil he-
ſitans ⁊ dabitur ei
Secundū eſt humi
litas qȝ notat cum
dicit: ꝓcidit in faci
em. Unde Eccl.
xxxv. Oratio hu-
miliātꝭ ſe celos pe
netrat. Tertiuz eſt
deuota oratio: qȝ
notatur cum dicit:
Dn̄e ſi vis potes
me mūdare. Hic ē
ꝯſiderandū ꝙ ſapi
enter ſe habuit ille
leproſus tunc ꝑmo
ad fidem ꝯuerſus.
Non enī deſidera-
uit ſanitatē corpis
niſi inq̄ntū illa eſſz
anime ſalus. Et iō
non orauit vt domi
nus eum ſanaret: ſz
illius volūtati com
miſit an eum ſana-
re vellet: qui ſolus
nouit q̄d ſue ꝯgrue
ret ſaluti. A quo le
proſo adhuc in fi-
de neophyto noſ a
puericia in fide xp̄i
nutriti exemplū re-
cipere debem⁹: vt
bona fortune bona
nature: ⁊ quecūq;
terrena quibus cō-
tingit bn̄ ⁊ male vti nō petamuſ a deo: nec
ea queram⁹ niſi inq̄tū neceſſaria ſunt ſuſtē
tationi noſtre ⁊ expediēcia nr̄e ſaluti. Ni-
bil enī nobis bonū eſt niſi noſtra felicitas

Et ait illi ieſus. Uide nemini di
xeris ſed vade oſtēde te ſacerdo
tibus: ⁊ offer munus tuum quod
precepit moyſes in teſtimoniū il
lis. Cum autē introiſſet caphar-
naum acceſſit ad eū centurio: ro-
gans eum ⁊ dicens: Domine pu-
er me⁹ iacet ī domo paralyticus
et male torquetur. Et ait illi Je-
ſus. Ego veniam ⁊ curabo eum.
Et reſpondens centurio ait: Do
mine non ſum dignus vt intres
ſub tectum meū: ſed tantum dic
verbo ⁊ ſanabit puer meus. Naz
et ego homo ſum ſub poteſtate
conſtitutus habens ſub me mili-
tes: ⁊ dico huic vade ⁊ vadit: ⁊
alio veni ⁊ venit: ⁊ ſeruo meo fac
hoc ⁊ facit. Audiēs aūt ieſus mi-
ratus ē ⁊ ſequētib⁹ ſe dixit: Amē
dico vobis: non inueni tantā fidē
in iſrael. Dico autē vobis ꝙ mul
ti ab oriente ⁊ occidente venient
et recūbent cū abraam yſaac ⁊ ia-
cob in regno celoꝝ. Filij autē re-
gni eijcient in tenebras exterio-
res: ibi erit fletus ⁊ ſtridor denti
um. Et dixit ieſus centurioni: va
de ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi: ⁊ ſa-
natus eſt puer ex illa hora.

eterna: ⁊ ea q̄ nobis ad iſtā ꝯſeq̄ndā ꝓficl-
unt ſiue ꝓſpera ſiue aduerſa [⁊ extēdēs Je
ſus manū tetigit eū dicēſ: Uolo: mūdare.]
Un̄ Damaſ. Hu-
manitas xp̄i erat or
ganū ⁊ inſtrumen-
tū diuinitatꝭ. Et ideo
ſicut artifex mediā
te inſtrumēto opat
ſic ∜tus dina ī xp̄o
ꝑ applicationē hu
manitatꝭ a q̄ mira-
cula fiebāt q̄nq; ſi-
cut hūc leproſū tan
gendo ſanauit: [et
ꝯfeſtim mūdata eſt
lepra ei⁹] .ſ. totali-
ter nō tm̄ diminu-
te. Un̄ ī pſ. cxlviij
Jp̄e dixit ⁊ facta ſt
Un̄ Aug. dicit: ꝙ
non ſtatim poſt de-
ſcenſum de monte
fecit hoc miraculuz
ſed poſtꝙ ſermonē
ī loco campeſtri fe-
cit turbis: ſicut di-
cit Lu.v. Chryſ.
poſt ſermonez ime
diate ꝓcedit ad mi
racula: vt ∜bis ꝑce
dentib⁹ auctorita-
tem ꝑſtaret: vt mi-
raculis in ∜bis mi
rabilior appareret
in ope[⁊ ait illi ie-
ſus: vide nemi di-
xeris [ſcȝ miraculū
qȝ factū eſt. Chry-
ſo. in his ∜bis do-
cet nos nō eſſe va-
ne glioſos: ⁊ ſi ali-
q̄d bonū circa nos
eſt: non nob̄ ſz deo
aſcribere debemus
Un̄ pſ. cxiij. Non
nob̄ dn̄e n̄ nob̄: ſz noī tuo da gl̄iā. [Sȝ va-
de oſ̄nde te ſacerdotib⁹: ⁊ offer mun⁹ tuum
qȝ ꝑcepit Moyſes] Leuit. xiiij. ſcȝ duos
paſſeres offerebat ꝓ emūdatiōe ſua: vnus

eoꝝ occidebāt ⁊ alt̄ in ſanguinē illiꝰ intin
gebāt ⁊ ſic dimiſſus euolauit[in teſtioniū
illiſ.i. vt eoꝝ teſtionio ſanꝰ habearſ. Qua
re xp̄s leproſum ſanatū miſit ad ſacerdoteſ
Rn̄ſio ſm̄ Hor. Primo ꝓpt̄ legiſ approba
tionē. Scd̄o ꝓpt̄ miraculi ꝯfirmatōnē: ſcȝ
vt teſtes eſſent miraculi. Tertio ꝓpt̄ eoꝝ
vtilitatē: vt vidētes crederēt ⁊ ſaluarent̄.
Quarto ꝓpt̄ eruditionē nr̄am vt nos etiā
ſacerdotes honoremꝰ. Quinto ī exēplum
pctōribꝰ q̄ ſunt lepra pctī infecti: q̄bꝰ dicit
[ite].i. n̄ ſtate[⁊ oñdite] n̄ occultate[voſ]
nō alios[ſacerdotibꝰ] q̄ hn̄t ptātē remittē
di pctī: vt patȝ Jo.xx. Accipite ſpm̄ ſcm̄
q̄rū remiſeritiſ pctā remittunt̄ eis. [Cū aūt
introiſſet capharnaū acceſſit ad eū cēturio]
id eſt q̄dā gētilis q̄ habebat hoies ī armis
ſub ſe ad cuſtodiā ipſiꝰ galilee. Tūc enim
terra iudeoꝝ ſubiecta erat romanis a q̄bꝰ il
luc erat poſitꝰ cēturio ille. Iſte aūt cēturio
auditiſ xp̄i miraculis firmit̄ credidit ꝙ poſ
ſet ſanare ſeruū eiꝰ: q̄ erat ei valde charus
vt dr̄ Lu.v. ⁊ id̄o de eiꝰ ſanatiōe fuit valde
ſollicitꝰ[acceſſit ḡ rogās eū di. Dñe puer
meꝰ] ſeruū noians puerū ſuū. Hoc eſt ꝯtra
ſupbos q̄ famulos dedignant̄[iacet in do
mo].ſ. nō potēs venire ad te. Hoc eſt ꝯtra
inhumanos dños q̄ expellunt infirmos fa
mulos a domo ſua ⁊ mittunt ad hoſpitale
[paralyticus ⁊ male torquet̄] Chryſ. In
firmitatē tm̄modo expoſuit ſȝ ſanitatiſ rme
diū in ꝑptāte miſericordie eiꝰ dimiſit[⁊ ait
illi Jeſus: Ego veniā ⁊ curabo euȝ] Unde
Beda. Qui ad ſanādū filiū reguli ire nolu
it ne diuitias honorare videret̄ ad ſeruum
vadit ne ſeruilē ꝯditionē ſpreuiſſe putaret̄
[⁊ rn̄dēs cēturio ait: dñe nō ſum dignꝰ] ſci
licet: qꝛ gentilis ſum. Un̄ Hiero. Ex genti
lis fuit ⁊ forte idola ſtabāt ī domo ſua ideo
noluit vt xp̄s intraret: ne in hoc offendere
tur:[vt intres ſub tectū meū] Hor. nō dicit
palatiū: licet ꝑnceps eſſet ſȝ tectū ꝑ humili
tate ſui ⁊ ꝯſideratiōis magnitudiſ xp̄i. Un̄
Aug. dicēdo ſe indignū preſtitit ſe dignū
nō in cuiꝰ parietes: ſȝ in cuiꝰ corpꝰ xp̄s in
traret. Un̄ Orige. qñ corpꝰ ⁊ ſanguinē xp̄i
ſumpturꝰ es: tūc dñs tectū tuū vult īrare.
Et tu ḡ humiliās teipſum dic: Dñe nō ſuȝ
dignꝰ vt ītres ſub tectū meū: ſȝ tm̄ dic ver
bo ⁊ ſanabit̄ puer meꝰ. Un̄ Beda. Mag̅ ſi

des q̄ dicere credidit eſſe facere:[nā ⁊ ego
hō ſum ſub ptāte ꝯſtitutꝰ hn̄s ſub me mili
tes ⁊ dico huic vade ⁊ vadit] ſcȝ q̄ntū ad ne
gociū implendū in abſentia[⁊ alio] antiq̄
eſt grāmatica[⁊ alio veni ⁊ venit] q̄ntū ad
officiū implendū in ꝑſentia:[⁊ ſeruo meo
fac hoc ⁊ facit.] Ex his ꝯcludit ꝙ ſi dicto
eius vnꝰ vadit ⁊ alius venit: multo plus ſi
xp̄s deꝰ ⁊ dñs dicat infirmitati vade ⁊ va
det: ⁊ ſanitati veni ⁊ veniet[audiēs aūt ie
ſus].ſ. ꝙ ſub velamēto carnis cēturio ag
nouiſſet excellentiā maieſtatiſ[miratꝰ eſt].i.
ad modū mirātiſ ſe habuit[⁊ ſeq̄ntibꝰ ſe di
xit: Amē dico vob nō inueni tantā fidē in
iſrael].i. in pplo iudaico. Nō intelligēdū
eſt q̄ntū ad facilitatē in credēdo: qꝛ alij plu
ribꝰ ſignis viſ n̄ crediderūt. Ille v̄o nullo
miraculo viſo ſȝ ſolū audito credidit.[Di
co aūt vob ꝙ multi ab oriēte ⁊ occidēte ve
nient ⁊ recūbent cū Abraā yſaac ⁊ Jacob
in regno celoꝝ] qꝛ multitudo gentiū de di
uerſis mūdi ꝑtibꝰ exn̄tiū ꝑ ꝑdicationē apo
ſtoloꝝ ꝯuerſa ē ad fidē ⁊ ſic ꝑceperūt grāꝫ
in pn̄ti ⁊ gloriā in futuro.[Filij āt regni]
id eſt iudei ex q̄bꝰ erat natꝰ ⁊ quibꝰ ꝑnci
palit̄ miſſus ad ꝑdicādū eis[eijcient̄ in te
nebras exteriores: qꝛ repulerūt fideȝ xp̄i: ⁊
ſic remanēt in pctīs ſuis obſtinati. Et ſic
eijcient̄ ad penas inferni: q̄ dicunt̄ tenebre
exteriores. Un̄ Greg. Interiores tenebre
ſunt cecitas mētis exteriores eēna vox dā
natiōis[ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dentiū] Un̄
Raba. Fletꝰ de ardore: ſtridor dentiū d̄ fri
gore ſolet oriri: Un̄ Job.xxiiij. Trāſibunt
de aq̄s niuiū ad calorē nimiū[dixit ieſus cē
turioni vade].i. ſecure reuertere[⁊ ſicut
credidiſti] ſcȝ ꝑfecte ſic fiat tibi] in ſanatio
ne ſerui tui[⁊ ſanatꝰ eſt puer] nō filiꝰ ſȝ ſer
uus[ex illa hora] ſcȝ q̄ dñs ieſus dixit ſibi
[fiat tibi] Raba. fidei merito oñdit impe
traſſe ſalutē ſuo. Ultimo notandū ꝙ le
git̄ in euāgelijs xp̄m tres palyticos curaſ
ſe. Unū qui iacebat in porticu.xxxviij. an
nos hn̄s in infirmitate: vt patet Jo.v. Ali
um q̄ portabat̄ a q̄ttuor viris ī grabato: vt
patet Mar.ij. Tertiū qui fuit ſuꝰ centu
rionis: ſicut habet̄ in euāg. hodier. Circa
pn̄s euāge. vbi dr̄: Extēdēs Jeſus manuȝ
tetigit eū di. Uolo: mundare. Dicit Hugo
de prato ꝙ in ſcp̄turis ſacris inuenimꝰ tris

bus modis lepram
fuiſſe mūdatā: que
ſignificat tres mo-
dos remiſſiōis pec
catoꝝ. Prim⁹ mo
dus fuit in ablutio
ne aque: vt lepra
Naaman: vt patet
iiij. Reg. v. ⁊ signi
ficat baptiſmū in q̄
oīa peccata mūdan
tur: ſic fuit mūdat⁹
Conſtantin⁹ corpo
rali͛ ⁊ ſpūali͛. i. in
corpe ⁊ in aīa ſimꝉ.
Secunduſ modus
fuit in oſtenſione ⁊
miſſiōe ad ſacerdo
tes: ⁊ ſignificat cō-
feſſionē in qua ⁊ ꝑ
quā pctā mūdant͛.
Vñ Jaco. v. Cōfi-
temini alt͛utrū pec
cata vr̄a ⁊ orate ꝓ
inuicē vt ſaluemi-
ni. Terti⁹ modus
fuit in tactu manuſ
xp̄i ſicut hic dicit͛:
Extēdēs manū ⁊c̄
et ſignificat bonaꝫ
operationē. Nam ſi
hō in pctō mortali
exñs nō deſpat ſed
facit bona opa orā-
do: ieiunando: ele-
moſynas dādo ver
bum dei audiēdo:
tūc dñs ieſus xp̄us
eo citius illuminat
eū: ⁊ nō patit͛ eū pe
rire: ſed reducit ad
penitentiā vt patet
in Cornelio cēturi
one: d̄ quo legitur
Act͛. x. Elemoſy-
ne tue ⁊ orōnes aſcenderūt in ꝯſpectu dei:
et ad eū miſſus ē. b. Petr⁹ apl̄s vt baptiza
ret eū. Sꝫ ſi in pctō mortali exñs negligit
bona opari vt multi ſtulti faciūt dicentes:
Ad q̄d ꝓdeſt mihi bona opari: tūc de⁹ de-

Dominica. III. poſt octauas
Epiphanie Euāg. Mat. VIII.

IN illo tem-
pore. Aſcendēte ieſu ī na
uiculā ſecuti ſunt eū diſcipuli ei⁹
Et ecce mot⁹ magn⁹ factus ē in
mari: ita vt nauicſa operiret͛ flu-
ctib⁹. Ipſe vo dormiebat. Et ac
ceſſerūt ⁊ ſuſcitauerūt eū diſcipu
li ei⁹ dicētes: Dñe: ſalua nos pe-
rimus. Et dixit eis ieſus. Quid
timidi eſtiſ modice fidei. Tūc ſur
gens impauit ventiſ ⁊ mari: ⁊ fa-
cta eſt tranquillitas mag̃. Porro
hoīes mirati ſunt dicētes: Qualꝭ
eſt hic: q: vēti ⁊ mare obediūt ei.

relinq̄t qñqꝫ tales
vt tādem ſic ī pctis
ſuis moriāt͛ ⁊ dāna
bunt͛: vñ d̄ hoc d͛ ī
decretis. In pctis
exñtes debēt bona
opa facere vt deus
cor eoꝝ illuſtret: d̄
pe. di. v. falſaſ. Se
quit͛: vade oñde te
ſacerdoti. Hic rep̄-
hēdit errorē paupe
rū d̄ lugduno dicē-
tiū nō eē neceſſariū ſa
cerdoti ꝯfiteri: q: q̄
libet bon⁹ xp̄ian⁹ ē
ſacerdos.

¶ Poſtilla.
AScēdēte ieſu
ī nauiclāꝫ Mat. 8.
Mar. iiij. Lu. viij
Hiſtoria h⁹ euāg.
facta ē āno xp̄i. xxx
iiij. kal͛. Augu. fe
ria. v. lūa. iij. iditi
one. iiij. Añ initiū
illi⁹ euāg. ſcribit. ſ.
Mat. ī eo. c. q̄vn⁹
de ſcrib͛ acceſſit ad
ieſū ⁊ ait illi. Mg̃r
ſeq̄r te q̄cūqꝫ ieris.
Dīc ei. Vulpes fo
ueaſ hñt ⁊ volucreſ
celi nidos: fili⁹ aūt
hoīſ ñ hꝫ vbi caput
ſuū reclinet. Et ſta
tim ſeq̄t͛ euāge. ho
di. [Aſcēdēte ieſu
ī nauiclāꝫ] vñ Chri
ſo. Cū mīra ⁊ mirā
da dñſ oñdiſſꝫ ī ter
ra: tranſijt ad mare
vt ibi d̄ excellētiora
opa d̄mrarꝫ: q̄ten⁹
t͛re mariſqꝫ dñm ſe
oñderet [Secuti ſūt eū diſci. ei⁹. ſ. trāſfretan
tes cū eo [⁊ ecce mot⁹]. i. marī turbatio vñ
pſ. lxiiij. Qui ꝯturbas ꝓfundum maris.
Et iſta turbatio maris non fuit naturalis
ſed imꝑio xp̄i hec facta ē diuina virtute vt

manifeſtaret virtus chriſti diſcipulis eius
[magn⁹] ſcilicet vt maius appareret mira
culum [factus eſt in mari] id eſt. ſtagno ge
nezareth [ita vt nauicla operiret fluctib⁹]
ſupple fere: ⁊ dicit operiret ⁊ non ſubmer
geret: qꝛ nauis xp̄i
ꝯcuti p̄t ſꝫ ſubmer
gi nō pōt. Cuius fi
gura oſtēſa ē in ar
ca Noe vt pꝫ Gen̄.
vj. [ipſe vo dormie
bat.] Ly. ⁊ hoc du
plici de cauſa. Pri
ma vt veritas hu̅a
ne nature in eo oſtē
deret. Dormiebat
eni corpe ſꝫ vigila
bat deitate. Scd̄a
vt diſcipli i p̄iculo
poſiti ad xp̄ꝫ recur
rerent ⁊ auxiliū ſu
um peterēt: ideo ſe
quit [⁊ acceſſerūt ⁊
ſuſcitauerūt eū diſ
cipuli ei⁹ dicētes]
deuotis p̄cib⁹ [dn̄e
nos p̄imus] .i. pe
rire timem⁹ [ſalua
nos.] Raba. O ve
races ⁊ b̄ndicti di
ſcipuli xp̄i ſaluato
rem vobiſcū habe
tis ⁊ periculū time
tis: vita vobiſcum
eſt: ⁊ de morte ſol
liciti eſtis [⁊ dixit
eis: q̄d timidi eſtis]
Ly. quaſi diceret:
non debetis time
re cum ſim preſens vobiſcum: quem vidiſtis
tot miracula facere i terra: [modice fidei]
Chryſ. ꝓpter hoc vocat eos modice fidei
quia licet crederent chriſtum poſſe eos li
berare a periculo cū eſſet excitatus: nō ta
men credebant ꝙ hoc poſſet dormiens fa
cere: quia ſi perfectam fidem haberēt: cog
ſcerent eum tantam virtutem habere dor
miendo q̄tam vigilando ⁊ tantam in ma
ri q̄tam in terra. [Tunc] ſcilicet poſt pre
ces diſcipuloꝝ [ſurgens] ſcilicet a ſomno:

Dominica. IIII. poſt octauas Epiphanie. Euāg. Mat. XIII.

In illo tem
pore. Dixit ieſus diſci. ſ.
parabolam hanc. Simile factum
eſt regnū celoꝝ hoi qui ſemiauit

[imperauit ventis ⁊ mari] contra inūdatio
nem fluctuū [⁊ facta eſt trāquillitas mag i
mari.] Ly. ex quo patet eius diuinitas: qꝛ
miraculum hoc fecit imꝑando ſicut domi
nus omniū creaturarū. Unde ſequit [po
ro homines mirati
ſunt] Unde Hiero
ny. non diſcipuli ſꝫ
naute ⁊ ceteri qui
erāt i naui [dicētes
Qualis eſt hic.]
Ly. quia ſicut ho
mo dormit ⁊ ſicut
deus miracula fa
cit. Gor. In mira
culis chriſti ſemꝑ
aliquid ponitur ad
oſtendendaꝫ veri
tatem humanaꝫ: ⁊
ad oſtendendā ve
ritatē deitatis. Un
de Chryſ. Som
nus hominē: tran
quillitas deū oſten
debat. Tria ergo
admirantur. Et ho
minem dormientē
⁊ deum imꝑantem
⁊ creaturam obedi
entē. Unde addūt
[quia venti ⁊ ma
re obediūt ei] ſicut
creature creatori.

Poſtilla.

Simile fac
tum eſt re
gnum celo
rum Matth. xiij.
Hiſtoria huius euāgelij facta eſt in menſe
Aprili: videlicet prima die āno xp̄i. xxxiij.
inditione. v. [Simile factum eſt regnū ce
loꝝ] .id eſt. ſtatus eccleſie militantie [ho
mini qui ſeminauit bonū ſemē i agro ſuo]
Ly. Homo ille chriſtus eſt: ager autēꝫ ec
cleſia: labore ⁊ ſanguīe chriſti exculta. Bo
num ſemen eſt ſancta doctrina ⁊ fides ca
tholica: [cum autem dormirent homines]
id eſt. cuſtodes. Glo. interli. Qui ad tute
lam ⁊ cuſtodiam ſunt deputati per quos

prelati ðſignantur [venit inimic⁹ homo] .i. diabol⁹: vt pater Exo. xv. dixit inimicus: ꝑſequar et compre. &c. [& ſuperſeminauit zizania ĩ medio tritici] qꝫ inter doctrinam veritatis cõmiſcuit fallaciã erroris: inter fideles & electos cõmiſcuit prauos homines: inter virtutes cõmiſcuit vicia [cũ ãt creuiſſz herba & fructũ feciſſet apparuerũt & zizania] Chryſ. q̃ſi ſimilem herbam habens: ita q̃tum ad exteriorẽ apparentiam freq̃nter nõ eſt differẽtia inter ſemen xp̄i & ſemẽ diaboli: ſed in facto deprehendit diuerſitas [accedẽtes aũt ſerui pr̃iſfamilias: dixerunt ei. Dñe: nõne bonũ ſemẽ ſeminaſti in agro tuo vnde ergo habet zizania? Et ait illis. Inimicus hõ hoc fecit] Hor. diabol⁹ dicit inimic⁹ hõ ex eo q̄ hoĩ a p̄ncipio inimicat [ſerui aũt dixerũt ei. Uis im⁹ et colligimus ea: & ait: Non: ne forte eradicetis ſimul cũ eis & triticũ: ſinite vtraq̄ creſcere] ſcꝫ zizania & triticũ. i. bonos & malos [vſq̄ ad meſſem] .i. vſq̄ ad mũdi ꝯſummationẽ [& in tp̄e

bonũ ſemẽ in agro ſuo. Cũ ãt dormirẽt hoĩes: vẽit ĩimic⁹ & ſupſeminauit zizania ĩ medio tritici & abijt. Cũ ãt creuiſſet herba & fructũ feciſſet: tũc apparuerũt & zizania. Accedẽtes ãt ſerui pr̃iſfamilias: dixerũt ei. Dñe: nõne bonũ ſemẽ ſemiaſti ĩ agro tuo vñ ḡ hꝫ zizania. Et ait ill'. Inimic⁹ hõ hoc fecit: ſui ãt dixerũt ei. Uis imus & colligim⁹ ea: & ait nõ: ne forte colligẽtes zizania eradicetꝭ ſimul cũ eis & triticũ: ſinite vtraq̄ creſcere vſq̄ ad meſſeꝫ. Et ĩ tp̄e meſſis dicã meſſorib⁹. Colligite primũ zizania: & alligate ea in faſcicl'os ad cõburẽdũ: triticũ ãt ꝯgregate in horreum meum.

Dñica. V. Cõfitebor tibi dñe pater celi &c. Hoc euange. quere de ſanctꝭ ſcilicet ĩ feſto Matthie apoſtoli.

Dominica in Septuageſima. Euangeliũ. Mat. XX.

In illo tempore. Dixit ieſus diſci. ſ. parabolã hanc. Simile eſt regnũ celoꝝ hoĩ pr̃iſamilias: q̄ exijt primo mane ꝯducere operarios in vineam ſuã. Conuẽtione aũt facta cũ oparijs ex denario diurno: miſit eos in vineã ſuã. Et egreſſus circa horam tertiã vidit alios ſtãtes in foro ocioſos: & dixit illis: Ite & vos ĩ vineã meã & qđ iuſtũ fuerit dabo vobiſ. Illi aũt abierũt. Iterũ autem exijt circa ſextam &

meſſis] .i. iudicij dei [dicam meſſoribus] .id ẽ. angelis [colligite primũ zizania & alligate ea ĩ faſcicl'os ad cõburendũ] qꝛ miſterio angeloꝝ ſegabunt mali tunc ð medio iuſtoꝝ & mittent in gehẽnã [triticũ ãt] .i. fideles in horreo hui⁹ mũdi ꝯtritos & flagel latoſ [cõgregate in horreuꝫ meum]. i. ĩ celeſte gaudium.

¶ Poſtilla.

Simile ẽ regnũ celorũ Math. xx. Hiſtoriã hui⁹ euange. locut⁹ eſt dñs ieſus xp̄s anno eius. xxxij. kalen. Octobris. dñica. lũa. xiij indictiõe. v. Aũ hoc euãge. ſcribit ſctũs Mat. in. xix. c. q̄ ieſus dixit diſcipul' Amen dico vob qꝛ diues difficile itrabit in regnũ celorũ Et iterũ dico vob: Facili⁹ eſt camelũ ꝑ foramen acus trãſire q̄ diuitẽ intrare in regnũ celorũ. Auditis aũt his diſcipuli: mirabãtur valde dicentes: q̄s ergo poterit ſaluus eſſe? aſpiciẽs aũt ieſus ait illis. Apud hoĩes hoc impoſſibile eſt: apud deum autem oĩa poſſibilia ſunt. Glo. ordi. diues difficile ĩtrabit in regnũ celorũ

Ly. difficile dicit: ⁊ nō impoſſibile: q᷑ difficile eſt diuitias poſſidere ⁊ nō teneri nimis amore earū. Et iterū dico vobis. Facili⁹ eſt camelum ꝑ foramē acus tranſire. Ly. hoc nō intelligit de q̄libet diuite: ſʒ de diuite ꝯſtituēte finez in diuitijs: ⁊ totam ꝯfidentiā ſuā. Ergo Marci. x. dr̄ q̄ꝫ difficile ꝯfidētes in pecunijs intrabūt ī regnū celoꝝ. Ly. Poſſeſſio diuitiaꝝ reddit hoīez difficilem ad ꝑfectionem acq̄rendā: nō tamē facit impoſſibilē: q᷑ Abraaz fuit diues valde: ⁊ tn̄ fuit ꝑfectus: vt habetur Geñ. xvij. ⁊ iō Eccle. xxxj. Btūs vir diues q̄ inuēt⁹ ē ſine macula. Et ſeq̄t Et q̄s eſt hic ⁊ laudabim⁹ eum. q. d. Vix ⁊ cuʒ difficultate inuenit. Poſtmodū ſequit euāg. hodier. [Simile ē regnū celoꝝ] .i. ſtatus eccleſie militātis [hoī p̄rifamilias] Iſte ē deus pater q̄ ita gubnat totum mūdū ſicut p̄r familias ſubditos ī domo (q̄ exijt p̄mo mane ꝯducere oparios in vineā ſuaz] Vinea ē vniuerſalr eccleſia: cui⁹ palmites ſunt iuſti: q̄ a p̄mo hoīe iuſto. ſcilʒ Abel colligit vſq̄ꝫ ad vltimū hoīez iuſtum q̄ naſcitur⁹ eſt vt dicit Greg. Hec ꝓ vinea tot de ſe ꝓtulit palmites q̄t ſctōs ꝓtulit a iuſto Abel vſq̄ꝫ ad vltimum electū: q̄ ī fine mūdi naſcitur⁹ ē. Opparij ſūt doctores ⁊ p̄lati a deo miſſi ad culturā huius vinee ꝑ p̄dicationē ⁊ doctrinam [Qui exijt p̄mo mane] Ly. q᷑ a p̄n° mundi vſq̄ꝫ ad Noe fuerūt. M. dc. lvj. āni. In quo tpe aliq̄s ſctōs patres ad eruditionez hoīm miſit. ſ. Adā Seth: ⁊ Enoch: et alios ſctōs ⁊ iuſtos [Conuentiōe aūt facta cum opariis ex denario diurno.] Ly. Conuentio iſta eſt ꝓmiſſio vite etne ꝓ labore: que q̄dem vita eterna dr̄ denari⁹ diurn⁹ q̄ eſt equalis oīb⁹: q᷑ vita eterna erit eq̄lis oīb⁹ q̄tuʒ ē ex parte finis: q᷑ nunq̄ꝫ finem habebit. [Et egreſſus circa horā tertiā] hora tertia intelligit mūdi diſcurſus a tpe Noe vſq̄ꝫ ad Abraā in q̄ tpe elapſi ſunt. ccc. lxxxx. āni: in q̄bus ānis aliq̄ ſancti ad eruditionez alioꝝ miſſi ſunt a deo vt Noe: Sem: thare et ſic de alijs. [Iterū exijt circa ſextaz et nonā horā ⁊ fecit ſimilit] Hora ſexta fuit ab Abraā vſq̄ꝫ ad Moyſen: ī quo tpe elapſi ſūt. cccc. āni: in q̄b⁹ miſſi ſūt Abraā yſaac ⁊ Jacob: ⁊ duodecī p̄riarche: ⁊ ſic de alijs. Hora. ix. a Moyſe vſq̄ꝫ ad xp̄ʒ: in q̄ tēpore elapſi ſūt. M.

nonam horaʒ ⁊ fecit ſimilit. Circa vndecimam vero exijt ⁊ inuenit alios ſtātes: ⁊ dicit ill'. Quid hic ſtatis tota die ocioſi. Dicunt ei: quia nemo nos conduxit. Dicit illis. Ite ⁊ vos in vineam meam. Cum autem ſero factum eſſʒ dicit dominus vinee procuratori ſuo. Voca operarios ⁊ redde illis mercedem: incipiens a nouiſſimis vſq̄ꝫ ad primos. Cum veniſſent ergo qui circa vndecimam horam venerant acceperūt ſingulos denarios. Veniētes autem ⁊ primi arbitrati ſunt q̄ꝫ pl⁹ eſſent accepturi. Acceperunt autem ⁊ ipſi ſingulos denarios. Et accipientes murmurabāt aduerſus p̄rēmfamilias dicentes: Hi nouiſſimi vna hora fecerūt et pares illos nobis feciſti: qui portauimus pondus diei ⁊ eſtus. At ille reſpondens vni eorum ⁊ dixit. Amice non facio tibi iniuriam nonne ex denario conueniſti mecum: tolle quod tuum eſt et vade. Volo autem ⁊ huic nouiſſimo dare ſicut ⁊ tibi. An non licet mihi facere quod volo an oculus tuus nequam eſt quia ego bonus ſum. Sic erunt nouiſſimi primi ⁊ primi nouiſſimi. Multi enī ſunt vocati: pauci ꝟo electi.

d.xj.ānī:in q̄b⁹ ānis ad eruditionē populi
miſſi ſunt Moyſes τ Aaron τ Joſue: iudi
ces reges τ ꝓphe τ ſacerdotes. Extāt eniʒ
v̄ſus de etatib⁹ veterꝭ legꝭ vt infra. Sexcē
tū mille ſex q̄nq̄ginta dat Adam. Octogin
ta noueq̄ trecētos Noe ſub arca. Circūci-
ſus Abraā q̄dringētos hʒ ānos. Dat trigī
taq̄ ſex q̄dringētos Moyſi lex. Septua-
ginta tetras q̄dringēta Dauid τ rex. Sex
q̄dringētos dabit trāſmigrās babylonq̄.
Añ Jeſuʒ cert⁹ h̄ ānoꝝ dat ordo. Tract⁹
ab hebreis hʒ ſic τ biblia nr̄a. Añ Jeſū nu
merat mūdi Hieronym⁹ ānos vnū ter mil-
le. Septingentos decies ſex: vtraq̄ biblia
dat tam noſtra q̄ꝫ iudeoꝝ. Nota v̄ſus ſe-
quēs nō eſt beati Hiero. Añ Jeſum.cc.mi
nus vno milia q̄nq̄. [Circa vndecimā v̄o
exijt τ īuenit alios ſtantes: τ dic̄ illꝭ: Quid
h̄ ſtatꝭ tota die ocioſi] Undecima hora in-
telligit a tp̄e xp̄i vſq̄ in finē mūdi.: in q̄ tp̄e
gētiles vocati ſunt ꝑ p̄dicationem apl̄oꝝ τ
alioꝝ eccl̄ie doctoꝝ. Et iō ſequit̄ [Quid h̄
ſtatis tota die ocioſi] q꞉ enī a p̄ncipio mū-
di vſq̄ tūc laborare in bonis opib⁹ neglexe
rant: q̄ſi tota die ocioſi ſtabant [dicunt ei:
quia nemo nos ↄduxit] .i. nullus ꝓpheta
nullus doctor ad inſtruendū nos venit: q꞉
lex τ ꝓphete filijs iſrael date fuerūt: vt illi
ī ſpeciali ſctificatione vigerēt: ex quib⁹ ẜm
carnē xp̄s erat naſcitur⁹ [Jte τ vos in vine
am meam] ſcʒ corde credendo: ore ↄfi ten-
do: opere laborādo. Unde Chryſ. Quiſ-
quis cum fide recta bonis opibus inſiſtit:
hui⁹ vinee oꝑari⁹ exiſtit. [Cum ſero factū
eſſet] Hor. Sero ē mors hoīs: vel ſero eſt
tp̄s iudicij: q꞉ illud erit in fine mūdi. Jtem
ſicut ſero redit hō ad domū ſuam: aues ad
nidū: ita in iudicio q̄libet ad locū queʒ ſibi
prepauit ibit vel ad ſiniſtraʒ vel ad dexte-
ram [dicit dn̄s vinee] .i. deus pater qui eſt
dn̄s iure creatiōis [ꝓcuratori ſuo] Ly .i.
chriſto Jeſu qui miſſus eſt ad ꝓcurationeʒ
ſalutis humane [voca] Jſta vocatio gene-
raliter fiet in iudicio: vt patet Jo. v. Uenit
hora q̄ñ mortui audiēt vocem dei filij: τ q̄
audierint viuēt [oꝑarios] ſiue bonos ſiue
malos [τ redde illis] ſtatim ſine dilatione
[mercedem ſuam] ſcʒ totam ſine diminu-
tione: vt patet. j. Corinth. iij. Unuſquiſq̄
ꝓpriam mercedem accipiet ẜm laborē ſuū

[incipiens a nouiſſimis vſq̄ ad primos]
quandoq̄ enī nouiſſimi in labore ſunt pri-
mi in premio. Unde Grego. A nouiſſimo
paterfamilias denarios reddere cepit: qui
ad paradiſi requiem prius latronē q̄ꝫ Pe-
trum perduxit. [Cum ergo veniſſent q̄ cir
ca vndecimā horam venerant] ſcʒ ad ope-
randum in vinea [accepꝰūt τ ipſi ſingulos
denarios] .id eſt. vitam eternaʒ: que equa
lis erit omnib⁹: nulli longior: nulli breui-
or: meritoꝝ tamen diuerſitate fulgebunt:
alij magis alij minus: vt patʒ. j. Corinth.
xv. Stella differt a ſtella in claritate: h̄ au-
tem denarius vnus in ſe eſt: multiplex au-
tem ꝓpter accipientiū differentiā [ueniē-
tes autem τ primi] id eſt. illi qui p̄mo voca
ti ſunt ad penitentiā [arbitrati ſunt q̄ꝫ pluſ
eſſent accepturi] Glo. interli. ſcilicet dig-
niorem locum in regno [acceperunt τ ipſi
ſingulos denarios] .id eſt. ſimilia premia
iuxta conuentionē predictam. Unde Re-
migius dicit .id eſt. eandem eternitateʒ [τ
accipientes murmurabāt] Jſta murmura-
tio poteſt dici longa extenſio pene in lym-
bo. Unde Gregorius antiqui poſt longa in
ferni tempora ad celū perueniunt τ quaſi
poſt murmurationem denarium accipiunt
nos autem ſine murmuratione: quia mox
cum de corpore eximus ſine mora premiū
accipimus ſcilicet ſi iuſti fuerimus. Simi-
liter poteſt exponi de diu penitente τ mar
tyre: quia vnus non ſtatim euolat ſicut ali-
us. Dicitur ergo [τ accipientes murmura
bant] ſcilicet conquerendo aduerſum pa-
tremfamilias dicentes: [Hi nouiſſimi] .id
eſt. martyres vel in penitentia τ in bonis
operibus inferiores [vna hora fecerunt] q꞉
modico tempore laborem ſuſtinuerūt [τ il-
los pares nobis feciſti] ſcilicet ī premio [q̄
portauimus pondus diei τ eſtus] pondus
ſcilicet p̄ceptoꝝ τ eſtum carnalis ↄcupiſcē-
tie quotidie eidem reſiſtendo [at ille reſpō-
dens vni eoruʒ dixit. [Amice non facio ti
bi iniuriam: nonne ex denario ↄueniſti me
cum] .id eſt. nonne promiſiſti pro vita eter
na ſeruare decalogum [tolle quod tuū eſt]
quia paratus ſum tibi reddere mercedem
tuam [τ vade] ſcilicet ꝓpter impletionem
mandatoꝝ τ intra in gaudium domini tui
[volo autē τ huic nouiſſimo] .ſ. in penitē-

tia ferventi [dare ſi
cut et tibi] innocen-
ti [an nõ licet mi-
hi qđ volo facere]
quia non volo niſi
bonũ et licitũ. Un-
de Greg. Stulta ē
queſtio ꝯtra boni-
tatem dei [an ocu-
lus tuus]. i. inten-
tio tua quia ad ꝑma
tum niteris [nequã
eſt: quia ego bonꝰ
ſum] ex natura bo-
nitatis mee: iõ nul
li facio iniuriã [ſic
erũt nouiſſimi]. i.
humiles et abiecti
[ꝑmi] in futuro in
ſua exaltatiõe: vtꝫ
Lu. xviij. Oĩs q̃ ſe
humi. exal. [et pri-
mi] in eſtimatione
hoim ĩ ꝑſenti erũt
qñqꝫ nouiſſimi ĩ iu
dicio dei: q̃ eſt ſcru
tator et cognitor cor
dium [Multi eniꝫ
ſunt vocati] Ly.
ſcꝫ ad fidē [ſꝫ pau-
ci electi] ad gloriã.
Uñ Greg. Multi
ad fidem veniũt: ſꝫ
ad celeſte regnum
pauci ꝑducuntur.
Uñ Mat. vij. Ar-
ta eſt via q̃ ducit ad
vitã: et pauci ſunt q̃
inueniũt eã: et lata
et ſpacioſa ē via q̃
ducit ad ꝑditioneꝫ
et multi ambulant
per eam.

C ¶ Poſti.
Um turba
plurima ꝯuenirent
Lu. viij. Mat. xiij
Hiſtoria huiꝰ euã-
ge. facta ē in Apli
ꝑmo die. anno xp̃i

Dominica in Sexageſima Euã
gelium. Luce VIII

IN illo tem-
pore. Cum turba pluri-
ma ꝯuenirent et de ciuitatibꝰ ꝓ-
perarent ad ieſum: dixit per ſimi
litudinē. Exijt qui ſeminat ſemi
nare ſemen ſuum: et dum ſemiat
aliud cecidit ſecus viam: et ꝯcul-
catum eſt et volucres celi comede
runt illud: et aliud cecidit ſupra
petram et natum aruit: quia non
habebat humorem: et aliud ceci-
dit inter ſpinas: et ſimꝉ exorte ſpi
ne ſuffocauerũt illud: et aliud ce-
cidit in terram bonaꝫ: et ortũ fecit
fructum centuplum. Hec dicens
clamabat. Qui habet aures au-
diendi audiat. Interrogabãt au
tem eum diſcipuli eius que eſſet
hec parabola. Quibus ipſe dixit

xxxij. inditione. v.
Ante initiũ illius
euãge. ſcribit ſan-
ctus Lu. in ꝑnº il-
lius ca. q̄ ipſe xp̄us
iter faciebat ꝑ ciui-
tates et caſtella pre
dicãs et euãgelizãs
regnũ dei: et duode
cim apli cum illo.
Et mulieres alique
q̃ erant curate a ſpi
ritibꝰ malignis et
īfirmitatibꝰ vt Ma
ria que vocat̃ mag
dalena: de q̃ ſepteꝫ
demonia eiecerat:
et iohãna vxor chu
ſe ꝓcuratoris He-
rodis et Suſanna et
alie multe q̃ miſtra
bãt ei de facultati-
bus ſuis etc̃. Tunc
ſequit̃ hodier. euã-
ge. [Cũ turba plu-
rima ꝯuenirent.]
Hor. in q̃ explicat̃
ꝑdicatiõis xp̃i ĝtio
ſitas: ad quã tot ho
mines ꝯueniebant
[et de ciuitatibus]
non tm̃ de villis ru-
rales: ſed etiã de ci
uitatibꝰ ciues [ꝓ-
perarent ad eum]
ſcꝫ chriſtũ: et in hoc
etiam notat̃ turba-
rũ feruor et deuotio
[qꝛ ꝯueniebãt]. i.
ſimul veniebãt: nõ
q̃dã in ꝑncipio: qui
dam in medio: et q̃-
dam in fine ſmõis
ſed ſimul veniebãt
vt audirẽt v̄bũ dei
[dixit ꝑ ſimilitudi-
nē] Glo. interli. ꝑa
bolam. Quare lo-
quebat̃ in parabo-
lis: Rñdet vt a ſim

plicib⁹ eius predicatio facilius retineret.
[Exijt q̄ ſeminat] Hoz. ſenſus litteralis ē
planus ⁊c̄. Miſſus.ſ. filius dei a patre in
mūduz: vt patz Jo.xvj. Exiui a patre ⁊ ve
ni in mūduz[q̄ ſeminat].i. cui⁹ officiuz eſt
ſemīare[ſemē].ſcz
v̄ba exteriora ſm
aſſūptā hūanitatē:
et interiora ſm dei
tatē: ꝓpt̄ hoc ei ̄of
ficiū vēit ī hūc mōz
vt.ſ. ſemē doctrine
ī mūdo ſpargeret:
vtz Lu x. Alijs ci
uitatib⁹ oportz me
euāgelizare regnū
dei ꝓ q̄ miſſus ſum
[Et duz ſeiat[Hic
ſubdit dr̄as audito
rū v̄bi dei mō dic
textū euāg. vſq̧ ibi
[Qui hꝫ aures au
diēdi audiat.] Vn̄
Chryſ. Hic ſemia-
tor p⁹ q̄ꝫ pabolaꝫ p̄
ſentꝭ euāg. ꝓpoſu-
it dixit[Qui hꝫ au
res audiendi audi-
at] vbicunq̧ hoc
v̄bū in diuinis ſcp̄tu
ris ponit̄: excitatio
eſt mētꝭ ad intelli-
gēdum myſteriū: q̄
[hec v̄ba dicēs cla
mabat].ſ. vt attēti⁹ audirēt[q̄ hꝫ aures.]
Hoz. hoc dicebat q꞉ oēs hēbāt aures: ſꝫ nō
oēs audiebāt vt intelligerēt ⁊ bn̄ agerent.
Pro q̄ ſciēdū q̄ triplex ē audit⁹. Prim⁹
eſt nature ſenſitiue: ſcd̄s interioris intelli-
gētie: terti⁹ obediētie. De q̄ triplici auditu
d꞉ in pſ. xliiij. Audi filia q̄ ad p̄mū: ⁊ vide
q̄ ad ſecūdū: ⁊ inclina aurē tuā: q̄ ad tertiū.
[Interrogabāt aūt eū diſcipuli ei⁹ q̄ eēt hec
pabola] Glo. nō īterrogabāt eū ſtatī in p̄ſen
tia ppl̄i: ſꝫ cū eēt ſolus vt habet̄ Mar. iiij.
[q̄b⁹].ſ. diſcipul̄ īterrogātib⁹[dixit vob̄] q̄
fideles eſtꝭ[datuz eſt noſſe myſteriū regni
dei].i. intelligētiā ſcp̄turaꝝ[ceterꝭ aūt in
pabol̄:].i. phariſeis ⁊ iudeis incredul̄[vt
vidētes].i. videre ſe reputātes[nō vide-
ant] vel vt vidētes forꝭ hūanitatē: n̄ vide-
ant int⁹ diuinitatē.ſ. oc̄lo fidei: vel vt vidētes
foris miracl̄a n̄ videāt int⁹ v̄tutē dei opan
tē[⁊ audiētes].ſ. v̄bū exteri⁹[nō intelli-
gāt] ſenſū ſp̄ūalē interi⁹[ē āt hec pabola]
Hic ſubdit dn̄s pa
bole expoſitionem
[ſemē eſt v̄bū dei]
d꞉ āt ſemē v̄bū dei
ꝓpt̄ ſimilitudinē.
Primo quia ſemē
qd̄ ſeminat̄ niſi ſub
terra ꝯdiat̄: ſine fru
ctu manebit: ſic v̄bū
dei qd̄ in p̄dicatiōe
audit̄: niſi ī ꝓfūdo
mēorie ſeruet̄ oīno
p̄dit̄. Vn̄ dauid in
pſ. cxviij. In coꝛ-
de meo abſcōdi elo
quia tua vt n̄ peccē
tibi. Scd̄o q꞉ ſemē
ſine bn̄ficio ſol̄ non
creſcit: ſic v̄bū dei
p̄dicatum ſine gr̄a
dei adiuuāte inuti-
le exiſtit. Et hec eſt
rō q̄re in p̄n⁰ ſmo-
nis gr̄a imploꝛat̄ ⁊
ſctōꝝ inuocatio: vt
ſcz qd̄ poſſibilitas
nr̄a n̄ obtinet: eoꝝ
nob̄ interceſſiōe do-
net̄. Tertio ꝓpter
neceſſitatē reficiēdi. Nā ſic ſemē eſt mate-
ria panis ad refectionē coꝛpis: ſic v̄buz dei
eſt materia p̄dicatiōis ad refectiōꝫ aīe: vtz
Deut. viij. Nō ī ſolo pane viuit hō: ſꝫ ī oī
v̄bo qd̄ ꝓcedit d̄ oꝛe dei. Vn̄ Greg. Cib⁹
mētꝭ eſt v̄bū dei: p⁹ modū ſubdit h̄ audito
rū v̄bi dei q̄tuoꝛ dr̄as[Qd̄ āt ſec⁹ viā].i.
vna ps ſemis cecidit ſec⁹ viā.i. in coꝛ vani
tati ⁊ voluptati expoſitū[⁊ ꝯculcatuz eſt]
Cōculcatio trāſeūtiū ſignificat carnales af
fectiōes[⁊ volucres celi cōederūt illud] p̄
volucres intelligūt̄ demōes. Ergo comes-
tio volucrū ſignificat ſuggeſtionē demonū
Vn̄ ſubdit[deīde vēit diabol⁹ ⁊ tollit ver-
bū].i. memoriā v̄bi[de coꝛde eoꝝ: ne cre-
dentes ſalui fiāt] īuidet enī diabol⁹ ſaluti

Vobis datum eſt noſſe myſteriū
regni dei: ceteris aūt in pabol̄ vt
vidētes nō videāt: ⁊ audiētes n̄
intelligāt. Eſt aūt hec parabola
Semē eſt verbū dei. Qd̄ aūt ſe-
cus viā: hi ſunt q̄ audiūt: deinde
venit diabolus ⁊ tollit verbū de
coꝛdibus eoꝝ ne credentes ſalui
fiant. Nam qd̄ ſupꝛa petram hi
ſunt qui cū audierint cuz gaudio
ſuſcipiūt verbū: ⁊ hi radicem nō
habent: q꞉ ad tp̄s credūt: ⁊ in tpe
temptatiōis recedūt. Qd̄ aūt in
ter ſpinas cecidit: hi ſūt q̄ audie-
rūt ⁊ a ſolicitudib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ vo
luptatib⁹ vite eūtes ſuffocant̄: ⁊
nō referūt fructū. Qd̄ aūt in ter
ram bonā: hi ſunt qui ī coꝛde bo-
no ⁊ optimo audientes verbū re
tinēt: ⁊ fructū afferūt in patiētia.

hominū. Sal⁹ āt ꝑ fidē habet vtꝫ Lu. vij. Fides tua te ſaluā fecit [naꝫ qḋ ſupra petrā] hi ſt̄ duri ⁊ rebelles ꝑ ſugbiā [q̄ cū audierīt cū gaudio ſuſcipiūt xbū] q2 taleſ ī audiēdo p̄dicationē ḋlectāt: ſꝫ cū de p̄dicatione recedūt ſtatī decedūt a bono ꝓpoſito qḋ habuerunt [⁊ hi radicē ñ hñt] .ſ. ꝓfunde firmitatis. Nō autē q̄re arbor radices ñ hꝫ aliqñ eſt: quia nimiſ ſepe trāſplātat ⁊ hi frequent de bono ad malū mutāt: ⁊ iō ñ radicāt in bono: vñ ſubdit [q2 ad tp̄us credūt ⁊ ī tpe tēptatiōis recedunt] vtꝫ Eccl. xviij. A mane vſq3 ad veſpam īmutabit tp̄s [Nō āt cecidit int̄ ſpinaſ hi ſt̄] .ſ. anxi⁹ ꝑ cupiditatē tpaliū. Diuitie tēpales ſpine vocāt: q2 aīaꝫ vulnerāt ⁊ pūgunt [⁊ a ſolicitudinib⁹] .i. a cura ſupflua in acq̄rendo [⁊ diuitijs] id ē. ab ipa rex abūdātia ī poſſidendo [⁊ voluptatib⁹] .i. a ſeq̄nte luxuria diuitijs vtendo [euntes ſuffocant] q2 qñ incipiūt cogitare ḋ ſp̄ūalib⁹: ſtatī ſe īmiſcet cogitatio ḋ tpalib⁹ et ꝑ ualēs ſuffocat xbū. [Nō āt cecidit in terrā bonā] .i. in cor bonū ⁊ deuotū [hi ſūt q̄ in corde bono] ꝑ induſtriā naturalē [⁊ optimo] ꝑ grāꝫ ieſu xp̄i [audiētes xbū dei retinēt] .ſ. ī mēoria [⁊ fructū afferūt ī patiā]. Vñ Mat. xiij. ḋr: Alij afferūt fructū triceſimū vt q̄ ſūt ī ſtatu ꝯiugali: alij ſexageſimū: vt q̄ ſūt ī ſtatu viduali: alij cēteſimū: vt q̄ ſt̄ in ſtatu xginali. ¶ Circa pūs euāg. vbi ḋr Exijt q̄ ſemīat ſemīare ſemē ſuū. Dic Hugo ḋ prato q̄ p̄dicator xbi vel hoc qḋ p̄dicat xbo vꝫ opꝫ iplere: vt ſi p̄dicator p̄dicat mūdana ꝯtēni: vꝫ ⁊ ip̄e hoc facere: ſi p̄dicat abſtinētiā ⁊ pniāꝫ: vꝫ ⁊ ip̄e facere: ſi p̄dicat vicia fugere ⁊ xtutes hr̄e: vꝫ ⁊ ip̄e xtuoſus eē: ⁊ ſic ḋ alijs: ⁊ ſic docere xbo ⁊ exemplo: ſic ver⁹ p̄dicator dñs nr̄ ieſus fecit: vtꝫ Act. j. Cepit ieſus facere ⁊ docere. Seq̄t in euange. [ſemē eſt xbuꝫ dei] vbi diligent̄ ē aduertēdū q̄ xbuꝫ dei ē valde p̄cioſuꝫ q2 cōpat corpi xp̄i. Vñ Aug. Introgo inq̄t vos frēs vel ſorores: dicite mihi: Quid vob̄ pl⁹ eſſe videt: xbuꝫ dei an corp⁹ xp̄i: Si vultiſ xbum rñdere: hoc vtiq3 dicere debetiſ q̄ ñ ſit min⁹ xbum dei q̄ corp⁹ xp̄i. Et iō q̄ta ſolicitudine obſuam⁹ qñ nobis corp⁹ xp̄i miſtrat vt nihil ex ip̄o ī terraꝫ cadat: tāta ſolicitudine obſuemus ne xbū dei qḋ nob̄ erogat dū aliud cogitamus aut loq̄mur ḋ corde nr̄o depeat. Ex q̄b⁹ iā dictiſ patꝫ q̄ q̄ ſcient̄ ⁊ ex ꝓpoſito ḋſidioſe vel ſaltē ꝯtēptibilit̄ audiūt q̄ui ter peccāt. Vñ Aug. ⁊ etiā allegat in ḋcretis. Nō min⁹ re⁹ erit q̄ xbū dei negligent̄ audit q̄ ille q̄ corp⁹ xp̄i ī terrā cadere ſua negligētia ſua pmiſerit. Hec ille. Nō ſpālit̄ ītelligi pt̄ ḋ illo q̄ negligētia leui ī terraꝫ ſineret cadē euchariſtiā: vl̄ ille q̄ negligēt̄ audit cū ꝯtēptu xbū dei: vl̄ ḋ illo q̄ non curat xbū dei audire: ī his q̄ ſt̄ ḋ necitate ſalutiſ q̄

Dominica in Quinq̄geſima. Euangelium. Lu. XVIII.

In illo tempore. Aſſūpſit ieſus. xij. diſci. ſ. ⁊ ait ill̄: Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymā: ⁊ ꝯſūmabūt oīa q̄ ſcp̄ta ſt̄ ꝑ ꝓphas ḋ filio hoīs. Tradet

Aſſūpſit ie. ¶ Poſtilla (p̄us igrat ſus. xij. diſciplos. Lu. xviij. Mat. xx

Mar. x. Hiſtoria hu⁹ euág. facta eſt ãno xpi
xxxiij. kal' Apl'. feria. iiij. luna. vj. iditione
vj. Añ initiũ illi⁹ euág. ſcribit. ſ. Lu. ĩ eo. c.
q xp̃s dixit diſci. ſ. Amẽ dico vob: Nemo
eſt q̃ reliq̃rit domũ: aut parentes: aut frẽs:
aut vxorẽ: aut filios
ꝓpter regnũ dei: ⁊
non recipiat multo
plura in hoc tpe ⁊ ĩ
futuro ſeculo recipi
et vitã eternã. Pꝰ
moduȝ ĩmediate ſe
quit̃ euãge. illud.
[Aſſumpſit Jeſus
duodeci diſcipulos
ſuos] Hoꝛ. dñs Je
ſus preuidẽs ex ſua
paſſiõe diſciplos ſu
os ꝑturbandos: idõ
p̃dixit eiſ paſſionis
penã: reſurrectiõis
gloꝛiã: vt cũ eũ mo
rienteȝ cernerẽt re-
ſurrecturũ nõ dubi
tarẽt. [Et ait illis]
ſcȝ tanq̃ ſuis ſecre-
tarijs ⁊ amicis [Ec-
ce aſcẽdimꝰ hiero-
ſolymã] qꝛ hieruſa
lẽ in montanis erat
[⁊ ꝯſumabũt̃ oĩa q̃
ſcp̃ta ſunt ꝑ ꝓphas
d̃ filio hoĩs]. i. de
ꝟginis filio: qꝛ pro
phete ſcp̃ſerunt de
paſſiõe xp̃i futura:
vtȝ Hiere. xj. Qua
ſi agnꝰ mãſuetꝰ qui
poꝛtat̃ ad victimã.

re ergo ſancta mat̃ eccleſia in tempoꝛe iocũ
ditatis cõmemoꝛat nobis ⁊ ad memoꝛiã re
ducit triſtia niſignia paſſionis chꝛiſti? Re-
ſpondet̃ vt quilibet audiẽs hodie p̃dicari
euangeliũ de paſſiõe chꝛiſti: ſic trahatur a
vanitatibus ⁊ gau-
dijs mũdi. Unde ſe
quit̃. [Tradet̃ eniȝ
gentibꝰ] Hoꝛ. Tra
ditus fuit chꝛiſtus.
Pꝛimo a diſcipulo
ſuo Juda iudeis: vt
patet Mat. xxvj.
Quid vultis mihi
dare ⁊ ego eũ vobis
tradaȝ. Scd̃o a iu-
deis pontio Pila-
to: q̃ erat p̃ſes genti
lis. Tertio traditꝰ
eſt ecõuerſo a pon-
tio Pilato ipſis iu-
deis vt flagellaret̃
et crucifigeret̃ ⁊ il-
luderet̃. Pꝛimo eũ
illuſus fuit ĩ domo
CaypHe pontificis
dicẽtes: Prophetiȝa nob xp̃e q̃s eſt q̃
te ꝑcuſſit. Scd̃o in
p̃toꝛio Herodis: q̃
ſpreuit eũ cũ exerci-
tu ſuo ⁊ illuſit ei cũ
veſte alba. Tertio
ĩ atrio pilati vbi fu
it coꝛonatꝰ: ⁊ cũ arũ
dine ĩ capite ꝑcuſ-
ſus: vtȝ Mat. xxvij.
Et genuflexo añ eũ
illudebãt ei dicẽtes

ei gẽtibꝰ ⁊ illudet̃: ⁊ flagellabit̃ ⁊
ꝯſpuet̃: ⁊ pꝰ q̃ flagellauerit occi-
dẽt eũ: ⁊ tẽtia die reſurget. Et ipſi
nihil hoꝝ ĩtellexerũt. Et erat ver-
bũ iſtud abſcõditũ ab eis: ⁊ nõ in
telligebãt q̃ dicebant̃. Factũ ẽ aũt
cũ appꝛopinq̃ret hiericho. Cecus
q̃dã ſedebat ſecus viã mẽdicans
Et cũ audiret turbã pretereũteȝ:
in̄trogabat q̃d hoc eẽt. Dixerũt aũt
ei q ieſus nazarenus trãſiret. Et
clamauit dicens: Jeſu fili dauid
miſerere mei. Et q̃ pꝛeibãt incre-
pabãt eũ vt taceret. Ip̃e xͦo mul-
tomagis clamabat. Fili dauid mi
ſerere mei. Stãs autẽ ieſus iuſſit
illũ adduci ad ſe. Et cũ appꝛopi-
quaſſet: in̄trogauit illum dicens:
Quid tibi vis vt faciã. At ille di
xit: Dñe vt videã. Et ieſus dixit
illi. Reſpice. Fides tua te ſaluuȝ
fecit. Et ꝯfeſtim vidit: ⁊ ſeq̃bat̃ il
lũ magnificãs deũ. Et oĩs plebs
vt vidit dedit laudem deo.

Item Eſa. liij. Sicut ouis ad occiſionẽ du-
cetur: ⁊ q̃ſi agnus coꝛam tondẽte ſe obmu-
teſcet ⁊ non aperiet os ſuũ. Item Eſa. liij.
Ipſe vulneratꝰ eſt ꝓpt̃ iniq̃tates nr̃as: at-
tritus eſt ꝓpt̃ ſcelera nr̃a. Itẽ Eſa. l. Coꝛ-
pus meũ dedi ꝑcutientibꝰ: ⁊ genas meas
vellentibꝰ: faciẽ meam nõ auerti ab incre-
pantibꝰ ⁊ ꝯſpuẽtibꝰ in me. Hic notandum
eſt cũ carniſpꝛiuiũ eſt tp̃s gaudij ⁊ leticie ẜȝ
ꝯſuetudinẽ mũdi: ſcȝ comedere carnes ⁊ bi
bere vinũ ⁊ delitijs carnalibꝰ ꝑfrui. Qua-

Aue rex iudeoꝝ. Quarto in patibulo cru-
cis: vtȝ Mat. xxvij. Mouentes capita ſua
dixerunt: Uach qui deſtruis templum dei
[⁊ flagellabitur] Flagellatus enim pꝛimo
fuit colaphis in facie: vt patet Mat. xxvij.
Et colaphis eum ceciderunt. Secũdo arũ-
dine in capite: vt patet Matth. xxvij. Et
accipiebant arundinem: ⁊ percutiebant ca-
put eius. Tertio flagellis in toto coꝛpoꝛe:
vt patet Johan. xix. ca. Tunc appꝛehen-
dit Jeſum Pilatus ⁊ flagellauit eum. [Et

conſpuetur] Conſputus enī fuit: primo a
iudeis in domo Cayphe: vt patet Matth.
xxvij.c. Tunc expuerunt in faciē eius. Se
cundo a gentilibꝰ in atrio Pilati: vt patet
Joh.xix. Et dabant ei alapas ⁊ expuētes ī
eū ⁊c̄[Et poſtꝙ flagellauerint occidēt eū]
Unde Hor. Ecce magna crudelitas: qꝛ nō
ſufficit eis alterum ſcilicet vel flagellare vl'
occidere: ſed vtrunqꝫ. Unde Pilatus fla-
gellatum voluit dimittere: ſm illud Johā.
xviij.c. Emendatum ergo illum dimittam
ſed iudei noluerunt ſed poſt flagellationez
eum occidi ꝓcurauerunt [Et tertia die re-
ſurget] In hoc promittit eis ꝯſolationē de
veloci eius reſurrectione. Et eius reſurre-
ctio exemplar eſt noſtre reſurrectiōis[⁊ ip-
ſi nihil horum intellexerūt.] Ly. Quia ad
huc rudes ⁊ imperiti erant: ergo non intel-
lexerunt. [Factum eſt autem cum appropī
quaret hiericho] Superius iam chriſtꝰ pre
dixit diſcipulis ſuis paſſionis firmitatē. ſci
licet ne ſcandalizarent: Hic oſtendit ſuam
potentiam: ⁊ hoc per miraculoſam ceci illu
minationē. Unde quos terruit verbo: ꝯfir-
mauit miraculo. Per primū aſtruitur ī eis
fides humanitatis: per ſecundū fides diui-
nitatis. [Cecus quidam ſedebat ſecus viā
mendicans. Et cum audiret turbam p̄tere
untem:] multa enī turba p̄cedebat ⁊ etiam
multa ſequebat' Jeſum. In quo oſtenditur
teſtimoniū doctrine: [interrogabat q̄d hoc
eſſet] ⁊ hoc eſt valde vtile interrogare d̄ ie
ſu. id eſt. ſaluatore. [Dixerunt autez ei: qꝛ
Jeſus nazarenus tranſiret] Nazarenꝰ eſt
dictus: quia in Nazareth eſt conceptus et
etiam ibidem nutritꝰ [⁊ clamauit] non tm̄
clamore exteriori: ſed etiam interiori. De
quo dicitur in pſalmo. cxviij. Clamaui ī to-
to corde meo [dicens: Fili Dauid miſerere
mei] quaſi diceret: Non pecuniam ſed mi-
ſericordiam peto. Et ī hoc ꝙ hic cecus cla-
mauit. Jeſu fili Dauid miſerere mei: confi
tetur vtramqꝫ in chriſto naturam ſcilicz hu
manam in hoc qd̄ dicit: fili Dauid: ſm enī
humanam naturam natus eſt ex progenie
Dauid. Et diuinaz confiteur in hoc qd̄ di
cit: miſerere mei. Dei enim eſt propriū mi-
ſereri [⁊ qui preibant increpabant eum vt
taceret] Iſti ſignificant homīes a bono ali
os retrahentes [ipſe vero multomagis cla-
mabat. Fili Dauid miſerere mei:] in quo
datur nobis exemplum ꝙ q̄to magis nob
occurrunt impedimenta: tanto magis ē cla
mandum ⁊ inuocandū diuinum auxilium.
[Stans autem Jeſus iuſſit illū adduci ad
ſe] in quo apparet clementia chriſti: qꝛ non
dedignatus eſt ſtare ⁊ alloqui viles perſo-
nas ⁊ pauperes. Unde Hierony. Ceco qui
ſequi non poterat ſtat dominus ⁊ eum vo-
cari iubet ne turba prohiberet. Hor. ſic de-
berent facere principes noſtri ſcilicet cū ſta
re viderent pauperes conquerētes: ⁊ face-
re vocare ad ſe vt audirent eorum querimo
nias: facerentqꝫ eis iuſticiam expedite. Sz
iam poteſt dici de aliq̄bꝰ illud Iſa. j. Pu-
pillo non iudicant ⁊ cauſa vidue non ingre
ditur ad illos. [Et cum appropinquaſſz in-
terrogauit illum di. Quid tibi vis vt faci-
am] quaſi diceret. Chriſtus non ſanat inui
tos ſed voluntarios. Unde Auguſti. Qui
creauit te ſine te: non iuſtificabit te ſine te.
[At ille dixit: Dn̄e vt videam] ecce bona
et diſcreta petitio: non enim petiuit aurum
et argentum: ſed tm̄ lumen. Unde pſ̄. cxlv
Dominꝰ illuminat cecos: [ipſe autem di-
xit illi: reſpice] non appoſuit manū nec ali-
quod vnguentū ad ſanandū eum: ſed ſoluz
verbum: quoniam ipſe dixit ⁊ facta ſunt [fi-
des tua te ſaluum fecit] Hor. ex fide enī im
petratur ſalus ſpiritualis: ⁊ etiaz corporalis
[⁊ confeſtim vidit] Nihil enim mediū int'
deum ⁊ factum dei [⁊ ſequebatur illum] ec
ce ſignū perfecte illuminatiōis ſcilicet ī cor
pore ⁊ in anima [magnificās deum] Hor.
id eſt. magnū dicens eum magnitudine vir
tutis. Unde pſ̄. cxlvj. Magnus dominus
noſter ⁊ magna virtus eius [⁊ omīs plebs
vt vidit qd̄ factum ē:] non inuidet vt pha-
riſei [ſed laudē dedit deo] potentie dei cō-
graulando ſanitati ceci. ¶ Nū circa p̄ſens
euangeliū vbi dicitur: Omnis plebs vt vi
dit dedit laudem deo. Sed heu plures ho
die chriſtiani deum non laudant: ſed deho
norant tripliciter. Primo quidam deho-
rant mūdum exercentes diuerſos malos lu
dos ⁊ per diuerſas leticias. Nūc laruis de
monū in ſignum ꝙ ſunt filij demonū vten-
do: nunc alijs paganicis geſtis vtendo ꝓ
recreatione: vtputa corporis: ſed reuera ꝓ
corporis ⁊ anime deſtructione. Secūdo alij

deum inhonorãt: corpus ſuũ paſcendo contra laudem dei: vt patet ad Philipẽ. iij. Quorum deus vent̃ eſt. Et de illo deo q̃t miracula facit: q̄re ī ſermõe diſcipuli ſuper ep̄las dn̄icales ſermone. xlv. N. Tertio alij hodie ꝯtra laudez dei ducunt choreas illicitas ꝓpt̃ q̄s totiens vnũ ſaltũ faciũt verſus infernuz q̄tiens vnũ in chorea faciunt ſaltũ: in tali enī eſt pctm̄ mortale. Vñ Aug. Quis motus petulãtie ſaltus eſt in ꝓfundũ cloace. Et illa auctoritas etiaz allegat̃ in ſũma vitioꝝ in. c. d̄ chorea.

Dominica. I. in Quadrageſima. Euange. Matthei. IIII.

In illo tempore. Ductꝰ eſt ieſus ī deſertum a ſpũ vt temptaret̃ a diabolo. Et cum ieiunaſſet quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibus poſtea eſuriit. Et accedẽs temptator dixit ei: Si filius dei es dic vt lapides iſti panes fiant. Qui reſpondens dixit: Scriptũ eſt. Nõ in ſolo pane viuit homo: ſed in omni verbo quod ꝓcedit

Poſtilla.

Ductꝰ eſt ieſus ī deſertũ. Mat. iiij. Mar. i. Luce. iiij. Temptatꝰ eſt dñs ieſus xp̄s ãno eius xxx. ydus Januarij: feria. ij. luna. v. indictiõe. iij. Ante initiũ illiꝰ euãg. habet̃ Lu. iij. Factuz eſt aũt cũ oīs pplus baptizaret̃ a Johãne. Et Jeſu baptizato ⁊ orãte apertũ eſt celũ ⁊ deſcendit ſpũſſctũs corporali ſpecie ſicut colũba in ipſum. Et vox d̄ celo facta ē. Tu es filiꝰ meꝰ dilectꝰ ī te cõplacui mihi. Et ipſe Jeſus erat incipiẽs eẽ ãnoꝝ. xxx. vt putabat̃ filiꝰ Joſeph. Jeſus aũt plenꝰ ſpũſctõ regreſſus ē a iordane Tũc. ſ. ſtati pꝰ baptiſmũ [Ductꝰ ē Jeſus] ſ. ſpõtanee [in deſtũ] qđ eſt int̃ hieruſalē et hiericho: vbi q̄dam homo incidit in latrones vt habet̃ Lu. x. [a ſpũ] ſcz ſancto [vt temptaret̃ a diabolo.] Hor. voluit aũt temptari chriſtꝰ vt temptatorē ſuparet vt temptatos ꝯfortaret: vt modũ vincendi doceret: quia nemo poteſt eſſe ſine temptatiõibꝰ vt patet Job. vij. Militia eſt vita hoīs ſup terrã: [⁊ cũ ieiunaſſz] Ly. vt carnem ſuam īnocentē ꝓ nobis maceraret et exemplũ fidelibꝰ daret etiam ieiunãdi [q̄draginta diebus ⁊ q̄dragĩta noctibꝰ] non vltra ieiunauit vt virtꝰ diuinitatꝭ diabolo celaret̃: q2 etiã Moyſes in monte ⁊ Helias ī itinere tot diebus ieiunauerunt. Aliter tamen ieiunauit chriſtus ⁊ aliter Moyſes ⁊ Helias: qꝛ ñ ei ieiunauerunt virtute ꝓpria ſicut chriſtus. Sed Moyſes ſuſtentatꝰ colloquio dei vt habetur Exo. xx. Helias xo ieiunauit in fortitudine cibi ſemel ſumpti: ſcilicet cuiuſdã panis ſubcinericij [poſtea eſuriit] per hoc oſtẽdit in ſe veritatez hũane infirmitatis ⁊ occaſionē temptatori dedit: ideo ſequit̃ [⁊ accedẽs temptator] .ſ. in ſpecie humana. Ad euidentiã huiꝰ temptatiõis aduertendũ ꝙ diabolus ſciebat ꝑ ꝓphetas ꝙ chriſtus futurꝰ erat verus deꝰ et verus homo vt habet̃ expreſſe Eſa. ix.

de ore dei. Tunc aſſumpſit eum
diabolus in ſanctam ciuitatem: ⁊
ſtatuit eum ſupra pinnaculū tem
pli: Et dixit ei: Si filius dei es
mitte te deorſum. Scriptum eſt
enim: quia angelis ſuis manda
uit de te ⁊ in manib⁹ tollent te ne
forte offendas ad lapidem pedeꝫ
tuum. Ait illi ieſus. Rurſus ſcri
ptum eſt. Non temptabis domi
num deum tuum. Iterum aſſum
pſit eum diabolus in monteꝫ ex
celſum valde: ⁊ oſtēdit ei omnia
regna mundi ⁊ gloriam eorum:
Et dixit illi. Hec oīa tibi dabo ſi
cadens adoraueris me. Tunc di
cit ei ieſus. Uade ſathana. Scri
ptum eſt enī: Dominū deum tuū
adorabis ⁊ illi ſoli ſeruies. Tunc
reliquit eum diabolus. Et ecce
angeli acceſſerūt ⁊ mīſtrabāt ei.

Paruulus natus eſt nobis ⁊ filius dat⁹ eſt
nobis ⁊c. ſed neſciebat certitudinalit̄ ꝙ ie
ſus nazaren⁹ eſſet ipſe deus: ergo temptan
do dixit ei [Si fili⁹ dei es] ſcꝫ naturalis ⁊ ꝑ
ꝯſequens ei equalis in poteſtate [dic vt la
pides iſti panes fi
ant] Unde Chryſ.
Cogitauit apud ſe
ſi poterit de lapidi
bus facere panes:
vere filius dei eſt: ſi
autem non poterit
homo eſt [q̄ reſpō
dens] ſapient̄: nec
diuinitatē ei⁹ pote
rat ꝑpendere [dixit
Scriptū ē] Deut̄.
viij. [nō in ſolo pa
ne] ſcꝫ corꝑali [vi
uit hō: ſed in oī ver
bo qd̄ ꝓcedit d̄ ore
dei] Ly. qd̄ verifi
cat̄ non ſolū de vi
ta ſpūali: ſed etiam
corꝑali: ſicut patet
d̄ moiſe q̄ ieiunauit
xl. diebus ⁊. xl. no
ctib⁹ locutiōe dei
ſpūalit̄ ⁊ corꝑaliter
ſuſtētat⁹. Un̄ Ra
ba. Sicut corp⁹ hu
manū nō pōt viue
re ſine terreno cibo
ita ⁊ aīa nō pōt vi
uere ſine dei verbo
[tūc]. ſcꝫ p⁹ q̄ deui
ctus ē [aſſumpſit eū diabolus] Hor. ⁊ hoc
corꝑalit̄. Et ſm̄ aliq̄s eū in brachijs porta
uit ſm̄ alios ad manū duxit. Sciendum ꝙ
hoc nō eſt mirū ꝙ xp̄s filius dei ꝑmiſit ſe a
diabolo duci. Un̄ Greg. in omel̄. j. Quid
ergo mirū: ſi ſe ab illo ꝑmiſit duci: q̄ ſe etiā
pertulit a membris illius crucifigi: ſcilicet
a Pilato ⁊ a iudeis: qui fuerunt membra
diaboli [in ſanctam ciuitatē]. id eſt. in hie
ruſalem que dicebat̄ ſancta: qꝛ diuino cul
tui deputata ꝓpter templum qd̄ erat ibi.
Nec erat licitum in lege dn̄i alibi deo ſacri
ficare [⁊ ſtatuit eum ſupra pinnaculū tem
pli] Hor. pinnaculū dicitur deambulatori
um circa muros templi vbi aſcendebant ſa
cerdotes populo p̄dicantes [dixitq; ei: Si
filius dei es mitte te deorſum] Ly. q̄ſi di.
hoc v̄tute ꝓpria potes ſine ꝑiculo: ⁊ etiaꝫ
ꝓpter miſteriū angeloꝝ tibi ſubuētiū [Scri
ptuꝫ eſt enī: qm̄ an
gelis ſuis mādauit
de te: ⁊ in manibus
tollēt te ne forte of
fendas ad lapidem
pedeꝫ tuū. Ait illi
ieſus] Chriſ. nihil
mot⁹ vel indignat⁹
ſed cū multa mode
ſtia ſcꝑturarū ei re
ſpondit [Scriptuꝫ
eſt] Deut̄. vj. [Nō
temptab dn̄m deuꝫ
tuū] Ly. Tempta
re enī deū eſt quere
re expimētū de dei
virtute abſq; neceſ
ſitate: ⁊ hoc ē pctm̄
qꝛ qn̄cūq; hō hꝫ ali
q̄d qd̄ pōt facere ſcꝫ
viam hūanā ad eua
dendū periculū: nō
dꝫ illud omittere q̄
rendo diuinū expimē
tum. Et ꝓpt̄ hoc ꝓ
batio ferri candētis
et duella tanq̄ illi
cita ꝓhibent̄ ab ec
cleſia: ꝑ hoc eniꝫ re
ſpondit dn̄s xp̄us
diabolo temptanti
ipſum: quia cū poſſet de pinnaculo templi
deſcendere per viam hūanam. ſ. per grad⁹
ad hoc factos in templo: non debebat ꝑ ali
um locum deſcēdere: qꝛ hoc eſſet deuꝫ tem
ptare [Iterū aſſumpſit eū diabolus] Hor.
vt ſi nō ex vno tn̄ ex reliquo ſuꝑaret [in mō
tem excelſū valde: ⁊ oſtendit ei oīa reg̃ mū
di] nō eſt ſic intelligendū ꝙ ex illo loco poſ
ſent oīa regna ⁊ oēs ciuitates determīate vi
deri: ſed oſtendēdo diuerſas ptes orbis di
xit ei: Tale regnū eſt in tali ſitu: ⁊ tale in ta
li: enarrādo breuit̄ magnitudinē ⁊ gloriā
illoꝝ regnoꝝ [⁊ dicit ei: Hec omnia tibi da
bo]. q. d. In omnibus illis faciam te regē.

Et hec diabolus arroganter loquebaẗ: non enim potuit facere ſed mentiebaẗ: quia mē dax eſt ⁊ pater eius ſcilicet mendacij: vt pa tet Johan. viij. [ſi cadens] tanq̄ in ferioꝛ [adoꝛaueris me] tanq̄ ſuperio rem. Ecce diabolꝰ cultum diuinū ſibi nitiẗ vſurpare: vn de ⁊ ab initio appe tijt deo ſe ſimilē fie ri: vt habetur Eſa. xiiij. [Tunc dixit ei Jeſus: Vade ſa thana]. id eſt. rece de a me: qꝛ aduerſa riꝰ es veritati. Hoc dixit Jeſus quaſi cuꝫ indignatione qđ n̄ fecit in precedenti bus temptationibꝰ ad oſtendendū ꝙ ꝓpꝛias iniurias de bet homo patienẗ portare: ſed dei in iuriam nullo modo ſuſtinere ⁊ hanc ve ritatem per ſcriptu ram confirmat di [Scꝑtū ē] Deuẗ. v. [Dominū deum tuū adoꝛabis] Ly. adoꝛatione latrie q̄ ſoli deo debeẗ. Sc̄i autē venerari poſ ſunt veneratiōe du lie [tunc reliq̄t euꝫ diabolus] tanq̄ cō fuſus ex dei trium pho [tunc acceſſe runt angeli ⁊ mini ſtrabāt ei] ſicut do mino vero pꝛopꝛij ſerui. Ex hoc appa ret diuinitas chꝛiſti: quia nulla natura eſt ſup angelicā niſi diui na. Circa pn̄s euāg. vbi dicitur: temptaretur a diabolo lucifero. Vbi notandū eſt ꝙ luci fer fuit de ſummo oꝛdine ſupioꝛis hierar chie: ⁊ in illo oꝛdīe ſupmū oꝛdinem tenuit: cui tanq̄ pꝛincipi de ſingul' oꝛdibꝰ mag̃ mul titudo adheſit: q̄s oēs ſecū duxit. Lucifer aūt dictꝰ eſt: qꝛ p̄ ce teris luxit: ſueq̄ pul chꝛitudis ꝯſideratō rio eū excecauit ſub ditoſq̄ hr̄e voluit et nulli ſubiectꝰ eē ꝯcupiuit: pmū ho minē tēptauit ⁊ vi cit: xp̄m tēptauit et victꝰ ē: ptātē ſuam tūc amiſit: quā i vl timis tp̄ibꝰ recupa bit nūc ligatꝰ ſꝫ i fi ne mūdi ſoluetur.

Dominica. II. in Quadrageſi ma. Euange. Matthei XV.

In illo tem poꝛe. Egreſſus ieſus ſe ceſſit in partes tyri ⁊ ſydonis: et ecce mulier chananea a finibꝰ illꝰ egreſſa clamauit dicens ei: Miſe rere mei fili dauid. Filia mea ma le a demonio vexatur. Qui non reſpondit ei verbum. Et accedē tes diſcipuli eius rogabant eū di centes: Dimitte eaꝫ: quia clamat poſt nos. Ipſe aūt reſpōdēs ait:

Poſtilla.

Egreſſus Je ſus ſeceſſit i ptes tyri ⁊ ſydonis ⁊c̄. Mat. xv. Mar. vij. Hiſto ria hꝰ euāg. facta ē āno xp̄i. xxxij. viij. ydꝰ Maij. feria. vj luna. xix. īditiōe. v Añ initiū illiꝰ euā ge. ſcribit. ſ. Mat. i eo. c. ꝙ xp̄us dixit diſci. ſ. Oīs plāta tio quā nō plātauit pr̄ meꝰ celeſtis eradi cabiẗ. Sinite illos ſcꝫ phariſeos ⁊ ſcri bas ceci ſunt ⁊ du ces cecoꝝ. Cecꝰ aūt ſi ceco ducatū p̄ſtet āmbo in foueā cadūt. Tūc pꝰ modū ſequi tur euāge. hodier. [Egreſſus ieſus] ſ. de terra gerazenoꝝ relictis ſcribis ⁊ pha riſeis calūniatoribꝰ ſuis q̄ ex hoc calū niabanẗ: qꝛ diſcipuli xp̄i trāſgrederenẗ tra ditiōes ſenioꝝ: ⁊ non lotis manibꝰ mandu carent. Et hoc ipſi phariſei putabant eſſe grande peccatū. Chꝛiſtꝰ aūt dixit. Nō lo

Nō ſū miſſus niſi ad oues q̄ pie-
rūt dom⁹ iſrael. At illa venit ꝛ ad
orauit eū dicēſ: Dñe adiuua me.
Qui rñdens ait: Nō eſt bonū ſu
mere panem filiorum ꝛ mittere
canibus. At illa dixit: Etiam do
mine. Nam ꝛ catelli edunt ð mi-
cis que cadunt de mēſa domino-
rum ſuorum. Tunc reſpondens
ieſus ait illi: O mulier magna ē
fides tua: fiat tibi ſicut vis. Et ſa
nata eſt filia eius ex illa hora.

tis manib⁹ manducare nō coinq̄nat homi-
nem ſed que ð corde exeūt ea coinq̄nāt ho-
minem: de corde enī exeunt cogitationes
male: homicidia: adulteria: fornicationeſ:
furta: falſa teſtionia: ꝛ blaſphemie: hec ſūt
que coinquināt ho
minē [ſeceſſit i par
tes tyri ꝛ ſydonis]
Tyrus ꝛ ſydon ſūt
ciuitates gentiliuꝫ
ſite in terra promiſ
ſionis prope mon-
tem libani [ꝛ ecce
mulier chananea]
ſcilicet natiōe. Naꝫ
chananei habitaue
runt in terra promiſ
ſionis ante filios iſ-
rael nec poterant ꝑ
eos totaliter extir-
pari: vnde iſta mu-
lier ab illis qui re-
manſerant deſcen-
derat. Iſta aūt mu-
lier audiuit de miraculis Jeſu chriſti: ꝛ iō
firmiter credebat: quia filiam ſuam ſanare
poterat [a finib⁹ illis egreſſa] Et vt habe-
tur Mar. vij. Primo venit ad Jeſum in-
tra domū: ſed quia eaꝫ ibi non exaudiuit ſe
cuta eſt eum in itinere [clamans: miſerere
mei fili Dauid] Audierat enim chriſtū ꝓ-
miſſum iudeis deſcendere de genere Da-
uid: ergo clamauit [Miſerere mei fili Da-
uid: filia mea male a demonio vexatur.
Qui non reſpondit ei verbum] hec eſt pri
ma duricia quam chriſt⁹ oſtendit huic mu
lieri. non ꝓpter indignationeꝫ: ſed vt ex
ꝑſeuerantia ipſi⁹ in prece firmitas fidei ei⁹
et deuotio oſtenderet diſcipulis vt ipſi ꝓ
ea rogarent: vt ſic oſtenderet nos ſanctorū
precibus indigere. Unde ſequitur. [Et ac
cedentes diſcipuli eius rogabant eum] ꝓ
ea [dicentes: Dimitte eaꝫ quia clamat poſt
nos.] Ly. moti erant ad hoc ex compaſſio
ne videntes fidem ꝛ deuotionē mulieris.
[Ipſe autem reſpondens ait: Non ſuꝫ miſ
ſus niſi ad oues que perierūt dom⁹ iſrael]
Iſta fuit ſecūda duricia chriſti ad mulierē
iſtam: quaſi diceret: eam non eſſe de ouib⁹
iſrael. id eſt. dei: ꝛ per ꝯſequens relinq̄bat
q̄ ipſa erat de oībus diaboli. Ly. antiq̄s
patribus iudeoꝝ fuit facta ꝓmiſſio de chri
ſto ſicut Abrae ꝛ Dauid. Sed quia iudei
pro maiori parte fidem chriſti repulerūt ꝛ
gentiles eam ſuſceperūt. Ideo dicit Hie-
rony. nō dicit chri
ſtus hoc q̄n etiaꝫ ad
gentes miſſus ſit.
Cum autē hec mu-
lier vidēt nihil poſ-
ſe impetrare ꝑ apo-
ſtolos tunc ꝑſonali
ter ꝓpius acceſſit.
Uñ ſeq̄t. [At illa
venit] ꝓcidens ad
pedeꝫ eius [ꝛ ado-
rauit euꝫ] ſcꝫ tanq̄
dñm ꝛ creatorē om
niū creaturarū tanq̄
deum celi ꝛ terre:
tanq̄ p̄ceptorē an-
geloꝝ ꝛ hominum
[dicens: Dñe adiu
ua me] ꝛ quia filie
infirmitateꝫ ſuam eſtimat: ideo dicit [Dñe
adiuua me. Qui reſpondens ait: Non eſt
bonū ſumere panē filioꝝ ꝛ mittere canib⁹]
hec eſt terti a duricia q̄ eam canem appel-
lauit: ꝛ non eſſe dignam pane. [At illa di-
xit: Etiam domine] Hic oſtenditur humili
tas mulieris hui⁹ q̄ ipſa fatebat̄ ſe eſſe tan
tam dicens: [Etiam domine] quia verum
eſt qō dicis: nec peto panem integrū ſꝫ mi-
cam [nam ꝛ catelli edunt de micis que ca-
dunt ð menſa dñoꝝ ſuoꝝ] q. di. q̄ ſicut ca
telli aliqua modica: vtpote micas cadenteſ
de mēſa percipiūt: ſic ꝛ ego gentilis debeo
ſaltem modicū q̄d ꝑcipere de bñficijs tuis.
Querit̄ hic quare chriſt⁹ huic mulieri tan
tam oſtendit duriciam? Reſpondet Hiero
ny. hoc fecit vt exemplū ꝑſeuerantie nobis
daret ꝛ ei⁹ fidem ꝛ ꝯſtantiā ꝓbaret ꝛ ꝓba-
tam manifeſtaret. [Tunc rñdēs Jeſus ait
illi: O mulier mag̃ eſt fideſ tua] Jaco. Pa
riſieñ. hoc patet ex hoc q̄ filiā non ſecū ad-
duxit ad Jeſū: ſꝫ eā dimiſit ī domo nec xp̄ꝫ
ad eā ire petiuit: q: credebat eū poſſe filiaꝫ
ſuā liberare ſolo verbo [fiat tibi ſicut vis.]
Ly. q. d. fides tua hoc meret̄. Chryſ. Hic
oñdit̄ q̄tū valet ꝯſtātia orōnis: q: qō apo-

ſtoli non obtinuerīt iſta pfecit [ꝛ ſanata eſt filia eius ex illa hora] ſcꝫ qn̄ ſermo chriſti pceſſit de ore eius: quia cum rediſt domū: inuenit filiam ſane mētis ꝛ plene liberataꝫ et ſanatā. ¶ Circa p̄ſens euange. vbi dicit Filia mea male a demonio vexatur. Notādū ꝙ ad hoc ꝙ quis non poſſideat a diabolo duo valent. Primo vt quis ſibi a peccato caueat p̄ſertiꝫ mortali: ꝛ ſi incidit ſtatī ꝯteratꝛ: qꝛ in talem demon ptātem nō habet vt pbat Caſſia. in collatiōe patrum p exemplū de ſctō Anthonio quē duo magi odienteſ p treſ ſucceſſiue demoneſ eijcere ď cella ſua conabantur. Cū aūt beatus Anthonius temptationem amariſſimam ſentiens oraret ꝛ ſigno crucꝭ ſe muniret. ſemp vacui demones receſſerunt Et ſic tandem magi illi a beato Anthonio v̄tutē crucꝭ chriſti ꝛ fidei catholice diſcentes ad fidem ꝯuerſi ſūt. Tūc diffiniuit beatꝰ Anthonius nullatenꝰ demones poſſe mētem cuiuſꝙ vel corpus inuadere niſi eam p̄mū deſtituerint oībus cogitationibꝰ ſanctꝭ: ꝛ niſi prius mentē poſſederint. Secundo valet fidei ſymbolum dictū vel crucꝭ ſignū pro ſe vel pro ſuis imp̄ſſum. Exemplū patet in dial. Grego. li. ij. c. vij. de iudeo cuſtodito p ſignuꝫ ſancte crucis. ¶ Poſtilla.

Erat ieſus eijciēs demoniū Lu. xj Mat. xij. Mar. iij. Hoc euāge. factū eſt anno xp̄i. xxxj kal. Decemb. feria v. inditiōe. iiij. luna. xvij. Ante initium illiꝰ euāg. ſcribit ſanctꝰ Lu. ī eodem ca. Factum ē cū eſſet Jeſus in q̄dam loco orans vt ceſſauit: dixit vnus ex diſcipulis eiꝰ ad ip̄m. Dn̄e doce nos orare ſicut Johannes docuit diſcipulos ſuos. Et ait illꝭ Cum oratis dicite: Pr̄ nr̄ qui es ī celꝭ ſanctificetꝛ nomen tuū ꝛc̄. Tūc pꝰmodū ſequitꝛ euāg. hodier. [Erat Jeſus eijciēs demoniū.] Hor. ꝯueniēt aūt poſt documētū orationis ponit miraculū expulſiōis demonis: vtꝫ Marci ix. Hoc genꝰ demoniox in nullo pōt exire niſi ī orōne et ieiunio [ꝛ illud] ſcilicet obſeſſū nō demoniū [erat mutū] Hor. ſcꝫ ab effectu: qꝛ mutum faciebat hoīeꝫ Mat. xij. habetꝛ ꝙ etiā cecꝰ erat et Mar. ix. ꝙ etiaꝫ ſurdus erat. Unde Beda. In vno homine tria ꝑpetrata ſunt miracula. cecꝰ videt: mutꝰ loquitꝛ: poſſeſſus a demonio liberatꝛ [ꝛ cum

Dominica. III. in Quadrageſima. Euangeliū Luce XI.

In illo tempore. Erat ieſus eijciens demonium: ꝛ illud erat mutum. Et cum eieciſſet demoniū locutꝰ eſt mutus: ꝛ admirate ſunt turbe Quidam autem ex eis dixerunt In beelzebub principe demoniorum eijcit demonia. Et alij temptantes ſignū de celo querebant ab eo. Ipſe aūt vt vidit cogitationes eox dixit eis. Oē regnuꝫ in ſeip̄m diuiſum deſolabitꝛ: ꝛ domꝰ ſupra domū cadet: ſi aūt ꝛ ſathanas ī ſeip̄m diuiſus ē: quō ſtabit

eieciſſet locut⁹ eſt mut⁹ ꝛ admirate ſūt tur-
be] ſcz ſimplices ꝛ minores: maiores aūt ca-
lūniabāt miraculū ꝛ blaſphemabāt: vñ ſeq̄t
[q̄dā āt] .ſ. ſcribe ꝛ phariſei [dixerūt: In be
elzebub pncipe dmōioꝝ eiicit demōia] mi
raculū illō erat pu-
blicū: ꝛ iō ꝯnegare
n̄ poterāt: ſz puerte
re conabāt dicētes
ꝙ virtute demoniſ
factuz eſſe. Odiuz
eni ꝛ inuidia puer-
tūt iudicia: ꝛ facta
interp̄tant ad dete-
riorem partē. Scri
be autez ꝛ phariſei
valde oderunt chri
ſtum: q꞉ acriter ar-
guebat eoꝝ vicia: ꝛ
ideo miracula diuina
v̄tute facta dixerūt
fieri arte magica .ſ.
in beelzebub pnci-
pe demonioꝝ. Vñ
Beda. Cult⁹ ido-
latrie a rege ciuita-
tis Niniue ortū ha
buit: qui de morte
pris ſui noīe Bel
intantum doluit ꝙ
ob memoriā ſui au-
reā ſtatuā pris ſui
imaginē ꝛ ſilitudi-
nē hñtē fec quā ha
buit in tāta reuerē
tia: vt ſi aliq̄ fugiti-
ui vel facinoroſi ad
eam ꝯfugerēt eēnt
ſecuri de vita ſua:
ideo ceperūt ꝛ ho-
nores diuinos ei: ſcz
ymagini exhibere
vidētes regi place
re in hoc: quo exē-
plo ceteri de locis
adiacentib⁹ in ho-
nore patrū ſuoꝝ ſta
tuas aureas fecerūt: ꝛ ſic creuit idolatria.
Beelzebub interp̄tat vir muſcarū ſiue ha-
bens muſcas: q꞉ muſce ꝯgregabant ad ido
lū illud ppē cruorē aīaliū q̄ ibi imolabāt.
In pdicto āt ſimulachro dicebāt iudei pn
cipē dmōioꝝ hītare: tū q꞉ illō dr pmū fuiſ
ſe idolū: ſicut dicit in hiſtorijs: tū q꞉ cult⁹
eius apud gētiles generalior erat atq꞉ ce-
lebrior: ꝛ p ipſuz di
cebant xp̄m eiicere
demonia: hoc autē
ex magna inuidia.
Unde Chryſ. In-
uidus nō querit q̄d
dicat: ſed ſolū vt di
cat [alij temptātes
ſignū de celo quere
bant ab eo.] Glo.
Fortaſſis q̄rebant
deſcenſum ignis de
celo: ſicut factū fu-
it tempe Helie .iij.
Reg. xviij. aut mā
na p deſcenſum ſi-
cut tpe Moyſi: vtz
Exo. xvj. vel ſicut
tpe Joſue ſol ſtetit
ſpacio vni⁹ diei Jo
ſue .x. vel ſicut tpe
Ezechie ſol retro-
ceſſit decē gradib⁹
vt habet Eſa. xxx-
viij. [ipſe autez vt
vidit cogitationes
eoꝝ] Beda. Non
ad dicta ſed ad co-
gitata xp̄us rñdit:
vt vel ſic cōpellerē
tur credere patri ei
us q̄ cordis occul-
ta videbat: hoc enī
non pōt demon vel
aliq̄ creatura ſz ſo-
lus de⁹: vt ꝛ ipſi in
ſua ſcriptura habe-
bant. Vñ .iij. Re-
gū. viij. Tu ſolus
noſti corda filioruz
hominuz. Item .j.
Regū. xvj. Homo
videt ea que parent: deus autem intuetur
cor [dixit eis. Omne regnū in ſeipſum di-
uiſum deſolabit] .i. deſtruet. Nam vt di-

regnū ei⁹: q꞉ dicit꞉ in beelzebub
eĳcere me demonia. Si aūt ego i
beelzebub eĳcio demonia filĳ ve
ſtri in q̄ eĳciūt. Jō ipi iudices ve
ſtri erūt. Porro ſi i digito dei eĳ
cio demonia: pfecto puenit i voſ
regnū dei. Cū fortꝭ armat⁹ cuſto
dit atriū ſuū: in pace ſunt ea que
poſſidet: ſi āt fortior illo ſupueni
ens vicerit eū: vniūſa arma eius
auferet in q̄buſ ꝯfidebat ꝛ ſpolia
eius diſtribuet: q̄ nō eſt mecū ad
uerſum me eſt: ꝛ qui non colligit
mecū diſpgit. Cum imūdus ſpi
ritus exierit ab homine ambulat
per loca inaq̄ſa querens requiem
et non inueniēs dicit: Reuertar i
domū meam vnde exiui. Et cuz
venerit inuenit eam ſcopis mun
datā ꝛ ornatam: ꝛ tunc vadit et
aſſumit alios ſeptem ſpirit⁹ ſecū
nequiores ſe: ꝛ ingreſſi habitant
ibi. Et fiunt nouiſſima hoīs illi⁹
peiora priorib⁹. Factū eſt aūt cū
hec diceret: extollenſ vocē quedā
mulier de turba dixit illi. Beat⁹
venter qui te portauit: ꝛ vbera q̄
ſuxiſti. At ille dixit: Quinimo.
Beati qui audiunt verbum dei:
et cuſtodiunt illud.

cit Hierony. parue res concordia creſcunt
diſcordia maxime res dilabuntur. Unde
Ariſtot. Omnis enim virtus vnita fortior
eſt ſeipſa diſperſa [⁊ domus ſupra domuȝ
cadet] Glo. Domus ſupra domum cadit
cum habitatores vnius domꝰ a familia al-
terius domus opprimuntur [ſi autem ſa-
thanas in ſeipſum diuiſus eſt] ſciliȝ ita vt
vnus expellat alium [quomodo ſtabit re-
gnum eius] .i. poteſtas eius [ſi auteȝ ego
in beelzebub eijcio demonia] vt vos dicis
tis [filij veſtri] .id eſt. apoſtoli qui ſm car-
nem a iudeis nati ſunt [in quo eijciunt] q̄ſ
ſi diceret: ſi filij veſtri. id eſt. apoſtoli qui-
bus dedi poteſtatem ſuper demonia: in no
mine meo demonia eijciūt: iniquum eſt di
cere me in virtute beelzebub demonia eij
cere [ideo ipſi iudices veſtri erunt] quia
exiſtētes aſſeſſores mei in finali iudicio ſen
tentiam meam approbabūt [porro ſi in di-
gito dei eijcio demonia]. id eſt. in virtute
ſpiritusſancti qui bene digito comparatur:
ſicut enim digitus procedit a corpore ⁊ ma
nu: ſic ſpiritusſanctus procedit a patre ⁊ fi-
lio [profecto peruenit in vos regnum dei]
Hor. ſententia diuini iudicij. Unde Augu
ſtinus. Regnuȝ dei eſt poteſtas iudiciaria
qua damnantur impij ⁊ a fidelibus ſecer-
nuntur [cum fortis armatus] .id eſt. diabo
lus [cuſtodit atrium ſuum] Hor. id eſt. mū
dum quia diabolus ante aduentuȝ filij dei
in mundo ſine contradictione principaba-
tur [in pace ſunt omnia que poſſidet] .id ē
omnes peccatores qui obediunt ⁊ fauent ei
[in pace ſunt] q̄tum ad diabolum. Unde
Grego. Illos pulſare negligit: quos quie-
eto iure poſſidere ſentit [ſi autem fortior eo
ſuperueniens] ſcilicet chriſtus [vicerit eū
vniuerſa arma eius auferet in quibus con-
fidebat] Chriſtus enim factus homo inua
ſit diabolum: [⁊ arma eiꝰ abſtulit] .id eſt.
aſtutias et nequitias ipſius [⁊ ſpolia] . id
eſt. homines ab eo deceptos chriſtus per
ſe ⁊ conſequent̄ per apoſtolos ſuos ad no-
ticiam veritatis ⁊ fideȝ ſancte trinitatis re-
uocauit: que ſpolia chriſtus diſtribuit cum
fideles ſuos cuſtodie angelorum mancipa
uit: ⁊ dona ſpiritusſancti eis tribuit: reſi-
ſtendo amplius temptationibus ſuis [qui
non eſt mecum contra me eſt] quaſi dicat
ſm Glo. opera mea nō ꝯueniūt cum opibꝰ
diaboli: ego enī volo bonū ille Xo malum
ego amo humilitateȝ: ille ſuperbiam: ego
diligo caſtitatem: ille luxuriam: ego volo
animas ſaluare: ille perdere: [⁊ qui nō col
ligit mecum] in vnitate fidei ⁊ dilectionis
dei ⁊ ꝓximi [diſpergit] quia ſicut officiuȝ
chriſti eſt diſperſa ꝯgregare: ſic econuerſo
officium diaboli eſt ꝯgregata diſpergere.
[Cum īmūdus ſpiritus exierit ab homīe]
ſcilicet per ꝯtritionem: ꝯfeſſionem: ⁊ verā
penitentiā [ambulat per loca inaquoſa] id
eſt. arida. Et intelligunt̄ corda fideliū in q̄-
bus exiccatus eſt humor mundane laſciute
qui diabolo reſiſtunt: non ꝯſentientes ſuis
ſuggeſtionibꝰ vt peccent ſed viriliṫ reſiſtūt
ſibi [querens requiē ⁊ non inueniēs] quia
vbi requieſcit ſpūſſanctꝰ per bonas medita
tiones: ſpiritꝰ malignꝰ illuc intrare nō an-
det [dicit reuertar in domū meam] ſcilicet
que olim erat mea [vnde exiui] . id eſt. ex-
pulſus ſum per penitentiā. [Et cum vene-
rit inuenit eam ſcopis mūdatam ⁊ ornatā]
ſcilicet per penitentiam: ⁊ vacantem bono
operi. Unde neceſſe eſt vere penitēti vt ſp
aliquid boni operis faciat: ne diabolus in-
ueniat eum ocioſum. [Tunc vadit ⁊ aſſu-
mit ſeptem ſpiritꝰ nequiores ſe] per ſepte-
nariū numerū intelligunt̄ ſeptem peccata
mortalia. Unde Greg. Magdalena ſeptē
demonia habuit: que vniuerſis vitijs ple-
na fuit [⁊ ingreſſi habitant ibi] quia de do
mo dei fit habitatio demonum [⁊ erunt no
uiſſima hominis illius peiora prioribus]
quia quodlibet peccatum in recidiuante
peius eſt q̄ ſimile ante recidiuum propter
ingratitudinem [Factum eſt autem cum
hec diceret:] ſciliȝ chriſtus loquendo con
tra iudeos ipſos redarguendo: [extollens
vocem] ſcilicet in chriſti commendationeȝ
[quedam mulier de turba] Hora. Non di-
ues: non nobilis: ſed de communi plebe:
quia fuit ſancta Marcella famula ſancte
Marthe: que audiens Chriſtum a iudeis
et phariſeis blaſphemari ⁊ dehoneſtari: et
non valens vlterius ſuſtinere: ad laudem
filij dei ⁊ confutationem iudeorum ⁊ pha-
riſeorum ⁊ ſcribarum prorupit in laudem
filij ⁊ mr̄is dicēs [Btūs vēt̄ q̄ te portauit]
et ſic mr̄eȝ dei ex filio laudat: quia ab ipſe

filio habet gratiã ⁊ gloriã: ⁊ vere beat⁹ venter: quia ibi deus factus est homo: eternus tp̄alis: imortalis mortalis: vt patet Jo. j. Et Verbũ caro factũ est [⁊ vbera que suxisti] scz a quibus alimẽtũ lactis suscepisti. [At ille dixit: Quĩmo] q̄si di. non tm̄ illa ē beata que me portauit i vtero suo et lactauit me ex vberibus suis. imo etiaꝫ [beati qui audiunt verbum dei] aure interius corde credentes [⁊ custodiunt illud] ope implentes: qꝛ non auditores leg̃ iustificabunt̃: sed factores legis: vt patet Roma. ij. Beati ḡ in spe p̄senti: sed in futuro in re. ¶ Circa p̄sens euãg. vbi dicit̃. Erat Jesus eijciens demoniũ: et illud erat mutuꝫ Querit̃ cum christus fecit multa miracula ⁊ suam misericordiã plurib⁹ hominib⁹ indulsit eos ab infirmitatib⁹ liberãdo: quib⁹ vel cui suam misericordiam mag̃ dꝫ exhibuisse? Rñdet̃ ꝙ dñs noster Jesus christus vt dicunt doctores Augusti. Hiero. et Chrys. Nunꝙ̃ libauit aliquẽ corp̄alit̃ q̄n etiam sp̄ualit̃: ⁊ nūꝙ̃ ptem liberauit q̄n etiã totũ hoĩem liberaret: nihilomin⁹ si habem⁹ respectũ ad grauitatẽ cũ vna infirmitas sit g̃uior alia a grauiori liberãdo infirmitate dꝫ misericordius se habuisse. Sed q̄rit̃ que tñ int̃ alias ē maior infirmitas? Rñdeo ꝙ illa q̄ totũ occupat hoĩem ⁊ corp̄alit̃ ⁊ sp̄ualit̃ plus ꝙ̃ illa que solũ corp̄alit̃. Sꝫ q̄ est illa? Rñdeo ꝙ possessio hoĩs a diabolo: in alijs enĩ infirmitatib⁹ corp⁹ affligit̃ ⁊ aĩa nõ: qꝛ stat i suo sensu: sed q̄n homo a diabolo inuadit̃ ⁊ vexatur vt patet experientia tũc q̄ ad animam hõ affligit̃ et rationis vsu priuat̃ et deinde corp⁹ vexatur: ergo dñs noster Jesus christus hoĩeꝫ a diaboli manibus liberãdo suam misericordiam mag̃ i his ꝙ̃ alijs ostendit.

Dominica in medio quadragesime Euange. Johan. VI.

In illo tempore. Abijt iesus trãs mare galilee quod est tyberiadis: ⁊ sequebatur eum multitudo magna: quia videbant signa que faciebat sup his qui infirmabant̃. Subijt ergo in montẽ iesus ⁊ ibi sedebat cuꝫ discipulis suis. Erat

¶ Postilla.

Abijt iesus trãs mare galilee Jo. vj. Mat. xiiij. Marci. vj. Hoc euãgelium factuꝫ est anno xp̄i. xxxij. yd⁹ Ap̄lis. dñica. lũa. xxij indictiõe. v. Añ initiũ illi⁹ euãg. habetur Jo. v. ꝙ christ⁹ dixit iudeis ⁊ phariseis ⁊ scrib. Ego cognoui vos qꝛ dilectionẽ dei nõ habetis i vobis. Ego veni in noĩe patris mei ⁊ nõ accepistis me. Si ali⁹ venerit in noĩe suo: illũ accipietis. Quõ potestis credere vos qui gloriã abinuicem accipitis. Et gloriã que a deo solo est non queritis. Nolite cogitare: quia ego accusatur⁹ sim vos apud patrem est q̄ accusat vos Moyses in quo vos speratis. Si enĩ crederetis Moysi crederetis forsitan ⁊ mihi: de me eñ ille scripsit: si aũt illius litteris non creditis. quõ verbis meis credetis. [Post hoc abijt

Reſpondetur ꝙ chriſtus qui accepit paneſ in manus ſuas: in ſignum ꝙ ſua potentia q̄ creauit celum ⁊ terram: qua gubernat mũdum: poſſet multiplicare panes: non nouoſ panes creando ſm Thomam in. iij. parte ſumme: ſed preiacẽtes multiplicando: ſimiliter ex piſcibꝰ q̄tũ volebat. Quarto queritur an panes iſti ⁊ piſces fuerint optimi ⁊ ſapidiſſimi? Reſpondz Jacobus Januenſ. Credendum eſt ꝙ ſic ſaltem in ſua ſpecie: ⁊ a ſimili ꝓbat per Chryſoſto. ſup illud Johan. ij. vbi chriſtus in nuptijs mutauit aquam in vinum: vbi ſic dicit Talia ſunt chriſti miracula vt multo his que per naturā fiunt ſpecioſiora et vtiliora fiant. Quinto queritur: cur nō vinum propinauit hominibus iſtis q̄s ſic pauit q̄nq; panibus ⁊ duobus piſcibus? Reſpondetur ꝙ potuit eſſe vt panes ⁊ piſces ꝓprietatem habuerint tā cibi q̄ potus: ſicut etiam adhuc hodie apothecarij ſciunt cōficere electuaria cibi ſimul ⁊ potus naturam habentia.

Dominica in Paſſione domini. Euange. Johannis. VIII.

In illo tempore. Dicebat ieſus turbis iudeorum ⁊ principibus ſacerdotum. Quis ex vobis arguet me de peccato: ſi veritatem dico vobis q̄re non creditis mihi. Qui ex deo ē v̄ba dei audit: propterea voſ ñ auditiſ qꝛ ex dō ñ eſtiſ

¶ Poſtilla.

Quis ex vobis arguet me de peccato Johan. viij. Hiſtoria huius euāgelij facta eſt anno chriſti triceſimo ſecũdo. x. kalē. Octobris: feria tertia: indictione q̄nta. Ante initium illius euangelij ſcribit ſanctus Johannes in eodem capitulo ꝙ iudei dixerunt chriſto: Pater noſter Abraaz eſt. Dicit eis ieſus. Si filij Abrae eſtis: opera Abrae facite. Nunc autē queritis me interficere hominem qui veritatez vobis locutus ſum: quaz audiui a deo: hoc Abraam non fecit. Et poſt pauca: Vos ex patre diabolo eſtis et deſideria patris veſtri vultis facere Jlle homicida erat ab initio ⁊ in veritate non ſtetit: quia ñ eſt veritas ī eo. Cū loquitur mendaciū ex proprijs loquit̃: quia mendax eſt et pater eius. Tūc immediate ſequit̃ euāgelium hodiernū. [Quis ex vobis arguet me de peccato] Ly. quaſi di. Si habetiſ aliquod peccatum qđ poſſitis ſuper me oſtendere paratꝰ ſum audire: ⁊ me rationabiliter purgare: et ideo cum hoc non poſſitiſ facere [ſi veritatez dico vobis] ſi ꝓ quia [quare ñ creditis mihi.] Et ſubdit cauſaz dicēs [qui ex deo eſt verba dei audit.] Notandum ꝙ aliquid ex deo eſt dupliciť. Uno modo ſm naturam: ⁊ ſic omnis creatura eſt ex deo: qui eſt largitꝰ ei eē Alio modo ſunt aliqui ſpecialiť ex deo per gratiam: vt qui recte credũt in deum ⁊ mandata eius ſeruāt. De illis dicit dñs [q̄ ex deo ē v̄ba dei audit] delectabiliť ⁊ libēter. Nam q̄ deuz diligit libenť de eo loqui audit [ꝓpterea vos non auditis] .i. nō recipitis nec creditis: nec etiam intelligere curatis verba dei de ore meo [qꝛ ex deo ñ eſtiſ

cuius figura ꝺ latere xp̄i pendẽtꝭ in cruce: exiuit ſanguis ꝛ aq̄ vt ꝺr Jo. xix. ſ. aq̄ ablu tionis ꝛ ſanguis redemptiõis. Tertio paſ- ſus ē ꝓ noƀ viuifi- cãdis: qꝛ oēs ĩ pctĩſ mortui eram⁹. Uñ Greg. Mortē nr̄az ſcꝫ culpe moriendo deſtruxit. Exẽpluꝫ ſicut pellican⁹ effũ- dendo ſanguinē ſu um ſuꝑ filios mor- tuos reſuſcitat ꝛ vi uificat: ſic ꝛ xp̄us ꝑ ſuũ ſanguineꝫ nos viuificat. Unde in pſ̄. cj. Similis fa- ctus ſum pellicano Quarto paſſus eſt ꝓ noƀ ſaluãdis: qꝛ oēs mortali infirmi tate ꝓſtrati iaceba- mus. Uñ pſ̄. cvj. Miſit verbũ ſuũ et ſanauit eos. Unde Aug. De latere in paſſiōe xp̄i fluxerũt oīa ſacramenta que ſunt aīe languentis efficaciſſime medi- cine. Quinto paſ- ſus eſt ꝓ noƀ ad ce lũ ꝛ ciuitateꝫ nr̄am reducẽdis ꝛ intro- mittẽdis: qꝛ oēs ex ulabam⁹. Exẽpluꝫ ſicut rex vincēs re- gem inimicũ ſuũ: q̄ terrã ꝛ ſubditos ſu- os ſibi abſtulerat: vincit eũ catenis in carcere ꝛ bona eius diripit: ꝛ oēs capti uos q̄s tenebat libe rat ꝛ exules ad ciui tatē reducit: ſic xp̄s fecit diabolo quē in cru ce debellauit ꝛ in infernũ catenis vinctum miſit: ꝛ oēs hoīes q̄s tenebat captiuos liba uit ꝛ ad celũ reduxit

In die Palmarum.

In illo tem- pore. Cũ appropinquaſ- ſet ieſus hieroſolymis: ꝛ veniſſet bethphage ad mõtē oliueti ꝛc̄. Hoc euãgeliũ cũ ſua poſtilla quere in prima dñica aduentus.

In die ſancto Paſche Euan- gelium Marci. XVI.

In illo tem- pore Maria magdalene et maria iacobi ꝛ ſalome emerũt

¶ Poſtilla

Maria magdalene ꝛ maria iacobi et ſalome ꝛc̄. Mar. xvj. Hiſtoria hui⁹ euãg. facta ē anno xp̄i. xxxiij. ꝛ tot dieb⁹ q̄t fluxe- rũt a feſto natal' dñi vſq3 ad paſcha ſequēs vj. kalē. Ap̄lis. lu- na. xvij. inditione vj. Uñ initiũ illius euãg. ſcribit ſanct⁹ Mar. q3 ioſeph ab arimathia ciuitate accepto corꝑe ieſu inuoluit ſindone mũ da: ꝛ poſuit in mo- numento ſuo nouo qđ erat exciſum in petra: in q̄ nõdum q̄ſq3 poſit⁹ fuerat: ꝛ aduoluit lapidē ad oſtium monumẽti. Maria aũt magda- lene ꝛ maria iacobi aſpiciebãt vbi pone ret. Et cũ tranſiſſet ſabbatũ maria mag dalene ꝛ maria ia- cobi ꝛ ſalome. In hoc euãg. primo fit mētio ꝺ deuotione illarũ ſctãrũ mulie- rũ que fuerũt tres: q̄ dilexerũt xp̄m in vita: qꝛ ſeq̄bant eũ et alie multe mulie res q̄ miſtrabãt ei ꝺ facultatib⁹ ſuis: di- lexerũt eum etiã in morte: qꝛ ſeq̄bant eũ in cruce penden tem. Dilexerũt euꝫ poſt mortē ideo vn guēta portauerunt vt corp⁹ ei⁹ vnge- rent: ꝛ hoc ē qđ hic ꝺr [Maria magda- lene] que fuit ſoror ſctē marthe ꝛ ſancti Lazari [ꝛ maria iacobi] que cleophe filia et vxor ipſi⁹ alphei [Et maria ſalome] vx- or ipſi⁹ zebedei mat illoꝝ duoꝝ. ſ. ap̄loꝝ ia cobi maioris ꝛ iohãnis euãgeliſte. Et p̄ma illarũ nihil xp̄o attingebat niſi de fide ꝛ de-

nihil eſt. Eſt pater meus qui glo-
rificat me quẽ vos dicitiſ: quia deꝰ
noſter eſt: ⁊ non cognouiſtis euȝ:
ego autem noui eum: ⁊ ſi dixero:
quia non ſcio eum: ero ſimilis vo
bis mendax: ſed ſcio eum ⁊ ſermo
nem eius ſeruo. Abraaȝ pater ve
ſter exultauit vt videret dieȝ me-
um: vidit ⁊ gauiſus eſt. Dixerũt
ergo ad eum iudei. Quinquagi-
ta annos nondum habes ⁊ abra-
am vidiſti. Dixit eis ieſus. Amẽ
amen dico vobis: anteꝙ̃ abraam
fieret ego ſum. Tulerunt ergo la
pides: vt iacerent in eum. Jeſus
aũt abſcondit ſe: ⁊ exiuit ď tẽplo.

vanũ qď eſt falſa gloria [eſt pater meus qui glorificat me] Ly. per miraculoꝝ operationem: ⁊ poſtea glorificabit per reſurrectiõis et aſcenſionis gloriam [quem vos dicitis: quia deus noſter eſt: ⁊ non cognouiſtis eũ] Tho. licet per fidẽ cognoſcerẽt vnum deum: non tamẽ nouerant eum inꝗ̃tuȝ pater: nec ſciebant eum habere filium naturalem: hoc eni per chriſtum declaratum fuit. Vñ Johan. xiiij. Patꝰ manifeſtaui nomen tuum hoibꝰ quos dediſti mihi [ego aũt noui eum: ⁊ ſi dixero: quia neſcio euȝ: ero ſimilis vobiſ mẽdax] Ly. ſicut eſtis mendaces aſſerendo vos eum agnoſcere: cum tamẽ euȝ non cognoſcatiſ: ita eſſem mendax ſi aſſererẽ me ipſum ignorare [Sȝ ſcio euȝ et ſermonem eius ſeruo]. id eſt. voluntatẽ eius facio: hoc chriſtꝰ addidit: quia vera cognitio per opera demonſtratꝰ. [Abraam pater veſter] non imitatione ſanctitatiſ ſed ꝓpagatione carnis [exultauit]. i. cuȝ quadã fiducia ⁊ exultatione deſiderauit [vt videret diem meũ]. i. tempus iſtud incarnationis mee [vidit ⁊ gauiſus eſt.] Tho. vidit eni Abraam per fidem ⁊ per ſpiritũ ꝓphecie incarnationẽ chriſti futuraȝ. Et ex hoc gauiſus eſt ꝓpter redemptionẽ ſuam ⁊ totius generiſ humani [dixerũt ergo iudei ad eum. Quinꝗ̃ginta annos nõdum habes ⁊ Abraam vidiſti] quaſi dicerent mentiris. Chryſ. Quadraginta ãnos nõ dum habebat: quare tot annos ꝓpoſuerũt? Reſpondet ꝓpter delicatã nature complexionem: ꝓpter laboꝝ multitudinẽ: ꝓpter illius terre caliditatẽ: ꝓpter multam paupꝛtatẽ conſumptus ⁊ attenuatꝰ videbatꝰ maioris etatis ꝙ̃ eſſet [dixit eis Jeſus: Amẽ amẽ dico vobis: anteꝙ̃ Abraam fieret ego ſum] Unde Aug. non dicit ego factus ſum: quia eiꝰ eſſe non incepit: nec dicit fui: quia pͥteritũ tempus diuinitas non habet. Tho. Verbum pͥſentis tpis maxime ꝯuenit eternitati vbi nulla eſt pͥteritio nec ſucceſſio: ſȝ oĩa ſunt pͥſentia [tulerunt ergo lapideſ vt iacerẽt in eum] tanꝙ̃ blaſphemuȝ: Reputauerũt enim eum ideo blaſphemũ: quia pͥferebatꝰ ſe abrae: ⁊ equabatꝰ ſe deo: ⁊ ideo volebant eum lapidare. Sciendũ ꝙ chriſtꝰ quotidie lapidatꝰ a malis chriſtianis: quia quot malas cogitatiões quis ſciẽter recipit in coꝛ ſuum cũ delectatione et ꝯſenſu: q̃ſi tot lapides mittit in Jeſum [Jeſus aũt abſcondit ſe.] Ly. nõ occultando ſe retro parietẽ vel aliud huiuſmodi: ſȝ ꝟtute diuinitatis ſe reddẽdo eis inuiſibileȝ [⁊ exiuit de templo.] nõ ex timore ſȝ ex diſpenſatiõe qꝛ noluit lapidari ſȝ crucifigi: tam a ſuis diſcipulis videbatꝰ qui ſecuti ſunt eũ. Vñ Aug. Quid magnũ erat vt eos ꝯtinuo terra abſorberet: ⁊ ꝓ lapidibꝰ infernũ daret: ſȝ tũc patiẽtia erat exercẽda nõ potentia: vt nobiſ patientie daret exẽplũ. ¶ Circa pñs euãg. vbi dicitꝰ: Tulerũt ergo lapideſ vt iacerent in eũ. Notanduȝ ꝙ Hug. de prato dicit: ꝙ chriſtꝰ paſſus eſt ꝓ nobis ablnẽdis: qꝛ magnis ſoꝛdibꝰ peccatoꝝ inuoluti eramꝰ. Vñ Apocalꝰ. j. Lauit nos in ſanguine ſuo. Secundo paſſus eſt pro nobis redimendis: qꝛ omnes ſub ptãte diaboli tenebamur ꝓ debito pͥmoꝝ parentũ ad inferoſ deſcendẽtes ideo chriſtꝰ ſe tradidit vſqꝫ ad mortẽ vt noſ liberaret. Eſa. liiij. Vulneratꝰ eſt ꝓpͤ iniquitates noſtras: ⁊ attritꝰ eſt ꝓpter ſcelera noſtra: ⁊ ſic chriſtꝰ nos lauit ⁊ redemit. In

et ꝑ conſeq̄ns ſequit̄ ꝙ ſit ex diabolo nō ꝑ
creationē ſed ꝑ imitationē. Tho. Ex deo
nāq; ſūt ſc̄m naturā: ſ; ex deo nō ſūt vicio et
praua affectiōe [Rñderūt ḡ iudei ⁊ dixer̄t
ei] Ly. Modus hoīm īuidoꝝ ⁊ peſſimoꝝ
q̄ neſciūt rōnabilit̄
rñdere eſt ad cōui-
cia ſe ꝯuertere: ⁊ iō
iudei nō hñtes q̄d
rōnabilit̄ xp̄o rñde
rent ad ꝯuicia ſe cō
uertunt dicentes:
[Nōne bñ dicimꝰ
nos: q; ſamaritanꝰ
es] ⁊ in hoc inten-
dūt xp̄o conuiciari.
Tho. Erāt enī ſa-
maritani viles ⁊ ab
iectiſſimi ſc̄m opini
onē iudeoꝝ. Unde
Jo. iiij. Nō enī co-
utunt̄ iudei ſamari
tanis. Ly. lic; xp̄s
eſſet iudeꝰ genere ⁊
nō ſamaritanꝰ: tam̄
vocāt eū ſamarita-
nū: q; vulgare erat
apud iudeos ꝙ ho-
mines malos ⁊ eis
odibiles vocabant
ſamaritanos q̄uis
eſſent iudei: talis aūt erat xp̄s ſc̄m reputati-
onē eoꝝ: ideo vocabāt eū ſamaritanū [⁊ de
moniū habes] Ly. Hoc enī dicebāt ꝺ xp̄o.
Primo ꝓpt̄ miracula q̄ faciebat: q̄ magicꝭ
artibꝰ imputabāt vt; Lu. xj. In beelzebub
ꝑncipe demonioꝝ eijcit demonia. Secun-
do q; ſecreta cordiū ipſoꝝ freq̄nter dicebat
Et q; aliq̄n quedā alta ⁊ ꝓfunda loq̄batur
q̄ nō intelligebāt: ꝓpter qꝺ eū arrepticiu;
dicebāt ⁊ inſanū: vt patet Jo. x. Dicebant
aūt multi ex ipſ̄: demoniū h; ⁊ inſanit: cur
vultis eū audire [Rñdit ieſus] Hic ponit̄
ipſiꝰ xp̄i māſueta rñſio: q; cū malediceret̄ n̄
maledicebat. j. Pe. ij. [ego demoniū non
habeo] qꝺ patet: q; demōes expellebat [ſ;
honorifico pr̄em meū] ſc; oīa q̄ facio refe-
rendo ad gl̄iam eiꝰ: ⁊ v̄tuti eiꝰ attribuēdo
[⁊ vos inhonoraſtꝭ me]. i. intuliſtis mihi
opprobria ⁊ ꝯuicia vocādo me ſamaritanū

Rñderūt ḡ iudei ⁊ dixer̄t ei. Nō-
ne bñ dicimꝰ nos: q; ſamaritanuſ
es tu ⁊ demoniū habes. Rñdit ie
ſus. Ego demoniū nō habeo: ſed
honorifico pr̄em meū: ⁊ vos inho
noraſtꝭ me. Ego āt nō quero glo
riā meā. Eſt q̄ querat ⁊ iudicet.
Amē amē dico vob̄: ſi q̄s ſmonē
meū ſeruauerit: morte; nō vide-
bit ineternū. Dixerūt ergo iudei
Nūc cog̊uimꝰ: q; demoniū habes
Abraā mortuꝰ ē ⁊ ꝓphe: ⁊ tu di-
cis: ſi q̄s ſermonē meū ſeruauerit
mortē nō guſtabit ineternū: nun
q̄d tu maior es pr̄e nr̄o abraa; q̄
mortuꝰ eſt: ⁊ ꝓph̄e mortui ſunt.
Quem teipſu; facꝭ. Rñdit ieſus
Si ego gl̄ifico meipſu;: gl̄ia mea

et demōiacū [ego gl̄ia; meā nō quero] ſup
ple in p̄nti: q; vita xp̄i in paupertate ⁊ abie-
ctiōe exn̄s gl̄ie mūdane erat ꝯria: [eſt q̄ q̄-
rat] ſc; deꝰ pr̄ [⁊ iudicet] ꝺ illis q̄ me inho
norāt vindictā faciēdo ꝺ ipſ̄: qꝺ factū eſt qn̄
in vindictā mortis
xp̄i deſtructa ē ciui
tas ⁊ tēplu; ⁊ pp̄ls
occiſus ē ⁊ captiua
tus ꝑ romanos im-
peratores. [Amē am̄
dico vob̄]. i. fideli-
ter: ⁊ duplicat̄ ad
maiorē affirmatio-
nē [ſi q̄s ſermonem
meum ſeruauerit]
Tho. ī corde ꝑ fi-
dem: ī ore ꝑ ꝯſtātē
ꝯfeſſiō;: ī ope ꝑ bo-
nā operationē [n̄ gu-
ſtabit mortē ineter
nū] ſc; et̄ne dāna-
tiōis [Dixer̄t ei iu
dei] intelligētes ꝙ
loq̄ret̄ ꝺ morte cor-
pali [nūc cog̊uimꝰ:
q; demoniū habes]
Ly. q. d. prius tm̄
opiabamur te hr̄e
demoniū: ſ; nūc ſu-
mus certi ꝙ ita eſt
q; nulla falſitas eſt a deo ſed a diabolo qui
eſt pater mēdacij: v̄bū aūt tuū eſt apertum
mēdaciū: ad cuiꝰ ꝓbationē inducūt [Abra
am mortuus ē ⁊ ꝓphete] qui tm̄ ſermonem
dei ſeruauerūt qui eſt maioris v̄tutis q̄ ſit
ſermo tuus: ⁊ ideo patet falſum qꝺ tu dicꝭ:
[ſi q̄s ſermonē meū ſeruauerit: non guſta-
bit mortē ineternū: nūquid tu maior es pa-
tre nr̄o Abraā qui mortuus ē?] Cui ꝑmu;
data eſt circūciſio ⁊ facta ē ꝓmiſſio de xp̄o:
vt patet Gen̄. xxij. In ſemine tuo bn̄dicent̄
oēs gentes [Et ꝓphete] q̄bus deus locu-
tus eſt [mortui ſūt.] Sciēdū ꝙ xp̄s loq̄bat̄
de morte ſp̄uali: ipſi aūt intellexerūt ꝺ mor-
te corpali [quem teip̄m facis] ſc; tu fili car
pentarij Mar. vj. quia manifeſtu; eſt ꝙ te
iactas ⁊ ad vanam gloriam de te falſa dicꝭ
[Rñdit ieſus. Si ego] ſc; inq̄ntū hō [glo-
rifico meipſum: gloria mea nihil eſt]. id ē.

aromata: vt vēiētes vngerēt ieſū
Et valde mane vna ſabbatoꝝ ve
niūt ad monumētū orto iā ſole. Et
dicebāt adiuicē: Quis reuoluet
nob lapidē ab oſtio monumēti: et
reſpiciētes viderūt reuolutū lapi
dē: erat quippe magnꝰ valde. Et in
troeūtes i monumētū viderūt iuue
nē ſedētē in dextris coopertū ſtola cā
dida. Et obſtupuerūt. Qui dicit illis
Nolite expaueſcere: ieſū q̄ritis na
zarenū crucifixū: ſurrexit nō est hic:
Ecce locꝰ vbi poſuerūt eū. Sꝫ ite et
dicite diſcipulis eiꝰ et petro: q2 p̄ce
det vos i galileā: ibi eū videbitis
ſicut dixit vobis.

motiōe .ſ. magda. Alie due erāt mr̄tere xp̄i
ſcꝫ ſorores marie v̄gīs [emerūt aromata] .i.
vnguēta aromatica [vt veniētes] ad monu
mētū [vngerēt ieſū] .i. corpꝰ dn̄i ieſu qḋ de
cruce poſitū viderūt i ſepulchro reponi. Cō
ſuetudo enī erat iu
deoꝝ vngere corpa
mortuoꝝ: vt ꝯſua-
rēt a fetore: ab inci-
neratiōe: et a v̄miū
corroſiōe: ſꝫ ille mu
lieres erāt ḋcepte:
q2 cū corpꝰ xp̄i dei-
tate eēt & balſamatū
ſi p mille ānos iacu
iſſet i terra: nec po-
tuiſſꝫ putrefieri nec
īcinerari: nec inde
v̄mes generari. vn̄
i pſ. xv. ḋr. Nec da
bis ſctm̄ tuū videre
corruptionē [et val-
de mane] Jaco. Ja
nuē. Si erat valde
mane quō ortꝰ erat
iā ſol: Dicēdū ē q̄
ille mulieres i ciui-
tate hītabāt: ſepul-
chrū aūt extra ciuitatē erat. Et ſic valde ma
ne veniūt .i. venire īcipiūt: ſꝫ iā ortꝰ erat ſol
q̄n puenerūt: vel ſol ḋr ip̄e xp̄s: q̄ ortꝰ erat.
id ē. ſurrexit [vna ſabbatoꝝ] intelligēduꝫ eſt
p̄ma die a ſabbato: q̄ nūc dn̄ica dies ḋr. Ju
dei ei dies noīant a ſabbato dicētes: Pria
ſabbati: ſcḋa ſabbati: tertia ſabbati &c̄ [ve-
niūt ad monumētū] Querit̄ q̄re v̄go maria
nō vēit cū iſtis mulierib9 ad monumētū: Re
ſpōdet̄ q̄ .b. v̄go ſciebat q̄ xp̄s reſurrexe-
rat et q̄ i monumēto corpꝰ eiꝰ nō erat. Nā pie
credēdū ē q̄ an̄ oēs hoīes iā ſibi apparue-
rat. Nā xp̄s p̄cepit honorare prē et mr̄em
ſꝫ q̄lis honor eēt ſi aliq̄s vltra mare veniēs
pſonas extraneas p̄ꝰ viſitaret et ad mr̄eꝫ de
ſua abſentia ḋſolatā vltio viſitādā accederꝫ
ſic xp̄s mr̄eꝫ nō mīrū honoraſſꝫ ſi p̄ꝰ alios ḋ
ſua reſurrectiōe letificaſſꝫ: et tādē mr̄i deſo
late appāruiſſet. Itē q2 ip̄a p̄ ceteris hoīb9 i
morte ſua maiori dolore pfuſa fuit: iō meri
to p̄ oīb9 hoīb9 ḋ reſurrectiōe ſua p̄ꝰ letifi-
cari debuit [et dicebāt adiuicē Quiſ reuol
uet nob lapidē ab oſtio monumēti] Ly. q.
d. Nō poſſumꝰ reuoluere p nosip̄as: q2 ma
gnꝰ valde. Pro q̄ ſciēdū q̄ monumētū tri-
plicit̄ clauſū erat .ſ. grādis lapidis ad oſtiū
aduolutiōe: ſigilli appoſitiōe: et militū ḋpu
tatiōe: ſꝫ xp̄s q̄ exi-
uit ḋ clauſo vtō vir
ginis: ip̄e de ſepul-
chro exiuit ſaluis ſi
gillis [et reſpiciētes
viderūt reuolutū la-
pidē] p āgelū q̄ ve-
nerat ad māifeſtan-
dā xp̄i reſurrectiōꝫ
vtꝫ Matth. xxviij.
Angelꝰ aūt dn̄i de
ſcēdit ḋ celo: et re-
uoluit lapideꝫ et ſe-
dit ſup euꝫ &c̄. [Et
itroeūtes i monumē
tū] .i. itra clauſurā
q̄ erat circa monu-
mētū [viderūt iuue-
nē ſedētē in dextris
coopertū ſtola candi-
da: et obſtupuerūt.]
Mat. xxviij. ḋr: Ec
ce terremotꝰ factꝰ ē
magnꝰ Glo. ſicut terra i paſſiōe tremuit et mo
ta ē in triſticie ſignū: ſic i reſurrectiōe mota
ē i ſigm̄ leticie: ſilr ſol clarior appuit i illa die
Vn̄ Maxi. i ſermo. Nā et ſolē ip̄m arbitror
clariorē ſolito i hac die: ncc̄e ē ei vt i eiꝰ re-
ſurrectōe gaudeat: i cuiꝰ paſſiōe ꝯdoluit [q̄
dic illis: Noli. expaueſ.] ſuaſerat ei eas tīor
ex iſolita apparitiōe āgeli et ex viſiōe cuſto-
dū: q2 iacebāt ibi tanq̄ mortui [Jeſuꝫ q̄ritis
nazare. cruci. ſurre. nō eſt hic] Rab. Nō eſt
hic p p̄ntiā carnis: q̄ tn̄ vbiq3 ē p p̄ntiā ma
ieſtatis [Ecce locꝰ vbi po. eū] q. d. Si mihi
nō vultis credere: vacuo credatis ſepulchro:
[ſꝫ ite dicite diſci. eiꝰ et petro] Vn̄ Grego.
Petrū vocat ex noīe ne deſperet ex nega-
tione: ſi enī eū noīatim nō expmerꝫ q̄ mgrꝫ
negauerat: vēire ad diſcip̄los nō auderet: vn̄
Hiero. ſpālit̄ dic petro: q̄ indigm̄ ſe iudica-
bat diſcipl̄atu dn̄ ter negauit mgrꝫ: ſꝫ pctā
nō nocēt q̄n nō placēt [q2 p̄cedet vos in ga
lileam ibi eū videbitis] ſcꝫ pſonalit̄ [ſicut di
xit vob] ſcꝫ īminēte ſue paſſionis tempe vt

patet Mar. xxvij. Poſtq̄ ſurrexero precedam vos in galileam: ibi me videbitis. Unde hoc etiam habet̃ Mat. xxviij. q̄ poſt reſurrectionē chriſti vndecim diſcipuli abierunt in galileam in montē vbi cōſtituerat illis ieſus: ⁊ videntes eū adorauerūt. ¶ Et notandū q̄ ex euangelijs colligitur q̄ xp̄s decies apparuit poſt reſurrectionē ſuā: ⁊ in ipſa die reſurrectiōis quinquies apparuit ad corroborandā fidē i cordib⁹ fideliū ſuoꝝ. Primo ſoli marie magdalene ſub ſpecie hortulani: vt patet Jo. xx. Secūdo mulierib⁹ de ſepulchro reuertentibus ſe oſtendit: ⁊ eas d' ſua reſurrectiōe letificauit: vt patz Jo. xx. Tertio Petro ꝓpt̃ negationē xp̄i: ⁊ quidem meſto xp̄s ſe manifeſtauit: vt patet Lu. xxiiij. Surrexit dn̄s vere ⁊ apparuit Simoni. Quarto duob⁹ diſcipulis euntib⁹ in emaus: ⁊ de ipſo loquētibus in ſpecie ꝑegrini: vt patet Lu. xxiiij. Quinto decē aplis cū ſero factū eſſet ⁊ fores eſſent clauſe ꝓpter metū iudeoꝝ venit ieſus ⁊ ſtetit ī medio eoꝝ: ⁊ dixit eis: Pax vobis: ⁊ Thomas tunc nō erat cum eis vt habet̃ Jo. xx. Iſtas quinq̄ apparitiōes rep̄ſentat ſacerdos in miſſa quinquies vertendo ſe ad populū: ita q̄ tertia que fit in ſilentio ſignificat apparitionē factam Petro: eo q̄ neſcit̃ vbi facta ſit. Sexto apparuit oīb⁹ diſcipulis p̄ſente Thoma. ſ. octaua die reſurrectionis: vt patet Jo. xx. Septimo ad mare tyberiadis: vt patet Jo. xxi. Octauo vndecim diſcipulis in galilea in monte: vt patet Mat. xxviij. Nono vndecim aplis recūbentib⁹ in cenaculo in hieruſalē: vt patet Mar. v. Decimo in monte oliueti quñ aſcēdit in celū: vt patet Lu. xxiiij. Et q̄uis pluries apparuerit nō legunt̃ tñ in euangelijs plures ei⁹ apparitiōes poſt reſurrectionē ſuam: quia nō oīa ſunt ſcripta vt Joh. fatet̃

Feria. II. paſche. Euangelium Luce. XXIIII.

In illo tempore. Duo ex diſcipulis ieſu ibant ipſa die in caſtellū quod erat in ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta a hieruſalē: noīe emaus. Et ipſi loquebant̃ adinuicē de his oīb⁹ q̄ acciderāt. Et factū eſt dū fabularent̃ ⁊ ſecū quererent ⁊ ipſe ieſus appropinquās ibat cū illis: oculi

¶ Unde circa p̄ſens euāge. qđ loquit̃ d' tribus mulierib⁹ eſt notandū q̄ mulieres cōmunit̃ hñt tres laudabiles cōditiōes. Prima q̄ frequent̃ ſunt verecūde. Ratio: q2 timide ſunt ⁊ valde appetitiue laudis: ideo timēt inhoneſta facere. Scđa cōditio q̄ cōmunit̃ ſūt pie et miſericordes. Ratio: q2 molle coꝛ habent nō potētes durum q̄d ſuſtinere. Tertia q̄ cōmunit̃ excedūt: vel ſi ſunt miſericordes nimis ſunt tales: ſi crudeles tunc nimis ſunt tales: ſimilit̃ de verecundia ⁊ inuerecundia. Similit̃ habent mulieres tres malas cōditiones. Prima q̄ cōmuniter ſunt garrule ⁊ litigioſe: ſcđa q̄ ſunt ſupbe: tertia q̄ ſunt incredule ⁊ ſupſtitioſe plus q̄ viri: hoc hñt ab Eua: que plus credidit ſerpenti q̄ deo.

¶ Poſtilla.

Duo ex diſcipulis Jeſu Lu. xxiiij. Hoc euāge. factū eſt eodē die quo ſupra īmediate ſignatum eſt. Ante initiū illi⁹ euāge. ſcribit ſanctus Mar. q̄ Jeſus ſurgēs mane p̄ma ſabbati apparuit p̄mo Marie magdalene: de qua eiecerat ſeptē demonia: illa vadēs nūciauit his q̄ cum eo fuerāt: ⁊ illi audientes quia viueret ⁊ viſus eſſet ab ea: nō crediderunt. Tunc ſequit̃ euang. hodier. Duo ex diſcipulis Jeſu ⁊c. Supius ꝓbata eſt reſurrectio xp̄i ꝑ apparitionē factam deuotis mulierib⁹ ſicut in euāg. heſterno eſt dictū hic aūt ꝓbat̃ reſurrectio xp̄i ꝑ apparitionē factā duob⁹ diſcipulis itinerantib⁹: q̄ dicit euang. hodier. [Duo ex diſcipulis Jeſu] Hoc. nō ex vndecī aplis ſꝫ ex ſeptuagintaduob⁹ diſcipulis: quoꝝ vn⁹ vocabat̃ Cleophas: aliuſ dr̄ fuiſſe Lucas euāgeliſta: qui ex hūilitate nomē ſuū tacuit [ibāt ipſa die] ſcꝫ reſurrectiōis dñice [in caſtellū qđ erat] ſcꝫ diſtans [ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta a hieruſalē] Sciendū q̄ ſtadiū dr̄ a ſtando: ⁊ ha

autē eoꝝ tenebant̄ ne eū agnoſce
rent: ⁊ ait ad illos. Qui ſunt hi
ſermones q̊s ꝯfertis adinuicē am
bulātes ⁊ eſtis triſtes. Et reſpon
dens vnus cui nomē cleophas di
xit ei. Tu ſolus pegrin⁹ es ī hie-
ruſalem ⁊ nō cog̃uiſti que facta ſūt
in illa his dieb⁹. Quib⁹ ille dixit
Que. Et dixerūt de ieſu nazare-
no q̄ fuit vir ꝓpheta potēs ī oꝑe
et ſermone corā deo ⁊ omni popu
lo: ⁊ quō tradiderūt eū ſummi ſa
cerdotes: ⁊ p̄ncipes nr̄i in damna
tionē mortis: ⁊ crucifixerūt eum.
Nos autē ſperabam⁹ qꝛ ipſe eſſet
redemptur⁹ iſrael ⁊ nunc ſuꝑ hec
oīa tertia dies eſt hodie ꝙ hec fa-
cta ſunt. Sed ⁊ mulieres q̄dam
ex noſtris terruerunt nos: q̄ ante
lucem fuerunt ad monumētuȝ et
nō inuēto corꝑe ei⁹: venerūt dicē-
tes ſe etiā viſionē āgeloꝝ vidiſſe

bet centū vigīti paſſus. Unde dicit̄ ꝙ Her
cules tot' paſſus ſub vno anhelitu currebat
et tunc ſtabat. Unū ſtadiū dicit̄ ſpaciū vnius
curſus: ⁊ ſedecim ſtadia faciūt vnū miliare:
et vnū miliare mille paſſus ꝯtinet. Unū pa-
tet ꝙ emaus nō di-
ſtat a hieruſalē per
quattuor leucas in-
tegre: ſed defici-
unt quattuor ſtadia
[⁊ factū eſt dum fa
bularent̄ ⁊ ſecū que
rerent] non de va-
nis ſed de his q̄ ac-
ciderāt. ſ. de operi
bus ieſu ⁊ morte ei⁹
[⁊ ipſe ieſus appro
pinquās] Hoꝛ. ſcili
cet corꝑalit̄ ⁊ etiaȝ
ſp̄ualiter [ibat cum
illis] tanq̄ ſoci⁹ iti-
neris. Et ſm Glo.
vt ſuam ꝓmiſſionē
impleret: dixerat ei
vt habetur Marci
xviij. vbi duo vel
tres ꝯgregati fue-
rint ī noīe meo: ibi
ego ſū in medio eo-
rum. Nam de cor-
pore glorificato di-
cit Aug. ꝙ vbicūq̄
voluerit ſpirit⁹ ibi
protinus erit ⁊ cor-
pus [oculi autē eo-
rum tenebantur ne
eum agnoſcerent]
Ly. quia incredulitas ⁊ dubietas eoꝝ de-
merebatur, ꝙ chriſtus cognitioneȝ ſui cor-
poris ab eis retardaret. Unde Grego. ꝯ ſe
loquentib⁹ preſentiam exhibet: ſed ꝯ ſe du
bitantibus ſpeciem cognitionis aufert [qui
ſunt hi ſermones quos confertis adinuiceȝ
ambulantes ⁊ eſtis triſtes] non querit eo
ignorāte: ſed vt ex eoꝝ reſponſiōe incredu-
litas ⁊ dubietas ꝯuenienti⁹ arguat̄ [Et re-
ſpondens vnus cui nomen Cleophas dixit
ei: Tu ſolus pegrin⁹ es in hieruſalē] Ly.
id eſt. cum multi peregrini his diebus ve-
nerint in hieruſalem de diuerſis partibus

mūdi: mirum eſt ꝙ tu ſolus inter alios per
egrinos ea que ſunt nota alijs pegrinis ig-
noras. [Quibus ille dixit. Que? Et illi
dixerūt ei: de Ieſu nazareno q̄ fuit vir pro-
pheta potens in oꝑe] ſcȝ miraculoꝝ [⁊ ſer-
mone] ſcȝ p̄dicatio-
nis ⁊ doctrine. Dic̄
eni ſicut ꝓphetam
eum habebāt: ergo
dicit̄ [coram oī po-
pulo] Non coram
ſup̄mis ſacerdotib⁹
Unde ſequit̄ [⁊ q̄-
modo ſummi ſacer
dotes ⁊ p̄ncipes no
ſtri] Hoꝛ. ſummi ſa
cerdotes vocant̄ h̄
prelati clericoꝝ: p̄n
cipes prelati laicoꝝ
[tradiderūt eū] ſcȝ
Pilato [in damna
tionē mortis ⁊ cru-
cifixerūt eum] quia
ad inſtantiā ⁊ peti-
tionem iudeoꝝ Pi
latus fecit eum cru
cifigi: [nos aūt ſpe-
rabam⁹ qꝛ ipſe re-
demptur⁹ eſſet iſra
el] Hoꝛ. ſcȝ a tp̄ali
ſeruitute romanoꝝ
et de ſpirituali ſer-
uitute demonum ⁊
pctōꝝ: ſic eni predi
ctū erat in pſ̄. cxxix
Apud dn̄ȝ miſicor
dia: ⁊ copioſa apud
eum redemptio: [⁊ nunc ſuper hec omnia
tertia dies eſt hodie ꝙ hec facta ſunt] ſcili-
cet dies reſurrectiōis a die ſcilicet qua hec
facta ſunt. id eſt. a die paraſceues quo chri
ſtus paſſus fuit ⁊ ſepultus [ſed ⁊ mulieres
quedam ex noſtris:] ſcilicet Maria mag-
dalene ⁊ Maria Iacobi ⁊ Salome [terrue
runt nos que ante lucem fuerunt ad monu
mentum ⁊ non inuento corpore eius] quia
chriſtus iam ſurrexerat: non de nocte ſȝ in
ipſo pūcto diei qō vocat̄ diluculū [venerūt
dicētes ſe etiaȝ viſionem angeloꝝ vidiſſe]
ſcȝ viſione corporali in aſſumptis corꝑib⁹

[qui dicūt eū viuere] ſed diſcipuli non cre-
debāt verbis mulierū plene [⁊ abierūt qui-
dam ex nr̄is ad monumētū] ſcȝ Petrus ⁊
Johānes [⁊ ita inuenerūt ſicut mulieres di
xerūt] q2 inuenerū ſepulchꝝ vacuū corpore
et ſola lintheamina
remāſiſſe [ipſuȝ vero
nō inuenerūt. Et ip
ſe dixit ad eos] ſcili
cet ex rn̄ſione eoꝝ
arguēs eos [O ſtul
ti] ꝓpter cecitatem
intellecꝰ [⁊ tardi
corde] ꝓpt̄ tardita
tem affectꝰ [ad cre-
dendū in oībꝰ q̄ lo-
cuti ſunt ꝓphete]
d̄ xp̄i morte ⁊ reſur-
rectione: q̄s ſcp̄tu-
ras debebāt intelli
gere: marie q2 fue-
rāt cū xp̄o p̄ncipali
ter qñ diſcipulꝰ ta-
lia loq̄bat [nōne ſic
oportuit pati xp̄m]
Ly. tuȝ ꝓpt̄ p̄ris
ordinationē: tū pro
pter hūanā redem-
ptionē: tū ꝓpt̄ ſcri-
pture impletionem
[⁊ ita intrare ī glo
riam ſuā] ſcȝ ꝑ paſ-
ſionē ⁊ mortē tanq̄
ꝑ artā viā ⁊ ꝑ angu
ſtā portā. Et ex hoc
patet ꝙ fatui ſūt q̄ ſi
ne tribulatiōibꝰ vo
lūt intrare ī gloriaȝ
alienā: cum chriſtus per paſſionē ſuam in-
trauit in gloriam ꝓpriam: ⁊ hoc ꝓpter no-
ſtram informationē: ſcilicet vt diſcamꝰ: q2
per multas tribulatiōes oportet nos intra-
re in regnū celoꝝ: vt habetur Act̄. xiiij. [⁊
incipiens a Moyſe ⁊ omnibꝰ ꝓphetis] oēſ
enim de ipſo ꝓphetauerūt vt teſtatur bea-
tus Petrus Act̄. x. Huic omnes ꝓphete
teſtimoniū ꝑhibent [interp̄tabat̄] .i. expo-
nebat [illis in omnibꝰ ſcripturis q̄ de ipſo
erant] Ly. non ꝙ oēs ſcripturas q̄ de xp̄o
ſunt explicaret qđ taȝ in breui t̄pe nō fieret

qui dicunt eum viuere. Et abie-
runt quidam ex noſtris ad monu
mentū: ⁊ ita inuenerūt ſicut mu-
leres dixerunt: ipſum vero non in-
uenerūt. Et ipſe dixit ad eos. O
ſtulti ⁊ tardi corde ad credenduȝ
in omnibꝰ que locuti ſunt ꝓphe-
te. Nonne ſic oportuit pati chri-
ſtum ⁊ ita intrare in gloriam ſuā.
Et incipiens a moyſe ⁊ omnibus
ꝓphetis interp̄tabat̄ illis in om-
nibꝰ ſcripturis que de ipſo erant
Et appropinq̄uerūt caſtello quo
ibāt ⁊ ipſe finxit ſe longiꝰ ire. Et
coegerunt illum dicentes: Mane
nobiſcuȝ: quoniaȝ adueſperaſcit
et inclinata eſt iam dies. Et intra
uit cum illis. Et factum eſt cum
recumberet cum illis: accepit pa
nem ⁊ benedixit ⁊ fregit: ⁊ porri-
gebat illis. Et aperti ſunt oculi
eoꝝ ⁊ cognouerūt eū: ⁊ ipſe eua-
nuit ex oculis eorum. Et dixerūt

ſed explicabat q̄tum ſufficiebat ad ꝓpoſi
tum oſtendēdū [⁊ appropinq̄uerūt caſtello
quo ibant] ſcȝ duo p̄dicti diſcipuli [⁊ ipſe]
ſcȝ dn̄s Jeſus xp̄us [finxit ſe longius ire]
Glo. talem exhibuit ſe eis in corp̄e: qualis
apud eos erat ī mē
te .i. extraneū ⁊ lon
gius iturū. Vn̄ Vd
alricus dicit: Si q̄s
dat per aliqđ opus
vel per verbum du
plex aliq̄d intellige
re qđ nō eſt: non in-
tentione fallendi: ſȝ
intentione vtilitatē
ꝯſequendi talem ſi-
mulationē non eſſe
peccatū [⁊ coegert
illum] .i. obnixe ro
gauerūt deſideran-
tes adhuc audire ip
ſum. Unde Greg.
hoc exēplo colligit̄
ꝙ ꝑegrini non ſolū
ad hoſpitiū vocādi
ſunt ſȝ etiam trahē-
di [dicētes: Mane
nobiſcū] Ecce opti
ma petitio: petunt
eni diuinaȝ cohabi
tationē ⁊ manſionē
[qñ adueſpaſcit]
quo ad noctis appro
pinquationeȝ [⁊ in
clinata ē iam dies]
quo ad diei declina
tionē [⁊ intrauit cū
illis] Ecce hoſpes
ille cum quo veniūt omnia bona Sap. vij.
[⁊ factū eſt cum diſcūberet cum illis] ſicut
magiſter cum diſcipulis [accepit panem et
bn̄dixit ⁊ fregit ⁊ porrigebat illis] Ly. ſic
ꝯſueuerat facere ante paſſionē: ſic eni frāge
bat panem ac ſi ſcinderet cum cultello [et
apti ſunt oculi eoꝝ] Ly. quia volūtarie ſe
eis oſtendit in effigie qua erat cog̃ſcibilis
ab eis: [⁊ cognouerūt eum] ſcȝ in bn̄dictio
ne ⁊ fractiōe panis [⁊ ipſe euanuit ex oculiſ
eoꝝ] ſcȝ ſubtrahēdo ab eoꝝ aſpectu corpo
rali ſuā p̄ntiam corꝑalē [⁊ dixerūt adīuicē.

Nonne cor noſtrū ardens erat in nobis] ſcilicet ardore charitatis [dum loquerēt nobꝭ in via ⁊ aperiret]. id eſt. exponeret [nobis ſcripturas] ſcilicet nos inſtruēdo [⁊ ſurgētes eadem hora regreſſi ſunt in hieruſalē] Lx. Quis enim iaꝫ eſſet tarde: tamē ex fidei feruore ⁊ remoto iudeoruꝫ timore ſtatim regreſſi ſunt in hieruſalē ad alios diſcipłos q̄ erant incluſi ꝓpter metū iudeoꝝ vt habetur Joh. xx. ad nūciandū eis chriſti reſurrectionem [⁊ inuenerunt vndecim cōgregatos] ſcꝫ apoſtolos: quia Judas ab eoruꝫ ꝯſortio receſſerat: ⁊ Matthias nōdū electꝰ erat [⁊ eos qui cum ipſ erant] ſcilicet. lxxij diſcipulos vel oēs vel aliquos [dicentes] illis: quos cōgregatos inuenerāt [ꝙ ſurrexit dñs vere ⁊ apparuit ſimoni]. id eſt. petro qñ autē iſta apparitio facta ſit non legitur expreſſe: ſed tunc creditur fuiſſe facta quando Petrus poſtq̄ cucurrerat ad monumētum ⁊ viderat lintheamina poſita abijt mirans ſecum quod factum fuerat. ¶ Notandum ꝙ pre omnibus viris Petro prius apparuit pꝰ reſurrectionē ſuā. Et ſm Hor. triplici ratione. Primo vt peccatum trine negationis ei indultuꝫ oſtenderet ne deſperaret. Secundo vt facto eum doceret qualiť ſubditis ſuis penitentibꝰ condeſcēdere deberet q̄tumcūq3 peccaſſent. Tertio vt peccatoribus omnibus ſpem miſericordie ⁊ venie daret: oſtendendo ꝙ peccatores nō deſpiceret [⁊ ipſi narrabant que geſta fuerant in via] ſcilicet quomodo arguebat duriciaꝫ eorum: ⁊ qualiter expoſuit eis ſcripturaſ [⁊ quomodo cognouerunt eum in fractiōe panis] quia viderunt eum benedicere frangere ⁊ diſtribuere panem ſicut ſolebat facere inter diſcipłos ſuos ante mortē ſuā

adinuicem. Nonne cor noſtrū ardens erat in nobis dum loquere-tur in via: ⁊ aperiret nobis ſcripturas. Et ſurgentes eadem hora regreſſi ſunt in hieruſalem: ⁊ inuenerunt congregatos vndecim et eos qui cum ipſis erant dicentes: ꝙ ſurrexit dominꝰ vere: ⁊ apparuit ſimoni: ⁊ ipſi narrabant q̄ geſta erant in via: ⁊ quomodo cognouerunt eū in fractione panis

Feria III. paſche. Euangelium. Luce XXIIII.

In illo tempore. Stetit ieſus in medio diſcipuloruꝫ ſuorum: ⁊ dixit eis: Pax vobꝭ ego ſū nolite timere

¶ Poſtilla.

Stetit Jeſus in medio diſcipulorū ſuorum Lu. xxiiij. Johā. xx. Hoc euāgelium factum eſt anno ⁊ die quo ſupra, videlicet in die paſche. Ante initium illius euangelij ſcribit ſanctus Johannes ꝙ Maria magdalene vidit Jeſum ſtantem et non ſciebat ꝙ ieſus eſſet. Dicit ei Jeſus: Mulier q̄d ploras? Quem q̄ris? Illa eſtimans ꝙ hortulanus eſſet Dicit ei. Domine: ſi ſuſtuliſti eum dito mihi vbi poſuiſti eū ⁊ ego euꝫ tollā. Tunc poſtmodum ſequitur euangelium hodiernū. [Stetit Jeſus in medio diſcipuloruꝫ ſuorum] Hor. cum diſcipuli inter ſe loquerent de reſurrectione domini noſtri Jeſu chriſti: iam enī erat eis nunciata a mulieribus ⁊ a Petro ⁊ Johanne qui currebant ſimul ad monumentū et ab iſtis duobus diſcipulis de emaus redeuntibus: ⁊ iſti duo narrabant diſcipulis que geſta erant in via ⁊ quomodo cognouerunt eum in fractione panis: cum autem hec loquerentur [ſtetit Jeſus in medio eorum] erant enim diſcipuli congregati in nomine eius: ⁊ ideo ſtetit in medio eorum: implens illud quod ante dixerat. Matth. xviij. Ubi duo vel tres fuerint congregati in nomine meo: ibi ſum in medio eorum [⁊ dixit eis: Pax vobis ego ſum nolite timere] quaſi diceret: non timeatis: ego ſum qui pacem vobis promiſi ⁊ predicaui et ideo ex auditu ſalutationis poteſtis

Cõturbati vo ꝛ ↄterriti: eſtima-
bãt ſe ſpm̃ videre. Et dixit eis.
Quid turbati eſtis: ꝛ cogitatio-
nes aſcendũt in corda veſtra vi-
dete manus meas ꝛ pedes: quia
egoipſe ſum palpate ꝛ videte qꝛ
ſpiritus carnem ꝛ oſſa non habet
ſicut me videtis habere. Et cum
hec dixiſſet oſtendit eis manus ꝛ
pedes. Adhuc autem illis nõ cre
dentibus ꝛ mirantibus pre gau-
dio dixit: Habetis hic aliquid qđ
manducetur. At illi obtulerũt ei
partem piſcis aſſi ꝛ fauũ mellis.
Et cum manducaſſet coram eis:
ſumẽs reliquias dedit eis. Et di-
xit ad eos. Hec ſunt verba que lo
cutus ſum ad vos cum adhuc eẽꝫ
vobiſcum: qm̃ neceſſe eſt impleri
oĩa que ſcripta ſunt in lege moyſi
et ꝓphetis ꝛ pſalmis de me. Tũc
aperuit illis ſenſum vt intellige-
rent ſcripturas: ꝛ dixit eis. Quo
niam ſic ſcriptum eſt: ꝛ ſic oporte
bat chriſtum pati: ꝛ reſurgere a
mortuis die tertia: ꝛ predicari in
noĩe eius penitentiam ꝛ remiſſio
nem peccatoꝝ in omnes gentes.

me cognoſcere. [Cõturbati vo ꝛ ↄterriti]
quia clauſis ianuis dñs ieſus ad eos intra-
uit [eſtimabant ſe ſpiritũ videre] Ly. Di-
uina ꝓuidentia permiſſi ſunt dubitare ad
maiorem certificationẽ fidei ꝺ chriſti reſur
rectione: [ꝛ dixit
eis] ſcilicet eos dul
citer ↄſolãdo: [qđ]
id eſt. qua de cauſa
[turbati eſtis ꝛ co-
gitationes aſcẽdũt
in corda veſtra: vi-
dete manus meas ꝛ
pedes] hoc dicit
propter cicatrices
vulnerum: quas
retinuerat in mani-
bus ꝛ pedib⁹ [quia
egoipſe ſum] q̃ paſ-
ſus fui ꝛ reſurrexi:
[palpate ꝛ videte:
quia ſpirit⁹ carnẽ ꝛ
oſſa non habꝫ ſicut
me videtis habere]
Hor. reſurrectio ei⁹
vera eſt in carne et
oſſib⁹ [ꝛ cũ hec di-
xiſſet oñdit eis ma-
nus ꝛ pedes] .i. ci-
catrices manuuꝫ et
pedum [adhuc illis
nõ credẽtib⁹] ſcꝫ ꝑ
fecte: incipiebãt tñ
iam aliq̃ntulũ cre-
dere [ꝛ mirãtibus]
ſcꝫ de rei nouitate:
[pre gaudio] ſcꝫ p̄-
ſentie ei⁹: p̄mo qui
dem territi: ſꝫ poſt-
moduꝫ ſunt gauiſi:
vtꝫ Joh. xx. Gauiſi
ſunt diſcipuli viſo
dño. Et poſtq̃ xp̄s
diſcipulis reſurre-
ctionem ſuam ꝓbauit per viſum ꝛ tactum:
tunc poſt hoc ſtatim ꝓbauit eam per guſtũ
dicens: [Habetis hic aliquid qđ manduce
tur? At illi obtulerũt ei parteꝫ piſcis aſſi ꝛ
fauũ mellis] Ipſe enim erat piſcis aſſus ꝑ
humane nature paſſioneꝫ. Unde glo. Pi-
ſcis aſſus eſt xp̄s paſſus. ſ. in genere paſſio
nis aſſat⁹: ꝛ fauus mellis ꝑ diuine nature
dulcedinẽ. Hor. hec duo deſignãt duo que
deo offerre debem⁹: ſcꝫ piſcẽ aſſum per car
nis mortificationẽ: ꝛ fauũ mellis ꝑ mentis
deuotioneꝫ [ꝛ cum
manducaſſet coraꝫ
eis] ſcꝫ ad maioreꝫ
certitudineꝫ vt te-
ſtes eſſent de viſu:
[ſumens reliquias
dedit eis] ſcilicꝫ ad
maiorem ꝓbatio-
nem q̃ veracit̃ reſi
duum manducaſſet
et poſtq̃ xp̄s ꝓba-
uit reſurrectionẽ ſu
am q̃tum ad viſum
tactum ꝛ guſtũ: hic
ꝓbat eam q̃tuꝫ ad
auditũ dicẽs: [Hec
ſunt verba que lo-
cut⁹ ſum ad vos cũ
adhuc eſſem vobi-
ſcum] ſcꝫ in carne
mortali ante paſſio
nẽ meã [qm̃ neceſ-
ſe eſt impleri oĩa q̃
ſcripta ſunt in lege
Moyſi ꝛ ꝓphetis ꝛ
pſalmis de me] vtꝫ
Mat. v. Donec trã
ſeat celũ ꝛ terra io-
ta vnũ aut vn⁹ apex
non preꝉibit a lege
donec oĩa fiant [et
aꝑuit illis ſenſuꝫ]
id eſt. ĩtellectũ per
gratiam internam:
[vt intelligerẽt ſcri
pturas ꝛ dixit eis:
qm̃ ſic ſcp̄tum eſt ꝛ
ſic oportuit xp̄m pa
ti ꝛ reſurgere a mor
tuis: ꝛ p̄dicari in noĩe ei⁹ penitentiã [ſcꝫ ex
parte hoĩs: [ꝛ remiſſionẽ pctõꝝ] ex ꝑte dei
cuius ſolius eſt pctã dimittere. Act. iiij.
Non eſt aliud nomẽ ſub celo datũ hoĩb⁹ in
q̃ oporteat nos ſaluos fieri [in oẽs gẽtes]
nõ vnã tm̃: vtꝫ Mar. xvj. Incipiẽtes a hie-

ruſalem: quia hieruſalē eſt in medio terre habitabilis ⁊ ab illo loco ꝯuenienť incepit predicatio euangelij: vt ꝑ apoſtolos ⁊ alioſ chriſti diſcipulos circūquaqꝫ per orbem diſperſos in omnē terrā exiret ſonus eoꝝ predicatiōis ſm qḋ ꝓphetatū fuerat ī pſ. xviij. In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ. Et in ſignū huiꝰ chriſtus in die aſcenſionis mittēs diſcipulos ſuos dixit eis: Ite in munduz vniuerſuz ꝑdicate euāgeliuz omni creature. ¶ Circa ꝑſens euangeliū vbi dicitur: Stetit Jeſus ī medio diſcipulorū: notanduz ꝙ Jeſus pꝰ reſurrectionē ſuam in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ ſtetit: in hoc docz nos medium tenere in cunctis verbis ⁊ operibus noſtris: locus enim medius tutus eſt. Exemplū: ſi chordam in cythara artifex tendit multum: rumpitur: ſi parum: murmurat vel nihil ſonat: ſi medium dulciter cantat. Sequiť hic in euāg. Cum manducaſſet coram eis. Queriť vtrū reſurgentes amplius comedant ⁊ bibant? Reſpondet Hug. de prato: ꝙ nec boni nec mali amplius comedūt nec bibunt. Ad qḋ enim comederēt beati, cum nunꝗ̄ fameſcūt vt Apocal. viij. Sancti non eſurient neqꝫ ſitient amplius. Damnati autē ſi fameſcāt non habebūt quid comedant. Et ſi obijciť ꝙ chriſtus poſt reſurrectionē comedit. Dicendū eſt ꝙ non comedit ꝓpter neceſſitatē vel delectationē: ſed vt oſtenderet ſe eundē eſſe qui prius cum eis comederat ⁊ biberat

¶ Poſtilla.

Maniſeſtauit ſe iterū ieſus Joh. xxi. Lu. xxiiij. Hiſtoria huiꝰ euāge. facta ē pꝰ dies octo feſti paſche: āno xp̄i q̄ ſupra. Añ initiū illiꝰ euāg. ſcribit ſanctus Jo. in. xx. c. ꝙ ieſus dixit Thome: qꝛ vidiſti me Thoma credidiſti. Beati q̄ non

Sabbato Euange. Jo. XXI.

In illo tempore. Manifeſtauit ſe iterū ieſus diſcipulis ſuis ad mare tyberiadis. Manifeſtauit autem ſe ſic. Erāt aūt ſimul ſimon petrꝰ et thomaſ q̄ diciť didymꝰ ⁊ nathanael qui erat a chana galilee ⁊ filij zebedei: ⁊ alij ex diſcipulis eiuſ duo. Dicit eis ſimon petrꝰ. Vado piſcari. Dicūt ei: venimꝰ nos et tecū. Et exierūt ⁊ aſcenderūt in nauim: ⁊ illa nocte nihil prēdide

viderūt ⁊ crediderūt. Tūc pꝰ modū ſeq̄ť euāge. hodier. [Māifeſtauit ſe iterum ieſus] Tho. Supradicte māifeſtatiōes xp̄i facte ſūt in iudea: hec āt ī galilea: illa intꝰ: iſta foris: qꝛ magnā ꝑtē tīoris diſcipuli pꝰ poſuerāt: iō vltra ī domo ꝯcluſi ñ erāt vt ꝑus: ſꝫ ī galileā iuerunt vbi illa apparitō facta ē: vt dr̄ ꝗ. [Poſtea āt māifeſtauit ſe iterū ieſus] Ly. facto intuallo tp̄is: qꝛ ñ manebat ꝯtinue cū aplis nec ꝯuerſabať ꝯtinue cum eis: vt oñderet ſe reſurrexiſſe ad vitā īmortalē ab hoīoꝰ hꝰ mūdi ſeparatā [ad mare tyberiadis] qḋ eſt ſtagnū genezareth alio nomie dr̄ mare galilee. Ex qbꝰ manifeſte apparet ꝙ illa apparitio facta ē ī galilea vbi ē illud mare [māifeſtauit ſe āt ſic] .i. per modū qui ſequiť [erant aūt ſimł Simon Petrꝰ] iſta duo noīa euāge. Joh. ſimul ꝯiūgit: qꝛ Simon fuit nomē eiꝰ primū. Petrꝰ aūt erat nomen ſibi de nouo a xp̄o impoſitū ⁊ hoc ꝓpter fidelē chriſti cōfeſſionē qua dixit. Tu es xp̄s filiꝰ dei viui: [⁊ Thomas q̄ diciť didymꝰ. ⁊ nathanael q̄ erat a chana galilee ⁊ filij zebedei: ⁊ alij ex diſcipulꝭ eiꝰ duo.] Tho. ⁊ ita erāt ſeptē ad inſinuādū ꝙ illi digni ſunt diña viſione et allocutiōe: q̄ ſeptē donis ſpūſſancti ſūt ornati [dicit eis Simon Petrus: vado piſcari: dicūt ei: venimus ⁊ nos tecum.] Lyra erant enim pauperes: ⁊ ideo ad procurandum neceſſaria vite licite poterant redire ad exercendum negocium quod ſine peccato poterat exerceri: propter quod Paulus artem ſcenofactoriam didicit quā ante non ſciuit: vt cū neceſſitas occurreret vel vtilitas eccleſie de labore ſuo viueret: vt habetur Actuum. xx. [⁊ exierunt ⁊ aſcenderunt nauim: ⁊ illa nocte nihil prēdiderūt] Ly. hoc factū eſt vt captio ſequēs manifeſte mi

raculoſa, appareret[mane aūt facto ſtetit in littore]nō apparuit ſup aquā ſicͭ añ paſſio- nē fecit qñ viderēt ipm ſup mare ābulātē ſʒ ī littore.i.in terra ſolida: ad oſtendēduʒ ꝙ ampliꝰ nō erat ī fluctibꝰ vite corruptibilis ſʒ magis trāſierat ad ſtatū vite īmortalis [nō tñ diſcipli cog- uerūt ꝙ ieſus eēt.] Uñ Chriſ. nō mox oñdit ſeipm: vt per miraculū qḋ factu- ruſ erat eū agſcerēt ḡ locutꝰ ē eis tanꝙ̄ extraneꝰ dicēs[pue ri: nūquid pulmēta riū habetis]pulmen tariū ē qḋcūqꝫ pānis ꝯdimētū: ſiue piſcis ſit: ſiue aliud ꝙ nos cōiē dicimꝰ pulmētū [rñderūt ei: nō] Ly. credebāt enī eū eſſe aliquē mercatorē q̄ vellet piſces emere [dixit eis: mittite ī dextrā nauigij rhe- te ⁊ īuenietis] Ly. ꝓdicit certitudīalit̄ effectū futurꝫ vt ad ſeq̄ntia habeāt ani- mū magis attētū[mi ſerūt ḡ ⁊ iā nō vale- bāt illud trahere ꝓ multitudīe piſciū] Ly. ex q̄ patꝫ ꝙ pi ſces illi fuerūt ibi mi raculoſe adducti vel v̄tute dīna d̄ nouo for mati: qꝛ tota ibi nocte q̄ſierāt: ⁊ nihil īuene rāt[dixit ḡ diſcipulꝰ ille queʒ diligebat ie- ſus].i. iohēs[petro]erat enī ſibi familiaris Tho. notādū ꝙ hʼ notātur ꝓꝓetates illoꝝ duoꝝ aplōꝝ.ſ. petri ⁊ iohīs. Petrꝰ enī fu- it feruētior ī ōbꝰ ad ieſū venit. Johēs acu tior ī ꝓmo eū agnouit[dñs ē]ſic enī vocabāt ipm añ paſſionē. Ly. puritas mētis ⁊ corpis maxīe diſpōit hoīeʒ ad cognitionē dei: ⁊ ī ō iohēs q̄ ceteris purior erat tanꝙ̄ v̄go citius alijs cognouit xp̄m[ſimon petrꝰ cū audiſſʒ qꝛ dñs ē tunica ſuccinxit ſe] Ly. vt cū maiori

rūt. Mane āt iā facto ſtetit ieſus ī littore: nō tñ cognouerūt diſcipuli qꝛ ieſus ē. Dixit eis ieſus. Pueri nunq̄d pulmētariū habetis? Rñde rūt ei. Nō: dixit eis. Mittite ī de xtrā nauigij rhete ⁊ īuenietis. Mi ſerūt ḡ ⁊ iā nō valebāt illud trahe re ꝓ multitudīe piſciū. Dixit ḡ di ſcipulꝰ ille quē diligebat ieſus pe tro. Dñs ē. Simon petrꝰ cuʒ au- diſſʒ qꝛ dñs ē: tunica ſuccinxit ſe: erat eī nudꝰ ⁊ miſit ſe ī mare. Alij āt diſcipuli nauigio venerūt: nō eī longe erāt a terra: ſʒ q̄ſi cubitis. cc. trahētes rhete piſciū. Ut ḡ deſcē derūt ī terrā viderūt prunas poſi- tas ⁊ piſcē ſuppoſitū ⁊ panē. Di- cit eis ieſus. Afferte d̄ piſcibꝰ q̄s p̄rēdidiſtis nūc. Aſcēdit ſimō pe- trus ⁊ traxit rhete ī terraʒ plenū magnis piſcibꝰ. cliij. ⁊ cū tāti eēnt non ē ſciſſū rhete. Dicit eis ieſus.

reuerētia accederet ad xp̄ʒ[erat enī nudꝰ] id ē. parū veſtitꝰ ſicut ſolēt piſcatores eē ī aq̄ vt ſint expeditiores ad piſcatiōis opꝰ[⁊ miſit ſe ī mare]Hic notat̄ feruēs dilectio pe tri ī hoc ꝙ ñ potuit ſe ꝯtinere q̄n ſtatī cur- reret ad ieſum xp̄m ḡ miſit ſe ī mare vt citiꝰ veniret ad xp̄ʒ ex deuotiōe: qꝛ pe- trus memor erat p̄- ſtine ābulatiōis ſu- per aq̄s qñ ad xp̄m venerat vt habetur Mat. xiiij. Dñe ſi tu es iube me ad te venire[alij āt diſci puli nauigio vene- rūt]qꝛ non erāt ita feruētes nō auden- tes mare ītrare. Et alia rō ē[qꝛ ñ erāt longe a terra]⁊ iō etiā cito venire po- terāt[ſʒ q̄ſi cubitis ducētis trahētes re- the piſciū: vt ḡ de- ſcenderūt ī terraʒ] id ē. d̄ naui ad litꝰ [viderūt prunas] id ē. carbones[po- ſitas ⁊ piſcē ſuppo- ſitū ⁊ panē].i. non ſup prunas: ſed ibi paratū ꝓ refectiōe eoꝝ. Unde Chry- ſoſto. Iſta enīʒ oīa v̄tute dīna fuerūt d̄ nouo formata ad maiorē diſcipl'oꝝ ꝯfirma- tionē ī fide reſurrectiōis xp̄i[dic eis ieſus] nūc familiarit̄ loquit̄ eis tanꝙ̄ diſcipulis[af- ferte d̄ piſcibꝰ q̄s p̄rēdidiſtis nūc] Uñ Chry ſo. Ne credāt fantaſma eē qḋ videbāt pani et piſcē: iubet etiā d̄ piſcibꝰ captis afferri v etiā cognōſt̄ ⁊ comedāt[aſcendit ſimon pe trus]vt mgr̄i iuſſionē impleret[⁊ traxit] etiā alijs adiuuātibꝰ[rhete ī terrā plenum magnis piſcibꝰ. cliij.]⁊ ſm aliq̄s apli ce perūt ibi ex oī genere piſciū: qꝛ ſm Iſid. oi um piſciū q̄ ī aq̄ natāt. cliij. genera ꝓbi enī ciāt[⁊ cū tāti eēnt]nūero ⁊ q̄ntitate: qꝛ mi

ti ꝛ magni [nō ē ſciſſū rhete: dicit eis ieſus
vēite ꝛ prādete] Ly. ħ notat dei benigni-
tas: qꝛ īuitat eos dulcit ad cōedēdū ſecū: qꝛ
cū eiſ tūc comedit: ad declarādā ſue reſurre
ctiōis vitatē. Vñ Lu. vlt. Cū māducaſſet
inq̄t corā eis ſumēs
reliquias dedit eis
[ꝛ nēo audebat diſ
cūbentiū introgare
eū Tu q̄ſ es] ꝛ hoc
ꝑpt cognitiōis cer
titudinē quā d ipſo
hēbāt [ſcientes qꝛ
dñs ē] ꝛ iō fruſtra
feciſſent d hoc q̄ſti-
onē [ꝛ venit ieſus]
id ē. acceſſit ad mē-
ſam [ꝛ accepit pa-
nē] quē d nouo ſua
oīpotēti vtute crea
uerat [ꝛ dabat eis ꝛ
piſcē ſilr] eo mō di
uidebat eis ꝛ diſtri
buebat ſicut añ paſ
ſionē ad declarādā
ſuā reſurrectionem
Dicūt enī aliq̄ do-
ctores ꝛ ſatiſ ꝓbabi
lit q ſic diuidebat
cibaria ſola māu ſi-
cut ali⁹ cū cultello:
et ī hoc diſcipuli co
gnouerūt eū. [Hoc
iā tertio māifeſtat⁹
eſt ieſus diſcipulis
ſuis cū reſurrexiſſet
a mortuis] certuʒ ē
q iā plurieſ māife
ſtauerat ſeipm: cuʒ
ī ipſa die reſurrecti
onis q̄nq̄es apparu
it: ḡ iſta apparitio
dr tertia: nō in nu-
mero apparitionuʒ
ſʒ ī ordie dierꝫ: vt ṗmo dicat manifeſtat⁹ in
die reſurrectiōis: ſcd̄o ī octaua paſche: ꝛ ter
tio ħ. Vñ circa pñs euāg. vbi dr: Māife
ſtauit ſe iterꝫ ieſus diſcipulis ſuis ad mare
galilee. Chryſ. dic q euāgeliſta noīat ħ lo
cū vbi hec māifeſtatio ē facta: qꝛ illuc ꝛ apli

Venite prādete. Et nemo aude-
bat diſcūbētiū introgare eū. Tu
q̄s es: ſciētes qꝛ dñs ē. Et vēit ie-
ſus ꝛ accepit panē ꝛ dabat eis: et
piſcē ſilr. Hoc iā tertio māifeſtat⁹
eſt ieſus diſcipliſ ſuis cum reſur-
rexiſſet a mortuis.

In octa. paſche. Euāg. Jo. XX.

In illo tem-
pore. Cū eſſʒ ſero die illo

luerūt: in q̄ oñdit q iā magnā partē tioris
eoꝝ xp̄s abſtulerat vt auderēt māifeſte exi-
re d domo: nō enī vltra ī domo recluſi erāt
Vñ ħ q̄rit cur iā ꝛ nō p̄i⁹ iuerūt piſcari? Re
ſpōdeo ſm Aug. qꝛ iā mgr̄o recedēte ñ ha
bebant vñ viuerēt:
quā penuriā etiam
xp̄ſ iduxit vt ī piſca
tiōe eum agſcerēt.
Scd̄o q̄rit cur pe-
tr⁹ ad piſcatiōʒ re-
dijt quā ſel' reliq̄t?
Rñdʒ Gre. qꝛ lici-
ta ars erat nutriēdi
ſe ꝑ artē piſcādi igi
tur ꝛc. ſcūs mat
the⁹ ad teloneū nō
vltra reſedit: qꝛ ſit
vix ſine pctō. Que
rit tertio vñ ceperūt
naui ꝛ rhetia q̄ reſi
gnauerunt. Rñdet
Chryſ. mutuauerūt
a ꝓpinq̄s. Quarto
q̄rit: cur nihil po-
tuerūt cape? Rñdet
q de⁹ ita diſpoſuit
vt ꝑ miraculū doce
ret eoſ xp̄m agſcere
Poſtilla.
Cum ḡ ſero eſ-
ſet die illo Joh. xx.
Lu. xxiiij. Hiſtoria
hui⁹ euāg. facta eſt
ipſo reſurrectionis
dñi die ꝓ ṗma pte:
ꝓ ſcd̄a āt pte ī octa
ua paſche. Añ ini-
tiū illi⁹ euā. ſcribit
ſ. Jo. ī eo. c. q ieſus
dixit marie magd.
vade ad frēs meos
et dic eis. Aſcendo
ad p̄rēʒ meuʒ ꝛ pa.
ve. deū me. ꝛ de. ve. Venit maria mag. an
nūciās diſcipul': qꝛ vidi dñm. Et hec dixit
mihi. Tūc ſtatī ſeq̄t euāge. hodier. [Cū ḡ
ſero eēt] Ly. ī die apli erāt diſpſi ꝓpt me-
tū iudeoꝝ: ſʒ ī ſero ꝯueiebāt ad locū vnū: ꝛ
iō tali hora xp̄s eis appuit [die illo] .ſ. do-

vna ſabbatoꝝ ꝛ fores eſſent clauſe vbi diſcipuli erant congregati propter metum iudeorū: venit ieſus ꝛ ſtetit in medio eoꝝ: ꝛ dixit eis: Pax vob. Et cū hoc dixiſſet: oſtendit eis ma[illegible]ꝰ ꝛ latus: gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño. Dixit ergo eis iterū: Pax vobis: ſicut miſit me pater ꝛ ego mitto vos: hec cū dixiſſet inſufflauit ꝛ dixit eis. Accipite ſpm̄ſctm̄: quoꝝ remiſeritis peccata remittunt̄ eiſ: ꝛ quorum retinueritis retēta ſunt: thomas autē vnꝰ ex duodecim q̄ dicitur didymꝰ nō erat cū eis qñ venit ieſus. Dixerūt ergo ei alij diſcipuli. Vidimꝰ dñm. Ille autez dixit eis: Niſi videro in manibuſ eius fixurā clauoꝝ: ꝛ mittaz digitum meū in locū clauoꝝ: ꝛ mittaz

minice reſurrectiōis [vna ſabbatoꝝ] .id ē. prima die poſt ſabbatū. Sed quare chriſtꝰ vſq3 ad veſperam diſtulit: Rñdet̄ ſ3 Chryſoſto. vt oēs ſimul inueniret in domo ꝛ niſi in ſero non inueniſſet eos ſimul ꝯgregatos Item in ſero ſolent hoīes magis timere: ꝛ illa hora voluit eoſ ꝯſolari ſua apparitione: [ꝛ fores eſſent clauſe vbi diſcipuli erant ꝯgregati ꝓpter metū iudeoꝝ] ꝙ ex diuina ordinatione factuz eſt vt Ieſus īntraret ad diſcipu. ianuiſ clauſis vt oñderet ſe habere corpꝰ glorificatum [venit Ieſus ꝛ ſtetit in medio] vt3 Matth. xviij. Vbi duo vel tres ꝯgregati fuerint in noīe meo: ibi ſum in medio eoꝝ [ꝛ dixit eis pax vobis] Tho. q.d. non turbemī: nec timeatis ego ſū q̄ pacem vobis promiſi ꝛ pacem vobis predicaui: ꝛ ideo ex auditu ſalutationiſ poteſtī me agnoſcere: [ꝛ cum hoc dixiſſet oſtendit eis manꝰ ꝛ latus] vt non ſolū auditu ſed etiam viſu certificarent̄ [gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño.] Tho. ꝯtriſtati enī in eius morte letant̄ de reſurrectione: ꝛ ſic ſocij paſſiōis fiunt participes ꝯſolatiōis [dicit ergo eis iterū: Pax vobis] Iterat oblationē pacis vt monſtret ꝓpter ſuū aduentū eſſe pacificata: ꝛ que in celis ꝛ q̄ in terra ſūt [ſicut miſit me pater] ſcilicet ad veritatē fidei nūciandā in iudea [ꝛ ego mitto vos] ad eandem publicandā ꝑ vniuerſum mūdū. In ſignū huiꝰ dixit eis in die aſcenſiōis: Ite in mūdū vniuerſu3 p̄dicate euangeliū omni creature. Vñ in pſ. xviij. In omnem terram exiuit ſonus eoꝝ. Et quia executio huiꝰ officij non poteſt cōuenient̄ fieri ſine gratia ſpūſſancti: ideo ſequitur [ꝛ cū hoc dixiſſet inſufflauit ꝛ dixit eis: Accipite ſpm̄ſctm̄] Tho. oſtendens ꝑ hoc ꝙ ſicut flatꝰ ꝓcedebat de ore ipſiꝰ Ieſu xp̄i ita ſpūſſctūs q dabat̄ in flatu ꝓcedit ab ipſo filio ieſu chriſto ſic ꝓcedit a patre: qd eſt ꝯtra grecos qui negant ſpm̄ſctm̄ ꝓcedere a filio [quorum remi. pec. remit. eis] .i. quoꝝ ſolueritis ſoluta ſūt [ꝛ quoꝝ retinueritis retēta ſunt] .i. quos ligaueritis ligati ſūt: vt3 Mat. xvj. Quecūq3 ligaueritis ſuꝑ terram erunt ligata ꝛ in celiſ: ꝛ quecūq3 ſol. ſuper ter. e. ſo. ꝛ i ce. Hora. iſta ꝑtās intelligenda eſt claue non errāte: tūc autē errat quando ſacerdos ſoluit illū quez deus non ſoluit: vel qñ ligat quē deꝰ nō ligat. [Thomaſ āt vnus ex duodecim q̄ dicit̄ didymꝰ] .i. dubius [nō erat cū eis qñ venit ieſus] Ly. ipſe enim inter alios diſcipulos videtur fuiſſe magis didymus: vt patet Io. xj. Et ideo tardius venit ad locum vbi cōgregabant̄ diſcipuli: ꝛ ideo propter tarditatez ſuam priuatus eſt illa viſione chriſti. hoc autem factum eſt diuina ordinatione ꝓpt̄ noſtrā ꝯfirmationē. Vnde Greg. Dum ille ad fidem palpādo reducit̄: noſtra mens omni dubitatiōe poſtpoſita in fide ſolidat̄: [dixerunt ergo ꝛ alij diſcipuli] quia boni rumores cito nūciantur [vidimus dñm] ſic ei eum ante paſſionem nominabāt [ille autez dixit eis: niſi videro in manibus eius fixuram clauorum] ſcilic3 vt ꝓbem viſu [ꝛ mittam digitum meum in locū clauoꝝ: ꝛ mittā manū meam in latus eius] vt ꝓbem tactu:

manũ meam in latus eius: nõ credam. Et poſt dies octo iterũ erãt diſcipuli eius intus ⁊ thomas cũ eis: venit ieſus ianuis clauſis: et ſtetit in medio: ⁊ dixit eis: Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitum tuũ huc ⁊ vide man⁹ meas: ⁊ affer manũ tuam ⁊ mitte in latus meum: ⁊ noli eſſe incredulus ſed fidelis. Reſpondit thomas ⁊ dixit. Dñs meus ⁊ de⁹ meus. Dicit ei ieſus. Quia vidiſti me thoma credidiſti. Beati q̃ nõ viderunt ⁊ crediderũt. Multa q̃dem ⁊ alia ſigna fecit ieſus in conſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ que non ſunt ſcripta in libro hoc. Hec autem ſcripta ſunt vt credatis quia ieſus eſt filius dei: ⁊ vt credentes vitam habeatis in noĩe eius.

Iſti enĩ duo ſunt ſenſus qui minus poſſunt decipi ſcilicet viſus ⁊ tactus[Et poſt dies octo iterũ erant diſcipuli ei⁹ intus ⁊ Thomas cum eis] Ly. facto interuallo chriſt⁹ apparebat diſcipulis: quia non cõuerſabat quotidie vel continue cũ eis: vt oſtẽderet ſe reſurrexiſſe ad vitam ĩmortalez ab hoĩb⁹ huius mũdi ſeparataz[venit ieſus ianuis clauſis] vt oſtẽderet corpus glorificatũ[⁊ ſtetit in medio eorũ] vt poſſet ab oĩbus videri[⁊ dixit eis. Pax vob̃] q: ſic ſalutare cõſueuerat diſcipulos ſuos ⁊ etiã ſic docuerat diſcipulos ſalutare alios hoĩes: vtʒ Mat. x. In quãcũq; domũ intraueritiſ p̃m dicite pax huic domui: [deĩde dic̃ thome: Infer digitum tuũ huc] vt pbes p tactũ[⁊ vide man⁹ meas] vt pbes p viſũ [⁊ affer] .i. applica [manũ tuã ⁊ mitte ĩ latus meũ ⁊ noli eẽ incredulus ſed fidelis] quaſi di. ppt̃ tuam dubitationẽ ſanandam oſtẽdo tibi vulnera mea. Vñ Aug. in li. de trini. dicit ꝙ Thomas palpauit cicatrices chriſti[Rñdit thomas ⁊ dixit ei. Dñs meus ⁊ deus meus.] Tho. ecce pfecta fides q: cõfitet̃ hũanitatez et deitatẽ chriſti[dñs] q̃tum ad hũanitatẽ q: nos redemit[deus] q̃tũ ad deitatez qua nos creauit[Dicit ei Ieſus: q: vidiſti me] ſcʒ hoĩem[⁊ credidiſti] ſcʒ deuʒ. Ly. nam Thomas aliud vidit ⁊ aliud credidit: quia hũanitatẽ vidit ⁊ deitatẽ que in pñti videri nõ poteſt credidit[Beati q̃ nõ viderũt ⁊ crediderũt] Ly. in hoc ſtat cõſolatio nr̃a q: chriſtũ non vidim⁹: ⁊ tamẽ credim⁹ ipſum veraciter eſſe ſub ſpecie panis in ſacramento[Multa q̃dem ⁊ alia ſigna fecit Ieſus ĩ cõſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ que nõ ſunt ſcpta in hoc libro] Ioh. euãge. pauciora ſig̃ narrauit ꝙ alij euãgeliſte: q: vltimo ſcripſit: et ſigna que alij ſcripſerũt omiſit. [Hec autez ſcripta ſunt vt credatis q: xp̃s eſt filius dei] ſcʒ natural' in potẽtia ſibi p oĩa eq̃lis: ⁊ p cõſequẽs idem in diuinitate q: natura diuina ẽ indiuiſibilis[⁊ vt credẽtes] q: Ieſus incarnat⁹ paſſus mortuus ſepult⁹ regreſſus ab inferis: celũ aſcendẽs: verus eſt dei filius[vitã habeatiſ] ſcʒ et̃nã in q̃ clare videbitur qđ nũc credit̃[in noĩe ei⁹] .i. p fidẽ noĩs ei⁹: q: dr̃ Act. iiij. Nec aliud ẽ nomẽ ſub celo datũ hoĩb⁹ ĩ q̃ oporteat nos ſaluos fieri.

¶ Vñ circa pñs euãg. vbi dicitur: Accipite ſpiritumſanctũ: quoꝝ remiſeritis peccata remit. ⁊c. videt̃ ꝙ niſi ſacerdos habeat ſpm̃ſanctũ nõ poteſt ſoluere: quia dicit p̃mo Accipite ſpiritũſanctũ: ⁊ poſtea ſubdit: quoꝝ remiſeritis pctã remittunt̃ eis. Rñdetur ꝙ ſacerdos abſoluit ex officio ⁊ non ex vite merito: ⁊ ſic ſacerdos bon⁹ ⁊ malus in virtute ſpũſſancti remittit pctm̃: quia in ꝟtute characteris ordinis que dat̃ a ſpiritu ſancto qui opatur in ſacramẽtiſ. Glo. [q̃ꝝ remiſeritiſ] .i. quos dignos remiſſiõe iudicaueritis duab⁹ clauib⁹. ſ. ptãtis ⁊ diſcretionis [remittunt̃ eis] .i. tunc dñs approbabit remiſſionẽ peccatoꝝ. Et quoꝝ nõ remiſeritis deus nõ approbabit. Chryſ. ſicut rex pncipem mittens dat ei ptãtem mittere in carcerẽ ⁊ emittere. Ex quo patet ꝙ ſacerdos eſt miniſter ⁊ inſtrumẽtũ aĩarũ dei.

Dominica .I. poſt octauas paſche. Euangelium Johan. X:

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor animam ſuaz dat ꝓ ouibus ſuis. Mercēnarius autem ꝛ qui nō eſt paſtor: cui⁹ nō ſũt oues ꝓprie videt lupũ veniẽtez et dimittit oues ꝛ fugit: ꝛ lup⁹ rapit ꝛ diſpergit oues. Mercennarius autem fugit: q2 mercēnarius eſt ꝛ non ꝑtinet ad eum de ouib⁹.

¶ Poſtilla.

Ego ſum paſtor bon⁹ Jo. x. Hiſtoria hui⁹ euāge. facta ē anno xpi. xxxij. vj. kalē. Octob. in ſabbato. luna. xij. inditiōe. v. Añ initiũ illi⁹ euāge. ſcribit. ſ. Joh. in eo. c. ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Ego ſũ oſtium: ꝑ me ſi q̃s itroierit ſaluabit̄: ꝛ ingrediet̄ ꝛ egrediet̄ et paſcua inueniet. Tunc poſtmodũ ſequit̄ euāg. hodier. [Ego ſũ paſtor bonus] Ly. In p̄ſenti euāge. ponit euāgeliſta ꝯditiōes boni paſtoris ꝛ etiam mercēnarij q2 bon⁹ paſtor debet h̄re affectionē ad gregez intim̄ ꝙ ꝓ eo ſi neceſſe ē ſuſtieat mortem: ergo dicit [bonus paſtor aĩam ſuam] .i. vitam corꝑalem [dat] ſponte et volũtarie [ꝓ ouib⁹ ſuis] impleuit hoc ipſe xps: q2 aĩaz ſuam p̄cioſiſſimā dedit ꝓ ſalute mundi vt patet. j. Jo. iij. Chryſ. Aĩam ſuaz ꝓ nob̄ poſuit: ꝛ nos debem⁹ ꝓ fratrib⁹ aĩas ponere [mercēnari⁹ aũt ꝛ q̃ nō eſt paſtor] hic tāgit cōditiōes m ali paſtoris ſcilicet ipſi⁹ mercennarij qui in officio prelationis attendit comodũ rei tempo ralis ꝛ honorem ſeculi. Unde Augu. Sũt in eccleſia quidam prepoſiti non dñm querentes ſed tempalia cōmoda ſectantes: honores ab hoĩbus appetentes: quiſq̃s talis eſt mercēnari⁹ eſt [cui⁹ nō ſunt oues ꝓprie] ſed reputat eas q̃ſi alienas [videt lupũ venientē] .i. hereticũ cum falſa doctrina eos corrũpentem [ꝛ dimittit oues ꝛ fugit] ſcz nō reſiſtēdo ꝑ ſuam doctrinā hereticę prauitati [ꝛ lup⁹ rapit] ad maluz ꝑtrahēdo [ꝛ diſꝑgit oues] ab vnitate eccleſie ſeꝑando [mercennari⁹ aũt fugit] id ē. auxiliũ debitũ ſubtrahit [q2 mercēnari⁹ eſt] .i. curans ſolũ de lana ꝛ lacte id eſt. d̄ ꝯmodis tēporalib⁹ [ꝛ non ꝑtinet ad eum de ouibus] .i. q2 nō curat de ſalute ꝛ vtilitate ouiũ: nec habet affectum debite ordinatũ ad eas. [Ego ſuʒ paſtor bon⁹] ſollicitudinē h̄ns ꝛ curā d̄ ouib⁹ [ꝛ cognoſco oues meas] ſcz cognitiōe affectiua: q2 diligo ſalutē ꝛ bonũ earũ [ꝛ cognſcunt me mee] Ly. q2 veri fideles cognſcunt bñficia xp̄i [ſicut nouit me pr̄ ꝛ ego agnoſco pr̄em] Unde Aug. Ea dilectiōe q̃ pr̄ me diligit: diligo pr̄em [ꝛ aĩam meā pono ꝓ ouib⁹ meis] Tho. Oſtēdit ꝙ paſſio ſua fuit ad gregis redemptionem ꝗ dicit [et aĩam meā pono ꝓ ouib⁹ meis] ſaluandis. Ly. q2 aĩa xp̄i ꝓ fidelib⁹ fuit ſeꝑata a corpore: ꝛ oblata deo patri cum dixit pſ. xxx. In man⁹ tuas cōmēdo ſpm̄ meũ. Hiere. xij Reliq̃ domũ meā: dimiſi hereditatē meaʒ:

Ego ſum paſtor bonus ⁊ cogno-
ſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me
mee. Sicut nouit me pater ⁊ ego
agnoſco patrem: ⁊ animam meã
pono pro ouibus meis. Et alias
oues habeo que non ſunt ex hoc
ouili: ⁊ illas oportet me adduce-
re ⁊ vocem meam audient. Et fi-
et vnum ouile ⁊ vnus paſtor.

Dominica. II. poſt octauas pa
ſche. Euangelium Joh. ·XVI.·

In illo tem-
pore. Di. i. di. ſ. Modicũ

dedi dilectam animã meam in manus ini-
micoꝝ meoꝝ [⁊ alias oues habeo que non
ſunt ex hoc ouili] .i. de ſynagoga iudeoꝝ:
ſed de pplo gentili
[et illas oportꝫ me
adducere] qḋ factũ
eſt per ꝑdicationeꝫ
apłoꝝ [⁊ vocẽ meã
audiẽt] Ly. q2 iu-
deis repellẽtib⁹ fi-
dem xp̄i: gẽtiles eã
deuote receperũt ad
ꝑdicatiões apłoruꝫ
[⁊ fiet vnuꝫ ouile]
id ẽ. vna eccleſia ex
iudeis ⁊ gentilibus
collecta: eſt eni ec-
cleſia vnũ ouile ꝑ-
pter vnionẽ fidei ⁊
charitatꝭ [⁊ vn⁹ pa-
ſtor] .i. xp̄s: alij aũt
paſtores ecclie non
ſunt niſi vicarij iſti
us paſtoris. ¶ Uñ
circa pñs euãg. vbi
dr. Ego ſum paſtor
bon⁹: querit̃ vtrum
hõ prudẽs ⁊ ꝟtuo-
ſus poſſit appetere
ſine pctõ grad⁹ emi
nentiã .i. ꝑlaturaꝫ:
Rñdeo ſm Hug. d
prato: poſito ꝙ tal'
ſit dign⁹ gradu quẽ
appetit: tal' põt ap-
petere dupliciter.
Uno mõ ꝓpt̃ ſtat⁹
altitudinẽ: ad quaꝫ
ſequit̃ honor ⁊ reue
rentia ⁊ ſufficientia
tpaliũ: ⁊ hoc mõ eſt
ctĩ mortale: ⁊ ptĩ
net ad cupiditatẽ ⁊
ambitionem. Alio
mõ põt intelligi vt
appetat vt poſſit pximis prodeſſe: ⁊ ſi hoc
laudabile ſit: nihilomin⁹ tñ ſic appetere ꝓ-
ſumptuoſum ẽ: ⁊ ꝯſeq̃nter cum ꝓſumptio
ſit filia ſupbie ⁊ deteſtabil': hinc eſt ꝙ talis
gradus nõ põt ſine pctõ appeti: ⁊ ad hoc ſc̃
dicta doctoꝝ. Uñ Aug. li. ix. d ciui. dei di
cit ꝙ locus ſupior ⁊ ſi admiſtret vt decet:
indecent̃ tñ appetit̃. Et Bern. Quotiens
hoib⁹ ꝑeſſe deſide-
ro: deũ meuꝫ preire
ꝯtendo: ⁊ tũc nõ ſa-
pio q̃ dei ſũt ⁊c. Uñ
etiaꝫ Chryſ. ſuper
Math. ⁊ allegat̃ in
decre. diſ. xl. Qui
cunq̃ dſiderauerit
ꝑmatũ in terra: īue
niet ꝯfuſioneꝫ in ce
lo: nec inter ſeruos
xp̄i cõputabit̃ q̃ de
ꝑmatu tractauerit:
et ad hoc eſt exem
pluꝫ xp̄i q̃ fugit qñ
eũ regem facere vo
luerũt: vt habetur
Jo. vj. Uñ apłs ad
Heb. v. Nemo, aſ
ſumat ſibi honoreꝫ
niſi q̃ vocat⁹ fuerit
ſicut Aaron: immo
ſancti qñ electi fue
runt rẽnuerunt ⁊ re
ſtiterũt: vt patet in
beato Nicolao mar
tino gregorio: ⁊ ali
is multis ſanctis.

¶ Poſtilla.

Modicũ ⁊ iã nõ
videbitis me.
Joh. xvj. Diſto. h⁹
euãge. facta ẽ anno
xp̄i. xxxiij. ix. kalẽ.
Aplis. feria. v. vi
delicet Cene dñi.
luna. xiiij. inditiõe
vj. Añ initiũ huiuſ
euãg. ſcribit. ſ. Jo.
in eo. c. ꝙ chriſtus
poſt cenaꝫ dixit diſ
cipłis ſuis. Adhuc
multa habeo vobis dicere: ſed nõ poteſtis
portare modo. cum autem venerit ille ſpũs
veritatis docebit vos oẽm veritatem. Tũc
poſtmodum ſequit̃ euãge. hodier. [Modi
cũ ⁊ iam non videbitꝭ me] ſm Chryſ. mo

dicū ꝛ iam nō videbitis me intelligit tp̄s ab
hora mortis vſq₃ ad reſurrectionē.ſ.qñ p tri
duo iacuit in ſepulchro tunc nō viderūt eū
[iterū modicū ꝛ videbitis me] intelligit tp̄s
ab hora reſurrectiōis vſq₃ ad aſcenſionē: in
quo apparuit eis lo
quens de regno dei
vt patet Act.j. ꝛ il
lud tp̄s fuit modi-
cū reſpectu tp̄is ſe-
quētis vſq₃ ad finē
mūdi: ideo ſubdit.
[quia vado ad pa-
trem] ſcȝ qñ ad ce-
lum aſcendā ꝛ tunc
non videbitis me cō
munit loq̄ndo niſi ī
generali reſurrecti-
one: ꝓpt hoc dicit
Act.j. Uiri galilei
q̄d ſtatis aſpiciētes
in celū: hic Jeſus q̄
aſſumpt⁹ eſt a vob̄
in celum ſic veniet
quēadmodū vidiſtis
eū euntē in celū. q-
di. ampli⁹ nō vide-
bit in terra p̄ſentia
corꝑali vſq₃ q̄ veni-
et ad iudiciū. q̄ eni
aliq̄b⁹ ſanctis poſtea
apparuit vel adhuc
apparere poſſit hoc
ex ſpāli grā fuit vt
apparuit Johanni
euāgeliſte añ mor-
tem ſuam vocās eū
ad celeſtē grām: ſi-
milit beato Petro exeūti romā a facie Ne
ronis apparuit xp̄s cui Petr⁹ dixit. Dñe
q̄ vadis? Rñdit xp̄s. Uado romā iterū cru-
cifigi. Similit apparuit.b. paulo aplō qñ
fuit ꝓſtrat⁹ de celo vt habet Act.ix. [dixe
rūt ḡ diſcipuli adinuicē. Quid eſt hoc qđ
dicit nob̄ modicū ꝛ iam non videbitis me: ꝛ
iterū modicū ꝛ videbitis me] p̄dicta verba
xp̄i erant diſcipulis obſcura anteq̄ eſſent
opere impleta: q₂ videbatur eis quō in xp̄i
v̄bis eſſet q̄dam ꝯtrarietas: cum dixit: mo-
dicū ꝛ iam nō videbitis me ꝛ iterū modicū ꝛ

et iā nō videbitis me: ꝛ iterū modi
cū ꝛ videbitis me: q₂ vado ad pr̄ez
Dixerūt ḡ diſcipli ei⁹ adiuicē: q̄d ē
hoc qđ dicit nob̄: modicū ꝛ n̄ vide-
bitis me: ꝛ iterū modicū ꝛ videbitis
me q₂ vado ad patrē. Dicebāt ḡ
q̄d ē hoc q̄ dicit nob̄ modicū: ne
ſcim⁹ q̄d loq̄t. Coḡuit āt ieſus q₂
volebāt eū interrogare: ꝛ dixit eis.
De hoc q̄ritis int vos q₂ dixi: mo-
dicū ꝛ nō videbitis me: ꝛ iterū mo
dicū ꝛ videbitis me. Amen amē di
co vob̄: q₂ plorabitis ꝛ flebitis vos
mūdus autē gaudebit: vos autē
ꝯtriſtabimini: ſ₃ triſticia v̄ra ver
tetur in gaudiū. Mulier cū parit
triſticiā h₃ q₂ venit hora ei⁹. Cū
autē peperit puerū: iā nō memi
nit p̄ſſure ꝓpter gaudiū: q₂ nat⁹
eſt hō in mūdū: ꝛ vos igit nūc q̄-
dem triſticiā habetis: iterū aūt vi
debo vos ꝛ gaudebit cor v̄rm: et
gaudiū v̄rm nemo tollet a vobis

videbitis me: quia non ſciuerunt illa referre
ad diuerſa tp̄a: [dixerūt ergo: quid eſt hoc
qđ dicit nobis: modicum: neſcimus q̄d loq̄
tur? Cognouit ergo Jeſus q̄ volebant eū
interrogare] hoc cognouit diuina virtute:
cuius ꝓpꝛiū eſt co
gnoſcē ſecreta cor
dium [ꝛ ideo dixit
eis: de hoc queritis
inter vos: quia dixi
modicum ꝛ non vi
debitis me ꝛ iterū
modicum ꝛ videbi
tis me] Hic reſpon
dendo preuenit eo
rum interrogatiōē
vt oſtenderet ſe ſci
re mentis eorum in
tentionem. [Amē
amen dico vobis:
q₂ plorabitis] Tho.
id ē. dolebitis inte
rius in mēte d̄ mor
te ꝛ paſſione mea:
[ꝛ flebitis] exteri⁹
ſcilicet interiorem
mentis triſticiam ſi
gnis exterioribus
oſtendetis [mūdus
autem gaudebit] .i.
iudei mundi amato
res. Ly. quia in tri
duo mortis xp̄i iu
dei mūdaliter viuē
tes gauiſi ſunt cre
dentes ſe chriſtum
totaliter extinxiſſe:
et nomen ſuū tota
liter deleuiſſe [vos aūt ꝯtriſtabimini: ſ₃ tri
ſticia veſtra vertetur in gaudium] Hoc im
pletum eſt in reſurrectione chriſti quando
gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño: ꝛ in aſcenſio
ne quando videntibus illis eleuatus eſt in
celum. [Mulier cum parit triſticiā hab₃]
propter dolorem quem ſentit. Gen̄.iij. In
dolore paries [quia venit hora eius] ſcilicet
hora pariendi [cum autem peperit puerū:
iam nō meminit p̄ſſure] p̄cedētis [ꝓpt gau
diū: q₂ nat⁹ eſt hō in mūdū] Ly. q₂ ī natiui
tate pueri gaudiū ſuperueniēs abſorbet p̄ce

dentē triſticiā [ꝛ vos igiꝛ nūc q̄dē triſticiaȝ
habetiſ] ſcȝ mee paſſiōis ꝛ mortiſ [iterū autē
videbo vos] ſcȝ pꝰ reſurrectionē meam [ꝛ
gaudebit coꝛ vr̄m] ď viſiōe mea [ꝛ gaudiū
vr̄m nemo tollet a vob̄] Hoꝛ. qꝛ xp̄us ieſus
q̄ erat ipſoꝝ gaudi-
um reſurgēs a moꝛ
tuis iam nō moriꝛ.
Romanū. vj. Iſtud
ño gaudiū apl̄oꝝ ď
xp̄i viſiōe fuit ichoa-
tū pꝰ reſurrectiōȝ
xp̄i ſȝ pꝰ ꝯſumatuȝ
in gl̄ia ī celo ❡ Cir
ca pn̄s euāg. vbi ďr
Vos āt ꝯtriſtabimi
notādū ꝙ nēo ī hac
vita pōt diu eſſe ſi-
ne triſticia Vn̄ Job
xiij. Hō natꝰ ď mu-
liere breui viuēs tē
poꝛe ꝛc. Sȝ q̄ritur
cur deꝰ ſic oꝛdīauit
Rn̄. pͦ vt ſciamus
nos eſſe hͥ nō ciues
ſȝ aduenas ꝛ ꝑegri
nos ꝙdiu ī mōdo ſu
mus: qui vallis la-
chrymarū ďr: q̄ ē lo
cus mediꝰ inꝛ celū
vbi ē ſummuȝ gau-
diū ꝛ infernū vbi ē
ſumma pena. Secū
do vt ſtimulemur
penis q̄ſi calcaribꝰ
ad currēdū ī via mā
datoꝝ dei. Tertio
vt purgemur igne
tribl̄ationū ne ī pur
gatoꝛio lauemur.
Quarto vt fugia-
mus infernū vbi oēs pene ī ſūmo ſꝛ. Quin
to vt plꝰ ď gaudio mereamur: nā vtuſ ē cir
ca difficile ſm ph̄m. Et Act. xiiij. Per mꝉ
tas tribulatiōes opoꝛtet nos intrare ī regnū
celoꝝ. Itē notādū ꝙ due paſſiones necant
q̄nq̄ hoīeȝ. ſ. triſticia ꝛ leticia. Triſticia oc
cidit ſȝ tarde: naȝ ī triſticia pͦ retrabiꝛ caloꝛ
naturaꝉ ad interioꝛa: ꝛ poſtea exalat ad ex-
terioꝛa: ꝛ talis exalatio caloꝛis ꝓhibet nu-
trimēta in mēbꝛis ꝛ opaꝛ ꝯſūptiōȝ ꝉꝉꝉ. Vn̄
Prouer. xvj. Sp̄us triſtiſ exiccat oſſa. Le-
ticia āt nimia cito occidit: qꝛ tūc coꝛ magis
dilataꝛ ꝛ caloꝛ naturaꝉ ad exterioꝛa trāſit et
a coꝛde recedit ꝛ moꝛs interuenit. Vn̄ Pro-
uer. j. Proſꝑitas
ſtultoꝝ ꝑdet illos:
Vtrūq̄ etiā occidit
aiaȝ tā vita ꝓſpera
ꝙ aduerſa: ſȝ magiſ
ꝓſpera. Vn̄ Aug.
Multi res aduer-
ſas timēt: ꝓſpa nō
timēt: ꝑiculoſioꝛ ē
tn̄ aīe res ꝓſpera ꝙ
aduerſa Itē pȝ ī da
uid: q̄ in aduerſ q̄
paſſus ē a ſaul n̄ ce-
cidit: ſȝ ī ꝓſperiſ iaȝ
in regno poſitꝰ cum
berſabee peccando
cecidit. ❡ Poſtilla

Dominica. III. poſt octauas paſche. Euangeliū Jo. XVI.

In illo tem-
poꝛe. Di. ie. diſ. ſ. Vado
ad eū q̄ me miſit: ꝛ nēo ex vob̄ inꝛ
rogat me q̄ vadis. Sȝ qꝛ hec locu
tus ſum vob̄: triſticia īpleuit coꝛ
vr̄m. Sȝ ego veritatē dico vobis

Vado ad euȝ q̄
me miſit Joh.
xvj. Vn̄ initiū illiꝰ
euāge. xp̄us ꝑdixit
apl̄is ꝑſecutiōȝ q̄m
paſſuri eſſent ſic ꝙ
eijciēdi erāt ď ſyna
goga ꝛ q̄cūq̄ eoſ oc
cideret crederet ſe
obſequiū ꝑſtare deo
et poſtea ſubiūxit ď
receſſu ſuo cū dixit
ī euāg. hodi. [Va-
do ad eū] .i. ī ꝓrio
aſcēdo ad pr̄em [q̄
me miſit] Ly. qꝛ ī-
plēt officiū ꝑdicatī
onis mee ad qđ miſ
ſus ſū [ꝛ nēo ex vo-
bis inꝛrogat me] .i. inꝛrogabit. q. d. ita ap
te aſcēdā ad pr̄eȝ: ꝙ nullꝰ vr̄m inꝛrogabis
q̄ vadā: qꝛ certi eritiſ ꝙ vado ad gl̄iaȝ pr̄is:
[ſȝ qꝛ hec locutꝰ ſū vob̄] ſcȝ ď receſſu meo
[triſticia īpleuit coꝛ vr̄m] .i. vehementꝛ fa
cti eſtiſ triſtes. Ly. apl̄i triſtabanꝛ ď receſſu
xp̄i: de cuiꝰ p̄ſentia ꝯfidebāt in tribulationi
bus ſuis ꝯſolari [ſed ego veritatē dico vob̄
expedit vob̄ vt ego vadam] .i. ſubtrahaꝛ

expedit vobis vt ego vadā: ſi enī
non abiero paraclytꝰ non veniet
ad vos: ſi aūt abiero mittam euȝ
ad vos. Et cuȝ venerit: ille argu-
et mūdū de peccato τ de iuſticia
et de iudicio: De peccato quideȝ
quia non credunt in me. De iuſti
cia vo qꝛ ad patrē vado: τ iaȝ nō
videbitis me. De iudicio aūt: qꝛ
ꝑnceps huiꝰ mūdi iam iudicatꝰ ē
Adhuc multa habeo vob̄ dicere:
ſed nō poteſtis portare mō. Cuȝ
aūt venerit ille ſpūs veritatis do
cebit vos oēm veritatē. Nō enim
loquet̄ a ſemetipſo: ſed quecunqꝫ
audiet loquet̄. Et que vētura ſūt
annūciabit vobis. Ille me clariſi
cabit: quia de meo accipiet τ an-
nunciabit vobis.

aſpectui veſtro ꝑſentia mea corpalis: ideo
ſubdit [Si enī nō abiero paraclytꝰ non ve
niet ad vos] Ly. quia plenitudo ſanctiſpi-
ritus non erat danda niſi poſt aſcēſionē xpi
Unde Chryſ. Apoſtoli nimis corpalē pre
ſentiam xpi dilige-
bant: τ ideo ad ſu-
ſceptionē ſpūſſancti
mniꝰ idonei erant.
Sciendū tamē ſm
Tho. de aq. ſuper
Jo. (Nille amor q̄
diſcipuli diligebāt
corpalem ꝑſentiam
xpi non erat pecca-
tum: reddebant ta-
men ex hoc minus
idonei ad ꝑceptiōȝ
ſpūſſancti: habita
enī vna ꝯſolatione
non querit alia: vn-
de quia delectabāt
in ꝑſentia chriſti ñ
petebāt nec deſide-
rabant aduentū pa
raclyti: ipſe enī nō
venit ad mentē ho-
minis niſi vocatus
et deſideratꝰ. Un-
de Sap. vij. Opta
ui τ datus eſt mihi
ſenſus: vocaui τ ve
nit in me ſpūs ſapi
entie [τ cum venerit ille arguet mūdum
de peccato] Tho. Spūiſancto attribuitur
correctio: quia correctio debet ꝓcedere ex
charitate [de peccato] Tho. qđ habet vel
facit [τ de iuſticia] quā non habet [τ de iu-
dicio] qđ non timet [de peccato q̄dem quia
non credunt in me] Tho. iudei peccabant
in chriſtū: quia non credebāt eum eſſe chri-
ſtum vel meſſyam [de iuſticia] ſcȝ xpi quaȝ
non acceptauerūt hoīes mūdani: nec imita
ri voluerūt [quia vado ad patrē] Ly. ꝑ hoc
enī ꝙ chriſtus reſurrexit τ ad celum aſcen-
dit declarata eſt eius iuſticia: quia ſoli iuſti
intrant celum. Unde pš. cxvij. Hec porta
dñi iuſti intrabunt in eam [τ iam non vide
bitis me] preſentia corporali habitantē vo
biſcū: quia poſt aſcenſionē apoſtoli ampliꝰ
non viderunt in terris chriſtum [de iudi-
cio vo] ſcilicet futuro qđ mūdus non timu
it: oportebat tamē timere [quia ꝑnceps hu
ius mūdi iam iudicatꝰ eſt] id eſt. ꝯdemna
tus diuina ſententia tanq̄ obſtinatꝰ: τ per
ꝯſequens omnes ei
adherentes eodem
iudicio oſtendunt
ꝯdemnabiles: ſi enī
deus angelis peccā
tibꝰ non pepercit:
nec hoīibus parcet:
[adhuc multa ha-
beo vobis dicere: ſȝ
non poteſtis porta-
re modo] ſcilicet ꝓ
pter veſtram impfe
ctionem τ illoꝝ di-
cendoꝝ ꝺ altiſſimis
fidei arduitatē τ ꝓ
funditatē [Cum au
tem venerit ille ſpi
ritus veritatis] Ly.
id eſt. ſpūſſanctꝰ q̄
eſt veritas ꝑ eſſenti
am τ affectionē do-
cendo eam [ille do
cebit vos oēm veri
tatem] Ly. ſcilicet
neceſſariam ad ſalu
tem: non ſolum pro
ꝑſonis veſtris: ſed
etiam ad regimē ec
cleſie τ fideliū inſtructionē [non enī loquet̄
a ſemetipſo] Ly. qꝛ ſicut non eſt a ſemetip-
ſo ſed a pr̄e τ filio: ita nec a ſe loquit̄ [ſȝ que
cunqꝫ audiet] a me τ a pr̄e: qꝛ ſuū audire ē
ab eis ꝓcedere [loquet̄] ſcȝ vob̄ [τ que fu-
tura ſunt anūciabit vob̄] Ly. multa enī de
futuris ꝑ ſpūmſanctū reuelata fuerūt apoſtol̄
ſicut aplo Johāni reuelatꝰ eſt ꝓceſſus ec-
cleſie vſqꝫ ad finē mūdi: in Apocal̄. τ petro
ſuū martyriū ſm ꝙ ipſemet dicit. ij. Pe.
j. Scio qꝛ velox ē depoſitio tabnaculi mei
Et Paulo reuelatū eſt ꝙ in nouiſſimis die
bus diſcedent q̄dam a fide: vt habet̄. j. Ti
moth. iiij. [ille me clarificabit] Tho. quia
ad inuocationē nois mei faciet opa mirabi
lia [quia ꝺ meo accipiet] .i. ſciāȝ τ agnitio
nē hēbit a pr̄e ſicē τ ego [τ ānūciabit vob̄.]

Dominica. IIII. poſt octauas paſche. Euangeliū Joh. XVI.

In illo tempore. Di. i. di. ſ. Amē amē dico vob: Si q̄d petieritiſ p̄rēz in noīe meo dabit: vob. vſqȝ mō n̄ petiſtiſ q̄cq̄ȝ in noīe meo. Petite ⁊ accipietiſ vt gaudiū vr̄m ſit plenuȝ. Hec in ꝓuerbijs locut⁹ ſuȝ vobis venit hora cū iaȝ nō in ꝓuerbijs loquar vobis: ſed palam d̄ patre meo annunciabo vobis. In illo die in noīe meo peteti ſ. Et nō di-

Poſtilla.

Amen amē dico vobis Jo. xvj. Hiſtoria hui⁹ euāg. facta eſt āno chriſti. xxxiij. ix. kalen. Ap̄lis feria. v. ī cena dn̄i. luna. xiij. inditiōe. vj. Añ initiū illi⁹ euāge. ſcribit ſanct⁹ Jo. in eo. c. q̄ xp̄s poſt cenaȝ dixit diſcipulis ſuiſ Nunc vos q̄dez triſticiam habetiſ. Iterum autem videbo vos ⁊ gaudebit cor veſtrū: ⁊ gaudiū veſtrum nemo tollet a vobiſ. Tunc poſt modum ſequit̄ euāgeliū hodi. [Amē amē dico vob] Hora: hic dn̄s Jeſus ꝯſolatur diſcip̄los ex petitionū ſuaruȝ exauditiōe: ⁊ iuramentuȝ p̄mittit vt hō nō heſitet de petitiōe dicēs: [Amē amen dico vob. Si q̄d petieritiſ p̄rēz in noīe meo] .i. pertinens ad ſaluteȝ: q: Jeſus qd̄ eſt nomē xp̄i ſaluator interp̄tatur [dabit vobiſ] et ſi nō ſtatim tn̄ finalit̄ dabit: vel illd̄ qd̄ petitiſ vel eo melius [vſqȝ mō nō petiſtis q̄cq̄ȝ in nomīe meo] q: nō erat tp̄s oportunū: q: dn̄s ieſus erat cū eis p̄ſentialit̄ q̄ oīa dabat. Añ Chryſ. Quid peterent q̄ oīa bona ſecū haberēt [Petite et accipietis: vt gaudiū veſtrū plenuȝ ſit]. Tho. q: oīs petitio ad illud gaudiū referri dȝ: hoc gaudiū ꝯſiſtit ī dotib⁹ aīe ⁊ corpiſ ⁊ erit ple^m gaudiū ī btīs. Añ dr̄ ī pſ. xvj. Satiabor cū apparuerit gl'ia tua [hec ī ꝓuerbijs locut⁹ ſū vob] .ſ. Ego ſū vitiſ vera ⁊ voſ palmites. Item ibi: Mulier cum parit triſticiam habet: quia venit hora ei⁹ [venit hora cum iaȝ nō in ꝓuerbijs loquar vobis: ſed palaȝ de patre meo annūciabo vobis] Chryſ. hoc erit tp̄s reſurrectionis: q: tunc oīa manifeſte eos docuit. Nam p̄ q̄draginta dies apparuit eiſ poſt reſurrectioneȝ ſuam loquēs eis de regno dei. Act. j. Ly. xp̄s poſt reſurrectionē clari⁹ ⁊ expreſſius docuit apoſtolos de regno deiſ q̄ ante. Ipſi enim erant magis capaces: quia habebant ſenſuȝ apertū ad intellectū ſcripturarū vt habetur Lu. vl. [in illo die] ſcilicet in die penthecoſten [in noīe meo petetis] .id eſt. petēdo nomen meū inuocabitis: q: poſt aſcenſionem ⁊ miſſioneȝ ſpūſſancti apoſtoli magis virtutē noīs Jeſu xp̄i ſentiebant q̄ ante: ⁊ ideo petitiones ſuas in noīe Jeſu formabant: et propter hoc orōneſ eccleſie in fine formantur in nomīne Jeſu dicendo: per dn̄m nr̄m Jeſum xp̄m ⁊c. [⁊ non dico vobiſ quia rogabo patrem de vobis] Tho. q. d. ad exaudiendū veſtras petitiones apud patrem non erit neceſſaria oratio mea: quia ſolus amor quo diligitis me ſufficit patro-

co voƀ: q₂ ego rogabo pr̄ez ꝺ voƀ
Ipſe enī pr̄ amat vos q₂ vos me
amaſtꝭ ⁊ credidiſtꝭ q₂ a deo exiui.
Exiui a pr̄e ⁊ veni ī mūdū. Iterꝝ
relinꝙ mūdū ⁊ vado ad pr̄ez. Di-
cūt ei diſcipuli ei⁹. Ecce nūc palā
loq̄rꝭ ⁊ ꝓuerbiū nullū dicꝭ. Nunc
ſcim⁹ q₂ ſcis oīa ⁊ nō op⁹ ē tibi vt
q̄s te int̄roget. In hoc credimus
quia a deo exiſti.

In die Aſcenſionis domini.
Euangelium Marci. XVI.

IN illo tem-
pore: Recumbentibus

cinaris [ipſe enim pr̄ amat vos] amās facile
dat amāti [q₂ vos me amaſtꝭ] vt₂ Io. xiij.
Qui diligit me diliget̄ a pr̄e meo [⁊ credi
diſtꝭ q₂ a deo exiui. Exiui a pr̄e] p̄ et̄nā ge-
neratione [⁊ veni ī mūdū] p̄ carnis aſſum-
ptionē [iterū relin-
quo mūdū] p̄ paſſio
nē ⁊ corp̄alē p̄ n̄tiā:
[⁊ vado ad pr̄em]
p̄ aſcēſionē qñ exal
tat⁹ ē vſq₃ ad dexte
rā dei pr̄is [dicūt ei
diſcipuli eius: ecce
nunc palā loq̄ris ⁊
ꝓuerbiū nullū di-
cis] Ly. clari⁹ loq̄-
bat̄ ꝺ ꝓceſſu eius a
pr̄e: ⁊ ꝺ aduētu ei⁹
in mūdū p̄ carnis aſ
ſumptionez q̄ꝫ fece-
rat ante [nūc ſcim⁹
q₂ ſcis oīa] Ly. ex
doctrina enī eius ⁊
miraculis pleni⁹ ei⁹
deitatē cog̅ſcebant
[⁊ non eſt opus: vt
q̄s te int̄roget] ſe-
pe enī dicit glo. vo
lentes ab eo q̄rere audiebāt ſolutionē an̄q̄ꝫ
ꝓponerēt queſtionē: ⁊ ſic p̄us eis r̄ñdit an
teq̄ꝫ quererēt [in hoc credim⁹ q₂ a deo exi-
ſti] Tho. q. d. intelligētia oīum occultorū
facit nos credere q̄ꝫ tu ſis ver⁹ ⁊ natural' fi-
lius dei in q̄ ſunt oēs theſauri ſapīe ⁊ ſcien
tie dei abſcōditi. ¶ Vñ circa p̄ns euāg. vbi
dr̄: Petite ⁊ accipietis: notādū ſm̄ Augu.
q̄ꝫ triplicia ſunt bona ī genere. Infima: me
dia: ⁊ ſumma. Infima bona ſunt t̄p̄alia: q̄
q̄ſi nihil ſunt. Vñ Hiere. iiij. Aſpexi terrā
et ecce q̄ſi vacua erat ⁊ nihil: ⁊ talia ſub cō
ditiōe peti p̄nt moderate: videlicet ſi plac₃
da ſanitatē t̄p̄alia ⁊ vitā ⁊c. ⁊ rō eſt: q₂ aliq̄
bus bona t̄p̄alia vt ſciētia honores ⁊ amici
diuitie ⁊ ſimilia: q̄ñq₃ alijs ſunt occaſio pec
candi alijs occaſio merēdi: ſ₃ q̄b⁹ ꝓſint ⁊ q̄-
bus obſint ſolus deus ſcit: ideo ſibi cōmit-
tenda ſunt. Alia ſunt bona media. ſ. v̄tu-
tes q̄ nulli obeſſe p̄nt: ⁊ illa feruent̄ ſūt pe-
tenda. Alia optīa: vt b̄titudo celeſtꝭ: ⁊ illa
bona petēda ſūt feruētiſſime. Sed q̄rit̄ cur
de⁹ non ſtatī dat q̄ꝺ petit̄: R̄ñdet̄ p̄mo: q₂
tūc hō min⁹ meritū h̄ret nō iterādo orōnē
Scd̄o q₂ vilipēderet̄ vl' min⁹ curaret̄ illud
q̄ꝺ cū modico labore acq̄reretur. Tertio vt
deſideriū augeat̄ vt₃ in muliere chananea.
Quarto vt hō hu-
miliet̄: vt₃ ī eadem
chananea q̄ ſe canē
fatebat̄. Quīto q₂
meliora t̄ñ dū dare
vult de⁹ t̄p̄e oportu
no: ⁊ qñ ipī hoī fue
rit vtile.

¶ Poſtilla:
Recūbētib⁹
vndecī di-
ſcip̄. Mar.
xvj. Hiſtoria huius
euāg. facta eſt āno
xp̄i. xxxiij. iij. no-
nas iunij. lūa. xxvij
feria. v. videl₃ ipſo
die aſcēſiōis. ī ditio
ne. vj. Vñ initiū il-
lius euāg. ſcribit. ſ.
Lu. q̄ꝫ xp̄s dixit di
ſcipulis ſuis. Vos
eſtꝭ teſtes hoꝝ. Ly
ra ſcilicet paſſionis ⁊ reſurrectiōis. Et ego
mittam ꝓmiſſum patris in vos: ſc₃ ſp̄m̄ ſan
ctum: vos aūt ſedete in ciuitate q̄ adusq₃ in-
duamini v̄tute ex alto. Tūc poſtmodū ſeq̄t̄
euange. hodier. Recūbentibus vndecī di-
ſcipulis. Dn̄s noſter ieſus chriſtus cum in
his q̄dragīnta diebus per multas appari-
tiones diſcipulis factas reſurrectionē ſuaz
approbaſſet: hodie in die aſcēſiōis his ip̄ꝭ
voluit apparere: ſcilicet in mēſa dū prāde-
bant. Nam vt dicit mgr̄ in hiſtoria ſcho-
laſtica: oēs tam apoſtoli q̄ꝫ alij diſcipuli et
mulieres habitabāt in iſta parte in hieruſa
lem: que dicit̄ mello: in monte ſion vbi da-
uid conſtruxerat ſibi palacium: ⁊ ibi erat il-
lud cenaculum grande ſtratum in quo pre-
cepit dominus ſibi parare paſcha ⁊ in cena
culo illo habitabant tunc vndecim apoſto-
li: ceteri vero diſcipuli ⁊ mulieres habita-
bant circumquaq₃ per diuerſa hoſpitia: et
vt dicitur in principio hodierni euangelij.
[Recumbentibus]. id eſt. comedentibus

vndecim diſcipulis apparuit ill'
ieſus: ⁊ exprobrauit incredulita-
tem illorum ⁊ duriciam cordis:
quia his qui viderāt eum reſur-
rexiſſe non crediderūt: ⁊ dixit eiſ
Euntes in mūdū vniūſum ꝑdica
te euāgeliū omni creature. Qui
crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit ſal-
uus erit: qui xo nō crediderit cō
demnabit. Signa autem eos qui
crediderint hec ſequētur. In no-
mine meo demonia eijcient: lin-
guis loquent̄ nouis: ſerpētes tol-

[vndecim diſcipulis] ſcilicet in illo cenacu
lo hodierna die [apparuit illis Ieſus ⁊ ex-
probrauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duriciē cor-
dis] Ly. non que tunc erat in eis: ſed que
ante fuerat in ipſis diſcipulis [quia his qui
viderāt eū reſurre-
xiſſe nō crediderūt]
vt patet d̄ Thoma
qui ñ credidit alijs
diſcipulis: ⁊ ſimilit̄
alij diſcipuli nō cre
diderūt Marie ma
gdalene ⁊ alijs mu
lieribus: ⁊ comedit
cum eis. Vñ Act.
j. Cōueſcens prece
pit eis ab hieroſoly
mis ne diſcederent
ſed expectarēt pro-
miſſionē patris. id
eſt aduentum ſpiri-
tuſſancti a patre ꝓ
miſſum: ⁊ ſm magi
ſtrū in hiſtorijs hoc
dicto ꝑcepit eis vt
egrederent̄ de ciuitate: ⁊ ſic ſtatim euanuit
ab oculis eorum: ⁊ īmediate poſt cōmeſtio
nem vndecim apoſtoli ⁊ alij diſcipuli ⁊ mu
lieres vnanimit̄ de ciuitate egreſſi venerūt
ad montem oliueti: ⁊ ibi dñs Ieſus ſecūda
rio hodierna die apparuit: ⁊ vt ait mgr̄ in
hiſtorijs: hanc ꝓmiſſionē apl'oꝝ qua vna-
nimiter d̄ ciuitate ſunt egreſſi: repñtat ec
cleſia ſingulis dieb⁹ dñicis ꝓceſſionē faci-
ens egrediēdo extra eccleſiā preferēdo cru-
cem ante ꝓceſſionē. Nam ꝑ crucē que pre-
fert̄ repñtat dñs noſter Ieſus xp̄us q̄ nos
ꝑceſſit ⁊ ſuo exēplo nobis viam ad celū oſtē
dit: ⁊ q' ordinate vnus poſt aliū crucē ſeq̄-
tur vſqꝫ ad eccleſiā: ſignificat q' oēs xp̄iani
vitam mores ⁊ doctrinā xp̄i ſemꝑ pre ocu-
lis habere debeant: ⁊ ſuam vitam exemplo
xp̄i ꝯformare: ⁊ ſic ꝓficere de xtute in xtu
tem: traſeūdo donec intrent celeſtē eccleſiā
id eſt. patriā eternā: vbi videant facie ad fa
ciem diuinā naturā ſm illud in pſ. lxxxiij:
Ibunt de xtute in xtutē: ⁊ ſic videbit̄ de⁹
deoꝝ in ſion. Poſt hoc cōmiſit dñs Ieſus
apl'is officiū predicatiōis dicēs: [Euntes ī
mūdū vniuerſum ꝑdicate euāgeliū] Hug.

non ph'oꝝ vanitates: aut certe ꝓprias ficti
ones. ad Ro. j. Nō erubeſco euāgeliū [om
ni creature] Ly. oī hoī qui habet ꝯuenien
tiam cū oī creatura: ꝑ eſſe enī ꝯuenit cū in-
aīatis: ꝑ viuere cum vegetabilib⁹ ⁊ plātis:
ꝑ ſentire cum aīali-
bus: ꝑ intelligere
cum angelis: ideo
deſignat̄ noīe oīs
creature [qui credi
derit ⁊ baptizatus
fuerit] Ly. nō eniꝫ
ſufficit fides ſine ba
ptiſmo: ꝑ quē quis
incorꝑat̄ xp̄o: ſi aſ-
ſit facultas recipiē-
di baptiſmū fluminis
ſi aūt nō aſſit facul-
tas ſufficit baptiſ-
mus ſanguinis: vt in
martyrib⁹ q̄ ꝓ xp̄o
interfecti ſunt añq̄
eēnt baptizati: vel
baptiſmo flaminis ſi-
cut eſt in hñtib⁹ fi-
dem chriſti ⁊ deſiderāt baptiſmū: ſed ꝑue-
niunt̄ morte anteq̄ poſſint implere [ſaluus
erit] ſcꝫ ſalute eterna: ſi ſaltem oꝑibus te-
net. Vñ Iaco. ij. Fides ſine oꝑib⁹ mortua ē
[qui nō crediderit ꝯdemnabit̄] ſcꝫ eterna
damnatiōe [ſigna autem eos q̄ crediderint
hec ſequent̄] Ly. in ꝑmitiua enī eccleſia fi-
des erat nutriēda ⁊ firmanda miraculis: iō
gr̄a miraculoꝝ dabat̄ nō ſolū apl'is xp̄i ſed
multis alijs credētib⁹: vt patet in exēplis ⁊
legēdis ſctōꝝ [in noīe meo] id eſt. in xtu-
te noīs mei [demonia eijcient] Hec oīa ad
litterā impleta ſunt: ſepe enī apoſtoli ⁊ alij
fideles demones eiecerūt: ſicut btūs Bar-
tholome⁹: ⁊ ſic de alijs [linguis loquentur
nouis] Ly. hoc eſt factuꝫ in apoſtolis ⁊ in
alijs credentib⁹ qui erant cū eis qñ ꝑ grāꝫ
ſpūſſancti ī die penthecoſtes receperūt do-
nū linguarū: vtꝫ Act. ij. Loq̄bant̄ varijs
linguis apl'i [ſerpētes tollent] hoc patet in
Paulo. Vñ Act. xxviij. q̄ ꝑcuſſus a vipe-
ra in nullo leſus fuit: ſed viperā pendenteꝫ
ad man⁹ ei⁹ in ignē excuſſit: ⁊ Iacob⁹ apl'us
duos ingētes dracones remiſit in deſertuꝫ
quos Hermogenes ⁊ Philet⁹ ꝯcitauerāt

ↄtra eũ[⁊ ſi q̃d mortiferũ biberit ñ eos no-
cebit] hoc ad lr̃az impletũ eſt ĩ iohẽ euãge-
q̃ venenũ bibit qḋ ei ñ nocuit[ſuper egros
man⁹ ĩponẽt ⁊ bñ hẽbũt] qꝛ mlti infirmi a
diuerſis languoꝛib⁹ ſt̃ curati ex impoſitiõe
manuũ aploꝝ ⁊ ex
tactu veſtimẽtoꝝ:im
mo qḋ etiã pl⁹ ẽ:ex
vmbra petri apli ſa
nabãt infirmi vt ha
bet Act. ij. et .v.
Itẽ ꝑ man⁹ aploꝝ
fiebãt ſig̃ ⁊ ꝓdigia
mlta ĩ pplo:⁊ ñ ſolũ
ĩfirmos curabãt:ſ3
ꝑ impoſitiõ3 manu
um ipoꝝ dabat ſpi-
rituſſctũs. Vñ hẽt
Act.viij. Tũc ipo
nebãt man⁹ ſuꝑ il-
los ⁊ accipiebãt ſpi
ritũſctm̃[⁊ dñſ q̃dẽ
ieſus p⁹ q̃ locut⁹ eſt
eis].i.hec oĩa ṽba
ta3 p̃dicta ⁊ pl̃a alia
q̃ bñt Act.j.[aſſũ-
ptus ẽ in celũ] Ly
ra ṽtute ꝓpa ⁊ cu3
ĝtulatione toti⁹ fa-
milie celeſtĳ. Unde
Lu.xxiiij. Et ele-
uatĳ mãib⁹ ferebat
ĩ celũ:⁊ bñdixit eis
id ẽ.aplis ⁊ alijs fi
delib⁹ Ex hoc loco
ĩ ↄſuetudinẽ duxit
eccl̃ia:vt ſicͭ dñs ie
ſus p⁹ q̃ oĩb⁹ pactĳ
aſcẽdere voluit ĩ ce
lũ:bñdixit fidelibuſ
ſuis q̃ ſic epi ⁊ cete
ri pb̃ri pacto diuo
officio volẽtes iã ab altari recedere dãt ſuꝑ
pplm̃ bñdictiõ3 ſig̃ntes eos ſig̃ ſctẽ crucĳ et
imp̃cãtes eis bona ĩ noĩe ſctẽ trinitatĳ[⁊ ſe
det a dextr̃s dei].ſ.ↄregnãs pr̃i ĩ oĩ eq̃lita-
te ſm̃ deitatẽ[illi ãt] Ly.ſ.apli ⁊ xp̃i diſci
puli[ꝓfecti].ſ.ad mãdatũ dñi nr̃i ieſu xp̃i
[p̃dicauer̃t vbiq̃] Vñ ĩ pſ̃.xviij. In oẽm
ter.exi.ſo.eo.⁊c̃[dño coopãte] eos dirigẽ
do ⁊ ꝓtege⁹[⁊ ſmõ3 ↄfirmãte ſeq̃ntib⁹ ſi-
gnis] Hu.ſuꝑ Mar. Opa miraculoꝝ ĩ exo-
dio eccl̃ie neceſſaria fuer̃t vt fides miracu-
nutriret:mõ nõ ſt̃ necc̃ria:qꝛ fides eccl̃ie cõ
firmata ẽ. Circa pñs euãg. ⁊ ſuꝑ illa ver
ba. Eũtes ĩ mũ.vni
uer.p̃di.euãg.omi
crea.⁊c̃ Notãdũ q̃
ſm̃ Tho.d̃ aq̃.ma
ximũ miraculũ xp̃i
ĩ terrĳ fuit:q̃ ꝑ ſim
plices mũdũ ſubie-
cit fidei:qꝛ apli fue
rũt ſimplices ſ3 mũ
dũ ⁊ paupeſ mecha
nici.ſ.piſcatoreſ ⁊c̃
et null⁹ nobilis fuit
niſi.ſ.bartholo. Vñ
h̃ q̃rit q̃re nõ elegit
xp̃s prudẽtes h⁹ ſe-
culi:ſcribas q̃ fuer̃t
docti ĩ lege:diuiteſ
et potẽtes: Rñdeo
ꝓpt̃ certitudinẽ fi
dei:qꝛ ſi ſapiẽtes ſe
culi elegiſſ3 ⁊ miſiſ
ſet ad ad p̃dicãdũ fi
dẽ xp̃ianã:tũc p̃di
⁊ ĩimici fidei dixiſ-
ſent q̃ fidẽ finxiſſẽt
cũ prudẽtia ⁊ aſtu-
cia:ſi diuiteſ:tũc di
xiſſent q̃ ꝑ dona ⁊
mũera hoĩes ĩduxiſ
ſent ad fidẽ illam:ſi
ãt potẽteſ ⁊ nobileſ
tũc dixiſſet q̃ ꝑ po-
tẽtiã ⁊ coactiõ3 ho-
mines ĩduxiſſẽt ad
fidẽ:ſ3 vt nullũ illo
rum p̃di allegare
poſſet:igit ⁊c̃. Vñ
h̃ notãdũ q̃ xp̃s int̃ oẽs ſapiẽtes h⁹ mõi ni
ſi vnũ ↄuertit.ſ.gamaliele legiſdoctore3:⁊
int̃ oẽs diuites ſolũ zacheũ:⁊ d̃ oĩb⁹ nobili
bus ⁊ p̃ncipib⁹ niſi tres:nicodemũ:cẽturio
nẽ:⁊ regulũ:ſ3 d̃ paupib⁹ ⁊ ſimplicib⁹ ⁊ ig̃
bilib⁹ mltos ↄuertit:qꝛ xp̃iani a paupib⁹ ⁊
ſimplicib⁹ ortũ habuer̃t. Vñ apl̃s. Videte
vocationẽ vr̃az fr̃es qꝛ ñ mlti ſapiẽtes ſm̃

lent:⁊ ſi mortiferũ q̃d biberit nõ
eos nocebit. Suꝑ egros man⁹ im
ponẽt ⁊ bñ hẽbũt. Et dñs q̃dẽ ie
ſus p⁹ q̃ locut⁹ ẽ eis:aſſũpt⁹ ẽ in
celũ:⁊ ſedet a dextr̃s dei. Illi ãt ꝓ
fecti p̃dicauer̃t vbiq̃ dño coopan
⁊ ſmonẽ ↄfirmãte ſeq̃ntib⁹ ſignis
Dñica p⁹ aſcẽſiõ3 do. Jo.XV.

In illo tem-
pore. Di.i.di.ſ. Cũ vene-

carnē: nō multi potētes ſʒ infirma mūdi ele-
git deus.

rit paclyt⁹ quē ego mittam vob̄ a
prē ſpm̄ v̄itatꝫ: q̄ a prē ꝓcedit: il-
le teſtioniū ꝑhibebit d̄ me: ⁊ vos
teſtioniū ꝑhibebitis: qꝛ ab initio
mecū eſtꝫ. Hec locut⁹ ſū vob̄ vt nō
ſcādalizemi: abſq̄ ſynagogꝫ faci-
ent vos. Sʒ vēit hora vt oīs q̄ int̄
ficit vos: arbitret̄ ſe obſequʒ p̄ſta
re deo. Et hec faciēt vob̄: qꝛ n̄ no-
uerūt prēʒ neq̄ me: ſ; hec locutus
ſū vob̄: vt cū venerit hora eoꝝ re-
miniſcami qꝛ ego dixi vobis.

Postilla.

Cum venerit paclyt⁹. Jo. xv. Hiſto-
ria h⁹ euāg. facta ē anno xp̄i. xxxiij
ix. kal. Aplis. luna. xiiij. feria. v.
ſcʒ ī cena dn̄i. ēditi-
one. vj. Añ initiuʒ
illi⁹ euāg. ſcribit. ſ.
Jo. ī eo. c. q̄ xp̄s di-
xit diſcipulis ſuis.
Si opa nō feciſſem
ī eis: q̄ nemo ali⁹ fe-
cit pctm̄ nō h̄rent.
Nūc aūt viderūt ⁊
oderūt me ⁊ prēm
meū. Sʒ vt implea-
tur ſmo qui in lege
eoꝝ ſcp̄t⁹ ē. Quia
odio habuerūt me
gratꝫ. Tūc ſtatī ſeq̄-
tur euāg. hodiernū
Cū venerit paclyt⁹
p⁹ q̄ xp̄us dixerat
aplis d̄ iudeis. Si me pſequunt̄ ⁊ vos pſe-
quent̄ ne deſperēt ⁊ nimiū ꝯturbent̄ ꝓmiſit
eis ſpm̄ſctm̄ mittere: q̄ ꝯfortati oēs pſecu-
tiōes vincerēt ⁊ tolerarēt: ꝙ dicit [Cū vene-
rit paclyt⁹] Ly. i. ꝯſolator. Bern̄. dicit:
Spūs. i. merētiū ꝯſolator [quē ego mittaʒ
vob̄ a prē] Ly. in hoc oñdit ſpm̄ſctm̄ a ſe
ꝓcedere inq̄tū dicit ſe illū mittere [ſpm̄ ve-
ritatꝫ] qꝛ docet vos oēʒ v̄itatē: ſʒ ꝯ̄rio ſpi-
rit⁹ malign⁹ docet oē mēdaciū [q̄ a prē pro-
cedit] Tho. ex hoc arguūt greci ſpm̄ſctm̄
tm̄ ꝓcedere a prē: ⁊ n̄ a filio: ſʒ hoc n̄ ē veꝝ
qꝛ q̄cq̄d d̄ prē dꝛ ꝯuenit filio: ꝙ xp̄iani tenē-
tur credere q̄ ſpūſſctūs ꝓcedit a prē ⁊ filio
[ille teſtioniū ꝑhibebit d̄ me] Nā ſpūſſan-
ctus teſtioniū ꝑhibuit xp̄o ī hoc q̄ aplos ta-
les fecit q̄ ſciuerīt ⁊ audebāt p̄dicare euan-
geliū ⁊ fidē xp̄i corā oib⁹ intrepide: q̄ eniʒ
hoīes p̄⁹ illr̄ati ⁊ ſimplices de ꝓfunditate
ſcp̄turarū ſubito plene loq̄bant̄ ⁊ ī oib⁹ lin-
guis: fuit maxi᷑ ſignū ad ꝯfirmādā fidē xp̄i
[⁊ vos teſtioniū ꝑhibebitꝫ] .ſ. p̄dicā° oib⁹
ꝑplis [qꝛ ab initio mecū eſtꝫ] Ly. nō eſt in-
tellīgēdū q̄ fuerīt cū eo in p̄n° vite ei⁹: ſed
ab initio p̄dicatiōis, ſiue qn̄ incepit docere ⁊
miracl'a facere [Hec locut⁹ ſū vob̄] ad ꝯfor-
tatiōʒ vr̄aʒ ꝯ̄ futuras tribulatiōes [vt n̄ ſcā-
dalizemini] ſcʒ cadendo per impatientiaʒ
quando eueniēt vobis [abſq̄ ſynagogꝫ fa-
cient vos] Jam eni iudei ꝯſpirauerūt: q̄ ſi
quis ꝯfeſſus eſſet chriſtū extra ſynagogam
eijceret̄: ⁊ talis eiectio de ſynagoga repu-
tabat̄ magna: ſicut
apud xp̄ianos eie-
ctio de eccleſia per
maiorē excōicatio-
nem: ergo ipſa excō-
municatio valde ti-
menda eſt cuilibet
chriſtiano: quia ſe-
parat a deo ⁊ a ſan-
ctis ⁊ a ſacramentꝫ
et a cōmunione fi-
delium: ⁊ ipſe excō-
muntcat⁹ eſt q̄ſi pal-
mes abſciſus a vite
vt patet Johā. xv.
Ego ſum vitiſ vera
et vos palmites [ſʒ
venit hora.] Hoꝛ.
hora iſta fuit tempus p̄dicatiōis apoſtoloꝝ
[vt omnis qui interficit vos arbitret̄ obſe-
quium ſe preſtare deo] oīs eni iudeus oc-
cidens chriſti p̄dicatores putabat ſe obſeq̄-
um preſtare deo: credens q̄ defereret deuʒ
iſrael quicunq̄ ꝯuerteret̄ ad chriſtum: ita
fuerunt iudei excecati ⁊ ignorantes: ſed illa
ignorantia non excuſabat eos: quia illa ꝓ-
cedebat ex odio ⁊ inuidia contra chriſtuʒ ⁊
contra doctrinam eius [hec facient vob̄: qꝛ
non nouerūt patrem neq̄ me] hoc dicit eis
in ꝯſolationē quaſi di. ſm̄ Chryſ. Suffi-
cit in ꝯſolationē hec pati ꝓpter patrē ⁊ ꝓ-
pter me [ſed hec locut⁹ ſum vobis vt cū ve-
nerit hora eoꝝ remiſcamini quia ego dixi
vobis] Ly. iſta enim predixit chriſtus apo-
ſtolis vt ꝓuiderent ſibi de patiētia: qꝛ mi-
nus feriunt iacula p̄uiſa: vt dicit Gregori⁹
Circa preſens euangeliū vbi dicit̄: Vos
teſtimonium perhibebitis. Notandum q̄
Hugo de prato dicit q̄ chriſtus habuit te-
ſtimonium de omni loco ⁊ ab omni creatu-
ra. Nam omnia teſtificata ſunt chriſtum
ſuum auctorem eſſe. Nam de celo habuit
teſtimonium patris ⁊ ſpirituſſancti. Lu-
ce. iij. ca. Deſcendit ſpirituſſanctus corpo-
rali ſpecie ſicut columba in ipſum. Et vox

patris de celo audita est. Hic est fili' me'
dilect' Mat. iij. Itẽ testioniũ angeloꝝ vtz
Lu. ij. Euangelizo vob gaudiũ magnũ: qr
nat' ẽ nob saluator Item celi dũ ipo orãte
apti sũt celi sup eũ ⁊ ꝓtestati sũt ipm eẽ verꝫ
deũ Lu. iij. Itẽ de
padiso ⁊ de lymbo
patrũ habuit testio
niũ moysi ⁊ helie:
vtz Mat. xvij. Ap
paruerũt ei moyses
et helias. Itẽ mlta
corpa sctõꝝ surrexe
rũt: vtz Mat. xxvij
Itẽ demões ei testi
moniũ reddiderãt:
vtz Lu. iij. Exibãt
demõia clamãtia ⁊
dicẽtia: qr tu es xp̃s
fili' dei viui. Itẽ d̃
mũdo habuit testio
niũ. xij. aplõꝝ. lxxij
discipłoꝝ: ⁊ mltoꝝ
alioꝝ: vtz Act. iij.
Uirtute mag̃ redde
bãt apli testioniũ ie
su xp̃o. Itẽ habuit
testioniũ ab oĩ crea
tura. Nã stella no-
ua i sua natitate te-
stificaca ẽ: vtz Mat
thei. ij. Uidim' stel
lã ei' i oriẽte. Itez
sol obscurat' i mor
te ei' ⁊ ꝓtestat' ẽ eũ eẽ deũ Lu. xxij. itẽ ma
re dũ se solidũ ꝓbuit ipm ꝯfessuꝫ ẽ Lu. vj.
Itẽ infern' dũ q̃s tenebat reddidit: ipm au
ctorẽ vite eẽ ꝓtestat' ẽ ps̃. xxiij. Itez terra
dũ ipo moriẽte ⁊ resurgẽte tremuit. Itẽ pa
nes ⁊ pisces dũ ad ei' imperiũ multiplicati
sũt: ipm eẽ deũ demr̃abãt: vtz Jo. vj. Opa
q̃ ego facio ipa sũt q̃ testioniũ phibẽt de me.
Et breuit oĩs creatura ꝑter pctõrẽ q̃ ipꝫ ne
gat: facti testioniũ xp̃o reddit. Uñ apls ad
Ti. j. Cõfitent se nosse deũ: facti aũt negãt
Pctõr eñi q̃nq̃ꝫ ꝑ vno denario negat xp̃ꝫ
cũ in noĩe ei' scient piurat. ¶ Sequit h̃ in
euãg. p̃nti. Absq̃ꝫ synagogis facient vos.
Ubi notãdũ q̃ excõicatio maior valde ti-
menda ẽ ꝓpt tria. Primo qr excõicat' se-
par a deo ⁊ ab oĩb' xp̃ifidelib' tã in vita q̃z i
morte sic palmes a vite: vtz Jo. xv. Ego sũ
vitis ve. ⁊ vos pal. ⁊ sic palmes abscisa nihil
valꝫ ãpli' nisi ad ignẽ: sic excõicat' maiori
excõicatiõe. Scdo qr excõicat' ꝓuat meri-
to passiõis xp̃i ⁊ oi-
um sctõꝝ ⁊ etiã oi-
bus missis: oronib'
elemosynis: ⁊ oĩb'
suffragijs ⁊ idulgẽ
tijs: ⁊ oĩb' bonis ec
clesie: ⁊ oĩno ⁊ tota
lit remanet nud' ⁊
miser ⁊ miserabil' ⁊
paup ⁊ cec'. Et ꝓ
pterea dic Augu.
Nihil dꝫ xp̃ian' sic
formidare sic sepa-
ri a corpe xp̃i. s. per
excõicatioꝫ maiorẽ
Tertio qr excõica-
t' mltos ific: qr oẽs
q̃ pticipãt ei sciẽter
publice d̃nũciato.
Uñ d̃r i d̃cretis. Cõi
cãs excõicato idebi
te: excõicatioꝫ icur
rit. xj. q. iij. ꝑcipue
et. c. si q̃s eps: vñ ẽ
morb' ꝯtagiosus si
cut lepra: iõ ab hoi
bus sic lepra dꝫ vi-
tari nã mag̃ ifamia
ẽ ⁊ vitupiũ ab eccl'a
expelli vł vitari ab hoĩb' sic leprosus. Uñ
excõicat' ẽ magis ifamis q̃ iude' vł sarrace-
n': qr cũ illis hẽm' pl' loq̃ q̃ cũ excõicato.
Uñ d̃r i dec. Pagão pl' lꝫ cõicare q̃ excõi
cato. xj. q. iij. ad mẽsaꝫ. Ex iã dictis pꝫ q̃ pe
riculosuꝫ ẽ cõicare excõicato: sꝫ petis nr̃is
exigẽtib' d̃ excõicatõe maiori hodie curat
modicũ: sꝫ d̃ pticipatiõe cũ excõicatis q̃si ni-
hil curat. Uñ d̃ hoc exm legit q̃ demõiac'
inrogat' a q̃dã: an excõicatio vel pctm̃ pl'
placeat diabolo: Rñdit: excõicatio maior:
qr p illã plꝫes inficiũt: ⁊ q̃nq̃ꝫ excõicat'. cc.
inficit vna die: sicut in ꝯuiuijs ⁊ zechis: et
sic de alijs.

In die sancto Penthecostes.
Euangelium Johannis. XIIII.

In illo tem-
pore. Dixit iesus dis. suis

¶ Postilla.

Si quis diligit me sermonem meuꝫ
seruabit Johan. xiiij. Hoc euãg. lo

eutus eſt dñs ad diſcipulos ſuos ãno eius xxxiij. ix. kal'. Ap̃lis. luna. xiiij. q̃nta feria cene dñi. inditiõe. vj. Ante initiũ illi⁹ euã ge. ſcribit ſctũs Joh̃. in eo. c. ꝙ xp̃us dixit diſcipulis ſuis. Qui habet mãdata mea et

Si q̃s diligit me ſermonẽ meum ſeruabit: ⁊ pater me⁹ diliget eum et ad eum veniem⁹ ⁊ manſionez apud eũ faciem⁹. Qui nõ diligit me ſermões meoſ non ſeruat. Et ſermonẽ quẽ audiſtiſ nõ eſt meus ſed ei⁹ q̃ miſit me p̃ris. Hec locu tus ſum vob̃ apud vos manens Paraclyt⁹ aũt ſp̃ũſſanct⁹ quẽ mit tet pater in noie meo ille vos do cebit oĩa: ⁊ ſuggeret vob̃ oĩa que cunqꝫ dixero vob̃. Pacẽ relinq̃ vo bis: pacẽ meã do vob̃: nõ quõ mũ dus dat ego do vob̃. Non turbet᷑ cor vr̃m neqꝫ formidet. Audiſtis q2 ego dixi vob̃. vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretiſ me gauderetiſ vtiqꝫ quia vado ad p̃rem: q2 pat᷑ maior me ẽ. Et nũc dixi vob̃ p̃uſ q̃ꝫ fiat: vt cuz factũ fuerit credatiſ.

ſeruat ea: ille eſt q̃ diligit me q̃ aũt di ligit me diligetur a p̃re meo: ⁊ ego dili gam eũ ⁊ manifeſta bo ei meip̃m. Tũc ſequit᷑ euãge. hodi er. Si q̃ſ diligit me Guilhel. Hodie re colit eccl'ia illã ſup abũdantẽ ⁊ excellẽ tem donationẽ ſp̃ũſ ſancti: q̃ facta eſt di ſcipuliſ q̃nq̃geſima die a reſurrectione q̃ñ repleti ſunt oẽs ſp̃ũſctõ: ſ3 q2 ſpirit⁹ ſanct⁹ q̃ eſt amor pa triſ ⁊ filij hodie mit tit᷑: idcirco hodie le gitur euãgeliũ in q̃ agitur de dilectiõe quã de⁹ nob̃ infun dit ꝑ ſp̃mſctm̃ [Si q̃s diligit me] ſc3 af fectu: hoc oñdit᷑ ef fectu: q2 videl3 [ſer monẽ meũ ſeruabit et p̃r meus diliget eũ] ꝑ qd oñdit ſe vnũ cum p̃re in eſſentia: [⁊ ad eũ veniem⁹] Guil. Ego ⁊ p̃r ⁊ ſpirit⁹ ſctũs [⁊ mãſionẽ apud eũ faciem⁹] in p̃ſen ti ꝑ gr̃am ⁊ in futuro ꝑ gloriã [q̃ nõ diligit me ſermonẽ meũ nõ ſeruat] Ly. tales ſunt mũdani hoĩes ⁊ puerſi [⁊ ſermonẽ quẽ au diſtis nõ eſt me⁹] ſupple tantũ [ſed ei⁹ q̃ mi ſit me p̃ris. Hec locut⁹ ſum vob̃ apud vos manẽs] ſc3 p̃ñtia corꝑali. [Paraclyt⁹ aũt ſp̃ũſſctũs quẽ mittet p̃r in noĩe meo] Tho mas ad laudẽ ⁊ gloriã noĩſ mei [ille vos do cebit oĩa] Ly. i. faciet vos intelligere oĩa q̃ vob̃ dico. Apoſtoli adhuc erãt rudes ⁊ i ti more poſiti ex auditu paſſionis chriſti: ideo ad verba chriſti non diligent᷑ attendebant et per ꝯſequẽs non capiebant ea ad plenũ:

ꝓpter qd dicit' gr̃am ſp̃ũſſancti poſtea ſup plere iſtum defectũ [⁊ ſuggeret vob̃ omia quecũqꝫ dixero vob̃]. i. ad memoriã, vob̃ re ducet oblita: q2 ap̃li multa de illis q̃ xp̃s di cebat obliti ſunt timore' paſſiõis ꝯcuſſi [pa cem relinq̃ vob̃]. i. itur⁹ ad p̃rem relin quo vob̃ pacem pe ctoris in p̃ñti [⁊ pa cem meaz do vob̃] id eſt. eternitatiſ in futuro [nõ quõ mũ dus dat ego do vo bis] q. d. nõ do vo bis pacẽ mũdanam q̃ ẽ breuis. j. Theſ. v. Cuz eni dixerint pax ⁊ ſecuritas: tũc repentin⁹ eis ſuper ueniet interit⁹ [nõ turbetur cor vr̃m:] Ly. i. non turbari debetis de receſſu meo. id eſt. d̃ morte mea: [neqꝫ formi det.] Ly. hoc ad dit: eos aſſecurãdo q2 timebãt mori cũ eo [Audiſtiſ q2 ego dixi vobis vado] Tho. ſ. ꝑ paſſionẽ vt parẽ vob̃ locũ [⁊ venio ad vos] poſt reſurrectionẽ meaz vt vos illuc introducã vt patet Joh̃. xiiij. Si abiero ⁊ p̃parauero vob̃ locum: iterum venio ⁊ accipiã vos ad meipſuz: vt vbi ego ſum ⁊ vos ſitis [Si diligeretiſ me] ſc3 pura et ſincera dilectiõe ab omni carnali abſtra cta [gauderetiſ vtiqꝫ q2 vado] ſm̃ qd ho mo [ad p̃rem] ſc3 ad ei⁹ gloriã [q2 p̃r ma ior me ẽ] Ly. nõ ſm̃ deitatẽ in q̃ filius ei⁹ eq̃lis p̃ri, eſt ſed ſm̃ hũanitatẽ in q̃ fili⁹ ẽ mi nor p̃re [⁊ nũc] Tho. exñs vobiſcũ paſſibil' et mortalis [dixi vob̃] ſc3 ꝙ ꝑ paſſionẽ va do ad p̃rem [p̃uſq̃ꝫ fiat: vt cũ factũ fuerit cre datis] Ly. ſc3 ꝙ nõ tm̃ ſum hõ ſed etiam deus q̃ certitudinalit᷑ predico futura ꝯtin gentia: qd eſt ꝓpriũ ipſi⁹ dei: ſm̃ qd dicit᷑ Eſa. xlj. Annũciate nob̃ que futura ſunt: ⁊

Jam non multa loquar vobiſcū: venit enim ꝓnceps mundi huiuſ mundi ⁊ in me non habet quicꝙ̄. Sed vt cognoſcat mundus: quia diligo patrem: ⁊ ſicut mandatū dedit mihi pater: ſic facio.

Feria.II. penthecoſtes. Euāgelium Johan. iii

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sic deus dilexit mundū vt filium ſuum vnigenitū daret vt omnis qui credit in eum non pereat: ſed habeat vitam eternā.

dicemus quia dij eſtis [Jam non multa loquar vobiſcū].id eſt. in hoc mortali corpore exiſtens: quia tempus ſue captionis erat ꝓpinquū [venit enī ꝓnceps huius mūdi] Tho.id eſt.diabolus qui ꝓncipaẗ amatoribus huius mundi: et regit eos qui ſpōte per peccatū ſe ei ſubijciūt: venit enī in miniſtris ſuis ad me capiendū ⁊ ducendum ad mortē [⁊ in me non habꝫ quicꝙ̄].i. nullum peccatū ⁊ per ꝯſequens nullam mortis cauſam qꝛ morſ intrauit mūdum ꝑ peccatum ad Roma.v. [ſed vt cognoſcat mūdus].i. humanū genus [quia diligo patrem] q.d. Non morior qꝛ habeam culpam: ſꝫ vt impleam patris obedientiā cui⁹ voluntas eſt vt ꝑficiatur redemptio humani generis: que nō poteſt compleri ex dei ordinatiōe niſi per mortem meam [⁊ ſicut mandatū dedit mihi pater ſic facio].i. ex obedientia patris libenẗ ſubeo mortem. ¶ Circa ꝑſens euange. vbi dicitur: Ad eum veniem⁹ ⁊ manſionē apō eum faciemus. Notandū ꝙ ſicut Hug. de prato dicit ꝙ apoſtoli fuerint pleni ſpiritu ſancto oſtendiẗ quadruplici ſigno. Primū eſt in tribulationib⁹ ⁊ infirmitatib⁹ nō murmurare: nam vas plenū non reſonat dū tangitur ſed vacuū: ſic apoſtoli in infirmitatib⁹ non murmurauerūt: vt patet Lu.x. Ecce ego mitto vos ſicut agnos in medio lupoꝝ. Imo apoſtoli non ſolum non murmurauerūt in ꝑſecutionib⁹ ⁊ tribulationib⁹ ſed ⁊ gaudebant: vt patet Act.v. Ibāt apoſtoli gaudentes a ꝯſpectu concilij qm̄ digni habiti ſunt pro noīe Jeſu ꝯtumeliā pati. Unū apoſtolus ad Roma.v. Sed ⁊ gloriamur ī tribulationib⁹. Secundū eſt firmiter ꝯſiſtere. Nam res plena ſtat firma: ſic apoſtoli pꝰ ꝙ ſpiritūſanctū receperunt ī fide ⁊ bonis operibus firmi ſteterunt. Nam nec reges nec ꝓncipes mundi cum tormentis nec caro ꝓpria cum oblectamentis: nec demones cū temptamentis potuerunt ipſos mouere: vt patet ad Ro.viij. Quis nos ſeꝑabit a charitate dei: q.d. nullus. Tertiū eſt de plenitudine effundere. Nā fons plen⁹ effundit aquā: ſic apoſtoli tāꝙ̄ plenus fons ⁊ superexcreſcens totum mūdū gratijs ⁊ doniſ ſpiritualibus repleuerunt: vt patet Heſter.x. Fons paru⁹ creuit in fluuiū maximū ⁊ ī aquas plurimas redundauit. Quartum eſt nihil plus recipere. Nā vas plenū nihil pl⁹ recipit: ſic apoſtoli nihil terrenum ⁊ a ſpiritusctō alienum receperunt: vnde nec diuitias nec honores nec delitias corporis amplius recipere voluerunt: vt patet Matth.xix. vbi dixit Petrus apoſtolus. Ecce nos reliquim⁹ omnia et ſecuti ſum⁹ te. Unde etiam apoſtol⁹ paulus ad Phil.iij. Omnia arbitratus ſū vt ſtercora vt chriſtum lucri ⁊c. Si autem qs vult ſcire an ſpirituſancto plenus ſit: predicta quattuor in ſe ꝯſideret: ⁊ ſic bonā ſpem habeat ꝙ hodie receperit ſpiritūſanctū cū apoſtolis. ¶ Poſtilla.

Sic deus dilexit mūdum Johā.iij. Hiſtoria huius euangelij completa eſt anno chriſti.xxxiij.ix.kalen. Aprilis.feria.vj.luna.xv. inditione.vj. Sed dñs hoc locutus eſt anno eius.xxxij. vj.nonas Maij.ſabbato luna.xiij.inditione.v. Ante initium illius euangelij ſcribit ſanctus Johannes in eo.c. ꝙ chriſt⁹ dixit diſcipulis ſuis. Sicut Moyſes exaltauit ſerpentem in deſerto: ita exaltari oportet filium hominis: vt omnis qui credit in ipſū

Non enim miſit deus filium ſuū in mundum vt iudicet mundum ſed vt ſaluetur mundus per ipſum. Qui credit in eum non iudicatur. Qui autē non credit iā iudicatus eſt: quia non credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc eſt autem iudicium: quia lux venit ī mundum ⁊ dilexerunt homines magis tenebras ꝙ lucem. Erant enim opera eorum mala: omnis enim qui male agit odit lucem: ⁊ non venit ad lucem: vt non arguantur opera eius. Qui autem facit veritatē venit ad lucem vt manifeſtentur opera eiuſ: quia ī deo ſunt facta.

Non pereat ſed habeat vitam eternā. Tūc ſtatim ſequitur euangeliū hodiernū. [Sic deus dilexit mūdum]. id eſt. hominē [vt filium ſuū vnigenitū daret] Ly. qui eſt bonum infinitū. Ex quo apparet maxima dei dilectio: vt patz ad Roma. viij. Qui proprio filio ſuo nō pepercit: ſed ꝓ nobis omnibus tradidit illū [darz] Thomas non vt venderet ſed daret gratis et liberalit̄ naz nullis meritis noſtris exigentibus eſt incarnatus ⁊ crucifixus [vt omniſ q̄ credit in eum] Tho. fide per dilectionez operante ⁊ vſqꝫ ī finem perſeuerante: [non pereat ſed habeat vitam eternā] Tho. modo in ſpe ſed tunc in re [non enim miſit deus] ſcilicet pater [filiū ſuum in mūdum vt iudicet mūdū] Ly. ſcilicet in primo aduentu ſuo: tunc enī non venit iudicare ſed magis iudicari pro mundi ſalute: ideo ſequitur [ſed vt ſaluet̄ mundus per ipſum] vt patet Johan. xiij. Non veni vt iudicem mūdum: ſed vt ſaluificem mūdum [qui credit in eum] Ly. tendendo in eum per charitatem [non iudicat̄]. id eſt non habet cauſam vnde ꝯdemnetur] q̄ autem non credit iam iudicatus eſt] Ly. id ē habet in ſe cauſam manifeſtaz ſue ꝯdemnationis [quia non credit in noīe vnigeniti filij dei] qui venit pro ſalute mūdi. Nam ad ſalutem peruenit̄ per nomen vnigeniti filij dei [hoc eſt autem iudicium]. id eſt. cauſa damnationis [quia lux] Ly. id eſt. chriſtꝰ qui eſt lux vera [venit in mūdū] ſcilicet carnem aſſumendo ⁊ in ea apparens ſalutem humani generis operando. [Et dilexerunt homines magis tenebras] Tho. id eſt. delitias carnis ⁊ diuitias mūdi [ꝙ lucem]. i. apertam predicationē chriſti arguentē peccata: [erant enim opera eoruz mala] Tho. que a luce diſcordāt ⁊ tenebras querunt: ⁊ ideo dicunt̄ opa tenebrarū [Ois enī q̄ male agit]. i. q̄ in malis opibꝰ delectat̄: [odit lucē] q̄ tn̄ naturalit̄ oībꝰ ē amabil [⁊ nō vēit ad lucē vt non arguant̄ opa eius] Tho. oīſ enī q̄ delectat̄ in mal opibus ſubt̄fugit lucē p̄dicatiōis ⁊ v̄itatis ⁊ odit eos q̄ mala ſua māifeſtāt ⁊ rep̄hendūt [q̄ autē facit veritatem]. i. opa cōformia volūtati dei [venit ad lucez]. i. in palam [vt manifeſtent̄ opera eius] Tho. ſcꝫ ad aliorū exemplar ⁊ edificationē [quia in deo ſūt facta]. i. ad gloriā dei. ¶ Circa p̄ſens euange. vbi dicitur: Sic deus dilexit mōz: dicē Hu. d̄ pra. ꝙ maxia charitas dei p̄ris ad hoīem q̄tū ad q̄ttuor demonſtrat̄. Primo qꝛ filiū ſuū hoīem ⁊ naturam humanā tanꝙ in ſponſam ſibi accepit vt cantat̄: Hodie celeſti ſponſo iūcta eſt eccleſia. Ecce mirabilis amor: ꝙ impator diues potens ⁊ pulcher: ſapiēs ⁊ eternꝰ accepit paupculam inualidam inſipientem et morte ꝯdemnatā: ad Heb. ij. Nuſꝙ angelos apprehēdit ſed ſemen Abrae. Scdo in eo ꝙ eūdē filiū poſtꝙ carnē aſſumpſit fecit trigintatribꝰ ānis ſeruire hoīem erudiēdo et informādo: ⁊ tandē ꝓ ipſo redimēdo cōſtituit eū mori. Tertio in eo ꝙ hoīes ſibi ī filios adoptauit ⁊ frēs xp̄i eſſe voluit. Vñ j. Jo. iij. Videte q̄lē dilectionez dedit nob deꝰ vt filij dei noīemur ⁊ ſimꝰ. Quarto ꝙ hoīes ſic redēptoſ ⁊ ī filios adoptatos heredes regni ſui fec̄ cū filio ſuo ieſu xp̄o: Ro. viij. Filij dei ſumꝰ: ſi aūt filij ⁊ heredes: heredes q̄dem dei: coheredes autem chriſti.

Feria III. penthecoſtes Euāgelium. Johan. X.

IN illo tempore. Di. ie. diſci. ſ. Amē amē dico voƀ. Qui nō intrat per oſtiū in ouile ouiū ſ; aſcēdit aliūde: ille fur ē⁊ latro: q̄ aūt intrat ꝑ oſtiū paſtor ē ouiū: huic oſtiariuſ apit: ⁊ oues vocē ei⁹ audiūt. Et ꝓprias oueſ vocat noīatim ⁊ educit eas Et cū ꝓprias oues emiſerit añ eas vadit: ⁊ oues illum ſequunt̄: q̄r ſciūt vocē ei⁹. Alienū aūt nō ſequunt̄ ſ; fugiūt ab eo: q̄r nō nouer̄t vocē alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiū dixit eis ieſus Illi aūt nō cogñuerūt q̄d loq̄ret̄ eis. Dixit ergo eis iterū ieſus. Amē amē dico voƀ: q̄r ego ſum oſtiū ouiū. Oēs q̄tq̄t venerūt ante me fures ſunt ⁊ latrones ſ; nō audierūt eos oues Ego ſum oſtiū: ꝑ me ſi q̄s introierit ſaluabit̄: ⁊ ingrediet̄ ⁊ egrediet̄ ⁊ paſcua iueniet. Fur nō venit niſi vt furet̄ ⁊ mactet ⁊ ꝑdat: ego veni vt vitā habeāt ⁊ abundantius habeant.

¶ Poſtilla.

AMen amē dico vobis ⁊c̄. Jo. x. Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta eſt anno xp̄i. xxxij. vj. kal. Octob. ſabbato. inditiōe v. luna. xij. Ante initiū illi⁹ euāgel. ſcribit ſanct⁹ Joh. in p̄cedēn. c. q̄ xp̄s dixit In iudiciū ego in hunc mūdū veni vt q̄ nō vident videāt et qui vident ceci fiant. Et audierūt q̄dam ex phariſeis q̄ cū ipſo erant. Et dixerūt ei. Nunq̄d et nos ceci ſum⁹: dixit eis Jeſus. Si ceci eſſetis nō haberetis pctm̄. Ly. q̄r ſi nō vidiſſent opera xp̄i hr̄ent aliquā excuſationē de hoc q̄ nō crediderūt. Nūc vo dicitis q̄r videmus pctm̄ vr̄m manet. i. aggrauatur. Tūc ſtatim ſequit̄ euāge. hodiernum [Amen amen dico voƀ] Tho. i. in veritate dico vobis [q̄ nō intrat ꝑ oſtiū] id eſt. ꝑ me humilē et paupem [in ouile ouiū]. i. in ꝯgregatione fideliū ⁊ in eccleſiā dei: in qua grex diuinit⁹ ꝯtinetur [ſed aſcēdit aliūde] ſiue ꝑ pecuniā ſiue ꝑ falſam iuſticiam ſiue ꝑ violentiā [ille fur eſt] rapiendo q̄d nō eſt ſuū [et latro] retinēdo q̄d rapuit. Ly. hoc faciunt mali hoīes ſtatū prelatiōis indebite aſſequentes [q̄ aūt intrat ꝑ oſtiū]. i. ꝑ xp̄m [paſtor ē ouiū: huic oſtiari⁹ aperit] Ly. i. ſpūſſctūs reuelat veritatem vt ſciat oues paſcere [⁊ oues vocē ei⁹ audiūt] Ly. i. doctrinā recipiūt [⁊ ꝓprias oues vocat noīatim]. i. certiſſime nouit dn̄s q̄ ſunt ei⁹: ⁊ vocat eas nō ſolū voce exterioris p̄dicatiōis ſed interne inſpiratiōis [⁊ educit eas] Ly. ð tenebris ignorātie [⁊ cū ꝓprias oues emiſerit añ eas vadit] ꝑ exēpla bonoꝝ operū [⁊ oues illū ſequunt̄] ſcʒ exempla ⁊ veſtigia ſui paſtoris [q̄r ſciūt vocem ei⁹] ꝑ inſpirationes diñas [alienū aūt nō ſequunt̄] ſcʒ q̄ eſt alien⁹ a deo vita ⁊ doctrina: ſicut eſt hereticus ⁊ q̄ habet ꝑuerſus doctrinā [ſed fugiunt ab eo q̄r nō nouerūt vocē alienoꝝ]. i. nō approbant nec ſequuntur. Hor. iſti alieni ſunt pſeudo ꝓphete: de q̄b⁹ dr̄ Mat. vij. Attēdite a falſis ꝓphetis q̄ veniunt ad vos in veſtimentis ouiū: intrinſec⁹ aūt ſunt lupi rapaces. [Hoc ꝓuerbium dixit eis Jeſus illi aūt nō cognouerūt q̄d loq̄ret̄ eis.] Tho. i. nō intellexerūt q̄s eſſʒ paſtor q̄s fur ⁊ q̄ oues [dixit ꝰ eis iterū ieſus Amē amē dico vobis: q̄r ego ſum oſtium ouiū] ꝑ q̄d intrāt oues ad fidem [Oēs q̄tq̄t venerūt añ me] Tho. ſcʒ ꝑ ſe: nō miſſi vel nō inſpirati a deo: [fures ſunt] rerū ⁊ dignitatū [⁊ latrones] aīarū: q̄r eas occidunt ꝑ falſam doctrinā [ego ſum oſtiū ꝑ me ſi q̄s introierit] ſcʒ in eccleſiā ⁊ ſocietatē fideliū [ſaluabit̄] ꝑ grām [⁊ ingrediet̄] ſcʒ ad ꝯtēplationē deitatis [⁊ egrediet̄] ſcʒ ad ꝯſiderationē

glorioſe hũanitatꝫ ĩ xp̄o [⁊ paſcua iueniet] qꝛ vtraqꝫ ꝯſideratio erit delectabilꝭ ⁊ iocunda: vtꝫ Eſa. xxxiij. Regez ĩ decore ſuo vidẽbũt [fur]. i. q̄cũqꝫ p̄ me nõ ingredietꝛ [nõ venit niſi vt furetꝛ]. i. vt ſibi vſurpet dñatuꝫ ⁊ honorez ĩ plebe [et mactet] p falſaꝫ doctrinã [⁊ pdat]. i. mittat ĩ dãnationẽ etn̄ã [Ego veni vt vitã habeãt] Thomas ĩ p̄n̄ti p grãm [⁊ abũdãti⁹ habeant] ĩ futuro p gl̄iã Vñ ap̄ls. j. Cor. ij Ocul⁹ nõ vidit nec au. audi. nec in cor ho. aſcen. q̄ prepauit de⁹ his q̄ dili eũ ¶ Circa p̄ñs euãg. vbi d̄r: Per me ſi q̄s introierit. Notãdũ q̄ Hug. d̄ pra. dicit: q̄ xp̄s dei filius pp̄t n̄raꝫ ſalutẽ q̄tuor itinera pegit Primũ fuit d̄ celo ĩ terrã vẽiẽdo: qñ carnẽ aſſũpſit d̄ gl̄ioſa vgĩe maria. Joh. xvj. Exiui a p̄re et veni ĩ mũdum. Et hoc iter fuit penoſũ qꝛ p̄ealitates hũane nature aſſũpſit: vtꝫ Eſa. liij. Vere lãguo. no. ip̄e tu. ⁊ dolo. no. ip̄e poꝛ. qꝛ hic in mũdo. xxxiij. ãnis vixit ⁊ nunq̄ riſit. Secũdũ iter fuit d̄ mõdo ad ĩferos deſcẽdẽ⁹: qñ ſedẽtes ĩ tenebꝛis viſitauit: ⁊ hoc fuit iter victorioſuꝫ: qꝛ portas inferni ꝯfregit. Tertiũ fuit d̄ inferno ad mõm redeũdo: qñ ꝯfractꝭ inferꝭ cũ magna preda a mortuis ſurrexit. Quartũ fuit d̄ mõdo ad celũ aſcẽden⁹: qñ in die aſcẽſiõis vidẽtib⁹ ap̄lis eleuat⁹ ē ⁊ nubes ſuſcepit eum ab ocl̄ eoꝝ ⁊ hoc iter fuit valde gaudioſuꝫ. Vñ p̄s. Aſcẽdit de. in iubila. ⁊ do. in vo. tu. ¶ Poſtilla.

Nemo pōt venire ad me Jo. vj. Hiſtoria hui⁹ euãg. facta eſt anno xp̄i

Feria. IIII. p̄ẽthecoſtes. Euãgelium Johannis. VI.

In illo tempore. Di. i. tur. iude. Nẽo p̄t venire ad me niſi p̄r qui miſit me traxerit eũ. Et ego reſuſcitabo eũ in nouiſſimo die: ſcp̄tuꝫ ē in pphetꝭ. Erũt oẽs docibiles dei. Oĩs q̄ audiuit a p̄re ⁊ didicit venit ad me. Nõ qꝛ p̄rez vidit q̄ſq̄ niſi is q̄ ē a deo: hic videt p̄rez. Am amẽ dico vob: q̄ credit ĩ me hꝫ vitã etn̄ã. Ego ſũ pãis vite: p̄res veſtri mãducauerũt mãna ĩ deſto et mortui ſũt: hic ē pãis d̄ celo deſcendẽs: vt ſi q̄s ex ipſo mãducauerit nõ moriatꝛ. Ego ſũ pãis viu⁹ q̄ d̄ celo deſcẽdi: ſi quis mãducauerit ex hoc pane viuet ĩ etn̄ũ. Et pãis quem ego dabo caro mea eſt pro mundi vita.

xxxij. xviij. kal. maij. feria. iij. l̄ra. xxiiij. indictiõe. v. Vñ initiũ illi⁹ euãg. ſcribit. ſ. Johan. in eo. c. q̄ iudei murmurauerũt de illo v̄bo qd̄ xp̄s dixit: Ego ſũ pa. vi. q̄ d̄ ce. deſcen. ⁊ dicebãt: Nõne hic ē ieſus fili⁹ ioſeph cui⁹ nos nouimus p̄rez ⁊ m̄rez: quõ h̄ dicit: qꝛ de celo deſcendi. Rñdit h̄ ieſus ⁊ dixit eis: Nolite murmurare ĩuicẽ [Nemo p̄t vẽire ad me] Tho. p fidẽ credẽ⁹ [niſi patꝛ me⁹ traxerit eũ]. i. adiuuet eũ p grãm ſuã. No. h̄ ſꝫ Thomã q̄ p̄r oẽs trahit qꝛ oib⁹ offert grãꝫ nõ tñ oẽs trahũtꝛ vꝭ veniũt ad xp̄m: qꝛ ſi oib⁹ offeratꝛ grã nõ tñ eã oẽs accipiunt [⁊ ego reſuſcitabo eũ ĩ nouiſſimo die] Ly. qꝛ ñ eſt aĩa ad plenũ beata donec fuerit corpi reunita [ſcp̄tũ ē in pphetꝭ Erũt oẽs docibiles dei] Tho. i. capaces dĩne doctrine: [oĩs q̄ audiuit a patre]. ſ. dĩnas ĩſpirationes pcipiẽ⁹ [⁊ didicit] eas ſeq̄ndo: [vẽit ad me] p fidẽ formatã in p̄n̄ti ⁊ p gloriaꝫ ĩ futuro [nõ qꝛ p̄rez vidit q̄ſq̄ niſi is q̄ eſt a deo]. ſ. fili⁹ q̄ natalitꝛ pcedit a patre. [Amẽ am̄ dico vob: q̄ credit ĩ me hꝫ vitaꝫ etn̄ã] Tho. i. meip̄m q̄ ſũ vita etn̄a [ego ſũ pãis vite] qꝛ ille ē vere pãis q̄ pōt p̄ſuare a morte ⁊ dare vitã etn̄ã: talꝭ pãis ē xp̄s [p̄res vr̄i mãducauerũt mãna ĩ deſto] p. xl. ãnos vt habetur Exo. xvj. Deut. viij. [⁊ mortui ſũt] oẽs corpali morte [hic ē pãis q̄ d̄ celo deſcẽdẽs] p ĩcarnatiõꝫ quẽ p̄figurabat mãna [vt ſi q̄s ex ip̄o mãducauerit]. ſ. digne [nõ morietꝛ] Tho. in p̄n̄ti p culpaꝫ ⁊ ĩ futuro p etn̄ã penã [ego ſũ pãis viu⁹]. i. viuificans

comedentẽ[q̃ de celo deſcẽdi]vt eſſem̃ pa-
nis hominũ qui erã panis angelorum[ſi quiſ
mãducauerit ex hoc pane viuet in eternũ]

deorum q̃ iã ꝯſpirauerãt Jo.ix.vt ſi q̄s eũ ꝯfi-
teret xp̃m extra ſynagogã fieret[ꝛ dixit ei.
Rabbi ſcim⁹ qꝛ a deo veniſti mgr̃] Ly.i.

qꝛ iſte pãis ĩ mãdu-
cantẽ nõ ꝯuertit̃:ſꝫ
eũ in ſe ꝯuertit:ſm
ꝙ dictũ ẽ.b.Aug.
Nec tu me mutabi
te ſicut cibũ carnis
tue:ſꝫ tu mutaberiſ
ĩ me[ꝛ pãis quem
ego dabo caro mea
ẽ]ipſa enĩ caro xp̃i ꝛ
ipſe tot⁹ xp̃s ibi ve-
racit̃ ꝯtinet̃ ſꝫ dei-
tatẽ corpus ꝛ aiaꝫ.

¶ Poſtilla.

Erat homo ex
phariſeiſ nicodem⁹
noie Jo.iij.Hiſto-
ri⁹ euãg.facta ẽ an
no xp̃i.xxxj.xvj.ka
len.maij.feria.iiij.
ĩdictiõe.iiij.lũa.v.
Añ initiũ illi⁹ euã-
ge.ſcribit.ſ.Jo.in
pce.c.Cũ ieſus eſſꝫ
hieroſolymis ĩ pa-
ſcha ĩ die feſto mlti
crediderũt ĩ noĩe ei⁹
videntes ſig̃ ei⁹ q̃ fa
ciebat.Tũc p⁹ mo-
dũ ſeq̃t euãg.hodi.
[Erat hõ ex phari-
ſeis]Iſte enim fuit
vn⁹ illorum d̃ q̄b⁹ Jo.
ij.dꝛ ꝙ mlti credi-
derũt ĩ ieſũ:videntes
ſig̃ q̃ faciebat:ſꝫ ꝓ-
pter iudeos ñ ꝯfite
bant̃ vt d̃ ſynagoga
nõ eijcerẽt[ex pha
riſeis]Tho.hec ſe
cta erat ꝓbabilior ꝛ
honorabilior inter

In octaua penthecoſtes Euã-
gelium.Johannis .III.

In illo tem-
pore.Erat hõ ex phari-
ſeis nicodem⁹ noie p̃nceps iudeo
rũ:h̃ vẽit ad ieſũ nocte:ꝛ dixit ei.
Rabbi ſcim⁹:qꝛ a deo veniſti ma
giſter.Nemo enĩ põt hec ſig̃ fa-
cere q̃ tu facꝭ niſi fuerit de⁹ cũ illo
Rñdit ieſus ꝛ dixit ei.Amẽ amẽ
dico tibi.Niſi q̄s renat⁹ fuerit de
nuo nõ põt videre regnũ dei.Di
cit ad eũ nicodem⁹.Quõ põt hõ

certũ ẽ mihi ꝙ tua
doctrina ẽ vera ꝛ a
deo data ꝛ ñ hũani
tus ꝯficta.[Nemo
põt hec ſig̃ facere q̃
tu facꝭ niſi de⁹ fue-
rit cũ eo.Rñdit ie-
ſus ꝛ dixit]Ly.hic
ponit̃ xp̃i rñſio:qꝛ
videbat nicodemũ
fidelit̃ ꝛ veracit̃ q̃-
rere doctrinã ꝗ̃tuꝫ
ad ſecreta fidei:ꝛ iõ
incepit a p̃ᵒ ſacro-
ſcꝫ baptiſmi:q̃ ẽ re-
generatio ſpũal:et
ꝑ ꝯſeq̃ns neceſſaria
ad ſaluteꝫ.Amen
amen dico tibi:niſi
q̄s renat⁹ fuerit de-
nuo].i.iterũ ꝑ ge-
neratiõꝫ ſpũalẽ[ñ
p̃t videre regᵐ dei]
Ly.viſio enĩ dei ñ
põt hoĩb⁹ cõpetere
niſi per gr̃am:ꝛ ad
hãc gr̃aꝫ ꝯſeq̃ndaꝫ
req̃rit̃ generatio ſpi
ritual:ꝑ quã hoĩes
fiũt filij dei:ꝛ ꝑ ꝯſe
quẽs heredes vite
celeſt[dicit ad euꝫ
nicodem⁹.Quõ p̃t
hõ renaſci cũ ſit ſe-
nex:nunq̃d p̃t ĩ ven
trẽ mr̃is ſue iterato
ĩtroire ꝛ renaſci]q.
di.nõ:qꝛ q̃titas nõ
ꝑmittit.[Rñdit ie
ſus.Amẽ amen di-
co tibi:niſi q̄s rena
tus fuerit ex aqua ꝛ

oẽs ſectas iudeorum[Nicodem⁹[noie]ipſe ei
p⁹ modũ ſepe iuit ad xp̃m:vt habet̃ Jo.xix.
[p̃nceps iudeorum]fuit enĩ magn⁹ int̃ iude-
os ꝛ honorat⁹[h̃ vẽit ad ieſũ nocte]timuit
enĩ venire ĩ die ne incurreret indig̃tionẽ iu

ſpũſctõ].q.d.Tu d̃ carnali generatiõe in-
telligiſ q̃ ego d̃ ſpũali generatiõe dico[niſi
q̄s renat⁹ fuerit]ſpũali generatiõe q̃ fit[ex
aq̃ ꝛ ſpũſctõ nõ põt introire ĩ regnuꝫ dei.]
Ex hoc habem⁹ ꝙ baptiſm⁹ ẽ quedã ſpũal

generatio: ꝛ ē pᵐ ſacrm ꝛ ianua oīuꝫ ſacro-rū: ꝛ ſine eo nullꝰ ſaluat[qđ natū eſt ex car-ne] ſm ꝟtutē carnal generatiōis [caro ē] id ē. ꝯſtituit in vita carnali tm̄ [ꝛ qđ natū eſt ex ſpū ſpūs ē] .i. ꝯſtituit in vita ſpūali: [nō mirerꝭ] .i. n̄ debeſ admirari[qꝛ dixi tibi oportet vos naſci denuo] qꝛ nō loqr đ generatione carnali đ q̄ tu arguis: ſꝫ đ ſpūali, [ſpūs vbi vult ſpirat] ſcꝫ dādo graꝫ cui vult vt Roma. vj. Cui vult miſeret ꝛ queꝫ vult idurat[ꝛ vocē eiꝰ audis] .ſ. in p̄dicatiōibꝰ: vtꝫ Mat. x. Nō eni vos eſtꝭ q̄ loq̄mi: ſꝫ ſpūs pr̄is vr̄i q̄ loq̄t in vobis [ꝛ neſcꝭ vn̄ veniat aut q̄ vadat] Unde Augu. dicit: ꝙ illa ꝟba đ ſpūſctō itelligēda ſt qui in ꝓphetꝭ ꝛ ī ſcptur ſacris loq̄t: ſꝫ p̄ncipium hꝰ ſcpture. ſcꝫ ſpūſſctūs ꝛ eiꝰ finis ſcꝫ btitu° celeſtꝭ nobis occultāt ꝛ ſola fide tenent[Sic eſt oīs q̄ natꝰ eſt ex ſpiritu] ſcꝫ ſctō. i. ī vita ſpūali ꝯſtituitur. [Rn̄dit nicodemꝰ ꝛ dixit ei. Quō poſſunt hec fieri] Hor. in hoc notat diligētia in nicodemo: qꝛ non ceſſauit q̄rere donec intelligeret. [Rn̄dit ieſus ꝛ dixit ei. Tu es mgr̄ in iſrael ꝛ hec igras Hor. q. d. te iudei magnū doctorem reputant: ꝛ tamen ignoras fidei initia ꝛ viam ſalutis. [Amen amē dico tibi: quia qđ ſcimus loquimur] ſcilicet ego ꝛ mei apoſtoli [ꝛ qđ vidimus teſtamur: et teſtimoniuꝫ noſtrū non accipitis] ſic ꝓbatum ꝛ certū [ſi terrena dixi vobis] Tho. de regeneratione baptiſmi q̄ fit in aq̄ ꝛ ſpū ꝛ non creditis.

renaſci cū ſit ſenex: nūquid p̄t hō in vētrē mr̄is ſue iterato ītroire ꝛ renaſci? Rn̄dit ieſus. Amē amen dico tibi: niſi q̄s renatꝰ fuerit ex aq̄ ꝛ ſpūſctō nō p̄ōt introire ī regnū dei. Qđ natū eſt ex carne caro ē: ꝛ qđ natū eſt ex ſpū ſpūs eſt. Nō mireris qꝛ dixi tibi: oportet vos naſci denuo. Spūs vbi vult ſpirat ꝛ vocē audis: ſ neſcꝭ vn̄ veniat aut q̄ vadat. Sic ē oīs q̄ natꝰ eſt ex ſpū. Rn̄dit nicodemꝰ ꝛ dixit ei. Quō p̄n̄t hec fieri? Rn̄dit ieſus ꝛ dixit ei. Tu es mgr̄ in iſrael ꝛ hec igras. Amē amē dico tibi qꝛ qđ ſcimꝰ loq̄mur: ꝛ qđ vidimꝰ teſtamur: ꝛ teſtioniū nr̄m n̄ accipitꝭ. Si terrena dixi vob ꝛ n̄ creditꝭ: quō ſi dixero vob celeſtia credetꝭ? Et nēo aſcēdit ī celū niſi qui deſcēdit đ celo filiꝰ hoīs q̄ eſt ī celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpentē in deſerto: ita exaltari oportet filiū hoīs: vt oīs q̄ credit ī ipſum n̄ p̄eat ſ habeat vitā eternaꝫ

quō ſi dixero vob: celeſtia credetꝭ] ſcꝫ generationē et̄nā filij dei a pr̄e ꝛ filio credetꝭ [ꝛ nēo aſcēdit ī celū] .i. nēo hꝫ ꝟtutē illuc aſcēdēdi ꝓpria ptāte [niſi q̄ deſcēdit đ celo filiꝰ hoīs q̄ eſt ī celo] ꝑ p̄ſentiā ꝛ īmēſitatē diuinitatꝭ: ꝙ q̄libꝫ hō q̄ aſcēdit ꝛ ſaluatur aſcēdit ꝑ xp̄m [ꝛ ſicut moyſes exaltauit ſerpentem] Hic xp̄s agit de ſua paſſione a q̄ ꝟtutē habet baptiſmꝰ ꝛ oīa alia ſacra dicens: [Sicut moyſes exaltauit ſerpētēꝫ] vt legit Num. xxj. ꝙ murmurātibus iudeis ꝯ deū ꝛ moyſen dicentibꝰ. Aīa nr̄a nauſeat ſuꝑ cibo iſto leuiſſimo: īmiſit dn̄s ſerpētes ignitos q̄ eos īnficiebāt: ꝯclamāte aūt moyſe ad dn̄m: iuſſit dn̄s ſerpentē fieri eneū ꝛ affigi ī palo: vt aſpiciētes in eū ꝑcuſſi a ſerpētibus ſanarent: ſ ſerpens fuit figura paſſionis xp̄i: qꝛ ſerpēſ eneꝰ affixꝰ in palo fuit xp̄s īnocēs affixus ī patibulo crucis: ad cuiꝰ aſpectū ſcꝫ ꝑ fidē ꝛ amoreꝫ ſanat in nob venenū peccati ꝛ ignite ꝯcupiē] ita exaltari oꝫ filiū homīs] Tho. ſ oñdit modū ſue paſſiōis: voluit āt dn̄s nr̄ ieſus xp̄s illo mō mori. ſ. exaltatꝰ ī cruce: vt ſic t̄rā purgauerat ſua ꝯuerſatōe ita purgaret ꝛ aerē ꝛ oīa celeſtia ſua paſſiōe: ꝛ vt t̄rā cū celeſtibꝰ pacificar ꝫ ꝛ iō ſtetit q̄ſi mediꝰ int̄ celū ꝛ t̄rā: vtꝫ ꝑ aplm di. Pacificās ꝑ ſanguinē crucꝭ eiꝰ ſiue q̄ ſt in t̄rꝭ: ſiue q̄ in celꝭ ſt [vt oīs q̄ cre. ī ip.] .ſ. ꝟa fide [n̄ p̄eat] morſu ſpētū. i. demoᵐ infectōe vitioꝝ ꝛ morte ſuppliciorꝫ [ſed habeat vitam eternam.]

hic iſpe ⁊ poſtea ītre. ¶ Circa pn̄s euāge.
vbi dr̄. Niſi q̄s renat⁹ fuerit: notādū q̄ Hu
go d̄ pra. dicit: q̄ de⁹ a pn̄° mūdi vſq̄ mō
ꝯ pctm̄ origīale tollēdū remedia ordiauit.
Nā hō fecit morbuz ⁊ deus fecit remediū.

ſacro eucharistie: in q̄ ſacro ꝯtinet vera ca
ro xp̄i crucifixi ī cruce: ⁊ ſanguis ei⁹ effuſus
in paſſiōe dicēs: [Caro mea vere ē cib⁹: et
ſanguis me⁹ vere ē pot⁹] Ly. Caro eniz ⁊
ſanguis xp̄i reficiūt animā que īmortalis ē

Primū remediū fu
it ſacrificiū ꝓ adul
tis: ⁊ inde ē q̄ anti
qui pr̄es deo ſacrifi
ciū offerebāt: ſi aūt
puuli moriebāt añ
vſū libert arbitrij:
ſufficiebat eis fides
parētū vt ſicut fuit
a parētib⁹ introdu
ctū pctm̄: ita ꝑ eoſ
dē delerēt: ſi āt pa
rētes puuloꝝ q̄ mo
riebant nō erāt fide
les: puuli nō ſana
bant. Secundū re
mediū fuit circūci
ſio tpe abrae: qr̄ de
us mandauit abrae
vt ip̄e ⁊ poſteri eius
deberēt circūcidi.
Tertiū remediū fu
it baptiſm⁹ quē xp̄s
inſtituit: q̄ nō ſoluz
purgat pctm̄ origi
nale ⁊ actuale: ſed
etiā apit celum: qd̄
circūciſio nō fecit: ⁊
hoc facit baptiſm⁹
in ꝟtute paſſionis
xp̄i. Et ī ſignū hui⁹
exiuit de latere chri
ſti ſanguis ⁊ aqua.

¶ Poſtilla.

Caro mea vere
ē cib⁹ ⁊c̄. Jo.
vj. Hiſto. hui⁹ euā
ge. facta eſt āno xp̄i

In feſto corporis chriſti. Euā gelium. Johan. VI.

In illo tem-
pore. Di. i. di. ſ. ⁊ turbis
iudeoꝝ. Caro mea vere eſt cib⁹ ⁊
ſanguis me⁹ vere ē pot⁹. Qui mā
ducat meā carnē ⁊ bibit meū ſan-
guinē ī me manet ⁊ ego ī eo. Si-
cut miſit me viuēs pr̄: ⁊ ego viuo
ꝓpt pr̄ez. Et q̄ mādu cat me ⁊ ip-

cibus aūt ē corpalis
reficit tm̄ corp⁹ qd̄
eſt corruptibile: vñ
Aug. Cum ī cibo⁊
potu hoīes id appe
tant vt oīno nō eſu
riant neq̄ ſitiāt hoc
veracit nō pſtat niſi
iſte cib⁹ ⁊ pot⁹ qui
eos a q̄b⁹ ſumit im
mortales ⁊ incorru
ptibiles reddit: ⁊
facit ſocios ſctōruz
vbi pax erit ⁊ vni
tas [q̄ mādu cat me
am carnem] ſpūali
māducatōe [⁊ bibit
meū ſanguinē] per
dilectionem [in me
manet ⁊ ego ī eo.]
Tho. In iam dictiſ
ꝟbis dat xp̄s intel
ligere differētiā iſti
us cibi ad alios car
nales cibos: alij ei
cibi ꝯuertūt in mā
ducantē: iſte cibus
māducantē in ſe cō
uertit: vt dictuz eſt
ſancto Aug. Non
me mutabiſ ī te ſicut
cibū carnis tue: ſed
tu mutaberiſ in me:
[ſicut miſit me vi
uens pater] Tho.
id eſt. hoīem fecit:
[ſic ego viuo ꝓpt
patrē] referēdo to

xxij. xviij. kal. maij. feria. iij. inditione. v.
luna. xxiiij. Añ initiū illi⁹ euāg. ſcribit. ſ.
Jo. ī eo. c. q̄ xp̄s dixit turb iudeoꝝ: Amen
amē dico vob: niſi māducaueritiſ carnē filij
hoīs ⁊ biberitiſ ei⁹ ſanguinē: nō hēbitiſ vitā
ī vob. Tūc p⁹ modū ſequit euāge. hodier.
[Caro mea vere ē cib⁹] Hic xp̄s loquit de

tam vitam meā ad ip̄m [⁊ q̄ manducat me ⁊
ipſe viuet ꝓpter me] quia vnimur deo per
fidem ⁊ dilectionē in ꝑceptiōe ſacramenti:
[hic eſt panis q̄ de celo deſcēdit]. id eſt. d̄
ſinu patris. Anſel. Ut panem angeloꝝ mā
ducaret homo rex angeloꝝ fact⁹ eſt hō [nō
ſicut manducauerūt patres veſtri māna in

ſe viuet propter me. Hic eſt paniſ
qui de celo deſcendit. Non ſicut
manducauerūt patres veſtri mā
na in deſerto ⁊ mortui ſunt. Qui
manducat hunc panem viuet in
eternum.

deſerto ⁊ mortui ſunt] Ly. ⁊ ideo non fuit
vere cibus celeſtis ſed tm̄ figura eius: quia
vitam ſpūalem non ꝯferebat ſed eandē da-
ri in hoc ſacramēto ꝓfigurabat: ſicut enī mā
na deuotis ⁊ gratis dabat oīum ciboꝝ dele
ctamentū: malis au
tem erat inſipidū ſi
cut dr̄ Nume. xxi.
Aīa nr̄a nauſeat ſu
per cibo iſto leuiſſi-
mo: ſic euchariſtia
digne ſumētibꝰ eſt
vite ſpūalis ſolaciū
et indigne ſumēti-
bus iudiciū [q̄ man
ducat hūc panem]
Ly. digne [viuet in eternū] Unde Aug.
Qui ex nobꝫ vitā eternā hr̄e nō poſſumꝰ pa
nē celi māducare debemꝰ vt viuamꝰ. Un-
de Remi. Cū oīs ſalus corpiſ ⁊ aīe eſt ī cor
poris ⁊ ſanguīs ſuſceptiōe: honoremꝰ xp̄m
in hoc ſacramēto: vt mediāte hoc ſacratiſſi
mo ſacramēto ad eternā ſalutē ꝑuenire me
reamur. ¶ Uñ circa pñs euā. vbi dr̄: Qui
māducat hūc panē. Notandū ꝙ panis ⁊ vi
nū inter ꝯſueta nutrimēta maxīe corpꝰ nu-
triūt ⁊ ſuſtentāt. inſtituit ḡ illud dn̄s Jeſus
xp̄s ſub his ſpeciebꝰ: vt intelligeremꝰ per
hoc ꝙ ſicut panis ⁊ vinū maxīe nutriūt cor
pus ⁊ ſuſtētāt: ſic ꝯtentū ſub iſtis ſpēbꝰ ma
xime ſuſtentat nutrit ⁊ reficit aīaꝫ: hoc enīꝫ
ſacramētū digne ſumptū int̄ oīa alia ſacra-
menta plus efficit ⁊ auget charitatē: ⁊ ꝯſe-
quent̄ oēs ꝟtutes: ⁊ maxime valꝫ ad dimiſ
ſionē oīum pctōꝝ ⁊c̄. Uñ etiā mgr̄ ſen. li.
iiij. diſ. xj. dicit ꝙ ſub hmōi ſpēbꝰ panis et
vini poſt ꝯſecrationē ſunt oīa q̄ ſunt in xp̄o
in ſua exiſtētia naturali: qꝛ ibi eſt puriſſima
caro xp̄i ſiue corpꝰ eius: qḋ fabricāte ſpiri-
tuſctō tractū fuit d̄ ſupbn̄dicto vtero ꝟgīs
glorioſe: ⁊ qḋ nūc glorificatū eſt ī celo. Se-
cundo qꝛ caro xp̄i nō viuit ſine ſanguine: iō
eſt etiā ibi ſanguis iſte ꝓcioſus q̄ emanauit
abūdant̄ ꝑ multiplicia vulnera dn̄i nr̄i ie-
ſu xp̄i. Tertio qꝛ nō eſt verꝰ hō ſine aīa ra-
tionali: ꝓpt̄ qḋ etiā eſt ibi aīa xp̄i cui datus
eſt ſpūſſanctꝰ nō ad mēſurā. Quarto quia
xp̄s eſt verꝰ deus: ideo ꝯſeq̄nt̄ eſt ibi ꝑſona
filij dei ſue hūanitati vnita in vnitate ſup-
poſiti: ⁊ ſicut hec q̄ttuor ſunt ꝙ qḋlibet eo-

rum eſt veracit̄ ſub ſpecie panis: ita ⁊ oīa ſi
mul ⁊ qḋlibet in calice ſub ſpecie vini ꝯtine
tur: nec plꝰ ſub ſpecie panis ꝙ̄ ī calice ſub
ſpecie vini ꝯtinet̄: aut ecōuerſo: ſed idē per
oīa ⁊ eodē modo ⁊c̄. Item notandū ꝙ chri
ſtiani nō adorāt in
hoc ſacro panē: cuꝫ
ex fide ſciūt illū ibi
nō eſſe: ſꝫ ſubaliter
ꝟſum in xp̄i veruꝫ
corpꝰ: nec adorant
ſpēs ſacramētales
vt deū: ⁊ accidētia
q̄ remāſerūt: ſꝫ ado
rant xp̄m dn̄m verū
deū ⁊ hoīeꝫ ſub iſtiſ
ſpeciebus inuiſibilit̄ exiſtentem ⁊ realit̄ ꝓ-
ſentem. Sic ſimilit̄ in calice poſt ꝯſecratio-
nem non adorant vinū cum non ſit ibi ſed ē
ſubſtantialit̄ verſum in ſanguinem chriſti.
nec adorant ſpecies vini vt deum ſed ado-
rant chriſtū dn̄m verum deum ⁊ hominem
ſub iſtis ſpeciebꝰ ſic inuiſibilit̄ exiſtenteꝫ et
realiter ꝓſentem. Item notandū ꝙ non de-
bet quiſq̄ credere ꝙ in diuiſiōe hoſtie diui
datur ⁊ laceret̄ corpus chriſti aut ꝙ in ho-
ſtie ſumptione corpus chriſti ꝯteratur den-
tibus: aut ꝙ corpus chriſti digerat̄ ⁊ in cor
pus ſumentis ꝯuertat̄ ſicut alij cibi: ſed ſo-
le ſpecies frangunt̄ ⁊ atterunt̄: quibus con
ſumptis deſinit ibi eſſe corpus chriſti: ⁊ re-
manet in anima ſolus ſacramēti effectꝰ qui
eſt anime refectio per augmētū gratie ⁊ vir
tutum. Unde etiam Damaſ. dicit: Dū ſpe-
cies ſentitur ſacramentū eſt: dum auteꝫ de-
ſinit ſentiri ſacramentū non eſt ⁊c̄. Itē ſciē-
dum ꝙ tota eccleſia catholica iſto ſacramē
to reficitur. Unde Grego. Offert̄ enim pro
gloria beatoꝝ: pro ſalute viuoꝝ: ⁊ pro ſubi-
ta liberatiōe in purgatorio detentoꝝ. Ad
qḋ deſignādū hoſtia frangit̄ in tres partes
et chriſtus integralit̄ eſt in qualibet. Unde
de hoc dicit̄ in decre. In q̄libꝫ parte hoſtie
totus ⁊ integer eſt chriſtus deus. xvj. q. ij.
ſinguli. Unde etiam Greg. papa. Particu
la in calice miſſa ſignificat beatos in patria
qui vino eterne dulcedinis inebriant̄. Alie
ꝟo due particule que dentibus atterunt̄ ſi-
gnificant illos q̄ vel in ꝓſenti vita vel etiaꝫ
in purgatorio in penis trāſitorijs affligunt̄

Dominica .I. poſt octauas penthecoſtes. Euãgeliũ Lu. XVI.

In illo tempore. Di.ie. turbis iudeorũ ⁊ phariſeoꝝ. Homo q̄dam erat diues: q̄ induebat̄ purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabat̄ q̄tidie ſplendide. Et erat q̄dam mendic⁹ noīe lazarus: qui iacebat ad ianuam eius vlceribus plenus: cupiens ſaturari de micis: que cadebãt de mẽſa diuitis: ⁊ nemo illi dabat. Sed et canes veniebant ⁊ lingebãt vl

¶ Poſtilla.

Homo quidam erat diues ⁊c̄. Lu. xvj. Hiſtoria hui⁹ euang. facta ē anno chriſti. xxxij. q̄nto kalen. Octobris dñica. inditiōe. v. luna. xiij. Ante initiũ illius euangelij ſcribit ſctũs Lucaſ in eo. c. q̄ chriſtus dixit. Qui fidelis ē in mĩimo: ⁊ in maiori fidelis eſt. Et qui in modico iniqu⁹ ē et in maiori iniqu⁹ eſt. Nō poteſtiſ deo ſeruire ⁊ mãmone. Audiebant aũt oīa hec phariſei q̄ erãt auari ⁊ d̄ridebãt eũ Et ait ill'. Vos eſtiſ qui iuſtificatis vos corã hoīb⁹: de⁹ aũt nouit corda veſtra: q: qḋ hoībus altuꝫ eſt: abominatio eſt apud deũ. Tũc p⁹modum ſequit̄ euãge. hodier. [Homo quidaꝫ erat diues] Huil. Hoc euangeliũ dictum ē contra phariſeoſ auaros irridẽtes dñm exhortantē ad largitionē elemoſynaꝝ. Et deſcribit hic xp̄s duoſ homines: vnũ diuitem ⁊ alterũ pauperē [Homo quidã] Glo. diues ignotuſ fuit ante deum: iō noīe nō deſignatur [erat diueſ] Ly. ecce ſuperfluitas ī cēſu [qui induebat̄ purpura ⁊ byſſo] ecce exceſſus in veſtitu. Beda dicit q̄ byſſus ē genus candiſſimi ⁊ nobiliſſimi lini qui tm̄ naſcitur in egypto. Lino igitur vtebatur interius ad carnem pp̄ter molliciem: purpura exterius pp̄ter inanem gloriam [⁊ erat quidam mendicus noīe Lazarus] Ly. exp̄mitur autem eius nomē quia erat cognit⁹ deo per approbationem non fuit iſte Lazarus frater Magdalene ⁊ Marthe: ſed fuit alius Lazarus qui diu vixit ante chriſtum [qui iacebat ad ianuam diuitis: vlceribus plenus] Ly. vt ex vicinitate magis appareret duricia diuitꝫ et ꝓbaretur patientia paupis [cupiēs ſaturari de micis] Ly. non dicit precioſis [que cadebãt de menſa diuitis] In quo apparet maxima duricia diuitꝫ eo q̄ perire ꝑmittebat vnde paupꝫ poterat ſubleuari [et nemo illi dabat.] Glo. q: qualis dominus talis ⁊ familia [⁊ canes veniebant ⁊ lingebãt vlcera ei⁹] Ly. Brutalis pietas in lingendo vlcera pauperis arguit duriciam diuitis: quia curabiliores erant canes pauperi q̄ eoꝝ dñs [Factum ē aũt vt moreret̄ mendicus] in patientia ꝓbatus ⁊ purificat⁹ ſicut auruꝫ in igne: [⁊ portaret̄ ab angelis ī ſinũ Abrae] Ly. id eſt. ad lymbum ſanctoꝝ patruꝫ vbi deſcendebant iuſti, moriētes anteq̄ impedimentũ glorie per paſſionē chriſti eſſet amotum [mortuus eſt autem ⁊ diues] quia diuitie non poſſunt hominē a morte ꝓſerua

cera eius. Factũ eſt autem vt mo
reretur mendicus ⁊ portaret ab
angelis in ſinũ abrae. Mortuus
eſt autem ⁊ diues: ⁊ ſepultus eſt
in inferno. Eleuans autem ocu-
los ſuos cum eſſet in tormentis: vi
dit abraam a longe ⁊ lazarũ in ſi-
nu ei⁹. Et ipſe clamãs dixit: Pa
ter abraam miſerere mei ⁊ mitte
lazarum vt intingat extremũ di-
giti ſui in aquã vt refrigeret lin-
guam meam: quia crucior in hac
flamma. Et dixit illi abraam: Fi
li recordare: quia recepiſti bona
in vita tua ⁊ lazarus ſimiliter ma
la. Nunc autẽ hic conſolatur: tu
vero cruciaris. Et in his omnibus
inter nos ⁊ vos chaos magnum
firmatũ eſt: vt hi qui volũt hinc
tranſire ad vos non poſſint: neq̃
inde huc tranſmeare. Et ait. Ro-
go ergo te pater: vt mittas eum
in domũ patris mei. Habeo enim
quinq̃ fratres vt teſtetur illis ne
et ipſi veniant in hunc locum tor
mentorum. Et ait illi abraã. Ha-
bent moyſen ⁊ ꝓphas audiãt il-
los. At ille dixit. Nõ pater abraã

re[⁊ ſepult⁹ eſt in inferno] Ly. ſ. dãnatoꝝ
qꝛ erat diaboli parrochian⁹: ĝ ſepult⁹ ẽ in
eius cimiterio. Guil. i. in ꝓfunditate pena
rũ eſt poſit⁹. Vñ Apocal. xviij. Quãtuz in
delitijs fuit tãtũ date ei tormẽtũ ⁊ luctũ [ele
uans aũt oculos cũ
eſſet ĩ tormẽtis] Ly.
qꝛ ei⁹ oculi apti ſũt
ꝑ penã: q̃ ante clau
ſi erãt ꝑ culpaz [vi-
dit abraã a longe.]
Ly. qꝛ multũ etiaz
ante apetionẽ ianue
celeſtis diſtabat ſta-
tus electoꝝ a ſtatu
reproboꝝ intantuz
ꝙ ĩpoſſibilitas erat
trãſit⁹ ab vno ad ali
um. No. ſcꝫ beatuz
Greg. ⁊ etiaz ponit
in. iiij. li. ſen. ĩ fine.
ꝙ dãnati ĩ inferno
poſiti ante diẽ iudi
cij btõs ſuꝑ ſe in re
quie intẽdũt: ⁊ etiã
bti in celo vidẽt pe
nas maloꝝ ĩ infer-
no etnalit ad aug-
mentũ ſue glorie ꝙ
illa mala euaſerunt
[⁊ ipſe clamãs dixit
Pr̃ abraã] Hor. fi
li⁹ abrae fuit iſte di
ues genere ſꝫ ñ imi
tatione [miſerere
mei] Ecce ſtulta pe
titio. Petit enĩ ſibi
miſereri qui nec ſui
miſert⁹ ẽ nec lazari
cũ tñ ſcptũ ſit Iac.
ij. Iudiciũ ſine mi-
ſericordia ei: q̃ ñ nõ
facit miſericordiaz
[⁊ mitte lazaruz vt
intingat extremũ di
giti ſui ĩ aquã] Vñ Gre. Guttaz aq̃ petiuit
q̃ micã pãis negauit. Guil. pl⁹ ꝙ mille ãnis
petiuit nec vnq̃ obtinuit [vt refrigeret lin-
guã me. qꝛ cru. ĩ hac flã.] Ly. ĩ lingua pl⁹
cruciabat: qꝛ ꝑ eã ampli⁹ peccauerat ⁊ hoc
ĩ duob⁹. Prio ꝑ guſtũ cõedẽ⁹ dlicata fer-
cula ⁊ bibẽ⁹ ꝑcioſa pocla. Scdo detrahẽs
⁊ nociua ꝓferẽ⁹: qꝛ int epulas ſplendidas
mag̃ relaxat lingua ad loq̃ndũ inepta. Vñ
Sap. xj. Per q̃ peccat q̃s: ꝑ hec ⁊ torq̃t [⁊
dixit illi abraã: Fili recordare qꝛ recepiſti
bona]. ſcilꝫ tranſi-
toria [in vita tua.]
Ly. hoc ſibi dꝛ ad
augmẽtũ pene ſue:
qꝛ maximũ infortu-
nij gen⁹ ẽ fuiſſe feli
cẽ vt dꝛ. j. d ꝯſola.
phi. [nũc aũt hic ꝯſo-
lat] ꝓpt meritũ pa
tiẽtie [tu vero crucia
ris] ꝓpt dfectũ mi
ſericordie [⁊ in his
oib⁹ int nos ⁊ vos
chaos mag^m firma
tũ ẽ] .i. diſtãtia me
ritoꝝ ⁊ diſtãtia lo-
coꝝ aut ſtatuuz [vt
hi q̃ volũt hinc ad
vos ire ñ pñt]. ſ. d
loco btõꝝ ad loca
tormẽtoꝝ [neq̃ ide
huc trãſmeare] Ly
ra qꝛ aĩe ſepate ſũt
extra ſtatũ meriti et
dmeriti [⁊ ait: Ro-
go ẽ te pr̃ vt mittas
eũ in do^m pr̃is mei
habeo enĩ q̃nq̃ frẽs
vt teſtet ill: ne ⁊ ipſi
ve. in hũc lo. tor.]
Ly. ñ dixit hoc ca-
ritate duct⁹ cũ illaz
ñ hret ſꝫ tiore ſuili
ne ipſoꝝ ꝯſortio ei⁹
pẽa augeret: qꝛ fue
rat eis occaſio peccã
di: tũ rõe diuitiarũ
q̃s eis dimiſerat ad
abuſũ: tũ exẽ⁰ male
vite qd eis dederat
ad ſeq̃ndũ [⁊ ait illi abraaz: hñt moyſen] q̃
docuit agẽda qꝛ lex ĩſtruit d agẽdis [⁊ pro-
phetas] q̃ docuerũt q̃ ſũt credẽda: ⁊ iſta ſuffi
ciũt ad ſalutẽ: iõ ſeq̃t [audiãt illos] Ly. ex
hoc pꝫ ꝙ iſte diues ⁊ amici ei⁹ erãt d gẽte
iudeoꝝ qꝛ gẽtiles ñ hẽbãt doctnã moyſi et

ppbaꝝ [n̄ pr̄ abraā ſꝫ ſi q̄s ex mortuis ierit
ad eos pn̄iaꝫ agēt] q.d. pl⁹ credēt mortuis
q̄ ſcptur' [ait āt illi: Si moyſen ⁊ pphaſ n̄
audiūt: neqꝫ ſi q̄ſ ex mortuiſ reſurrexerit cre
dēt] Ly. hoc patuit ꝑ effectū: qꝛ lazaro re-
ſurgēti ⁊ xp̄o teſtiō
niū ꝑhibēti non cre
diderūt: ſꝫ magis eū
inꝰficere voluerūt vt
hēt Jo. xj. Silr̄ nec
xp̄o r̄ſurgēti: ſꝫ ma
giſ ſuaſerūt falſo xp̄ꝫ
n̄ reſurrexiſſe ⁊ cor-
pus ei⁹ a diſcipulis
ſuis d̄ſepulchro fu-
ratū fuiſſe: vt hētur
Mat. vl. ¶ Ñn cir
ca pn̄s euāg. vbi d̄r
Hō q̄dā erat diues
Sciēdū ē q̄ diuitie
ſm̄ ſe n̄ ſūt male nec
oēs diuites: ſꝫ abu-
tētes diuitijſ. Si eē
male eſſent tūc de⁹
qd̄ abſit eſſet mal⁹
q̄ eſt ditiſſim⁹ ⁊ po-
tentiſſim⁹. Inſuꝑ
multi ſancti fuerūt
diuites q̄ placuerūt
deo: ſicut abraā yſa
ac ⁊ iacob: ac p̄riar
che: ⁊ ceteri plures
ſancti noui ⁊ veterſ
teſtamēti. Sequit̄
in euāg. Mortu⁹ ē
et diues ⁊ ſepult⁹ ī
inferno. Vn̄ q̄rit̄ h
q̄re de⁹ infernū fe-
cit? R̄ndet̄ q̄ hꝫ re
gnū celoꝝ ꝓ bonis
q̄ ei h fideliť ſeruiūt
ſed qꝛ in mūdo ſunt
multi malefactores
mirabiliť deū ꝓuo-
cantes cuꝫ pctīs: iō
ꝯgruiſſimū fuit vt iuſtiſſim⁹ de⁹ carcerē ha
beret ꝓ talib⁹. ſ. infernū. Sꝫ q̄rit̄ vbi ſit in
fern⁹? R̄ndet̄ q̄ ſub terra. Primo: qꝛ iuſtū
eſt q̄ peſſimi maxīe diſtēt a bonis in patria
ſcꝫ beatis: ſed hoc fit ꝑ mediū intra terram

Scd̄o ꝯgruū eſt ꝓpť ignobilitatē loci. ſ. vt
ignobiliſſim⁹ locus a nobiliſſimo loco. ſ. ce
lo maxīe diſtet. Tertio rōne affect⁹: vt q̄ h
terrena ꝓ deo coluerūt ꝑpetue ī terra clau-
dant̄. Sequit̄. Int̄ nos ⁊ vos chaos mag^m
firmatū eſt. i. diſtā-
tia. Primo locoꝝ:
qꝛ boni ī celo ⁊ ma
li in inferno. Scd̄o
meritoꝝ: quia boni
hn̄t magna merita:
mali hn̄t demerita.
Tertio volūtatum
qꝛ boni ꝯformāt ſe
in oīb⁹ volūtati di-
uine: mali x̄o ſūt in
mala voluntate ob
ſtinati.
¶ Poſtilla.
Homo q̄daꝫ
fecit cenam
magnā Lu
ce. xiiij. Mat. xxij.
Hiſto. hui⁹ euāge.
facta eſt anno chri-
ſti. xxxij. v. kal. Oc
tobris. dn̄ica. indi-
tione. v. luna. xiij.
Vn̄ initiū illi⁹ euā
ge. ſcribit. ſ. Lu. in
eo. c. q̄ xp̄ſ dixit ad
quēdā qui eū ⁊ etiā
alios inuitauerat.
Cū facis prādiū aut
cenam noli vocare
amicos tuos: neqꝫ
cogn̄tos: neqꝫ vicios
neqꝫ diuites: ne for
te ⁊ ipi te reſuitēt ⁊
fiat tibi r̄tributio ſꝫ
cū facis ꝯuiuiū voca
paupes debiles et
cecos ⁊ claudos: et
btūs eriſ: qꝛ nō hn̄t
vn̄ retribuant tibi:
retribuet̄ enī tibi ī retributiōe iuſtoꝝ. Hec
cū audiſſet q̄dā de ſimul diſcūbentib⁹ dixit
illi. Btūs q̄ mādūcabit panē in regno dei.
Et ipſe dixit [Hō quidā] i. xp̄s ver⁹ hō et
verus de⁹ [fecit cenā magnā] Ly. i. ſtatu-

ſed ſi q̄s ex mortuis ierit ad eos
penitentiā agent. Ait autem illi.
Si moyſen ⁊ pphas non audiūt:
neqꝫ ſi q̄s ex mortuis reſurrexe-
rit credent.

Domica. II. poſt octauas pen
thecoſtes. Euange. Lu. XIIII

IN illo tem-
pore. Di. i. di. ſ. ſimilitu-
dinē hāc. Homo q̄dā fecit cenam
magnaꝫ ⁊ vocauit mľtos: ⁊ miſit

ſeruū ſuum hora cene dicere inui
tatis vt venirent: quia iam para-
ta ſunt omnia. Et ceperūt ſimul
ſe omnes excuſare. Primus dixit
illi. Villam emi: τ neceſſe habeo
exire τ videre illaʒ: rogo te habe
me excuſatuʒ. Et alter dixit. Ju-
ga boum emi quinqꝫ τ eo proba-
re illa: rogo te habe me excuſatū
Et alius dixit. Vxorem duxi: et
ideo non poſſum venire. Et re-
uerſus ſeruus nunciauit hec do
mino ſuo. Tunc iratus paterfa
milias dixit ſeruo ſuo. Exi cito ī
plateas τ vicos ciuitatis: τ pau
peres ac debiles cecos τ claudos
introduc huc: τ ait ſeruus. Dn̄e
factum eſt vt impaſti: τ adhuc lo
cus eſt: Et ait dn̄s ſeruo. Exi in
vias τ ſepes τ compelle intrare:

ſt celeſtē beatitudinē que vocatur cena: eo
ꝙ eſt refectio vltima. Grego. Hec cena ma
gna eſt ſatietas interne dulcedinis q̄m nob
deus preparauit [τ vocauit multos] quia
vult omnes hoīes ſaluos fieri. j. Timoth.
ij. [τ miſit ſeruū ſu
um] ſm Greg. per
ſeruū intelligere de
bemꝰ quēlibet p̄di-
catorē qui tūc hoīes
ad cenaʒ dn̄i vocat
qn̄ aliq̄d ad eoꝝ edi
ficationē loq̄t [ho-
ra cene] finis ē ſecu
li. ſ. vltima etas in
qua nos ſumꝰ. Vn̄
apl's. Nos ſumꝰ in
quos fines ſeculoꝝ
deuenerūt [dicere ī-
uitatis vt venirēt]
Nam deus nos oī
tp̄e vocat ad cenaʒ
ſuā: aut ꝑ inſpirati-
onē: aut ꝑ p̄dicatio
nē: aut ꝑ ꝓſperita-
tem: aut ꝑ flagella-
tionē: τ ſic de alijs
[qꝛ parata ſūt oīa]
xp̄o in cruce īmola-
to aptus eſt introi-
tus in regnū celoꝝ
in ſignū huiꝰ xp̄us
pendēs in cruce di-
xit. Cōſumatū eſt.
[et ceperūt ſimul oēs ſe excuſare] Ly. i. ꝑ
mala opa ſe retrahere. Et accipiͭ oēs ꝓ ma
iori pte: qꝛ pauci ſaluāͭ reſpectu dānatoꝝ:
vtʒ Math. xx. Multi ſūt vocati: pauci vo
electi [Et p̄mꝰ dixit: Villam emi: τ neceſſe
habeo exire τ videre illā] Ly. hic notanͭ
ſupbi ꝑ dn̄iū ville: qꝛ ſupbi cupiūt alijs do
minari [rogo te habe me excuſatuʒ] Vnde
Greg. Humilitas ſonat in voce: ſed ſupbia
eſt in actione dū venire ꝯtemnit [τ alter di
xit: Juga boum emi q̄nqꝫ τ eo ꝓbare illa]
Ly. ꝑ hoc intelligunͭ cupidi terrenis ni-
mis intenti finem ſuū ibi ꝯſtituētes τ q̄nqꝫ
ſenſus nimiū circa tp̄alia occupātes [rogo
te habe me excuſatū. Et aliꝰ dixit: Vxorem
duxi: ideo nō poſſum venire] ꝑ hoc intelli-
gunͭ luxurioſi: q̄uis eni oīa vicia mortalia
impediant venire ad cenā refectiōis eterne
tamē illa tria peccata. ſ. ſupbia: auaricia: lu
xuria: p̄cipue impediūt venire ad cenā cele
ſtem. ¶ Querͭ quare luxurioſus nō roga
uit ſeruū de excuſa-
tiōe ſua ſicut τ alij
duo? Rn̄det Gor.
ꝙ licet multa alia
pctā ſint ḡuiora ꝙ
luxuria tamē luxu-
ria fortiꝰ ligat τ ma
gis impedit a bonis
opibus [τ reuerſus
ſeruꝰ nunciauit hec
dn̄o ſuo] Guil. p̄di
catores verbi dei dū
ꝓficiūt ad deū rede
unt grās agēdo: ſʒ
cū obſtaculū inueni
unt quaſi ei nūciāt
ꝯſiliū τ auxiliū eius
implorādo [tūc ira-
tus paterfamilias]
Guil. Euāgeliſta h
loquiͭ de deo mo-
re hoīs irati: in quē
motꝰ ire non cadit:
ſed dr̄ iraſci qn̄ fa-
cit opa q̄ ꝯgruunt
irato [dixit ſuo ſuo
Exi cito in plateas
et vicos ciuitatis et
paupes ac debiles
cecos τ claudos ītroduc huc] Pp̄s τ miſe
ricors deꝰ quos mūdus abijcit ipſe miſeri-
cordiͭ recipit. Vn̄ Greg. Paupes ac debi
les ceci τ claudi vocanͭ τ veniūt: qꝛ infirmi
quiqꝫ atqꝫ in mūdo deſpecti plerūqꝫ tāto ce
lerius vocē dei audiūt q̄to in hoc mūdo nō
habent vnde delectenͭ [τ ait ſeruꝰ: dn̄e fa-
ctum eſt vt impaſti: τ adhuc locus eſt. Et
ait dn̄s ſeruo. Exi ī vias τ ſepes] Per vo-
catos ō plateis intelligūͭ publici pctōres:
ꝑ vocatos ō vicis intelligūͭ occulti pctōres:
q̄ ſaltē erubeſcūt pctōres videri: ꝑ vocatos
ō vijs intelligūͭ pctōres q̄ pati ſunt ꝯuerti
de facili: ꝑ vocatos ō ſepibꝰ intelligūͭ pctō
res q̄ ō pctīs ſuis iam dolere incipiūt τ cō-
pungunͭ [τ cōpelle intrare] Guil. Hāc cō-

vt impleatur dom⁹ mea. Dico au
tem vobis φ nemo viroꝝ illoꝝ q̄
vocati ſunt guſtabit cenaȝ meaȝ.

Dominica. III. p⁹ octauaſ pen
thecoſtes. Euange. Lu. XV.

In illo tem-
pore. Erāt appropinq̄n-
tes ad ieſū publicani ꝛ pctōreſ vt
audirēt illū: ꝛ murmurabāt pha-
riſei ꝛ ſcribe dicētes: Qꝛ h̄ pctō
res recipit ꝛ māducat cū illis. Et
ait ad illos parabolaȝ iſtā dicēs:
Quis ex vob̄ hō q̄ hȝ cētū oues:

pulſionē facit aduerſitas. Unde Gre. Ma-
la q̄ nos hic ꝓmūt ad deū nos ire cōpellunt
Guil. Nōne xp̄s cōpulit paulū: q̄ ꝓſtratus
et viſu amiſſo ꝯuer
ſus eſt: vtȝ Ac̄t. ix.
Itē filiū ꝓdigū qui
fame compulſus re
dijt ad patrē ſuū vt
patet Lu. xv. Au-
gu. Felix neceſſitaſ
q̄ cōpellit ad melio
ra [vt impleat̄ do-
mus mea] Glo. int̄
li. Numer⁹ ꝑdeſti-
natoꝝ fideliū q̄ nu-
mer⁹ inexplet⁹ non
remanebit [dico au
tem vobis φ nemo
viroꝝ illoꝝ q̄ voca
ti ſunt] Guil. ſe ex-
cuſantiū ꝛ nolentiū
venire [guſtabit ce
naȝ meā] Q̄ φ̄ gra
uis ꝛ dura priuatio
excludi a viſiōe dei
et ſocietate marie ꝛ
oīum ſctōꝝ: ꝛ qd̄ ḡ
uius ē φ ſic exclu-
ſus erit ī inferno in
cluſus vbi velit vel
nolit guſtabit cenā
diaboli. ¶ Poſtil.
Erāt appro
pinquanteſ
ad ieſū Lu
ce. xv. Mat. xviij.
Mar. ij. Diſto. h⁹
euāge. facta ē āno
xp̄i. xxxij. vj. kalē.
Septēb. feria. v. lu
na. xij. inditiōe. v.
Ante initium illiuſ
euange. ſcribit ſan-
ctus Lu. in prece-
den. c. φ chriſt⁹ di
xit diſcipulis ſuis. Qui non baiulat crucē
ſuam ꝛ venit poſt me non poteſt meus eſſe
diſcipulus. Tunc poſtmodū ſequitur euan
ge. hodier. [Erant appropinquātes ad Je
ſum publicani ꝛ peccatores] Ly. ex ꝓpoſi
to emendationis vite. Publicani dicunt̄
peccatores notorij: peccatores xͦo occulti
[vt audirent illum] Ly. parati ei obedire
[ꝛ murmurabant
ſcribe ꝛ phariſei.]
Gor. ſcribe dicunt̄
ꝑeminentes in ſciē
tia: phariſei ꝑemi-
nentes in vita [di-
centes: quia h̄ pec-
catoreſ recipit ꝛ mā
ducat cum eis] Ly
ra: notantes chriſtū
de mala vita: eo φ
talibus amicabileȝ
ſe ꝑbebat [ꝛ ait ad
illos parabolā iſtaȝ
dicēs: Quis ex vo
bis homo qui habȝ
centuȝ oues] Gor.
iſte homo eſt Jeſuſ
chriſtus qui habet
centum oues. id eſt
angelos ꝛ homineſ
[ꝛ ſi ꝑdiderit vnaȝ
ex illis] Gor. qd̄ fa
ctum fuit q̄n homo
paſcua vite reliquit
et ouis vna. i. hūa-
na natura totaliter
perdita fuit: qꝛ om-
nes in Adam pec-
cauerūt: vtȝ Rom.
v. [Nōne dimittit
nonagintanoueȝ in
deſerto ꝛ vadit ad
illam que perierat
donec īueniat illā]
Gor. hoc enim fecit
chriſtus Jeſus q̄n
deſerens nouem or
dines angeloꝝ ve-
nit ad querendū ho
mineȝ perditum. ſ.
quando carnem aſ-
ſumpſit ꝛ eum queſiuit per ꝑſentiā predicā
do ꝛ miracula faciēdo: ꝛ inuenit. ſ. q̄n aliq̄
pctōres ꝯuerſi ad eum penitentiā agunt [ꝛ
cū inuenerit eam ponit in humeros ſuos]
Unde Amb. hoc Jeſus fecit q̄n penā pec-

catoꝝ in corpe ſuo ſup lignũ crucis portauit: vt patet Eſa. liiij. Uere languores noſtros ipſe portauit [gaudẽs] de humani generis liberatiõe [et veniẽs domũ] .ſ. celum empyrreũ. ſ. in die aſcẽſionis [ꝯuocat amicos et vicinos] Guil

eſt gaudiũ in celo ſup vno pctõre ꝯuerſo ꝙ ſ multis iuſtis [aut q̃ mulier hñs drachmas decẽ: et ſi pdiderit drachmã vnã] Ly. mulier iſta ẽ ſapia diña hñs nouẽ ordĩes ãgeloꝝ q̃ſi drachmas nouẽ: et decia drachma ẽ

hel. i. nouẽ choros ãgeloꝝ q̃ amici ei⁹ ſunt: q2 volũtatẽ ei⁹ ꝯtinue faciũt: vicini ei⁹ q̃3 ſunt: q2 claritate viſiõis ei⁹ aſſidue pfruũt Mat. xviij. Angeli eoꝝ ſemp vidẽt faciẽ patris mei q̃ in cel' eſt [dico vobis ꝙ ita gaudiũ erit ĩ celo ſuper vno pctõre penitentiã agẽte ꝙ ſuper nonagĩtanouez iuſtis q̃ nõ ĩdigẽt penitẽtia] Guil. hoc intelligit ſ penitente feruẽti: et ſ iuſtis negligẽtib⁹ et ñ feruentib⁹. Nã aũt angeli dei magis gaudẽt ſ pctõrib⁹ ꝯuerſis ꝙ ſ iuſtis ſtãtib⁹ nõ eſt ꝑpt pctm̃ cõmiſſum ſ3 ex hoc q2 ex pctis cõmiſſis ſepe meliores efficiũt et ſanctiores et ĩ bono feruẽtiores ſicut sctũs Greg. expõit ĩ omelia hodierna.

et ſi pdiderit vnã ex illis: nõne dimittit nonagintanouẽ in deſerto et vadit ad illã que pierat donec inueniat illã: et cũ inuenerit eã imponit ſup humeros ſuos gaudẽs et veniẽs domũ ꝯuocat amicos et vicinos dicens illis. Congratulamini mihi quia inueni ouem meam que pierat. Dico vobis ꝙ ita gaudiũ erit in celo ſuper vno peccatore penitentiã agẽte ꝙ ſuper nonagintanouẽ iuſtis qui nõ indigẽt penitẽtia. Aut que mulier habens drachmas decem ſi perdiderit drachmã vnam: nõne accendit lucernã et euertit domũ: et querit diligent' donec inueniat ea3: et cum inuenerit ꝯuocat amicas et vicinas dicens: Cõgratulamini mihi: q2 inueni drachmã quam pdideram. Ita dico vob: gaudiũ erit cora3 angelis dei ſup vno pctõre penitentiam agente.

hũana natã ad imaginẽ dei fcã et capax ipſi⁹ p cognitione3 et amorẽ: iſta drachma dcia fuit pdita p pctm̃ pmoꝝ parẽtũ [nõne accẽ. lu.] lucerna ẽ lux Va. i. xp̃s q̃ illũiat oẽ3 hominẽ veni. in hunc mũ. Jo. j. et lucerna tũc fuit accenſa qñ deitas hũanitati fuit vnita: et lucerna tũc luxit qñ xp̃s int' hoĩes pfecta ꝯuerſatiõe claruit et exẽplarit' vixit. Unde Aug. ſ vera religione. Quicq̃d xp̃us geſſit ĩ terris doctrina moꝝ fuit [et euertit domu3] Hor. qñ ꝯſciãs hoim p̃dicã do ſ reatu ſuo ꝑturbauit et purgauit [et q̃rit diligent'] .ſ. nihil ſ illis q̃ ꝑtinẽt ad redẽptionẽ nr̃a3 obmittẽdo: ſm illð Eſa. v. Quid ẽ q̃ð vltra debui facere vinee mee et nõ feci

Magis inq̃t ſ pctõre cõuerſo ꝙ ſ ſtãte iuſto gaudiũ fit ĩ cel' q2 et dux in ꝑlio magis illũ militẽ diligit q̃ p⁹ fugã reuerſus hoſtẽ fortit' p̃mit: ꝙ illũ q̃ nũꝙ terga p̃buit et nũꝙ aliq̃d fortiter fecit: ſicetiã agricola ãpli⁹ illã terrã amat q̃ p⁹ ſpinas vberes fruges ꝓfert ꝙ eã q̃ nunꝙ ſpinas habuit et nunꝙ fertilẽ meſſem ꝓduxit. Itẽ Guil. Et ſic mr̃ hñs decẽ pueros: ſi decim⁹ fortit' egrotet magis ẽ ſolicita de eo ꝙ ſ alijs nouẽ et ſi ſanitatẽ recuperet magis gaudet ſ ſanitate ei⁹ recte para ꝙ de ſanitate ĩ alijs nouẽ ꝯſuata: ita mai⁹

[et cum inuenerit drachmam] vnde drachma inuenitur cum in homine ſimilitudo ꝯditoris reparat': hoc autem fit per gratia3 que eſt imago recreatiõis. Unde pſ. iiij. Signatũ eſt ſup nos lumẽ vult⁹ tui dñe [et ꝯuocat amicas et vicinas] .i. ãgelicas preces q̃ de ꝓximis deũ ꝯtẽplant' et ei amicabilit' famulant' [dicẽn: Congratulamini mihi quia inueni drachmã quam perdideram.] Et notãt dic: Cõgratulamĩ mihi et ñ drachme: ad oñdẽdũ ſuã libalitatẽ q2 gaudiũ ſuũ vult oĩb⁹ cõicare [ita dico vo. gau. erit corã

angelis dei ſup̱ vno peccatore penitentiaꝫ agente]Et notanꝫ dicit penitentiā agente et non dicit cogitāte ſolum aut dicente aut oſtendente: vt hypocrite: ſed agēte. ſ. realiter τ veraciter. ❡ Pro quo ſciendū ꝙ maiꝰ eſt gaudiū angelis de ↄuerſione vnius peccatoris ꝙ̄ ſi filiꝰ alicuius a mortuis reſuſcitaretꝫ: vel ſi filius alicuiꝰ a mortuis in imꝑatorem vel papam eligeretꝫ ❡ Unde circa p̄ſenſ euange. vbi dicitur Qui habet centum oues. Eſt ſciēdū ꝙ ouis eſt aīal de ſua natura innocēs: cetera autē aīalia: aut mordent dentibus vt canis τ lupꝰ: aut pungūt vel impingunt cornibꝰ vt aries τ taurus: aut ꝑcutiunt pedibus vt equus τ mulus: aut dilaniant vnguibꝰ vt leo τ vrſus: ouis aūt nihil hoꝝ facit Quem autē chriſti ſciat ſe non eſſe: vel qui vel mordet dentibus detrahēdo vł impingit cornibus alios violenꝫ opprimendo: aut pede ꝑcutit ꝓximo iraſcēdo: aut dilaniat vnguibus aliena rapiendo.

Dominica. IIII. poſt octauas penthecoſtes. Euāg. Lu. VI.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: Eſtote miſericordes ſicut τ pater veſter celeſtis miſericors eſt. Nolite iudicare τ non iudicabimini. Nolite condemnare et non condemnabimini. Dimittite τ dimittemini. Date τ dabi

❡ Poſtilla.

Eſtote miſericordes ſicut τ patꝫ τc̄. Luce. vj. Mat. vij. Mar. iiij. Hiſto. huius euangelij dixit dn̄s ieſus anno eius. xxxij. ij. ydus Julij. feria. v. inditione. iiij. luna. xvj. Ante initiū illius euange. ſcribit ſanctus Lu. ꝙ chriſtus dixit: Mutuū date nihil inde ſperantes: τ erit merces veſtra multa: τ eritis filij altiſſimi. qꝛ ipſe benignꝰ eſt ſup̱ ingratos τ malos. Tunc ſtatim ſequiꝫ euange. hodieꝛ. [Eſtote miſericordes] In hoc euāgelio docet nos chriſtꝰ miſericordes eſſe ad paupes: ponens patrē celeſtē in exemplū cum dicit [Eſtote miſericordes] Hoꝛ. nō dicit: eſtote potētes ſicꝫ pater veſter eſt: vel ſapientes ſicut filius dei ē: ſed [eſtote miſericordes ſicut pater ve. cele. miſe. ē] Ly. deus enī releuat miſerias nr̄as ꝓpter ſuā bonitatē ſic τ hō dꝫ moueri ad releuandā miſeriam ꝓximi ꝓpter amorē bonitatꝭ diuine [nolite iudicare]. ſ. temerarie de ꝓximo [τ nō iudicabimini]. ſ. a deo [nolite ↄdēnare et nō ↄdēnabimini]. q. di. τ ſi forte ex fragilitate humana contingat vos ſuſpicioſe iudicare: nolite tamen condemnare. id eſt. aliqueꝫ dignum condemnatione diffinire: quia aliquis ē hodie malus: q̄ fortaſſis cras erit bonus. Exemplum in Paulo: vt patet Actuum. ix. et in publicano: vt patet Luce. xviij. [Dimittite] ſcilicꝫ iniurias vobis illatas a ꝓximo [τ dimittetur vobis] ſcilicet peccatuꝫ veſtrū a deo cui frequenter iniuriati fuiſtis [Date] ſcilicet temporalia [τ dabitur vobis] Glo. interli. vita eterna. Guil. Danti paupibus non ſolum danꝫ bona ſp̄ūalia ī p̄ñti τ celeſtia ī futuro: imo etiā tp̱alia τ naꝫalia bona ei mul

tur vob: mēſurā bonā τ ꝯfertā et
coagitatā τ ſupeffluentez dabūt ī
ſinū vr̄m. Eadē quippe mēſura q̄
mēſi fueritꝭ remetiet̄ vob. Dice-
bat autē τ illis ſilitudinez. Nun-
q̄d pōt cecus cecū ducere: nonne
ambo ī foueā cadūt? Nō eſt diſci-
pulus ſup mgr̄m. Perfectꝰ autez
oīs erit ſi ſit ſicut mgr̄ eiꝰ. Quid
aūt vides feſtucā in oculo fratrꝭ
tui: trabē autē que in oculo tuo ē
nō ꝯſideras: aut q̄uo potes dice-
re fratri tuo: frat̄ ſine eijciā feſtu-
cam de oculo tuo. Jpē trabem in
oculo tuo non vides. Hypocrita:
eijce p̄mū trabē d̄ oculo tuo: τ tūc
ꝑſpicies vt educas feſtucam de
oculo fratris tui.

tiplicant̄: ergo dicit [menſurā bonā] q̄tum
ad bona fortune: que aliq̄n ꝯferunt̄ ꝓpter
oꝑa pietatis [τ ꝯfertam] q̄tū ad bona natu-
re. ſicut ſanitas τ huiuſmodi: que etiaz ali-
q̄n ꝯferunt̄ ꝓpter oꝑa pietatis [τ coagita-
tam] q̄tuz ad bona
gr̄e [τ ſupeffluētē]
q̄tuz ad bona glie.
Et iō dicit apl̄s. j.
Timoth. iiij. Pie-
tas ad oīa valet ꝓ-
miſſionē vite q̄ nūc
eſt hūs τ future [ea-
dem quippe mēſu-
ra q̄ mēſi fueritꝭ re-
metiet̄ vob] Ly. q̄z
ſm q̄ oꝑa pietatis
ſīt maiora: erit et re-
tributio maior: iſta
tn̄ maioritas ē attē-
denda ſemꝑ ſm ma-
gnitudinē interiorꝭ
affectꝰ. Vñ Mar.
xij. Vidua q̄ miſit
duo minuta in ga-
zophilatiū ſm teſti-
moniū ſaluatorꝭ d̄r
plus miſiſſe q̄ mul-
ti diuites q̄ mag̃ do-
na miſerāt. Vñ Hie-
ro. Que offerunt̄ n̄
ſuo pondere ſʒ offe-
rentis voluntate penſant̄ [dicebat autez τ
illis] ſcʒ diſcipulis ſuis τ turbis [ſilitudinē
Nunq̄d pōt cecus] id eſt. carens ſapia τ
ſciētia [cecum ducere] .i. ignorātem doce-
re τ dirigere: q̄ſi diceret non [nōne ambo ī
foueā cadūt] .i. in ꝑditionē. Primo eni ca-
dunt in foueā culpe. Scđo in foueā gehen-
ne. Vñ Greg. in paſto. Cū paſtor ꝑ abrup-
ta gradit̄ ꝯſequēs eſt vt grex in p̄cipitiū la-
bat̄. Vnde etiam Ecc̄. x. Qualis rector
ciuitatis: tales τ q̄ habitāt in ea [non eſt di-
ſcipulus ſuꝑ mgr̄m] Ly. τ ideo non eſtimā-
rum ſi ipſum ſequit̄ vnde ſubdit̄ [ꝑfectꝰ au-
tem oīs erit ſi ſit ſicut mgr̄ eiꝰ] quia ſi aſſi-
milet̄ bono mgr̄o erit ꝑfectꝰ ſm veritatez:
[non eſt diſcipulus ſuꝑ mgr̄m] Hor. de q̄
mgr̄o d̄r Mat. xxiij. Mgr̄ veſter vnus eſt
chriſtꝰ. Jtem Jo. xiij. Vos vocatis me ma-
giſter τ dñe τ bn̄ dicitis: ſum eteni τc. [ꝑfe-
ctus autem oīs erit ſi ſit ſicut mgr̄ eiꝰ] Nā
huius mgr̄i. ſ. chriſti imitatio eſt humana
ꝑfectio. Unde Aug. Sūma ꝑfectio xp̄iane
religionis eſt imitari, quē colis [quid autez
vides feſtucā] . id
eſt. peccatū videli-
cet minꝰ [in oculo
fratris tui] .i. in cō-
uerſatiōe τ ꝯſciētia
eius [τ trabem] .i.
maiuſ peccatū [qui
eſt in oculo tuo] .i.
in teip̄o [nō ꝯſide-
ras] vt patet Ro.
ij. Qui aliū doces
teip̄m n̄ doces [aut
quō potes dicere
fratri tuo: frater ſi-
ne] .i. ꝑmitte [eiji-
am feſtucā] .i. cul-
pam modicā [d̄ ocu-
lo tuo: ip̄e trabem ī
oculo tuo non vi-
des. Hypocrita:]
Hor. q̄z ſcʒ hec facꝭ
ex ſimulatiōe nō ex
dilectiōe iuſticie. ſ.
q̄ arguis τ ponde-
ras peccata aliena
vt lateāt tua [eijce
p̄mo trabem d̄ ocu-
lo tuo] Ly. q̄z hic eſt ordo charitatis q̄ a
ſeipſo incipiat: vtz Prouer. xviij. Juſtꝰ ꝑ-
or eſt accuſator ſui. Sʒ in oppoſitū: m̄lti ſīt
q̄ alios corrigūt τ ſeip̄os negligūt [τ tūc ꝑ-
ſpicies vt educas feſtucā] .i. paruū defectū
[de oculo fr̄is tui] ſcʒ pꝰ q̄ emendaſti tuos
magnos defectꝰ. ¶ Circa p̄ns euāg. vbi d̄r
Eſtote miſericordes. Notandū eſt q̄ duo te-
nemur ꝓximo. ſ. cōpaſſionē cordis τ bn̄fici-
um oꝑis ſi aſſit facultas: a p̄mo nullus ex-
cuſat̄ q̄z oīs homo debet cōpati ꝓximo af-
flicto τ in neceſſitate ꝯſtituto: a ſcđo. ſ. bn̄fi-
cio oꝑis excuſant̄ multi. ſ. q̄n facultas de-
eſt: ſed ſi facultas adeſt tunc in neceſſitate
ꝓximo q̄libet tenet̄ ſubuenire. Vñ. j. Jo.
iij. Si q̄s habuerit ſubam huiꝰ mūdi τ vi-
derit fratrē ſuū neceſſe hr̄e τ clauſerit viſce-
ra ſua ab eo: quō charitas dei manet in eo:

q.d.nullo mō:ꝙ ſignū eſt, ꝙ charitas dei ñ eſt in illo hoīe. Uñ ex iam dictiſ patet ꝙ nō dare elemoſynā cum non habet:nō eſt ſig^{ns} ꝙ charitas dei ñ ſit in tali hoīe ſꝫ nō cōpati paupib⁹ ⁊ tribulatiſ eſt ſignuꝫ ꝙ charitas dei nō eſt ī eo. Uñ elemoſyna interioꝛ.ſ. compaſſio cordis ē maioꝛ elemoſyna ꝙ̄ datio nutrimēti. Seq̄tur ħ in euāg. Nolite iudicare. Uñ hic q̄rit: vtrū oīa dubia ſint ī melioꝛē ꝑtem interꝑtāda? Rñ. ſꝫ ſctm̄ Tho.ꝺ aq̄. ꝙ qui hꝫ malā opinionē ꝺ aliq̄ ſine cauſa legitima īiuriat eidē: ideo q̄libet ſol cauſa dubia dꝫ factū vel dictū ꝓximi ī meli⁹ interꝑtari. Et meli⁹ ē ꝙ aliq̄s freq̄nt fallat habēs bonā opionē ꝺ aliq̄ malo ꝙ̄ ꝙ rari⁹ fallat habēs malā opinionē ꝺ aliq̄ bono: q꞉ ex hoc ſit iniuria alicui: nō aūt ex ꝑ°. Hec ille. Sequitur nūc. Date ⁊ dabit vob. Uñ ħ querit. Utrū dare elemoſynā ſit ī ꝑcepto? Reſpondeo ſm ſanctū Tho. vbi.ſ. q꞉ cuꝫ dilectio ꝓximi ſit ī ꝑcepto: neceſſe eſt oīa illa cadere ſub ꝑcepto ſine q̄b⁹ dilectio' ꝓximi nō ſeruat: ad dilectionē auteꝫ ꝓximi ꝑtinet: vt ei nō ſolū' velim⁹ bonū: ſꝫ etiā opemur bonū ſm illud. j. Jo. iij. Non diligam⁹ ꝟbo' neq꞉ lingua: ſꝫ ope ⁊ veritate. Et iō elemoſynarū largitio ē ſub ꝑcepto debitiſ circūſtātijs obſeruatiſ: ꝙ in dante ſit ſupfluū ⁊ in recipiēte neceſſitas: alias eſt in ꝯſilio ⁊ non in ꝑcepto.

Dominica. V. p⁹ octauas penthecoſtes. Euangeliū Lu. V.

In illo tempoꝛe. Cū turbe irruerēt ī ieſuꝫ vt audirēt ꝟbū dei. Et ipſe ſtabat ſecus ſtagnuꝫ genezareth: et vidit duas naues ſtātes ſecus ſtagnū. Piſcatoꝛes aūt deſcenderāt ⁊ lauabāt rhetia ſua. Aſcendens aūt ī vnā nauim q̄ erat ſimonis: rogauit euꝫ a terra reducere puſillū. Et ſedēs docebat de nauicula turbas. Ut ceſſauit aūt lo

¶ Poſtilla.

Cum turbe irruerēt ī ieſum. Lu. v. Hiſto. hui⁹ euāge. facta ē anno xp̄i. xxxj. viij. kalē. maij. feria. iiij. īdictione. iiij. luna. xv. Uñ initiū illi⁹ euange. ſcribit. ſ. Lu. ꝙ oēs q̄ habebāt īfirmos varijs langu⁹rib⁹ ducebant illos ad ieſū. At ille ſingulis man⁹ imponens curabat oēs. Poſt hoc ſeq̄t euāge. ho. [Cuꝫ turbe irruerēt ī ieſū] Hoꝛa: ecce turbarū deuotio: nunq̄ legit tantus ſcribarum ⁊ phariſeoꝝ ad xp̄m ꝯcurſus ꝓpt ꝟbuꝫ dei: dulcedinē eniꝫ ſuā de⁹ abſcondit a ſapiētib⁹ ⁊ prudētibus: ⁊ reuelat eam paruul': vtꝫ Mat. xj. [vt audirēt eū] q꞉ eſuriebāt audire ꝟbū dei: iō irruerūt in eū pre nimia deuotiōe audiēdi euꝫ [⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnum genezareth] Ly. ē lac⁹ magn⁹: ꝑ quē trāſit ioꝛdāis: ⁊ aliq̄ñ vocat mare galilee: q꞉ trāſit ꝑ mediuꝫ galilee [⁊ vidit duas naueſ ſec⁹ ſtag^{m}]. i. ad litt⁹ ſtagni [piſcatoꝛes āt ꝺſcēderāt]. ſ. ꝺ nauib⁹ ī litt⁹ [⁊ lauabāt retia]. ſ. amouētes ī mūdiciaſ vt retia plicarēt [aſcēdēſ āt ī vnā naui q̄ erat ſimōiſ]. i. petri [rogauit eū a terra reducē puſillū] Ly. vt ꝺ naui ppl'ꝫ ſedē

tem in littore ꝯuenienti⁹ doceret [ꝛ ſedens tanq̄ doctoris auctoritate vtens [de nauicula docebat turbas vt aūt ceſſauit loq̄].i. poſtq̄ finiuit ſermonem ſuū [dixit ad ſimonem].i. ad petrū [duc in altum] Ly. hoc ē ad locū aque magis ꝓfundū qui eſt ꝯuenientior ad piſcandum [ꝛ laxate rhetia vr̄a in capturā] ſcʒ piſciū [ꝛ r̄ndens petr⁹ dixit: Preceptor ꝑ totā noctem laborātes nihil cepim⁹] Ly. q꞉ q̄uis diligētiā magnam adhibuerimus [in v̄bo aūt tuo] Hor. id eſt. in obediēdo verbo tuo [laxabo rhete: ꝛ cum hoc feciſſent] .i. cum laxaſſent rhetia ī verbo dn̄i [ꝯcluſerūt piſciū multitudinē copioſam] Hor. obediebāt piſces chriſto cui ſubiecta ſunt oīa: volucres celi ꝛ piſces marꝫ: pš. vij [rumpebat aūt rhete eoꝝ] Ly. ex quo patet duͬ miraculū Primū q̄ ceperūt magnaꝫ multitudinē piſciū ſupra modū inſolitū ꝛ impoſſibilem ꝑ viā humanam. Scđo q̄ illa mag̃ multitudo piſciū tenebat in rheti rupto [ꝛ ānuerūt ſocijs q̄ fuerūt in alia naui vt venirēt ꝛ adiuuarēt eos: et venerūt ꝛ impleuerūt ambas nauiculas ita vt pene mergerent: qđ cū videret ſimon petr⁹] Hor. ſ. q̄ ad p̄mū verbū dn̄i cepiſſet tam ineffabilē multitudinē piſciuꝫ [ꝓcidit ad genua ieſu] tanq̄ dn̄m ſuū cogſcēs [exi a me dn̄e].i. recede [q꞉ hō pctōr ſuꝫ] Ly. reputabat enī ſe indignū p̄ſentia xp̄i: ſimili mō dixit cēturio. Mat. viij. Dn̄e nō ſū dignus vt intres ſub tectū meū [ſtupor enim

qui dixit ad ſimonē. Duc ī altū ꝛ laxate rhetia vr̄a ī capturā: ꝛ reſpondēs petr⁹ dixit illi. Preceptor: ꝑ totā noctē laborantes nihil cepim⁹. In v̄bo autē tuo laxabo rhete. Et cū hoc feciſſent ꝯcluſerūt piſciū multitudinē copioſam rūpebat aūt rhete eoꝝ: ꝛ ānuerūt ſocijs q̄ erāt ī alia naui: vt venirēt et adiuuarēt eos: ꝛ venerūt ꝛ impleuerūt ambas nauiculas ita vt pene mergerent. Qđ cū videret ſimon petrus ꝓcidit ad genua ieſu dicēs: Exi a me dn̄e q꞉ hō peccator ſum. Stupor enī circūdederat eū: ꝛ oēs q̄ cū illo erāt ī captura piſciū quā ceperāt. Silr aūt iacobū ꝛ iohānē filios zebedei: qui erāt ſocij ſimonis. Et ait ad ſimonē ieſus. Noli timere ex hoc iam eris hoīes capiens: ꝛ ſubductiſ ad terrā nauib⁹: relictiſ omnibus ſecuti ſunt eum.

circūdederat eū].i. admiratō mag̃ ꝓpt̃ facta xp̄i inſolita [ꝛ oēs q̄ cū eo erāt in captura piſciū quā cepant. Silr aūt ꝛ ſtupor circūdederat iacobū ꝛ iohānē filios zebedei: q̄ erāt ſocij ſimōis] iſti filij zebedei erāt in alia naui ꝛ erant ꝯſanguinei xp̄i. ſ. filij ſororꝭ b̄tē marie v̄gis [et ait ad ſimonem ieſus].ſ. ip̄m ꝯſolā⁹ [noli timē ex hoc] id ē. decetero [eris homines capiens] per ſanam doctrinam trahens ad vitam eternam. Hoc p⁹ modū dn̄ſū eſt vt habet Act. ij. vbi petr⁹ in vno ſermone ꝯuertit tria milia iudoꝝ [ꝛ ſubductiſ ad terrā nauib⁹ relictꝭ oīb⁹].ſ. nauibus ꝛ nauiū inſtr̄is [ſecuti ſūt eū].ſ. ſimon Petrus ꝛ alij qui erant cum eo.

¶ Circa p̄ſens euāgelium vbi dicitur: Irruerent ī ieſum vt eum audirent. Hug. de prato dicit q̄ triphariē homines diuiduntur circa verbum dei: quidaꝫ audiūt ꝛ nō faciunt: et iſti ſunt mali ꝛ acriter verberanrur. Unde Luce. xij. Seruus ſciens voluntatem domini ꝛ non faciens: plagis multis vapulabit. Quidam nec audiunt nec faciunt: ꝛ iſti ſunt peſſimi: quia contemnunt ꝛ audire ꝛ facere: ꝛ quodlibet iſtorum poteſt eſſe peccatum mortale: quia q̄uis aliqua ignorantia excuſet ſ꞉m illud. j. ad Timoth. j. Ideo miſericordiam conſecutus ſum: quia ignorans feci in incredulitate: tamen ignorantia craſſa ꝛ ſupina ꝛ affectata ñ excuſat: imo ꝺ ſe p̄t eē mortale cū ſeget a reg̃ xp̄i. j. Coꝛ. xiiij. qui igrat igra-

bitur. Quidã audiũt vbũ dei ⁊ faciũt ⁊ iſti
ſũt bti: vtz Lu. xj. Bti q̃ audiunt vbũ dei
et cuſtodiunt illud.

¶ Poſtilla.

Niſi abũda-
uerit iuſti-
cia vr̃a plꝰ
Mat. v. Hiſto. hꝰ
euãge. facta ẽ anno
xp̄i. xxxj. ydꝰ julij.
feria. v. lũa. xvj. in-
ditiõe. iiij. Añ initi
um hꝰ euãg. ſcribit
ſan. Mat. ꝙ xp̄ſ di
xit diſci. ſ. Sic luce
at lux vr̃a corã ho.
vt vide. ope. vr̃a bo
na ⁊ glorificẽt pa.
ve. q̃ in cel' ẽ. Noli
te putare q̃m veni
ſoluere legẽ aut ꝓ-
phetas nõ veni ſol
uere ſʒ adimplere.
Amẽ dico vob do-
nec trãſeat celum ⁊
terra iota vnuz aut
vnꝰ apex ñ ꝑteribit
a lege donec oĩa fi-
ant. Itẽ apex maſ-
ge. dr̃ ſũmitas a pe
dibꝰ remota: ⁊ q̃ñꝙ
apex dr̃ lucerna: et
ꝓp̄e dñr apices lr̃e
ille alte q̃ in fronti-
ſpitijs muroꝝ ſcri-
bunt. Frõtiſpitiũ
dr̃ frõtiſ ſpaciũ: ⁊ q̃li
bet lr̃a dicit q̃ñꝙ
apex. Itẽ ſʒ Aug.
ſuꝑ illud Mat. v.
Iota vnũ aut vnus
apex ⁊c. Iota ẽ mi
nor de ceteris lr̃is
apex ẽ in ſũmitate
ip̄iꝰ ꝑticula. Tunc

Dominica. VI. pᵒ octauas pen
thecoſtes. Euange. Mat. V.

In illo tem-
pore. Di. i. di. ſ. Amẽ di-
co vob. Niſi abũdauerit iuſticia
vr̃a plꝰ q̃ȝ ſcribarũ ⁊ phariſeoꝝ:
nõ intrabitiſ ĩ regnũ celoꝝ. Audi
ſtis q: dictuz ẽ antiq̃s. Non occi-
des: q̃ aũt occiderit: reꝰ erit iudi-
cio. Ego autem dico vobis: quia
omnis qui iraſcitur fratri ſuo re-
us erit iudicio. Qui autem dixe
rit fratri ſuo racha: reꝰ erit ꝯſilio.

pᵒ modũ ſequit euãg. ho. [Niſi abũdauerit
iuſti. ve. plꝰ q̃ ſcri. ⁊ phari. nõ intrabitiſ ĩ re
gnũ celoꝝ] Sciẽdum ꝙ iuſticia ſcribarũ ⁊
phariſeoꝝ erat falſa: q: ſolũ cauebant ſibi a
mal' opibꝰ exteriorib' ⁊ ñ a mal' volũtatibꝰ
putãtes ꝑcepta dei ꝓhibitiua eẽ ſolũ ꝑ ma
la opa exteriora: quibus vnus alteri nocet:
et non ꝓhibitos eſſe actus interiores. ſcili-
cet rancores: odia. malas volũtates: ⁊ deſi-
deria nocẽdi. Ly.
et eodẽ mõ dicebãt
de hoc ꝑcepto ñ oc
cides ꝙ ꝑ hoc ꝓhi-
beat occidẽdi factũ
et nõ occidẽdi ꝓpo
ſitũ: ⁊ hoc ẽ q̃d xp̄s
dicit [audiſtiſ q: di-
ctũ eſt antiq̃s. Non
occides] ſcʒ hoiem
[q̃ autẽ occiderit]
actualiter ⁊ iniuſte
[reus erit iudicio]
Ly. i. teſtiũ accuſa
tione vt legis iudi-
cio puniat. i. morte
corꝑali q: lex punit
ſm taliõnẽ. Unde
Geñ. ix. Quicunꝙ
effuderit humanũ
ſanguinẽ fundetur
ſanguis eiꝰ. Item
Exo. xxj. Oculũ ꝓ
oculo: dentem ꝓ
dente: [ego aũt di-
co vob] Goz. i. plꝰ
impono vob [oĩs q̃
iraſcit] motu inte-
rioris odij [fratri
ſuo]. ſ. ꝑſone ⁊ nõ
vicio: vt ſic iam ꝑ
viciũ nõ ꝑ zelũ [re'
erit iudicio]. i. di-
gnꝰ accuſatiõe apd
deũ [q̃ autẽ dixerit
fratri ſuo racha] ſʒ
Aug. Hierony. et
Chryſ. Racha eſt
q̃dã vox ꝑrũpẽs c
tra: ſignificãs pu-
penſionẽ vel vilip-
ſionẽ: vel etiã vox interiectiua q̃ orit ex indig
natiõe ꝯtra aliquẽ quẽadmodũ ach: ſheu: ⁊
ꝯſiles q̃ oñdũt motũ indignãtiſ animi [reus
erit ꝯſilio]. i. ꝯſenſu iudicũ eſſe dandã ſen-
tentiã ꝯtra eũ: ⁊ dictandã ſibi penã: q: pec
catũ eiꝰ venit ĩ noticiaz hoĩum ꝑ exteriꝰ ſi-

gnū indignātis animi [q̄ aūt dixerit fatue] id eſt. q̄ vſq; ad verba ɔtumelioſa ꝓceſſerit [reuſ erit gehēne ignis] q̄ eſt certa dānatio et eterna [ſi offers munus tuum ad altare]. id eſt. ſi offerre proponis munus boni operis chriſto [⁊ ibi recordat⁹ fueris quia frater tu⁹] ſcʒ quē leſiſti [habʒ aliquid aduerſum te] pro illata iniuria [relique ibi munus tuum ante altare] ſiue coram deo: non dicit reporta: quia deus non munus repellit ſʒ charitatem proximi q̄rit [⁊ vade pri⁹ recōciliari fratri tuo] Ly. hoc poteſt intelligi dupliciter. Uno modo pedib⁹ corporis: ⁊ hoc debet fieri ſi cōmode poſſit haberi ipſius fratris offenſi ꝑſentia: ſi autem nō poſſit ſufficit ad eū ire pedibus mētis: qḋ fit quando habet ꝓpoſitum ſatiſfaciendi loco ⁊ tempe cōpetenti: ⁊ hoc modo vtitur eccleſia romana: quando reuʒ ɔfitentem abſoluit et ſibi ſatiſfactionē leſo fiendam imponit [reconciliari fratri tuo] Hor. ſi leſeris ſatiſfaciendo vl' veniam petendo: ſi oderis rancorē deponendo: ſi te oderit ad amicitiam reuocando. Unde etiam Chryſoſto. Si cogitatu offendiſti cogitatu reconciliare: ſi verbis ꝟbis: ſi factis factis [⁊ tūc] poſt reconciliationem [veniens offeres munus tuum]. Greg. Manus non accipitur: niſi ante diſcordia ab animo repellatur.

Qui aūt dixerit fatue: re⁹ erit gehenne ignis. Si aūt offers mun⁹ tuū ad altare: ⁊ ibi recordat⁹ fueris qꝛ frat' tu⁹ hʒ aliqd adūſum te Relinq̄ ibi mun⁹ tuū añ altare: ⁊ vade ꝑus recōciliari fri tuo: ⁊ tūc veniēs offeres mun⁹ tuū.

Dominica. VII. poſt octauas penthecoſtes. Euā. Mar. VIII.

In illo tempore. Cū turba plima eſſet cū ieſu nec hñt qḋ manducarēt: ɔuocatiſ diſcipulis ait: Miſe

Poſtilla.

Cum turba plurima eſſet cum Jeſu ⁊c. Marci. viij. Math. xv. Lu. ix. Jo. vj. Hiſtoria huius euange. facta ē anno chriſti. xxxij. xij. kalē. Julij. ſabbato. luna. xiij. indictione. v. Añ initium illius euange. ſcribitur Mat. xv. ꝙ acceſſerunt ad ieſuʒ turbe multe habentes ſecum multos claudos cecos debiles: ⁊ alios infirmos multoſ: ⁊ ꝓiecerunt eos ad pedes eius: ⁊ curauit eos ita vt turbe mirarent. Uidētes autem mutos loquētes: claudos ambulantes: ⁊ cecos videntes magnificabant deum iſrael: ꝙ dicit euange. hodiernū [Cū turba plurima eſſet cum Jeſu: nec haberent qḋ manducarent] Hec turba ſequebat' dominū ieſum ꝓpter verboꝝ ſuoꝝ dulcedinem: ⁊ ꝓpter infirmoꝝ ſanationem [ɔuocatiſq; diſcipulis ait: Miſereor ſuper turbam] Ly. hoc predixit diſcipulis vt ipſos induceret ad pietatē [qꝛ iam triduo ſuſtinent me] Ly. quia tm̄ afficiebant' ad doctrinā chriſti audiendā ⁊ videndū ei⁹ miracula ꝙ ꝑ tres dies nō redierant ad loca ꝓpria: manētes cū xp̄o in loco

deſerto ꝛ ſub diuo: ex q̄ patet eoꝝ deuotio: [nec hn̄t qđ māducēt] Ly. qꝛ cibaria q̄ de domib⁹ ſuis aſportabāt iam erāt ꝯſumpta: ideo nec p̄ma die nec ſcđa die hoc miraculū fecit: tū qꝛ alimēta habebāt: tū qꝛ magis apparuit tunc hoc miraculū qn̄ eis victus oīno defuit [ꝛ ſi dimiſero eos ieiunos ī do^m ſuaꝫ deficient in via: q̄dā enī ex eis đ longe venerunt] Jaco. Illi de longe veniunt q̄ de pctīs ſe ad deū conuertunt. Unde pš. cxviij. Lōge a peccatorib⁹ ſalus ꝛc̄ [ꝛ rn̄derīt ei diſcipuli ſui. Vn̄ iſtos poterit h̄ q̄s ſaturare panib⁹ in ſolitudine] q̄ſi diceret: loc⁹ iſte deſertus eſt: ꝛ ville multū diſtāt ideo n̄ poſſum⁹ hr̄e ad ſaciandū tātā multitudinē ppl̄i ꝛ tā famelicā [ꝛ interrogauit eos. Quot panes habetꝭ? Qui dixerūt. Septeꝫ] quod erat q̄ſi nihil reſpectu tāte mltitudīs. Remi. Nō inī̄rogat dn̄s q̄ſi neſciens q̄t panes hr̄ent: ſed ad hoc vt cum rn̄derēt ſeptē quo pauciores dicerēt panes eo magꝭ miraculū diffamaret ꝛ notius fieret [ꝛ precepit turbe diſcūbere ſup terrā: ꝛ accipiens ſeptem panes grās agens fregit] multiplicauit auteꝫ xp̄s panes. Primo bn̄dicēdo: p qđ inſtruimur q̄ cibū bn̄dicere debem⁹. Scđo frangendo: ad innuendū q̄ in nr̄is ꝯuiuijs pauperib⁹ panē frangere debem⁹. Tertio gratias agendo: ad innuendū q̄ in nr̄is refectionib⁹ grās agere debem⁹. Vn̄ Remi. ſup Mat. In eo q̄ grās egit: nob̄ reliq̄t exemplū: vt de oīb⁹ donis celit⁹ collatꝭ grās referam⁹ [ꝛ dabat diſcipulis ſuis vt apponerent: ꝛ appoſuerūt turbe] Vn̄ Beda: q̄ dominꝰ diſcipulis dedit panes vt apponerēt turbe deſignat q̄ ſpūalis ſcīe dona tribuit aplis: ꝛ p eoꝝ miſteriū voluit eccl̄ie vite cibaria diſtribui [ꝛ hēbāt paucos piſciculos q̄s ſimilit̄ bn̄dixit ꝛ iuſſit apponi] Unde notandū q̄ dn̄s dedit eis panes: ꝛ panis ē cibus q̄ ſuſtentat̄ vita et ſignificat v̄bum dei: ꝛ dedit eis piſces ad ꝯdimētū cibi: p q̄s ſignant̄ exempla: ꝛ ita dn̄s deſignauit q̄ pani .i. v̄bo dei addenduꝫ eſt ꝯdimētū boni exempli: magꝭ eī ſuadēt exēpla q̄ v̄ba [ꝛ ſuſtulerūt qđ ſuperauerat đ fragmētis ſepte ſportas] Jaco. Voluit auteꝫ xp̄s vt colligerent fragmēta. Primo ꝓpt̄ exēplū In hoc dat̄ nob̄ exēpluꝫ vt ea q̄ nob̄ ſupſunt vl̄ etiaꝫ q̄ nob̄ ieiunando ſubtrahim⁹ pauperib⁹ erogem⁹. vn̄ Aug. De tuo ieiunio fames pauperiſ ſatiet̄. Scđo ꝓpter documētum: vt ex hoc inſtruamur: q̄ illiſ q̄ ſunt miſercordes paupib⁹: tpalia mltiplicant̄: hoc patꝫ. iij. Reg. xviij. in vidua q̄ heliā pauit cui dn̄s farinā multiplicauit ꝛ oleū [Erāt aūt q̄ māducauerūt q̄ſi q̄ttuoꝛ milia] .ſ. viri exceptꝭ mulierib⁹, ꝛ puulis q̄ in lege nō numerabātur [ꝛ dimiſit eos] ſciliċ redire ad ꝓpria.

¶ Circa pn̄s euāg. vbi đr. Accepit ieſus ſeptē panes: eſt diligent̄ notāduꝫ q̄ hec refectio differt ab illa de q̄nq̄ panibus hordeaceis ꝛ duob⁹ piſcib⁹: quā ponit Jo. in euāge. ſuo c̄ptū ad ſex. Pr̄o qꝛ ibi fuerīt q̄nq̄ panes: h̄ v̄o ſeptē. Scđo qꝛ ibi fuerūt hordeacei: h̄ v̄o triticei. Tertio qꝛ ibi fuerunt duo piſces ſolū: h̄ v̄o plures lꝫ pauci ꝛ parui. Quarto qꝛ ibi ſederīt ſup fenū: h̄ v̄o ſup terrā. Quito qꝛ ibi fuerīt q̄nq̄ milia hoīm ad māducandū: h̄ v̄o q̄ttuoꝛ milia. Sexto

reoꝝ ſup turbaꝫ: qꝛ ecce iā triduo ſuſtinēt me nec hn̄t qđ māducēt. Et ſi dimiſero eos ieiunos in domū ſuā deficiēt ī via: q̄dā eniꝫ ex eis đ longe venerīt. Et rn̄derīt ei diſcipli ſui. Vn̄ iſtos poterit h̄ qſ ſaturare pāib⁹ ī ſolitudie? Et interrogauit eos: q̄t panes hētꝭ? Qui dixerīt ſeptē. Et p̄cepit turbe diſcūbere ſup terrā. Et accipiēs ſeptē panes: grās agēs fregit ꝛ dabat diſcipulis ſuis: vt apponerēt: et appoſuerīt turbe. Et hēbāt piſciculos paucos: ꝛ ipos bn̄dixit ꝛ iuſſit apponi. Et māducauerūt et ſaturati ſūt. Et ſuſtulerīt qđ ſuperauerat de fragmētꝭ ſeptē ſportas. Erāt aūt q̄ māducauerāt q̄ſi q̄ttuoꝛ milia: ꝛ dimiſit eos.

qr de illis duodecim cophyni fragmentoꝝ fuerūt eleuati: h̄ aūt ſeptē ſporte fuerūt eleuate plene.

Dominica. VIII. poſt octauas penthecoſtes. Euāg. Mat. VII.

In illo tempore. Di.i.di.ſ. Attēdite a falſ ꝓphetiſ q̄ veniūt ad vos in veſtimētiſ ouiū: intriſecꝰ āt ſūt lupi rapaces: a fructibꝰ eoꝝ cogſcetis eos. Nunquid colligunt d̄ ſpinis vuas aut d̄ tribul' ficuſ? Sic oīſ arbor bona fructꝰ bonos facit: mala aūt fructꝰ malos facit. Nō p̄t arbor bona fructꝰ malos facere: neq̧ arbor mala fructus bonos facere. Oīs arbor que nō facit fructū

¶ Poſtilla.

Attendite a falſis ꝓphetis ⁊c̄. Math. vij. Lu. vj. Diſto. hꝰ euāg. facta ē āno xp̄i. xxxj. ij. ydꝰ Julij. feria v. luna. xvj. inditione. iiij. Ān initiū illiuſ euāg. ſcribit. ſ. Mat. ī eo. c. q̄ xp̄s dixit diſci. ſ. Omīa q̄cūq̧ vultiſ vt faciant vob homīes ⁊ vos facite eis ſimilit̄: hec ē eniz lex et ꝓphe. Intrate ꝑ anguſtā portā: qr lata eſt porta ⁊ ſpacioſa via q̄ ducit ad ꝑditionez ⁊ multi ſūt q̄ intrāt ꝑ illam: q̄ anguſta porta ⁊ arta via eſt que ducit ad vitā ⁊ pauci ſūt qui inueniūt eaz. Et pꝰ modū ſtatim ſequit̄ euāg. ho. [Attēdite a falſ ꝓphetis] In hoc euāg. docz dn̄s fideles ſuos ſibi diligent̄ cauere a falſ ꝓphetiſ ⁊ peruerſis xp̄ianis: qui v̄bis ꝯfitent̄ deū ⁊ factiſ negāt: ḡ dicit: [Attēdite] .i. diligent̄ cauete [a falſ ꝓphetis] Hor. i. a deceptoribꝰ: hereticis: hypocritiſ: ⁊ falſis xp̄ianis: ⁊ hmōi et hoc ideo ne taleſ corrupta vita ſua ⁊ mal' moribꝰ fideles alliciāt ad mala: ⁊ ſingularit̄ āmonet eos cauere ſibi ab hypocritis dicēs [Qui veniūt ad vos in veſtimētis ouiū] .i. ſimulatiōe exterioris ſctītatiſ [intriſecus aūt ſunt lupi rapaces] qr interiꝰ ſunt pleni malo: ſimulantes exteriorē ſctītatē ꝓpter inanē gloriā ⁊ mūdanā laudē: aut ꝓpt̄ tpalis aliq̄ cū alioꝝ dāno [a fructibꝰ eorū] .i. opibus [cogſcetiſ eos] ſcz finalit̄ qr hypocrite ⁊ heretici diu latere nō pn̄t q̄n erūpāt in aliquo ſig̃ ꝑ qḋ ſe ꝓdant: qr ſicut nūq̄ vel vix pōt igniſ abſcōdi q̄ fumū nō remittat: ſic ſimulator vix p̄t diu latere q̄n ſigno v̄bo vel oꝑe ſeipm oñdat [nunquid colligūt d̄ ſpinis vuas] .i. oꝑa iuſticie [aut d̄ tribuliſ ficus] .i. ſ. humil' cōuerſatiōis ad deuz [ſic omis arbor bona] .i. hō hn̄s bonā volūtatē [bonos fructꝰ facit] Ly. qr talis vt ſic ſemꝑ facit oꝑa bona. Unde Orig. Arbor bona eſt bonꝰ hō: hn̄ſ bonā volūtatē: radices ſūt cogitationeſ folia v̄ba: fructus opera. Notandū q̄ hō bonꝰ poteſt bonam voluntatē deſerere: ⁊ ſic mala arbor fieri: v̄bi gr̄a. Judas q̄ diu in vocatiōe apoſtolica ꝑmanſit bona arbor fuit: ⁊ pꝰ modū malū fructū ꝓtulit q̄n xp̄m tradidit. Magdalena i p̄mis mala arbor fuit q̄n peccauit ⁊ pꝰ modū bona arbor q̄n penituit: ⁊ ſic tūc bo^{m} fructū ꝓtulit [oīs arbor: q̄ n̄ fac̄ fructū bo^{m} excidetꝰ] Hor. a ꝯſortio oīm beatoꝝ: quod eſt grauiſſimū

in dānatꝫ suppliciū[⁊ in ignē mittetꝛ]scilicet gehēne. Chryſ. due sunt pene: excidi ⁊ in ignē mitti[igitꝛ ex fructib⁹ eoꝝ cognoscetꝭ eos].s. in futuro: quis heretici ⁊ hypocrite ⁊ falsi xp̄iani i hoc seculo nūq̄ non plene cognoscant: tñ pacto p̄nti seculo ex fructib⁹. i. ex finalibus eoꝝ p̄miſſ ⁊ retributionib⁹ mãifeste cognoscentꝛ q̄les fuerūt[nō ois q̄ dic̄ mi bi: dn̄e dn̄e itrabit i reg^m celoꝝ]semel dicit q̄ credit corde bis q̄ etiã fidē ꝯfitetꝛ ore ſꝫ non ope. Et talꝰ nō intrabit i reg^m celoꝝ [ſꝫ q̄ fac̄ volūtatē p̄ris mei q̄ in celꝭ ē]. i. q̄ hꝫ verā fidē xp̄i i corde ⁊ eandē ꝯfitetꝛ ore: et cū hoc opatꝛ opa ad fidē ptinētia: ⁊ maxime q̄ seruat mandata dei. Talꝰ dicit ter dn̄e: ⁊ talis facit volūtatē dei ⁊ sic cōseq̄ntꝛ[ipe intrabit in reg^m celoꝝ] vtꝫ Math. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. ¶ Circa p̄ns euãg. vbi dr̄ Oīs arbor bona bonos fruct⁹ fac̄. Notandū q̄ Hu. d̄ prato dicit: q̄ op⁹ ꝟtutis dr̄ bonū ꝓpꝛ q̄tuor. Primo qꝛ est a bono. s. deo: hoc patet: qꝛ ipe est optimū ⁊ summū bonū: vt patet Esa. xxxvj. Oīa opa nr̄a opat⁹ es i nob dn̄e. Opa mala sunt a diabolo instigãte: ⁊ a mala volūtate opantꝭ: vtꝫ Jo. viij. Mēdax est ⁊ pr̄ ei⁹. Scd̄o qꝛ ꝓcedit de loco bono scꝫ de celo: vtꝫ Jaco. j. Oē datū optimū: ⁊ oē donū p̄fectū desursū est ⁊c̄. Itē ꝓcedit d̄ corde bono: vtꝫ Mat. xij. Bon⁹ hō de bono thesauro cordis sui ꝓfert bonū. Maluꝫ aūt op⁹ d̄ malo ꝓcedit. s. d̄ regiōe demonū d̄ ꝯcupia carnis: ⁊ d̄ malicia mundi: vtꝫ. j. Jo. v. Tot⁹ mūdus i malig̃ posit⁹ ē. Tertio qꝛ facit hoīeꝫ bonū: nihil eni est qd̄ facit hoīeꝫ bonū nisi op⁹ ꝟtutꝭ: neq̄ dignitas: neq̄ diuitie: neq̄ scia: neq̄ aliq̄d aliud. Vñ Aristo. ij. ethi. Virt⁹ est q̄ hn̄tē bonum facit ⁊ op⁹ eius laudabile reddit: malū āt op⁹ hoīeꝫ malū facit: q̄ tñ naturalitꝛ bon⁹ ē vtꝫ Osee. ix. Facti sunt abomīabiles: sicut ea q̄ dilexerūt. Quarto bonū op⁹ oīb⁹ placet ⁊ sapit hn̄tib⁹ rectū ⁊ n̄ infectū gustū. Nā bonū est qd̄ oēs hoīes appetūt. Vñ Boe. d̄ ꝯso. phi. Mentibus hoīm naturaliter inserta ē cupiditas veri boni ⁊c̄. Etiā ipꝭ malꝰ bonū op⁹ videtꝛ bonū q̄uis inīdū ꝓpꝛ corruptionē gust⁹ n̄ sapiat ipꝭ malꝰ. Unde bonū op⁹ deo ⁊ hoībus placet: vtꝫ Eccle. xlv. Dilectus deo ⁊ hoīb⁹ moyses: qꝛ. s. bon⁹ erat ⁊c̄. malū aūt q̄si oībus displicet ac etiam ipꝭ malꝰ: qñ. s. rōne vtūtꝛ ⁊ redeūt ad seipos. Quito: qꝛ ad locū bonū ducit. s. ad celū: q̄ ē loc⁹ btōꝝ: vtꝫ Mat. xxv. Venite bñ. pa. m. pos. ⁊c̄. Mala āt opa ad malū locū ducūt. s. ad infernuꝫ vtꝫ Lu. xvj. Mortu⁹ ē diues ⁊ sepul. ē i inferno. Vñ etiā Mat. xxv. Ite male. in ig. et.

bonū excidetꝛ ⁊ i ignē mittetꝛ. Igitur ex fructib⁹ eoꝝ cognoscetꝭ eos. Nō ois q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e intrabit i regnū celoꝝ: ſꝫ q̄ facit volūtatē p̄ris mei q̄ i celꝭ est: ipe intrabit in regnū celorum.

Dominica. IX. p⁹ octauas penthecostes. Euange. Lu. XVI.

In illo tempore. Di. i. di. s. para. hãc

Homo q̄dã erat diues ¶ Postilla. Lu. xvj. Histo. hui⁹ euãge. facta ē an.

Homo q̃dam erat diues q̃ habe-
bat villicum: ⁊ hic diffamatꝰ eſt
apud illum quaſi diſſipaſſꝫ bona
illiꝰ:⁊ vocauit eũ ⁊ ait illi:Quid
hoc audio de te:redde rationem
villicationis tue:iam enĩ nõ pote
ris villicare:Ait autẽ villicus in-
tra ſe.Quid faciã qꝛ dñs meꝰ au
fert a me villicationẽ:fodere non
valeo:mendicare erubeſco.Scio
quid faciã:vt cum amotus fuero
a villicatiõe recipiãt me ĩ domos
ſuas:Cõuocatis itaq ſingulis de
bitoribus domini ſui:dicebat pri
mo.Quantum debes dño meo:
At ille ait:Centum chados olei.

no chriſti.xxxij.v.kalen.Octob.dñica.lu
na.xiij.inditiõe.v.Ante initiũ illiꝰ euãg.
ſcribit ſanctꝰ Lu.de filio ꝓdigo q̃ diſſipa-
uit oẽm ſubam ſuã viuẽdo luxurioſe: ⁊ pꝰ-
modũ cepit egere:⁊ cupiebat implere ven-
trem ſuũ de ſiliquis
quas porci mandu-
cabant: ⁊ nemo illi
dabat:q̃ ſurgẽs ve-
nit ad patrẽ ſuũ di.
Pater peccaui ĩ ce
lum ⁊ coraꝫ te:iam
non ſum dignꝰ vo-
cari filius tuꝰ ⁊ quo
modo pater cũ gau
dio ſuſcepit eũ ⁊ fe-
cit ꝯuiuiũ ſolenne
di. Hic filius meus
mortuꝰ erat ⁊ reui-
xit:perierat ⁊ inuẽ-
tus eſt. Hoc euãg.
legit̃ in q̃drageſi-
ma ſabbato añ dñi-
cam Oculi. Tunc
poſtmodũ ſequitur
euãg.hodier.[Hõ
q̃dam] Ly.i.ipſe
deus ꝓ nob̃ huma-
natus[erat diues]quia ipſiꝰ ſunt celũ ⁊ ter
ra ⁊ oĩa in eis ꝯtenta.Unde pſ̃.xxiij.Dñi
eſt terra ⁊ plenitudo eiꝰ orbis terrarũ ⁊ vni
uerſi qui habitant ĩ eo[q̃ habebat villicũ]
Ly.i.diſpẽſatorẽ cui tradidit bona ſua ad
diſpenſandũ:⁊ ſic q̃libet homo eſt villicus
dei:eo ꝙ deus cuilibet hoĩ cõmittit guber
nandas ⁊ ad voluntateꝫ dñi ſui diſpenſan-
das triplices res.ſ.res tꝑales:corpꝰ: ⁊ ani
mã:⁊ hoc eſt ꝯtra illos q̃ dicunt:ego ſuꝫ do
minus oĩum facultatũ mearũ.Unde Am-
bro.Bona hoĩs non ſunt q̃ ſecum ferre nõ
poteſt[⁊ hic diffamatꝰ ẽ apud illũ q̃ſi diſſi-
paſſet bona illius]qđ frequent̃ ꝯtingit q̃n
quis male vtit̃ his que ei a deo cõmiſſa ſũt
ſcꝫ expendẽdo in ſupbia:in crapula: in lu-
xuria:⁊ ſic de aliis vel vires ſui corporis in
peccatis ꝯſumit[⁊ vocauit illum]Hoz.vo
cat dñs quẽlibet hoĩem inſpiratioĩbꝰ inte-
riue:p̃dicationibꝰ exteriꝰ:beneficijs flagel
lis ⁊ incutiẽdo terrorẽ extremi iudicii:⁊ ti-
morem eterne dãnationis[⁊ ait illi:q̃d hoc

audio de te]q.d.eſt ne hoc verũ:diſſipaſti
tꝑalia:inq̃naſti corpus:⁊ aĩam in pctĩs tuis
occidiſti[redde rationẽ villicatõis tue]qđ
erit in morte hoĩs:tunc enĩ oportet hoĩem
reddere rationẽ de oĩbus ſibi cõmiſſis vſq
ad vltimũ quadrã-
tem[ait aũt villicꝰ
intra ſe.Quid faci
am]Sic pctõr in-
tra ſe cogitare debꝫ
q̃d faciam vt eternã
damnationẽ euadã
[qꝛ dñs meus au-
fert a me villicatio
nem].i.diſpẽſatio
nem oĩum rerũ mi-
hi cõmiſſarũ:qꝛ tũc
amplꝰ nõ erit tem-
pus merẽdi neq pe
nitẽdi[fodere ñ va
leo:mendicare eru-
beſco]Conſideran
dum eſt ꝙ ĩ alia vi-
ta homo nõ põt bo
na opari q̃bus me-
reat̃ ⁊ iuuetur ad
gloriã:nec põt mẽ-
dicare.i.orando ob
tinere tunc veniã peccatoꝝ aut augmentũ
glorie:quia tempus p̃ſentis vite compatur
eſtati:alia vo vita.ſcilicet futura eſt ſimilis
hyemi:quia que homo hic ſemĩat ibi ⁊ me
tet[Scio quid faciã vt cum amotꝰ fuero a
villicatione]id eſt.cum per morteꝫ ſubtra-
ctus fuero a p̃ſenti vita:ĩ qua poteſt homo
mereri ⁊ demereri[recipiant me in domos
ſuas].i.per coꝝ ſuffragia ⁊ merita recipiãt
in vitam beatam.i.in regnũ celoꝝ que do-
mus pauperũ eſt:vt patet Math.v.Beati
paupes ſpiritu:qm̃ ipſoꝝ eſt regnũ celorũ:
[ꝯuocatis ſingulis]Hoz.i.ſingulatim [de
bitoribꝰ dñi ſui]Singulatim eos alloque-
batur vt quilibet reputaret ſibi factum be-
neficiũ ſpeciale:neſciens ꝙ alij etiaꝫ facta
eſt relaxatio.Scđo ne indignaret̃ aliquis
ipſoꝝ:quia plus remitteret alijs q̃ ſibi:nec
relaxat totum vt magis lateret dñm ſuum
[dicebat primo:Q̃tum debes domino meo
at ille dixit:Centum chados olei]Beda.
Chados grece eſt amphora latine cõtinẽs

Dixitq̄ illi. Accipe cautionē tuā: et ſede cito ſcribe q̄nquagita De inde alio dixit: Tu vo q̄ntum debes? Qui ait: Centum choros tritici: Ait illi: Accipe litteras tuas: et ſcribe octuagita. Et laudauit dominus villicum iniq̄tatꝭ: quia prudenter feciſſet: quia filij huiꝰ ſeculi prudentiores filijs lucis in generatiōe ſua ſunt. Et ego vobꝭ dico. Facite vobis amicos de mā mona iniquitatis: vt cum defeceritis recipiant vos in eterna tabnacula.

tres vnas[dixit illi. Accipe cautionē tuā] Hor. cautio eſt inſtrumentū qḋ ad cautelaꝫ de ꝯtractu debiti ꝓpria manu ſcriptum eſt qḋ alio nomine dicit̄ cyrographū[⁊ ſede cito ⁊ ſcribe q̄nquaginta] ⁊ ſic dimidiā partē annaliū reddituuꝫ ei dimiſit[deinde alio dixit: Tu vero q̄ntum debes? Qui ait: Cētum choros tritici] Hor. chorus triginta modijs impletur. Et chorus ē menſura aridorum chados liquidoꝝ: [ait illi: Accipe litteras tuas ⁊ ſede ⁊ ſcribe octuaginta] Hor. ⁊ ſic q̄ntā partem debitoꝝ dimiſit ei. Precioſiꝰ eſt aūt oleum q̄ triticū ſuſtentamētū: ideo preponit debitoreꝫ olei d̄bitori tritici. [laudauit autē dominus villicū iniquitatis] .id eſt. villicum iniquū. Villicus fuit iniquꝰ duplici iniquitate. Primo quia bona dn̄i ſui diſſipauit. Secundo quia de reſiduo furatus eſt laudauit eum non ſimplicit̄ ſed ſꝫ quid: quia vt dicit glo. Non laudauit eum de fraude ſed de prudentia: quia ſibi ꝓuidit in poſterum[quia filij huius ſeculi] Ly. id eſt. homines temporalibꝰ intenti[prudentiores] id eſt. magis aſtuti ⁊ feruidi ſunt in tp̄alibus negocijs agendis[q̄ filij lucis] .id eſt q̄ homines ſpiritualibꝰ deputati ſunt ī negocijs ſpiritualibꝰ: ⁊ hoc videmus ad ſenſum frequenter accidere: cuius vna ratio ē corruptio nature ꝓpter quam homo proni or eſt ad malum q̄ ad bonuꝫ: alia ratio eſt: quia bona temporalia ſunt preſentia ⁊ ideo fortius mouent animum: quia ſm̄ Ariſto. Preſens obiectum mouet ſenſum [⁊ ego dico vobis] Hic dominꝰ parabolam iſtam adaptat ad noſtram eruditionē ⁊ ſalutem ⁊ ad elemoſynarum largitionem[facite vobis amicos] .id eſt pauperes ⁊ bonos homines ⁊ etiam ſanctos angelos [de mām

na iniquitatꝭ] Mā̄mon eſt demon temptās de diuitijs male acquirendis. Dicunt̄ autem diuitie mā̄mona iniquitatis: quia frequenter ad iniquitatem inducunt: quia faciunt hominē ſuperbire inebriari luxuriari ludere ⁊c̄. Vn̄ Augu. Omnis diues aut eſt iniquus aut heres iniqui. Item quia raro ſine peccato acq̄runt̄. Vn̄de apl̄s. Qui volunt diuites fieri incidunt in laqueos diaboli. Item quia inequalit̄ poſſidentur ab hominibus. Nam vnus in ipſis abūdat ⁊ alius parum aut nihil d̄ ipſis habet[vt cū defeceritis] Ly. id ē in vita per mortem [recipiant vos in eterna tabernacula] .i. per ſua merita ⁊ ſuffragia impetrent apud deū vos finalit̄ recipi in vitam eternā. Vnde circa pn̄s euāge. vbi d̄r. Facite vobꝭ amicos de mā̄mona iniq̄tatis. Notandū q̄ quattuor modis poſſumꝰ nobis facere amicos cum rebus tp̄alibus. Primo cum integre reſtituunt̄ heredibus ea que per rapinam vel furtum male habita ſunt. Et humilit̄ petitur remiſſio d̄ iniuria eis illata deferēdo reſtitutionē. Secundo cum ignorat̄ cui reſtituat̄: ⁊ tunc de ꝯſilio ꝯfeſſoris paupibꝰ eroget̄. Tertio cū aliquis ꝯtra inſtitutionē eccleſie lucrat̄: vt laborando diebꝰ feſtiuis: vel aliter ita tam̄ q̄ non tenetur ad reſtitutionē: vt eſt lucruꝫ de iure meretricio: tunc eni facīēda eſt medicina vnde facta ſunt vulnera: ⁊ dāda eſt de hoc elemoſyna paupibus. Quarto faciendi ſunt amici de diuitijs que inique ſeruantur cum nimia tenacitate. Poteſt enim q̄s dānari eo q̄ non dat ſua vt patet Mat. xxv. Diſcedite a me maledicti in ignem eternum. Eſuriui ⁊ non dediſtis mihi manducare. Vnde diues epulo damnatus eſt quia non dedit ſua: vt patet Lu. xvi.

Dominica .X. pᵒ octauas penthecoſtes. Euange: Lu. XIX

In illo tempore. Cum appropinquaret ieſus hieruſalem: videns ciuitatem fleuit ſuper illam dicens. Quia ſi cognouiſſes ⁊ tu. Et quidem in hac die tua que ad pacem tibi: nunc autem abſcondita ſunt ab oculis tuis: quia venient dies in te: ⁊ circūdabunt te inimici tui vallo: ⁊ circūdabunt te ⁊ coangu ſtabunt te vndiq; ⁊ ad terram pſternēt te: ⁊ filios tuos qui ī te ſūt

¶ Poſtilla.

Cum appropinquaret Jeſus hieruſalem ⁊c̄. Lu. xix. Hiſtoria huiᵒ euāge. facta ē anno xp̄i xxxiij. xiij. kal'. Ap̄lis. dn̄ica palmaꝝ. luna. x. inditiōe. vj Ante initiuz illius euange. ſcribit ſanctus Lu. in eo. c. ꝙ dn̄s Jeſus cuz ī die palmarū appropinquaret ad deſcenſū montis oliueti: ceperunt turbe deſcēdentium gaudētes laudare deum voce magna ſuper omnibus quaſ viderāt virtutibᵒ dicentes Benedictᵒ qui venit rex in noīe dn̄i: pax in celo ⁊ gloria in excelſis. Et q̄daz phariſeoꝝ de turb dixerunt ad illum: Magiſter increpa diſcipulos tuos: q̄bus ipſe ait: Dico vobis: quia ſi hi tacuerint lapides clamabunt. Tunc ſeq̄tur euang. hodier. [Cum appropinq̄ret Jeſus hieruſalem] Ly. non ſolū corporis greſſu: ſed etiam compaſſiōis affectu [videns ciuitatem] ſciliz hieruſalem in qua diu viguerat cultus diuinus [fleuit ſuper illam] Ly. ſcilz fletu compaſſionis: tū ꝓpter mala culpe q̄ ibi multiplicata fuerūt: tum ꝓpter mala pene que futura īminebant. Notandū ꝙ xp̄s quater fleuit. Primo in natiuitate: vt patet Sap. vij. Primam vocem ſimilem omnibus emiſi plorans. Unde etiam canitur: Uagit infans inter arta poſitus preſepia. Secundo in Lazari ſuſcitatione. Tertio ſuper ciuitatez hieruſalem. Quarto ī ſua paſſione: vt patet Heb. v. Cuz clamore valido ⁊ lachrymis exauditus eſt [quia ſi cognouiſſes] Hoc. ſcilicet ruinam ⁊ euerſiōz que tibi iminet [et tu] ſupple fleres [⁊ quidem in hac die tua] ſcilicet pſpera in qua facis voluntatem tuaz [que ad pacem tibi] ſcilicet modico tempe duraturam: ⁊ ideo nūc gaudes: quia iminentia non vides: [nūc autem abſcondita ſunt ab oculis tuis] ſcilicet mala que futura ſūt tibi: [quia veniēt dies ī te: ⁊ circūdabunt te inimici tui] Hoc. ſ. pncipes romani cū exercitu valde forti [vallo] ad litteram quia tres aggeres dicunt romani feciſſe circa hieruſalem capiendā [⁊ coāguſtabunt te vndiq;] ſcz ꝯcludēdo ⁊ ꝓhibendo ītroitū ⁊ exitum ⁊ introductionem victualiū ⁊ armoꝝ. Vn̄ Joſe. dic̄ ꝙ p̄ anguſtia famis mulieres pueros ꝓprios cōederūt [⁊ ad terrā pſternēt te] Capta eī ciuitate turres et muros diruerūt: ⁊ cūcta edificia eiecerūt ad terrā [⁊ filios tuos q̄ in te ſūt] Hoc. i. habitatores tuos: aliquos occidēdo: aliquos

Et non relinquēt in te lapidē ſu-
per lapidem: eo ꝙ non cognoue-
ris tempus viſitationis tue. Et
ingreſſus in templum cepit eijce-
re vendentes ⁊ ementes: dicens
illis: Scriptum eſt quia domus
mea domus orationis eſt. Vos
autem feciſtis illam ſpelūcam la-
tronū. Et erat quotidie docēs in
templo.

captando[⁊ non relinquēt in te lapidē ſu-
per lapidē]ſcilicet funditꝰ euertēdo. Hoc
iam patet ad oculum: quia ſepulchꝝ chri-
ſti qđ olim erat extra ciuitatē iam eſt in me
dio ciuitatis[eo ꝙ nō cognoueris tempus
viſitatiōis tue]ſcili
cet quo creator om
niū per incarnatio-
nis myſteriū ⁊ per
ꝑdicationis officiū
te viſitare dignatuſ
eſt quem non rece-
piſti ſꝫ vſqꝫ ad mor
tem ꝑſecutus fuiſti
Sciendū ꝙ miſeri-
cors deus non ſtatī
punit hoīes cū pec-
cant: ſed ꝓlongat
ipſis vitam ꝓpter
emendam: ſicut ho
mo cum videt fora-
men in ſotularibꝰ vel in veſtimētis ſuis: nō
ſtatim eos ꝓijcit: ſꝫ facit eos refici quouſqꝫ
non ſit amplius ſpes de reꝑatione ipſorum
ſic dñs Jeſus chriſtus non ſtatim puniuit
hieruſalem: ſed per. xlij. annos protraxit
ſed quia inuenit eam incorrigibilē: tunc ꝑ-
miſit eā deſtrui a romanis ꝑncipibꝰ. ſ. Ti
to ⁊ Veſpaſiano[⁊ ingreſſus in templum]
et hoc ꝓpter noſtram inſtructionē. Unde
Chryſ. Tu chriſti imitator factus cum in-
greſſus fueris aliquā ciuitatē: ante omnem
actum ad eccleſiā curras: qꝛ ꝓpriū boni filij
eſt vt veniens ꝑmo currat ad domū patris
[cepit eijcere vendētes ⁊ emētes] Ly. Nā
ſacerdotes ꝓpter cupiditatē ⁊ auariciā ſuā
in ꝑmo atrio templi fecerūt tria loca vena-
lia: vt aduenientes ſi non haberent qđ offer-
rent inuenirēt ibi ad emendū: ⁊ ſi aliq̄ non
haberēt vnde emerēt: poſuerūt ibi nūmu-
larios a q̄bꝰ acciperent mutuo pecuniā. Sed
querit hic quare non reſtiterūt chriſto? Re
ſpondet Ly. ꝙ ex oculis eius ⁊ a facie exi-
bat q̄dam fulgor terrens eos: ita ꝙ non au-
debant reſiſtere: ſicut etiam in voce ſua ter-
ruit eos qui veniebāt ad capiendū eum: q̄
cum audirēt ipſum dicentē: Ego ſum: abie
runt retrorſum ⁊ ceciderūt in terram: vt ha
bet Jo. xviij. In volūtate chriſti erat oſtē-
dere infirmitatē aſſumptā: ⁊ etiam ſue diui

nitatis vtutem[dicēs illis: ſcriptū eſt enī]
Eſa. lvj. [domus mea] Hor. i. meo cultui
dedicata. In q̄bus verbis oſtēdit ſe eſſe de
um: quia templū ſolius dei eſt [domꝰ ora-
nis eſt] nō domꝰ negociationis: non vane
locutionis: nō ſpe-
ctaculorū. Et ideo
dicit Aug. in regu
la. In oratorio ne-
mo aliq̄d agat niſi
ad qđ factū eſt: vn-
de ⁊ nomē cepit[vos
autē feciſtis illam
ſpeluncā latronū:]
quia ipſi non cura-
bant de cultu dei ſꝫ
de excoriatiōe ꝓpli
ꝑ aſtutias acq̄ſitā.
Spelūca aūt latro-
nū dicit eſſe locus
vbi ſpolia q̄ rapiun
tur ponunt: ⁊ hoc fecerunt ſacerdotes de tē
plo vt iam dictū eſt[⁊ erat docēs q̄tidie in
tēplo] Unde Greg. Redēptor noſter nec in-
dignis nec ingratis vba ꝑdicatiōis ſubtra
xit. In hoc dat nobis exemplū predicādi.
Notandū ꝙ illi ad quos ꝑtinet vt ꝑdicent
frequent debent ꝑdicare: ⁊ q̄ hoc negligūt
multas cōminatiōes que habent in ſacris
ſcripturis ſcdm Guil. incurrūt. Unde Ezech.
xxxiij. Si dicēte me ad impiū impie morte
morieris ⁊ non annūciaueris nec locutꝰ fue
ris vt ſe cuſtodiat impius a via ſua: ipſe im
pius in impietate ſua morietur: ſanguinē au
tem eius de manu tua req̄ram. Unde Eſa.
vj. Ve mihi qꝛ tacui: qꝛ vir pollutꝰ labijs
ego ſum. Itē. j. Corinth. ix. Ve mihi eſt ſi
nō euāgelizauero vob. ¶ Circa pñs euāg.
vbi dr. Videns Jeſus ciuitatē fleuit ſup eā
Notandū ꝙ vt ex ſcriptura haberi pōt qua
druplex eſt fletus xp̄i: q̄ ſignat q̄druplicem
fletū quē in hac vita habere debemꝰ. Pri-
mus eſt fletus infantie: ſicut de xp̄o canit.
Vagit infans inter arta poſitꝰ ꝑſepia. Un-
de Sap. vij. Similē vocē oībus emiſi plo-
rans: q̄ ſignificat fletū quē habere debemꝰ
ꝓ incolatu ꝑſentis miſerie. Unde Aug. Pu
er q̄ naſcit a ploratu incipit nec ridere pōt
ſed ſtatim natꝰ plorat ꝓpha ſue calamitatis
Secūdus ē fletus q̄ fleuit ſup Lazarū ad

vitam eũ reuocãdo: qui ſignificat fletũ quẽ
habere debem⁹ ꝓ patrie dilatione. Vñ pſ
cxix. Heu mihi qz incolat⁹ me⁹ ꝓlongat⁹ ẽ
Terti⁹ eſt fletus q̃ fleuit ſup ciuitatẽ hieru
ſalem in die palmarũ: qui ſignificat fletum
quez habere debe-
mus pro compaſſio
ne miſeroꝝ: vt patz
Hiere. ix. Quiſ da
bit capiti meo aquã
et oculis meis fon-
tem lachrymaruz ⁊
plorabo die ac no-
cte interfectos po-
puli mei. Unde eti
am. ij. Corinth. xj.
Quis infirmatur ⁊
ego nõ infirmoꝛ: q̃s
ſcandalizat ⁊ ego ñ
vroꝛ. Quart⁹ ẽ fle-
tus q̃ fleuit ĩ cruce
vt patz ad Heb. v.
Cum clamore vali
do ⁊ lachrymis of-
ferens exaudit⁹ eſt
ꝓ ſua reuerentia: q̃
ſignificat fletũ quez
habere debem⁹ in
cruce penitentie ex
compũctione pecca
toꝝ. Unde pſ. vj.
Lauabo ꝑ ſinglãs
noctes lectũ meum
id eſt. coꝛ meũ ⁊ fa-
ciem aĩe mee. Sic
fleuit ⁊ lauit Mag
dalena ⁊ mũdata ẽ
Lu. vij. Sic fleuit
et lauit Petr⁹ pec
catũ ſuũ: vtz Luce
xxij. Egreſſus foraſ
fleuit amare.

Dominica . XI . poſt octauas penthecoſtes Euãg. Lu. XVIII

In illo tempore Dixit ieſus ad quoſ
dam qui in ſe ↄfidebãt tanq̃ȝ iuſti
et aſpernabantur ceteros parabo
lam iſtã. Duo hoĩes aſcẽdebãt in
tẽplũ vt oꝛarẽt: vn⁹ phariſeus et
alt̃ publican⁹. Phariſe⁹ ſtãs hec
apud ſe oꝛabat: Deus grãs ago

Dixit Jeſus ad q̃ſdã ¶ Poſtilla.
⁊c̃. Lu. xviij. Hiſto. hui⁹ euãg. di
xit dñs ãno ei⁹. xxxiij. kal̃. Aprilis
dñica. luna. x. inditiõe. vj. Ante initiũ illi-
us euãg. ſcribit ſanct⁹ Lu. in eo. c. q̃ xp̃us
dixit parabolã iſtaz. Judex q̃daz erat in q̃-
dam ciuitate q̃ deuz nõ timebat: ⁊ hominẽ
nõ reuerebat̃. Uidua aũt q̃dam erat in ciui

tate illa: ⁊ veniebat ad euz di. Uindica me
de aduerſario meo: ⁊ nolebat ꝑ multũ tp̃s
poſt hoc dixit intra ſe. Et ſi deum nõ timeo
nec hominẽ revereoꝛ: tñ qz moleſta eſt mi-
hi hec vidua: vindicabo illam. ſ. faciẽdo ei
iuſticiã: ne in nouiſ
ſimo veniens ſugil
let me. i. ſuffocz me
tedioſis clamorib⁹
Lu. Item ſugilla-
re. i. ſuffocare ſtran
gulare ↄdemnare
Tunc poſtmodũ ſe
quit̃ euãg. hodier.
[Dixit ieſus ad q̃ſ-
dam qui in ſe ↄfide-
bant [ſcz ſuis meri-
tis [tanq̃ȝ iuſti] cuz
tñ iniuſti: qz humi-
litatẽ nõ habebant
ſine qua nulluſ ẽ iu
ſtus [⁊ aſpernaban
tur ceteros] quia ñ-
attẽdebãt illõ Eſa.
xxxiij. Ue q̃ ſpernis
nõne ⁊ ipſe ſperne-
ris [duo hoĩes aſcẽ
derũt in templum]
Ly. qz ad litteram
templũ erat in alto
ſitũ. ſ. in mõte mo
ria: vt habetur. ij.
Paral. ij. [vt oꝛa-
rent] nõ ad ↄfabu-
landũ nõ ad mulie-
res videndũ [vnus
phariſe⁹] Hoꝛ. id ẽ
apparens iuſtus.
Pharisei enĩ diſti
guebant ab alijs in
habitu in obſeruã-
tijs ⁊ cultu religio
niſ: ꝓpt̃ q̃ȝ dicti ſũt
phariſei. i. diuiſi ab alijs hoĩb⁹ [⁊ alt̃ pu-
blican⁹]. i. publicis negocijs intent⁹ q̃ ſe cõ
muni curſu implicant ad pctm̃ [phariſeus
ſtãs] Hoꝛ. ecce ſupbia: cũ tñ deberet flecte-
re genua: vel aliq̃ alio mõ ſe inclinare [hec
apud ſe oꝛabat] Ly. Iſte phariſe⁹ xp̃e nõ
oꝛauit: ſed mag̃ ſe iactabat dicẽs [de⁹ gra-
tias ago tibi] Hoꝛ. male incepit iſte phari

tibi qꝫ nõ ſuꝫ ſicut ceteri hominũ raptores iniuſti ⁊ adulteri: velut etiam hic publicanꝰ. Jeiuno bis in ſabbato: decimaſ do oĩuꝫ q̄ poſſideo. Et publicanus a lõge ſtãs nolebat nec oculos ad celũ leuare: ſed ꝑcutiebat pectus ſuũ dicẽſ Deus ꝓpicius eſto mihi pctõri. Amẽ dico vob: deſcẽdit h̄ iuſtificatus in domũ ſuam ab illo: quia oĩs qui ſe exaltat humiliabit: ⁊ q̄ ſe humiliat exaltabit.

ſeus orationẽ ſuaꝫ. Debuit enĩ incipere in ſui accuſatione ſm illud Prouer. xviij. Juſtus in ꝑncipio accuſator eſt ſui. Jn medio ſupplicare ⁊ orare: ⁊ in fine grãs agere ſicut facit ſacerdos ĩ miſſa ſua. Primo enĩ accuſat ſe in generali cõfeſſione dicẽdo Cõfiteor. Scđo deum ſupplicit deprecat multiplici orõne: ⁊ vltimo deo regrãt in grãrũactione cũ dicit: Jte miſſa eſt: vel Bñdicamꝰ dño Deo grãs [quia nõ ſum ſicut ceteri hominũ] q. d. ſolus iuſtus ſum: oẽs ceteri pctõres [raptores: iniuſti ⁊ adulteri] Hoꝝ. raptores eniꝫ ſunt q̄ ꝓximoꝝ ſuorum ſubam rapiũt: iniuſti q̄ ꝑſonas eoꝝ ledunt ⁊ comprimũt: adulteri q̄ vxores ꝓximoꝝ polluũt [velut etiam hic publicanꝰ] quem iudicat ⁊ ꝯdẽpnat. Poſt hoc enumerat bona ſua dicens: [Jeiuno bis in ſabbato] .i. hebdomada: q̄ apud iudeoſ tota ebdomada denoĩabat a ſabbato tãꝙ a die digniori [decimas do oĩum que poſſideo] Ly. pharisei de multis decimas dabant: vt de menta: de aneto: ⁊ de cimino vt patet Mat. xxiij. ad qđ non tenebant vt ceteris iuſtiores apparerẽt [ſed publicanus a longe ſtans] Ly. Ecce dei timor q̄ſi nõ eẽt dignꝰ ad altare appropinq̄re [nolebat nec oculos ad celum leuare] ecce pudor: qꝫ ꝓpter peccata ſua non audebat celũ reſpicere [ſed ꝑcutiebat pectus ſuũ] ecce dolor de peccatis cõmiſſis [dicẽs: deus ꝓpicꝰ eſto mihi peccatori] ecce vera ⁊ pura ꝯfeſſio: et iſta iam dicta ſufficiũt ad remiſſionẽ pctõꝝ ideo ſequit [Amen] .i. veracit [dico vob: deſcendit hic ſcꝫ de templo dei: qđ erat in monte [iuſtificatꝰ] ſcꝫ de impio factus iuſtus per grãm ⁊ miſericordiã dei: quia deꝰ humilibꝰ dat grãm [in domũ ſuaꝫ ab illo] ſcilicet phariſeo ſupbo: cuius ſupbia corrũpebat oĩa bona opa eius. Unde Aug. Superbia etiam bonis opibus inſidiat vt pereant [quia oĩs qui ſe exaltat] Ly. per ſupbiam [humiliabit] ꝑ penã [⁊ qui ſe humiliat] ꝑ veram ꝯfeſſionẽ pctõꝝ [exaltabit] in gloria ꝑ remunerationẽ: ſicut enĩ in ſtatera materiali vna parte depſſa altera eleuatur: ⁊ ecõuerſo: ſic in ſtatera diuine iuſticie decretũ eſt: vt qui eleuant ꝑ ſuperbiã in vita pñti: deprimant ꝑ penã ꝯfuſibilẽ in vita futura ⁊ ecõuerſo: qui ſponte hũiliant in p̄ſenti ꝓpter deum in futuro ad gloriã eleuabunt. ¶ Circa p̄ſens euãge. vbi dicit. Deus ꝓpicꝰ eſto mihi peccatori Notandũ ꝙ quilibet peccator debet ꝓ poſſe laborare vt penitentiã veram agat in p̄ſenti vita. Primo ꝓpter acerbitatẽ igniſ purgatorij: quia ignis ille eſt idem cum igne infernali ſm Tho. de aq̄. Unde etiaꝫ ſanctꝰ Gre. ĩ. iiij. dial. c. xlv. Jn eodem igne purgat electus et detinet damnatꝰ. Unde mgr̄ ſen. li. iiij. diſ. xliiij. c. vj. Jlla pena eſt grauior oĩbus alijs: excedit enĩ oẽm penam vite p̄ſentis: etiam quã paſſi ſunt martyreſ. Scđo rõne diuerſitatis penarũ: qꝫ ibi ſunt pene diuerſe ſm diuerſitatẽ pctõꝝ: eſt ibi ⁊ penarum modus. Nam ꝓ mẽſura peccati erit ⁊ plagarũ modus Deut. xxv. Tertio ratiõe diuturnitatis: qꝫ ibi annꝰ ꝓ die cõputat. Unde Ezech. iiij. Diem ꝓ anno dedi tibi: diẽ ſcꝫ in p̄ſenti tp̄e: ꝓ anno. ſ. ĩ futuro. Quarto rõne infructuoſitatiſ: qꝫ illa pena nõ valeꝫ ad meritũ ſed ſolũ ad ſatiſfactionẽ: ⁊ eſt inuoluntaria: pena autẽ in vita p̄ſenti eſt voluntaria ⁊ meritoria. Quinto ratione damnoſitatis: qꝫ q̄diu aĩa eſt in pena caret gloria: modo retardari a gloria excedit oẽm penã vite p̄ſentis: ⁊ p̄ſertim in talibꝰ qui niſi eẽt adhuc pena illa ꝑſoluẽda ſtatim deũ viderent: quia tales in gratia moriunt: ⁊ nihil impedit quãdo quis ĩ gratia dei ab hac vita decedit niſi ſolutio pene ꝓ peccatis pro

quib⁹ hic nō plene ſatiſfecit ⁊c̄. Uñ Hum. Hunq̄ꝫ enī a quoq̄ꝫ dei facies videbit: doneç ꝑ penā venialiū pctōꝝ quadrās minimus ꝓſoluatur.

Dominica. XII. poſt octauas penthecoſtes. Euan. Mar. VII.

In illo tempore. Exiēs ieſus de finibus tyri venit ꝑ ſidonez ad mare galilee: int̄ medios fines decapoleos: ⁊ adducūt ei ſurdum ⁊ mutū ⁊ deprecabant̄ eū: vt imponat illi manū: ⁊ apprehēdēs eū d̄ turba ſeorſuz miſit digitos ſuos ī auriculas ei⁹: ⁊ expuēs in terrā tetigit linguā eius. Et ſuſpiciēs ī celum ingemuit ⁊ ait: Effeta qd̄ eſt adapire. Et ſtatim apte ſ̄t aures

¶ Poſtilla. Exiēs ieſus de finib⁹ tyri ⁊c̄. Marci. vij. Mat. xv. Hoc ſig͂m fecit dñs ieſus xp̄s āno ei⁹. xxxj. xij. kalen. Decemb. feria v. luna. xvij. indictione. iiij. Ante initiū pn̄tis euāg. ſcribit. ſ. Mar. c. vj. ꝙ vbicūq̄ꝫ dñs ieſus introibat ī vicos vl' in villas aut ī ciuitates: in plateis ponebāt infirmos ⁊ deꝑcabant̄ euz vt vel fimbriā veſtimēti eius tāgerent: ⁊ q̄tq̄t tangebāt eum ſalui fiebāt. Poſtmodū ſequit̄ euāg. hodi. [Exiēs ieſus de finib⁹ tyri venit ꝑ ſidonē ad mare galilee] Ly. tyrus ⁊ ſidon ſunt q̄dā ciuitates ſite in terra promiſſionis ꝓpe mōtem libani. Mare galilee eſt q̄dā lac⁹ ꝑ quē trāſit iordāis [int̄ medios fines decapoleos] Unde Jaco. Decapoleos eſt regio decē vrbiū trās iordanē ad orientē ⁊ cū veniſſꝫ ieſus xp̄s ad locū illū [adducūt ei ſurdū ⁊ mutū] nō erat tal' a natiuitate nec ab infirmitate ſupueniēte ſꝫ a demone ip̄m obſidēte ei⁹ auditū impediēte ⁊ loq̄lā [⁊ deꝑcabant̄ euz vt imponat illi manū] .ſ. vt ip̄m ſic curaret: ꝑ qd̄ dat̄ intelligi ꝙ aliq̄n ꝑcib⁹ ſctōꝝ ⁊ etiā bonoꝝ hoīm ſalus alicui impetrat̄ [⁊ apꝓhendēs euz de turba ſeorſuz] Uñ Jaco. ꝑ qd̄ dat̄ intelligi ꝙ ille q̄ ſaluari deſiderat oꝫ vt malas ſocietates dimittat [miſit digitos ſuos ī auricl'as ei⁹] Ly. ꝑ digitos intelligit̄ gr̄a ſpūſctī quā infundit xp̄s ī cor peccatoris [⁊ expuēs ī terrā tetigit linguā ei⁹] ꝑ ſaliuaꝫ ſapīa diuina intelligitur Theo. Qia q̄ ī xp̄i corpe fuerūt ſctā ⁊ dina fuert̄: ſiue veſtimēta ſiue digiti ei⁹ ſiue ſputū ei⁹: ⁊ id̄ aliq̄n curabat ꝑ tactū veſtimētoꝝ aliq̄n ꝑ digitū: aliq̄n ꝑ ſputū ſic̄ pꝫ ī hoc euāg. [⁊ ſuſpiciēſ ī celū] ꝑ qd̄ docꝫ noſ vt ſepe ad celuꝫ reſpiciam⁹: qꝛ ibi eſt amicus nr̄ auxiliuꝫ nr̄m ⁊ hereditaſ noſtra [ingemuit] qd̄ facere voluit vt oſtēderet hūane nature veritatez. Item vt oñderet pctōribus gemēdi neceſſitatē qꝛ qui ſanari vult a pctīs ꝑus dꝫ ingemere: vtꝫ Ezech. xviij. In q̄cūq̄ꝫ hora pctōr īgemuerit ⁊c̄. [⁊ ait: effeta: qd̄ ē adapire] oñdens ſe verꝫ deū curā° ꝑ imꝑiū [⁊ ſtati apte ſ̄t aures ei⁹: ⁊ ſolutū eſt vinculū lingue ei⁹: ⁊ loq̄bat̄ recte] Jaco. Uinculū lingue tunc ſolutū ē q̄n hō lingua vtit̄ ad orōnē ad ꝓximi edificationē ⁊ informationem. ad peccati ꝯfeſſionez ⁊ ad

vel laudem[ꝛ ꝑcepit illis ne cui dicerent]
vt vanã gloriã fugiendaꝫ eſſe doceret[ꝙ̃to
autẽ eis ꝑcipiebat tanto ampliꝰ ꝑdicabãt]
Unde Aug. ꝑ hoc xp̃s volebat pigris oſtẽ
dere cum ꝙ̃to feruore ꝑdicare debẽt qbꝰ in
bet vt ꝑdicẽt qñ illi
q̃ ꝓhibent tacere ñ
poterãt. Ly. beneñ
ciatus ꝺ bñficijs ac
ceptis debet ſe gr̃ñ
oſtendere ꝛ bñfacto
rem laudare: ꝙ̃uis
benefactor hoc nõ
querat[ꝛ eo ampli
us ãmirabant] Ly
ra de tãta humilita
te[dicẽtes: Bñ oĩa
fecit: ꝛ ſurdos fecit
audire ꝛ mutos lo
qui] ¶ Circa p̃ſens
euange. vbi dr̃. Su
ſpiciens ĩ celũ. No
tandũ ꝙ Hu. ꝺ pra
to dicit ꝙ quatꝰ le
gimus ieſum ocl'os
ſubleuaſſe. Primo
turbã paſturꝰ vt pa
tet Jo. vj. Cũ ſuble
uaſſet oculos ieſus
ꝛc̃. Scd̃o reſpõſuꝫ
legiſperito daturꝰ:
vtꝫ Lu. x. Tertio
ſurdũ ꝛ mutuꝫ ſana
turus ſicut patet in
ꝟbis ꝑmiſſis. Su
ſpiciens in celum.
Quarto Lazarum
ſuſcitaturꝰ: vtꝫ Jo.
xj. Ubi ſciẽdum ꝙ
oculis mẽtis noſtre
celũ reſpicere debe
mus ꝛ ad ipſum an
helare: ꝛ hoc ꝓpt̃
tria. Primo qꝛ ci
uitas nr̃a eſt vbi ꝑ
petue manere debemꝰ: vtꝫ Heb. xiij. Non
habemꝰ h̃ manentẽ ciuitatẽ ſꝫ futurã inq̃ri
mus. Exẽplũ de illis q̃ in aliena patria de
morant̃ quõ cor ad terraꝫ ſuã ponũt ſi illuc
redire intẽdant al's non hñt ibi cor ſuũ ſi in

eius ꝛ ſolutũ eſt vinculuꝫ lingue
eius ꝛ loquebat̃ recte. Et ꝑcepit
illis ne cui dicerẽt. Quãto aũt eiſ
ꝑcipiebat: tanto magis plus ꝑdi
cabãt ꝛ eo ampliuſ admirabãt̃ di
centes: Bene oĩa fecit: ꝛ ſurdos
fecit audire ꝛ mutos loqui.

Dominica. XIII. poſt octauas
penthecoſtes. Euange. Lu. X

In illo tem-
pore. Dixit ieſus diſci. ſ.
Bt̃i oculi q̃ vidẽt q̃ vos videtis.

terra in q̃ habitãt edificant ꝛ de patria ſua
ampliꝰ nõ cogitãt. Scd̃o qꝛ ibi eſt pr̃ nr̃ ꝛ
mater nr̃a ꝛ frẽs ꝛ ſorores ꝛ amici nr̃i ſcilꝫ
xp̃s ꝛ btã ꝟgo: ꝛ alij ſancti q̃ ampliꝰ noſ di
ligũt ꝙ̃ parẽtes carnaleſ pueros ſuoſ. Spe
rare etiã debemꝰ ꝙ
ibi ſint aĩe ꝑdeceſ
ſoꝝ nr̃oꝝ q̃ in fide
xp̃i mortui ſũt: oĩa
iſta trahũt deſideri
um hoĩs ad celum
Tertio qꝛ ibi ẽ the
ſaurꝰ nr̃. ſ. merces
operũ nr̃oꝝ: ꝛ etiaꝫ
meritũ xp̃i ꝛ. b. vir.
ma. ꝛ oĩm electoꝝ
in celo exñtiũ: q̃ eſt
theſaurus ĩdeficiẽſ
oẽꝫ ſufficiẽtiã hñs:
qꝛ nec auferri nec
corrumpi p̃t: ma-
ſinꝰ autẽ ꝛ ꝑcioſus
theſaurꝰ multũ tra
hit cor hoĩs: vt pa
tet Mat. vj. Ubi ẽ
theſau. tu. ibi eſt et
cor tuũ ¶ Poſtilla.
Beati oculi q̃ vi
dẽt q̃ voſ vide
tis Lu. x. Mat. xiij
Añ initiũ il. euãg.
ſcri. ſ. Lu. ꝙ xp̃us
dixit di. ſ. Qui voſ
audit me au. ꝛ q̃ voſ
ſper. me ſper. Et cõ
uerſus ad diſcipl'os
ſuoſ dixit[Bt̃i ocu
li q̃ vidẽt] Ly. nõ
ſolũ hũanitatẽ xp̃i ꝛ
facta exteriora ↄſpi
ciẽ: ſꝫ ꝟtuteꝫ diui
tatiſ latẽtẽ intelligẽ
do[q̃ vos videtis]
Hor. viderũt ei apl'i
groſaꝫ pñtiam dñi
nr̃i ieſu xp̃i ĩ aſſumpta hũanitate ꝛ credide
rũt eũ verũ deũ ꝛ hoĩeꝫ: ꝯ dicti ſũt bt̃i. Sed
iudei phariſei cayphas herodes ꝛ pilatꝰ ſo
lũ viderũt foris xp̃i hũanitatẽ: ſꝫ nõ cog̃ue
rũt eius deitatem: ergo non ſunt dicti beati

Dico enim vobis ꝙ multi ꝓphe
te ⁊ reges voluerunt videre que
vos videtis:⁊ non viderunt:⁊ au
dire que vos auditis:⁊ non audie
runt. Et ecce quidam legiſperitꝰ
ſurrexit temptans illum ⁊ dicēs:
Magiſter quid faciendo vitaʒ et
naʒ poſſidebo? At ille dixit ad eū
In lege qd ſcriptū eſt: q̊modo le
gis? Ille reſpondens dixit. Dili
ges dñm deum tuū ex toto corde
tuo:ex tota anima tua: ex omibꝰ
viribus tuis:ex omni mente tua
et ꝓximū tuū ſicut teipſum. Di
xitq; illi. Recte rn̄diſti: Hoc fac ⁊
viues. Ille aūt volēs ſeip̄m iuſti
ficare dixit ad ieſū. Et q̄s eſt meꝰ
ꝓximꝰ? Suſpiciēs āt ieſus dixit:

Unde Hiero. i omel. Illoꝝ oculos beatos
dixit qui hominē videntes, deū crediderūt.
Ubi notandū: ꝙ ſi beati fuerunt oculi q̄ vi
derunt chriſtum ⁊ crediderūt eum deum:
multo beatiores ſunt qui non viderūt chri
ſtum in humanita-
te:⁊ tamen credide
runt ipſum veꝝ de
um in ſacramēto eu
chariſtie. Unde Io
han. xx. Quia vidi
ſti me Thoma cre
didiſti: beati q̄ non
viderūt ⁊ crediderūt
[dico eni vobis ꝙ
multi ꝓphete ⁊ re
ges voluerunt vide
re que vos videtis]
ſicut Eſa lxiiij. qui
dixit. Utinā dirum
peres celos ⁊ deſcē
deres. Itē ſicut ag
geus qui dixit Ag
gei. ij. Ueniat deſi
deratus cunctis gē
tibus. Itē ſic Moy
ſes qui dixit: Mit
te dñe quem miſſu
rus es. Item ⁊ pro
pheta Dauid pſ.
cxliij. qui dixit: In
clina dñe celos tu
os ⁊ deſcende:⁊ plures alij [⁊ nō viderūt]
Hor. ſ. eo modo quo vos videtis: viderunt
eni ipſum ſpūaliter: ſed iſti corꝑalit ⁊ p̄ſen
tialit habentes eū:⁊ ab eo que volebāt int
rogantes [⁊ ecce q̄dam legiſperitꝰ] ſ. peri
tia litterali nō intelligētia ſpūali. Un̄ Am
bro. ſuper Lu. Quidam legiſperitꝰ verba
legis tenens ⁊ verba legis ignorās [ſurre
xit] ſcilicet vt melius audiret [temptās eū
et dicens Magiſter] Hor. magiſtrū vocat
cuius diſcipulus eſſe nolebat [quid facien
do vitam eternam poſſidebo?] Hor. videt
enim querere humiliter cū dixit magiſter:
ſapienter cum dixit quid faciendo: vtiliter
cum addit: vitam eternam poſſidebo. [At
ille dixit ad eum: in lege quid ſcriptuʒ eſt]
ſcilicet in lege diuina, que lex legū eſt [quo
modo legis] id eſt. quomodo doces diſci
pulos tuos qui adhuc neſcis ꝑ q̄d ꝑueniat
ad vitam eternā. At ille rn̄dens dixit: Di
liges dñm deum tuū ex toto corde tuo] ſm
Bern̄. i. ſapient [⁊ ex tota aīa tua] i. dulci
ter [ex tota mente] i. fortit [⁊ ꝓximū tuuʒ
ſicut teipſuʒ] ſ. ad
gratiam in p̄ſenti ⁊
ad gloriam in futu
ro: vel eo ordie quo
teipſum. ſ. infra de
um ⁊ ſuꝑ oīa tꝑalia
[dixitq; illi] ſ. Ie
ſus phariſeo ⁊ le-
giſꝑito [recte rn̄di
ſti] non aūt recte fe
ciſti q2 vt dicit glo.
xp̄s laudauit eiꝰ re
ſponſū nō eiꝰ factū
[hoc fac ⁊ viues:]
q̄ſi di. hoc dicis ⁊ n̄
facis: ideo ad vitaʒ
eternā non vadis.
[ille autē] ſ. phari
ſeus ⁊ legiſꝑitꝰ [vo
lens iuſtificare ſeip
ſum] i. demonſtra
re iuſtū [dixit ad ie
ſum. Et quis ē meꝰ
proximus] Hor. for
ſitan putabat ꝙ xp̄s
dixiſſet. Iudeus ē
proximus tuus. Et
tunc reſponderet: oēm iudeum diligo:⁊ ſic
appareꝛ iuſtꝰ [ſuſpiciēs āt ieſus dixit: Ho
mo quidam deſcēdebat ab hieruſalē in hie
richo] que diſtat a hieruſalē ad vnaʒ dietā
[⁊ incidit in latrones qui etiam ſpoliauerūt
eum:⁊ plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo
relicto] Erat eni ad litterā inter hieruſaleʒ
et hiericho ſolitudo vel deſertum in q̄ ſpo
liabant aliq̄n hoīes trāſeūtes a latronibus
et occidebant: in qua ſolitudine captus fu
it Sedechias rex fugiens de hieruſalē a ſa
tellitibꝰ regis babylonis vt habet Hiere.
vl. Ly. Moralit tamen exponit de pecca
tore deſcendēte a ſtatu iuſticie in peccatum
mortale qui ſpoliat a demonibꝰ ⁊ relinquit
ſemiuiuꝰ: q2 tollitur ab eo vita gratie rema
nente vita nature. Myſtice ꝑ hoīem iſtum
ſm Hor. intelligit Adam: vel omne genus

Homo qdā deſcēde bat ab hieru-
ſalē in hiericho: ⁊ incidit ī latro-
nes q etiā deſpoliauerū eū: ⁊ pla-
gis impoſitiſ abierūt ſemiuiuo re
licto. Accidit aūt vt ſacerdoſ qdā
deſcēderet eadē via. ⁊ viſo illo ꝑ-
terijt. Similit ⁊ leuita cū eſſet ſe-
cus locū ⁊ videret illum ptrāſijt.
Samaritanꝰ āt qdā iter faciēs ve
nit ſecus eū. Et vidēs euz miſeri
cordia motꝰ eſt: ⁊ appropians alli
gauit vulnera eiꝰ: infundēs oleū
et vinū. Et imponēs illū in iumē
tum ſuū duxit in ſtabulū: ⁊ curā
eius egit. Et altera die ꝓtulit du
os denarios ⁊ dedit ſtabulario: ⁊
ait. Curā illiꝰ habe ⁊ qdcūqꝫ ſup
erogaueriſ: ego cū rediero reddaz
tibi. Quis hoꝝ triū videt tibi ꝓ
ximꝰ fuiſſe illi q incidit in latrōeſ
At ille dixit. Qui fecit miſericor
diam in illū. Et ait ieſus illi. Va
de ⁊ tu fac ſimiliter.

humanū: ergo d: [Hō quidā] .ſ. Adam vel
genꝰ humanū [deſcēdebat ab hieruſalem]
id eſt. d paradiſo ⁊ ſtatu īmortalitatiſ [in hie-
richo] .i. in miſerias ⁊ defectꝰ vite pñtiſ [et
incidit in latrones] .i. in demonū ptātes:
[q ſpoliauerūt eū]
id eſt. indumēta g-
tie īmortalitatiſ ⁊ ī-
nocentie auferēdo
vt patet Gen̄. iij.
Primi parētes pꝰ
peccatū cognouerunt
ſe eſſe nudos [⁊ pla
gis impoſitiſ] .i. na
turalibꝰ vulneratis
et debilitatiſ ꝑ pec-
catū [abierūt ſemi-
uiuo relicto] hō ſe-
miuiuꝰ relinquit:
qn̄ remanente vita
nature ꝑuatur vita
gratie [accidit autē
vt ſacerdos qdā de
ſcenderet eadē via
et viſo illo preterijt
ſimilit ⁊ leuita] ſa-
cerdos legē ſignifi-
cat que data eſt per
Moyſen: leuita ꝓ-
phetas ſignificat q
deſcenderunt poſt
Moyſen: hi viderūt
genꝰ humanū ſau-
ciatum: qꝛ ꝑ legem
cognitio peccati: ſꝫ
nō potuerūt ſanare
genꝰ humanū [ſa-
maritanꝰ autem q-
dam] ſcilicet qui cuſtos interptat .i. xpus q
eſt cuſtos verus [iter faciēs] .i. de celo de-
ſcendens in hūc mūdum ꝓpter noſtrā ſalu
tem [videns eū] .ſ. oculo miſericordie [mi-
ſericordia motꝰ eſt] .ſ. ex paſſione [⁊ appro
pians alligauit vulnera eiꝰ] .ſ. ī baptiſmo
peccata eius remittēdo [infundēs oleum et
vinū] Oleū infundit in vulnera cum ſpem
penitentibꝰ tribuit. Vinū infundit cū terro
rem mortis eterne ⁊ penarū inferni ⁊ diem
iudicij hoī incutit [⁊ imponēs illū in iumē
tū ſuū] Unde Greg. Iumentū caro ipſiꝰ eſt
in quo vulneratū poſuit qn̄ peccata nr̄a ipſe
portauit ſup lignū in corpe ſuo vtꝫ Eſa. liij
Vere languo. ne. ip. por. [duxit ī ſtabulū]
id eſt. in pſentē eccleſiā [⁊ curam eiꝰ egit]
qꝛ circa egrotū ſollicitꝰ fuit ſicut bonꝰ ⁊ fi-
delis medicus [al-
tera die] ꝑma dies
fuit dies paſſionis:
altera dies reſurre-
ctionis: ⁊ hec eſt ī-
mortalitatiſ [ꝓtulit
duos denarios] .i.
duo teſtamenta [et
dedit ſtablario] .i.
ſummo pontifici .ſ.
Petro ⁊ alijs aplis
qbus aperuit ſenſū
vt intelligerēt ſcri-
pturas veteris ⁊ no
ui teſtamēti [⁊ ait:
curam illius habe]
ſupple corpis ⁊ ani
me: ergo dixit ꝑmo
ſtabulario .ſ. petro
Paſce oues meas
[⁊ qdcūqꝫ ſupero-
gaueris] ſupple ꝓ-
ceptis meis. ſ. ꝯſi-
lia ſupaddēdo ⁊ cū
ſubditis ⁊ fidelibuſ
laborādo [ego cum
rediero] .ſ. in iudi-
cio extremo: vt pa-
tet Act. j. Sic ve-
niet quēad. vi. eum
eun. in ce. [reddaz
tibi] qꝛ dn̄s ieſus
reddet vnicuiqꝫ iu-
xta opa ſua [Quis hoꝝ triū videt tibi ꝓxi
mus fuiſſe illi q incidit in latrones: At ille
dixit: Qui fecit miſericordiaꝫ in illū] Ubi
notandū ꝙ opinio iudeoꝝ erat ꝙ nō quili-
bet hō ꝓximꝰ eſt ſed tm̄ iudeꝰ q dicit iude-
um ꝓximū ſuū: ⁊ oēm aliū hoīem alienū: q
xp̄s oñdit in pſenti euāg. oēm hoīeꝫ eſſe ꝓ-
ximū oī hoī qui facit ei miſericordiā. Unde
Amb. Cogtio nō facit ꝓximū ſꝫ miſericor
dia. Un̄ etiā Aug. de doc. xpīa. Propinq
tas generis nō facit ꝓximū ſed opꝰ miſeri
cordie impenſum. Ex q patet ꝙ qlibet eſt

ꝓxim⁹ noſter q̄ hic viuit: qꝛ cuilibet poteſt
a nobis impēdi miſericoꝛdia vel nob impē
dere [ait illi ieſus. Uade ⁊ tu fac ſimilit̃] .ſ.
vt oēm hoīem eſſe amicū ⁊ ꝓximū reputes
et ei miſericoꝛdiā impēdas affectu ⁊ effectu
ſicut ſamaritan⁹ il
li iudeo fecit ¶ Nō
circa pūs euāg. vbi
dr̄. Beati oculi qui
vident. Querit̃ in
q̄ ꝯſiſtit btitu⁹: Re
ſpondet̃ ꝙ q̄daꝫ po
ſuerūt btitudinē in
bonis coꝛpis vt epi
curi: q̄daꝫ in bonis
mūdi .ſ. in diuitijs
honoꝛe potētia: et
ſic de alijs: q̄daꝫ in
v̄tutib⁹ moꝛalibus
et cognitiōe creatu
rarū: ⁊ maxīe ſuba
rū ſeparatarū: vt peri
patetici: xp̄s autem
veniēs in mūduꝫ q̄
ad hoc natus eſt vt
teſtimoniū ꝑhiberꝫ
veritati oſtendit ꝙ
in oīb⁹ ſupradictis
vera btitudo nō cō
ſiſtit: ſed in viſione
et cognitiōe dei di.
Beati oculi ⁊c̄. Itē
q̄rit̃ h̄ btitudo cui⁹
ſit .ſ. an aīe vel coꝛ
poꝛis. Ad qđ rn̄dꝫ
Hug. de pra. ꝙ bti
tudo ꝯſiſtit p̄ncipa
lit̃ in cogſcē ⁊ amā
do ⁊ poſſidēdo deū
et btitudo p̄ncipali
ter erit in aīa q̄ deū
ꝑ eēntiā cogſcet et
nō ꝑ aliquā ſilitudi
nē ⁊ ipm ꝑfecte poſſidebit in ſe tanq̄ ꝓpꝛiū
et intrinſecū bonū: coꝛp⁹ autē habebit q̄ttu
oꝛ dotes ſuas q̄ ſunt agilitas vt ſubito fera
tur q̄cūq̄ aīa volet: impaſſibilitas vt a nul
la alia re poſſit ledi vel pati: ſubtilitas ita
vt mōtes penetret: ⁊ claritas ita ꝙ in ipſa
claritate coꝛpis claritas ⁊ gloꝛia aīe cogſce
tur: qꝛ aīa magꝭ btā clari⁹ coꝛp⁹ hēbit. Et
oīa p̄dicta hēbit coꝛp⁹ ex redūdātia glīe aīe
in coꝛp⁹ econtrario de coꝛꝑib⁹ impioꝝ erit
qꝛ erunt groſſa grauia paſſibilia ⁊ obſcura.
Hec ille.

Dominica. XIIII. poſt octauas
penthecoſtes. Euāg. Lu. XVII.

In illo tem-
poꝛe. Cū iret ieſus in hie
ruſalē trāſibat ꝑ mediā ſamariā ⁊
galileā ⁊ cū ingrederet̃ qđdam ca
ſtellū: occurrerūt ei decē viri lepro
ſi q̄ ſteterūt a lōge ⁊ leuauerūt vocē
ſuā dicētes: Jeſu p̄ceptoꝛ miſere
renr̃i: q̄s vt vidit dixit: Ite oñdi

¶ Poſtilla.

Cum iret ieſus
i hieru. Luce
xvij. Hiſto. h⁹ euā.
facta ē āno xp̄i. 33.
ij. yd⁹ marcij. fe. ij.
luna. iiij. īditi. vj.
Nō initiū illi⁹ euā.
ſcri .ſ. Lu. ꝙ xp̄us
dixit diſci .ſ. Cū oīa
feceritis q̄ p̄cepta ſūt
vob: dicite ſui inu
tiles ſumus: qđ de
buimus facere feci
mus. Tūc p⁹ modū
ſeq̄t̃ euāg. ho. [Et
factuꝫ ē dū iret Je
ſus ī hierlm] .ſ. ad
locū ſue paſſiōis: in
q̄ oñdit ſe ſpōte paſ
ſurū [trāſibat ꝑ me
diā ſamariaꝫ ⁊ gali
leā] Samaria erat
terra gētiū: galilea
iudeoꝝ: q̄ vtroſq̄ ꝑ
trāſibat q̄ ad ſaluan
dos gētiles ⁊ iude
os venerat [⁊ cū in
grederet̃ qđdam ca
ſtellū occurrerūt ei
decem viri leproſi]
Ly. q̄ audierant fa
maꝫ d̄ miracul' xp̄i:
[q̄ ſteterūt a lōge:]
Ly. tuꝫ ꝓpt̃ xp̄i re
uerētiā: tū qꝛ n̄ d̄be
bāt appꝛopinq̄re ſa
nis hoīb⁹ ne eos in
ficerēt [⁊ leuauerūt
vocē ſuā] Ly. ex magꝭ d̄ſiderio ſanitatis [di
cētes: dn̄e ieſu p̄ceptoꝛ miſe. no.] id ē. ſolo
v̄bo potes nos curare [q̄s vt vidit dixit:
Ite oſtē. vos ſa.] hoc iuſſit xp̄s ꝓpt̃ legꝭ ī
pletiōꝫ: lex ei p̄cepit Leui. xiiij. vt mōat⁹ a
lepꝛa ſacerdotib⁹ ſe offerret: ⁊ hoc duplici
d̄ cā. Una cā qꝛ ſacerdotes dēbāt iudicare

te vos ſacerdotib⁹. Et factū ē dū irent mūdati ſunt. Unus autem ex illis vt vidit quia mūdat⁹ eſt: regreſſus eſt cū magna voce magnificās deum: τ cecidit in faciez ante pedes eius grās agens: τ h̄ erat ſamaritanus. Rn̄dens autez ieſus dixit: Nōne decē mūdati ſt̄ et nouē vbi ſunt: non eſt inuent⁹ q̄ rediret τ daret gloriā deo niſi h̄ alienigena: τ ait illi. Surge vade: quia fides tua te ſaluū fecit.

vtrū tal' eſſz de curat⁹. Scd̄a cā qꝛ ꝓ ſua emūdatōe tenebat̄ offerre ſacrificiū detēmīa tū in lege. Itē vt daret nobis ex^m honoran di ſacerdotes. Item vt per hoc ſacramentū ꝯfeſſionis exꝓmeret: dicit enī chriſt⁹ oībus pctōrib⁹ [Ite] q̄ſi di. non expecteti ꝙ cogamī vrgente infirmitate q̄n oportz ſacerdotes ad ſe vocari: ſed ite dum ſani eſtis [oſtendite] non palliate [vos] nō alios: qꝛ alie pſone nō ſt̄ nominād e ī ꝯfeſſiōe [ſacerdotib⁹] quib⁹ data eſt poteſtas a chriſto ligandi τ ſoluēdi: vt patet Io. xx. Accipite ſpm̄ ſctm̄ quorum remi. pec. re. eis [τ factū eſt dum irent mūdati ſunt] in hoc oſtendit̄ ꝙ in vera ꝯtritiōe pctā dimittunt̄ pctōri a deo: etiam anteꝙ̄ ꝑueniat ad ꝯfeſſionez. Unde in pſ. xxxi. Dixi ꝯfitebor: ſupple in futuro: et tu remiſiſti impietatē pcti mei: q̄uiſ poſtea teneat̄ ꝯfiteri ſacerdoti loco dei [vnuſ ergo ex illis vt vidit quia mūdat⁹ eſt reuerſus ē cum magna voce magnificās deum] Hor. magnitudo vocis dat intelligere magnitudinē fidei τ deuotionis [τ cecidit in faciem ante pedes eius] In quo notat̄ ei⁹ magna humilitas [grās agens] eſt aūt deo valde acceptabilis grār̄ actio. Unde Augu. ad Aurelianū. Quid meli⁹ animo gerim⁹ aut ore ꝓbamus aut calamo exprimim⁹ q̄ꝫ vt deo gratias agam⁹: nec dici breui⁹ nec agi fructuoſi⁹ poteſt [τ hic erat ſamaritanus] Ly. in hoc innuit̄ ꝙ alij nouez erant iudei nec reuerſi ſunt ad gratias agendū: quia iudei ſemꝑ fuerunt ingrati tam in veteri q̄ꝫ in nouo teſtamēto de beneficijs dei [Reſpondens aūt Ieſus dixit: Nōne decem mūdati ſunt τ nouem vbi ſunt] q. d. multi mūdant̄ et baptizant̄: tamen pauci ſaluant̄: vt patet Mat. xx. Multi ſunt vocati: pauci do electi [Non eſt inuent⁹ qui rediret τ daret gloriam deo niſi h̄ alienigena] Ly. in hoc figuratū fuit ꝙ gentiles vēturi erant deuote ad fidē xp̄i iudeis remanētib⁹ in ſuo errore [τ ait illi: Surge vade] noluit enī ſurgere niſi iuſſus [qꝛ fides tua te ſaluū fecit] In hoc innuit̄ ꝙ magnū eſt meritū fidei: quia ꝑ fidem pctōr mūdat̄. Itē ꝑ fidē hō iuſtificat̄ ad Ro. v. Iuſtificati ḡ ex fide pacē habeam⁹ ad deuz ꝑ dn̄m nr̄m ieſū xp̄m. Itē ꝑ fidē hō filius dei efficit̄: vtz Ioh. j. Dedit eis ptātez filios dei fieri τc. Itē ꝑ fidē ſaluat̄: ḡ hic xp̄s dixit ſamaritano: fides tua te ſaluū fecit. ¶ Unde circa pn̄s euāg. vbi dr̄. Ite oñdite vos ſacerdotib⁹: et dū irent mūdati ſūt queritur: ſi pctōr in ipſi⁹ cordis ꝯtritiōe abſoluit̄ anteꝙ̄ ꝑueniat ad ſacerdotē, vt h̄ innuit̄: qꝛ dū irent mūdati ſunt: q̄d facit poſtmodū ſacerdos τ a q̄ abſoluit eū: Rn̄. ꝙ ſolus de⁹ abſoluit pctōrē a culpa in ipſa cordis ꝯtritiōe: vtz Eſa. xliij. Ego ſum qui deleo iniq̄tates tuas ꝓpt̄ me: ſacerdos autez miniſterialit̄ τ inſtrumētalit̄ pctōrē a pctō abſoluit: τ nō ſolū oñdit abſolutū: eſt enī ſacerdos miniſter dei τ ei⁹ inſtrumētū aīatuz et hoc optime oñdit xp̄s in Lazari reſuſcitatiōe: ꝑ quē pctōr rediēs ad dei grām: deſignat̄ q̄m xp̄s ſolus eū a mortuis reuocauit: ſed apl̄is mādauit vt eū ſoluerēt: ſic patet ꝙ fuit a xp̄o reſuſcitat⁹ τ ab apl̄is reſolutus. Simile ē in iuſtificatiōe pctōriſ quē ſolus de⁹ reſuſcitat a morte culpe: reddens ei grām ſuā: ſed ſacerdos ſoluit euz a catenis pctōꝝ: q̄b⁹ ꝓ talib⁹ culpis ligat⁹ tenebat̄. Exēplū: rex vel ptās in ꝯſilio abſoluit malefactorē qui tenet̄ in carcere catenis ligatus τ miniſtri reḡ vadūt ad carcerē: τ ex parte regis abſoluūt eū a carcere τ catenis et miniſtri reḡ vadūt ad domū ei⁹ τ reddūt ei oīa bona ſua p̄⁹ ꝑdita: ſic facit ſacerdos q̄ tanq̄ꝫ miniſter dei abſoluit pctōrē a catenis pctōꝝ: τ reducit eū in eccleſiā dei: τ reddit

ei oĩa bona ſua que ante pctm̃ fecerat: ⁊ fa-
cit eũ participem oĩum bonoꝝ operũ que fi
unt in eccleſia dei: ⁊ dat ei cibum vite man
ducare. ſ. corpus chriſti: ⁊ docet quõ debeat
viuere ⁊ in via dei ambulare ⁊ nõ ſtare: qꝛ
ſtare regredi ẽ. Sic
patꝫ ꝙ ſacerdos ha
bet magna facere ĩ
iuſtificatiõe pctõꝝ
et non ſolũ eũ oſten
dere abſolutũ. Un
de iterũ hic querit:
q̃ ſit forma abſolu-
tionis a pctis? Re
ſpondet ſm ſanctũ
Tho. de aq̄. ꝙ de
ſubſtãtia forme eſt.
Ego abſoluo te a
peccatis tuis. Sed
pmittit oro. ſ. Mi-
ſereat tui oĩps deus
⁊c. Ne effect⁹ ſacra
menti impediat ex
parte penitẽtis. Et
cõmunit apponit:
in noĩe patris ⁊ filij
et ſpũſſancti. Item
querit an impoſitõ
manus ſuper caput
ꝯfitentis reqrat? Re
ſpon. ſꝫ ſctm̃ Tho
mã de aq̄. ꝙ nõ: qꝛ
hoc ſacr̃m non or-
dinat ad ꝯſeq̃ndaꝫ
aliquã excellentiaꝫ
grẽ: ſꝫ ad remiſſio-
nem pctõꝝ: magis
autẽ in hoc ſacramẽ-
to competit crucis
ſignatio ꝙ manus
impoſitio: in ſignũ ꝙ p ſanguineꝫ crucis xp̄i
remittunt peccata ⁊ non eſt de neceſſitate
ſacramẽti ⁊c. Itẽ Tho. dicit ꝙ q̃ impetrat
abſolutionẽ a papa vel legato caute facit ſi
faciat ſe abſolui ab oĩb⁹ excõicatõnib⁹ ⁊ pec
catis de q̄bus non recolit: qꝛ ſi poſtea reco-
lat de aliquib⁹ non tenet iterũ abſolutionẽ
petere ab excõicatiõe licet de pctõ ſi ſit mor
tale teneatur ꝯfiteri. ¶ Poſtilla.
Nemo poteſt duob⁹ dñis ſeruire ⁊c.

Dominica. XV. poſt octauas
penthecoſtes. Euãg. Mat. VI

In illo tem-
pore. Di. i. di. ſ. Nemo po
teſt duobus dñis ſeruire. Aut enĩ
vnũ odio habebit: ⁊ alterum dili
get. aut vnũ ſuſtinebit ⁊ alterum
ꝯtemnet. Non poteſtis deo ſerui

Mat. vj. Lu. xvj. Hec verba euangelij lo
cutus eſt dñs Jeſus ãno eius. xxxiij. ydus
Julij. feria. v. luna. xvj. inditiõe. iiij. An
te initiũ illius euang. ſcribit. ſ. Mat. in eo.
c. ꝙ chriſtus dixit diſcipulis ſuis: Nolite
theſaurizare vobis
theſauros in terra
vbi erugo ⁊ tinea
demolit ⁊ vbi fures
effodiũt ⁊ furantur
Theſaurizate autẽ
vobis theſauros in
celo vbi nec erugo
nec tinea demolit:
et vbi fures nõ effo
diunt nec furantur
Ubi enĩ eſt theſau-
rus tuus: ibi eſt et
coꝛ tuũ. Tunc poſt
modũ ſequit euãg.
hodier. [Nemo po
teſt duob⁹ dñis ſer
uire] Hoꝛ. ꝯtrarijs
inter ſe differentib⁹
et ꝯtraria p̄cipienti
bus: ⁊ q̄libet hoĩm
habet vnũ illorum
duoꝝ: hoc ſic pbat
qꝛ oĩs hõ aut eſt in
gratia: aut in pecca
to mortali: ſi eſt in
grã: tunc habet p
dño deũ: ſi aũt ĩ pec
cato mortali: tũc hꝫ
diabolũ p dño [aut
vnũ odio habebit]
Hoꝛ. ſ. diabolũ ⁊
alterũ diliget] ſcilꝫ
deum [aut vnũ ſu-
ſtinebit] ſ. diabolũ
quẽ homo peccãdo patit: ſed nõ diligit [et
alterũ ꝯtemnet] ſ. deũ quẽ homo peccãdo
mortalit ꝯtemnit. Sꝫ deũ nemo poteſt odi-
re: qꝛ ſummũ ⁊ infinitũ bonũ eſt. Nec diabo
lum quiſꝙ diligit ſed peccãdo ſe ei ſubijcit
[Nõ poteſtis deo ſeruire ⁊ mãmone] i. di-
uitijs. Ly. Non dixit xp̄s: nõ poteſtis ha-
bere ſed non poteſtis ſeruire. Licite enim
poſſunt haberi qñ bene diſpenſant: ſicut il
le qui in pijs operib⁹ diuitias expendit: nõ

ſeruit diuitijs: ſed mag̃ diuitie ſeruiũt ſibi qꝛ eis vtit̃ ſicut inſtrumẽtis ad oꝑa v̾tutum. Vñ Amb. ſup Lu. Sicut diuitie ſunt impedimẽta improbis: ita ꝓbis ſunt adiuuamenta v̾tutis: ⁊ talis ſimplicit̃ põt ſeruire deo ⁊ vti ipſ. [ideo dico vob ne ſolliciti ſitis] .ſ. ſollicitudine nimia. Notandũ ꝙ xp̃s h̃ nõ ꝓhibet laborẽ qꝛ hõ ad laborez naſcit̃ ſicut auis ad volandũ: ſꝫ ꝓhibet ſollicitudinẽ ſupfluã ⁊ inordinatã: ꝑ quã poſtponunt̃ bona ſpũalia et etiã eterna [anime vr̃e] .i. aĩali vite q̃ cibo ſuſtentat̃: [q̃d mãduceti neqꝫ corpi vr̃o q̃d iduamini: Nõne aĩa pl⁹ eſt ꝙ̃ eſca] q. d. longe plus ẽ [⁊ corp⁹ pl⁹ ꝙ̃ veſtimentũ] q. d. ſi de⁹ dedit vobis maiora .ſ. corp⁹ et aĩaꝫ: ꝯſeq̃nt̃ etiã dabit miora .ſ. eſcã et veſtimẽtũ [reſpicite volatilia celi: q̃niã nõ ſerũt neqꝫ metũt: neqꝫ ꝯgregãt ĩ horrea: ⁊ tñ pater veſter celeſtis paſcit ea] Vñ pſ. cxlvj. Qui dat iumẽtis eſcã ipoꝝ ⁊ pullis cor. ⁊c. multo forti⁹ hoĩem ſufficient̃ paſcet. Vñ Rab. Quis rex militib⁹ deuotis debitã nõ ꝓcurat alimoniã? q̃s dñs miſtris ſuis nõ miſtrat cibaria? q̃s pater nõ dat filijs alimẽta ⁊c. [nõne vos mag̃ pluris eſtis illis] q. d. multo maioris p̃cij eſtis. Lyra natura hũana maioris põderis ẽ corã deo: qꝛ alie creature facte ſunt ꝓpt̃ hoĩem: finis aũt nobilior ẽ his q̃ ſunt ad finẽ: ſi ẽ de⁹ de illis curat: multo forti⁹ de nob curã hꝫ [q̃s aũt veſtrũ põt adijcere ad ſtaturã ſuã cubitum vnũ] q. d. nullus: ẽ de⁹ q̃ dat hoĩ incrementũ ⁊ ꝙ̃titatẽ ſtature: ꝑ ꝯſeq̃ns etiaꝫ dabit nutrimẽtũ ꝯueniẽs nature ꝓut viderit expedire [⁊ de veſtimẽti q̃d ſolliciti eſti: cõſiderate lilia agri quõ creſcũt] .ſ. tam p̃cioſ colorib⁹ induta [nõ laborãt] .ſ. ad ornãduꝫ ſe [neqꝫ nent] .i. filant ad faciendũ ſibi veſtimentũ: ⁊ tñ optime veſtiunt̃: ſic ꝙ regalia veſtimẽta excedũt [dico aũt vob ꝙ neqꝫ ſalomon] q̃ fuit ditiſſim⁹ int̃ alios reges [in oĩ glia ſua coopt⁹ eſt] .i. veſtitus ⁊ ornat⁹ tã pulchre [ſicut vnuꝫ ex iſtis] Hor. qꝛ in ſalomone fuerunt veſtes aliene: in illo aũt ꝓprie. Iteꝫ ille ab arte: iſte a natura: ⁊ ideo omẽs tinctores pannoꝝ nõ poſſunt facere colorem viridẽ ſicut natura in terre naſcẽtibus. Vñ Hierony. Quid rubet vt roſa q̃d candet vt lilium [ſi eni fenũ agri qđ hodie ẽ] .i. in p̃ſenti [⁊ cras in clybanũ mittit̃] .i. in furno ponet̃ [deus ſic veſtit] .i. ſic pulchre ſic optime ſine ſollicitudine [ꝙ̃to magis vos modice fidei] Ly. vocat aũt eos q̃ nimis ſollicitant̃ d̾ tp̃alib⁹ modice fidei qꝛ ex defectu fidei ꝓcedit tal' ſollicitu° ſupfluã [nolite ẽ ſolliciti eſſe dicẽtes: q̃d manducabim⁹ aut q̃d bibem⁹] hoc ꝑtinet ad alimentũ [aut q̃ opiemur] hoc ꝑtinet ad veſtimentũ [hec eni oĩa gẽtes inq̃rũt] Hor. quia infideles ſunt ⁊ de eternoꝝ ꝓmiſſione nõ ꝯfidũt. Ly. gẽtiles diuinã ꝓuidẽtiã circa actus hũanos negãt [ſcit eniꝫ pr̃ vr̃ celeſti ꝙ his oĩb⁹ indigeti] Hor. nõ eſt pr̃ pius q̃ nõ tribuit neceſſaria filijs q̃rũ nouit indigentiam: ſed de⁹ eſt pr̃ veſter: ẽ ſeruiẽtibus ſibi tp̃alia ſufficiẽt̃ miſtrabit [q̃rite ẽ p̃mũ] .i. p̃cipue [regnũ dei] de q̃ d̾r Mat. xiij. Fulgebũt iuſti ſicut ſol in reg̃ pr̃is mei. Quis hoc regnũ nõ deſiderat vbi oẽs erũt reges et regine: ẽ freq̃nt̃ ⁊ diligent̃ hoc reg^m eſt

re ⁊ mãmone. Iõ dico vob: ne ſolliciti ſitis aĩe vr̃e q̃d mãducetis: neqꝫ corpi vr̃o q̃d induami. Nõne aĩa pl⁹ ẽ ꝙ̃ eſca ⁊ corp⁹ plus ꝙ̃ veſtimẽtũ? Reſpicite volatilia celi qm̃ nõ ſerũt neqꝫ metũt: neqꝫ congregãt in horrea: ⁊ pr̃ vr̃ celeſtis paſcit ea. Nõne vos mag̃ pluris eſtis illis? q̃s aũt vr̃m cogitãs p̃t adijcere ad ſtaturã ſuaꝫ cubitum vnũ. Et de veſtimẽti q̃d ſolliciti eſtis: ꝯſiderate lilia agri quõ creſcunt: nõ laborãt neqꝫ nent. Dico aũt vob ꝙ neqꝫ ſalomon ĩ oĩ glia ſua coopt⁹ ẽ ſicut vnũ ex iſtis. Si eni fenũ agri qđ hodie ẽ ⁊ cras in clibanũ mittit̃ de⁹ ſic veſtit: ꝙ̃to mag̃ vos modice fidei? Nolite ẽ ſolliciti eſſe dicẽtes: Quid mãdu

querendū [⁊ iuſticiā eiꝰ] qꝛ iuſti imppetuū viuent ⁊ apud dn̄m ē merces eoꜝ Sap̄. v. [⁊ hec oīa] .ſ. tꝑalia [adijcient vob] Vn-de pſ̄. liiij. Iacta cogitatū tuū in dn̄o ⁊ ipſe te enutriet. Item in pſ̄. xxxvj. Nunq̄ vidi iuſtum derelictum

¶ Circa hoc p̄ſens euang. vbi d͛r. Primū querite regnū dei ⁊ iuſticiā eius. Notandū q̄ pctōr querit regnū dei n̄ p̄mo ſed vltimo. ſcȝ in morte: qn̄ enim pctōr nō pōt plꝰ viuere vel qn̄ credit mortē ſibi īminere tunc querit regnū dei ⁊ accipit exemplū a latrone in cruce: ſed nō a Iohanne baptiſta: q̄ a cunabulis q̄ſiuit regnum dei. Similit͛ ſanctꝰ Nicolaus ep̄s qui quarta ⁊ ſexta feria ſemel ſugebat vbera. Similit͛ Dn̄icꝰ pater nr̄ a puericia ſua dn̄o nr̄o ſeruire ſtuduit: ⁊ ſic d͛ alijs puribꝰ ſcīs. Contra quos nota exēplum de q̄nq̄ v͛ginibꝰ fatuis que perdiderunt oleū in media nocte ī vaſis ſuis. id ē. ī vicinitate mortis ⁊ n̄ obtinuerūt ſic lāpades eaꜝ ſūt extincte ⁊ ipſe excluſe ſūt a reḡ celoꜝ. Vn̄ Aug. Legi ⁊ plegi ſacrā ſcꝑturā ⁊ nō īueni ī q̄nq̄ milibꝰ annoꜝ ſaluatū in fine niſi ſolum latronem. Unde etiā Alb̄. mag. Rarū eſt q̄ aliq̄s ex amore in fine vite ſue vere peniteat. Item pctōr querit regnū dei ſed non iuſticiā eius. Omnis enim homo vult eſſe beatus: quia

cabimꝰ aut q̄d bibemꝰ aut q̄ operie mur. Hec enī oīa gētes inquirūt. Scit enī pr̄ vr̄ qꝛ his oībꝰ indige tis. Querite ḡ primū regnū dei et iuſticiā eiꝰ: ⁊ hec oīa adijcient vobis.

Dominica. XVI. poſt octauas penthecoſtes. Euāg. Lu. VII.

In illo tempore. Ibat ieſus in ciuitatem q̄ vocat͛ naym: ⁊ ibāt cum eo diſcipuli eiꝰ ⁊ turba copioſa.

vt dicit Boe. de ꝯſola. philo. Mentibus hominū naturaliter ſummi boni cupido inſerta eſt: ſed opera beatitudinis non curat facere. Tota die peccatoꝛ fabricat ſibi domum in inferno: ⁊ intendit poſt hanc vitam quieſcere ⁊ habitare in celo.

¶ Poſtilla.

Ibat Jeſus in ciuitatē q̄ vocat͛ naym Luce. vij. Hoc miraculū fecit dn̄s Jeſus āno eiꝰ. xxxj xiij. kalen. Auguſti. dn̄ica. lūa. xxij. inditiōe. iiij. Ante hoc euāge. ſanauit chriſtus ſeruū Centurionis: qui acceſſit ad Jeſum rogās eum ⁊ dicens: Dn̄e puer meus iacet in domo paralyticus et male torquet͛. Et ait illi Jeſus: Ego veniā ⁊ curabo eū. Et reſpondēs Centurio ait: Dn̄e non ſum dignus vt intres ſub tectum meum: ſed tm̄ dic verbo ⁊ ſanabitur puer meus. Et dixit Jeſus Cēturioni. Vade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi: ⁊ ſanatus ē puer ex illa hora: ⁊ factū eſt deinceps [Ibat Jeſus in ciuitatem que vocat͛ naym] Naym ē ciuitas parua in galilea prope montem thaboꝛ que diſtat a hieruſalem ad duas dietas [⁊ ibāt cū eo diſcipuli eius ⁊ turba copioſa] Ly. turba m̄lta cū dn̄o turba multa cū vidua: hoc factum eſt vt euidentius eſſet miraculum coram multis factum: vt viſo miraculo m̄lti fierēt

Cum autem appropinq̄ret porte ciuitatis: ecce defunctꝰ efferebaꝭ filius vnicus matris sue: ⁊ hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatꝭ multa cum illa. Quā cum vidiſſet ieſus miſericordia motus ſuper eā: dixit illi. Noli flere. Et acceſſit ⁊ tetigit loculū: hi autē qui portabāt ſteterūt. ⁊ ait: Adoleſcens tibi dico ſurge. Et reſedit q̄ erat mortuus ⁊ cepit loqui ⁊ dedit illum matri ſue. Accepit autem oēs timor et magnificabāt deū dicētes: Qꝛ ꝓpheta magnus ſurrexit in noƀ et quia deus viſitauit plebē ſuā.

laudatores dei ⁊ teſtes [⁊ cum appropinq̄ret porte ciuitatꝭ: ecce defunctꝰ efferebaꝭ] ſcilicet ad ſepeliendū [filius vnicus matris ſue: ⁊ hec erat vidua] Ly. antiq̄tus loca ſepulture erant extra ciuitatē: ne ex cadaueribus inficerenꝭ habitatores ciuitatis: [quā cum vidiſſet Jeſus miſericordia motus ſuꝑ eam] tū quia erat vidua: tū quia non habebat alium filiū a q̄ poſſet in ſenectute ſuſtentari [dixit illi: Noli flere] q. d. cito ꝯſolaberis [⁊ acceſſit ⁊ tetigit loculum] Ly. i. feretrū ad hoc eniꝫ tetigit vt oñderet corpꝰ ſuū deitati vnitum qđ erat inſtrumētū deitatis etiam ī miraculis faciēdis [hi aūt q̄ portabāt ſteterunt: ⁊ ait: Adoleſcens tibi dico] Hor. i. ꝓpria ỽtute impero [ſurge] .ſ. a lecto mortꝭ [⁊ reſedit q̄ erat mortuus] .ſ. prius: quia ſtatim rediȷ̄t vita per chriſtū [⁊ cepit loqui] Ly. vt manifeſte appareret ꝙ erat vere reſuſcitatꝰ [⁊ reddidit illum matri ſue] ꝑus eni dederat illū ei in ꝯceptiōe [accepit aūt oēs timor] Hor. ſcꝫ admiratiōis de tam mirabili ſuſcitatiōe. Legiꝭ in euāgeliȷ̄s dñm tres mortuos ſuſcitaſſe. ſ. puellam in domo: vt patet Mat. ix. adoleſcentē in porta vt habeꝭ in euāg. hodier. Lazarū in ſepulchro: vt habeꝭ Jo. xj. [⁊ magnificabāt deū] .i. magnuꝫ predicabant: hoc eſt eni magnificare deū: d ipo magna credere ⁊ dicere [dicentes: qꝛ ꝓpheta magnꝰ ſurrexit in nobis] in lege ⁊ ꝓphetꝭ ꝓmiſſus [⁊ quia deus viſitauit plebē ſuā] Ly. mittēdo eis ſaluatorē. ¶ Circa p̄ſens euāge. vbi diciꝭ: Noli flere: queriꝭ vtrū de amici morte aliq̄s licite poſſit lugere. Rñ. ꝙ ſic ſꝫ moderate: ſic Martha ⁊ Maria magdalena fleuerūt ſuꝑ Lazarū fratrē ſuū defunctū quē poſtmodū xp̄us a morte ſuſcitauit. Scđo queriꝭ vtrū magis flendum ſit ꝓ morte aīe q̄ꝫ corꝑis? Rñdeꝭ ꝙ ſic: quia q̄to anima eſt nobilior corꝑe: tanto magis ē dolendū de morte aīe q̄ꝫ de morte corꝑis. Vñ Aug. Maius eſt damnū de amiſſione vnꝰ anime q̄ꝫ mille corporꝝ. Unde Berñ. Totus mūdus p̄ciū vnꝰ aīe eſtimare nos pōt. Sed vt dicit Aug. Mirabilis miſeria ī hoībꝰ apparet: ꝙ cū moritur homo ſꝫm corpꝰ oēs amici ꝯueniūt et plorāt: ſed cū moritur ſꝫm aīam nullus dolet nullꝰ plorat: a corꝑe mortuo non recedūt donec ſepulture tradatur: aīe ỽo mortue nullus aſſiſtit nullꝰ curat eā ad vitam reducere: vtinā tot facerent amici ꝓ aīa reſuſcitāda q̄t facerent ſi poſſent amicū mortuū ad vitaꝫ reuocare. Tertio queriꝭ que debēt nos ꝯſolari ſuꝑ mortē puerorꝝ ⁊ ꝯſanguineorꝝ? Rñ. ꝙ ad hoc valēt q̄nqꝫ ꝯſideratiōes: quas fere oēs tangit. b. Hiero. in q̄dam ep̄la. Prīa eſt ꝯſideratio diuine volūtatꝭ cui debemus nos in oībus ꝯformare. Vñ Señ. in ep̄la ad Lucil. Placeat hoī quicq̄d deo placet: in ſignū huiꝰ q̄tidie oramꝰ. Fiat voluntas tua ſi. in ce. ⁊ in ter. Nam credere debemus ꝙ deus in meliori ſtatu hoīem reuocat: ſi bonus eſt: ne malus fiat: ſi malus ne peior efficiaꝭ. Scđa ꝯſideratio eſt diuine ꝯpetatis: qꝛ licitū eſt vnicuiqꝫ qđ ſuū eſt repetere: deus eni habet ius ⁊ ꝑtātem repetendi pueros ⁊ ꝯſanguineos tuos: qꝛ ipſiꝰ ſunt. Vñ pſ. Ipſe fecit nos ⁊ nō ipſi nos. Inſuper tenemur deo ſoluere debitū mortis: qꝛ oēs ſumꝰ ad mortem aſtricti: vt patet Gen. ij. Quacunqꝫ die comederitꝭ ex eo: morte morieri. Vñ Heb. ix. Statutū eſt hoībus ſemel mori. Tertia ꝯſideratio ē diuine diſpoſitionis q̄ nouit q̄ꝫ diu expediat hoī h viue

re ⁊ qñ mori. Vñ Aug. in li. ſolilo. De ſalute corpis mei ꝙdiu mihi ſit vtile neſcio: tibi dñe hoc cõmitto: ſic etiã. b. Martinus fecit dicẽs: Dñe ſi adhuc pplo tuo ſum neceſſari⁹ nõ recuſo laborẽ: fiat volũtas tua.
O hõ attende diligent̃ quõ tot⁹ mũds plen⁹ eſt tribulationibus ⁊ miſerijs ⁊ hoc patet qꝛ nũc frigus nũc eſt⁹ fames et ſitis ſan⁹ ⁊ infirmus: let⁹ ⁊ triſti : riſus ⁊ flet⁹: diues ⁊ paup: viu⁹ ⁊ mortuus vtꝫ Job. xiiij. Nunꝙ in eodẽ ſtatu ꝑmanet. Item Job. xiiij. Hõ nat⁹ de muliere bre. vi. tem. repl. mul. mi. Vñ refert ſolin⁹ de barbaris: ꝙ qñ pueri naſcunt̃ tunc magnũ plãctũ faciũt: ⁊ qñ moriunt̃ magnũ feſtum. Et beatus Hiero. refert de q̃dam terra vbi vxores cũ mariti ſepeliunt̃ eligẽtes potiuſ mori ꝙ ĩ miſeria viuere. Quarta ꝯſideratio ẽ inutilitatiſ et dãnificatiõis: qꝛ luct⁹ ⁊ triſticia dãnificãt hoĩeꝫ in corpore ⁊ aĩa : ẜm illð Eccl'. xxx. Multos occidit triſticia ⁊ nõ eſt vtilitas in ea. Unde Prouer. xxv. Sicut tinea veſtimẽto ⁊ vmis ligno: ita triſticia nocꝫ cordi. Etiã nocet aĩe defuncte: qꝛ taleſ ꝓpt̃ nimiã triſticiam erũt indeuoti ⁊ indiſpoſiti ad orandũ ⁊ ſuffragandũ aĩab⁹: ⁊ ſic anime pueroꝝ ⁊ ꝯſanguineoꝝ retardant̃. Exẽplũ d̃ hoc quere im ꝓmptuario exẽploꝝ diſcipuli. P. xcvij. Quinta ꝯſideratio ẽ future reſurrectiõis: in q̃ lete ad vitã reducet̃ q̃ hic deplãgit̃. Vñ. j. Theſſal'. iiij. Nolum⁹ vos ignorare d̃ dormientib⁹: vt nõ ꝯtriſtemini ſicut ceteri qui ſpem non habẽt. Nãꝫ q̃libet xpian⁹ credere debet reſurrectioneꝫ: et ſi hic tibi char⁹ ⁊ fidelis fuit: milleſies tibi charioꝛ erit in celo: ⁊ ſi hic tibi vtilis fuit milleſies tibi vtilioꝛ erit in celo: qꝛ omĩa merita tecum ꝯdiuidet. Vñ Anſel. Vnuſq̃ſqꝫ tm̃ gaudet de alteri⁹ merito ꝙtũ d̃ ſuo ꝓprio

Dominica. XVII. poſt octauaſ penthecoſtes. Euãg. Lu. XIIII.

IN illo tempore. Cũ intraret ieſus ĩ domũ cuiuſdã principis phariſeorum ſabbato manducare panẽ.

¶ Poſtilla.

Cum intraret Jeſus ĩ domũ cui⁹dam ꝑncipis Luce xiiij. Mar. xij. Hoc ſignũ ⁊ hanc phariſeoꝝ increpationeꝫ fecit dñs Jeſus anno ei⁹. xxxij. ſabbo v. nonas Octobris luna. xiij. inditione v. Vñ initiũ illius euãg. ſcribit. ſ. Lucas in ꝑce. c. ꝙ quidã dixit ad Jeſum. Dñe ſi pauci ſunt q̃ ſaluant̃: Ipe aũt dixit ad illos. Contẽdite intrare ꝑ anguſtam portã: qꝛ m̃lti dico vob̃ querẽt intrare ⁊ nõ poterũt. Cũ autẽ intrauerit pr̃familias ⁊ clauſerit oſtiũ: incipietis foris ſtare ⁊ pulſare ad oſtiũ dicẽtes: Dñe api nob̃. Et rñdẽs dicet vob̃. Neſcio vos vñ ſiti. Tũc incipieti dicere: Mãducauim⁹ corã te ⁊ bibim⁹ ⁊ ĩ plateis nr̃is docuiſti: ⁊ dicet vob̃: Neſcio vos vñ ſiti: diſcedite a me oꝑarij iniq̃tati: ibi erit fle. ⁊ ſtri. dẽ. Et tũc p⁹modũ ſequit̃ euãg. ho. [Cũ intraret ieſus in domũ cuiuſdã ꝑncipis phariſeorum] Hoc. in domo ꝑncipis phariſeoruꝫ ⁊ alioꝝ aduerſarioꝝ ſuoꝝ comedit xp̃s ⁊ hoc ꝓpt̃ eoꝝ edificatiõꝫ ⁊ ꝓpt̃ ꝑfecte charitati oñſionẽ: q̃ eſt diligere ĩimicos: vtꝫ Lu. vj. Diligite ĩimicos vr̃os ⁊c̃. [ſabbato mãdu

Et ipſi obſeruabāt eū. Et ecce ho
mo ꝗdaȝ hydropicus erat ante il
lum. Et rūdens ieſus dixit ad le
giſperitos ⁊ phariſeos. Si licet
ſabbato curare? At illi tacuerunt
Ipſe vͦo apprehēſum ſanauit euȝ
ac dimiſit. Et rūdens ad illos di-
xit: Cuiꝰ veſtrū aſinꝰ aut bos in
puteum cadet: ⁊ nō ꝯtinuo extra
het illum die ſabbati? Et nō pote
rant ad hec rūdere illi. Dicebat
autē ad inuitatos parabolā intē-
dens quō primos accubitꝰ elige-
rent dicēs ad illos. Cū inuitatus
fueris ad nuptias nō diſcūbas in
ꝑmo loco: ne forte honoratior te
ſit inuitatꝰ ab eo: ⁊ veniēs is ꝗ te
et illū vocauit dicat tibi. Da hu-
ic locū. Et tūc incipias cū rubore
nouiſſimū locum tenere. Sed cuȝ
vocatꝰ fueris vade ⁊ recūbe ī no-
uiſſimo loco vt cuȝ venerit qui te

care panē] Hor. noīe panis vite neceſſaria deſignant. Intrauit autē ad comedendum non fercula voluptatꝭ: ſed panē neceſſitatꝭ Ly. Iſte ꝑnceps phariſeoꝝ inuitauit xp̄m malicioſe ⁊ nō ex deuotiōe. Unde ſubditur [⁊ ipſi obſeruabāt eum] Ly. attēdentes ſi inter epulas aliq̄d diceret aut faceret vnde euȝ poſſent accuſare [⁊ ecce homo q̄dam hydropicus] Ly. Hydropicus đr ab hydor qđ eſt aqua: qꝛ hydropicus habet aquam inter carneȝ et cutem: ⁊ hoc eſt ꝓprium hydropici ꝙ q̄ꝫtoplus bibit tāto plꝰ ſitit [erat ante illū] Cirillus dicit ꝙ ille nō petiuit a xp̄o ſanari timore phariſeoꝝ ⁊ iudeorum: ſed ſolū ſe oſtēdebat vt xp̄s vidēs eum eius miſereret̄ [⁊ reſpondēs ieſus dixit ad legiſꝑitos et phariſeos] Ly. nō reſpōdit ipſis ad vͣba: qꝛ queſtio nō ꝓponebat̄ ſȝ ad cogitatiōes eoꝝ reſpōdit. Unde Beda. Per hoc oñdit ſe verū deū q̄ ſolꝰ nouit corda hoīum [ſi licet ſabbato curare] Hor. ſi licet opa pietatꝭ ⁊ miſīcordie facere ſine ſabbati violatiōe: cuiuſmodi opus eſt infirmū curare [at illi tacuerunt] Beda: merito tacent q̄ ꝯtra ſe dictuȝ quicq̄d dixerint vidēt ſi enī licet ſabbato curare cur ipſum obſeruant: ſi nō licet cur pecora curāt [ipſe vero apꝓ̄henſum ſanauit eū] Ly. qꝛ per impoſitionē manꝰ ipſum curauit: ⁊ poſtmodū manum retraxit [ac dimiſit] .ſ. abire corꝑalit̄ ſanatū [⁊ reſpondēs ad illos dixit: cuiꝰ veſtrū aſinꝰ aut bos in puteū cadet ⁊ nō cōtinuo extrahet illum die ſabbati] Hor. q. d.

Si ſabbatū nō frangitꝭ ſubueniēdo pecoribus: q̄ꝫto minꝰ frāgo ipſum ſubueniēdo hominibꝰ [⁊ non poterant ad hec rūdere illi] Ly. tanꝗ̄ ꝯfuſi euidēti rōne. Sed notādū ꝙ magna fuit phariſeoꝝ malicia: qꝛ plꝰ curabāt de aīalibꝰ q̄ de hoībꝰ ſic ⁊ multi plebani ⁊ prelati maiorē curā hn̄t de rebus tꝑalibꝰ q̄ de aīabꝰ. Un̄ Chryſ. Cadit aſina ⁊ ē qui ſubleuet: perit aīa ⁊ nō eſt qui recogitet [Dicebat aūt ad inuitatos parabolam iſtā] Ly. ꝯfutando eos de ſuꝑbia ⁊ ambitione īdebita [intendens quō ꝑmos accubitꝰ eligerēt:] Hor. i. quō de ꝑmiſ accubitibꝰ obtinendis laborarēt [cum inuitatus fueris ad nuptias] Ciril. ad nuptias celeſtes de q̄bus đr Apoc. xix. Beati q̄ ad cenā agni nuptiarū vocati ſunt [nō diſcūbas ī ꝑmo loco] Ille in ꝑmo loco diſcūbit qui ſe in corde preſfert alijs ſicut phariſeus q̄ dixit: Non ſum ſicut ceteri hominū. Scđo dignitateȝ ſeu ꝓlaturā indebite ambiēdo ſicut lucifer. Un̄ Eſa. xiiij. Ero ſimilis altiſſimo [ne forte honoratior te ſit inuitatꝰ ab eo: ⁊ veniēs is q̄ te ⁊ illū vocauit dicat tibi: da huic locū Et tūc incipias cū rubore] .i. cuȝ ꝯfuſione [nouiſſimū locū tenere: ſed cū vocatꝰ fueriſ ad nuptias vade ⁊ recūbe in nouiſſimo loco] .ſ. minorē te alijs reputādo: ſicut apl̄s fecit q̄ dixit: Ego ſum mīmꝰ apl̄oꝝ [vt cum venerit qui te inuitauit dicat tibi: Amice aſcende ſuperius] ſcilicet in ꝓ̄ſenti per gratiam ⁊ in futuro per gloriam [⁊ tunc erit tibi gloria coram ſimul diſcumbentibꝰ] .idē

inuitauit dicat tibi: Amice aſcende ſupiº: tūc erit tibi glīa corā ſimul diſcūbentibº. Qꝛ oīs q̄ ſe exaltat humiliabit: ꝛ qui ſe humiliat exaltabitur.

Dominica. XVIII. pº octauas penthecoſtes. Euā. Mat. XXII.

In illo tempore. Phariſei audiētes ꝙ ieſus ſilētiū īpoſuiſſet ſaduceiſ

in eadem btitudine quieſcentibº [qꝛ oīs q̄ ſe exaltat] ſcꝫ ſupbiēdo [humiliabit] neceſſario hic vel in futuro. Vñ Prouerb. xx. Supbum ſequit humilitas [ꝛ q̄ ſe humiliat] volūtarie ex coꝛde [exaltabit] hic vel in futuro: ſicut oñdit btūs Greg. q̄drupli ci exemplo dicens: Pupilla oculi q̄to eſt nigrioꝛ tāto lucidioꝛ: candela q̄to magiſ inclinat: tāto maioꝛi luce pfunditur: arboꝛ q̄to pfūdius radicat: tanto altiº creſcit: aq̄ q̄to magiſ deſcendit deoꝛſum: tāto magis aſcendit ſurſum: ſic homo q̄tomagiſ vileſcit ſibi ꝛ inclinat p humilitatē: tanto magis lumīe grē ꝛ gloꝛie replet: ꝛ q̄nto magis deſcendit humiliādo ſe: tanto magiſ aſcēdit ad deum. ¶ Vñ circa pſens euāg. vbi dicitur: Et ipſi obſeruabant eū. Querit h an xp̄s debuit tenere vitā ſolitariā aut ſocialem? Reſpondeo ꝙ ꝯſiderato fine ad quē venerat: tunc magis decuit eū tenere vitā ſocialem q̄ ſolitariā: venerat enim pmo ad oſtendendū ſe verū deū ꝛ hoīem: quod opoꝛtebat operibº appꝛobare: ꝛ ſic vitaꝫ ſocialem tenere. Secūdo venerat ad nos informandū moꝛibº ꝛ exemplis que non potuiſſet ſolitarie ſemper ſtando: quare decuit eum vitam ſocialem tenere. Tertio venerat ad liberandū nos tam ab infirmitatibuſ coꝛpalibº q̄ ſpūalibº: quare decuit eum talem vitam tenere vt ſe domeſticū hoībº oſtēdendo eos attraheret ad bonū verbo exēplo et ꝯſideratiōe. Et ſic eū feciſſe oſtēdūt euāgeliſte dicētes: Qꝛ ibat de ciuitate ī ciuitatem ꝛ ī caſtella ꝛ ī villas: ꝛ d̄ iudea in galileam ꝛ ecōuerſo. ꝛ multū laboꝛabat pdicando: infirmos ſanāº: et miraclā faciēº vt daret poſteriſ intelligere ſe talē vitā elegiſſe q̄ eſſꝫ nob magis vtilis ꝛ melioꝛ et vtilioꝛ ꝛ tutioꝛ: qꝛ frat q̄ iuuat a frē eſt vt ciuitas munitaꝛ firma. Et ve homini ſoli: qꝛ ſi ceciderit nō habet ſubleuantē ſe.

¶ Poſtilla. Phariſei audiētes ꝙ. Math. xxij. Mar. xij. Lu. xx. Hāc diſputatiōꝫ cū phariſeis fecit dñs ieſus āno eiº. 33. xj. kal. apl. fe. iij. lūa xij. īdi. vj. Ly. pro ītellectu illiº euāg. notādū ꝙ int iudeos q̄dā erāt q̄ vocabant ſaducei: q̄ receſpiebant tm̄ q̄nq; libros moyſi ꝛ dicebāt aīam hoīs eſſe moꝛtalē: ꝛ p ꝯſeq̄nſ negabāt reſurrectionē coꝛpoꝝ. Et iſti ſaducei acceſſerūt ad ieſuꝫ: ꝛ interogauerūt eū dicētes Mt. xxij. moyſes dicit: Si q̄s moꝛtuº fuerit nō hñs filiū ducat frat vxoꝛē eiº: vt ſuſcitet ſemē frīs ſui. Erāt āt apd̄ nos. vij. frēs et pmº vxoꝛe ducta d̄fūctº ē ꝛ n̄ hñs ſemē reliqt vxoꝛē frī ſuo. Silr ſcd̄s ꝛ tertiº vſq; ad vij. Nouiſſime āt oīuꝫ mulier d̄fūcta ē. In reſurrectiōe g̃ cuiº erit d̄ ſeptē vxoꝛ: oēs eni habuerūt eā? Sc̄ptuꝫ ē Deut. xxv. Qñ habitauerint frēs ſil ꝛ vnº ex eis abſq; liberis

ꝯuenerunt in vnū: ⁊ interrogauit
eum vnus ex eis legiſdoctor tem
ptans eū. Magiſter: qđ eſt māda
tum magnū in lege: ait illi ieſus
Diliges dn̄m deū tuū ex toto cor-
de tuo: ⁊ in tota aīa tua: ⁊ in tota
mente tua. Hoc eni eſt maximū ⁊
p̄mū mandatū. Secūdū autē ſil'e
eſt huic. Diliges ꝓximū tuū ſicut
teipſum. In his duob⁹ mādatis
vniūſa lex pendet ⁊ ꝓphete. Cō-
gregatꝭ aūt phariſeis īterrogauit
eos ieſus dicenſ: Quid vob̄ vide
tur de xp̄o cui⁹ filius eſt: Dicūt ei
Dauid: ait illis. Quō ḡ dauid in
ſpū̄ vocat eū dn̄m dicēs: Dixit do
min⁹ dn̄o meo: ſede a dextrꝭ meiſ
Donec ponā inimicos tuos: ſca-

mortu⁹ fuerit vxor defūcti nō nubet alteri ſꝫ
accipiet eā frat̄ ei⁹ ⁊ ſuſcitabit ſemē frīs ſui
Et p̄mogenitū ex ea filiū noīe illi⁹ appella
bit: vt nō deleat̄ nomē eius ex iſrael. Cū au
tem noluerit accipe vxorē fratris ſui q̄ ei le
ge debet̄: ꝑget mu
lier ad portā ciuita
tꝭ: ⁊ īterpellabit ma
iores natu dicetq̄:
Non vult frater vi-
ri mei ſuſcitare ſem̄
fratris ſui in iſrael:
nec me in ꝯiugium
ſumere. Statimq̄
acceríiri eū facient
et īterrogabūt: ſi re
ſponderit: nolo eā
accipe vxorē: acce-
dat mulier ad eum
coram ſeniorib⁹: et
tollet calciamentū
d̄ pede ei⁹: ſpuetq̄
in faciē illius ⁊ di-
cet: Sic fiet hoī q̄
nō edificat domū
frīs ſui: ⁊ vocabit̄
nomē illius in iſra-
el dom⁹ diſcalciati
Rn̄dens aūt ieſus
ait illis. Erratꝭ ne-
ſcientes ſcripturaſ
neq̄ virtutem dei. In reſurrectōe enī neq̄
nubent. Ly. i. viri n̄ accipiēt vxores: neq̄
nubent̄. i. mulieres non accipient̄ a viris:
ſed ſunt ſicut angeli dei. ſ. incorruptibiles
īmortales. Hor. In hoc ſeculo morimur er
go naſcimur: ſed in futura vita nullus mo-
ritur: ergo nullus naſcit̄: ideo poſt reſurre-
ctionē generalem hoīes non nubent neq̄
nubent̄. Et audiētes turbe mirabant̄ in do
ctrina eius. ſ. q̄ ita prudent̄ rn̄deret. Tūc
ſtatim ſequit̄ euāg. hodier. [Phariſei au
tem audiētes q̄ ieſus ſilentiū impoſuiſſet
ſaduceis] Ly. Licet phariſei ꝯtrarij eēnt
ſaduceis in opinione de aīe īmortalitate et
de mortuoꝝ reſurrectiōe: tamē ꝯueniebāt
cum eis in chriſti ꝑſecutiōe. Et ideo audiē-
tes q̄ ſilentiū impoſuiſſet eis [ꝯuenerūt in
vnū] Ly. ad inuadendū chriſtū ⁊ venerūt
ad ipſum in mag̃ multitudine ad mag̃ eū

terrendū [⁊ īterrogauit eū vn⁹ ex eis legiſ-
doctor. Ly. Jō vn⁹: vt ſi ꝯfuſus eſſet ſolus
videret̄ ꝯfundi: ſi aūt vinceret: oēs videret̄
ꝑ ipm viciſſe ſm̄ q̄ dicit Chryſ. [temptāſ
eū]. ſ. cape in ſermōe [Mgr̄ qđ eſt māda-
tū magnū in lege]
Vn̄ Chryſ. Magi
ſtrū vocat cui⁹ non
vult eē diſcipulus:
[ait illi ieſus. Dili
ges dn̄m deum tuū
ex toto corde tuo:]
Iſido. ex toto corde
vt oēs cogitatiōes
in deū reflectas] ⁊i
tota aīa] vt oēs af-
fectiōes ī deū ꝯuer
tas [⁊ in tota mēte
tua] vt omēs q̄nq̄
ſenſus xp̄o vacent.
Vn̄ Bern̄. toto cor
de. i. ſapient̄: tota
aīa. i. dulciter: tota
mēte. i. fortit̄ [hoc
eſt max⁹ ⁊ p̄mum
mādatū]. ſ. ī digni
tate: q̄r charitas eſt
maior ⁊ dignior oī-
bus ꝟtutib⁹ [Se-
cundū autē ſil'e eſt
huic. Diliges ꝓxi-
mū tu. ſi. teip.] Ly. i. in eādem b̄titudinē
ad quā diligꝭ te [in his duob⁹ māda. vni.
lex pen. ⁊ ꝓph̄.] Ly. q̄r oīa p̄cepta ordinā
tur ad dilectionē dei ⁊ ꝓximi: q̄r tria p̄ce-
pta p̄me tabule ꝑtinēt ad dilectionē dei: ⁊
p̄cepta ſcđe tabule ꝑtinēt ad dilectionē ꝓ-
ximi. Vn̄ Chryſ. Nō pōt hoīem odire qui
deū amat: nec pōt deū amare q̄ hoīē odit.
Mgr̄ in. ij. diſ. xxviij. Qui deū diligit nō
pōt eū ꝯtēnere quē de⁹ p̄cipit diligi: ⁊ q̄ di
ligit ꝓximū q̄d in eo diligit niſi deū: igitur
ꝟa ⁊c̄. [ꝯgregatꝭ aūt phariſeis] Hor. ſ. qui
ad temptādū venerāt [īterrogauit eoſ ieſus
dicēs. Quid vob̄ videt̄ d̄ xp̄o]. i. d̄ meſſya
ī lege ꝓmiſſo [cui⁹ fili⁹ ē: Dicūt ei dauid]
ſicut d̄r ī pſ̄. cxxxj. De fructu vētris tui po.
ſu. ſe. tu. [ait illis. Quō ḡ dauid ī ſpū̄]. i.
ſpū̄ ſcō inſpirat⁹ [vocat eū dn̄m dicēs] ī pſ̄
cix. [Dixit dn̄s do. m.]. i. filio ſuo [ſede a

dextris meis] .i. in eq̄litate mea ſm q̄ deꝰ vel in potiorībꝰ bonis p̄ oibꝰ creaturis [do nec ponā inimicos tuos ſca. pe. tuo.] Ly. iſtud cōplebit in iudicio qn̄ oia pfecte ſubij cient ieſu xp̄o [ſi aūt dauid vocat eū dn̄z ſu um: quō filiꝰ eiꝰ ē] Hoc. eſt eni xp̄s filius dauid ⁊ etiā dn̄s dauid. Filiꝰ dauid fuit ſm carnē: ⁊ dn̄s dauid ſm deitatez. Et ſic reſtat q̄ xp̄s eſt deꝰ ⁊ hō [⁊ nēo potuit ei rn̄dere verbū] Nō imerito cū ſeruo xp̄i. ſ. ſctō ſtephano diſputātibꝰ iudeis ⁊ phariſeis n̄ poterāt rſiſtere nec ɔ̄dicere ſpūi q̄ in eo loq̄bat: mlto minꝰ xp̄o q̄ eſt fons ſapiē et gr̄e [nec auſus fuit q̄ſq̄ ex illa die eū ampliꝰ interrogare] ppē timorē ſiīs ɔfutatiōis. Un̄ Hiero. Cōfutati ſermonibꝰ vltra nō interrogant. Ex his oñdit q̄ nō ex ɔ̄ſiderio diſcendi: ſz ex malicia temptādi eū interrogabāt. ¶ Circa preſens euāg. vbi dicitur: Diliges pxi. tu. ſi. teip. dic̄ Hu. ō pra. q̄ ordo caritatis ē vt deꝰ ſup oīa diligat. 2º aīa ppa Tertio aīa pximi et magis q̄ vita propria. Un̄ h querit vtrū mori p ſalute pximi ſit de neceſſitate ſalutis: Rn̄. Hug. ō pra to q̄ mori p pximo ē pfecte charitatis: que nō req̄rit de neceſſitate ſalutis: ſz ſoluz eſt in viris pfectis: hoc multi doctores tenēt. Un̄ Hug. Nō tenemur ita pfectā hr̄e charitatē ſicut xp̄s habuit: nec ɔſilia q̄ xp̄us obſeruauit tenemur obſeruare: ſz hoc ē maiꝰ ⁊ pfectius qd vnꝰ alteri poſſit facere. ſ. mori pro ipſo. Un̄ Jo. xv. Maiorē charitatez nemo hz q̄ vt aiaz ſuā ponat quis p amicis ſuis. Un̄ Aug. Perfecta iſta charitas ē vt patꝰ ſit q̄s mori p fr̄ibꝰ ſuis.

bellū pedū tuoꝝ. Si ḡ dauid vocat eū dn̄z: quō filiꝰ eiꝰ ē: Et nēo poterat ei rn̄dere v̄bū: nec auſus fuit quiſq̄ ex illa die eum ampliꝰ interrogare.

Dominica. XIX. poſt octauas penthecoſtes. Euāg. Mat. IX.

In illo tempore. Aſcendēs ieſus i nauiculam tranſfretauit et venit in

¶ Poſtilla.

Aſcēdēs ieſus i naui. Mat. ix. Lu. v. Hoc ſigm̄ fecit dn̄s ieſus āno eiꝰ. xxxj. xij. kal. ſeptē. fe. v. lūa. xxiiij indītiōe. iiij. Un̄ initiū illiꝰ euāge. ſcribit. ſ. Mat. q̄ xp̄o veniēte i regionem geraſenoꝝ occurrit ei hō hn̄s mltos ſpiritꝰ imūdos. Qui ſepiꝰ ɔpedibꝰ ⁊ canis victꝰ dirupit catenas ⁊ ɔpedes cōminuit: ⁊ nēo potuit eū domare. Et ſp nocte ac die i monumētis ⁊ mōtibꝰ erat clamās ⁊ ɔcidēs ſe lapidibꝰ. Uidēs āt ieſū a lōge: cucurrit et adorauit euz. Et interrogabat eū ieſus: Qō tibi nom̄ ē: Et dixit. Legio mihi nomē ē: q2 mlti ſumus. Erat ibi circa mōtē grex porcorū magnꝰ paſcēs i agris et dep̄cabāt eū ſpūs dicētes: Si eijcis nos hinc mitte nos i porcos vt itroeamꝰ in eos. Et ɔceſſit eis ieſus ſtati: ⁊ exeūtes ſpūs imūdi introierūt in porcos. Et magno impetu grex precipitatꝰ eſt in mare ad duo milia porcorum: ⁊ ſuffocati ſunt in mari. Paſtores āt fugierūt ⁊ nūciauerūt i ciuitatē et i agros. Et egreſſi ſūt videre q̄d eēt facti. Et vidēt eū q̄ a demōio vexabat ſedētē veſtitū ⁊ ſane mētis: ⁊ rogabāt ieſū vt trāſiret a finibꝰ eoꝝ [Et aſcēdēs ieſus i nauiculam]

Ly. vt ꝑ nauigiũ ꝺ terra geraſenoꝝ rediret
in galileã vñ illuc venerat [⁊ venit ĩ ciuita
tẽ ſuã].ſ. capharnaũ ꝗ̃ fuit metropol' gali-
lee. Et ꝺꝛ ciuitas ſua qꝛ freq̃nter ibi habita
bat. Et in ꝑn° ꝑdicatiõis ſue multa miracu
la ibi fec: ſic̃ ⁊ beth
leem fuit ſua: qꝛ in
ea naſci elegit: ⁊ eti
am nazareth ſua: qꝛ
in ea annũciat° ẽ ⁊
nutrit° fuit [⁊ ecce
offerebãt ei palyti-
cũ] Mod° aũt offe-
rẽdi deſcribit Mar
ci. ij. qꝛ nõ poten-
tes intrare ad xp̃i ꝑ
ſentiã ꝓpt̃ turbam
circũſtantẽ de tecto
dom° ſubmiſerũt eũ
in lecto: ⁊ hoc fuit
magnuꝫ ſignũ fidei
ipſoꝝ: ꝓpt̃ qꝺ ſeq̃t
videñſ aũt ieſus fidẽ
illoꝝ] Ly. ſ. paly-
tici ⁊ offerẽtiũ [ait
palytico. Cõfide fi-
li remittũt̃ tibi pec-
cata tua.] Ly. ad
modũ boni medici ꝗ̃ primo remouet cauſaꝫ
morbi: ⁊ tũc poſtmodũ intẽdit curationi: in
firmitas aũt hec fuit inflicta palytico ꝓpt̃
pctm̃: ⁊ ideo xp̃s ꝑmo remouet cauſam di-
cens [remittunt̃ tibi pctã tua] Ad maioreꝫ
ꝑdictoꝝ intelligentiã ſciendũ ꝙ infirmitas
corpalis infligit̃ alicui a deo multiſ de cauſ.
Primo ꝓpt̃ ꝓbationẽ patiẽtie: ſicut ĩ Job
et Tobia excecato. Vñ Tob. ij. Hãc tem-
ptationẽ ideo ꝑmiſit de° euenire illi: vt po-
ſteris daret̃ exẽplũ patiẽtie ei°. Scꝺo ꝓpt̃
humiliationẽ alicui° ne in ſupbiã eleuet̃ ſi
cut ĩ Paulo aplõ: vtꝫ. ij. Corinth. xij. Ne
magnitudo reuelationũ extollat me dat° ẽ
mihi ſtimulus carnis mee angelus ſatha-
ne ꝗ̃ me colaphiſet. Tertio ad gloriam dei
manifeſtandã ſicut de ceco nato ꝺꝛ Joh. ix.
Neq3 hic peccauit neq3 parẽtes ei°. ſ. vt ce
cus naſceret̃ ſ3 vt manifeſtent̃ opa dei ĩ illo
Quarto infligit̃ ꝓpt̃ pctĩ cõmiſſi purgatio
nẽ: ſicut in Maria ſorore Moyſi murmurã
te ꝯtra Moyſen: ꝗ̃ fuit facta ꝓpt̃ hoc ad

ciuitatẽ ſuã. Et ecce offerebant ei
palyticũ iacẽtẽ in lecto. Videñs ãt
ieſus fidẽ illoꝝ dixit paralytico.
Confide fili: remittunt̃ tibi pctã
tua. Et ecce q̃dã de ſcribis dixerũt
intra ſe. Hic blaſphemat. Et cũ vi
diſſꝫ ieſus cogitatiões eoꝝ: dixit
eis. Vt q̃d cogitatiſ mala ĩ cordi-
bus vr̃is: q̃d ẽ facili° dicere: Di-
mittunt̃ tibi pctã tua: an dicere.
Surge ⁊ ambula. Vt aũt ſciatis
qm̃ fili° hoĩs h3 ptãteꝫ ĩ terra di-
mittẽdi pctã. Tũc ait paralytico.
Surge tolle lectũ tuũ ⁊ vade ĩ do
mũ tuã. Et ſurrexit ⁊ abijt in do-
mũ ſuam. Videntes auteꝫ turbe

tempus leproſa: ⁊ ĩ palytico, iſto ꝺ ꝗ̃ fit mẽ-
tio in euãg. hodier. Quinto ꝓpt̃ punitio-
nẽ pctõꝝ: ſic ꝙ de° incipit pctõrem in hoc
mũdo punire vt in eternũ puniat̃: ſicut pa-
tet in Antiocho in veteri teſtamẽto: ⁊ etiã
in herode in nouo
teſtamẽto: q̃s am-
bos diuina vltio ta
li morbo ꝑcuſſit vt
putreſcerẽt ⁊ viſce-
ra de ipſis fluerent
ꝗ̃ morte miſerabili
mortui ſunt: ⁊ in ꝑ-
ſenti incepit eoꝝ in
fern° ⁊ durabit in
ꝑpetuũ Hier. xvij.
Duplici ꝯtritiõe cõ
tere eoſ dñe [⁊ ecce
ꝗ̃ dã de ſcribis].i.
legiſpitis [dicebãt
intra ſe].i. cogita-
bãt: qꝛ v̓bis hec ex
ꝑmere nõ audebãt
ꝓpt̃ pplm [hic blaſ
phemat].i. qꝺ dei
ẽ ſibi vſurpat. Blaſ
phemare ẽ creatu-
re attribuere illud
qꝺ eſt ꝓpriũ dei: dimittere ãt pctã ſoli deo
ꝯuenit. Per hoc igit̃ ꝙ xp̃o blaſphemiaꝫ
imponebãt: qꝛ pctã dimitebat patet ꝙ ne-
gabãt xp̃m eſſe deũ dicẽtes ip̃m eſſe purum
hoĩem [⁊ cũ vidiſſet ieſus cogitatiõeſ eoꝝ]
ſupple iniq̃s q̃s habebãt ꝯtra eũ ⁊ impo-
nebãt ſibi blaſphemiã [dixit vt q̃d cogitatiſ
mala in cordib° vr̃is] ⁊ in hoc oñdit xp̃s ſe
eſſe deũ. Vñ Chryſ. Soli° dei ẽ cogſcere
cogitatiões hoĩum [q̃d ẽ facili° dicere: di-
mittunt̃ tibi pctã tua].i. ſolo v̓bo efficere
vt dimittãt̃ ti. pec. t. [an dicere: ſurge ⁊ am
bula].i. v̓bo efficere vt aliq̃s palytic° ſur-
gat ſan° ⁊ ãbulet: [vt ãt ſciatiſ] vos phari-
ſei [qꝛ fili° hoĩs].i. v̓gis [h3 ptãtẽ dimittẽ
di pctã in terra] Ly. vt de° nõ vt purus hõ
[tũc ait palytico: ſurge tolle lectũ tuũ: ⁊ va
de ĩ domũ tuã: ꝗ̃ ſtatĩ ſurrexit] ad ipſũ ieſu
xp̃i [⁊ abijt ĩ domũ ſuã] Ly. in ſig^m ꝑfecte
curatiõis [vidẽtes ãt turbe]. ſ. miraculũ fa
ctũ in palytico [timuerũt] Ly. ĩponere blaſ
phemiã [⁊ glificauerũt deũ ꝗ̃ dedit ptãtẽ ta

lem] .i. xp̄m q̄ eſt v̄tus dei patris [hoib⁹] id eſt. ad ſalutē hominū. Vn̄ circa p̄ſens euāg. vbi dr̄. Dimittunt̄ tibi peccata tua. Notandū q̄ Hug. de pra. dicit q̄ de⁹ miſe ricordit̄ recipit pctōres: de hoc habem⁹ exē plū in multis. Nam Petrus cū iuramē to negauit chriſtū ⁊ poſtea fleuit: ⁊ xp̄s miſericordit̄ ſibi in dulſit: ⁊ in gradum eum p̄ſtinū reſtituit vtz Jo. xxj. Paſce oues meas. Itē ma ria magdalena cum multis fornicata ē: ⁊ poſtea acceſſit vere cunda ⁊ cū mag̃ cō tritiōe ⁊ fide ad xp̄z et ſaluata ē: vt patz Lu. vij. Fides tua ſaluā te fecit. Item Paulus apl̄s pſe cutus ē eccleſiā dei et Stephanū iuuit lapidare: ⁊ poſtea dixit: Dn̄e q̄d me vis facere Act. ix. et poſtmodū factus eſt doctor gentium et lumē eccl̄ie. Itē latro in cruce antea multa latrocinia et ſcelera ɔmiſit: ⁊ po ſtea dixit: Memēto mei dū veneris ī re gnū tuū Lu. xxiij. Et xp̄s plus ei de dit q̄ⷨ petiuit. Ho die inq̄t mecū eris in paradiſo. Chariſſimi imitemur iſtos ⁊ nō ſimus ſicut iudas q̄ de dei miſericordia de ſperauit ⁊ laqueo ſe ſuſpendit Mat. xxvij. in q̄ deū graui⁹ offendit q̄ⷨ q̄ xp̄m p̄ trigin ta denariis vendidit. Vn̄ de hoc dr̄ in dec. Judas magis peccauit deſpando q̄ⷨ xp̄m tra dendo. xxiij. q. iij. ſed nō licet. Nō etiam ſi cut Cayn q̄ ait: Maior ē iniq̄tas mea q̄ⷨ vt veniā merear Gen̄. v. Unde Bern̄. Menti ris Cayn: maior ē dei pietas q̄ⷨ quenis ini q̄tas. Sequit̄ in euāg. Quidā d̄ ſcrib̄ dixe rūt intra ſe: h̄ blaſphemat. Ubi notandū q̄ trib⁹ modis blaſphemat̄ de⁹. Primo dū q̄d attribuit̄ deo vel impcat̄ ei qd̄ ſibi nō ɔue nit: vt q̄ ſit malus ī iuſt⁹ maledict⁹ ⁊c̄. Se cūdo cum q̄s remo uet a deo qd̄ ei ɔue nit dicēdo: q̄ nō ſit op̄s miſericors ⁊ iu ſtus ⁊ cetera talia. Tertio cū q̄s ſibiip ſi attribuit qd̄ eſt p̄ priū dei. ſ. pctā di mittere ⁊ curare: ⁊ iſto 3° mō dicebant iſti q̄ xp̄s blaſphe mabat: q: qd̄ erat p̄prium dei. ſ. pctā dimittere ſibi attri buebat di. Dimit tunt̄ tibi pctā tua. Hec ille. Poſtil. Simile fa. ē re. cel. Mat. xxij Lu. xiiij. Hanc hi ſto. dixit dn̄s anno ei⁹. 33. xj. kal. apl̄ fe. iij. lūa. xij. indi tio. vj. Vn̄ tītū il. euāg. ſcri. ſ. Mat. in pce. c. q̄ xp̄s di xit p̄ncipib⁹ ſa. ⁊ ſe nio. iudeo. Quid vob̄ videt̄: Hō q̄dā hēbat duos filios: et accedēs ad p̄mū dixit: Fili vade ho die ī vineā meā. Il le aūt r̄ndēs ait: No lo: poſtea pn̄ia mo tus abijt. Accedēs aūt ad alterū dixit ſilr̄. Et ille r̄ndēs ait: Eo dn̄e: ⁊ nō iuit. Quis ex duob⁹ fecit volūtatē p̄ris? Dicūt ei p̄m⁹ Dicit ill' ieſus. Amē dico vob̄: q: publica ni ⁊ meretrices p̄cedēt vos ī reg̃ dei. Venit eni ad vos Jobs ī via iuſticie ⁊ n̄ credidiſtis ei ⁊ publicani ⁊ meretrices crediderūt ei vos aūt videtes nec pn̄iaz habuiſtis poſtea vt cre deretis ei ⁊c̄. Tūc p⁹ modū ſeq̄t̄ euange. ho. [Simile factū eſt reg^m^ cel.] I. y. i. ſtat⁹ ec

timuerūt ⁊ glorificauerūt deuz q̄ dedit poteſtatē talem hoibus.

Dominica. XX. poſt octauas penthecoſtes. Euā: Mat. XXII

In illo tempore. Loquebat̄ ieſus cū diſcipulis ſuis ī parabolis dicēs: Simile factum eſt regnū celoꝝ

homini regi qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos ſuoſ vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebant venire. Iterum miſit alios ſeruos dicens: Dicite īuitatꝭ: Ecce prandium meum paraui: tauri mei ⁊ altilia occiſa ſunt ⁊ omnia pata: venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt ⁊ abierunt: aliꝰ in villam ſuam: alius ꝟo ad negociationem ſuam. Reliqui ꝟo tenuerunt ſeruos eius ⁊ contumelia affectos occiderunt. Rex autē cum audiſſet iratus eſt. Et miſſis exercitibus ſuis perdidit homicidas illos: ⁊ ciuitatem illorum ſuccēdit. Tūc ait ſeruis ſuis. Nuptie qdē pate ſūt: ſꝫ q̄ īuitati erāt n̄

clesie militantis [homini regi qui fecit nuptias filio ſuo] tunc enī deus pater fecit nuptias filio ſuo quādo naturā humanam copulauit diuine in vno ſuppoſito: que quidē nuptie celebrate ſunt in vtero virginali: de quo xp̄s exijt tanq̄ ſponſus ꝓcedēs d̄ thalamo ſuo [⁊ miſit ſeruos] Hoꝛ.i. ꝓphetas precedentes [vocare inuitatos].id eſt.iudeos [ad nuptias].id ē ad fidē incarnatiōis chꝛiſti ꝓmiſſam in patriarchis figuratiue: in lege p̄dictā in ꝓphetis pronūciatā [⁊ nolebāt venire] Ly. credēdo ſcripturis: quia nolebant verbis prophetarum credere et obedire [iterum miſit alios ſeruos] id eſt.apoſtolos q̄s miſit in omnē ciuitatem ⁊ locum quo ipſe venturus erat: vt habetur Lu.x. [dicens: dicite inuitatis: ecce prandium meū paraui] Ly.ſcilicet ſacramēta eccleſie ⁊ doctrinā fidei ⁊ ſacre ſcripture ex quibꝰ reficit̄ anima: ⁊ potiſſime in ſacramēto euchariſtie: in quo datur nobis caro chꝛiſti in cibum ⁊ ſanguis eius in potum [tauri mei].id eſt.patres veteris teſtamēti [⁊ altilia].id eſt.patres noui teſtamenti pinguedine charitatꝭ ſaginati [occiſa ſunt ⁊ oīa parata] ſcilicet quicq̄d requiritur ad ſalutem hominū locus cibus ⁊ veſtes [venite ad nuptias] credēdo diligēdo operando [Illi autem neglexerūt] quia nō timuerūt dn̄m: qui enī timet deum nihil negligit. Unde hic querit̄: vtrum negligētia ſit peccatū moꝛtale? Reſpōdeo ſm̄ Tho. q̄ negligētia ſi ꝓuenit ex quadam remiſſione volūtatis vt non percipiant ea que debent: ⁊ obmittāt que ſunt de neceſſitate ſalutis ſiue ſit actus ſiue ſit circumſtantia erit peccatum moꝛtale: vel ſi voluntas ſit intantum remiſſa vt totaliter a dei charitate deficiat: talis etiā negligētia eſt peccatū moꝛtale: ⁊ hoc precipue quando ſequitur ex cōtemptu: obmiſſio vero circa ea que nō ſunt de neceſſitate ſalutis ob defectū feruoris non eſt moꝛtale ſed veniale peccatū [⁊ abierūt alius in villam ſuam]. id ē ad laboꝛem ⁊ occupationē coꝛpalē circa terrenarū rerum acq̄ſitionē [aliꝰ ad negociationē ſuaꝫ] per negociationem intelligit̄ nimia occupatio mentalꝭ circa tēpalia impediēs diuina [reliqui ꝟo tenuerūt ſeruos eiꝰ ⁊ ꝯtumelia affectos occiderunt] ſcilicet poſt aſcēſionē chriſti iudei flagellauerunt apoſtolos oēs ſimul: ⁊ poſtmoduꝫ Stephanū lapidauerunt Act.vij.et Jacobum fratrem Johānis occiderūt Act.xij. [Rex aūt cuꝫ audiſſet iratus eſt ⁊ miſſis exercitibꝰ ſuis] Ly.ſ.exercitu romanoꝝ ſub p̄ncipibꝰ Tito et Veſpaſiano: q̄ ex diuina oꝛdinatiōe venerūt ꝯtra hieruſalē.xlij.anno poſt xp̄i paſſionē [pdidit homicidas illos] qꝛ in vltionē ſanguinis xp̄i ⁊ ſuoꝝ diſcipuloꝝ ab exercitu romanoꝛum ſunt trucidati ⁊ captiuati de iudeis vſq꜄ ad decies centuꝫ milia vt dicit Joſephus in lib.de iudaico bello [⁊ ciuitatem illoꝛum ſuccendit] quia nūc hieruſalem ſuccenſa eſt ⁊ templū in ea [tunc ait rex ſeruis ſuis] ⁊ ſequacibꝰ eoꝝ ꝑ diuinam reuelationeꝫ [nuptie quidem parate ſunt] id eſt.ſacramētū incarnatiōis paratū eſt vt na tiuitatis p̄dicatio paſſio xp̄i ⁊ introitꝰ regni aptus eſt per paſſionē xp̄i: q̄ ante clauſus fuit [ſed qui inuitati fuerant] ſcꝫ iudei [non fuerūt digni] Ly.ꝓpter ſuā incredu

fuerunt digni. Ite ergo ad exit⁹ viarum ⁊ quoſcūq; inueneritis vocate ad nuptias. Et egreſſi ſerui eius in vias ꝯgregauerūt omēs quos inuenerūt: ⁊ bonos ⁊ maloſ et implete ſunt nuptie diſcumbētium. Intrauit autez rex vt videret diſcumbentes: ⁊ vidit ibi hominem non veſtitū veſte nuptiali: ⁊ ait illi. Amice: quomodo huc intraſti non habens veſtem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex miniſtris. Ligatis manibus ⁊ pedib⁹ eius mittite eum ī tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Multi eniz ſunt vocati: pauci vō electi.

ſitatem [Ite ergo ad exitus viarū] .i. ad gētes q̄ non erāt in via mādatoꝝ dei ⁊ ſine lege viuentes ⁊ legem ignorātes: ad illas eī gentes iuerūt apl̄i iudeis nolentib⁹ fidem xp̄ianā recipe: ſicut habet̄ Act. xiij. dicētibus paulo ⁊ barnaba ad iudeos. Uob oportebat p̄mo loq̄ v̄bum dei: ſed q̄m repellitis illud ⁊ indignos vos iudicatis eterne vite: ecce ꝯuertimur ad gētes: ſic enī precepit nob de⁹ [⁊ q̄ſcunq; inueneritis vocate ad nuptias] q: nullus volens fidez catholicam recipe repellēdus ē [⁊ egreſſi ſerui eius] .ſ. de iudea [in vias] .i. in terras gentiliuz [ꝯgregauerūt oēs quoſcūq; inuenerīt bonoſ ⁊ maloſ] Lyra: q: in eccleſia militante admixti ſūt boni cum malis [et implete ſūt nuptie diſcūbentiū] Ly. q: fides catholica diffuſa eſt ꝑ orbē vniuerſum [intrauit aūt rex vt videret diſcūbētes] Ly. intrat autē xp̄s du͛ Primo ſpecialit̄ in morte cuiuſlibet hoīs. Scđo generalit̄ intrabit in iudicio futuro diſcernēdo merita ⁊ demerita cuiuſlibz hominis [⁊ vidit ibi hoīem nō veſtitum veſte nuptiali] .i. hñtez fidē ſine charitate. Nam veſtis nuptialis ē charitas: q̄ diuidit int̄ filios regni ⁊ ꝑditiōis vt dicit Augu. [⁊ ait illi: amice] Ly. vocat̄ autē pctōr amic⁹ ꝓpter naturā quā de⁹ creauit q̄ bona ē ⁊ que ad imaginē dei facta eſt [quō huc intraſti] id eſt. ſacr̄a eccleſie ſuſcipiēdo fidē eccleſie ꝯfitēdo [nō hñs veſtē nuptialē] .ſ. in charitate bona opa. Uñ Hiero. Ueſtis nuptial' ſunt decez precepta q̄ induunt̄ in charitate dei ⁊ ꝓximi: [at ille obmutuit] Ly. q: ī extremo iudicio ꝓpria arguēte ꝯſcīa hō peccator ꝯuincit̄ ⁊ mut⁹ efficit̄ [tūc dixit rex miniſtris] Ly. i. angelis executorib⁹ diue iuſticie [ligatiſ manib⁹ ⁊ pedib⁹] Ly. q: poſt mortē nō pōt pctōr bonū opari nec ad ſalutem reuerti [mittite eū in tenebras exteriores] pctōr in hac vita ē in tenebris interiorib⁹ q: adhuc eſt in ſpe venie: in inferno autē erit in tenebris exteriorib⁹: q: erit extra ambitum diuine miſericordie et ſine oī ſpe eterne glorie. Uñ Beda. In inferno nulla ē redemptio: nec doloꝝ mitigatio [⁊ ibi erit fletus] Hor. ex vehemētia ardoris [⁊ ſtridor dentiū] ex vehemētia frigoris: vtz Job. xxiiij. Trāſibūt ab aq̄s niuiū in calorē nimiū [Multi enī ſūt vocati] Ly. ad fidem catholicā [pauci vero electi] ad gloriā ¶ Circa p̄ñs euāg. vbi dr̄. Simile eſt regnū celoꝝ. Hug. d̄ pra. di. i. eccl̄ia p̄ñs: q: ſicut de⁹ habitat in celis ꝑ gl̄iaz: ita habitat i p̄ñti eccl̄ia ī ſacramēto euchariſtie: vtz Math. xxviij. Ecce ego vobiſcū ſū oīb⁹ dieb⁹ vſq; ad ꝯſūmationē ſeculi. Itē ſicut ī celo ſunt q̄dam corpa magiſ ⁊ min⁹ clara: ⁊ vnū illuminat aliud. Et q̄dā ſunt illumīantes ⁊ q̄dā illumīati: ⁊ q̄dā magiſ lucēt ⁊ q̄dā min⁹: vtz Dañ. xij. q̄ aūt docti fuerint fulgebūt q̄ſi ſplēdor firmamēti: ecce min⁹ lucētes. Et q̄ ad iuſticiā erudiūt multos q̄ſi ſtelle ī ꝑpetuas eṫnitates ecce magiſ lucētes. Sequit̄: homi regi. Chriſt⁹ enī eſt ver⁹ rex ⁊ potēs rex in oīb⁹ et oēs reges excedit: q: regnat ī celo ī mūdo et ī inferno: ad Philip. ij. Donauit illi nomen qđ eſt ſu. om. no. vt in no. ie. om. ge. flec. cele. ter. ⁊ infer. In celo enī regt̄ ꝑ totalē ⁊ vniuerſalē hōꝝ ſubiectionē: quia ei oēs ſcti ⁊ angeli ad nutū obediūt: ⁊ ei in oīb⁹ ſubijciunt̄: qđ etiā q̄tidie petim⁹ ī nob

fieri dicētes: Fiat volūtas tua ſicut in ce. ⁊
ī ter. vt3 Mat. vj. Regnat enī ī celo ꝑ ſue
glorie oſtenſionē ⁊ beatā viſionē. qꝛ ibi eiuſ
maieſtas ⁊ gloria demſ̄rat̄. Uñ in pſ̄. Oſtē
de nob̄ faciē tuā ⁊ ſal. eri. Uñ Fulgē. Dei
faciē ſi oēs in carce
re inferni incluſi vi
derent: nullā penā
nullū dolorem nul-
lamq3 triſticiā ſenti
rent. Itē rex nr̄ Je-
ſus xp̄us regnat in
mūdo ꝑ patientiam
et miſericordiā: naz
in mag̃ patientia et
miſ̄icordia regnat
ſup̱ pctō̄res. Pati
enter expectat eos
vt ꝯuertant̄: ⁊ miſe
ricordit̄ recipit eos
ſi ꝯuertant̄ vt patet
Eſa. xxx. Propte-
rea expectat dn̄s vt
miſereat̄ nr̄i. Un-
de etiam Hiere. ij.
Tu autez fornicata
es cū amatorib⁹ mlt̄
tis tn̄ reuertere ad
me ⁊ ego ſuſcipiam
te: ſed multi miſeri
pctō̄res patiētiaz ⁊
miſericordiā ei⁹ cō
temnūt ⁊ eoip̄o ma
gis peccāt. Uñ Ec
cleſ. viij. Qꝛ nō ci
to ꝓfert̄ cōtra ma-
los ſentētia filij hominū abſq3 vllo timore
ꝑpetrāt mala. Itē ſup̱ iuſtos regnat in ma-
gnificis gratijs ſpūalit̄ habitās in eis ⁊ ip
ſos dirigēs ⁊ ꝓtegēs ⁊ gubnās: ipſi enim
ſunt templū dei ſpūale ⁊ ſpūſſctūs habitat ī
eis: vt dꝛ. j. Corinth. iij. Templū dei ſctm̄
eſt qđ eſtis vos. Ipſi etiā ſunt reg^m dei qui
ꝓ honore dei ⁊ ꝓpria ſalute q̄tidie certant
ꝯtra diabolū mūdū ⁊ ꝓpriā carnē: ⁊ de ill̄
hoſtib⁹ triūphāt. Uñ Mat. xj. Regnuz ce
loꝝ vim patit̄ ⁊ violēti. i. cū violētia ꝑſīan
tes rapiūt illud. Item in inferno regnat ꝑ
iuſticie executionē: quia effectū iuſticie. ſcz
punitionē ⁊ vindictā in dānatos ibi exer

cet vt3 Deut̄. xxxij. Reddā vltionez ho
ſtibus meis: vñ ex hoc ſequit̄ ꝙ in inferno co
gnoſcēt impij xp̄m eſſe regē oīpotentē q̄ h
noluerūt eū cogſ̄cere regē miſericordē. Se
quit̄ h: Ligatis māib⁹ ⁊ pedib⁹. Ubi notan
dū ꝙ pctō̄r ſtrictiuſ
ligat̄ q̄ aīalia ligāt̄
Nā ligat̄ ei⁹ memo
ria: ne recolat bñ̄fi
cia dei: ligat̄ volun
tas ne deſideret ve
ra bona: ligatur cor
ne penas inferni et
mortē cogitet ⁊ ma
la q̄ incurrit ī ſtatu
pctī manēs: ⁊ ſilēt
de oīb⁹ potētijs aīe
interi⁹ ⁊ exteri⁹: q̄
oēs fortit̄ alligant̄:
et ſicut pctō̄r fuit li
gat⁹ in culpa: ſic di
gne erit ligatus in
pena.

Dominica. XXI. poſt octauas
penthecoſtes. Euang. Joh. IIII

In illo tem-
pore. Erat q̄daz regulus
cui⁹ fili⁹ infirmabat̄ capharnaū.

¶ Poſtilla.
Erat q̄dam re
gulus Jo. iiij
Mat. viij. Lu. vij.
Miraculū hoc fec̄
Jhus āno ei⁹. xxxj.
vj. kal̄. Nouēb. fe.
ij. luna. xix. inditio
ne. v. Uñ initiū illi
us euāg. ſcri. ſ. Jo.
in eo. c. quō xp̄s ſe
dens loq̄bat̄ mulie
ri: p⁹ modū exierūt
ſamaritani d̄ ciuita
te: ⁊ rogauerūt eū vt ibi maneret ⁊ māſit ibi
ꝑ duos dies: ⁊ multi ex ſamaritanoꝝ ciuita
te crediderūt in eū dicētes: Qꝛ h eſt x̄pe ſal
uatoꝛ mūdi. Et p⁹ duos dies exijt inde et
abijt in galileā: ip̄e enī ieſus teſtioniū ꝑhi
buit: qꝛ ꝓpha in ſua patria honorē nō hr̄et
Cū ḡ veniſſz in galileā: acceperūt eū galilei
cū oīa vidiſſet q̄ fecerat hieroſolymis ī die
feſto. Uenit ḡ ieſus iteruz in chana galilee
vbi fecit ex aq̄ vinū [Et erat q̄dā regulus]
Ly. nō accipit̄ h regulus ꝓ paruo rege vt
videt̄ nomē ſonare: qꝛ romani volētes fran
gere iudeoꝝ ſupbiā abſtulerūt ab eis regiā
dignitatē reg^m iudeoꝝ in q̄ttuoꝛ tetrarchi

as diuidētes ꝑcauere volētes eoꝝ rebellio
nē vñ ꝓ illo tp̄e nullꝰ rex erat ī iudea. Dr̄ ğ
iſte regulꝰ: qꝛ erat officialꝭ impatorꝭ depu-
tatꝰ ad cuſtodiā galilee: ꝓpt̄ qḋ manebat ī
capharnaū que erat metropolꝭ illiꝰ terre: et

meꝰ [dixit aūt ad eū regulꝰ: dñe deſcēde ꝑ-
uſq̄ moriat̄ filiꝰ meꝰ] Tho. Mãifeſtat igi
tur regulꝰ hic incredulitatē ſuā: rogat enī vt
deſcēdat ꝑuſq̄ filiꝰ eiꝰ moriat̄: q̄ſi xp̄s poſſꝫ
ſanare infirmū ſꝫ ñ ſuſcitare defunctū. Ly.

diſtat tribꝰ dietꝭ a
hieruſalē. Notādū
ꝙ ſicut dicit Tho.
iſte regulꝰ interfuit
miracľo facto ī nu-
ptijs qñ xp̄s aquaꝫ
in vinū mutauit: qꝛ
tūc credidit: ſꝫ tam̄
xp̄i diuinitatē nō ꝑfe-
cte agnuit: ⁊ ad hoc
innuēdū euāgeliſta
illud miraculuꝫ re-
memorat di. Uenit
iterū ieſus ī chana
galilee vbi vinū ex
aq̄ fecit [⁊ erat qui-
dā regulꝰ cuiꝰ filiꝰ
infirmabat̄ caphar
naū] Ly. ⁊ licet eſ-
ſet gētilꝭ viſis ⁊ au-
ditis miraculis xp̄i
ſperauit ab eo ſani-
tatē impetrare filio
ſuo: iō ſequit̄ [hic cū
audiſſꝫ] ꝑ famam q̄
ꝑcurrebat aduentū
eiꝰ in oēꝫ regioneꝫ

Hic cū audiſſꝫ qꝛ ieſus adueniret a iudea ī galileā: abijt ad eū ⁊ rogabat eū vt deſcēderet ⁊ ſanaret filiū eiꝰ: incipiebat enī mori. Dixit ğ ieſus ad eū. Niſi ſigña ⁊ ꝓdigia videritꝭ ñ creditꝭ. Dixit ad eū regulus. Dñe deſcēde ꝑuſq̄ moriat̄ filiꝰ meꝰ. Dicit ei ieſus. Uade filiꝰ tuꝰ viuit. Credidit hō ſermoni quē dixit ei ieſus ⁊ ibat. Iā aūt eo deſcēdēte ſerui occurrerūt ei ⁊ nūciauerūt dicētes: qꝛ filiꝰ eiꝰ viueret. Interrogabat aūt horā ab eis in q̄ meliꝰ habuerat. Et dixerūt ei: Qꝛ heri hora ſeptīa reliq̄t eū febris. Cognouit ğ pr̄: qꝛ illa hora erat in q̄ dixit ei ieſus: filiꝰ tuꝰ viuit. Et credidit ipſe ⁊ domus eius tota.

veruntñ qꝛ ex deuo-
tiõe repetit petitio
nē ſuā di. Dñe de-
ſcende: iō exaudit̄ a
xp̄o: vñ ſequit̄ [dicit
ei ieſus: vade] letꝰ
ī domū tuā] qꝛ filiꝰ
tuus viuit] .i. ꝑfe-
cte ſanitati reſtitu-
tus ē ō ianuis mor
tis: qꝛ īcipiebat mo
ri. Uñ Chryſ. xp̄s
ad domū reguli ire
noluit ſꝫ abſens ſa-
nauit filiū eiꝰ: vt ꝑ
hoc magꝭ declara-
ret diuinitatē ſuaꝫ: ⁊
ſic reguluꝫ illūiaret
ad verā fidē [credi-
dit hō ſermoni quē
dixit ei ieſus ⁊ ibat]
Ly. qꝛ fides requirit̄
ad obtinēdū dei bñ
ficia [iā autē eo de-
ſcēdēte ſerui occur-
rerūt ei ⁊ nūciauerūt
dicētes: qꝛ filiꝰ eiꝰ

galilee [qꝛ ieſus veniret a iudea ī galileaꝫ:
abijt ad eum ⁊ rogauit eum] inſtanter ⁊
humilit̄ flexis genibꝰ: cōploſis mãibꝰ: ꝓfu
ſis lachrymis [vt deſcēderet] qꝛ capharna
um erat in valle ſita reſpectu chana galilee
in q̄ erat xp̄s [⁊ ſanaret filiū eiꝰ: incipiebat
enī mori] .i. ſigña vicine mortꝭ ī eo appebant
euidentꝭ [dixit ğ ieſus ad eū: niſi ſigña ⁊ ꝓdi-
gia videritꝭ nō creditꝭ] nō enī reprehēdit eū
de petitiõe ſalutꝭ filij ſui ſꝫ de defectu fidei
qꝛ nō credidit plene ſꝫ ſemiplene: credidit
enī in xp̄o eſſe virtutē .ſ. ad ſanādū filiū ſꝫ nō
credidit ī eo eſſe diuinitatē ꝑ quā eſt vbiqꝫ: ⁊
vbiqꝫ pōt ſanare. Uñ fides fuit qñ petijt ſa
lutē: ſꝫ defectꝰ fidei qñ requirebat ꝑſentiā xp̄i
corꝑalē: ex q̄ pꝫ ꝙ ñ credidit xp̄m eſſe verū
deū: qꝛ ſi credidiſſꝫ ꝙ deꝰ vbiqꝫ p̄ns eſſet ꝑ
p̄ntiā maieſtatꝭ ſue: ñ dixiſſꝫ: deſcēde: ſꝫ di-
xiſſet cū cēturiõe: dic verbo ⁊ ſanabit̄ puer

viueret] .ſ. ꝯgaudēꝰ ipi [interrogauit ãt ho-
rā ab eis in q̄ meliꝰ habuerat] hoc fecit ad
certificatiõꝫ miraculi reſpcū ſui ⁊ etiā vt ſer
ui aſtãtes cognoſcerēt virtutē xp̄i [⁊ dixerūt ei:
qꝛ heri hora ſeptīa reliq̄t eū febrꝭ] vñ Chry
ſo. Repēte dimiſit eū febrꝭ totalit̄ vt appa-
reret nō eē naturalꝭ ꝯualeſcētia. Ex hoc eti-
am famĺos ipiꝰ reguli ſuſcitauit ad fidē: qꝛ
ſubito viderūt eū ꝯualuiſſe qḋ natura facere
nō pōt [cognouit ğ pr̄ qꝛ illa hora erat in q̄ di
xit ei ieſus: filiꝰ tuus viuit] Referēs verbuꝫ
ſuū ad verbū xp̄i: ⁊ horā impantꝭ ad horā re
cepte ſanitatꝭ [⁊ credidit ip̄e ⁊ domꝰ eiꝰ to
ta] Ly. ad hoc enī factū eſt illud miraculū
vt iſte regulus gētilꝭ cū familia ſua crederet
ī xp̄m. Tho. Xp̄s non ſolū ſanauit filiū re-
guli ab infirmitate: ſed ip̄m regulū ⁊ totaꝫ
eius familiam ab infidelitate: quia credidit
ipſe ⁊ domus eius tota.

Dominica. XXII. poſt octauaſ pentecoſteſ. Euãg. Mat. XVIII

In illo tempore. Di. i. di. ſ. Simile ẽ regnũ celoꝝ hoĩ regi q̃ voluit ratiõnẽ ponere cũ ſeruis ſuiſ. Et cũ cepiſſet rationẽ ponere: oblat⁹ eſt ei vnus q̃ debebat decẽ milia talenta. Cum aũt nõ hr̃et vnde redderet: iuſſit eũ dñs ei⁹ venũdari et vxorẽ ei⁹ ⁊ filios ⁊ oĩa q̃ habebat ei reddi. Procidens autẽ ſeruus ille, rogabat eum dicẽs: Pa-

Poſtilla.

Simile eſt reg^m^ celoꝝ homĩ regi ⁊c̃. Mat. xviij. Viſto. hui⁹ euãg. facta eſt anno xp̃i. xxxij. vj. kal. Septẽ. luna. xij. feria. v. indictiõe. v. Añ initiũ illius euãg. dixit petrus ad ieſuz: Dñe q̃tiẽs peccabit ĩ me frat̃ me⁹: ⁊ dimittã ei vſq₃ ſepties? Dixit illi ieſus. Nõ dico tibi vſq₃ ſepties ſed vſq₃ ſeptuagieſ ſepties [ideo aſſimilatũ eſt reg^m^ celorũ] Ly. i. ſtat⁹ eccleſie militãt̃ [hoi regi]. i. xp̃o: qui eſt verus hõ ⁊ ver⁹ deus rex regũ ⁊ dñs dñantiũ [qui voluit rationẽ ponere cuz ſeruis ſuis]. i. rõnẽ exigere de fact̃ humanis [⁊ cũ cepiſſz rationẽ ponere oblatus ẽ ei vn⁹ q̃ debebat ei decẽ milia talenta] Ly. i. obligat⁹ ad magnã penam ꝓpt̃ m̃lta peccata [cũ autẽ nõ haberet vñ redderet] Glo. i. cũ virib⁹ ſuis ſatiſfacere nõ valeret: hõ eñi ꝑ ſe ꝑt ruere: ſed nõ ꝑ ſe reſurgere [iuſſit eum dñs ei⁹ venũdari] q̃tũ ad aĩaz [⁊ vxorem] q̃tũ ad corp⁹ [⁊ filios] q̃tum ad opa [⁊ oĩa q̃ habebat] q̃tũ ad t̃palia [⁊ reddi] Nã iſta oĩa venundant̃. i. ꝑ pctm̃ mortale auferunt̃ [pcidens aũt ſeru⁹ ille rogabat eũ di. Patientiam habe in me] dãdo locũ ⁊ tp̃s penitentie [⁊ oĩa reddã tibi] ꝑ opa penitẽtie ſatiſfaciendo iuxta poſſe [miſertus aũt dñs ſerui illi⁹] q₂ miſericors ⁊ miſerator dñs [dimiſit eũ] Glo. liberũ a captiuitate culpe [⁊ debitũ dimiſit ei] Añ Chryſ. vide miſericordiã dei: petierat dilationẽ ⁊ accepit oĩum pctõꝝ remiſſionẽ [egreſſus aũt ſeru⁹ ille]. ſ. a facie dñi ſui ꝑ recidiuũ pcti [inuenit vnũ de ꝯſeruis ſuis] Ly. i. de hoĩb⁹ q̃ ſunt ſerui dei cũ ipſo [q̃ debebat ei centũ denarios]. i. modicũ eũ offendebat q₂ offenſa in homine modica ẽ reſpectu offenſe commiſſe in deum [⁊ tenẽs ſuffocabat eũ] Ly. i. ſtrãgulabat [dicẽs: Redde qđ debes] Ly. in quo oñdit̃ auſteritas in repetẽdo vindictã a primo [⁊ pcidẽs ꝯſeru⁹ ei⁹] Glo. iõ debuit miſereri q₂ pcidit: ⁊ q₂ ſeruus eiuſdẽ dei fuit [rogauit eũ dicẽs: Patientiã habe ĩ me ⁊ oĩa reddã tibi] Lyra. q. d. Parat⁹ ſũ ſm̃ poſſibilitatẽ meam ſatiſfacere tibi: [ille aũt noluit: ſed abijt ⁊ miſit eum in carcerẽ donec redderet debitũ] Ly. in q̃ notat̃ crudelitas in nõ repetẽdi vindictã [videtes aũt ꝯſerui ei⁹] Glo. interli. i. angeli q̃ referũt ad deũ geſta hoĩm: vt₃ Apocal̃. xxij. ꝯſeru⁹ tuus ſum ⁊ fratrũ tuorũ [que fiebãt] oĩa enĩ opa q̃ agim⁹ ⁊ ſupplicia q̃ patimur vident] ꝯtriſtati ſunt valde]

tientiā habe ī me: ⁊ oīa reddā ti-
bi. Misertꝰ aūt dn̄s serui illiꝰ di-
misit eū: ⁊ debitū dimisit ei. Egreſ
ſus aūt ſeruꝰ ille inuenit vnū d̄ cō
ſeruis ſuis: q̄ debebat ei cētuz de-
narios: ⁊ tenēs ſuffocabat euz di-
cens: Redde qd̄ debes. Et pci-
dens ꝯſeruꝰ eiꝰ rogabat eū dicēs
Patiētiā habe ī me ⁊ oīa reddā ti
bi. Ille aūt noluit ſ; abijt ⁊ miſit
eū in carcerē donec redderet debi
tū. Uidentes aūt ꝯſerui eiꝰ q̄ fie-
bant: ꝯtriſtati ſūt valde: ⁊ venerūt
et narrauerūt dn̄o ſuo oīa q̄ facta
fuerāt. Tūc vocauit illū dn̄s ſuuſ
et ait illi: Serue nequā oē debitū
dimiſi tibi qm̄ rogaſti me. Nōne
ḡ oportuit ⁊ te misereri ꝯſerui tui
ſicut ⁊ ego tui miſertꝰ ſum: ⁊ ira-
tus dn̄s eiꝰ tradidit eū tortoribꝰ
quſq; redderet vniūſum debitū.
Sic ⁊ pr̄ meꝰ celeſtꝫ faciet vob: ſi
nō remiſeritꝫ vnuſq̄ſq; fratri ſuo
de cordibus veſtris.

Glo. p̄pter afflictionē xp̄iani. Notādu3 q̄
angeli ꝯtriſtant̄ ad culpā ⁊ letant̄ ad peni-
tentiā: vt patet Lu. xv. Gaudiū eſt angeliſ
dei ſup̄ vno pctōre peni. agē. [⁊ venerūt ⁊
narrauerūt dn̄o oīa que facta fuerāt] .ſ. q̄ri
moniā de pſecutori
buſ p̄ponendā [tūc
vocauit euz dn̄s ſu
us] Ly. iſta voca-
tio fit ī morte vbi d̄
oībus reddemꝰ ra-
tionē [ſerue nequā
oē debitū dimiſi ti-
bi] Ly. i. magnam
offenſaz ī me cōmiſ
ſaz [qm̄ rogaſti me
Nōne ḡ oportuit ⁊
te misereri conſerui
tui] parua remittē-
do [ſicut ⁊ ego tui
miſertꝰ ſum: ⁊ iratꝰ
dn̄s eiꝰ tradidit eū
tortoribꝰ [Ly. i. de
monibꝰ q̄ in hoc ex-
ecutores ſunt diui-
ne iuſticie [donec
redderet vniuerſuz
debitū] Gor. i. im-
perpetuū: q2 ibi nō
eſt locus redēptio-
nis vel ſatiſfactiōis
ſed ꝯdēnatiōis [ſic
et pater meꝰ celeſtꝫ
faciet vobis ſi nō di
miſeritꝫ vnuſquiſq;
fratri ſuo] Un̄ Hie
rony. Formidoloſa
ſentētia ſi parua fra
tri nō dimittimus:
magna nob a deo non dimittunt̄. Un̄ Gre.
Conſtat ex iam dictꝫ q̄ ſi hoc qd̄ in nos de
linquit̄ ex corde nō dimittimꝰ: illud a nob
per penitētiā dimiſſum fuiſſe nō gaudeamꝰ
[ex cordibꝰ veſtrꝫ] q2 nō ſufficit ore dimit-
tere ſolū: ſed ⁊ corde. Un̄ Hay. ſup̄ Mat.
v. Nihil p̄deſt ore dimittere q̄ ſeruat iracū
diam in mēte. Un̄ circa pn̄s euāg. vbi d̄r
Miſertꝰ aūt dn̄s ſerui illiꝰ dimiſit eū ⁊ de-
bitū dimiſit ei. Querit̄ vtrū deꝰ ſit magis
miſericors q̄ iuſtus vel econuerſo? R̄n. q̄
deꝰ ſicut eſt miſericors ſic ⁊ iuſtꝰ: ⁊ ecōuer-
ſo: tn̄ miſericordie effectꝰ plꝰ in nob relucet
q̄ iuſticie: ⁊ iō q2 deꝰ parcit in ſe peccātibꝰ
et miſericordia eiꝰ a p̄genie in p̄genies: ⁊
q2 effectꝰ miſericordie magꝫ relucet q̄ iuſti
cie: iō deꝰ d̄r nobis
magꝫ miſericors q̄
iuſtus ⁊c̄. Nec mi-
rū ſi deus mō ſit mi
ſericors: habet eni3
triplex fo2. Unū eſt
in pn̄ti vita totiꝰ mi
ſericordie: q2 modo
miſericordia audit
cauſas ⁊ iuſticia fa-
cit ferias. Un̄ Eſa.
xvj. Prep̄abitur in
miſericordia ſoliu3
eiꝰ. Jō oēs cāſ iuſti
cia mittit ad throm
gr̄e. Un̄ ad Heb.
iiij. Adeamꝰ cū fi-
ducia ad thronū gr̄a-
tie eiꝰ vt miſericor-
diā ꝯſeq̄mur. Ali-
ud fo2 erit in iudi-
cio extremo: qd̄ erit
pure iuſticie: vbi iu
ſticia audit cauſas ⁊
miſericordia facit fe
rias. Et ideo miſe-
ricordia omnes cau
ſas deinceps remit
tit ad ſolium iuſti-
cie. Unde Eſa. ix.
Sup̄ ſoliū dauid ⁊
ſup̄ regm eius ſede
bit vt ꝯfirmet illud
et corroboret ī iudi
cio ⁊ iuſticia amodo ⁊ vſq; in ſempiternam
Tertiū fo2 erit in purgatorio qd̄ eſt forum
mixtū: q2 ibi erit iuſticia q̄ pena3 infliget: et
miſericordia q̄ gl̄ia dabit. Un̄ pſ. lxxxviij.
Miſericordia ⁊ veritas p̄cedēt faciē tuā: ⁊
ibi exiſtēs dicere pōt illud pſ. c. Miſericor
diam ⁊ iudiciū cantabo tibi dn̄e: ⁊ duo hec
audiui: q2 ptās dei ē ⁊ tibi dn̄e miſericordia
q2 tu reddes vnicuiq; iuxta op̄a ſua ⁊c̄. Se
quit̄. Donec redderet vniuerſum debitu3.
Ubi notādū q̄ duꝰ dicunt̄ pctā redire. Pri

mo q nō redeant q̄tum ad maculā vel rea
tum ſed q̄tum ad ingr̄titudinē: q̄ eni p⁹ ac-
ceptā remiſſionē ad peccatū vadit, prauius
delinquit: quia ingrat⁹ tāto bn̄ficio exiſtit:
et ita ingr̄titudo peccatū recidiuātiſ aggr̄uat
q penā pctōꝝ p̄te-
ritoꝝ videt ſecū re-
ducere. Vn̄ dr̄ i de
cre. Iteratio culpe
inducit aggrauatioꝫ
pene. ij. q. viij. hi q̄
Scd̄o dicunt redi-
re q̄tū ad penā ſub
ſtantialē: ſicut eniꝫ
in celo ē vn⁹ dena-
rius. i. vna btitudo
ſubalis: licet vnus
magis altero pcipi
at. Vn̄ de hoc dicit
aplus: Sicut ſtella
differt a ſtella i cla-
ri. ꝛc. Vn̄ etiā mgr̄
ſen. li. iiij. diſ. xlix.
dicit: Elect⁹ ab ele
cto differt in clarita
te mētis ꝛ corpis.
Vn̄ etiā Joh. xiiij.
In domo pr̄is mei
mā. mul. ſt ꝛc. Sic
in inferno ē vna pe
na ſubalis p modū
dāni. ſ. carētia viſi-
onis dine: alia per
modū ſenſus. ſ. ver
mis ꝛ ignis: ꝛ vtra
q pena debet p q̄-
libet peccato mor-
tali. ſ. ſꝫ pl⁹ vl̄ mi-
nus. Dicut̄ g̃ petā
redire: q recidiuā-
ti eadē pena debet genere: q̄ pri⁹ licꝫ ſit ma
ior: ſicut dicit. b. Iaco. ij. c. Qui in vno of-
fendit fact⁹ eſt oīum re⁹. ¶ Poſtilla.

Abeūtes phariſei inierūt ꝯſiliū ꝛc.
Mat. xxij. Mar. xij. Lu. xx. Hanc
hiſto. dixit dn̄s anno ei⁹. xxxiij. xj.
kal. apl. fe. iij. luna. xij. indi. vj. Vn̄ initiū
illi⁹ euāg. ſcri. ſ. Mat. in pce. c. q xp̄s loq̄-
bat pncipib⁹ iudeoꝝ ꝛ phariſeis parabolā
iſtam dicēs: Hō pr̄familias plātauit vineā

Dominica. XXIII. poſt octa-
uas pentheco. Euā. Mat. XXII

In illo tempore. Abeuntes phariſei
ꝯſiliū inierūt vt capent ieſū in ſer
mone. Et mittūt ei diſcipl'os ſu-
os cū herodianis dicentes: Mgr̄
ſcimus q verax es: ꝛ viā dei i ve-

et locauit eā agricol. Cū aūt tp̄s fructuū ap
ppinq̄ſſꝫ: miſit ſeruos ſuoſ ad agricolas vt
accipent fruct⁹ ei⁹. Et agricole apphēſ ſer
uis ei⁹ aliū ceciderūt aliū occiderūt aliū vo
lapidauerūt. Nouiſſime miſit ad eos filiuꝫ
ſuū dicēs: Verebūt
forſitan filiū meum
Agricole vo app-
henſum eū eiecerūt
extra vineaꝫ ꝛ occi-
derūt. Et cū audiſ-
ſent pncipes ſacer-
dotū pabolā iſtā co
gnouerūt: q de ipſ
diceret. Et q̄rentes
eū tenere timuerūt
turbas q ſicut pro
phetā eū hēbāt: et
relicto eo [Abeun-
tes phariſei] Inde
Chryſ. ab ipo xp̄o
[ꝯſiliū iniert vt ca-
perēt ieſum i ſermo
ne] Ly. q nō pote
rāt eū cape in malo
ope. Et q faciliꝰ ca
pit hō in vbis q̄ in
factiſ [ꝛ mittūt ei di-
ſcipulos ſuos] Ly
ra: q̄ſi hoīes ſibi in
cognitos ſꝫ eſtima
tionē eoꝝ: vt coram
ipſ audaci⁹ loq̄ret:
et laxaret linguam
ad aliq̄d dicēdū vn̄
poſſet capi i verbis
[cum herodianis]
Ly. iſti herodiani
erant milites hero-
dis q̄ interfecit iohā
nē bap. ꝛ venerat ad diē feſtū in hieruſalē:
q iſta q̄ſtio fuit facta feria. iij. an̄ paſſioneꝫ
xp̄i. Et d herode legit q ipē erat ꝓtūc i hie
ruſalē in die paſſiōis xp̄i: q venerat i hieru
ſalē ꝓpt ſolēnitatē paſchalē: ſic g̃ milites
herodis miſſi ſūt cū diſcipul phariſeoꝝ: vt
diſcipuli phariſeoꝝ poſſent eū cape i ſermo
ne: ꝛ milites herodis ſtati capent eū vt pu
niret in corpe: ſic g̃ patꝫ q̄lit malicioſe age
bāt ꝯtra eū ſibi adulando vt facili⁹ induce-

rent cū ad dicēdū aliq̄d ꝯ ptātē cesarꝭ [dicē
tes: Mgr̄ ſcim⁹ qꝛ verax es: ⁊ viā dei ī ve-
ritate doces] Ly. ſ. i ſana doctrina [⁊ nō ē
tibi cura d̄ aliq̄: nō
eni reſpicꝭ pſonam
hoim] q. d. n̄ dimit
tis tiore cuiuſcūq̄ꝫ
hois etiā imparorꝭ
dicere ꝟitatē [Dic
ḡ nob: q̄d tibi vide
tur: lꝫ cēſuꝫ dare ce
ſari an nō?] Beda
ī omel. pñtꝭ euāge.
Diſſenſio erat ī po-
pulo iudeoꝝ: aliq̄
dicebāt illicitū eſſe
iudeis ꝙ ſibi reco-
gnoſcerent hr̄e ali-
quē dñꝫ ī terrꝭ: lꝫ ſo
lū deū qui ē in celis
idcirco nō eſſe lici-
tū dare cēſū cesari q̄
dāt deciaſ victimaſ
et oblatiōes deo ce
li: ecōtrario aūt alij
aſſerebāt ꝙ erat da
re licitū tributū ro-
manis: qꝛ ꝓ defen-
ſione patrie ⁊ terre
militabāt: ⁊ ab ho-
ſtib⁹ ⁊ latrōib⁹ de-
fendebāt: ⁊ pacē in
ter hoieſ ꝯſeruabāt
Hāc autem q̄ſtionē
malicioſe propone-
bāt xp̄o: cogitauerūt
eni intra ſe: aut re-
ſpōdebit ꝓ nobis:
aut ꝓ cesare: aut oi
no tacebit: ſi rn̄de-
bit ꝓ nob: noſ n̄ de
bem⁹ ſoluere tribu
tū: tūc incurret idiḡ
tionē cesarꝭ ⁊ ſtatiꝫ
milites herodis ca-
piēt eū vt puniat: ſi
rn̄debit ꝓ cesare ꝙ
debem⁹ ſoluere tributū: tūc īcurrit indiḡtio
nē ppl̄i: ſi oīno tacebit: tūc dicem⁹ qꝛ ꝟitatē
timet dicere ꝓpē tiorē hūa[m] [cognita aūt ie
ſus neq̄cia eoꝝ dixit: q̄d me temptatꝭ hypo-

crite] Ly. q. d. nō q̄ritꝭ ꝟitatē addiſcere ſꝫ
me ꝟbis cape [oñdite mihi nūmiſma cen-
ſus]. i. nūmū q̄ dat ꝓ cēſu ānuo īꝑatori [at
illi obtu. ei dena.]
Ly. qꝛ iſte nūm⁹ q̄
debebat ꝓ ānuo cē
ſu a q̄libet capita-
neo domuſ valebat
decē nūmoſ vſualeſ
et iō vocabat dena
ri⁹ ⁊ erat argēte⁹ [⁊
ait ill' ieſus: cui⁹ eſt
imago hec ⁊ ſupſcri
ptio?] Ly. qꝛ ima-
go cesarꝭ erat imp̄ſ
ſa ī illo ⁊ no[ꝰ] ei⁹ in
circūitu [dicūt ei: ce
ſarꝭ] Aū Hiero. ty-
berij ſub q̄ paſſus ē
dñs [tūc ait ill': red
dite q̄ ſūt ceſa. ce.]
Hor. Sic tributū ⁊
pecūias ꝑ q̄s ꝯfite-
mini vos ꝟe ſuble
ctos eē illi [⁊ q̄ ſūt
dei deo]. i. decias
ꝓmitias oblatiōes
atꝫ victimas: ſic fecē
ip̄e xp̄s q̄ reddidit
tributa cesari ꝓ ſe ⁊
ꝓ petro: ⁊ deo red-
didit q̄ dei p̄ris ſūt
faciēs volūtatē ei-
us ſp. ¶ Poſtilla.
L O quēte ieſu
ad tur. Mat.
ix. Mar. v. Lu. 8.
Hiſto. h⁹ euā. fcā ē
āno xp̄i. 31. 4. yd⁹
nouē. fe. 3. lu. 7. in
di. 4. Aū initiū il.
euā. ſcri. ſ. Mat. in
eo. c. ꝙ diſci. Joh.
bap. acceſſerūt ad ie
ſū di. q̄re nos ⁊ pha
riſei ieiunam⁹ freq̄n
ter: diſcipl̄i āt tui n̄
ieiunāt? Ait illis ie. Nūq̄d pñt filij ſpōſi ꝙ
diu cū ill' ē ſpōſus lugere: veniēt āt dies cuꝫ
ab eis auferet ſpōſus ⁊ tūc ieiunabūt. Tūc
ſeq̄t euāg. ho. [Loq̄nte ie. ad tur. ecce pn-

ritate doces: ⁊ nō eſt tibi cura de
aliq̄: nō eni reſpicꝭ pſonā hoium.
Dic ḡ nob q̄d tibi videt: licꝫ cēſū
dare cesari an nō? Cognita āt ih̄s
neq̄cia eoꝝ dixit: Quid me tēpta
tis hypocrite: oñdite mihi nūmiſ
ma cēſus. At illi obtulerūt ei dena
riū. Et ait ill' ieſus. Cui⁹ ē imago
hec ⁊ ſupſcptio? Dicūt ei: Cesarꝭ.
Tūc ait ill'. Reddite ḡ q̄ ſunt ce-
ſaris cesari: ⁊ q̄ ſunt dei deo.

Dñica. XXIIII. poſt octauas
penthecoſtes. Euāg. Mat. IX.

IN illo tem-
pore. Loq̄nte ieſu ad tur

ceps vnꝰ acceſſit] Ly. q̄liſ aūt fuerit p̄nceps
iſte n̄ exp̄mit̄ ſʒ h̄et̄ Mat. 5. ⁊ Lu. 8. vbi dr̄
ꝙ erat p̄nceps ſynagoge noīe iairꝰ. Iudei
eni habebāt tm̄ vnū templū vbi poterāt of-
ferre ⁊ imolare. ſ. in hieruſalē: ſʒ ī aliiſ ciui-
tatibꝰ ⁊ villis ha-
bebant loca determi-
nata in q̄bꝰ ꝯuenie-
bat ppl'ſ ad orādu3
et ad audiēdū v̄bū
dei: ⁊ tractandū de
his q̄ ꝑtinebant ad
cōmunē vtilitatem
ppl'i: ⁊ ille q̄ p̄erat
cuiꝰ auctē ꝯgrega-
tio fiebat dicebatur
p̄nceps ſynagoge:
et tal' erat iſte q̄ ac-
ceſſit ad ieſu3 [⁊ ad
orabat eū] humilit̄
q: cecidit ad pedes
eiꝰ. ſ. faciēdo ſibi re-
uerentiā debitā [dicēs: Dn̄e filia mea mo-
do defuncta ē: ſed veni impone manū tua3
ſuꝑ eā ⁊ viuet] Mar. v. dr̄ ꝙ dixit eā eſſe ī
extremiſ Lu. viij. dr̄ ꝙ moriebat̄. Et hoc ē
verū qn̄ pat̄ receſſit ab ea: ſed anteꝗ̄ venit
ad ieſum mortua ē ꝓpt̄ qđ nūcij venert̄ de
domo q̄ dixerūt: Noli vexare mg̅r̅m: q: de-
functa ē filia tua: credētes ꝙ xp̄s nō poſſet
ſuſcitare eā a mortuis lʒ poſſet eā ſanare [⁊
ſurgēs ieſus ſeq̄bat̄ eū ⁊ diſcipuli eiꝰ] Ly.
ꝑgēs ad domū eiꝰ ꝓpt̄ fidei ſue meritū [et
ecce mulier q̄ ſanguiſ fluxū patiebat̄ duode-
cim ānis] Lu. viij. dr̄ ꝙ ī medicos eroga-
uerat oēm ſubām ſuā nec ab vllo potuit cu-
rari [acceſſit retro] xp̄s eni erat ī turba ma-
gna q̄ eū ꝯprimebat vt habet̄ Mar. v. ⁊ iō
de facili nō potuit h̄re acceſſu3 ad eū [⁊ teti-
git fimbriā veſtimenti eiꝰ] Sor. indignā ſe
reputabat tāgere pedes dn̄i vel etiā pleni-
tudinē veſtimēti: habebat eni xp̄s fimbrias
iuxta ꝯſuetudīes iudeoꝝ ſ̄m p̄ceptū legis:
vt3 Nu. xv. [dicebat eni intra ſe] ſ. firmit̄
credēdo [ſi tetigero tm̄ veſtimētū eiꝰ ſalua
ero] ſ. ab hac infirmitate. Mag̅ fides mu-
lieriſ q̄ credidit tantā virtutē eſſe in veſtim̄-
tis xp̄i ꝙ a tactu ſanaret̄: q̄ ꝑ medicos ſana-
ri nō poterat: ꝓ q̄bꝰ tm̄ expēdit ꝙ depau-
perata fuit: vt dr̄ Lu. viij. [at ieſus ꝯuer-

bas: ecce p̄nceps vnꝰ acceſſit ⁊ ad
orabat eum dicēs: Dn̄e filia mea
mō defūcta ē: ſ; veni impone ma-
nū tuā ſuꝑ eā ⁊ viuet. Et ſurgēs
ieſus ſeq̄bat̄ eū ⁊ diſcipuli eiꝰ. Et
ecce mulier q̄ fluxū ſanguiſ patie-
bat̄ duodecim ānis acceſſit retro
et tetigit fimbriam veſtimēti eiꝰ.
Dicebat aūt intra ſe. Si tetigero
tm̄ veſtimētū eiꝰ ſalua ero. At ie-
ſus ꝯuſus ⁊ vidēs eā dixit. Cōfi-

ſus ⁊ videns eā dixit: Cōfide filia: fides tua
ſalua3 te fecit] Sor. Non dixit: ego ſanaui
te ſed fides tua ſaluā te fecit: vt vitādā oſte-
tationē doceat: ⁊ meritū fidei extollat [⁊ ſal-
ua facta ē mulier ex illa hora] ⁊ Amb. vide-
tur velle ꝙ hec mu-
lier erat martha vir-
go ſoror beate Ma-
rie magdalene ⁊ ſcī
Lazari. Notādum
ꝙ in via eūdo ad fi-
liā p̄ncipis archiſy-
nagogi ſanauit mu-
lierē iſtā ꝑ tactū ve-
ſtis ſue: vt ſic p̄n-
ceps ille ī fide ſoli-
daret̄ [Et cū veniſ-
ſet ieſus ī domū p̄n-
cipis ⁊ vidiſſet tibi-
cines] ſ. carmē lu-
gubre canētes. An-
tiq̄tꝰ enim tales ad
exequias vocabant̄ vt ſuo carmīe alios ꝓ-
uocarēt ad luctū [⁊ turbā tumultuantē] ſ.
lachrymantē ⁊ eiulantē [dicebat: recedite]
nolite flere vt habet̄ Lu. viij. ꝑ hoc ꝙ dic̄
Nolite flere: doc3 nos ꝙ mortuos nr̄os nō
debemꝰ exceſſiue deflere: p̄ſertim cū fuerīt
boni hoīes: q: licet moriant̄ mūdo: viuunt
tamē deo: ipos eni nō amittimꝰ ſed p̄mitti-
mus: vt dicit Aug. In veteri teſtam̄to tri-
ſte fuit mori ⁊ terribile q: tūc oēſ in infernū
deſcenderūt. Vn̄ Iob. xvij. Infernꝰ domuſ
mea eſt: ⁊ in tenebris ſtraui lec. me. ⁊c̄. Vn̄
Iſi. li. xx. de ſum. bo. Illi plorādi ſūt ī mor-
te q̄s miſeros infernꝰ recipit ex hac vita: nō
q̄s celeſtis aula letificās includit ⁊c̄. [Nō
eſt eni mortua puella ſed dormit] Ly. hoc
dixerat q: poterat eam ita facilit̄ ſuſcitare
a morte ſicut hō poteſt aliū hoīem a ſomno
excitare [⁊ deridebāt eū] Ecce deridet̄ dn̄s
ieſus xp̄s: nec iraſcit̄ nec arguit eos] ⁊ cum
eiecta eſſet turba] lamētantiū tumultuanti-
um ⁊ deridētiū: q: ex q̄ erant increduli ⁊ de-
riſores xp̄i nō erant digni videre miraculū
[intrauit] ſ. ad locū vbi puella iacebat cu3
p̄re ⁊ m̄re eius: petro iacobo ⁊ iohāne: vt
habet̄ Mat. v. ad hoc vt eſſent teſtes mira-
culi [⁊ tenuit manū eius ⁊ dixit] clamādo:
vt habet̄ mar. v. Thabitacumi: qđ interp̄-

de filia: fides tua ſaluam te fecit: ⁊ ſalua facta eſt mulier ex illa hora. Et cum veniſſet ieſus in domum principis ⁊ vidiſſet tibicines ⁊ turbam tumultuantem dicebat: Recedite non eſt enĩ mortua puella: ſed dormit ⁊ deridebant eum. Et cuȝ eiecta eſſet turba intrauit ⁊ tenuit manũ eius et dixit: Puella ſurge ⁊ ſurrexit puella. Et exiuit fama hec in vniuſam terram.

tatur [puella: tibi dico ſurge] ſcilicet de lecto mortis [⁊ ꝯfeſtim ſurrexit puella ⁊ ambulabat: ⁊ iuſſit illi dare mãducare] ⁊ hoc in ſignũ vere reſurrectiõis: ⁊ ſtupuerũt parentes eius quibus p̄cepit ne alicui diceret qđ factũ erat vt habetur Lu. viij. ſcilicet ad inſinuandū humilitatẽ [⁊ exijt fama hec] ſcilicȝ tãte potentie [in vniuerſam terraȝ] illã

¶ Nota circa pſent euang. vbi dr. Confide fi. fi. t ⁊c. Notandũ ꝙ fides chriſtiana eſt firma ⁊ vera. Hoc p̄mo patet ex miracloꝝ factione: in nulla enĩ alia fide ſeu ſecta fiũt miracula niſi in noſtra fide. q̄ ab initio mũdi fuit miraculis ꝯfirmata vt patet tempore ꝓphetarũ: qui eam ꝓphetabant ⁊ ꝯſcribebant. Item in nouo teſtamento tempore chriſti, ⁊ tempore apoſtoloꝝ qui eam predicabant ⁊ in cordibꝰ hominũ plantabãt. Similiter ⁊ ſancti qui poſt apoſtolos predicauerunt fidem: ſicut patet in legendis ſanctorum. Item etiaȝ ſaraceni ꝯfitent ꝙ machomet nullum miraculũ fecit. Scđo patet ex tyrannoꝝ pſecutione: omne enĩ regnũ videtur eſſe ꝯſumptũ quãdoqȝ ab inimicis ꝓpt eorum potentiam. Exemplũ de regno aſſyrioꝝ, ⁊ grecoꝝ ⁊ romanoꝝ: ⁊ ſic de alijs. Fideles aũt propter fidem chriſti quam tenebant ⁊ defendebant maximas ⁊ generales pſecutiones multo tempore ab impatoribꝰ a regibus a p̄ncipibꝰ a iudicibus ⁊ potentibus mũdi paſſi ſunt: vt dicit beatus Aug. et non potuerunt ipſam fidem chriſtianam extirpare: ſed quotidie creſcebat ⁊ augmẽtabatur. Item notandũ hic ꝙ quãdo homini infunditur fides: tunc etiam infundunt omnes alie virtutes: ⁊ ideo oportet vt homo agat ſm fidem ⁊ alias virtutes quas recipit: al's in eo fides ⁊ virtutes eſſent fruſtra: ⁊ melius eſſet fidem non habere q̄ eaȝ malis operibꝰ impugnare ⁊ negare. Unde apoſtolus. Confitent ſe noſſe deum: factis autem negant. Ubi diligent eſt notandum ꝙ mali chriſtiani peiores ſũt ſaracenis q̄ntum ad quattuor. Primo qȝ ſaraceni chriſtum negant verbo: ſed iſti facto: peius eſt enim factũ q̄ verbũ tales enĩ ſunt ſimiles militibus pilati qui genua flectebãt coram Jeſu dicentes: Aue rex iudeorum: ⁊ percutiebãt eum palmis: tales etiam ſunt ſignificati per illam ficũ habentem ſolum folia cui chriſtus maledixit: q̄ ſtatim aruit. Scđo quia ſaraceni ex ignorãtia chriſtũ negant. Nõ enĩ credunt ipſum eſſe verum deum ⁊ dominũ ſuũ: ſi enim ſcirent multi eorum ſaluarentur per bona opera que faciunt: chriſtiani autem ſciunt ⁊ firmit credunt ieſum chriſtum eſſe dñm ſuum: ⁊ tamen ei negant debitum obſequiũ: quod maius malum videtur eſſe. Exemplũ: ſi duo homines negarent debitum obſequiũ regi: ita ꝙ vnus diceret Dñe neſcio ꝙ debeam vobis obſequiũ hoc exhibere: ſi enĩ ſcirem libenter exhiberem: alter vo diceret: ſcio ꝙ hoc obſequiũ vobiſ debeo ſed nolo vobis exhibere: manifeſtuȝ eſt ꝙ magis offenderet regem. Tertio qȝ ſaraceni legem ſuam obſeruant: tales autẽ nullius legis eſſe videntur: quia nec ſaraceni nec chriſtiani ſunt: ⁊ ideo tales ſine lege peribũt. Quarto quia tales videntur eſſe apoſtate a fide q̄tum ad rem fidei: vident etiam periuri eorum que in baptiſmo ꝓmiſerunt ſcilicet renũciare diabolo ⁊ pompis eius. Et ideo malo chriſtiano fides erit ad cumulum damnationis eius: quia grauius peccat chriſtianꝰ fornicando ⁊ alia que prohibentur in lege ⁊ euangelio tranſgrediendo q̄ paganus: etiam plus punietur ⁊ profundius damnatur. Unde de hoc dicit in decre. Fidel' malꝰ peior eſt infideli: ⁊ g̃uiꝰ peccat: ⁊ pena g̃uior ſibi debet. j. q. j. nouit

Dñica. XXV. p⁹ octauas penthecoſtes. Euãg. Cũ ſubleuaſſet oculos ieſus. Hoc euãg. q̃re i dñica in medio q̃drage. ſ. Letare: q2 bis legit̃ hoc euãge. in anno.

In feſto dedicationis templi. Euangelium Luce. XIX.

IN illo tempore. Jngreſſus ieſus perambulabat hiericho. Et ecce vir nomine zacheus: ⁊ hic erat princeps publicanoꝝ ⁊ ipſe diues:

¶ Poſtilla.

Ingreſſus Jeſus pambulabat ⁊c̃. Lu. xix. Hiſtoria hui⁹ euãg. facta ẽ ãno xp̃i. xxxiij. 16. kal̃. ap̃lis. lũa. vij. indi. vj. Añ initiuꝫ illi⁹ euãgel̃. ſcribit ſctũs Luc̃. in p̃ce. c. q̄ q̃dã adoleſcẽs intrrogauit ieſuꝫ dicens: Mgr̃ quid faciendo vitã eternã poſſidebo? Dixit ãt ei ieſus. Si vis ad vitam ingredi ſerua mãdata: qui ait Hec oĩa cuſtodiui a iuuẽtute mea: quid adhuc mihi deeſt? Ait illi ieſus. Si vis pfectus eſſe: vade ⁊ vende oĩa q̃ habes ⁊ da paupib⁹: et habebis theſaurũ in celo: ⁊ veni et ſeq̃re me. His ille auditis ↄtriſtat⁹ ẽ: q2 diues erat valde Vidẽs illum ieſus triſtẽ factũ dixit: q̄ difficile q̃ pecunias hñt in regnũ dei intrabũt. Ly. difficile dicit ⁊ nõ impoſſibile q2 difficile eſt diuitias poſſidere et nõ teneri nimis amore earũ. Facilius ẽ camelũ p foramen acus trãſire q̄ diuitẽ intrare in regnũ dei. Ly. hoc ñ intelligit̃ d̃ q̃libꝫ diuite ſꝫ de diuite ↄſtituẽte finẽ in diuitijs et totã ↄfidentiã ſuaꝫ: ḡ Mar. x d̃r. q̄ difficile ↄfidẽtes in pecunijs intrabũt in regnũ dei. Ly. poſſeſſio diuitiarũ reddit hoiem difficilem ad pfectionẽ acq̃rendã: nõ tamẽ facit impoſſibilẽ: q2 Abraã fuit diues valde ⁊ tñ pfect⁹ vt habet̃ Gen̄. xvij. Et iõ d̃r Eccle.

xxxj. Btãs vir diues q̃ inuent⁹ ẽ ſine macula: ⁊ ſequit̃. Et q̃s ẽ hic ⁊ laudabim⁹ eũ. q. d. vix ⁊ cuꝫ difficultate inuenit̃. Et auditis his diſcipuli mirabãt̃ valde di. Quiſ ḡ poterit ſalu⁹ fieri Ait illis: Quecũq3 impoſſibilia ſt̃ apd̃ hoĩes: poſſibilia ſt̃ apd̃ deũ: q2 ſicut dicit Be. de⁹ p̃t a cupiditate terrenoꝝ ↄuertere ad cupiditatẽ eternoꝝ: vt patet Sap. xiij. Potens es dñe ex oĩb⁹ ſaluare. Vñ quilud qd̃ ſupeſt pauperib⁹ tribuũt ⁊ eoſ ſibi amicos ↄſtituũt regnũ celoꝝ intrare pñt: vtꝫ Luce. xvj. Facite vob̃ amicos de mãmona iniq̃tatis: vt cuꝫ defe. rec. vos in et̃. tab. Similit̃ q̃ diuitijs ſuis opa miſericordie exercẽt. ſ. cibando eſuriẽtẽ: potãdo ſitientem: hoſpitãdo pegrinũ: veſtiendo nudũ: ⁊ ſic d̃ alijs. Vñ Mat. xv. Eſuriui ⁊ dediſtꝫ mihi mã. ⁊c̃. Venite bñ. pa. m. poſſi. vo. re. para. a ↄſtitu. mũ. Tũc p⁹ modũ ſequitur euãg. ho. [Ingreſſus ieſus pambulabat hiericho] q̃ ciuitas diſtat ad vnã dietam a hieruſalẽ [⁊ ecce vir noĩe zacheus] Hoc. noĩat̃ expſſe tanq̄ dign⁹ noĩe q2 in lib. vite erat ſcp̃tũ nomẽ ei⁹ [⁊ h̃ erat p̃nceps publicanoꝝ] Ly. nõ tm̃ publican⁹ ſꝫ p̃nceps publicanoꝝ: in q̃ appaet maior miſericordia dei ĩ ei⁹ vocatiõe: vt vbi abundauit delictũ ſupabũdaret ⁊ gr̃a [⁊ ipſe di-

et q̄rebat videre ieſum q̄s eēt ꝛ n̄ poterat p̄ turba: q꞉ ſtatura puſillus erat. Et p̄currēs aſcēdit i arborē ſicomoꝝ vt videret illuz: q꞉ inde erat tranſiturꝰ. Et cū veniſſet ad locū ſuſpiciēs ieſus vidit illum ꝛ dixit ad euz: Zachee feſtinans deſcende: q꞉ hodie in domo tua oportet me manere: ꝛ feſtināſ deſcēdit ꝛ excepit illuz gaudens. Et cuz viderēt oēs murmurabāt dicentes: ꝙ ad hominē peccatorē diuertiſſet. Stans aūt zacheꝰ dixit ad dn̄m. Ecce dimidiū bonorum meoꝝ dn̄e do pauperibus: et ſi q̄d aliquē defraudaui reddo q̄druplū: Ait ieſus ad eum: q꞉ hodie ſalus huic domui facta eſt eo ꝙ ꝛ ipſe ſit filiꝰ abrae. Uenit eni filius hominis querere ꝛ ſaluum facere quod perierat.

ues] Ly. q꞉ auarus fuit in acq̄rendo [ꝛ q̄rebāt] .i. ɔ̄ſiderabat [videre ieſum q̄s eēt] in p̄ſona ꝛ hoc ex deuotiōe [ꝛ nō poterat p̄ turba] Ly. ex q̄ patet deuotio ppl̄i ad xp̄m [q꞉ ſtatura puſillꝰ erat] .ſ. in p̄ſona corp̄is [ꝛ p̄currēs] .i. pre alijs currēs [aſcendit in arborem ſychomoꝝ] Hor. vt qd̄ natura minꝰ haberet: aſcenſu arboris ſuppleret. Sychomorꝰ eſt arbor moro ſilis in folijs ſed altitudine p̄ſtāſ et interp̄taꝝ ficus fatua ꝛ ſignat crucē xp̄i que gentilibꝰ ſtulticia ē: iudeis vero ſcandalum: xp̄ianiſ autē dulcedo ꝛ honor [vt videret illū q꞉ inde erat trāſiturus] .ſ. ex illa p̄te q̄ erat ſychomorus. Querit̄ quid mouit eū ad hoc vt ſic deſideraret videre ieſum? Rn̄det̄ ſm Aug. ꝙ ip̄e auditꝰ audiuit eni famam vndiqꝫ circūuolantem de ieſu ꝙ ſolo v̄bo infirmoſ curaret: ꝰ ɔ̄ſiderabat ip̄ſuz videre [ꝛ cū veniſſet] .ſ. ieſus [ad locuz ſuſpiciēs ieſus vidit illū] nō tm̄ viſu corporis ſ꞉ etiaz reſpectu pietatiſ ꝛ miſericordie: [et dixit ad eū] tanꝙ iā dignū diuino eloq̄o [zachee feſtinās deſcēde] vocat eū ex noie ad oſtenſionē ſue infinite ſapiē q̄ ꝛ nos oēs nouit ꝛ noīat. Un̄ in pſ̄. cxlvj. Qui numerat mul. ſtel. ꝛ oī. eis noīa vocat [q꞉ hodie in domo tua oportet me manere] Ly. i domo materiali ꝓpt̄ refectionē xp̄i ꝛ diſciplo rū ſuoꝝ: ꝛ in domo ſp̄uali ɔ̄ſcīe p̄ gr̄e infuſionē [at ille] .ſ. zacheꝰ [feſtinās] Hor. non ꝓcraſtinās nō ſe excuſans [deſcēdit] nō tm̄ deſcēſu locali ſ꞉ ꝛ mentali p̄ humilitatē [ꝛ excepit illū] .ſ. xp̄m [gaudēs] .ſ. de tāti hoſp̄tis aduētu [ꝛ cū viderent oēs] .i. p̄hariſei ꝛ alij malignātes .ſ. ꝙ intrauit i domū publicani [murmurabāt dicētes ꝙ ad hominē pctōrē diuertiſſet] Ly. ꝛ hoc irrōnabilit̄ fecerūt: q꞉ nullus rōnabilit̄ pōt murmurare ſi medicꝰ viſitet egrotū ad ip̄m ſanandū: inſup falſe iudicauerūt d̄ zacheo: q꞉ iam pctōr nō erat ſ꞉ vere penitens [ſtans aūt zacheꝰ dixit ad dn̄z] q̄ſi paratꝰ ei obedire [ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dn̄e do paupibꝰ] non dicit dabo in futuro .ſ. pꝰ mortē meā: ſed do i p̄ſenti: q꞉ vnꝰ denarius in vita plꝰ valet ꝙ mille pꝰ mortem [ꝛ ſi q̄d aliquē defraudaui reddo q̄druplū] ꝰ in q̄ttūcunqꝫ modico. In hoc āt ꝙ ponit ſub dubitatione di. Si q̄d aliquē defraudaui: oñdit ſe nō multū defraudaſſe [reddo] nō dicit reddaz q꞉ tenet̄ hoī ſtatim reſtituere res iniuſtas iuxta oē poſſe ſuū. Un̄ Aug. Nō dimittit̄ pec. ni. abla. reſti. [q̄druplū] vtinā vſurarij ꝛ raptores ꝛc̄ redderēt ſimplū [ait aūt ieſus: q꞉ hodie huic domui ſalꝰ a deo facta ē] Hor. i. toti familie ꝛ ſp̄ālit̄ ɔ̄ſcīe zachei q̄ fcā eſt domꝰ dei p̄ gr̄az inhitantiſ [eo ꝙ ꝛ ip̄e ſit filiꝰ abrae] vn̄ Be. zacheꝰ filiꝰ abrae d̄r: nō q꞉ d̄ ſtirpe eiꝰ genitꝰ ſ꞉ q꞉ ē fidē eiꝰ imitatꝰ: ꝛ ſic ille terrā domūqꝫ p̄rnā deſeruit: ita iſte zacheꝰ dimidiā p̄tē bonoꝝ ſuoꝝ paupibꝰ diſtribuit: ex his videt̄ ꝙ n̄ fuit iudeꝰ ſ꞉ paganꝰ: quia oēs iudei d̄ ſtirpe abrae deſcēderūt: ꝛ idē videt̄ di. Amb. [vēit ei fi. hois] Hor. d̄ celo i mūdū p̄ hūanitatiſ aſſūptiōz [q̄rē] p̄ doctrinā ſuā [ꝛ ſal. fa.] p̄ gr̄az [qd̄ p̄ierat] p̄ culpā.

Incipit poſtilla ſuper euangelijs de ſanctis.

In feſto ſancti Andree apoſtoli. Euangeliũ Matthei. IIII.

In illo tempore. Ambulãs ieſus iuxta mare galilee vidit duos frẽs Simonẽ qui vocatur petrus ⁊ andream fratrem eius mittẽtes rhete in mare: erant enim piſcatores et ait illis: Venite p⁹ me ⁊ faciaꝫ vos fieri piſcatores hominũ at illi ꝯtinuo relictꝭ rhetib⁹ ſecuti ſũt eum: ⁊ ꝓcedens inde: vidit duos alios frẽs iacobũ zebedei ⁊ iohannem fratrem eius in naui cum zebedeo patre eoꝝ reficientes rhetia ſua: ⁊ vocauit eos. Illi autem ſtatim relictis rhetib⁹ ⁊ patre ſecuti ſunt eum.

¶ Poſtilla.

Ambulãs Jeſus iuxta mare ga. ⁊c. Mat. 4. Mar. j. Lu. 5. Hiſto. huius euãg. facta ẽ anno xpi. xxxj. 6. ydus Junij. dñica. luna. iij. indi. iiij. Ante initiũ illi⁹ euangelij ſcri. ſ. Mat. iiij. c. ꝙ poſtꝙ chriſtus ieiunauit q̃dragínta dieb⁹ ⁊ q̃dragínta noctib⁹ in deſerto: tunc poſtmodum venit ⁊ habitauit in capharnaũ et in finib⁹ zabulon et neptalim: ⁊ cepit predicare ⁊ dicere: Penitentiã agite: appropinq̃bit eniꝫ regnũ celoꝝ. Tũc ſequit̃ euãg. hodi. [Ambulãs Jeſus iuxta mare galilee] Ly. Mare illud ẽ q̃dam lacus habẽs centũ ſtadia longitudinis ⁊ q̃draginta latitudinis: per quẽ trãſit iordanis fluui⁹: vt dicit Hiero. dicit̃ autẽ mare ſm modũ hebraicũ loq̃ndi: in q̃ magna ꝯgregatio aquaruꝫ vocat̃ mare ſm illð Gen. j. Cõgregationes aquarũ vocauit maria: vocat̃ etiã aliqñ ſtagnũ genezareth: vtꝫ Lu. v. dicit̃ etiã mare galilee: quia eſt in regione illa. Etiaꝫ dicit̃ aliqñ mare tyberiadis a ciuitate tyberia ſita ſup ipſum mare [vidit duos frẽs] Gor. non tñ corꝑalit̃ ſꝫ etiam ſpũalit̃. Vñ Chryſ. ad corda plus ꝙ̃ ad facies reſpiciens [Simonẽ qui vocat̃ petrus ⁊ Andreã fratrẽ eius mittẽs rhete in mare] Gor. ad piſcandũ ⁊ querendũ victum [erant eñi piſcatores] Vñ Chryſ. piſcatores illiterati mittunt̃ ad p̄dicandũ: ne fides credentium nõ in ꝟtute dei: ſed in eloq̃ntia ſiue in doctrina hominũ putaret̃ [At illi ꝯtinuo relictis rhetib⁹ ſecuti ſunt eum] Vñ Chryſ. In hoc docuerũt nos apl̃i ꝙ nemo põt terrena poſſidere ⁊ ꝑfecte ad celeſtia ꝓperare Aer inter celũ ⁊ terrã ꝯſtitut⁹ oñdit ꝙ int̃ celeſtia ⁊ terrena nulla põt eſſe ꝯiũctio: celeſtia quia ſpũalia ⁊ leuia ſunt ſurſũ ducunt: terrena quia põderoſa ⁊ grauia deorſum deponũt. Ly. Sciendum ꝙ iſti apl̃i legunt̃ ter vocati a xp̃o. Prima vocatio fuit immediate p⁹ baptiſmũ xp̃i: vt habetur Jo. j. qñ duo diſcipuli Jo. bap. audierũt ipm dicẽtem de xp̃o. Ecce agn⁹ dei ecce q̃ tollit peccata mũdi: ⁊ ibidẽ dr̃ ꝙ Andreas frat̃ ſimonis Petri erat vn⁹ ex duob⁹ qui ſecuti fuerãt ieſum: ⁊ ibidem dr̃ quõ Andreas adduxit frẽm ſuũ Simonẽ ad ieſum. Scða vocatio fuit in captura piſciũ quam deſcribit Lu. v. c. di. ꝙ xp̃s ꝓpt̃ turbas irruentes aſcẽdit ĩ nauim petri ad p̄dicanduꝫ ppl̃o: ⁊ finita p̄dicatiõe iuſſit relaxari rhete in capturã piſciũ: ⁊ viſa multitudine piſciũ captoꝝ ſciens petr⁹ ꝙ nõ poterat eſſe ꝟtute hũana: ꝓcidit ad genua ieſu dicẽs: Exi a me dñe: qꝛ hõ pctõꝛ ſum: ſed ille due vocatiões nõ fuerũt ꝓprie ad apl̃atũ ſꝫ ad q̃ndam familiaritatẽ. Tertia vocatio fuit iſta de q̃ fit mẽtio in euãg. ho. qñ relictꝭ rhetibus ⁊ naui ſecuti ſunt ieſum ampli⁹ ad p̄dicta negocia nõ reuerſuri ſed intẽdẽtes doctrine xp̃i: ꝙ̃ dixit eis [faciã vos fieri piſcatores hoīum ⁊ ꝓcedẽs inde [Gor. ſ. a loco illo ad aliũ [vidit duos alios frẽs: Jacobũ zebedei ⁊ iohãnẽ frẽm ei⁹ in naui cũ zebe-

deo patre eoꝝ relinquētes rhetia sua] Unde Chryſ.i.reparātes qđ maxime eſt paupta tis indiciū: vetera repabant q2 noua vnde emerent nō habebāt [⁊ vocauit eos] Hor. duos vocat ⁊ deſtinat: vt patet Lu.x. Pri mo ꝓpter duos po pulos ꝯuertendos ſcilicȝ iudeoꝝ ⁊ gē tiliū. Scđo ꝓpter duplicē ſalutē ſcilȝ corꝑis ⁊ aīe. Ter tio ꝓpt̄ teſtionij ve ritatem vtȝ Deut. xix. In ore duorum ſtat oē teſtioniū [il li aūt ſtatim relictiſ rhetibus ⁊ patre ſe cuti ſunt euȝ] Sed querit̄ hic quō iſti apl'i relict̄ oībꝰ ſe cuti ſunt eū? Dicen dū ſm Ly. q2 i xp̄o erat virtꝰ diuitatiſ ⁊ iō ſic potat exti'ꝰ vo care ꝑ vocē: ita po tuit iteriꝰ attrahere ꝑ volūtate ſua ꝑ in ſpirationē. Itē no. q2 xp̄s ſimplices pi ſcatores potiꝰ ꝯſtitu it apl'os ⁊ p̄dicato res euāgelij q̄ l'ra tos: vt fides euāge lij magiſ attbueret̄ ſapie diue q̄ hūane

In die ſancti Nicolai. Euāg.
Sint lumbi veſtri precincti. Hoc
euangel'. quere infra in cōmuni
ſanctorum.

In feſto ſancti Thome apoſto
li: Euāge. Thomas vnus ex duo
decim q̄ dr̄ didymꝰ ⁊c̄. Hoc euan
ge. cū ſua poſtilla quere ante in
dn̄ica octaua paſche.

In die ſancti Stephani ꝓtho
martyris. Euang. Mat. XXIII.

In illo tem-
pore. Dixit ieſus turbis
iudeoꝝ ⁊ p̄ncipibꝰ ſacerdotū. Ec
ce ego mitto ad vos ꝓphetas et
ſapientes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occi
detis ⁊ crucifigetis: ⁊ ex eis fla-
gellabitis in ſynagogis veſtris:
et ꝑſequemini de ciuitate in ciui-
tatem: vt veniat ſuper vos omis

¶ Poſtilla.

Dicebat Jeſus turb̄ iudeoꝝ. Mat. xxiij. Lu xj. Hiſto. huiꝰ euāge. fa cta eſt āno xp̄i. xxxiij. xj. kal'. aplis fe. iij. luna. xij. inditiōe. vj. Ante initiū illi us euange. ſcri. ſ. Mat. in eo. c. q2 xp̄s ma ledixit ſcribis ⁊ phariſeis dicens: Ue vob̄ ſcribe ⁊ phariſei ⁊ hypocrite q̄ clauditiſ re gnū celoꝝ ante hoīes: vos enī nō intratis: nec introeūtes ſinitis intrare. Ue vob̄ ſcri be ⁊ phariſei ⁊ hypocrite q̄ decimatiſ mentā et anetū ⁊ ciminū: ⁊ reliq̄ſtis q̄ grauiora ſūt legiſ: iudiciū miſericordiā ⁊ fidē: hec opor tuit facere ⁊ illa non omittere. Duces ceci excolātes culicē: camelū aūt gluttiētes. Ue

vob̄ ſcribe ⁊ phariſei ⁊ hypocrite: q̄ ſimileſ eſtis ſepulchris dealbatiſ: q̄ foris apparent hoībꝰ ſpecioſa: interiꝰ vo ſunt plena oſſibꝰ mortuoꝝ ⁊ oī ſpurcitia: ſic ⁊ vos a foris qui dem paretiſ hoībꝰ iuſti: intus aūt eſtis ple ni hypocriſi ⁊ iniq̄tate. Tunc pꝰ mo dū ſequit̄ euā. ho. Dicebat aūt ieſus turb̄ iudeoꝝ ⁊ p̄nci pibꝰ ſacerdo. Ecce ego mitto ad vos] Hor. inſtruēdos et reuocandos ad me [ꝓphas ⁊ ſapien tes ⁊ ſcribas] Ly. q2 in diſcipulis xp̄i multi habuerūt ſpi ritū ꝓpheticū: ſicut Jo. euāge. vt patȝ in Apocal'. aliq̄ eti am fuerūt ſcribe ſi cut q̄ttuor euāgeli ſte: q̄ ſcripſerūt ver ba ⁊ facta xp̄i: ⁊ eti am apl'i q̄ ſcripſerūt epl'as ad inſtructio nē ppl'i xp̄iani. Fu erūt etiā ſapiētes: quia de diuis ⁊ ce leſtibꝰ a deo illūia ti [⁊ ex eis occide tis] q2 iacobꝰ frat̄ iohānis ab eis ē oc ciſus: vtȝ Act. xij. et. ſ. ſtephanꝰ lapidarꝰ: vtȝ Act. 8. ⁊ multi alij [⁊ crucifigetiſ] vt petrū ⁊ andreā frēȝ ei us ⁊ philippū apl'm ⁊ mltos alios [⁊ ex eis flagellabitiſ in ſynagogiſ vr̄is] hoc patet in acti. apo. vbi dr̄ q2 oēs apl'i fuerūt ſiml' fla gellati a iudeis ⁊ ꝓhibiti ne p̄dicarēt in no mine ieſu Act. iiij. ⁊ petrꝰ rn̄dit di. Opor tet deo plꝰ obedire q̄ hoībꝰ [⁊ ꝑſeq̄mi d̄ ci uitate in ciuitatē] In ſignū huiꝰ xp̄s diſci pulis ſuis dixit Jo. xv. Si me ꝑſecuti ſūt ⁊ vos ꝑſequent̄: nō eſt ſeruus maior dn̄o ſuo Item xp̄s dixit diſci. ſuis Mat. eo. c. Cū vos ꝑſecuti fuerint in vna ciuitate: fugite i aliam [vt veniat ſuꝑ vos] .i. generationeȝ iſtam [oīs ſanguis iuſtꝰ] .i. debita vltio ꝑ

effuſione ſanguinis iuſtoꝝ [q̄ effuſus eſt ſup terram a ſanguine Abel iuſti] quē frat̄ ſuꝰ Cayn occidit: ideo qꝛ deꝰ reſpexit ad Abel et ad munera eiꝰ ſed ad Cayn ⁊ ad munera eiuſ nō reſpexit [uſqꝫ ad ſanguinē zacharie filij barachie quem occidiſtis] ꝓpterea qꝛ arguebat ex iuſſu ⁊ inſpiratiōe dei regē iſrael cum populo ſuo: vt habet̄ ij. Paralip. xxiiij. Sp̄us dn̄i īduit zachariaꝫ filiū ioiade ſacerdotꝭ ⁊ ſtetit in ꝯſpectu populi dicens: Quare trāſgredimī p̄ceptū dn̄i et ꝯgregati aduerſus eū miſerūt lapides iuxta p̄ceptum regis ⁊ ipſum occiderūt [int̄ templū ⁊ altare] .ſ. holocauſtoꝝ: qđ erat extra templuꝫ .i. i atrio templi. Notā. ſm Lyrā. q̄ Abel fuit ſimplex hō paſtor ouium ⁊ illr̄atꝰ: zacharias fuit lr̄atus et legiſperitꝰ. Per hos enī duos intelligunt̄ oēs iuſti ab eis occiſi: ⁊ eſt ſenſus. Ut veniat ſup vos oīs ſanguis iuſtus q̄ effuſus eſt a ſanguine Abel iuſti vſqꝫ ad ſanguinē zacharie filij barachie .i. ſanguinē iuſti minimi vſqꝫ ad ſanguinē maximi iuſti [Amē] Ly. i. fideliter [dico vobis: veniēt hec oīa ſup generationē iſtam] .i. ſup ppl̄m iudaicū: qꝛ ꝓ criminibꝰ iſtis punitꝰ eſt multiplicit̄ diuerſis tpibus [Hieruſalē hieruſalē] Hic ponit̄ cōtinens ꝓ ꝯtento: qꝛ freq̄nter đr ciuitas hoc facere qđ ppl̄s in ea habitans facit [q̄ occidis ꝓphetas] Ly. i. ꝯſueuiſti occidere [et lapidas eos q̄ ad te miſſi ſunt] .i. ad inſtructionē tuā: ſicut patet in antiq̄s ꝓphetꝭ [q̄tiens volui ꝯgregare] Ly. ſub cultu vniꝰ

ſanguis iuſtus q̄ effuſus eſt ſup terraꝫ: a ſanguine abel iuſti vſqꝫ ad ſanguinem zacharie filij barachie: quem occidiſtis inter templum ⁊ altare. Amen dico vobis venient hec omnia ſuper generationē iſtam. Hieruſalem hieruſalem: que occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos qui ad te miſſi ſunt: quotiens volui congregare filios tuos quēadmodū congregat gallina pullos ſuos ſub alas ⁊ noluiſti. Ecce relinquet̄ vobis domus veſtra deſerta. dico enī voƀ. Nō me videbitis āmodo donec dicatis. Benedictus qui venit in nomine domini.

In die ſancti Johānis euāgeliſte. Euange. Johā. XXI.

In illo tempore. Dixit ieſus petro:

deſper fidem ⁊ charitatē [filios tuos] .i. iudeos [quēadmodū ꝯgregat gallinaꝫ pullos ſuos ſub alas] Ponit hic exemplū de gallina ad oſtendendū affectū ſuū ad populuꝫ ſuū. Int̄ alias enī aues gallina videt̄ magis affici ad ꝯſeruatiōꝫ et nutritionē pullorū. Un̄ Amb. Hec auis tam magnᵐ affectū hꝫ ad pullos vt eoꝝ infirmitate affecta infirmet̄: et eos alis ſuis ꝓtegens ꝯtra miluū pugnet [⁊ noluiſti.] Ly. qꝛ ꝓphas ad eos miſſos ꝯtempſerūt: ⁊ poſtea ſanctū Johā. bap. ⁊ vltio dn̄m nr̄m ieſū xp̄m cū diſciplꝭ ſuiſ ꝯtēpſerūt: ꝓpt̄ qđ ſubditur h̄ pena [ecce relinq̄tur vobis domus vr̄a] Hoꝛ. i. templum ⁊ ciuitas [deſerta] .ſ. ꝓpter deſtructionē ciuitatis ⁊ tēpli q̄ facta ē p Titū ⁊ Ueſpaſianū in vindictā mortis xp̄i ⁊ ſuoꝝ prophaꝝ ⁊ etiaꝫ aplꝭoꝝ [dico enī voƀ: non me videbitis amodo] Ly. i. a tpe paſſionis xp̄i q̄ de ꝓximo īminebat futura qn̄ xp̄s dixit illa v̄ba [donec dicatꝭ: bn̄dictꝰ q̄ venit in no. do.] Ly. hoc erit qn̄ xp̄s veniet ad iudiciū. Tūc enī iudei q̄ in fine mūdi credituri ſunt in xp̄m qn̄ cogñſcēt ſe ab antixp̄o eſſe deceptos: tūc tpis laudabūt ⁊ ꝯfitebuntur xp̄m. ¶ Poſtilla.

Dixit ieſus petro. Seq̄re me. Joh. xxj. Hiſto. huiꝰ euāg. facta ē anno xp̄i. xxxiij. nonas aplis. fe. iij. luna xxvj. indi. vj. An̄ initiū illiꝰ euāge. ſcribit ſctūs Jo. in eo. c. q̄ xp̄s pꝰ reſurrectiōꝫ ſuā dixit petro. Amē amē dico tibi cū eſſes iunior cingebas te: ⁊ ambulabas q̄ volebas.

Sequere me. Conuerſus petrus
vidit illum diſcipulum quem di-
ligebat ieſus ſequentem: qui ꝛ re
cubuit in cena ſuper pectus eius
et dixit: Domine quis eſt qui tra
det te? Hunc ergo cuȝ vidiſſet pe
trus dicit ieſu: Domine: hic autē
quid? Dicit ei ieſus. Sic eum vo
lo manere donec veniam: Quid
ad te: tu me ſequere. Exiuit er
go ſermo iſte inter fratres quia
diſcipulus ille non moritur ꝛ nō
dixit ieſus: non moritur: ſed ſic euȝ
volo manere donec veniaȝ quid
ad te: Hic eſt diſcipulus ille q̄ te
ſtimoniū perhibet de his: ꝛ ſcri
pſit hec: ꝛ ſcimus quia verum eſt
teſtimoniū eius.

Cum autem ſenueris extendes manus tu-
as ꝛ alius te cinget ꝛ ducet quo tu non vis
hoc autem dixit ſignificās qua morte clari-
ficaturus eſſet deum: ꝛ hoc cum dixiſſet di-
cit ei: [Sequere me] Tho. ſcilicet ad paſ-
ſionem voluntarie]
quaſi di. Non time
as mori pro me: qꝛ
ego prius ꝓ te mor
tuus ſum [conuer-
ſus Petrus vidit
illuȝ diſcipulū quē
diligebat Ieſus ſe-
quentem] Ly. qꝛ
cepat ire poſt chri-
ſtum ſicut ꝛ Petr⁹
[qui ꝛ recubuit ī ce
na ſuper pectus ei-
us ꝛ dixit]. id eſt.
ſuadente Petro ſi
lenter interrogauit
[Domine quis eſt
qui te tradet: hunc
cum vidiſſet Pe-
trus dixit: Domine
hic autem quid?]
diligebat autē Pe
trus Iohannē ſpe-
ciali dilectione. Et
cum intellexiſſet ex
verbis chriſti quan
do dixit ei: Sequere me: ſcilicet in eodē ge
nere mortis: ꝙ eſſet pro chriſto crucifigen-
dus ſollicitatur: ꝛ querit de fine Iohannis
dicens: [Hic autem quid] ſcilicet ſuſtine-
bit: nunquid occidetur: nūquid crucifigetᷓ
ſicut ꝛ ego? Ly. quaſi di. Bonum eſſet vt
iſte iungeretur mihi ſoci⁹ [Dicit ei Ieſus:
Sic eum volo manere] Tho. id eſt. ad ſe-
nium venire [donec veniam] Ly. ad vocā
dum eum ad gloriam celeſtem de ſtatu hu-
ius mundi. Habetur enim in legenda ſan-
cti Iohannis: ꝙ chriſtus apparuit ei circa
finem vite ſue vocans eum ad gloriam [q̄d
ad te:] Ly. quia ad Petrum non pertine-
bat ſcire quid deus ordinabat de Iohanne
in futurum: ſicut dictuȝ eſt apoſtolis Act.
i. Non eſt veſtrum noſſe tempora vel mom̄
ta que pater poſuit in ſua poteſtate. Sȝ tm̄
pertinebat ad ipſum verbo chriſti ꝓpter
humiliᷓ obedire: ideo ſubdit: [Tu me ſeq̄-
re] q. d. ſm̄ Aug. Nolo eum ſeq̄ me ꝑ cru-
cem ꝛ paſſionē: ſicut tu me ſeq̄ris: ſed ma-
nere in carne donec veniā receptur⁹ eum ī
eternam btitudineȝ [Exijt ergo ſermo iſte
inter fratres] Ly.
id eſt. ap̄los q̄ erāt
vniti ī charitate fra
terna [ꝙ diſcipul⁹
ille n̄ moriᷓ] Tho.
putauerunt ꝙ dn̄s
dixerit ſic eum de-
bere manere. i. ſem
per viuere ꝛ nō eſſe
moriturū donec ve
niret xp̄s ad iudici-
um. Unde ꝙ nō eſ
ſet ſic intelligendū
ipſe Iohānes ꝯſe-
quenᷓ declarat cuȝ
dicit [ꝛ nō dixit Ie
ſus qꝛ nō moritur]
Ly. qꝛ ſm̄ veritatē
mortu⁹ eſt ꝑ ſepati
onem aīe a corꝑe:
qꝛ quilibet hō debi
tor eſt mortis ex ꝑ̄-
moꝝ parentū trāſ-
greſſione: ſm̄ ꝙ dꝛ
ad Heb. ix. Statu
tum eſt oīb⁹ hoīb⁹
ſemel mori [ſȝ ſic eū volo manere] Ly. hoc
eſt nō ꝑ martyriū me ſeq̄: tm̄ qꝛ ī eo fuit ꝓm
ptitudo ad tolerādū martyriū qn̄ fuit ꝓie-
ctus in feruētiſ olei doliū: ideo illud ꝓ mar
tyrio ab eccleſia coliᷓ: qꝛ ſȝ ꝙ dicit. b. Au
gu. Nō eſt impar meritū paſſe in iohāne q̄
paſſus nō eſt: ꝛ in petro q̄ paſſionē ſuſtinu
it [donec veniā] Ly. aſſumēs aīaȝ ei⁹ a cor
pore abſqꝫ tm̄ anguſtia ꝛ dolore: qꝛ Iohan-
nes dolorē mortiſ nō ſenſit ex ſpeciali ꝑuile
gio: in ſig^m integritatiſ ꝟginal [Hic ē diſci
pulus ille] Ly. ſ. Iohānes [q̄ teſtioniū ꝑ-
hibet de his]. ſ. q̄ vidit ꝛ audiuit [ꝛ ſcͥpſit
hec] Ly. modus enī antiq̄rū fuit ꝙ illi ſcri
bebāt hiſtoriā q̄ vidiſſēt: ꝛ iō dꝛ hiſtoria ab
hiſtorin qḋ ē videre: ꝛ iō iohēs q̄ vidit ꝛ au
diuit. ſ. ꝟba ꝛ facta xp̄i ꝯueniētiſſime potu
it ſcribere [ꝛ ſcim⁹ qꝛ verū eſt teſtioniū ei⁹]
Tho. cui vtiqꝫ credendū eſt.

In die Innocentum. Euangelium. Matthei II.

In illo tempore. Angel⁹ dñi apparuit ĩ ſomnis ioſeph dicẽs: Surge ꝛ accipe puerũ ꝛ mrẽz ei⁹ ꝛ fuge in egyptũ: ꝛ eſto ibi vſqꝫ dũ dicã tibi futurũ eſt enĩ vt herodes querat puerũ ad ꝑdendũ eũ. Qui ꝯſurgens accepit puerũ ꝛ mrẽz ei⁹ nocte ꝛ ſeceſſit ĩ egyptũ. Et erat ibi vſqꝫ ad obituz herodis: vt adimpleret qđ dictũ eſt a dño ꝑ ꝓpħaz dicẽtẽ: Ex egypto vocaui filium meũ: tũc herodes vidẽs qm̃ illuſus eſſz a mag/ irat⁹ eſt valde. Et mittẽs occidit oẽs pueros q̃ erãt in bethleẽ ꝛ ĩ oib⁹ finib⁹ ei⁹ a bimatu ꝛ infra ẜm tp̃s qđ exq̃ſierat a mag/: tũc adimpletũ ẽ qđ dictũ eſt ꝑ hieremiam ꝓpħaz dicẽtem: Vox ĩ rama audita ẽ ploratus ꝛ vlulat⁹ mult⁹. Rachel plorãs filios ſuos: ꝛ noluit ꝯſolari qꝛ ñ ſũt.

¶ Poſtilla.

Angelus dñi apparuit ĩ ſomnis. ꝛc̃ Mat. ij. Hiſto. hui⁹ euãg. facta eſt ãno xp̃i. j. vſuali. ꝑdie nonas feb. ſabbo. luna. xiij. inditiõe. iij. Ante initiũ illi⁹ euãg. ſcribit. ſ. Math. in eo. ca. ꝙ tres magi accepto reſponſo in ſomnis ne redirent ad Herodem: ꝑ aliam viam reuerſi ſũt in regionẽ ſuam: q̃cuz receſſiſſent [Ecce angelus dñi apparuit in ſomnis ioſeph dicens: Surge ꝛ accipe pueruz et matrem eius ꝛ fuge in egyptũ: ꝛ eſto ibi vſqꝫdum dicam tibi: futurũ eſt enim vt Herodes querat puerũ ad perdendũ eum] Ly. Deus ꝓuidens ꝑſecutionẽ Herodis per angeluz ãmonuit ioſeph vt puerum in egyptum portaret. Ad cuius intellectũ notandũ ꝙ Herodes credidit primo magos fuiſſe deluſos ex apparitione ſtelle fantaſtice: ꝛ ideo tunc non curauit đ pueri inq̃ſitione: ſꝫ poſtea oblato puero in templo in die purificatiõis ꝛ a ſymeone iuſto ꝑdicato ꝛ manifeſtato: ꝛ etiaz ab Anna ꝓpħetiſſa coram toto populo: vt patet Lu. ij. tunc fama pueri nati creſcente voluit Herodes ipſum perdere: ſed interim Jeſus portatus eſt per Joſeph in egyptum. Unde ſequit: [Qui ꝯſurgens accepit puerum ꝛ matrẽ eiuſ nocte] Ly. ꝓpter timorem Herodis vt negociũ fieret magis occultũ [ꝛ ſeceſſit in egyptũ: ꝛ erat ibi vſqꝫ ad obitum Herodis] ſcilicet per ſeptez annos [vt adimpleret quod dictum eſt a dño per ꝓpħetam] Oſee. xj. [dicẽtem Ex egypto vocaui filium meum: tunc Herodes videns ſe illuſum a magis] Hoz. quia nõ redierunt ad ipſum [iratus eſt valde] timẽs regnũ ſuũ perdere: [ꝛ mittẽs occidit] id eſt. occidere iuſſit [omnes pueros qui erant in bethleem iuda ꝛ omnib⁹ finibus eius] Hoz. vt chriſtus nõ effugeret [a bimatu et infra] Hoz. id eſt biennio ꝛ minus ſcilicet omnes pueros maſculini ſexus qui habebãt duos annos vel minus. Notandum ꝙ occiſio puerõꝝ facta eſt p⁹ annũ ꝛ q̃ttuor dies a natiuitate chriſti: quia Herodes fuit impeditus ab executione huius facti quia fuit citatus ad curiaz romanaz ad petitionez filiorum ſuoꝝ ipſuz accuſantium: poſtꝙ fuit reuerſus ꝛ ĩ regno cõfirmatus tunc impleuit de nece puerorum qđ prius cõcepit [tunc adipletum eſt qđ dictum eſt per Hieremiam ꝓpħetã di: Vox in rama] .i. in excelſ [audita ẽ plorat⁹] Hoz. q̃tum ad fletum pueroꝝ [ꝛ vlulat⁹] q̃tum ad fletũ matrũ: ꝑuuli enĩ vnũ patiebãt dolorẽ. ſ. ꝓpriũ: ſꝫ mr̃es duplicẽ. ſ. ꝓpriuz et alienũ [Rachel plorãs filios ſuos] Hoz. ꝑ rachel intelligit bethleẽ: qꝛ rachel ſepulta fuit iuxta bethleẽ vtꝫ Geñ. xxv. Et iõ rõne ſepulture dicta eſt mater ipſi⁹ bethleẽ ꝛ habitantiũ in ea [ꝛ noluit ꝯſolari qꝛ nõ ſunt] Ly. ſubintelligit viuentes.

In feſto ↄuerſionis ſcti Pauli. Euangelinm Mat. XIX.

In illo tempore: Dixit ſimon petrus ad ieſũ. Ecce nos reliq̃m⁹ omia ꝛ ſecuti ſum⁹ te: q̃d ḡ erit nob: Jeſus ãt dixit illis. Amẽ dico vob q̄ vos q̃ reliq̃ſtꝭ oĩa ꝛ ſecuti eſtꝭ me ĩ regeneratiõe cũ ſederit fili⁹ hoĩſ ĩ ſede maieſtatꝭ ſue: ſedebitꝭ ꝛ voſ ſup ſedes .xij. iudicãtes .xij. trib⁹ iſrael: ꝛ omĩs q̃ reliq̃rit domũ vel frẽs vel ſorores aut p̄rez aut m̄rez aut vxorẽ aut filios aut agros ꝓpter nomẽ meũ: cẽtuplũ accipiet et vitam eternã poſſidebit.

In feſto purificatiõis Marie virginis. Euangeliũ. Lu. II.

In illo tempore. Poſtq̃ impleti ſũt dies purificatiõis marie ſ̄m legẽ

¶ Poſtilla.

Ecce nos reliq̃m⁹ oĩa. Mat. xix. Hiſtoria, hui⁹ euãgel'. facta ē anno xp̃i xxxij. v. kal'. Octob. dñica. lũa. xiij indi. v. Añ ĩitiũ illi⁹ euãg. ſcribit. ſ. Mat. in eo. c. q̄ xp̃us dixit diſ. ſ. Amẽ dico vob: q: diues diffi cile intrabit ĩ reg^m celoꝝ. Et iterũ dico vob. Facili⁹ eſt cameluz p foramen acus tranſire q̃ diuitẽ intrare ĩ regnũ celoꝝ. Auditꝭ autẽ his diſcipuli mirabant valde dicẽtes q̃s ḡ poterit ſaluus eſſe: Aſpiciẽs autẽ ieſus ait illis: Apõ hoĩes hoc impoſſibile ē: apud deũ autez omia poſſibilia ſunt. Tũc r̄ndens petrus dixit ei [Ecce nos reliq̃m⁹ oĩa] Hor. quõ aũt reliq̃t q̃ nõ oĩa imo valde pauca habuit: Reſpon. oĩa reliq̃t, q̃ nihil ſibi retinuit: oĩa reliq̃t q̃ volũtatem habẽdi dimiſit: q̃ ē capax oĩum volitorum. Nemo enĩ oĩa h̄re põt: velle autẽ põt [ꝛ ſecuti ſumuſ te: q̃d ḡ erit nobis] Ly. in p̄mij retributiõe ꝓ tali voluntaria paup̄tate: xp̃s r̄ndit [amẽ dico vob q̄ voſ q̃ reliquiſtꝭ oĩa ꝛ ſecuti eſtꝭ me: ĩ regeneratione] .i. in iudicio t̄pe reſurrectiõis mortuoꝝ [cũ ſederit fili⁹ hoĩs] Ly. q: ſicut ĩ forma hoĩs iudicat⁹ ē corã pilato: ita ĩ forma hũana iudicabit ſicut d̄r Act. j. Hic ieſus q̃ aſſumpt⁹ eſt a vob in celũ ſic veniet. ſ. ad iudiciũ: q: ſicut ĩ hũanitate aſcẽdit: ita ĩ hũanitate deſcẽdet ad iudiciũ [in ſede maieſtatis ſue] Ly. in p̄mo enĩ aduẽtu ſedit ĩ ſede humilitatꝭ: ſꝫ ĩ ſcđo aduẽtu ſedebit in ſede maieſtatis per manifeſtã potentiam [ſedebitis ꝛ vos ſup ſedes duodecim iudicãtes duodecim tribus, iſrael] Aduertendũ ſ̄m Ly. q̄ iudicare accipit hic tripliciť. Uno modo p̄ncipaliter ſicut iudex q̃ profert ſententiam: ꝛ hoc modo ſolus chriſt⁹ iudicabit. Alio modo pro ſedere in loco eminẽti iuxta iudicem: ſicut aſſeſſores iudicis: ꝛ hoc modo apoſtoli ꝛ alij perfecti cum chriſto iudicabũt. Tertio modo accipitur large ſcilicet ſentẽtiam iudicis approbare: ꝛ hoc modo omnes electi iudicabunt: qui ſententiam iudicis approbabunt [ꝛ omnis q̃ reliquerit domuz] Hor. ſcilicet propriam [vel fratres vel ſorores] q̃tum ad ꝓpinquos nob pares [aut patrez aut matrem] q̃tum ad ſuperiores [aut vxorem] q̃tũ ad collaterales [aut filios] q̃tuz ad inferiores [aut agros] .i. ſubſtantiã [ꝓpť nomẽ meũ] ĩuocãdũ: p̄dicandũ: defendẽdũ. Vñ Act. xx. dixit apo. pau. Ego ñ ſolũ alligari ſꝫ ꝛ mori pat⁹ ſuz ĩ hierl'z ꝓpť no^n dñi no. ie. x. [cẽtuplũ accipiet] Ly. q̃ bõa t̄palia ꝓ xp̃o dimiſerit: bona gr̄e recipiet h: q̃ ita excedũt bona t̄palia ſicẽ cẽtenari⁹ nũer⁹ excedit vnitatẽ [ꝛ vitã et. poſ.] ſcꝫ in fuťo.

Poſtq̃ impleti ſũt ꝛc. ¶ Poſtilla. Lu. ij. Hiſto. h⁹ euã. fcã ē ãno xp̃i. j. iiij. nonas feb. fe. v. lu. xj. idi. 4. Añ [illegible] illi⁹ euã. ſcri. ſ. Lu. illõ euã. q̃ [illegible] cruz ē in die Circũciſiõis. P⁹ q̃ ↄſuma. ſť di. oc. vt circũ. pu. vo. ē no. ei⁹ ie. q̃ vo. ē ab ãgelo

priuſq̄ in vtero ꝯciperet. Et ſtatim ſequit
euang. hodier. [Poſtq̄ impleti ſunt dies
purgatiōis Marie ſm legē Moyſi] Notā
dum ſm Hor. ꝙ lex purificatiōis Leui. xij
c. erat ꝙ mulier que ſuſcepto ſemīe pepiſſꝫ
maſculum īmunda
eſſet ſeptem diebuſ
ſepata a ꝯſortio ho
minū: ꝛ die octaua
circūcideret infan-
tulus: ꝛ poſt dictos
dies ſeptem mane-
ret mulier triginta-
tribus dieb⁹ ſeq̄nti
bus in purificatiōe
ſanguinis ſui: abſti
nens non a ꝯſortio
hominuꝫ ſed ab in-
greſſu templi. ꝛ ſic
die q̄dragеſimo of-
ferebat infans in tē
plo ꝛ munera ꝓ eo
ſi autē feminā, pepe
riſſet īmunda eſſet.
xiiij. diebus: ꝛ ī oc-
tuageſimo die puri
ficabat ſine oblatio
ne ꝛc. [tulerūt inq̄
ieſum] q̄drageſimo
die a natiuitate [in
hieruſalē] .ſ. in tē-
plū [parētes eius]
ſcilicet Maria mat
eius ꝛ Joſeph pat
eius putatiu⁹ [vt ſi
ſterent eum] .id eſt. offerrent vel ꝯſecrarēt
vt dicit glo. interli. [dn̄o ſicut ſcriptum eſt
in lege domini: quia omē maſculinū adape
riens vuluam ſanctum dn̄o vocabit] .id ē.
primo naſcens: cuiuſmodi erant p̄mogeni-
ti [ꝛ vt darent hoſtiam ſicut ſcriptū eſt in le
ge dn̄i] ſcilicet Leuit. xij. c. [Par turtu-
rum aut duos pullos columbarū] Hor. iſta
erat oblatio pauperū qui non poterant ha-
bere agnū: que erat oblatio diuitū: verūta-
men ipſa beata virgo precioſiorē agnū ſcili
cet illum qui tollit peccata mundi obtulit.
Sciendū circa hoc ſm Ly. ꝙ beata virgo
non tenebat ad iſta que dicta ſunt de pur-
gatione: quia Leuit. xij. ſcribitur. Mulier
ſi ſuſcepto ſemine peperit maſculū īmunda
erit ſeptem diebus ꝛc. Et ideo lex illa ligat
tm̄ mulieres de virili ſemine concipientes
quod non habuit locum in beata virgine
Maria: verum ſicut eius filius circumcidi
voluit ꝛ alia lega-
lia ſuare ex ſua hu-
militate q̄uis non
teneretur: ſic beata
virgo que fuit hu-
milima voluit obſ
uare [ꝛ ecce homo
erat in hieruſaleꝫ]
que eſt ciuitas ſan-
cta [cui nomē Sy-
meon] Ly. ex quo
patet eius fama: qꝛ
int ſacerdotes erat
famoſus ꝛ nomina
tus [iuſt⁹] quo ad
deum [expectās re-
demptionē iſrael]
Hor. id eſt. in deſi
derio boni ꝓmiſſi
[ꝛ ſpūſſanctus erat
in eo] Ly. q̄tū ad
gratie plenitudinē
quia habuit ſpecia
les illumīatiōes et
ꝯſolatiōes diuinas
[ꝛ reſponſum acce
pit a ſpūſctō] Ly.
in orationibus ſuis
deuotis ad deum:
[non viſurū ſe mor
tem] Hor. id eſt. non ſe expectaturū mortē
carnis [niſi prius videret chriſtum dn̄i] .id
eſt. verum meſſyam in lege ꝓmiſſum [ꝛ ve
nit in ſpiritu in templum] Ly. per reuela
tionem ſpūſſancti vt videret chriſtum ſicut
fuit ei ꝓmiſſum [ꝛ cum inducerēt puerum
Jeſum parentes eius] Ly. ad faciendū ea
que predicta ſunt ſm legem [ꝛ ipſe accepit
eum in vlnas ſuas] Ly. cum maximo cor
dis gaudio [ꝛ benedixit deū] gratias agen
do de tanto beneficio: [ꝛ dixit: Nūc dimit
tis ſeruū tuū dn̄e: ſm verbum tuū in pace]
Ly. id eſt. deceтero dimittis me de hac vi
ta tranſire in cordis quietem [Quia vide
runt oculi mei ſalutare tuū] Hor. id ē chri

moyſi: tulerūt ieſum in hieruſa-
lem vt ſiſterent euꝫ dn̄o ſicut ſcri-
ptum eſt in lege dn̄i: quia omne
maſculinū adaperiēs vuluā ſan-
ctum dn̄o vocabit. Et vt darent
hoſtiam ſm qđ dictuꝫ eſt in lege
dn̄i. Par turturuꝫ aut duos pul-
los colūbarū. Et ecce homo erat
in hieruſalē cui nomen ſymeon.
Et homo iſte iuſt⁹ ꝛ timorat⁹ ex
pectans ꝯſolationē iſrael: ꝛ ſpūſ-
ſanctus erat in eo. Et reſponſum
acceperat a ſpiritu ſancto non vi-
ſurū ſe morteꝫ niſi prius videret
chriſtū dn̄i. Et venit in ſpū in tē-
plum: ꝛ cū inducerēt puerū ieſuꝫ
parentes eius vt facerēt ſm ꝯſue
tudinē legiſ pro eo: ꝛ ipſe accepit
eum in vlnas ſuas ꝛ bn̄dixit deū
Et dixit: Nunc dimittis ſeruum
tuū dn̄e ſm verbum tuū in pace.

ſtum ſaluatorem. Ly. letanter enim deſcẽ
dere voluit ad lymbũ patrũ: ex quo ſciebat
ſaluatorem eſſe natum [Quod paraſti ante fa
ciem omnium popu
lorum] Ly. id eſt.
coram omnibus po
pulis quibus my-
ſterium incarnatio
nis ⁊ redemptionis
predicatum eſt per
apoſtolos ſm ꝙ di
citur in pſ. xviij.
In omnem terram
exiuit ſonus eorum
et in fines orbis ter
re verba eorũ [Lu
men ad reuelatiõẽ
gentium] Ly. qui
prius errore tenebã
tur] Et gloriam ple
bis tue iſrael] magñ
eſt enim gloria iu-
deis ad chriſti fidẽ
conuerſio quia chri
ſtus ſm carnem na
tus eſt de ipſis.

¶ Poſtilla.

Confitebor
tibi pater do
mine celi et
terre ⁊c. Mat. xi.
Hiſtoria hu' euan
gelij facta eſt anno
chriſti. xxxj. ydus
Decemb. luna. x.
inditione. iiij. An-
te initiũ illius euã-
gelij ſcribit ſanct'
Math. in eo. c. ꝙ
chriſtus dixit pha-
riſeis ⁊ iudeis. Ve
nit enim Johannes
neq; mãducãs neq;
bibens: ⁊ dicunt demoniũ habet. Venit fili
us hoīs manducans ⁊ bibens: ⁊ dicunt: ec
ce homo vorax ⁊ potator vini: publicanoꝝ
et peccatoꝝ amicus. Tunc poſt hec verba
ſequitur euange. hodier. [Confitebor tibi
pater] Ly. id eſt. ad gloriam tuam declaro
[quia abſcondiſti hec] Ly. id eſt. myſteria

Quia viderunt oculi mei: ſaluta
re tuum. Quod paraſti ante faci
em omniũ populoꝝ. Lumen ad
reuelationẽ gentium: ⁊ gloriam
plebis tue iſrael.

In feſto Cathedre ſancti Pe-
tri. Euangelium. Venit ieſus in
partes ceſaree philippi. Hoc euan
gelium cum ſua poſtilla quere in
fra in feſto apoſtolorum Petri ⁊
Pauli.

In feſto ſancti Matthie apo-
ſtoli. Euange. Mat. XI.

In illo tem-
pore. Reſpondens ieſus
dixit: Confitebor tibi pater domi
ne celi ⁊ terre: quia abſcondiſti
hec a ſapientibus ⁊ prudentibus
et reuelaſti ea paruulis. Ita pat
quoniam ſic fuit placitum ante te
Omnia mihi tradita ſunt a patre
meo: ⁊ nemo nouit filium niſi pa
ter: neq; patrem quis nouit niſi fi
lius ⁊ cui voluerit filius reuelare
Venite ad me omnes qui labora
tis ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiã vos
Tollite iugũ meũ ſup vos ⁊ di-
ſcite a me: q2 mitis ſũ ⁊ hũilis corde:

fidei [a ſapientib', ⁊ prudentibus] ſcilicet
ſcribis ⁊ phariſeis in ſua ſapientia confidẽ-
tibus: ⁊ iſti ſunt ſapientes in oculis ſuis ſ3
non ſimpliciter [et
reuelaſti ea paruu-
lis] Ly. id eſt. hu-
milibus. Et ex hoc
pat3 ꝙ cauſa ex par
te credentiũ fuit eo
rum humilitas que
ad veram ſapientiã
diſponit: vt dicitur
Prouerb. xj. Vbi
humilitas ibi ſapiẽ
tia. Ex parte aute3
non credentiu3 fuit
eoru3 ſuperbia que
eſt excecatiua intel
lectus [ita pater q̃-
niam ſic fuit placi-
tum ante te] Hor.
ꝙ abſcondiſti ab il
lis ⁊ reuelaſti iſtis:
[omnia mihi tradi
ta ſunt] Hor. id eſt.
dominiũ ſuper om-
nia [⁊ nemo nouit
filium niſi pater:]
Hor. eſſentialiter
plene ⁊ pfecte: hoc
dico propter homi
nes qui cognoſcunt
per fidem [neq; pa
trem quis nouit ni
ſi filius] Ly. quia
chriſtus eſt media-
tor dei ⁊ hominu3:
ideo noticia diuino
rum ad nos deriuã
tur per ipſum: ⁊ iõ
ſubditur [⁊ cui vo-
luerit filius reuela-
re] Ly. ⁊ quia dei
fili' ẽ mediator dei ⁊ hoīum: iõ ſecure poſ-
ſum' accedere ad ipm: vñ dic [vẽite ad me
oẽs q̃ laboratis ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiã
vos] Ly. in pſenti per graz ⁊ in futuro per
gloriam [tollite iugum meũ ſup vos] Ly.
id eſt. legẽ euãgelicã [⁊ diſcite a me q2 mitis
ſum] Ly. nullũ ledẽdo [⁊ humilis corde]

neminē ꝯtemnēdo[⁊ inuenietiſ requiē aīa
bus veſtris[.ſ. in p̄ſenti ⁊ in futuro. Unde
Aug. in li. ꝯfeſ. Inquietū eſt cor meuz do
nec requieſcat in te: que q̄dez quies hic in
choat̄ ſed in patria pficiet̄ vtz Apocal̄. xiiij
Ammodo iam dic̄
ſpūs vt requie. a la
borib⁹ ſuis[iugum
enī meuz ſuaue ē et
onus meū leue] qꝛ
ſm̄ ꝙ dr. j. Joh. v.
Mādata eius gra
uia nō ſunt: qđ ex
ponens Aug. dicit
ſcz amāti. Un̄ Ra
ba. Quid xp̄i iugo
ſuaui⁹ q̄d onere le
uius. ſ. abſtinere a
malo: bonū velle:
oēs amare: eterna
ſequi: p̄ſentib⁹ non
capi: nolle alijs fa
cere qđ nō vis pati

et inuenietiſ requiē aīabus vr̄is. Jugum enim meum ſuaue eſt: ⁊ onus meum leue.

In feſto annūciatiōis Marie virginis. Euange. Lu. I.

In illo tempore. Miſſus ē angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee: cui nomē nazareth ad v̄ginez deſponſatā viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomē virginis maria. Et ingreſſus angelus ad eam dixit: Aue gr̄a plena

¶ Poſtilla.

Miſſus ē angelus Gabriel a deo ⁊c̄. Lu. j. Hiſtoria hui⁹
euāge. facta eſt āno xp̄i. j. vſuali. viij. kalē.
Ap̄lis. feria. vj. luna. xv. indi. iij. Ante ini
tiū illi⁹ euang. ſcribit. ſ. Lu. in eo. c. ꝙ an
gelus Gabriel apparuit Zacharie in tem
plo dicēs: Ne timeas zacharia: qm̄ exaudi
ta eſt dep̄catio tua: ⁊ vxor tua Eliſabeth pa
riet tibi filiū ⁊ vocabis nomē eius Johan
nes: ⁊ erit magn⁹ corā dn̄o: vinū ⁊ ſiceram
nō bibet: ⁊ ſpūſctō replebit̄ adhuc ex vtero
mr̄is ſue ⁊c̄. Et poſtmodū ꝯcepit Eliſabet
vxor ipſi⁹ ⁊ occultabat ſe menſib⁹ q̄nqꝫ di
cens: Quia ſic fecit mihi dn̄s in dieb⁹ qui
bus reſpexit auferre obprobriū meū int̄ ho
mines. In mēſe autē ſexto. ſ. a ꝯceptu pre
curſoris[Miſſus ē angelus] Hoc. i. nūci⁹
vel legatus[Gabriel] Un̄ Beda. Gabriel
fortitudo dr: qꝛ illū nūciabat qui debellare
diabolū veniebat[ī ciuitatē galilee] Hoc.
in ciuitate ꝯcipi voluit: qꝛ oēs homies ad
vnitatē ſuperne ciuitatiſ vocare venit: ⁊ in
habitare fecit[cui nomē nazareth]vt adim
pleret̄ illud ꝓpheticū Mat. ij. Q̄m naza
reus vocabit̄[ad virginē deſponſatā viro]

Ly. hoc diuina ordinatiōe factū eſt vt de
ſponſaret̄ anteꝙ imp̄gnaretur. Primo ex
parte pueri ne ab infidelib⁹ tanꝙ illegiti
me natus abijceret̄. Unde dicit Amb. ſup
Lu. Quid herodi q̄d iudeis poſſz aſcribi
ſi natū ex adulterio
viderent̄ pſeq̄. Itē
vt puer natus a Jo
ſeph nutriret̄ vnde
dr pater ei⁹: qꝛ nu
tricius ei⁹ fuit. Se
cundo ex pte mr̄is
vt ſm̄ Amb. ꝑ hoc
ab infamia liberare
tur. Itē ſm̄ Hiero.
vt v̄gini a Joſeph
exhiberet̄ miniſteri
um[cui nomen Jo
ſeph de domo Da
uid] ad oſtēdenduz
ꝙ xp̄s deſcēdit d̄ ſe
mine Dauid ſic̄ fue
rat ꝑ ꝓphetas p̄di
ctum. Naz Maria
et ioſeph cui deſpō
ſata fuit erāt de ea
dem tribu. ſ. ipſius Dauid. Jungebant̄ enī
vt freq̄ntius mulieres viris de tribu ſua[⁊
nomē virginis Maria] Ly. ꝙ autez h̄ po
nuntur tot noīa ꝓpria. i. angeli miſſi: v̄gi
nis ad quā miſſus fuit: ſponſi ſui ⁊ loci: hoc
fuit ad oſtendendū certitudinez hiſtorie[⁊
ingreſſus angelus ad eam] Hoc. ex hoc pa
tet ꝙ nō erat foris ī publico. Unde Bern̄.
ſup Miſſus eſt: dicit ꝙ ingreſſus in ſecre
to cubiculo vel clauſo ſuper ſe oſtio orabat
patrem in abſcondito. Si enī ꝯceptio p̄cur
ſoris fuit denūciata patri occupato in ſacro
officio vt habet̄ Lu. j. multo ꝓbabili⁹ ē ꝙ
ꝯceptio ſaluatoris denūciata fuit v̄gini in
deuotiōe ⁊ or̄one actualit̄ exiſtēti: imo aliq̄
doctores volūt ꝙ beata v̄go illud dictū ꝓ
pheticū actu legit qđ habet̄ Eſa. vij. Ecce
v̄go ꝯcipiet ⁊ pariet filiuz: qn̄ angelus ad
eam intrauit di. [Aue gratia plena] Nō
exponit Hiero. in ſerm̄. de Aſſump. Et be
ne plena: quia ceteris ꝑ partes preſtat̄ gra
tia: Marie v̄o tota ſe ſimul infudit plenitu
do gr̄e. Itē iſta gr̄a non ſolū impleuit eius
mentē ſed etiā ventrē ingꝛtum ſinglari gr̄a

dñs tecū: bñdicta tu ĩ mulieribꝰ. Que cū audiſſ; turbata ē ĩ ſmōe eiꝰ: ⁊ cogitabat q̄lis eēt iſta ſalutatio. Et ait angelꝰ ei. Ne timeas maria: ĩueniſti enĩ grãz apud deum: ecce ꝯcipies ĩ vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vocab̄ nom̄ eiꝰ ieſum. Hic erit magnꝰ: ⁊ filiꝰ altiſſimi vocabit̄. Et dabit illi dñs deꝰ ſedē dauid pr̄is eiꝰ: ⁊ regnabit in domo iacob ĩ eternū: ⁊ regni eiꝰ nō erit finis. Dixit aūt maria ad angeluz: Quō fiet iſtud q̄m virum nō cog̃ſco? Et rñdēſ angelꝰ dixit ei: Spiritusſctūs ſupueniet in te: ⁊ v̄tus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoq; ⁊

dei factū eſt vt ꝯciperet ſaluatorē [dñs tecū] Ly. nō tm̄ ꝑ eſſentiã potentiã ⁊ p̄ſentiam q̄liter eſt in oībꝰ rebꝰ: nec ſoluz ꝑ grãm eo modo q̄ eſt in ſanctis hoībꝰ: ſed etiã ꝑ carnis aſſumptionē: q: corpus deitati vnitū fuit formatū de beate v̄ginis puriſſimis guttis ſanguineis ⁊ intra v̄ginis viſcera latuit nouē mēſibus [bñdicta tu in mulieribꝰ] Ly. i. ꝑ oībus mulieribꝰ: nam ⁊ mulieres bñdicent in te ſicut viri in filio. Hor. Sūt enim aliq̄ mulieres bñdicte q: v̄gines ſed nō fecūde: aliq̄ fecūde ſed nō virgines: ſed hec ſimul v̄go ⁊ fecūda [q̄ cū audiſſet turbata ē] Ly. beata v̄go ſolita erat videre angelos: idō de apparitione angeli nō fuit admirata vel turbata ſed de ſalutatiōe inſolita: q: nihil mirabilius eſt vere humili q̄ ſua exaltatio: ⁊ idō cum beata v̄go eſſet humilima audiēs ſalutationē tante excellētie turbata fuit: non turbatione incredulitatꝭ ſicut zacharias pater Jo. bap. vt dꝫ Lu. j. ſed turbata fuit turbatiōe admirationis: vñ ſequit̄ [turbata ē in ſermōe eiꝰ] .ſ. angeli: nō aūt in viſiōe [⁊ cogitabat q̄lis eſſet iſta ſalutatio] Ly. q̄m enĩ turbata fuit v̄ginalē verecūdiã oñdit: q̄ autē cogitauit de ſalutatiōe declarat prudentiã Marie: ⁊ idō angelus eam ꝯſolabat̄ dicēs: [Ne timeas Maria] Ly. de ſalutatione inſolita [Inueniſti enĩ grãm apd̄ dominū] non ſolū ꝓ te ſed ꝓ toto genere humano [Ecce ꝯcipies in vtero] Ly. hec ꝯceptio facta ē ꝑ v̄tutē ſpūſſancti intra vterum virginis corpus filij formãtis [⁊ paries filium] Ly. v̄go ꝑmanens in partu ſicut ⁊ in ꝯceptu [⁊ vocabis nomē eius Jeſum] Lyra non dicit impones: q: hoc nomē fuit impoſitū a deo patre ſm̄ qđ fuerat p̄dictum a deo patre: vt habet̄ Eſa. lxij. Vocabit̄ tibi nom̄ nouū qđ os dñi noīauit: ſꝫ illud nom̄ fuit diuulgatū ꝑ angeluz ipſi Marie ⁊ Joſeph. Jeſus aūt interp̄tat̄ ſaluator. Unde ꝺ hoc habet̄ Mat. j. Vocabis nomē eius Jeſum: ipſe enĩ ſaluū faciet pplm̄ ſuum a peccatis eoꝝ [Hic erit magnꝰ] q: magnus dñs. Vñ pſ. cxliiij. Magnꝰ dñs et lauda. ni. ⁊ mag. eius nō eſt fi. [⁊ filius altiſſimi vocabitur] Ly. i. ipſiꝰ dei qui ſolus eſt altiſſimus. Homo enĩ altus eſt inter creaturas corꝑales: ſꝫ angelus altior: deus aūt ſolus altiſſimus. Unde in pſ. lxxxij. Tu ſolus altiſſimꝰ in omni terra [⁊ dabit illi dominꝰ deꝰ ſedem Dauid pr̄is eius: ⁊ regnabit in domo Jacob] Hor. in omnibꝰ electis quoꝝ vniuerſitas intelligit̄ per domū Jacob. i. familiaz Jacob que tota recepta ē in populū dei [in eternū] q: et hic per gratiã ⁊ in futuro ꝑ gloriaz [⁊ regni eius nō erit finis] Ly. Chriſtꝰ enĩ nō ſolū inq̄ntum deꝰ ſed etiã inq̄ntū homo regnabit in eternū nō ſolū ſuper hoīes: ſed etiam ſuꝑ angelos [dixit aūt Maria ad angeluz. Quō fiet iſtud q̄m virū nō cog̃ſco] Ly. i. nō cognoſcere ꝓpono ſm̄ illud qđ dicunt doctores catholici. Beata v̄go anteq̄ deſponſaret̄ Joſeph habuit obſeruantiã caſtitatis v̄ginalis in deſiderio non tamē exp̄ſſe. Sed cum poſtea deo ordinante eſſet deſponſata Joſeph qui erat in ſimili ꝓpoſito ſimul eın ĩſerūt votum [⁊ rñdens angelus dixit ei: Spūſſanctꝰ ſupueniet in te] Ly. id eſt. nō ꝯcipies modo hūano ſed diuino: q: nō virtute ſemĩs virilis: ſed virtute ſpiritꝰ ſancti [⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi] q: in beata v̄gine ſub vmbra carnis latuit virtus deitatꝭ [Ideoq; ⁊ qđ naſcet̄ ex te] Hor.

id eſt. ex tua vera natura[ſanctū vocabit fi
lius dei] Ly. nō adoptiu⁹ ſicut alij ſꝫ natu
ralis[Ecce Eliſabeth cog̃ta tua ꝛ ipa ꝯce-
pit in ſenectute ſua ꝛ h̄ mēſ ē ſext⁹ illi q̄ vo
cat ſterilis] Eius enim ſterilitas a tāto tpe
erat q̄ nō niſi ſic vo
cabat[qꝛ n̄ erit im-
poſſibile apud deū
oē verbū] .i. factuꝫ
qꝛ dicere dei ē face-
re. Vñ pſ. cxlviij.
Dixit ꝛ facta ſūt: ipſe
mādauit ꝛ creata ſūt
[Dixit aūt Maria
Ecce ancilla dñi.]
Vñ Bern. Que ē
hec tā ſublimis hu
militas: q̄ cedere n̄
nouit honorib⁹: in-
ſoleſcere gloria ne-
ſcit: mat̃ dei eligit:
et ancillā ſe noīat.
[Fiat mihi ſm̄ ver
bū tuū] qđ ſtatim fa
ctū eſt: qꝛ v̄tute dei
ꝯcepit filium.

qđ naſcet ex te ſctm̄: vocabit fili⁹
dei. Et ecce eliſabeth cog̃ta tua ꝛ
ipſa ꝯcepit filiū in ſenectute ſua:
et h̄ mēſis ē ſext⁹ illi q̄ vocat ſteri
lis: qꝛ nō erit impoſſibile apđ de-
um oē verbū. Dixit auteꝫ maria.
Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm̄ ver
bum tuum.

In feſto ſanctorum Philippi ꝛ
Jacobi. Euange. Johan. XIIII.

IN illo tem-
pore. Di. ie. di. ſ. Nō tur-
bet cor vr̃m creditꝭ in deū ꝛ ī me
credite. In domo pr̄is mei man-
ſiones multe ſunt. Si q̄ min⁹ di-
xiſſem vob: qꝛ vado parare vob
locū. Et ſi abiero ꝛ prepauero vo
bis locū: iteruꝫ venio ꝛ accipiam
vos ad meipm̄: vt vbi ego ſum ꝛ
vos ſitis: ꝛ q̄ ego vado ſcitꝭ: ꝛ viā
ſcitꝭ. Dicit ei thomas. Dñe neſci-
mus q̄ vadis: ꝛ quō poſſum⁹ viaꝫ
ſcire: Dicit ei ieſus. Ego ſum via
v̄itas ꝛ vita. Nemo venit ad pr̄eꝫ

Poſtilla.

Non turbet
cor veſtruꝫ
Joh. xiiij.
Hiſto. hui⁹ euāge.
dixit Jeſus āno ei⁹
xxxiij. ix. kal' apꝛil.
fe. v. luna. iiij. indi-
tione. vj. Vñ initiū
illi⁹ euāgel'. ſcribit
ſctūs Jo. q̄ Petr⁹
dixit ad Jeſum poſt
cenā factaꝫ: Dñe q̄
vadis? Rñdit Je-
ſus q̄ ego vado nō potes me mō ſeq̄: ſeq̄ris
autē poſtea. Dicit ei Petr⁹. Quare non
poſſum te ſeq̄ modo: aīam meā ꝓ te ponaꝫ.
Rñdit Jeſus. Animā tuam ꝓ me pones.
Amē amē dico tibi nō cantabit gallus do-
nec me ter neges: ꝛ ait diſcipulis ſuis[Nō
turbet cor veſtrū] Ly. xp̄s p̄dixerat diſci-
pulis ſuis Jude ꝓditionē: ꝛ Petri nega-
tionē: ꝛ ſuā paſſionē ꝛ mortē: q̄ oīa erāt di-
ſcipul' turbatiōis materia. Ideo dicit[Nō
turbet cor ve.] q̄ſi puſillanimes effecti ꝑ
pter illa iam p̄dicta[creditꝭ in deū ꝛ in me
credite] Ly. in q̄ oñdit ſuā deitatē[In do
mo pr̄is mei mãſiões multe ſunt] Tho. do
mus pr̄is h̄ vocat gloria celeſtꝭ in q̄ ſūt mḡ
ti gradus ꝛ diuerſa p̄
mia meritoꝝ: quia
alia eſt claritas ſol:
alia lune: alia ſtella
rū: qꝛ vnuſq̄ſqꝫ q̄to
plus deū h̄ diligit:
tāto clari⁹ ibi deuꝫ
videbit[Si q̄ min⁹
dixiſſem vob] Ly.
q. d. ſi in celeſti bti-
tudine eēt aliq̄d mi
nus ꝛ defectuoſum
dicerē vob[qꝛ va-
do pare vob locū]
in paſſiōe ſua apuit
nob ianuā regni ce
leſtis[ꝛ ſi abiero et
prepauero vob lo-
cum: iteruꝫ venio]
Tho. hoc fit ī mor-
te cuiuſlibet electi:
et vltimo ad iudici
um extremū[ꝛ acci
piam vos ad meip-
ſum] Tho. i. intro-
ducā in locū paratū
et in mãſiones cele
ſtes[vt vbi ego ſū]
Tho. q̄ ſum caput
vr̃m[ꝛ vos ſitꝭ] q̄
eſtis mēbra mea. i.
vna mecū gloriā ha
beatis[ꝛ q̄ ego va-
do ſcitꝭ] .ſ. ad pr̄eꝫ
[ꝛ viā ſcitꝭ] Ly. vi
am p quā iuit xp̄s: q̄ fuit paſſio ꝛ mors ipi⁹
[dicit ei Thomas: dñe neſcim⁹ q̄ vadis: ꝛ
quō poſſum⁹ viā ſcire. Dic ei Jeſus. Ego
ſum via] Ly. in q̄tū hō qꝛ oīa q̄ geſſi in hu
mãitate ſūt via p̄ducēs vos ad gloriā[veri
tas ꝛ vita] in q̄tū de⁹: qꝛ v̄itas illumīat in
tellectū ꝛ vita quietat ꝛ ſatiat deſideriū: vl̃
ſic ſm̄ Tho. ego ſum via ducēs: v̄itas lu-
cens: vita paſcēs: vel ſic. Ego ſū via nō er-
rans: v̄itas n̄ fallēs: vita n̄ mortificās. Vñ

niſi p me. Si coĝuiſſetꝭ me ⁊ pr̄ez meū vtiqꝫ coĝuiſſetꝭ: ⁊ amodo cognoſcetꝭ eū ⁊ vidiſtꝭ euz. Dicit ei philippus. Dñe oñde nob̄ pr̄ez et ſufficit nob̄. Dicit ei ieſus. Tāto tpe vobiſcū ſum ⁊ nō coĝuiſtꝭ me Philippe q̄ videt me videt ⁊ pr̄ez meū quō tu dicꝭ: oñde nob̄ pr̄em nō credis qꝛ ego in pr̄e ⁊ pater in me eſt. Verba q̄ ego loquoꝛ vob̄ a meipſo nō loquoꝛ: pater aūt in me manēs ipſe facit opa. Nō credítis qꝛ ego in pr̄e ⁊ pater in me eſt alioq̄n ꝓpt̄ opa ipſa credite. Amē amē dico vob̄. Qui credit ī me: opa q̄ ego facio ⁊ ipſe faciet: et maioꝛa hoꝝ faciet qꝛ ego ad patrē vado. Et qōcūqꝫ petieritꝭ patrem in noīe meo hoc faciam.

Amb. Ingrediamur hāc viā: teneam⁹ veritatē: ſeq̄mur vitā [Nemo venit ad pr̄em niſi p me] Ly. in me credēdo ⁊ me ope imitando [Si coĝuiſſetꝭ me] Ly. pfecte q̄tuz ad deitatē [⁊ pr̄em meū vtiqꝫ coĝuiſſetis] quia pater ⁊ filius ſunt vnū in deitate [⁊ amodo cognoſcetis euz] quia p⁹ reſurrectionē ſuam aperuit illis ſenſuz vt intelligerēt ſcripturas: vt habetur Lu. xxiiij. Et extūc diſcipuli xp̄i habuerūt plenioꝛē cognitionē de myſterio trinitatis [⁊ vidiſtis eum] Ly. qꝛ videndo chꝛiſtū viderunt ſuppoſitum filij in quo eſt natura dīna: que ē idez q̄ pater: ⁊ ſic in filio q̄dāmodo patrē viderant [Dicit ei Philippus: Dñe oſtende nobis pr̄ez et ſufficit nob̄] Lyra. q. d. credo verb̄ tuis: ſed patrem videre deſidero: credidit enim Philippus q̄ pater poſſit videri oculis coꝛpalibus in hac moꝛtali vita: iō ſequit̄ [Tanto tempe vobiſcū ſum ⁊ nō cognouiſtis me] Ly. q. d. magna ruditas eſt q̄ tamdiu doctrinā meaz audiſtis: ⁊ adhuc ita parum me cognoſcitꝭ ſ̄m deitatē [Philippe qui videt me] Ly. ſ̄m deitatē [videt et patrem meū] Sicut enī pater non videt̄ niſi cum beatitudine ſic nec filius in ſua deitate: quia viſio eſt merces ſanctoꝝ [quō tu dicis oſtende nobis patrem] Ly. quia oculis coꝛpalibus non eſt viſibilis [non credis quia ego in patre ⁊ pater in me eſt] Ly. q. d. iſtud debes credere ⁊ ſufficit tibi ad ſalutem [verba que ego loquoꝛ vobis a meipſo non loquoꝛ] .i. ab humanitate tanꝰ ſed deitate [pater autē in me manens ipſe facit opera] Ly. filius enim ⁊ pater ſunt vnum in virtute opatiua ex qua fiunt opera miraculoſa [non creditis quia ego in pr̄e ⁊ pat̄ in me eſt] Tho. per idemptitatē eſſentie: et tamen diſtinct⁹ pſonalit̄ [alioq̄n ꝓpter opera ipſa credite] Ly. q. d. ſi verba nō inducūt vos ad credēdum: opa miraculorū nature virtutem tranſcendentia debent vos ad hoc inducere [Amē amē dico vobis qui credit in me opa q̄ ego facio ⁊ ipſe faciet] Tho. i. ſimilia ī genere qꝛ ſicut ego curaui infirmos: ⁊ ſuſcitaui moꝛtuos ſic et ipſe ſuſcitabit: et ſic de alijs [⁊ maioꝛa hoꝝ faciet] Ly. hoc patet p̄mo: qꝛ plures ꝯuerſi ſunt ad fidem per p̄dicationez aploꝝ q̄ per p̄dicationez xp̄i: qꝛ per eos ꝯuerſa eſt multitudo gentiuz p p̄dicationē autez xp̄i pauci iudeoꝝ. Item apoſtoli p̄dicabāt oīb⁹ linguis vt habet̄ Act. ij. chꝛiſtus autē p̄dicabat ī vna ſola lingua. ſ. hebꝛaica. Secūdo in miraculis quia apoſtoli maioꝛa miracula fecerūt. magnū eī reputatū fuit q̄ infirmi ſanabant̄ ad tactū fimbꝛie veſtimentoꝝ Jeſu: vt habet̄ Mar. v. ſed maius videt̄ q̄ ad tactū fimbꝛie Petri ſanabāt̄ infirmi: vtꝫ Act. v. Item chꝛiſtus tres moꝛtuos ſuſcitauit: ſed Andreas ſimul ⁊ ſemel quadraginta viros ſubmerſos ſuſcitauit: vt habetur in legenda ſua [quia ad patrem vado] Tho. vt aſſiſtam vultui dei ꝓ vobis [⁊ ſi quid petieritꝭ patrem in noīe meo] Tho. ptinens ad ſalutem. Nam nomen eius eſt Jeſus qui ſaluatoꝛ interpꝛetat̄ [hoc faciam] Tho. in quo oſtendit q̄ habet eandem poteſtatem cum patre [hoc faciam] Ly. ſcilicet eadem virtute qua ⁊ pater.

In feſto Inuentiōis ſctē crucꝫ Euangel. Erat hō ex phariſeis Nicodemꝰ. Hoc euāge. cū ſua poſtilla q̄re ante in feſto Trinitatis

In feſto ſancti Johannis ante portā latinā. Euāge. Dixit ieſus petro: Seq̄re me: Conuerſus petrus vidit illū. Hoc euāge. cū ſua poſtil. q̄re ante ī feſto. ſ. Jo. euā.

In feſto ſancti Johānis baptiſte. Euangelium. Luce I.

In illo tempore. Eliſabeth impletū eſt tp̄s pariēdi ⁊ pepit filium. Et audierūt vicini ⁊ cog̃ti eiꝰ q2 magnificauit dn̄s miſicordiā ſuā cū illa ⁊ ɔg̃tulabant ei. Et factuꝫ eſt in die octauo venerūt circūcidere puerum ⁊ vocabant eum nomine patris ſui zachariā. Et reſpondens mater eius dixit: Nequaq̄ꝫ ſed vocabitur iohannes: ⁊ dixerūt ad illam: quia nemo eſt in cognatione tua qui vocetur hoc nomine. Innuebant autem patri eiuſ quem vellet vocari eum ⁊ poſtulans pugillarem ſcripſit dicens: Johannes eſt nomē eius. Et mirati ſunt vniuerſi. Apertū eſt aūt

Poſtilla.

Eliſabeth impletū eſt tempus pariendi Lu. j. Hiſtoria huiꝰ euāge. facta eſt anno xp̄i. p̄o vſuali. viij. kal. Julij. feria. vj. luna. xvij. inditione. iiij. Ante īitiū illiꝰ euā. ſcribit. ſ. Lu. in eo. ca. q̄ poſtq̄ Maria ɔcepit Jeſum xp̄m Exurgens Maria abijt in montana et intrauit in domum Zacharie ⁊ ſalutauit Eliſabeth ⁊ mā ſit cū ea tribꝰ menſibus: nam in menſe ſexto a ɔceptiōe iohānis venerat Maria ad Eliſabeth et in mēſe nono natuſ eſt Johānes. Vn̄ h dicit [Eliſabeth īpletū eſt tp̄s pariendi] Ly. ſ. nouē mēſiū [⁊ pepit filiū] ſicut p angelū fuerat p̄dictū [⁊ audierūt vicini] Ly. illi qui erant ei cohabitantes [⁊ cognati eiꝰ] q̄ erant ex eiꝰ ɔſanguinitate ⁊ affinitate [q2 magnificauit dn̄s miſericordiam ſuā cum illa] Ly. id eſt. magnā miſericordiā fecit ei auferendo ſterilitatis obprobriū ⁊ dando ei tantū ⁊ talē filiuꝫ ſic annūciatū mirabilit̄ ⁊ ɔceptū ſupnaturalit̄ [⁊ ɔg̃tulabant ei] ſm̄ q̄ dixerat angelus zacharie. Multi in natiuitate eius gaudebūt [Et factum eſt in die octauo] ſcꝫ a natiuitate precurſoris [venerūt circūcidere puerū] ſicut p̄cipit Gen̄. xvij. ⁊ q2 ī circūciſiōe imponebat tunc nomē ſicut modo imponit in baptiſmo: ideo ſubdit [⁊ vocabāt eū noīe p̄ris ſui zachariā] Ly. quia iſtud fuit antiq̄ꝰ ſatis cōmunit̄ obſuatum: ⁊ adhuc obſeruat freq̄nter maxie in magnis perſoniſ maxime q̄ filiꝰ primogenitꝰ noīat nomine p̄ris [⁊ reſpōdens mat̄ eiꝰ dixit: nequaq̄ꝫ] ſ. [vocabit] zacharias [ſed Johānes] Ly. hoc ſibi a deo fuit reuelatū quia a marito nō didicit cū factuſ eſſet mutꝰ anteq̄ rediret ad eam de tēplo [⁊ dixerūt ad illam: q2 nemo eſt in cognatiōe tua q̄ vocetur hoc noīe] ſcilicet Johānes. Lyra. cognatio h̄ propinq̄tas generiꝫ vocat̄ de qua nullꝰ ſic fuerat vocatꝰ ſcꝫ d̄ cognatiōe Eliſabet vel mariti eius [Innuebāt autem patri eius queꝫ vellet vocari eū] ſcꝫ p ſig viſibilia. Ex q̄ patꝫ q̄ zacharias nō tm̄ fuit mutus ſed etiaꝫ ſurdus: ſi enī potuiſſet intelligere v̄ba queſiuiſſent ab eo per verba ⁊ non p talia ſigna [⁊ poſtulans pugillarē] .i. tabulā ad ſcribēdū [ſcp̄ſit dicēſ: Johānes eſt nomē eiꝰ ⁊ mirati ſunt vniuerſi] Hor. de ɔueniētia int̄ patrē ⁊ mr̄em q̄tū ad pueri noīationē [Apertum eſt aūt ilico os eiꝰ] Hor. nō p moraꝫ q̄ neſcit tarda molimīa ſp̄ūſſancti gratia. Et Amb. Soluit fides linguā quā incredulitas

tas ligauerat [⁊ factus eſt timoꝛ magnꝰ ſuper omnes vicinos eoꝝ] Ly. id eſt. admiratio magna: vel timoꝛ dei qui ſic mirabiliter punierat zachariam ⁊ liberauerat [⁊ ſuper omnia mōtana iudee diuulgabant oīa verba hec] Ly. qꝛ facta inſolita libentius narrant [⁊ poſuerunt omnes qui audierant in coꝛde ſuo] Ly. quia talia magis memoꝛie cōmendant [dicentes quiſputas puer iſte erit] quaſi dicerent valde magnus erit [etenim manus domini erat cum illo] Ly. id eſt. virtus dei opatiua miraculoꝝ in eius annūciatione: ꝯceptione: et natiuitate oſtenſoꝝ ex quibus rationabiliter ꝯcludebatur magitudo pueri futura coram deo: ſicͭ ꝑdictum eſt ab angelo zacharie patri eius. Erit enim magnus coram dn̄o [⁊ zacharias pater eiꝰ repletus eſt ſpūſancto ⁊ ꝓphetauit dicens: Benedictus dn̄s deus iſrael qꝛ viſitauit] Hoꝛ. dn̄s Jeſus genus hūanum in ſua incarnatione viſitauit [⁊ fecit redemptionez] in ſua paſſione. ps̄ cxxix. Copioſa apud eum redemptio [plebs ſue iſrael]

¶ Poſtilla.

Exurgens Maria abijt in montana cum feſtinatione ⁊c̄. Lu. j. Hiſtoria huius euangelij facta eſt anno chriſti. j. vſuali. ꝑdie nonas Aprilis. feria ij. luna. j. inditione. iij. Et reuerſa eſt in domū ſuaz anno chriſti vt. ſ̄. iij. nonas Julij ſabbato. luna. iiij. inditione. iij. Ante initium illius euāgelij ſcribit. ſ. Lu. qn̄ angelꝰ in annūciatiōe dn̄i dixit ad Mariā matrez chriſti. Et ecce Eliſabeth cognata tua ⁊ ipſa ꝯcepit filiū in ſenectute ſua: ⁊ hic eſt mē ſis ſextus illi q̄ vocatur ſterilis: qꝛ nō erit īpoſſibile apud deū omne verbum. Dixit aūt Maria: Ecce ancilla dn̄i fiat mihi ſm̄ verbuz tuum: ⁊ diſceſſit ab ea angelꝰ: ⁊ ſtatim ſequit̄. [Exurgens Maria] .ſ. de loco in q̄ erat qn̄ angelꝰ ad eam venit [⁊ abijt in montana] Lyra qꝛ locꝰ vbi hītabat zacharias erat altioꝛ q̄ galilea a q̄ receſſit Maria [cū feſtinatiōe] Ly. vt oñderet q̄ virgo nō debet moꝛari in loco publico nec ibi ꝯhere colloquia [in ciuitatē iuda] .id ē hieruſalē [⁊ ſalutauit Eliſabeth] Lyra: quia erat humillima: ⁊ quia ad eius obſequiuz venerat [⁊ factū eſt vt audiuit ſalutationē marie eliſabeth exultauit infans in vtero eiꝰ] Hoꝛ. ſicut illa aduentū marie: ſic iſte aduētū dn̄i ſenſit Hoꝛ. Ecce q̄ magne virtutis eſt btē marie virginis ſalutatio: qꝛ ꝯfert gaudiū: ꝯfert ⁊ ſpm̄ſctm̄: ꝯfert ⁊ reuelationē ſecretoꝝ diuoꝝ: ꝯfert ⁊ ꝓphecie actū: ⁊ ideo certe libent̄ ſalutāda eſt ꝑpter reuelationis lucrū. Bn̄ ḡ maria potuit oꝛe ſalutare: q̄ ſalutē habebat invētre ⁊ ī coꝛde [⁊ repleta eſt ſpūſctō eliſabeth ⁊ exclamauit voce magna] Ly. iſta magnitudo vocis

ilico os eius ⁊ lingua eius: ⁊ loq̄batur benedicens deuz. Et factꝰ eſt timoꝛ ſuper omēs vicinos eorum: ⁊ ſuper omnia montana iudee diuulgabant oīa verba hec. Et poſuerunt omnes qui audierant in coꝛde ſuo dicentes: Quis putas puer iſte erit etenim manꝰ domini erat cum illo. Et zacharias pater eius repletus eſt ſpiritu ſancto ⁊ ꝓphetauit dicens: Benedictus dominꝰ deus iſrael: qꝛ viſitauit ⁊ fecit redemptionē plebis ſue.

In feſto viſitationis Marie virginis. Euangeliū. Lu. I

In illo tempoꝛe. Exurgens autem maria abijt in montana cum feſtinatione in ciuitatem iuda ⁊ intrauit domū zacharie ⁊ ſalutauit eliſabeth. Et factum eſt vt audiuit ſalutationem marie eliſabeth: exultauit infans in vtero eius: ⁊ repleta eſt ſpirituſancto eliſabeth: et exclamauit voce magna ⁊ dixit

intelligenda eſt tam ratione deuotionis q̃ ſoni exterioꝛis[Benedicta tu inter mulie-res].id eſt.ſuper omnes mulieres [⁊ bene-dict⁹ fruct⁹ ventris tui] Unde in pſ̃.cxvij Benedictus qui venit in nomine dñi deus dñs ⁊ illuxit nobis [⁊ vnde mihi hoc vt veniat mater do mini mei ad me .] Ly.iſta eni nõ po-terat ſcire niſi p̱ re-uelationē ſpũſſan-cti[ecce eni vt facta eſt vox ſalutationiſ tue in aurib⁹ meis exultauit in gaudio ĩfans ĩ vtero meo] Ly. Eliſabeth per ſpm̃ſctm̃ cognouit q̃ illa exultatio fu-it ꝓpter p̃ſentiã do mini in vtero virgi nali [⁊ beata q̃ cre-didiſti] Ly. qꝛ per aſſenſum fidei ↄce-pit [qm̃ p̃ficient in te que dicta ſunt ti-bi a dño] Ly . ad angelũ nũciantē[⁊ ait Maria: Magni ficat aĩa mea] Ly. non tm̃ labia mea: [dñm]cui debetur laus,⁊ honoꝛ[⁊ ex-ultauit] Hoꝛ.nõ pi gritauit : vtꝫ Aba-chuc.iij. Exultabo ĩ deo ieſu meo[in deo] nõ in mũdo. Unde pſ̃.lxxvj. Renuit ↄſo-lari anima mea memoꝛ fui dei ⁊ delectatus ſum[ſalutari meo]qui eſt meus ꝓpꝛius fi-lius per generationē ⁊ ſaluatoꝛ omniũ per ſuam paſſionem.

¶ Poſtilla.

Venit Jeſus in partes ceſaree. ⁊c. Mat.xvi. Hiſtoꝛia huius euãgelij facta eſt ãno chꝛiſti. xxxij.iiij. kal. Augu.feria.iij.luna.xij.inditiõe.v. Ante initiũ illius euangelij ſcribit.ſ. Mat.ĩ eo. ca.q̃ chꝛiſtus dixit diſcipulis ſuis. Cauete a fermento phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ:at illi co gitabant inter ſe dicentes:quia panes non

Benedicta tu inter mulieres : et benedictus fructus ventris tui. Et vnde mihi hoc vt mater do-mini mei veniat ad me? Ecce eni vt facta eſt vox ſalutationis tue ĩ auribus meis: exultauit in gau-dio infans in vtero meo. Et bea-ta que credidiſti:quoniam perfi-cientur in te que dicta ſunt tibi a domino. Et ait maria: Magnifi-cat anima mea dominũ. Et exul-tauit ſpiritus meus in deo ſaluta ri meo.

In feſto ſancti Petri apoſtoli Euangelium Mat. XVI.

In illo tem-pore. Uenit ieſus in par tes ceſaree philippi: ⁊ interroga-bat diſcipulos ſuos dicens: Quē dicunt homines eſſe filium homi nis? At illi dixerunt: Alij iohan-

accepimus. Sciens autem Jeſus dixit:q̃d cogitatis int̃ vos modice fidei quia panes non habetis. Nondũ intelligitis neq̧ re-coꝛdamini q̃nq̧ panũ ⁊ q̃nq̧ miliũ hominũ et q̃t cophynos ſumpſiſtis:neq̧ ſeptem pa num ⁊ quatuoꝛ mi lia hominũ: ⁊ quot ſpoꝛtas ſumpſiſtis: quare non intelligi tis: quia non de pa ne dixi vobis. Ca-uete a fermẽto pha riſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ. Tunc intellexerũt quia non dixerat ca uendũ a fermẽto pa nũ : ſed a doctrina phariſeoꝝ ⁊ ſadu-ceoꝝ. Tunc ſtatim ſequit̃ euange.ho-dier.[Uenit Jeſuſ in p̃tes ceſaree phi lippi] Ly. ceſarea philippi eſt ciuitas ĩ termis iudee quã philippus filius he rodis ĩnouauit ⁊ re edificanit que anti-quitus dicta eſt la-chis:ſed poſtmodũ noĩauit eam ceſare-am in honoꝛē tybe rij ceſaris qui dedit ei quartam partem regni:vt dicit Joſe phus. Dicit̃ etiam ceſarea philippi ad differentiã alterius ci-uitatis que dicit̃ ceſarea paleſtine:vbi Coꝛ nelius centurio manſit:vt patet Act̃.x.[et interrogabat diſcipulos ſuos] Ly.non ig-noꝛans quid crederēt vel quid rñderent:ſꝫ vt eoꝝ fideli ↄfeſſione ↄuenienti⁹ ſolidarēt in fide[Quem dicunt hoĩes eſſe filiũ homi nis] Ly.id eſt.turbe vulgares:quia de ip ſo erant varie opiniones in populo[At il-li dixerunt:Alij Johã.bap.]cuius opinio nis fuit herodes ⁊ ſui ſequaces:vtꝫ. Mat. xiiij. Audiuit herodes famam Jeſu : ⁊ ait pueris ſuis:hic eſt Johannes bap.ipſe ſur-rexit a moꝛtuis:⁊ ideo virtutes operant̃ in

nem baptiſtā: alij aūt heliam: alij
vo hieremiā: aut vnū ex ꝓphetiſ
Dicit illis ieſus: vos aūt quez me
eſſe dicitis? Reſpondēs ſimon pe
trus dixit: Tu es chriſtus filius
dei viui. Reſpondens autē ieſus
dixit ei: Beatus es ſimon bario
na: qꝛ caro ⁊ ſanguis non reuela
uit tibi: ſed pater meuſ q̄ in celis
eſt. Et ego dico tibi: qꝛ tu es pe
trus. ⁊ ſuper hanc petram edifica
bo eccleſiam meam: ⁊ porte infe
ri non p̄ualebunt aduerſus eam.
Et tibi dabo claues regni celorū
et quodcūqꝫ ligaueris ſuper ter
ram erit ligatū ⁊ in celiſ: ⁊ q̄dcūqꝫ
ſolueris ſuper terram erit ſolutū
et in celis.

In feſto ſancte Margarethe
virginis ⁊ martyris. Euangeliū

In illo tem-
pore. Dixit Jeſus diſci
pulis ſuis parabolam hanc. Si
mile eſt regnum celorum theſau
ro abſcondito i agro ⁊c̄. Hoc euā
gelium cum ſua poſtilla quere in
fra in cōmuni ſanctoꝝ de virgini
bus.

eo [alij autem Heliam] ꝓpter zelum veri
tatis [alij vo Hieremiā] ꝓpter patientiaz
in aduerſis [aut vnū ex ꝓphetis: vos autez
quem me eſſe dicitis] Ly. q. d. Si alij er
rant opinione falſa: vos tamen non debetiſ
errare q̄ tamdiu me
cum fuiſtis: ⁊ meaz
doctrinā freq̄nt̄ au
diuiſtis: ⁊ miracula
tanta vidiſtiſ [Re
ſpondēs Petr⁹ di
xit] Ly. Petrus
tanq̄ p̄ncipal' inter
alios ꝓ ſe ⁊ ꝓ alijs
dedit reſponſum.
[Tu es chriſtus]
Ly. qui interpreta
tur vnctus: ⁊ ſic cō
fitetur eius huma
nitatem [filiuſ dei]
ſcilicet naturalis et
non adoptiu⁹ ſicut
alij: ⁊ per conſeq̄ns
eiuſdem nature cuz
deo patre: ⁊ ſic con
fitetur veritatem di
uine nature ⁊ hu
mane in eodem ſup
poſito [viui] hoc
addit ad differenti
am illorum qui co
lebantur tanq̄ dij
a gentibus vt her
cules ⁊ iupiter ⁊ ſic
de alijs [Reſpon
dens autem Jeſus
dixit: Beatus es ſi
mon bariona] id ē
filius Johannis.
Unde Hieronym⁹
dicit q̄ deberet di
ci bariohāna. Bar
enim idez eſt quod
filius. Johāna qua
ſi filius Johannis:
ſm illud Johan. xxj. Simon Johannis di
ligis me plus his: ſed ſcriptorum vicio de
prauatum eſt: dicitur autem hic Beat⁹ es
Simon bariona: quia ſcilicet confeſſio vere
fidei ducit ad beatitudinē [quia caro ⁊ ſan
guis non reuelauit tibi] Ly. id eſt. homo
mortalis non docuit te iſtam veritatē [ſed
pater meus] ⁊ per conſequens tota trinitaſ
quia indiuiſa ſunt opera trinitatis [⁊ ego
dico tibi: quia tu es Petrus] Ly. id eſt:
confeſſor vere petre
qui eſt chriſtus [⁊
ſup hanc petram]
quam confeſſus es
id eſt. ſuper chri
ſtum [edificabo ec
cleſiam meaz: ⁊ por
te inferi] id eſt. ꝑ
ſecutiones tyran
norum ⁊ inſultus ⁊
temptationes ſpiri
tuum immūdorum
[non preualebunt
aduerſus eam] a ve
ra fide ſubuerten
do [⁊ tibi dabo cla
ues regni celoruz]
Ly. iſte claues nō
ſunt materiales ſed
poteſtas ſpiritualiſ
que duplex ē. Una
eſt poteſtas ſpiritu
alis diſcernēdi pec
catum a non pecca
to: ſicut in veteri le
ge ſacerdotes iudi
cabant inter lepraz
et non lepraz. Alia
clauis eſt poteſtas
admittendi ad re
gnum vel excluden
di ſm verum iudi
cium prehabitum:
quia debent indig
ni excludi: ⁊ digni
recipi [⁊ quodcūqꝫ
ligaueris] Scꝫ ra.
claue non errante.
[ſuper terram] Ly
ra. ſcilicet cum de
bito vſu clauium: [erit ligatum ⁊ in celis
⁊ quodcunqꝫ ſolueris ſuper terram erit ſo
lutum ⁊ in celis] id eſt. deus aliud appro
bat in celis.

In feſto ſancte Marie magdalene. Euange. Lu. VII.

IN illo tempore. Rogabat ieſuz qdā phariſeꝰ vt māducaret cum illo. Et ingreſſus domū pharisei diſcubuit. Et ecce mulier q̄ erat ī ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ ieſus accubuit ī domo phariſei attulit alabaſtrū vnguēti ⁊ ſtās retro ſecus pedes eiꝰ lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ ⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabat̄ pedes eiꝰ: ⁊ vnguēto vngebat: vidēs āt phariſeꝰ q̄ vocauerat ipm: ait intra ſe dicēs: Hic ſi eſſz ꝓpha ſciret vtiq̄ q̄ ⁊ q̄lis ē mulier q̄ tangit eū q̄ peccatrix ē. Et rn̄dēs ieſus dixit ad illū: Simon habeo tibi aliq̄d dicere. At ille ait: Mgr̄ dic. Duo erāt debitores cuidā feneratori: vnꝰ debebat denarios q̄ngētos: ⁊ aliꝰ q̄nq̄ginta. Non hn̄tibꝰ

Poſtilla.

ROgabat Jeſum quidā phariſeus. Lu. vij. Mat. xxvj. Mar. xiiij. Johan. xij. Hiſtoria huiꝰ euāge. facta eſt āno xp̄i. xxxiij. ydus Decēb. feria. vj. luna. xiiij. indi. iiij. Ante īitiū illiꝰ euāge. ſcribit. ſ. Lu. in eo. c. q̄ xp̄us dixit phariſeis ⁊ ſcribis: Uenit enī Johānes bap. neq̄ māducās panē neq̄ bibēs vinū: ⁊ dicit̄ demonium hz: venit filius hoīs māducās ⁊ bibens: ⁊ dicit̄: ecce hō vorator ⁊ bibēs vinū: amicus publicanoꝝ ⁊ pctōꝝ. Et tūc ſequit̄ euā. ho. [Rogabat ieſuz q̄dam phariſeus vt māducaret cū illo: et ingreſſus domuz phariſei diſcubuit] Ly. legit̄ aūt chriſtū māducaſſe cum pctōribꝰ vt eos ad penitētiā induceret vt habet̄ Mat. ix. Itē cū amicis ⁊ familiaribꝰ: vt eorum deuotionē augmentaret: vt dz Jo. xj. de martha ⁊ maria magdalena. Itē cū cogātis paupibꝰ vt coꝝ inopiā ſuppleret: vt habet̄ Jo. ij. de nuptijs vbi deficiente vino xp̄s aquā mutauit in vinū. Itē cum phariſeis ſupbiētibꝰ: vt coꝝ ſupbiā ꝯfutaret: ꝑut h̄ habet̄ vt videbit̄ in ꝓſeq̄ndo [et ecce mulier] Hoꝛ. ſ. maria magdalena: ſed nō noīat̄ h̄: q̄z adhuc erat in ſtatu culpe ſm̄ opinionē hoīum [q̄ erat ī ciuitate] Ly. vbi multi hoīes ſunt: ex q̄ ꝯuincit̄ q̄ multos attraxerat ad pctm̄ [peccatrix] Ly. ſed iam d̄ pctis plene ⁊ ꝑfecte ꝯtrita [vt cognouit q̄ ieſus] . i. ſaluatoꝛ [accubuiſſet ī domo phariſei attulit] . ſ. ſtatim [alabaſtrū vnguēti] . i. alabaſtreū vnguento plenū [⁊ ſtans retro] Ly. q̄z ꝓ verecūdia ſui peccati nō audebat ſe anteponere [lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ] Ly. ex q̄bꝰ patet magnitudo ꝯtritionis ex q̄ tm̄ fleuit q̄ potuit lauare pedes vniꝰ hoīs nudis pedibꝰ incedentis [⁊ capill̄ capit̄ ſui tergebat] Ly. q̄bꝰ ante ad cōpoſitionē vultꝰ eiꝰ abuſa fuerat [⁊ oſculabat̄ pedes eiꝰ] vt totum ſeruiret in penitentia: q̄cq̄d ex ſe deū ꝯtēpſerat ī culpa: ſz q̄ dicit Gre. [⁊ vnguēto vngebat] Ly. ad refrigeriū caloris ⁊ mitigationē doloris ex labore itiner̄: Unde Gre. Unguentū q̄d ſibi turpit̄ exhibuerat: hoc iaz deo laudabiliter offerebat. [vidēs aūt phariſeus] Hoꝛ. ad ꝑdictā mulierē ploꝛātē nec cōpatiēs [ait intra ſe] . ſ. occulte ꝯtra hoſpitē ſuū murmurando [dicēs: Hic ſi eſſet ꝓpha] verum ſciens occulta [ſciret vtiq̄ q̄ ⁊ q̄lis ē mulier] Hoꝛ. q̄ eſt ī ꝑſona ⁊ q̄lis ē in vita [q̄z peccatrix ē] ⁊ nō deberet ſe tāgi ꝑmittere ab ea [⁊ rn̄dēs ieſus] Hoꝛ. ſ. cogitatiōi eiꝰ: q̄ ſoli deo nota ē in q̄ oñdit ſe plꝰ q̄ ꝓphaz. Unde pſ̄. xciij. Dn̄s ſcit cogitatiōes hoīm [Simō habeo tibi aliq̄d dicere: at ille ait: Mgr̄ dic: Duo debitores erāt cui. fenera.] Hoꝛ. ſenſus litteralis planꝰ ē. Myſtice feneratoꝛ iſte deū ſignificat: q̄ ꝓ culpa momētanea penā eternā exigit: ⁊ ꝓ donis grārū exigit meritum bonoꝝ operū [duo debitores] Hoꝛ. duo ſta

illis vñ redderēt donauit vtriſq3 q̃s ergo eū plus diligit: Reſpondens ſimon dixit: Eſtimo quia is cui plus donauit at ille dixit: Recte iudicaſti: ⁊ ꝯuerſus ad mulierem dixit ſimoni: vides hanc mulierē: intraui in domū tuā: aquaꝫ pedibꝰ meis nō dediſti: hec autē lachrymis rigauit pedes meos ⁊ capillis ſuis terſit: oſculū mihi nō dediſti: hec aūt ex q̃ intraui nō ceſſauit oſculari pedes meos: oleo caput meū nō vnxiſti: hec aūt vnguēto vnxit pedes meos: ꝓpter qđ dico tibi remittunꝶ ei pctā mlta. qm̄ dilexit multū. Cui aūt minus dimittiꝶ: minꝰ diligit. Dixit aūt ad illā. Remittunꝶ tibi pctā tua. Et ceperūt q̄ ſimꝉ accūbebāt dicere intra ſe. Quis ē h̄ q̄ etiam pctā dimittit: Dixit aūt ad mulierem: Fides tua te ſaluā fecit vade in pace.

In feſto ſancti Jacobi apoſtoli. Euangelium. Mat. XX.

In illo tempore: Acceſſit ad ieſum

tus pctōꝝ [erant cui. fene.] .i. deo [vnꝰ debebat ei denarios q̃ngentos ⁊ aliꝰ q̃nq̃ginta] ſcꝫ q̄ plus peccauerat [nō habentibꝰ illꝰ vnde redderēt] q2 nullus pctōꝝ a debitis pōt abſolui ꝓprijs viribꝰ abſq3 grā: vt patet Joh. xv. Sine me nihil poteſtꝭ facere [donauit vtriſq3] .i. ꝯdonauit [q̃s ḡ eū plꝰ diligit: reſpondēs ſimon dixit: eſtimo q2 is cui plꝰ donauit] .i. cōdonauit relaxando [at ille di. recte iudicaſti] q2 ſicut dič Greg. Dū creſcunt dona: creſcūt ⁊ rōes donoꝝ [⁊ ꝯuerſus ad mulierē] Gor. ꝑ miſericordiā: deus enī a pctōribꝰ auertit faciē ſuā: ſm̄ illud Deut. 32. Abſcondā faciē meam ab eis: ſed ad penitētes ſe ꝯuertit: vt patet zach. j. Conuertimini ad me ⁊ ego ꝯuertar ad vos [dixit Simoni. Uides hāc mulierem: intraui in domū tuam: aquā pedibus meis non dediſti] Ly. q̄ tñ erāt lutoſi ſeu pulueriꝫati: eo ꝙ ſine calciamētis incedebat [hec aūt lachrymis rigauit pedes meos: ⁊ capillis capitꝭ ſui terſit: oſculū mihi non dediſti] Ly. qđ eſt amicitie ſignū [hec aūt ex q̃ intraui nō ceſſauit oſculari pedes meos] q.d. non ſolum vnū oſculū dedit mihi ſed multiplex [oleo caput meū nō vnxiſti] Gor. qđ ſolet fieri in ſignū leticie ⁊ hylaritatꝭ ſm̄ illud pſ. xliiij Unxit te deꝰ deus tuꝰ ⁊c̄. [ꝓpꝰ qđ dico tibi: remittunꝶ ei pctā multa] .ſ. mulieri penitēti [qm̄ dilexit multū] .j. Pe. iiij. Charitas opit multitudinē pctōꝝ: vtꝫ Prouerbio. x. Uniuerſa delicta opit charitas [Cui aūt minꝰ dimittiꝶ: minꝰ diligit] Ly. Remiſſio ei culpe aut nulla ē: aut totalis ſimul: ſed remiſſio pene fit ꝑ partes ⁊ nō tota ſimul: ꝺ cōmuni curſu lꝫ aliq̄n fiat tota ſimul ꝓpꝰ feruorē penitētꝭ ⁊ ex libalitate dei: ⁊ hoc ī ꝓpoſito ī hac muliere: idō ſequiꝶ [remittunꝶ tibi peccata tua] Ly. nō ſolū q̄tū ad culpā: ſꝫ etiam q̄tū ad penā ex vehemēti amore dei et horrore pcti p̄teriti. Gor. ⁊ poniꝶ h̄ pñs ꝓ p̄terito [remittunꝶ] .i. remiſſa ſunt [⁊ ceperūt q̄ ſimul accūbebāt dicere intra ſe: quis eſt h̄ q̄ etiā pctā dimittit:] Ly. hec dicebāt q2 videbāt tātū hūanitatē exterius apparentē: ſꝫ igrabāt deitatē interiꝰ latētē que pctā pōt dimittere [dixit aūt ad mulierem: fides tua] Gor. i. fides tibi a deo infuſa [ſaluā te fecit] Uñ Beda. Fides te ſaluaꝫ fecit: q2 qđ petijt poſſe ſe accipe non dubitauit [vade in pace] Gor. i. in q̄ete ⁊ a ceſſatiōe a vitijs: vtꝫ Rom. v. Juſtificati ex fide pacē habea[mus]

Acceſſit ad Jeſum mr̄ fil. ⁊c̄. Poſtilla. Matth. xx. Mar. x. Lu. xxij. Hiſto. huiꝰ euāg. facta ē āno xpi. xxxiij. xvij. kal. aplis. fe. iiij. lūa.

mater filioꝝ zebedei cum filijs ſuis adorans ⁊ petēs aliquid ab eo qui dixit ei: q̄d vis? Ait illi. Dic vt ſedeant hi duo filij mei vnꝰ ad dexteram alius ad ſiniſtraꝫ tuam in regno tuo. Reſpondēs autem ieſus dixit: Neſcitis quid petatis poteſtis bibere calicem queꝫ ego bibiturus ſum? Dicunt ei: Poſſumus: Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: ſedere autem ad dexteram meam vel ſiniſtrā nō ē meum dare vobis: ſed quibus paratum eſt a patre meo.

Vincula ſancti Petri. Euangeliū. Venit ieſus in partes ceſaree philippi ⁊c̄. Hoc euangel. cum ſua poſtilla quere ante ī feſto ſancti Petri et Pauli apoſtoloꝝ.

In inuentione ſancti Stephani. Euangelium Mat. V.

vj. inditione. vj. Ante initium illius euangelij ſcribit ſanctus Mat. in eo. c. Aſcendens Jeſus hieroſolymā aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto ⁊ ait illis: Ecce aſcendimus hieroſolymā ⁊ filius hominis tradet̄ ꝑncipibus ſacerdotū ⁊ ſcribis: ⁊ ꝯdēnabūt eū morte: ⁊ tradent eū gentibꝰ ad illudendum: ⁊ flagellandū et crucifigenduꝫ: et tertia die reſurget. Tunc ſtatim ſequitur euāge. ho. [Tunc acceſſit ad Jeſū] Ly. iudei eſtimabāt xp̄ꝫ per ꝓphetas ꝓmiſſum regnaturū tp̄aliter in hieruſalem: q2 ſcripturas de regno xp̄i corꝑalit̄ intelligebāt: ⁊ ideo regnū ablatū a iudeiſ ꝑ romanos credebant ſibi reſtituenduꝫ ꝑ xp̄m: ꝓpt̄ q̄d dicebāt xp̄o Act. j. Dn̄e ſi ī tp̄e hoc reſtitues regnū iſrael ⁊c̄. ⁊ hoc Ja. ⁊ Jo. filij zebedei ⁊ mat̄ eoꝝ audientes xp̄m poſt mortem tertia die reſurrectuꝝ: crediderūt ipſum īmediate poſt reſurrectionē regnaturum ī hieruſalē temporalit̄: ⁊ ideo cupientes ei eſſe collaterales pre ceteris: quia erant eius cognati informauerūt matrem ſuam de petitione ſequenti: ⁊ hoc eſt q̄d hic dicitur: tunc audita reſurrectōe chriſti futura [Acceſſit ad Jeſum mater filioꝝ zebedei] Ly. non enī primo petijt ī ſpeciali: ſed tm̄ in generali: vt ꝯceſſione facta in generali primo: poſtea non poſſet ſibi denegare in ſpeciali [qui dixit ei: Quid vis?] Ly. non querit vt inſciꝰ: ſed vt petitio ſua ꝯuenientius oſtendatur irrationabilis [Ait illa. Dic vt ſedeant hi duo filij ⁊c̄] Ly. id eſt. ſint tibi collaterales ⁊ maioreſ in regno tuo poſt te: quod quidem regnuꝫ credebāt temporale vt dictum eſt. Non eſt mirum ſi talia apoſtoli credebant ⁊ appetebant qui adhuc carnales erant nondum illuminati perfecte nec confirmati per gratiam ſpiritꝰ ſancti [Reſpondēs autem Jeſus dixit: Neſcitis quid petatis] Ly. Reſpondit filijs ⁊ non matri: quia ſciebat eaꝫ miſſam a filijs ⁊ informatam de petitione facienda pro eis [poteſtis bibere calicem quem ego bibiturus ſuꝫ] Lyra. id eſt. ſuſtinere mortem ignominioſam ⁊ crudeleꝫ: quā ego paſſurus ſum ⁊ per quam debeo venire non ad regnuꝫ temporale vt creditis: ſed eternū [Dicunt ei Poſſumꝰ] Ly. loquuntur ſicut inexperti ꝓprie fragilitatis q̄d patuit per effectuꝫ q2 ī paſſione chriſti fugerunt pre timore mortis [Ait illis: Calicem quidē meum bibetis]. id eſt. paſſionen pro me ſuſtinebitis. Ly. quia Jacobus propter chriſtum ab Herode occiſus eſt: vt habetur Act. j. Johannes in dolium feruentis olei propter chriſtum miſſus eſt: inſuper fuit etiam miſſus in exiliuꝫ propter chriſtuꝫ: ⁊ ſic patuit ꝙ habuit ꝓmptam voluntatem moriendi propter chriſtum [ſedere autem ad dexteram meam vel ſiniſtram non eſt meum dare vobis] Lyra in illo ſtatu in quo eſtis. id eſt. nondum humilitatis ⁊ carnalibus [ſed quibus paratū eſt a patre meo] Ly. vere humilibus ⁊ ſpiritualia ſapientibus.

Vos eſtis ſal terre. ¶ Poſtilla. Matth. v. Mar. ix. Lu. xiiij. Di

ſtoria huius euangelij facta eſt anno chri-
ſti.xxxij.ij.ydus Julij .feria.v.luna.xvj.
inditione.iiij. Ante initiū huius euangelij
ſcribit ſanctus Mat.in eo.c.q̄ chriſtus di
xit diſcipulis ſuis: Beati eſtis cum maledi
xerint vobis homi-
nes: ⁊ perſecuti vos
fuerit ⁊ dixerint oē
maluȝ aduerſū vos
mentiētes ꝓpē me
Gaudete ⁊ exulta-
te: q̄m merces ve-
ſtra copioſa eſt ī cel'
Tunc ſequit̄ euan
geliū hodier. [Vos
eſtis ſal terre] Ly.
Sicut enim ſale cō
diuntur omnia ciba
ria ita diſcretione p̄
latorum debent di-
rigi ⁊ ordinari om-
nia facta ſubditorū
[qḋ ſi ſal euanue-
rit].id eſt.ſi diſcre-
tio in prelatis defe-
cerit[in quo ſaliet̄]
Lyra.quaſi diceret
in nullo opera ſub-
ditorū condient̄ ſeu
dirigentur[ad nihi
lum valet vltra:ni-
ſi vt mittatur foras
vt conculcet̄ ab ho
minibus] Lyra.q2
talis debet repelli
a prelatione ne offi-
cium prelatorum in
conſpectu hominū
reddatur vile[vos
eſtis lux mundi] Lyra. ſicut enim lux eſt
manifeſtatiua omniū colorum: ſic prelati p
intelligentiam ſacre ſcripture debent ex of
ficio notificare omnia opera virtutum[non
poteſt ciuitas abſcondi ſupra montem poſi
ta] Lyra.quia bonus prelatus in pſecutio
ne non debet ſe abſcondere ſed ad defenſio
nem gregis ſe manifeſte oſtendere[neq̧ ac
cendunt] Hor.lumine ſcientie[lucernaȝ]
id eſt.prelatum. Unde pš. cxxxj. Paraui
lucernam chriſto meo [⁊ ponunt eam ſub

In illo tem-
pore. Dixit ieſus diſcipu
lis ſuis. Vos eſtis ſal terre quod
ſi ſal euanuerit in quo ſaliet̄: ad
nihilum valet vltra niſi vt mitta
tur foras ⁊ conculcetur ab homi-
nibus. Vos eſtis lux mūdi. Nō
poteſt ciuitas abſcōdi ſupra mon
tem poſita: neq̧ accendunt lucer
nam ⁊ ponunt eam ſub modio ſ;
ſuper candelabruȝ: vt luceat om
nibus qui in domo ſunt. Sic luce
at lux veſtra coram hominib9 vt
videant opera veſtra bona ⁊ glo
rificent patrem veſtrum qui ī ce-
lis eſt. Nolite putare quoniā ve-
ni ſoluere legem aut prophetas
non veni ſoluere ſed adimplere.
Amen quippe dico vobis donec
tranſeat celum ⁊ terra: iota vnuȝ
aut vnus apex non preteribit a
lege donec oīa fiant: qui ḡ ſolue-
rit vnū de mandatis iſtis mimis

modio] Hor.vt celetur lux veritatis timo-
re perſecutionis iminentis vel ꝓuſillanimi
tate cordis[Sed ſuper candelabr̄ vt luce
at omnibus qui in domo ſunt].id eſt.ī mū
do ſunt generaliter[ſic luceat lux veſtra co
ram hominibus vt
videant opera ve-
ſtra bona ⁊ glorifi-
cent patrem veſtrū
qui in celis eſt] Ly
ra.quia non debet
de hoc ꝓpriam glo
riam querere: ſȝ glo
riam dei ⁊ edificati
onem populi[No-
lite putare quoniaȝ
veni ſoluere legem
aut ꝓphetas nō ve
ni ſoluere ſed adim
plere] Horra. To-
tam continentiā ve
teris teſtamēti chri
ſtus hic comprehē
dit in duobus: ſcili
cet in lege ⁊ ꝓphe-
cia. Lex enim erat
in declinando ma-
lum: ꝓphecia in fa
ciendo bonū: ⁊ illa
duo chriſtus pleniſ
ſime impleuit[Amē
quippe dico vobis
donec tranſeat celū
et terra] Horra. id
eſt.mutant̄ elemen
ta ab hac mutabili
forma ī imutabileȝ
ſcilicet anteq̄ finia
tur iſte mundus[io
ta] enī eſt minima littera inter alias ⁊ vno
ductu fit[aut vnus apex] Apex eſt particu
la littere que ponitur in ſummitate littere
ad diſtinctionem ⁊ ſm hoc exponit Augu
ſtinus q̄ nec minimū preceptum nec mini-
mi precepti particula [non preteribit a le-
ge donec omnia fiant] Hor.id eſt.nō rema
nebit q̄n impleatur ſuo tempore[qui ḡ ſol-
uerit vnū de mandatis iſtis minimis] Hor
ra.id eſt.de mādatis decalogi: que dicunt̄
mīma: quia ad vitam incipientiū ꝑtinētia

[ꝛ docuerit ſic hoĩes] Hor. ſic ſoluere ho-
mines ſicut ipſe ſoluit [minimus vocabitur]
Hor. id eſt. viliſſimus reputabit ab his qui
ſunt [in regno celo
rum: q̃ autẽ fecerit
et docuerit: hic ma
gnus vocabit in re-
gno celoꝝ] Hor. p
adeptionẽ aureole
¶ Poſtilla.

Intrauit Je
ſus in q̃
dam caſtel-
lum ꝛc. Lu. x. Hi-
ſtoria hui⁹ euãgel.
facta eſt anno chri-
ſti. xxxi. iiij. nonas
Decẽb. feria. ii. lu
na. ix. indi. iiij. An
te initiũ hui⁹ euan-
ge. ſcribit. ſ. Lu. in
eo. c. q̃ ſeptuagin-
taduo diſcipuli q̃s
xp̃s miſit ad p̃dicã-
dum reuerſi ſunt ad
xp̃m cum gaudio di
centes: Dñe etiam
demonia ſubijciun
tur nob in noĩe tuo
Et ait illiſ. Ecce de
di vob p̃tãtẽ calcã-
di ſup ſerpentes ꝛ
ſcorpiones: ꝛ ſuper
omnẽ virtutẽ inimi
ci: ꝛ nihil nocebit
vobis: verũtamen ĩ
hoc nolite gaudere
quia ſp̃ũs vob ſub-
ijciunt: gaudete au
tem q̃ noĩa vr̃a ſcri
pta ſunt in celis.
Tunc poſtmodum
ſequit euange. ho.
[Intrauit Jeſus in
q̃dam caſtellum]
Ly. i. Bethaniã [ꝛ mulier quedam Mar
tha noĩe excepit illum in domũ ſuaz] Ly.
ad illã domũ xp̃s freq̃nt diuertebat ꝛ ſecu-
re: tum⁹ ꝓpt deuotionẽ ibi habitantiũ: tum
q: plura bñficia eis ɔtulerat: q: ipſam mar

et docuerit ſic homines: minim⁹
vocabitur in regno celorum q̃ au
tem fecerit ꝛ docuerit: hic magn⁹
vocabitur in regno celoꝝ.

In feſto ſancti Laurentij mar
tyris. Euange. Amen amen dico
vobis: Niſi granũ frumẽti ca. ꝛc.
Hoc euange. cum ſua poſtilla q̃re
infra in cõmuni ſanctoꝝ de vno
martyre.

In feſto aſſumptionis Marie
virginis. Euange. Lu. X.

In illo tem-
pore. Intrauit ieſus in
quoddam caſtellum. Et mulier
quedam martha nomine excepit
illum in domũ ſuam: ꝛ huic erat
ſoror nomine maria: que etiã ſe-
dens ſecus pedes domini audie-
bat verbũ illius. Martha autem
ſatagebat circa freq̃ns miniſteri-
um: q̃ ſtetit ꝛ ait: Dñe nõ eſt tibi
cure q̃ ſoror mea reliq̃t me ſolaz
miſtrare: dic ergo illi vt me adiu-
uet: ꝛ reſpondens dixit illi dñs.
Martha martha ſollicita es ꝛ tur
baris circa plurima. Porro vnuz
eſt neceſſariũ: Maria optimã par
tem elegit que nõ auferet ab ea.

tham a ꝓfluuio ſanguis ſanauerat ſm Am
bro. ꝛ mariã a demonijs liberauerat: ꝛ ei oĩa
pctã dimiſerat [ꝛ huic erat ſoror noĩe ma-
ria q̃ etiã ſedẽs ſec⁹
pedeſ dñi audiebat
verbũ illi⁹] Ly. in
tenta opib⁹ vite ɔtẽ
platiue. [Martha
aũt ſatagebat cir-
ca freq̃ns miſteriũ]
ſcꝫ occupata in opi-
bus vite actiue [q̃
ſtetit] Ly. q̃ſi feſſa
labore miſterij diſ-
currẽdo p domũ vt
xp̃us ꝛ ei⁹ diſcipu-
li cẽnt ɔuenient re
cepti [ꝛ ait: Dñe ñ
eſt tibi cure q̃ ſoror
mea reliq̃t me ſolaz
miſtrare] Ly. ɔq̃-
rens d̃ ocioſitate ſo
roris ſue: ꝛ de chri-
ſti negligentia hoc
pmittẽtis [ꝛ reſpõ-
denſ dixit illi dñs]
excuſando mariam
Inuenit aũt maria
accuſata ſm Lyrã
tripliciter. Primo a
phariſeo d̃ temeri-
tate: eo q̃ xp̃m teti-
git recũbentẽ vt pa
tet Lu. vij. Scdo
a ſorore ꝓ ocioſita-
te vt habet h. Ter
tio a iuda de ꝓdi-
galitate: eo q̃ p̃cio
ſum vnguentũ effu
dit ꝛ pedes ieſu vn
xit: vt habet Johã.
xij. ꝛ maria patient
tacuit: ꝛ ſemp eam
xp̃s excuſauit. Pri
mo oſtendẽs phari
ſeo q̃ factũ marie ñ erat temeritatꝭ: ſꝫ ɔtri-
tionis ꝛ deuotiõis. 2° oñdit ſorori q̃ ſeſſio
marie ñ erat ocioſa: ſꝫ meliorib⁹ actib⁹ ap-
plicata. 3° oñdẽs iude ꝛ alijs diſcipl'is q̃ il
la effuſio vngẽti ñ erat ꝓdigalitatis: ſꝫ pie-

tatis dicens: Sinite illam. Bonū eni opuſ operata eſt in me [Martha martha ſollicita es] Glo. repetitio ſignū eſt dilectiōis vel mouēde intentionis .ſ. vt audiret attenti⁹ [⁊ turbaris erga plurima] Ly. qꝛ oga vite actiue ſollicitudinē ingerunt. [Porro vnū eſt neceſſariū] Ly. ſ. ipſe deuſ qui vnus eſt ⁊ pre oīb⁹ querēdus [Maria optimā partem elegit] Glo. non reprehendit pars Marthe: qꝛ ⁊ ipſa bona eſt: ſed laudat pars Marie: qꝛ optima: [que nō auferet ab ea] Hoz. vita ꝯtemplatiua incipit h ⁊ ī futuro ꝑficiet: quia ignis amoris q̄ hic ardere incipit cum ipſum quē amat viderit ampli⁹ ignescit in amore: actiua vero cum corpore deficit: qꝛ in celeſti patria nēo eſuriēti panē porriget: nec cetera opa miſericordie aget: qꝛ ibi nō erūt neceſſaria. Vn̄ Apoc. xix. Nō eſuriēt neqꝫ ſitiēt ampli⁹ ⁊c̄. ¶ Hic queritur quare hoc euāgeliū legit in feſto beate virginis cum in nullo ſpectare videat ad ipſam. Ad hoc reſpondet Hoz. q ⁊ ſi nō hiſtorice: tn̄ allegorice ꝯuenit beate virgini. Ipſa enim fuit caſtellū qd̄ intrauit fili⁹ dei: vbi manebāt due ſorores .ſ. vita actiua ꝯtēplatiua. Itē queritur q̄re poti⁹ legit in aſſumptōe q̄ in alio feſto: cū de aſſumptiōe nō facit mentionem Ad hoc dicēdū q alia feſta beate marie virginis ſpecialia habēt euāgelia ꝓpt̄ ſpeciales rationes: iſtud autem feſtū nullū habet ſpeciale euāgeliū: ⁊ ideo ſortitū eſt iſtud: vel etiam ꝓpt̄ vltimā particulā euāgelij q̄ marie p̄cipue ꝯuenit: ideo legit de eius aſſumptione: ſcilicet Maria optimā ꝑtez elegit.

In feſto ſancti Bartholomei. Euange. Hoc eſt preceptum meū Hoc euang. cum ſua poſtilla quere infra in cōmuni apoſtoloꝝ.

In feſto Exaltationis ſancte crucis. Euange. Joha. XII.

In illo tempore. Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Nunc iudicium eſt mundi nunc p̄nceps hui⁹ mūdi eijciet foras. Et ego ſi exaltatus fuero a terra omnia traham ad meipſuz hoc autem dicebat ſignificās qua morte eſſet moriturus. Reſpondit ei turba. Nos audiuimus ex lege: quia chriſtus manet in et̄nū

¶ Poſtilla.

Dixit Jeſus turbis iudeoꝝ. Hiſtoriam huius euāgelij dixit dn̄s Jeſus anno eius .xxxiij. xij. kalen. Aprilis. feria. iiij. luna. xj. inditione. vj. Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanct⁹ Joh. in eo. c. q quidam gentiles aſcenderūt in hieruſalē vt adorarent in die feſto ſcilicet paſche: hi acceſſerunt ad Philippū q̄ erat a bethſaida galilee ⁊ rogabant eum dicentes Dn̄e volumus Jeſum videre: venit Philippus ⁊ dixit Andree: Andreas rurſum ⁊ Philippus dixerūt Jeſu: Jeſus autem reſpōdit dicens: Venit hora vt clarificet filius hoīs. Tūc p⁹ modū ſequit euangeliū hodier. [Dixit Jeſus turbis iudeoꝝ. Nunc iudicium eſt mūdi] Hoz. ſcilicet in paſſione quando chriſtus a pilato iudicatuſ eſt [nunc p̄nceps huius mūdi eijciet foras] Ly. Diabolus enī dicit p̄nceps huiuſ mūdi non q ſit p̄nceps ſubſtantie mūdi ſed hominū mūdaliter viuentium: in q̄tū ſe ei ſubijciunt per peccatū. Dicit autem eiect⁹ diabolus ꝑ paſſionē xp̄i per quā apta eſt porta glorie celeſtꝫ. Et ſic diabolus nūc nō pōt impedire ſanctos a ꝯſecutione glorie ſicut faciebat ante paſſionē xp̄i: tn̄ ꝑmittit temptare hoīes ad exercitiū ⁊ meritū electoꝝ [⁊ ego ſi exaltat⁹ fuero a terra] Hoz. ꝑ paſſionē crucis [oīa traham ad meipſum] .ſ. ꝑ fidē ⁊ dilectionem: [hoc aūt dixit ſignificās qua morte eſſꝫ moritur⁹] Hoz. q̄ꝫ morte crucis que erat viliſſima: vtꝫ Sap. ij. Morte turpiſſima ꝯdemnem⁹ eum [Rn̄dit ei turba. Nos audiuimus ex lege qꝛ xp̄s manet ī eternū] Tho. Credebāt enī q meſſyas pur⁹ hō eſſet: ſed īmortalis. Vn̄ Mich. v. Egreſſus ei⁹ ab initio a dieb⁹ et̄nitatꝫ. Itē Dan. vj. Poteſtas

eius poteſtas eterna [ꝛ quō tu dicis opoꝛ-
tet exaltari filium hoīs] .id eſt. moꝛi in cru
ce. q. d. ſi loqueris de teipſo: ſequitur ꝙ tu
non es chꝛiſtus qui manet in eternū: ſi aūt
loqueris de alio dic nobis q̄s eſt filꝰ hoīs
[dixit ergo eis Je-
ſus] Tho. licet iaz
multa dixerim ꝛ mł
ta miracula fecerim
coꝛam vob̄ [adhuc
modicū lumē in vo
bis eſt] Hoꝛ. Quia
creditis chꝛiſtū ma
nere in eternū: ſꝫ n̄
creditis eum moꝛi-
turū ſm humanita
tē [ambulate] Ly.
id eſt. in cognitiōe
xp̄i ꝓficite [dum lu
cem habetis] Ly.
id eſt. me p̄ſentialiť
qui ſum lux illumi-
nans ꝑ veritatē do
ctrine ꝛ lumen gr̄e
[vt nō vos tenebꝛe
cōpꝛehendāt [ſcili-
cet ignoꝛātie ꝛ cul-
pe [ꝛ q̄ ambulat in
tenebꝛis neſcit quo
vadat] Ly. qꝛ de-
clinauit a rectitudi
ne vie [dū lucē ha-
betis credite in lu-
cem] Tho. ꝑ veraz
fidem [vt filij lucis
ſitis] .id eſt. ipſius dei qui eſt vera ꝛ ſempi
terna lux: vt patet Epheſ. v. Ut filij lucis
ambulate.

Et quomodo tu dicis: opoꝛtet ex
altari filium hominis? Quis eſt
iſte filius hoīs? Dixit ergo eis ie
ſus. Adhuc modicū lumen in vo
bis eſt. Ambulate dū lumē habe-
tis: vt nō vos tenebꝛe cōpꝛehen-
dant. Et q̄ ambulat in tenebꝛis
neſcit q̄ vadat. Dū lucem habetꝭ
credite in lucē: vt filij lucis ſitis.

In feſto Matthei ap̄li ꝛ euan
geliſte. Euange. Mat. IX.

IN illo tem-
poꝛe. Cum trāſiret ieſus
vidit hominē ſedentez in thelo-
neo mattheū noīe. Et ait illi. Se-
quere me: ꝛ ſurgēs ſecutꝰ eſt euz.
Et factū eſt diſcūbente eo in do-
mo: ecce multi publicani ꝛ pecca
toꝛes venientes diſcūbebant cuz
ieſu ꝛ diſcipulis eius: ꝛ videntes

¶ Poſtilla.

Vidit Jeſus hominē ſedentē Mat.
ix. Lu. v. Mar. ij. Hiſtoꝛia huius
euāgelij facta eſt anno chꝛiſti. xxxj
v. ydus Junij. feria. ij. luna. x. inditi. iiij.
Ante initiū illius euāgelij ſcribit. ſ. Mat.
in eo. c. ꝙ chꝛiſtus ſanauit paralyticū q̄ fu-
it poꝛtatꝰ in lecto ante ipſum in ꝯſpectu to
tius populi: cui chꝛiſtus ait ꝫ Surge tolle
lectū tuū ꝛ vade in domū tuam. Uidentes
autem turbe timuerūt ꝛ gloꝛificauerūt deū
dicētes: quia vidimus mirabilia hodie [Et
cum tranſiſſet inde] .i. de galilea [vidit ho
minem] Hoꝛ. tam intuitu coꝛpoꝛis ꝙ men-
tis [ſedentem in theloneo] Ly. Eſt locus ī
quo ſolebant campſoꝛes ſedere: qđ quidez
negociū vix aut nunꝙ exerceri poteſt ſine
peccato vt dicit Greg. vel ſm Hoꝛ. eſt locꝰ
in quo ſoluebantur
publica vectigalia
[Mattheuz noīe]
Hoꝛ. ceteri euāgeli
ſte ꝓpter verecūdi-
am non appellāt eū
noīe vulgato: ſꝫ le-
ui. Binomiꝰ enim
fuit. ipſe Mattheꝰ
xpo ſe noīat ꝓpē hu
militatē [Et ait illi
Sequere me] Ly.
Mattheū talibꝰ oc
cupatuz vocauit vt
de gratia dei nullꝰ
deſperet ꝙtūcunqꝫ
fuerit in vilibꝰ oc-
cupatus [ꝛ ſurgēs
ſecutus eſt eū] ſine
aliqua dilatione qꝛ
ſicut poterat moue-
re aurem exteriꝰ ver
bo: ita etiaz interi-
us mentem inſpirā
do: ſicut enī paſſio-
ni ꝓpinquus illos
qui ad ipſum capiē
dum venerant ſolo
verbo ꝓſtrauit di-
cens: Ego ſum: vt
habetur Johan. xviij. ita ſolo verbo pote-
rat quoſcunqꝫ ad ſe trahere ꝛ in hoc appa-
rebat virtus diuinitatꝭ in eo [ꝛ factum eſt
diſcumbente eo in domo] ꝑut Lu. v. dici-
tur: ꝛ fecit ei ꝯuiuiū magnum leui in domo
ſua [ꝛ ecce multi publicani ꝛ peccatoꝛes ve
nientes diſcūbebant cum Jeſu] Ly. fuerūt
enim ſocij Matthei ꝛ recedens ab eis ꝛ vo
lens ſequi chꝛiſtū fecit eis ꝯuiuiū [ꝛ viden
tes phariſei] Ly. phariſei ī populo iudeo-
rum reputabanť religioſi: vnde etiā in ha-
bitu ab alijs erant diſtincti: videntes igiť
chꝛiſtum cum publicanis ꝛ peccatoꝛibꝰ mā
ducantem indigne ferebant ꝛ murmurabāt
[dicebant diſcipulis eius] Hoꝛ. ꝯſuetudo

detractoꝛ eſt loqui de alio non in faciē eiꝰ vnde quādo diſcipuli eiꝰ videbant eis peccare alloquebant magiſtrū: vt patet Mat. xij. Abijt Jeſus ſabbato per ſata: diſcipuli autē eius eſuriētes ceperūt vellere ſpicas ⁊ manducare: phariſei autem videntes dixerūt ei: Ecce diſcipuli tui faciūt qđ non licet eis facere ſabbato: qn̄ ꝟo magiſter videbat eis peccare: alloq̄bant diſcipulos vt h̄ [q̄re cū publicanis et pctōꝛibꝰ manducat mgr̄ veſter? At ieſus audiēs] .ſ. verba phariſeoꝝ [ait] ꝓſe ⁊ diſcipulis [n̄ eſt opꝰ] .i. neceſſarium [valētibꝰ] .i. ſanis [medicꝰ: ſed male habentibus] Ly. videmꝰ enim ꝙ medicꝰ familiarius habet ſe ad infirmū qui eo indiget q̄ ad ſanū: cū igitur xp̄s ſit verus medicus aīaꝝ vt dicitur in pſ̄. cvj. Miſit verbū ſuū ⁊ ſanauit eos ideo familiarit̄ ſe debuit habere ad pctōꝛes qui fuerūt infirmi ſpūali infirmitate. Scđo rñdet eis per auctoꝛitatē: que habetur Oſee. vj. [euntes diſcite q̄d eſt miſericoꝛdiā volo ⁊ nō ſacrificium] Ly. q. d. ſi hanc ſcripturā ꝯſideretis inuenietis me facere ſm̄ ipſum. Hoꝛ. miſericoꝛdiā volo ꝑ peccatoꝝ dimiſſionē ⁊ nō ſacrificiū ꝑ holocauſtoꝝ oblationē Prouer. xij. Facere miſericoꝛdiā ⁊ iudiciū magis placet deo q̄ victime [non enī veni vocare iuſtos] Hoꝛ. ſ. ad penitentiā [ſed peccatoꝛes] ſupple veni vocare ad penitentiā: vt coꝛrigant.

Acceſſerūt diſcipuli ad Jeſū Mat. xviij. Mar. ix. Lu. ix. ¶ Poſtilla. Hiſtoria huiꝰ euangelij facta eſt

phariſei dicebant diſcipulis eiuſ Quare cū publicanis ⁊ peccatoribus mādūcat magiſter veſter? At ieſus audiēs ait: Nō eſt opuſ valētibꝰ medicꝰ: ſ; male habētibus: euntes autē diſcite: q̄d ē miſericoꝛdiā volo ⁊ nō ſacrificiū: nō enī veni vocare iuſtos ſ; pctōꝛes

In feſto ſancti Michaelis archangeli. Euange. Mat. XVIII

In illo tempoꝛe. Acceſſerūt diſcipuli ad ieſum dicentes: Quiſputas maioꝛ ē in reg̊ celoꝝ? Et aduocās ieſus paruulū ſtatuit euȝ in medio eoꝝ ⁊ dixit. Amē dico vob̄ niſi ꝯuerſi fueritis ⁊ efficiami ſicut ꝑuuli nō intrabitis in regnū celoꝝ Quicūq; ḡ humiliauerit ſe ſicut ꝑuulꝰ iſte h̄ maioꝛ ē in reg̊ celoꝝ:

anno chꝛiſti. xxxij. vj. kal. Septē. feria. v. luna. xj. inditiōe. v. Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanctꝰ Mat. in ꝓce. c. ꝙ acceſſerunt qui didrachmā accipiebāt ad petrū et dixerunt: Magiſter veſter non ſoluit didrachmā: ait etiam Et cum intraſſȝ domū pꝛeuenit eū Jeſus dicēs: Quid videtur tibi Simon: Reges terre a q̄bꝰ accipiūt tributū vel cenſum a filijs ſuis vel alienis? Et ille dixit ab alienis: dixit illi Jeſus. Ergo liberi ſunt filij: vt ḡ nō ſcādalizemꝰ eos vade ad mare ⁊ mitte hamū: ⁊ eū piſcē qui ꝓmꝰ aſcenderit tolle: ⁊ apto oꝛe eiꝰ inuenies ſtaterē: illuȝ ſumēs da eis ꝓ me ⁊ te. Et tūc ſeq̄t euāge. hodie [Acceſſert diſcipuli ad Jeſū dicētes: Quis putas maioꝛ ē in regno celoꝝ: ⁊ aduocans Jeſus paruulum] Ly. ſanctum Marcialē: q̄ poſtea a btō Petro miſſus in galileā ibidȝ fidȝ catholicā ꝓdicauit [ſtatuit eū in medio eoꝝ] Ly. vt ab oīꝰ videret ⁊ attēte ꝯſideraret ⁊ dixit [amē am̄ dico vob̄ niſi ꝯuerſi fueritis] Ly. a bellatōe vr̄a: qꝛ Lu. 9. habetur ꝙ intrauit ī eos cogitatio q̄s eoꝝ eſſet maioꝛ: ḡ xp̄s dixit eis [niſi ꝯuerſi fueritis ⁊ efficiami ſicut ꝑuuli] .i. humiles ⁊ ꝑuuli ī vr̄a reputatiōe [non intrabitis in regnū celoꝝ] Ly. de quo demonia abiecta ſunt per ſupbiā ⁊ ita opoꝛtet hoīes illuc venire per viam ꝯtrariā. ſ. ꝑ humilitatē: ḡ ſubdit xp̄s [Quicunq; ergo humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte h̄ maioꝛ ē in reg̊ celoꝝ] Ly. q. d. ille qui erit hic humilioꝛ erit maioꝛ ī reg̊ celoꝝ: vt patȝ Lu. xiiij. Qui ſe humiliat ex-

et q̇ ſuſcepit vnū paruulū talem ī
noīe meo me ſuſcepit. Qui autez
ſcandalizauerit vnum de puſillis
iſtis q̇ in me credūt: expedit ei vt
ſuſpendat̄ mola aſinaria in collo
eius: ⁊ demergat̄ in ꝓfundū ma-
ris: ve mūdo ab ſcandalis neceſſe
eſt eni vt veniāt ſcādala. Verun
tamē ve hoi illi ꝑ quē ſcandalum
venit. Si autē man⁹ tua vel pes
tuus ſcandalizat te abſcide eum ⁊
ꝓijce abs te: bonū eſt tibi ad vi-
tam ingredi debilē vel claudum:
q̄ȝ duas man⁹ vel duos pedes ha
bentē mitti in ignez eternū. Et ſi
oculus tuus ſcandalizat te: erue
eum ⁊ ꝓijce abs te. Bonū eſt ti-
bi vnū oculū habentē in vitā in-
trare: q̄ȝ duos oculos habentem
mitti in gehennam ignis: videte
ne ꝯtemnatis vnū ex his puſillis
dico eni vob̄: q̄ angeli eoꝝ ſemꝑ
vident faciē p̄ris mei q̇ in celis ē.

In feſto ſancti Luce euāgeli.
Euāge. Hec mādo vob̄. vt diliga
tis inuicē. Hoc euāg. cū ſua poſtil
la q̄re in cōmuni ſctōꝝ de apoſtol'

In feſto ſanctoꝝ Simonis et
Jude apl'oꝝ. Euangel'. Videns
ieſus turbas aſcendit in montem

altabit̄ [⁊ qui ſuſceperit paruulū vnū talez
in noīe meo] Hoꝛ. i. ꝓpter meū amoꝛē [me
ſuſcepit] Ly. nam q̇ recipit ꝓximū ꝓpter
xp̄m dicit̄ xp̄m reci
pere. Exemplū hu-
ius habem⁹ in legē
da ſancti Martini
vbi dicit̄ ꝙ xp̄us ſe
veſtitum oñdit illa
ꝑte chlamydiſ quā
beat⁹ Martin⁹ de-
derat paupi ꝓpter
xp̄m [q̇ autē ſcanda
lizauerit vnū de pu
ſillis iſtis] Ly. ſcā
dalizare aliquē eſt
facere euȝ ruere in
peccatū moꝛtale ex
dicto vel facto ſuo
malo: ⁊ hoc eſt ꝓ-
prie ei inferre nocu
mentū ex parte aīe
qḋ eſt ꝯtra charita-
tem ꝓximi: ⁊ ideo
talis faciēs aliū ſic
ruere: ſi facit hoc ex
ītentiōe ſiue aduer
tentia ſemꝑ peccat
moꝛtalit̄. Etiā ſi di
ctū vel factū ex q̇ ali
us ruit non eſſet de
genere peccati moꝛ
talis: ſicut dicens
mendaciū iocoſum
mulieri intentione
ꝯtrahendi eam ad
adulteriū eſt pctm̄
moꝛtale ex intentio
ne finis: ergo dicit
[Qui ſcādalizaue
rit vnū] Hoꝛ. mul-
tomagiſ q̇ plures [d
puſillis iſtis] i. in-
fimis. Unde Hie-
ro. q̇ ſcādalizat̄ re-
cte puſillus dicit̄: q̄ qui magn⁹ eſt. i. robu-
ſtus in fide ⁊ charitate moueri non pōt: vt
patet Prouer. xij. Nō ꝯtriſtabit iuſtuȝ q̄c
quid ei acciderit [q̇ in me credūt] Hoꝛ. ma
gis eſt vitandū ſcandalū fideliū q̄ȝ infideliū

[expedit ei vt ſuſpendat̄ mola aſinaria in
collo eius] Ly. Euangeliſta loquit̄ ibi ad
modū terre paleſtioꝝ in q̄ ꝯdēnati ad moꝛ-
tem ligato ſaxo ad
collū moꝛte p̄cipita
bant̄ in mare. Sen
ſus ē ꝙ [expedit ei]
Ly. i. meli⁹ eēt hoī
mori coꝛꝑalit̄: q̄ȝ ex
malo ſuo exēplo fa-
cere aliū ruere ī pec
catū moꝛtale: q̄ ex
ex hoc meret̄ moꝛtē
eternā q̇ grauioꝛ ē
moꝛte coꝛꝑali [ve
mūdo ab ſcādalis]
id eſt. mūdanis ho-
minib⁹ q̇ nō curant
ſcandalizare pꝛoxi-
mos: vtȝ. j. Coꝛin.
8. Si eſca mea ſcā-
dalizat ꝓximū meū
nō mādu cabo car-
nes in eternuȝ [ne-
ceſſe eni eſt vt veni
ant ſcandala] Ly.
nō eſt neceſſitas ab
ſoluta ſed ex ſuppo
ſitione: ſi eni hoies
volūt viuere mūda
ne. i. in oīb⁹ volun
tatē ſuā adimplere
neceſſario ſequitur
ad hoc ſcādalū alio
rū: q̄ nō foꝛmidant
ꝓximos ſcādaliza-
re [veruntm̄ ve hoi
illi ꝑ quē ſcandalū
venit] i. actiue ꝓ-
ximū ſcandalizādo
[ſi aūt man⁹ tua vl'
pes tuus ſcandali-
zat te] Ly. i. tibi eſ
ſet occaſio ruine in
pctm̄ ꝑ tactū inho-
neſtū vel ꝑ greſſum diſſolutū [abſcide eū et
ꝓijce abs te. Bonū eſt tibi ad vitā ingredi
debilē vel claudū: q̄ȝ duas man⁹ vel duos
pedes habentem mitti in ignez eternū: ⁊ ſi
oculus tuus ſcādalizat te: erue eū ⁊ ꝓijce

abs te. Bonū eſt tibi vnū oculū habentem in vitam intrare q̄ duos oculos habentem mitti in gehennā ignis] Ly. non q aliqd membꝝ ſit amputandū ad vitandū peccatū mēbra enī corpis ſunt a deo data: ⁊ ideo n̄ eſt in ptāte alicuiuſ pſone abſcindere ſibi mēbꝝ: ſicut nec ſeipſum occidere: tum qꝛ p hoc nō excluditur ↄcupiſcentia interioꝛ in q̄ viget pctm̄: tum quia p aliā viā pōt melius obuiare pctō p rationē. ſ. vt liberū arbitriū cohibendo mēbꝝ a peccati exercitioꝛ ⁊ ſic dicitur man⁹ abſcindi: inq̄tum ꝓhibet ab illicito tactu: ⁊ pes q̄tum ꝓhibet ab illicito greſſu: oculuſ ab illicito viſu: et iſta abſciſio ē meritoria ⁊ laudabilis: nō aūt illa que eſſet p mēbroꝝ ꝑuationem [videte ne ↄtēnatiſ vnū ex his puſillis] Ly. qꝛ q̄tūcunq̧ hō ſit paru⁹ in hoc mūdo: tn̄ habet angelū ſibi aſſignatuꝫ a deo ad ſui cuſtodiaꝫ: ⁊ ideo ſi homies mīmi ſic a deo honorant: multofortiuſ a nob ſunt honorādi: ideo ſubdit xp̄s [dico enim vobis qꝛ angeli eorum] .ſ. aſſignati ipſis [ſemp vidēt faciem pr̄iſ mei] Ly. qꝛ q̄tumcūq̧ mittant ad tpaliū rerū adminiſtrationeꝫ: tn̄ ſemp deo adherent p aptam viſioneꝫ [q̄ eſt in celis] Ly. licet enī deus ſit vbiq̧ p eſſentiā preſentiā ⁊ potentiā: tn̄ ſpecialit dicit eſſe ī cel' vbi adeſt cū beatis p aptam viſionē.

Hoc euange. cuꝫ ſua poſtilla q̄re in cōmuni ſctōꝝ d martyribus.

In feſto Omniū ſctōꝝ. Euangeliū. Videns ieſus turbas aſcēdit in montē. Hoc euāgel'. cuꝫ ſua poſtilla q̄re infra d plurib⁹ mar.

In feſto ſancti Martini. Euāgeliū. Sint lumbi vr̄i p̄cincti ⁊c̄. Hoc euāgel'. cum ſua poſtilla q̄re infra in cōi ſctōꝝ de cōfeſſorib⁹.

In feſto ſctē katherine Euangeliū. Simile eſt regnū celoꝝ theſau. abſcon. in agro ⁊c̄. Hoc euange. cum ſua poſtilla q̄re infra in cōmuni ſanctoꝝ de virginibus.

Cetera de ſanctis euāgelia cuꝫ ipſoꝝ poſtilla vide ī cōi ſanctoꝝ

Incipit poſtilla de cōi ſctōꝝ. Et p̄mo d apoſtol'

In illo tempore. Di. ie. di. ſ. Hoc eſt p̄ceptū meū vt diligatiſ inuiceꝫ ſicut dilexi vos. Maiorē hac dilectionē nemo habet vt aīaꝫ ſuā ponat q̄s p amiciſ ſuis. Vos amici mei eſtiſ ſi feceritiſ ea q̄ ego p̄cipio vob. Iā nō dicā vos ſuos: qꝛ ſer-

Hoc eſt p̄ceptū meū. ¶ Poſtilla. Io. xv. Hec euāg. dixit dn̄s Ieſus āno ei⁹. xxxiij. ix. kal. apl'. feria. v. cene dn̄i. luna. xiiij. indi. vj. Añ initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſanctus Iohannes in eodem cap̄. q chriſtus dixit diſcipuliſ ſuis: Ego ſum vitiſ vera ⁊ vos palmites: qui manet ī me et ego in eo: hic fert fructum multuꝫ: qꝛ ſine me nihil poteſtis facere. Tunc ſequitur euangelium hodiernū [Hoc eſt preceptum meum: vt diligatiſ inuicē] Hoꝛ. non verbo vel lingua tm̄: ſed opere ⁊ veritate [ſicut ego dilexi vos] q ipſe opere dilexerit eoſ mōſtrat cū dicit [Maiorem charitatem nemo habet vt animaꝫ ſuam ponat quis pro amiciſ ſuis] Hoꝛ. quaſi diceret nihil plus poteſt facere q̄ vitam dare que omnibus eſt charioꝛ: vt patet Ephe. v. Chriſtuſ dilexit nos ⁊ tradidit ſemetipſum pro nobis. Item Hiere. xij. Reliqui domū meam dimiſi hereditatem meam in man⁹ inimicoꝝ ei⁹ [vos amici mei eſtiſ ſi feceritis ea que ego precipio vobis] Hoꝛ. ex amore vt amici: non ex timore vt ſerui [Iam non dicam vos ſeruos] Ly. timore ſeruili ſubiectos eſſe [quia ſeruus neſcit quid faciat domin⁹ eius] Ly. hoc videmuſ in humanis: ſecre-

uus neſcit q̄d faciat dn̄s eius: voſ autem dixi amicoſ q꞉ oīa quecūꝗ audiui a patre meo nota feci vob̄ non vos me elegiſtiſ ſed ego elegi vos: ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis: ⁊ fruct⁹ veſter maneat. Et qdcūꝗ petieritiſ patrem in nomine meo det vobis.

Aliud euangelium de apoſtolis. Johannis XV.

In illo tempore. Di. i. di. ſ. Hec mando vob̄ vt diligatiſ inuicē. Si mūdus vos odit: ſcitote q꞉ me p̄orez vob̄ odio habuit. Si de mūdo fuiſſetis mūdus qd ſuū erat diligeret: quia vero de mundo nō eſtis ſed ego elegi vos de mundo propterea odit vos mūdus. Mementote ſermonis mei quez ego dixi vob̄. Nō eſt ſeru⁹ maior dn̄o ſuo Si me perſecuti ſunt: ⁊ vos pſequentur: ſi ſermonem meum ſeruauerint: ⁊ veſtrum ſeruabunt.

ta enī reuelant̃ filijs: cuiuſmodi erant apoſtoli qui chriſto erant ſubiecti amore filiali ideo ſubdit̃ [vos autem dixi amicos q꞉ omnia quecunꝗ audiui a patre meo nota feci vobis] Ly. hoc non eſt intelligendū de oībus ſimplicit̃ ⁊ abſolute: quia apl̄i nō habuerūt tantā plenitudinē ſciētie ſicut chriſtus: ſed eſt intelligendū de oībus pertinentibus ad eoꝝ ſtatum. ſ. q̄ pertinent ad eoꝝ ſalutem ⁊ fidei ⁊ morum p̄dicationez et eccleſie gub̄nationem [non vos me elegiſtiſ ſed ego elegi vos]. ſ. ad apl̄atuz [⁊ poſui vos vt eatis] Tho. circūeundo per mūdum [⁊ fructuz afferatiſ] per gentiū ꝯuerſionez [⁊ fruct⁹ veſter maneat] Ly. q꞉ fides eccleſie manebit vſꝗ in finē mūdi ꝗtūcunꝗ tribulationib⁹ impellat̃: [⁊ qdcūꝗ petieritiſ patrē in noīe meo] Hoꝛ. qd ſit ad verā ſalutē [det vobis] Tho. nomē enī ipſius eſt ieſus. i. ſaluatoꝛ. Vn̄ in noīe eius petit qui petit aliq̄d vt dirigens ⁊ ꝓmouēs ad ſalutē vel ipſam ſalutē in ſe vt patz Mat. vj. Primū querite regnū dei ⁊c̄.

Hec mādo vob̄ vt diligatis inuicē ⁊c̄. ¶ Poſtilla Jo. xv. Hec v̄ba ſacri euāge. locut⁹ eſt dn̄s ieſus anno eius. xxxiij. ix. kal̄. aprilis. feria. v. ſ. cene dn̄i. luna. xiiij. inditiōe. vj. Ante initiū illius euāge. ſcribit. ſ. Jo. in eo. c. ꝙ xp̄us dixit diſcipulis ſuis. Ego elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fruct⁹ veſter maneat. Tunc ſequit̃ euang. ho. [Hec mādo vob̄ vt diligatiſ inuicē] Tho. i. mutua dilectione: eſt enī illud qd ego pre ceteris cōmēdo ⁊ p̄cipio] Si mūdus vos odit] Ly. hic accipit̃ ſi ꝓ quia. q. d. q꞉ futurum eſt vt mundus vos odiat [ſcitote] Ly ra ad ꝯſolationē veſtram [q꞉ me p̄orez vobiſ odio habuit. Si de mūdo fuiſſetis] Tho. i. de numero hominū mundanoꝝ ⁊ amatoruz mundi [mūdus qd ſuū erat diligeret] Tho. i. amatores mūdi: vos tanꝗ ſibi ꝯformes diligerent. Similitudo ⁊ ꝯueniētia eſt cauſa amoris. Eccl̄. xiij. Oē aīal diligit ſibi ſimile [q꞉ v̄o d̄ mūdo non eſtis]. i. rebus mūdi p amorez adherētes [ſed ego elegi vos de mūdo ꝓpterea odit vos mūdus] Tho. idē mali hoīes vos odiunt ⁊ pſeq̄ntur: velut ꝯtemptores eorum que ipſi amāt. Ly. diſſimilitudo eniz eſt cauſa odij. Apoſtoli autez diſſimiles erant hominibus mūdanis: et ideo non debebant admirari ſi eos odio habuerūt [Memētote ſermonis mei quē ego dixi vob̄. Nō eſt ſeruus maioꝛ dn̄o ſuo: ſi me pſecuti ſunt ⁊ vos pſequent̃] Tho. i. ſi caput pſecuti ſūt pſequent̃ ⁊ mēbra: chriſtus aūt eſt caput apoſtoloꝝ: ⁊ ideo exemplo chriſti debebant patienter tolerare tribulatiōes pſeq̄ntium [ſi ſermonē meū ſeruauerint ⁊ veſtrū ſ̄uabūt] Tho. q. d. ſicut ꝯtempſerūt ⁊ non impleuerunt meos ſermones: ſic etiam non imple-

bunt veſtros[Sed hec oīa facient vob̄ pro
pter nomē meū] Tho.i. ꝓpter amorē noīs
mei[q: neſciūt eū qui me miſit] Ly.ſ. deū
prēm licet cognoſcerēt deū ingtū eſt pater
oīum per creatione: nō tñ cognouerūt eum
ingtum miſit filiuꝫ
ſuū ad ſalutē credē
tiū. Iſta tñ ignorā-
tia nō excuſabit eoſ
in pſecutione xp̄i ꝛ
aploꝝ: q: ꝓcede-
bat ex odio ꝛ iudia
[ſi nō veniſſeꝫ] car
nē aſſumēdo [ꝛ lo-
cutus eis fuiſſem]
docēdo v̄bis ꝛ exē
plis[pctm̄ nō habe
rent].ſ. pctm̄ infi-
delitatis [nūc autē
excuſationē non ha
bent de pctō ſuo.]
Tho. q: veni ꝛ lo-
cutus ſum eis veri-
tatē [Qui me odit
et prēm meū odit]
Tho. q̄rum vna eſt
maieſtas vnus ho-
noꝛ vn⁹ amoꝛ ꝛ vnū
odiū[ſi opa non fe-
ciſſem in eis q̄ ne-
mo ali⁹ fecit] Tho
mas vt ābulare ſu-
per aquas: paſcere
q̄nqꝫ milia hominū
de q̄nqꝫ panibus ꝛ
duobus piſcib⁹ Jo
han. vj. Similr̄ patet ī illumiatiōe ceci na
ti Jo. ix. ꝛ in ſuſcitatiōe Lazari q̄driduani
Jo. xj. [pctm̄ nō h̄rent] Tho. tam gran-
de: [nūc aūt viderūt[Tho. opa ꝛ mirabilia
que opatus ſum in eis [ꝛ oderūt me ꝛ pa-
trem meū] Ly. q: ex odio ad xp̄m: ipſi opa
xp̄i attribuerūt beelzebub pncipi demonio
rum: vt habet Mat. xij. [ſed vt impleatur
ſermo q̄ in lege eoꝝ ſcript⁹ eſt] vtꝫ in pſ.
xxxiij. [q: odio habuerūt me gratis] .i. ſi-
ne cauſa: īmo ecōtrario habebāt cām amā-
di eū ex bñficijs eis impenſis in docēdo eoſ
et ſanando eoꝝ infirmos.

¶ Poſtilla.

Sed hec oīa faciēt vobis ꝓpter
nomē meū q: neſciunt eum q̄ me
miſit: ſi non veniſſem ꝛ locut⁹ eis
fuiſſem peccatum non haberent.
Nunc autem excuſationē nō ha-
bent de pctō ſuo. Qui me odit ꝛ
patrem meū odit: ſi opera non fe
ciſſem in eis que nemo alius fecit
peccatū nō h̄rent. Nūc autē ꝛ vi-
derunt ꝛ oderunt ꝛ me ꝛ patrem
meum ſed vt impleat ſermo: q̄ in
lege eoꝝ ſcriptus eſt. Quia odio
habuerunt me gratis.

Aliud euangelium de apoſto-
lis. Euange. Johan. XV.

In illo tem-
pore. Di. i. di. ſ. Ego ſum
vitis vera ꝛ pater meus agricola
eſt: oēm palmitē in me nō ferētē
fructū tollet euꝫ: ꝛ oēꝫ q̄ fert fru-
ctū purgabit eū vt fructū pl⁹ affe

Ego ſuꝫ vitis vera ꝛ pr̄ me. agri. ꝛc̄
Jo. xv. Hoc ſacrū euāge. locut⁹ eſt
dn̄s Jeſus āno ei⁹. xxxiij. ix. kalē.
aplis. feria. v. cene dn̄i. luna. xiiij. inditio.
vj. Añ initiū illi⁹ euāg. ſcribit. ſ. Jo. in pce
den. c. q̄ xp̄s dixit
di. ſ. Qui hꝫ māda
ta mea ꝛ ſeruat ea:
ille eſt q̄ diligit me
q̄ aūt diligit me di-
ligetur a prē meo.
Tūc p⁹ moduꝫ ſeq̄t
euāge. ho. [Ego ſū
vitis vera] Ly. ſi-
cut enī vitꝭ materia
lis hꝫ lig^m vile ꝛ de
ſpectū ꝛ q̄ſi inutile
videt: cū tñ fructus
optios habeat: ita
xp̄s in hūana natu
ra videbat abiect⁹
vilis ꝛ deſpect⁹. Et
tñ p eius hūanitatē
ſecut⁹ eſt fruct⁹ glo
rioſus: vni⁹ enī na
ture ſūt vitis ꝛ pal
mites: ꝛ chriſtuſ di
cit vitis ratione hu
manitatis in q̄ na-
tura eſt fidelib⁹ ho
minib⁹ ſimilis [et
pater me⁹ agricola
eſt] Tho. ſicut eniꝫ
agricola colit vine-
am vel agrū vt fru-
ctificet: ſic deus ani
mā[oēm palmitē in me nō ferentē fructuꝫ]
Ly. i. eos q̄ ſola fide ſunt adherētes chri-
ſto ſꝫ nō p charitatē opantē[tollet eum] q:
talis infructuoſus ꝛ ocioſus hō abſcidet p
ꝯdēnatiōis ſniam. ſ. ī morte: ꝛ mittet in ig-
nem eternū vtꝫ Mat. vij. Ois arboꝛ q̄ nō
facit fructū bonū excidet ꝛ ī ig. mit. [ꝛ oēꝫ
q̄ fert fructū purgabit eum] Ly. p mūdi tri
bulatiōes: q̄ ſunt q̄dam medicine ꝛ purga-
tiōes[vt fructū pl⁹ afferat] Ly. ſic in vite
materiali aliq̄ palmites etiā fructuoſi reſci
dunt ne hūoꝛ nimis diſpgat: ꝛ ſic v̄t⁹ vni-
ta fortificat ꝛ magꝭ fructificat: ſic p tribl'ati
oneſ iocūditatē vite pn̄ꝭ a fidelib⁹ reſcīdē⁹

corda eoꝝ retrahūt ab amore mūdialiū: ꝛ ſic ĩ toto recollecta feruētiꝰ ferūt in deū ꝛ faciūt maiorē fructū bonoꝝ operū [Jā vos mūdi eſtis ꝓpter ſermonē quez locutꝰ ſum vobis] Hor. iſte fuit ſermo fidei q̄ purificat credentes: vtz Act. xv. Fide purificās corda eoꝝ [manete in me et ego in vobis] Ly. ꝑ fidē ꝛ charitatem formatā: ꝑ quā homo eſt ĩ deo ꝛ deꝰ ĩ hoīe [ſicut palmes nō pōt ferre fructū a ſemetipſo niſi māſerit in vite] Lyra hoc videmꝰ in vite materiali: q2 ferre fructum nō pōt niſi particeps ſit humoris ꝛ pinguedinis ipſiꝰ ſtipitis [ſic nec vos] Tho. fructuz aliquē poteſtis facere. i. opꝰ aliqđ qđ ſit meritoriū vite eternę [niſi in me māſeritis] ꝑ fidez ꝛ amorem [Ego ſum vitis et vos palmites:] Ly. q. d. ſi vultis fructificare manete in me [q̄ manet in me] Glo. credēdo ꝛ obediēdo [ꝛ ego in eo] illuminādo ſubueniendo ꝛ ꝑſeuerantiaz dando [hic fert fructū multuz] ſcz bonoꝝ operū [q2 ſine me nihil poteſtis facere] Tho. nec parū nec multū: imo nec cogitare aliq̄d boni. Vñ apl's. ij. Coꝝ. iij. Nō ſumꝰ ſufficiētes cogitare aliq̄d a nobis quaſi ex nobis [ſi q̄s in me non māſerit mittet foras] ſcz ꝑ abſciſionē in morte [ſicut palmes] Hor. ſicut palmes a vite ſeparatꝰ extra vineā ꝓijcit: ſic infidelis ꝑ ſepationem ab vnitate eccleſie: vt patet Apocal'. vlti. Foras canes ꝛ venefici ꝛ impudici [ꝛ areſcet] ꝑ amiſſionē humoris grē [ꝛ colligent

rat. Jā vos mūdi eſtis ꝓpt ſermonem quem locutus ſum vobis: manete in me ꝛ ego in vobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructum a ſemetipſo niſi manſerit in vite: ſic nec vos niſi in me māſeritis. Ego ſum vitis ꝛ vos palmites: q̄ manet in me ꝛ ego in eo: hic fert fructū multū. Q2 ſine me nihil poteſtis facere. Si q̄s in me nō māſerit mittet foras ſicut palmes et areſcet: ꝛ colligēt eū ꝛ in ignez mittēt ꝛ ardet. Si māſeritis in me et verba mea in vobis manſerint qđcūq3 volueritis petetis ꝛ fiet vobis

Incipit cōmune de Martyribus: Et primo de vno martyre. Euāg. Mat. XVI.

In illo tempore. Dixit ie. diſci. ſ. Si q̄s vult poſt me venire abneget ſemetipſum: ꝛ tollat crucez ſuam

eū] . ſ. angeli executores diuine iuſticie [ꝛ in ignē mittēt] . ſ. infernalē [ꝛ ardet] . ſ. ſine fine ĩ perpetuitate pene [ſi māſeritis ĩ me] ꝑ dilectionē [ꝛ verba mea ĩ vobis manſerint] qđ fit vt dr in glo. qñ facimꝰ qđ xp̄s ꝑcipit et diligimꝰ q̄ ꝓmittit [qđcūq3 volueritis] Tho. deſiderio ꝛ affectione [petetis] in orōne diſcrete ꝛ ꝑſeuerant: [ꝛ fiet vobis] Ly. ſ. ꝑtinētibꝰ ad ſalutē veſtram.

¶ Poſtilla.

Si quis vult poſt me venire. Mat. xvj. Mar. viij. Luce. ix. Hanc hiſto. huiꝰ euāg. locutus eſt dñs ieſus xp̄us anno eiꝰ. xxxij. iij. kal'. augu. feria. v. luna. xiij. indicti. v. Ante initiū illiꝰ euāge. ſcribit. ſ. Mat. in eo. c. q3 cepit ieſus oñdere diſcipulis ſuis: q2 oporteret eum ire in hieroſolymā ꝛ multa pati a ſeniorib' ꝛ ſcribꝫ ꝑncipibꝰ ſacerdotū ꝛ occidi ꝛ tertia die reſurgere. Et aſſumens eū Petrꝰ cepit increpare illum dicēs: Abſit a te domine: non erit tibi hoc: q̄ ↄuerſus dixit Petro. Vade poſt me ſathanas: ſcandalū mihi es. Ly. i. q̄tum eſt in te vis me a ſalute mūdi impedire: q2 nō ſapis que dei ſūt: ſed ea que hominū. Ly. Petrus dixit iſta verba Jeſu chriſto motꝰ ex affectu humano. ¶ Tunc Jeſus dixit diſcipulis ſuis [Si q̄s vult poſt me venire] Ly. meā doctrinā et facta ſeq̄ndo [abneget ſemetipſum] Hor. . i. ꝓpriū ſenſum ꝛ ꝓpriā volūtatē [ꝛ tollat crucem ſuam] . id eſt. carnis caſtigationē:

[et ſequaꝰ me] Hoꝛ. p facta. ſ. ⁊ vtutū imi
tatione. Vn̄ Bern. O ꝙ pauci poſt te vo=
lunt ire dn̄e: ⁊ ad te ꝑuenire nemo ē qui no
lit: ꝯregnare cupiūt: ſꝫ nō cōꝑati [q̄ eni vo=
luerit aīaꝫ ſuā ſaluā facere] Ly. q̄tū ad me
ritū vite etne [per=
det eā] .i. deſtruet
corpꝰ laboꝛibus et
paſſiōibꝰ exponen=
do ex q̄bꝰ ſequit ſe=
paratio aīe a coꝛꝑe
et hoc ē aīaꝫ ꝑdere
ſm eſtimatione fal
ſam hoīum carnali
um: licet ſit ſaluare
ſm veritatē [q̄ autē
ꝑdiderit aīaꝫ ſuā ꝓ
pter me] Ly. ſ. ꝓ=
pter deū moꝛtē ſuſti
nendo [inueniet eā
in futura gloꝛia: q̄d
eni ꝓdeſt hoī ſi vni
uerſum mūdū lucre
tur] Hoꝛ. d q̄ nihil
ſecū moꝛiēs poterit
poꝛtare niſi; pctm:
imo q̄to plus acq̄ſi
uit de mūdo tanto
plus acq̄ſiuit de in=
ferno. Vn̄ Apocal.
xviij. Quātū gloꝛi
ficauit ſe ⁊ in deli=
tijs fuit tm̄ date illi
tormentū ⁊ luctum
[aīe aūt ſue dtrimē
tū patiaꝰ] Hoꝛ. ſ. amittēdo gloꝛiā: incurrēo
penā eternā ⁊ ꝑdendo humanaꝫ ſubam. q.
di. totū inutile fit. Vn̄ Amb. Nihil ꝓdeſt
lucrifacere tpalia ſi ꝑdanꝰ etna: exponiꝰ eti
am hoc de illis q̄ lucranꝰ aīas alioꝝ ⁊ ſuas
ꝓprias negligūt [aut quā dabit hō cōmu=
tationē] Hoꝛ. i. redēptionē [ꝓ aīa ſua] ſcꝫ
dānata. q. d. Ei dareꝰ ꝓ ea mūdus nō libe
rareꝰ: qꝛ ſm Bedā: in inferno nulla ē redē
ptio nec doloꝝ mitigatio [Filiꝰ hoīs]. id ē
xp̄s q̄ eſt verꝰ hō [venturꝰ ē]. ſ. ad iudiciū
[in gloꝛia p̄ris] Ly. qꝛ ī foꝛma gloꝛioſa iu=
dicabit [⁊ tūc reddet vnicuiq; ſm opa ſua]
Ly. iuſtꝭ gloꝛiā coꝛpis ⁊ aīe: malꝭ aūt penā
coꝛpis ⁊ aīe. Vn̄ Apoca. xiiij. Opa ei illo

et ſequaꝰ me. q̄ eni voluerit aīam
ſuā ſaluā facere ꝑdet eā: q̄ autē ꝑ=
diderit aīaꝫ ſuā ꝓpt me inueniet
eam. Quid eni ꝓdeſt hoī ſi mū=
dū vniūſuꝫ lucreꝰ: aīe vo ſue de=
trimētū patiaꝰ: aut quā dabit hō
cōmutationē ꝓ aīa ſua: filiꝰ enim
hoīs venturꝰ eſt in gloꝛia patris
ſui cū angelis ſuis. Et tūc reddet
vnicuiq; ſm opera ſua.

Aliud euangeliū de vno mar=
tyre. Johan. XII.

In illo tem=
poꝛe. Dixit ieſus di. ſuis
Amen amē dico vobis: Niſi gra=
nū frumenti cadens in terrā moꝛ
tuū fuerit ipſum ſolum manet.
Si autem moꝛtuū fuerit fructum
multum affert. Qui amat animā
ſuam perdet eam: ⁊ qui odit aīaꝫ

[...]rum ſequunꝰ illos. ¶ Poſtilla.
Niſi granū frumēti ⁊c. Jo. xij. Hoc
euāge. factū eſt anno xp̄i. xx:iij. xj.
kal. aplis. feria. iiij. luna. xj. indi. vj. Ante
initiū illꝰ euāg. ſcribit. ſ. Jo. ī eo. c. ꝙ xp̄s
dixit. Venit hoꝛa vt
clarificeꝰ filꝰ hoīs
Ly. xp̄s in ſua paſ
ſione clarificatꝰ ē ꝑ
ſigna oſtēſa in ſolis
obſcuratiōe: ī terre
motu: ⁊ ſepulchꝛo=
rū aptiōe: ⁊ in veli
templi ſciſſiōe: fuit
etiā clarificatꝰ ī ſua
reſurrectiōe ⁊ aſcen
ſione ī celū: ſꝫ quia
gloꝛiā p̄cedit humi
litas: ideo in p̄ſenti
euāg. agit de humi
litate ſue paſſionis
dicēs [Amen amē
dico vob: Niſi gra=
nū frumēti cadēſ in
terrā moꝛtuū fuerit
ipſum ſoluꝫ manet.
Si aūt moꝛtuū fue
rit fructū multū af=
fert] Tho. granum
frumēti ē xp̄s: ſicut
eni granū frumenti
meliꝰ ē ceterꝭ ḡnis
ſic xp̄s melioꝛ ē oī=
bus: hoc granū ſe=
minatū eſt in incar
natione: germīatū in natiuitate: ⁊ moꝛtifi=
catū eſt ī paſſiōe: multū fructū attulit ī gen
tiū ꝯuerſione: qꝛ paſſio xp̄i maxīe fuit cauſa
ꝯuerſiōis gentiū: vtꝫ Jo. xij. Si exaltatus
fuero a terra: oīa trahā ad meipm̄ [q̄ amat
aīam ſuā] Ly. i. volendo ſibi delectabilia
huiꝰ mūdi ⁊ carnis [ꝑdet eā]. ſ. in futuro:
qꝛ ad eternā ꝑditionē eaꝫ deducit: ſic ama=
bat animā ſuam ille diues: q̄ dicebat vt ha=
betur Lu. xij. O anima mea habes multa
bona poſita in ānos plurimos: req̄eſce come
de ⁊ bibe: vn̄ ꝑdidit eaꝫ: qꝛ ſtatim dictuꝫ ē
ei. Stulte hac nocte repetēt. ſ. diaboli ani
mā tuā a te: ⁊ q̄ ꝯgregaſti cuiꝰ erūt? [⁊ qui
odit aīam ſuā in hoc mūdo] Tho. ſ. dando

eam p xpo[in vitam eternā cuſtodit eam]
vtꝫ Mat.xvj. Qui voluerit aīam ſuā ſal-
uam facere pdet eam[ſi qs mihi miſtrat]
Tho.i.vult eſſe me⁹ verus miniſter ⁊ ſer-
uus[me ſequat] Ly.q.d. rationabile ē ꝙ
miniſter ſequat do
minū[vt vbi ego ſū
illic ⁊ miniſter me⁹
erit] Tho.nulla pt
eſſe maior pmiſſio:
qꝛ eſſe vbi xps ē in-
cludit oīa bona: qꝛ
xps inꝙtū deus eſt
eſſentialit ipſa bea-
titudo de q̄ dicit in
ps.lxxxix. Quoni-
am mille anni ante
oculos tuos tanꝙ
dies heſterna q̄ pre
terijt[ſi qs mihi mi
niſtrauerit] Lyra.
obediēdo mādatis
meis [honorifica-
bit eū pr̄ me⁹] Glo.
vt ſit fili⁹ dei pr̄is p
adoptionē: ⁊ ille ē
maxim⁹ honor de
ſeruo adoptari in fi
liū dei: vtꝫ Rom.
viij. Si filij ⁊ here
des.

ſuam in hoc mundo: in vitam et-
nam cuſtodit eam. Si quis mihi
miniſtrat me ſequatur ⁊ vbi ego
ſum illic ⁊ miniſter meuſ erit. Si
quis mihi miniſtrauerit: honori-
ficabit eū pater me⁹ q̄ in celis eſt.

Sequunt nūc

euangelia de plurib⁹ martyrib⁹.
Euangelium Mat. V.

IN illo tem-
pore. Uidens ieſus tur-
bas aſcēdit in montē. Et cū ſediſ-
ſet acceſſerūt ad eū diſcipuli ei⁹:
et aperiēs os ſuū docebat eos di-
cens: Beati paupes ſpū: qm̄ ipſo-
rū eſt regnū celoꝝ: bt̄i mites: qm̄
ipſi poſſidebūt terrā: beati q̄ lu-
gent: qm̄ ipſi ꝯſolabunt: beati q̄

¶ Poſtilla
Vidēs ieſus
turbas aſcē
dit ī mō. ⁊c
Mat.v. Mar.ij. Lu.vj. Hiſto. hui⁹ euā-
gelij locut⁹ eſt dn̄s Ieſus xps āno ei⁹.xxxj
pdie ydus Iulij. feria.ij. luna.xvj. inditio
ne.iiij. Ante initiū illi⁹ euāg. ſcribit ſanct⁹
Mat. in.iiij.c. ꝙ Ieſus circūibat totā gali
leam docēs in ſynagogis eoꝝ ⁊ pdicās euā
geliū regni: ⁊ ſanans oēm languorē ⁊ infir-
mitatē de populo: ⁊ abijt fama ei⁹ in totaꝫ
ſyriā: ⁊ obtulerūt ei oēs male habentes va-
rijs languorib⁹: ⁊ q̄ demonia habebāt: ⁊ lu
naticos ⁊ palyticos ⁊ curauit eos: ⁊ ſecute
ſunt eum turbe multe de galilea ⁊ decapoli
et de hieroſolymis ⁊ iudea: ⁊ de trans ior
danē[Uidens autē turbas] Glo. interli.
vitare volens multitudinē populi vt ſolis
diſcipulis loq̄ret[aſcendit in montē] Hor.
ſcꝫ thabor: q̄ eſt in galilea [⁊ cum ſediſſet]
Hor. tanꝙ mgr̄ autentic⁹: tanꝙ humilis p
latus: ex hoc loco tenet ꝙ qn̄ fit ſermo ſecu
larib⁹ ſtat pdicator: vt inuitās ad pugnam
et opationē: qn̄ vo religioſ ⁊ ꝯtēplatiuis
ſedet: vt inuitās ad
quietem [acceſſerūt
ad eū diſcipuli ei⁹]
Hor. tanꝙ magi de
uoti: tanꝙ familia-
rius dilecti: tanꝙ
ſpecialit vocati[Et
aperiēs os ſuū do-
cebat eos] Ly. ſcꝫ
octo btītudines] di
cens: Bt̄i paupes
ſpū] Ly. ſ. volūta-
rie paupes vt deo li
beri⁹ vacēt] qm̄ ip
ſoꝝ eſt regnū celoꝝ]
Ly. ī regno enī in-
telligit oīmoda ſuf
ficientia ⁊ excellen-
tia q̄ bt̄is repromitti
tur eis in cel' q̄ tpa-
lia ꝯtēpſerūt in terr̄
[bt̄i mites] Hor.
mitis eſt q̄ aliū non
offendit: māſuetus
autē q̄ ſe offendētes
tolerat[qm̄ ipſi poſ
ſidebūt terrā] ſup-
ple viuentiuꝫ: de q̄
dr̄ in ps.cxlj. Por-
tio mea dn̄e in ter. viuen. bt̄i q̄ lugēt]. ſ.
in pn̄ti: pmo p pctīs ppꝛijs. 2° pro pctīs
alienis ⁊ miſerijs pximoꝝ. 3° p dilatione
glorie. Un̄ Dauid dixit in ps.cxix. Heu mi
hi qꝛ incolat⁹ me⁹ plon. ē ⁊c. Itē ps.xlj.
Fuerūt mihi lachry. m. pa. die ac no. dum
di. mi. quoti. vbi ē de. tu.[qm̄ ipſi ꝯſola.]
Ly. ꝯueniēs autē eſt vt illi q̄ in pn̄ti vita p
xpo volūtario luctu occupant: cū deo ⁊ an-
gelis eternalit ꝯſolent[beati q̄ eſuriūt ⁊ ſi-
tiūt iuſticiā] Hor. ⁊ hec iuſticia tribuit vni-
cuiqꝫ qd̄ ſuū eſt deo ⁊ pximo ⁊ ſibiipſi. Deo
tria: honorē creatori: amorē redēptori: timo-
rem iudici. Proximo tria: obedientiā ſupe
riori: ꝯcordiā pari: bn̄ficentiā inferiori. Si
bi tria: mūdiciā cordi: cuſtodiā ori: diſcipli

eſuriūt τ ſitiūt iuſticiā: qm̄ ipſi ſa
turabunt: beati miſericordes: qm̄
ipſi miſericordiā ɔſequent: beati
mūdo corde: qm̄ ipſi deū videbūt
beati pacifici: qm̄ filij dei vocabū
tur: beati q pſecutionez patiunt
ppter iuſticiā: qm̄ ipſoꝝ ē regnū
celoꝝ: beati eſtiſ cū maledixerint
vobis homines τ pſecuti vos fue
rint τ dixerint omne malū aduer
ſum vos mentiētes ppt me: gau
dete τ exultate: quoniam merces
veſtra copioſa eſt in celis.

Aliud euangelium de marty-
ribus. Euangel. Lu. VI.

In illo tem-
pore. Deſcēdēs ieſus de

nam corpi.: vere g [btī q eſuriūt τ ſitiūt iu-
ſticiā] nō pecuniā terrenā ſicut cupidi: non
voluptatē carnalē ſicut voluptuoſi: nō po-
tentiā ſecularē ſicut ſupbi: iſti enī nō ſūt btī
ſed miſeri: qz ſemp eſuriūt τ nunq̄ ſatiabūt
vt patet Eſa. lxv.
Ecce ſerui mei co-
medent τ vos eſu-
rieris [ſed beati qui
eſuriūt τ ſitiūt iuſti
ciā qz ſaturabunt]
Ly. et iſta eſt ſatie
tas glorie celeſtiſ de
qua dicit in pſ. xvj
Satiabor cū appa-
ruerit glīa tua [bea
ti miſericordes] .ſ.
paupib9 tribuendo
elemoſynas: vt pa-
tet Dan. iiij. Pec-
cata tua elemoſyniſ
redime: τ Prouer
bio. xiiij. Qui miſe
ret paupi btūs erit
ergo dr hic btī miſe
ricordes [qm̄ ipſi
miſericordiā ɔſeqn
tur] Ly. in celeſti
enī patria quis mi-
ſericordiā ɔſequit:
qz vltra ɔdignū ſibi
retribuit: ſm illud qd dicit ad Rom. viij.
Nō ſunt ɔdigne paſſiones hui9 tpis ad fu
turam gloriā que reuelabit in nob: quo cō-
tra dicit Jaco. ij. Judiciū ſit ei ſine miſeri-
cordia q non facit miſericordiā [beati mun
do corde] Vn̄ Hiero. Btī mūdo corde qs
non arguit ɔſciētia peccatoꝝ: τ hoc petiuit
Dauid in pſ. l. dicēs: Cor mūdum crea in
me deus [qm̄ ipſi deū videbūt] Unde dicit
in pſ. xxiij. Quis aſcendet in montem dn̄i
aut qs ſtabit in loco ſancto ei9? Innocens
manib9 τ mūdo corde. Vn̄ etiā apls. j. Co
rinth. xiij. Videm9 nūc p ſpeculum in eni-
gmate: tunc autē facie ad faciē [beati pacifi
ci] Hoꝛ. q paci faciēde reformāde τ ɔſeruā-
de ſiue in ſe ſiue in alijs inuigilāt [qm̄ filij
dei vocabunt] τ ɔſeqnter heredes vtz Ro
ma. viij. Si filij τ heredes [beati q pſecu-
tionē patiunt] non tm̄ beati q bn̄ opantur
ſed etiā beati q pſecutionē patiunt nō ppt
ſcelera vt malefici latrones τ heretici: vtz
j. Pe. iiij. Nemo vrm̄ patiat quaſi homi-
cida aut fur aut maledicus ſed [ppt iuſtici
am] Hoꝛ. defendendā τ ɔſuandā: ſic ſancti
martyres qui q̄to
acerbioꝛib9 tormtiſ
cruciabāt: tāto ma-
gis ī dn̄o letabant:
[qm̄ ipſoꝝ eſt regm̄
cel.] τ merito debe
tur patie regm̄: qz
ſm apl̄m. ij. ad Ti
moth. ij. Si ſuſtine
bim9 τ ɔregnabimus
[btī eſtiſ] Hoꝛ. nūc
in ſpe ſz tandē in re
[cū maledixerit vo
bis hoīes] .ſ. carna
les τ infideles q ex
odio vob in faciem
ɔtumelias dixerit:
[τ pſecuti vos fue-
rint] .ſ. vim vobis
inferēdo [τ dixerit
oē malū aduerſum
vos mētiētes ppt
me] .i. ppt nomen
meum: [gaudete]
Hoꝛ. interi9 in cor-
de [τ exultate] exte
rius in corpe [qm̄ merces ve. co. ē in ce.]
vtz Gen̄. xv. Ego ſū merces tua mag nimiſ
Vn̄ etiā apls paul9. j. Coꝛ. ij. Nec oculus
vidit nec auriſ audi. nec ī coꝛ ho. aſcē. q pre
pa. de9 diligētib9 illū. ¶ Poſtilla.

Deſcendēs ieſus d mon. τc. Lu. vj.
Hec vba euāg. locut9 ē dn̄s ieſus
āno ei9. xxxj. pdie ydus Julij. fe. ij
luna. xvj. indi. iiij. Vn̄ initiū illi9 euā. hēt
Lu. ī co. c. Factū eſt āt ī illis dieb9. ſ. in q
xp̄s pdicauit τ miracl'a fecit. Exijt ieſus in
mōtē orare: τ erat pnoctās ī oſone: τ cum
dies fact9 eēt vocauit diſciplos ſuos: τ ele-
git. xij. ex ipſ qs τ aplos noīauit. Simonē
quē cognoīauit petꝝ τ andreā frēz ei9: iaco
bū τ iohem philippū τ bar. tho. mattheū τ
thomā: iacobū alphei. i. filiū alphei: τ ſimo
nē q vocat zeloteſ iudā iacobi. i. frēz iacobi
et iudā ſcarioth q fuit pditoꝛ [Et deſcē dēſ

monte ſtetit in loco campeſtri et turba diſcipuloꝝ eius: τ multitudo copioſa plebis ab omni iudea et hieruſaleʒ τ maritima τ tyri τ ſydonis q̄ venerãt vt audirẽt euʒ et ſanarent̃ a languorib⁹ ſuis: et q̄ vexabant̃ a ſpiritib⁹ ĩmũdis curabant̃. Et oĩs turba q̄rebat euʒ tangere: quia virt⁹ de illo exibat et ſanabat oẽs. Et ipſe eleuatis oculis in diſcipulos ſuos dicebat Bt̃i paupes qꝛ veſtrũ eſt regnũ dei: beati q̄ nũc eſuritiſ qꝛ ſaturabimini: beati q̄ nũc fletiſ qꝛ ridebitis. Beati eritis cuʒ vos oderint homines τ cum ſepaucrint vos τ exprobrauerint τ eiecerint nomẽ veſtrum tanq̄ malum propter filium hominiſ: gaudete in illa die et exultate. Ecce eniʒ merces veſtra multa eſt in celis.

de mõte cũ illis] .ſ. cũ aplis ſtetit ĩ loco cãpeſtri[et turba diſcipl'oꝝ ei⁹] Hor. ſteterũt circa eum. Ex hoc patet ꝙ multos habebat diſcipulos: qꝛ nõ ſolũ duodecim aplos ſʒ etiam .lxxij. τ forte plures: multos enĩ ꝯuerterat[τ multitudo copioſa plebis] ſedit circa euʒ ſic ut ſolet fieri in ſermonibus [ab oĩ iudea hieruſalem τ maritima] Hor. maritima dicitur hic regio iuxta mare geraſenoꝝ ſita ñ iuxta galileã[τ tyri τ ſydonis] que fuerũt ciuitates gẽtiliũ[q̄ venerant vt audirent eũ τ ſanarent̃ a languoribus ſuis: τ q̄ vexabant̃ a ſpiritib⁹ imundis curabant̃] Hor. τ ẽ notabile ꝙ ante aduentũ xp̄i erant multi demoniaci: modo aũt pauci. Nec mirũ: tũc enĩ erat diabolus p̄nceps hui⁹ mũdi: ſed nũc princeps hui⁹ mũdi eiectus ẽ foras: vt patet Jo. xij. [τ omĩs turba q̄rebat eũ tangere] Hor. nec mirum: qꝛ tactus eius τ ſanat corpa τ ſanctificat aĩas[qꝛ v̓tus de illo exibat] .i. v̓tuoſe actionis effect⁹[τ ſanabat oẽs] Hor. Ipſe enĩ optim⁹ eſt medic⁹ cui nullus ẽ incurabilis morb⁹. Vñ in pſ̄. Qui ſanat oẽs infirmitates tuas[τ ipſe eleuatiſ oculis in diſcipulos ſuos dicebat. Beati paupes] Lyra. τ accipit̃ h̄ paupt̃as volũtaria ꝑ quã aliquis ꝯtẽnit τ abijcit a ſe bona tpalia inq̄tũ põt fieri bono modo vt hõ liberi⁹ vacet opibus vite ꝯtemplatiue[qꝛ veſtrũ eſt regnuʒ dei] Ly. hic in ſpe τ poſtea erit veſtruʒ in re[beati q̄ nũc eſuritiſ] Ly. abſtinẽtes a cibis delectabilib⁹ τ ſupfluis: vt ſic redigat̃ caro in ſeruitutẽ aĩe[qꝛ ſaturabimĩ] Lyra inchoatiue in vita p̄nti: ſʒ pfecte in patria ſm ꝙ d̓r in pſ̄. xvj. Satiabor cũ apparuerit gloria tua[beati qui nũc fletiſ] .ſ. in p̄nti mũdo q̄ eſt vallis lachrymarũ[qꝛ ridebitiſ] in futura vita. Hor. Felix mutatio ab oppoſito in oppoſitũ .ſ. a fletu in gaudiũ .i. a fletu tranſitorio in gaudiũ et̃nũ [beati eritis cũ vos oderit hoĩes] Hor. ſ. malum vob̃ optãdo[τ cũ ſepauerint vos] ſcʒ a ſua ꝯgregatione expellẽdo ſm illud Jo. xj. Iã ꝯſpirauerãt iudei: vt ſi q̄s eũ ꝯfiteret̃ extra ſynagogã fieret [et exꝓbrauerit] Hor. ꝯuicia τ improperia vob̃ dicẽdo [et eiecerint nomẽ vr̃ʒ tanq̄ malũ] .ſ. nomẽ xp̄ianũ tanq̄ malũ cũ ſit optimũ [ꝓpter filium hoĩs] Hor. ecce cauſa optima τ debita patiẽdi .ſ. ꝓpt̃ filiũ hoĩs Hor. nemo enĩ debet pati tanq̄ homicida aut fur: ſʒ tanq̄ xp̄ian⁹[gaudete in illa die] Hor. ſ. gaudio interiori: qđ fecerũt apl'i vt habet̃ Act. v. Ibãt gaudẽtes apl'i a ꝯſpectu ꝯcilij: qm̃ digni habiti ſunt ꝓ noĩe ieſu ꝯtumeliã pati[τ exultate] Hor. ſ. gaudio exteriori: qđ fecit beat⁹ Andreas di. Secur⁹ τ gaudẽs venio ad te o bona crux: ſic τ btũs Vincentius: hoc eſt inq̄t qđ ſemp optaui τ votiſ oĩbus exq̄ſiui. Sic τ btũs Laurentius dixit: Gaudeo plene: qꝛ hoſtia xp̄i effici merui. Sic τ btã Agatha letiſſime τ gaudẽt̃ ibat ad carcerẽ[Ecce merces vr̃a multa ẽ in celis] Hor. tam multa ꝙ nõ põt numerari: tã magñ ꝙ nõ põt eſtimari: tã precioſa ꝙ ñ poteſt cõparari: tã diuturna ꝙ nõ põt terminari[in celo] q. d. ĩ loco ſecuro: ꝗ de amiſſiõe

nō timeatis: q̄ꝛ ibi, nec fur appropinq̄t: nec erugo nec tinea demolit̄: vt3 Mat. vj.

Cum audierit̄ ꝑlia τ ſe ❡ Poſtilla di. Lu. xxj. Diſto. hꝰ euā. locutꝰ ē dñs ieſus xp̄s āno eiꝰ. 33. 13. kalē. apl̄. dñica. ſ. palmaꝝ. lūa. x. idi. vj. Añ initiū illius euā. ſcribit. ſ. Lu. a p̄nᵒ illiꝰ. c. Reſpiciens āt ieſus vidit eos q̄ mittebāt munera ſua ī gazophilatiū diuites: vidit τ q̄ndā viduā pauꝑculā mittētē era minuta duo: τ dixit. Vere dico vob: q̄ꝛ q̄ꝛ vidua iſta pauꝑ plꝰ q̄ oēſ miſit. Nā oēs hi ex abūdāti ſibi miſerūt: hec autē oē3 victū quē habuit miſit. Et q̄bꝰ da3 dicentibꝰ ō tēplo q lapidibꝰ bonis τ donis ornatū eēt dixit hec q̄ videt̄: veniēt dies in q̄bꝰ nō relinq̄tur lapis ſuꝑ lapidē qui nō deſtruat̄: interrogauerūt illum dicentes: p̄ceptor quando hec erunt τ qđ ſignū cum fieri incipient: q̄ dixit [Cum audieritis prelia τ ſeditiones] Hor. prelia q̄tum ad hoſtes extraneos: τ ſeditiones q̄tum ad domeſticos. Añ Hre. Bella ad hoſtes pertinent ſeditiones ad ciues. Nam Joſephꝰ in li. antiquitatū dicit: q poſt paſſionē chriſti τ ante deſtructione3 ciuitatis hieruſalē multe ſeditiones τ ꝑlia erāt apud iudeos: quia ſamaritani qui partim tenebāt ritum gentiliū inſurgebāt contra iudeos τ econuerſo. Ite3 in populo iudeoꝝ erant plurimi qui incitabant populū ad rebellandū ꝯtra romanos: alij autem cōtrariū τc̄ [nolite terreri oportet primū hec fieri] Ly. quia ſunt a deo preordinata [ſed nondū ſtatim finis] Ly. quia poſt auditionem talium ſtetit adhuc ciuitas hieruſale3 per tempus longū. ſ. q̄dragintaduobꝰ annis poſt paſſionem chriſti. Hor. voluit autem dñs differre ne territi apl̄i hieruſalem

Aliud euangelium de martyribus. Euange. Lu. XXI.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum audieritis prelia τ ſeditiones: nolite terreri: oportet primū hec fieri: ſed nondum ſtatim finis. Tūc dicebat illis. Surget gens contra gentem: τ regnū aduerſus regnum: τ terremotus magni erunt per loca τ peſtilentie: τ fames terroreſq̄ʒ de celo τ ſigna mag̃ erunt: ſed ante hec omnia iniicient vobis manus ſuas τ ꝑſequentur: tradētes in ſynago-

et iudeam deſererēt: τ vt interim p̄dicantibus apoſtolis electi ꝯuerterent̄ τ reprobi inexcuſabiles efficerent̄. Tunc poſtmodu3 ſc3 dixit q non ſtatim eſſet finis [dicebat illis: ſurget gens ꝯtra gentem] Hor. i. populus ꝯtra populū ſiue vna tribus ꝯtra aliam [τ regnū aduerſus regnū] Lyra: q̄ꝛ regnū iudeorum ꝯtra regnū romanoꝝ rebellauit: [τ terremotꝰ erunt magni ꝑ loca] Hora: ad innuendū q illi terremotꝰ ꝑticulares erant futuri. Vniuerſal' enī terremotꝰ nō fuit niſi in paſſione xp̄i: de q̄ dr̄ Mat. xvij. Et ecce terremotus factus eſt magnꝰ petre ſciſſe ſunt [τ peſtilentie] q̄ꝛ peſtilētia fuit ī obſidione ciuitatis hieruſalē ex corruptiōe aeris ex cadaueribꝰ mortuoꝝ [τ fames] Hor. ecce penuria victualiū: facta eſt enī fames generalis ſub Claudio imꝑatore qua3 p̄dixerat Agabꝰ ꝓpheta [terroreſq̄ʒ de celo τ ſig̃ magna erunt] Dicit enī Joſephꝰ in lib. de iudaico bello: q ante deſtructionē ciuitat̄ hieruſalē ſidus ſtetit ſuper ciuitatem hieruſalem per annū ſimile gladio: quam apparitionē quidam dicebāt ſignificare auxiliū ſibi affuturum ꝯtra inimicos. Alij ecōtrario dicebant ſignificare vindictam dei contra mala inhabitātiū in ciuitate: τ propter hoc erant diuerſe opiniones de prelijs inter eos [ſed ante hec omnia] Hor. ſupple ſigna iam dicta [iniicient vobis manꝰ ſuas] perſequentes de loco ad locū: vt patet Jo. xv. Si me perſecuti ſunt τ vos perſequent̄ [tradentes in ſynagogas] Hora. id eſt. in publicos conuentus ad magis confundendum τ flagellandum: ſicut factum eſt quando ceſis apoſtolis denunciauerunt ne amplius loquerent̄ in noīe Jeſu: vt3 Act. v.

[et cuſtodias].ſ.ad incarcerãdũ: vt factũ3 eſt qñ poſuerũt eos ĩ cuſtodia publica: vt3 Act.v.[trahẽtes ad reges ⁊ p̃ſides] Hor. ad rñdendũ eis] ppt̃ nomẽ meũ].i. ꝑpter ꝯfeſſionẽ nois mei[ꝯtinget autẽ vob̃ in teſtimoniũ] Ly.ſcil3 euãgelice veritatis ibidẽ ꝯſtant̃ ꝓfitẽ-de[Ponite ergo ĩ cordib⁹ vr̃is non p̃meditari quẽadmodũ rñdeatis: ego ei dico vob̃ os] Hor. id ẽ eloq̃ntiã ad loquendũ [⁊ ſapiã3] ad cognoſcẽdũ[cui nõ poterũt reſiſtere nec ꝯtradicere oẽs aduerſarij veſtri:] Hor.ſcil3 nec iudei nec heretici nec pagani[trademĩ autẽ a parẽtib⁹ ⁊ fratribus ⁊ cog̃tis ⁊ amicis:⁊ morte afficiẽt ex vob̃] Hor. q̃ deberent vos iuuare et liberare[⁊ eritis odio oĩb⁹ hoĩbus] Hor. humũ amãtibus ⁊ terrena ſapiẽtib⁹[ppt̃ nomẽ meum].i. ppt̃ ꝯfeſſionẽ nois mei[⁊ capillus de capite veſtro nõ ꝑibit] Ly. hoc addidit ſaluator ad declaradũ veritatẽ future reſurrectiõis: ꝑ quã reſurgent in electis ñ ſolũ illa q̃ ſunt d̃ neceſſitate hũane nature:ſ3 etiã ea q̃ ſunt ad decorẽ: cuiuſmodi ſunt capilli:q2 meditatio hui⁹ reſurrectionis multũ facit ad tolerantiã nartyrij: de q̃ ſaluator loq̃bat̃ [In patiẽtia vr̃a] Hor.q. di.in p̃dictis maxime neceſſaria eſt patientia:quia in ipſa[poſſidebitis aĩas veſtras] id eſt.cuſtodietis.

gas ⁊ cuſtodias: trahentes ad reges ⁊ p̃ſides ppt̃ nomẽ meũ. Cõtinget aũt vob̃ in teſtimoniũ. Ponite g̃ in cordib⁹ vr̃is non p̃meditari quẽadmodũ rñdeat3. Ego ei dabo vob̃ os ⁊ ſapiam cui nõ poterũt reſiſtere nec ꝯtradicere oẽs aduerſarij veſtri. Trademĩ aũt a parentib⁹ ⁊ fratrib⁹ ⁊ cognat3 et amic3: ⁊ morte afficiẽt ex vob̃. Et erit3 odio oĩb⁹ hoĩb⁹ ppt̃ nomen meũ: ⁊ capillus de capite vr̃o nõ ꝑibit. In patiẽtia veſtra poſſidebitis animas veſtras.

Aliud euangelium de martyribus. Euange. Lu. XII.

IN illo tempore. Di.i.di.ſ. Attẽdite a fermẽto phariſeoꝝ qd̃ eſt hypocriſis. Nihil aũt optũ qd̃ nõ reueletur neq3 abſconditũ qd̃ nõ ſciatur:qm̃ que in tenebris dixiſt3 in lumine dicent̃ ⁊ qd̃ in aure locuti eſtis in cubiculis p̃dicabit̃ in tectis. Dico aũt vob̃ amic3 meis:ne terreamĩ ab his q̃ occidũt corp⁹:

Attẽdite a fermẽto phariſeoꝝ ⁊c̃. Lu.xij. Hiſtoria hui⁹ euãg.facta ẽ a dño Jeſu xp̃o anno eius.xxxj.pridie ydus Julij.feria.v.luna.xvj.indi.iiij Ante initiũ illi⁹ euãg.ſcribit.ſ. Lu.q̃ mĩtis turbis circũſtantibus:ita vt ſeinuicem ꝯculcarent cepit Jeſus dicere ad diſciplos ſuos[Attendite a fermento phariſeoꝝ] Ly.ſc3 ne ꝑ coꝝ hypocriſim auertimi a fidei veritate[nihil autẽ opertũ qd̃ non reuelet̃ neq3 abſconditũ qd̃ non ſciat̃] Hor. opertum ꝯtinet ad opera mala que occultant̃ ex induſtria abſconditũ ad cogitatiões que occultantur ex ꝓpria natura : ſed vtrũq3 in futuro iudicio ſciet̃ [qm̃ que ĩ tenebris dixiſtis] Hor. i.in preſſuris ⁊ in carceribus locuti eſtis : [in lumĩe dicent̃] id eſt.in aperto:qñ ſc3 ea q̃ paſſi eſtis ĩ carcerib⁹ legunt̃ ꝑ orbem ad gloriam veſtrã[⁊ qd̃ in aure locuti eſtis].id eſt.in p̃uato:p̃uatũ autẽ efficit̃ v̄bũ vel ex modo: q2 ſubmiſſe in aure vel in loco quia in cubiculo [p̃dicabit̃ in tect3] Ly.dom⁹ ergo in illa terra hñt tecta plana vbi ꝯgregant̃ hoĩes ad ſpaciandũ ⁊ ꝯfabulandũ:⁊ ideo illa que dicunt̃ ibi publice dicunt̃:⁊ hoc modo exponit Theophilus: [Dico autẽ vobis amicis meis ne terreamini ab his q̃ occidunt corpus] Vñ Chryſoſto. Oĩa mala opat̃ timor mort3 : oĩa bo-

¶ Poſtilla.

na tempus mortis[ꝛ poſt hec].i.poſt occi-
ſionē corpis[non habēt ampli⁹ q̄d faciant
Oſtendā autē vobis quē timeatis. Time-
te eum qui poſtq̄ occiderit].ſ.corpus[ha-
bet ptātem mittere in gehennā] Hor.ſ.ip-
ſam aīam ꝛ etiā ip-
ſum corpus[ita di-
co vobis hunc time
te]ꝛ non aliū [Nō
ne q̄nq3 paſſeres ve
neunt].i.vendunt
[dipondio] Horra.
Dipondiuſ eſt pon
dus monete ex duo
bus aſſib⁹ compoſi
tum. Ad euidentiā
illius ſm Ly.ſcien
dū q̄ paſſeres abū-
dant in terra pmiſ
ſionis: ꝛ ideo d̄ ipſ
fiebat oblatio pau-
perū qui nō poterāt
habere alia vū erāt
pauci valoris: quia
duo habebant pro
aſſe[ꝛ vn⁹ ex illis]
ſcȝ q̄uis ſit parui va-
loris[non eſt in ob-
liuione corā deo]
id eſt.non morietſi
ne puidētia dei pa
triſ: ꝛ p ꝯſeq̄us ſup
ple nec vos morie-
mini q̄n deus ordi-
net de morte veſtra
[ſed ꝛ capilli capitiſ
veſtri oēs numera-
ti ſunt] Ly.i.ī dei
pſcientia [nolite er
go timere: mltiſ paſ
ſeribus pluris eſtis
vos] Ly.i.maioriſ
reputationis apud deū: quia ad imaginem
dei creati[dico autē vobis: oīs quicūq3 me
ꝯfeſſus fuerit coram hoīb⁹] Hor.i. non tm̄
crediderit corde ſed ꝯfeſſus fuerit ſimlʼ ore
[ꝛ filius hoīs ꝯfitebit eū corā angelis dei.
Sint lumbi veſtri p̄- ¶ Poſtilla.
cincti ꝛc. Lu.xij. Hiſtoriaȝ huius
euangelij locutuſ eſt dñs Jeſus an
no eius.xxxj.pridie ydus Julij.feria.v.lu
na.xvj.inditione.iiij. Ante initium illius
euangelij ſcribit ſanctus Lucas in eo.ca.
q̄ chriſtus dixit diſcipulis ſuis. Nolite ti-
mere puſillus grex quia complacuit patri
veſtro dare vob re-
gnum. Tunc ſequi
tur euangeliuȝ ho-
dierni[Sint lum-
bi veſtri precincti]
Ly.lumbi mentis
ſunt voluntas ꝛ in-
tellectus ex quibuſ
procedunt cogitati
ones male: lumbi
carnis ſunt in qui-
bus viget motus lu
xurie: ꝛ vtriq3 lum-
bi ſunt precingendi
id eſt.coartandi ab
illicitis cogitationi
bus ꝛ operibus[et
lucerne ardentes]
Ly. id eſt. doctri-
na clara procedens
ex charitate [in ma
nibus veſtris] im-
plēdo opere[ꝛ vos
ſimiles hominibus
expectantib⁹ dñm
ſuum] Ly.id eſt.ſi
tis diſcreti ꝛ vigileſ
et ſolliciti de veſtra
cuſtodia expectan-
do dñm venturum
ad iudiciū: ſicut an-
tiqui patres expe-
ctabant eum ventu
rum in carnem[qñ
reuertat a nuptijs]
Ho.ordi.ad nupti
as dñs iuit cum p⁹
reſurrectionem nouus homo angelorum
multitudinem ſibi copulauit: a quibus nu-
ptijs reuertitur: cum nobis per iudicium
manifeſtatur: vt patet Actuum.j. Sic ve-
niet quemadmodum vidiſtis eum euntem
in celum[ꝛ pulſauerit] per egritudinem:
mortem propinquam deſignando: [confe-
ſtim aperient ei:] leti eum ſuſcipiendo.

et poſt hec non habēt ampli⁹ q̄d
faciant. Oſtendam autem vobis
quem timeatis. Timete eum qui
poſtq̄ occiderit habet poteſtatē
mittere in gehennā: ita dico vob
hunc timete. Nonne q̄nq3 paſſe-
res veneūt dipondio: ꝛ vnus ex
illis non eſt ī obliuione corā deo
ſed ꝛ capilli capitis veſtri omēs
numerati ſunt: nolite ergo time-
re multis paſſeribus pluris eſtis
vos. Dico autem vobis omnis q̄-
cunq3 confeſſus fuerit me coram
hominib⁹: ꝛ filius hominis confi
tebit illum coram angelis dei.

Incipit cōmune de ꝯfeſſorib⁹. Euā. Lu. XII

In illo tem-
pore. Di.i.di.ſ. Sint lum
bi veſtri p̄cincti: ꝛ lucerne arden
tes in manib⁹ veſtris. Et vos ſi-
miles hoīb⁹ expectātib⁹ dñm ſu
um qñ reūtat a nuptijs: vt cū ve-
nerit ꝛ pulſauerit ꝯfeſti apiāt ei.

[beati ſerui illi quos cū venerit dñs] Ly. in eorum morte [inuenerit vigilātes]. id ē in ſtatu gratie ⁊ non in peccatis dormiētes quia talis p̄ſentabiť in iudicio qualis inuenitur in morte q̄tum ad gratiam vel ad culpam [Amē dico vobiſ q̧ precinget ſe] Glo. preparans ſe ad retributionē [et faciet illos diſcūbere] Glo. ordi. in regno celeſti quieſcere [⁊ trāſiens miniſtrabit illis] Glo. tranſiens miniſtrabit cum de iudicio ad regnum rediens ſua claritate fideles ſatiabit [⁊ ſi venerit in ſecūda vigilia et ſi in tertia vigilia venerit ⁊ ita īuenerit beati ſunt ſerui illi] Unde Grego: Prima vigilia eſt ſtatus puericie: maxime cū incipit vſuſ rationis in pueris. Scḋa vigilia ē ſtatus iuuentutiſ. Tertia vigilia eſt ſtatuſ virilis. Quarta vigilia ē ſtat⁹ ſenectutis: quia ī q̄libet ſtatu fideles debēt eē parati per iuſticiaȝ ad recipiendā mortem [hoc autem ſcitote: qm̄ ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret vigilaret vtiq̧: ⁊ nō ſineret ꝑfodi domuȝ ſuam] Hor. hic dñs Jeſus monet nos vigilare ꝯtra mortis incertitudinē: q̄uis nihil ſit certius morte: nihil tamen incerti⁹ hora mortis [⁊ vos eſtote parati: quia q̄ hora nō putatis filius hominis veniet [Glo. or. vltimā horam ſemꝑ ignorare voluit dominus vt ſemꝑ ſit ſuſpecta: vt ad eandem ſemper preparemur.

Beati ſerui illi: quos cum venerit domin⁹ inuenerit vigilantes. Amen dico vobis q̧ precinget ſe et faciet illos diſcumbere ⁊ tranſiens miniſtrabit illis. Et ſi venerit in ſecunda vigilia ⁊ ſi in tertia vigilia venerit ⁊ ita īuenerit: beati ſunt ſerui illi: hoc autem ſcitote quoniā ſi ſciret paterfamilias q̄ hora fur veniret vigilaret vtiq̧ ⁊ non ſineret perfodi domū ſuam. Et vos eſtote parati: quia q̄ hora non putatis filius homīs veniet.

Aliud euangelium. de Confeſſoribus. Luce XI.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo accendit lucernam ⁊ ī abſcondito ponit: neq̧ ſub modio: ſed ſuꝑ candelabꝛ: vt qui ingrediuntur lumen videant. Lucerna corporis tui eſt oculus tuus. Si oculus tuus fuerit ſimplex: totum corpus tuum luciduȝ erit Si autem nequam fuerit etiam corpus tuum tenebroſum erit.

Postilla.

NEmo accēdit lucernā. Lu. xi. Hoc in euāgelij paradigma locut⁹ ē dñs Jeſus xp̄s āno ei⁹. xxxj. ꝑdie ydus Julij. feria. v. lūa. xvj. indi. iiij. Añ initiū illi⁹ euange. ſcribit. ſ. Lu. in eo. c. q̧ quedam mulier extollens vocem de turba dixit: Btūs venter q̄ te portauit: et vbera que ſuxiſti: Tūc ſequiť euāg. ho. [Nemo accendit lucernaȝ] Ly. lucerna hic accipiť ꝓ intentiōe recta: qꝛ intentio recta includit lumē fidei et ardorem charitatis ad modum lucerne ardentis [⁊ in abſcondito ponit: neq̧ ſub modio: ſȝ ſuper candelabrum] Ly. qꝛ intentio recta dirigit ad ſuꝑna [vt qui ingrediūtur lumē videant] Ly. ſicut enī lucerna in alto poſita illuminat ea q̄ ſunt ī domo materiali: ſic intentio recta ea q̄ diſponunť in domo eccleſie ⁊ etiā ī domo ꝯſciētie [Lucerna corꝑis tui ē oculus tuus] Ly. qꝛ ſicut oculus dirigit membra corꝑis ad oꝑandū ⁊ pedeȝ ad ābulandū: manū ad ſcribēm ſic ītētio recta dirigit nr̄aſ oꝑatiōes ī finē d̄bitū: iō ſeq̄ť [ſi ocu. tu. fu. ſimplex] Ly. i. ītētio tua recta [totū cor. tu.] .i. ꝯgeries oꝑationū tuarū [luci. erit]. i. meritoriū vite et̄ne [ſi āt ne. fu.] .i. ītētio ꝑuſa [etiā corp⁹ tu. tene. e.] Ly. i. ꝯgeries oꝑationū tuaꝝ mala erit: qꝛ op⁹ bom malū efficiť ꝑuerſa intentione: ſicut cum aliquis dat elemoſynā pauꝑcule mulieri intentiōe tra-

Vide ergo ne lumen qđ in te eſt
tenebre ſint. Si ergo corpꝰ tuum
lucidū fuerit non habens aliquā
partem tenebrarum: erit luciduꝫ
totum: ⁊ ſicut lucerna fulgoris il
luminabit te.

Aliud Euangelium de Con-
feſſoribus. Lu. XIX.

In illo tem-
pore. Dixit ieſus diſcipu
lis ſuis parabolā hanc. Homo q-
dam nobilis abijt in regionē lon-
ginquam accipere ſibi regnum ⁊
reuerti: Vocatis autē decem ſer-
uis ſuis dedit illis decem mnas:
et ait ad illos: negociamini dum
venio. Ciues autem eius oderāt
illum ⁊ miſerūt legationē poſt il
lū dicētes: Nolumꝰ hūc regnare
ſuꝑ nos: ⁊ factū eſt vt rediret ac-
cepto regno: ⁊ iuſſit vocari ſuos
ſuos qbꝰ dedit pecuniā: vt ſciret
q̄tū qſq; negociatꝰ eſſꝫ. Venit āt
pmꝰ dicens: Dn̄e mna tua decem
mnas acq̄ſiuit. Et ait illi. Euge
ſue bone: q2 ī modico fuiſti fidelꝭ:
eris ptātē hn̄s ſuꝑ decē ciuitateſ
Et alꝭ vēit dicēſ. Dn̄e mna tua fe

hendi eam ad peccatū luxurie [Vide ergo
ne lumen qđ in te eſt tenebre ſint] Ly. id ē
diligenter attēde ne intentio tua que lumē
anime eſt ſit ꝑuerſa: quia ꝑ hoc corrūperen-
tur oīa bona opera [ſi ergo corpus tuū luci-
dū fuerit nō habēs
aliquā parteꝫ tene-
brarū] Ly. tum ex
bonitate intentiōis
tuꝫ ex bonitate ope
ris [erit lucidum to
tum] q2 oīa cadent
ad vite eterne meri
tū [⁊ ſicut lucerna
fulgoris illumiabit
te.] Ly. in pn̄ti ꝑ
grām ⁊ in futuro ꝑ
gloriam.

Poſtilla.

Homo qdaꝫ
nobilis ab-
ijt ⁊c. Lu.
xix. Ante initiū illi
us euāge. ſcribit. ſ.
Lu. in eo. c. q xp̄s
dixit: Venit filiꝰ ho
minis q̄rere ⁊ ſal-
uum facere qđ ꝑie-
rat. Tunc poſtmo-
dū ſequit̄ euangelꝭ.
hodier. [Hō qui-
dam nobilis] Ly.
id eſt. Jeſus xp̄us
hō natus ſm carnē
de ſemine Dauid
regis [abijt ī regio
nem longinquam]
Ly. id eſt. ad celuꝫ
empyrreum per ſu-
am aſcenſionem [ac
cipere ſibi regnuꝫ]
ſuper ordines ange
loꝝ [⁊ reuerti] ſcili
cet in fine mūdi ad
iudicium. Tūc enī
omnibꝰ manifeſtabit̄ regnū ipſiꝰ [vocatis
autem decē ſeruis ſuis] .i. fidelibꝰ vniuer-
ſis [dedit illis decē mnas] Ly. vniuerſita
tem donoꝝ ſuoꝝ diuerſimode tū: q2 dedit
vnicuiq; plꝰ vel minꝰ ſm ꝓpriā virtutem:
[et ait ad illos. Negociami dum venio]
Ly. q2 tp̄s meriti currit vſq; in diem iudi-
cij: in quo tp̄e deꝰ dat dona ſua ad hoc q
mltiplicent̄ per fructꝰ bonoꝝ operū [ciueſ
aūt eius oderāt illū] Ly. ciues illi ſunt iu
dei q ꝓ maiori pte
in odiū xp̄i ſunt fir-
mati [⁊ miſerūt le-
gationē poſt illum
dicētes: Nolumus
hunc regnare ſuꝑ
nos] Ly. q2 pꝰ aſcē-
ſionem xp̄i ad celos
iudei conati ſūt de-
ſtruere fidem catho
licā in qua incepit
regnū xp̄i qđ cōple
bitur ⁊ māifeſtabit̄
in fine mūdi [et fa-
ciū ē vt rediret] .ſ.
ad generale iudiciū
[iuſſit vocari ſuos
ſuos qbus dedit pe
cuniā vt ſciret q̄tū
quiſq; eſſet negocia
tus] Ly. q2 oporte
bit oēs apparere an
te iudicē ad redden
dū de oībꝰ acceptis
ab eo rationē. Ro-
ma. xiiij. [venit au
tem pmꝰ dicēſ: Do
mine mna tua decē
mnas acq̄ſiuit] Ly
ra q2 tunc electi de
ſuis meritis ſecuri
parati erūt aſtare iu
dici [⁊ ait illi: Eu-
ge ſerue bone: q2 in
modico fuiſti fidelꝭ]
Ly. q2 bona tpalia
et etiā ſpūalia q ha
bent̄ in vita p̄ſenti
modica ſunt reſpe-
ctu bonoꝝ celeſtiuꝫ
q expectant̄ in futura vita [eris ptāteꝫ hn̄s
ſuꝑ decē ciuitates] Ly. .i. gaudeb de fide-
litate oīum q per doctrinā tuā vel exēplum
vite tue ꝯuerſi ſūt ad bonū [⁊ alꝭ venit di-
cens: Dn̄e mna tua] Hor. .i. grā tua [fecit

q̄nq; mnas: ⁊ huic ait: Et tu eſto ſup q̄nq; ciuitateſ] Hoꝛ.i.ſup illoſ quoſ tua p̄dicatione vel exemplo tuo ↄuertiſti[Et tertiꝰ venit] Ly. qꝛ licet mali reformidēt venire ad ↄſpectū iudicis: tamē opoꝛtebit eos ibidem repſentari[dicens: Dñe: ecce mna tua quā habui repoſitā ī ſudario] Ly. mna repoſita in ſudario ſignificat donū dei a bonis opibꝰ ocioſum[timui eni te] Ly. iſte timoꝛ non eſt niſi puſillanimitas bñ agēdi[quia hō auſterꝰ es] Ly. licet enī mō ſit tps miſericoꝛdie: in iudicio tñ erit tps rigoꝛis ⁊ iuſticie[tollis qd̄ nō poſuiſti: ⁊ metis qd̄ nō ſemiaſti] Ly. qꝛ a p̄latis eccl̄ie nō ſolū requirunt bona in ꝓpria pſona: ſʒ in ſubditꝭ eoꝝ q̄s tenent inducere ad bonū[dicit ei: d̄ oꝛe tuo iudico te ſue nequā] Hoꝛ. ſtulticia magna eſt pctm̄ ꝓpriū excuſare[ſciebas qꝛ ego homo auſterꝰ ſum] Hoꝛ. ſi me durū noueras: q̄re cōmēdatū tibi: timoꝛeʒ non incuſſit vt ſcires me diligētiꝰ q̄ſiturum: [tollens qd̄ non poſui: ⁊ metens qd̄ non ſemiaui] Hoꝛ. reqͥrit enī deus bona opa etiam ab eis q̄bus nō dedit grām opandi: nec tamē deus hoc faciēdo iniuſte agit: qꝛ et ſi illi nō recipiūt ipſe tñ paratꝰ fuit dare graꝫ[⁊ q̄re nō dediſti pecuniā meam] .i. dona mea[ad mēſaꝫ] .i. ad lucꝝ[⁊ ego veniēs] ſcꝫ ad iudiciū particulare .i. ad moꝛtē hoīs[cū vſuris exegiſſem eā] .i. cū lucro[⁊ aſtātibꝰ dixit] Hoꝛ. i. angelis q̄ deo iudicāti ſp aſſiſtūt[auferte ab eo mnam] .i. grāꝫ[⁊ date illi q̄ decē mnas hʒ] Glo. augeť enī grā in eo q̄ in eo laboꝛat. Autoꝛ cōpendij theoverita .li.iij.c.vij. ſic dicit: Ne autē aliqd̄ bonū pereat illa bona opa q̄ quis peccādo moꝛtificat alijs ſaluandis dabunť: ſicͭ qñ coꝛpali moꝛte q̄s moꝛiť ſrēs ⁊ ꝓpinq̄ in bonis ſuccedunt. Unde Job .xxvij. Si ↄpoꝛtauerit q̄ſi terrā argētū ⁊ ſicut lutū p̄pauerit veſtimenta: p̄epabit q̄dem ſʒ iuſtꝰ veſtieť illis: ⁊ argentuꝫ innocens diuidet[et dixerūt ei] .ſ. angeli[Dñe habʒ q̄nq; mnas] q.d. ſatꝭ hʒ[dico autēꝫ vob: qꝛ oī habēti] Hoꝛ. ⁊ illo bñ vtenti[dabitur] .ſ. incremētuꝫ eiꝰ qd̄ hʒ[⁊ abūdabit] .ſ. in futuro: qꝛ ſm aplm̄. Oculꝰ n̄ vidit nec auris audiuit nec in coꝛ hominis aſcēdit: que p̄epauit deꝰ diligētibꝰ ſe[ab eo aūt q̄ nō hʒ] .ſ. vſum doni collati: ſicut ille piger ſerꝰ fuit[⁊ qd̄ hʒ] .i. ipm̄ donū[auferet ab eo] Hoꝛ. dare hñti fuit miſericoꝛdie: auferre non hñti iuſticie.

cit q̄nq; mnas: ⁊ huic ait: Et tu eſto ſup q̄nq; ciuitateſ: ⁊ alť venit dicēs: Dñe ecce mna tua quā habui repoſitā in ſudario: timui enī te qꝛ hō auſterꝰ es: tollis qd̄ non poſuiſti: ⁊ metis qd̄ nō ſemiaſti. Dicit ei: De oꝛe tuo te iudico ſerue nequā: ſciebaſ qꝛ ego hō auſterus ſum tollēs qd̄ nō poſui: ⁊ metens qd̄ non ſeminaui. Et quare non dediſti pecuniā meam ad mēſam: ⁊ ego veniēs cū vſuris vtiq; exegiſſem illam. Et aſtantibꝰ dixit: Auferte ab illo mnā: ⁊ date illi q̄ decē mnas habet: ⁊ illi dixerť Dñe decem mnas habet. Dico autem vobis: qꝛ omni habēti dabiť et abūdabit. ab eo aūt q̄ nō habet et qd̄ habet auferet ab eo.

Aliud euāgelium de Confeſſoꝛibus. Mat. XXV.

In illo tempoꝛe. Di.i.di.ſ. pabolam hanc: Hō q̄dā peregre ꝓficiſcens

Poſtilla.

Homo q̄dā pegre. ⁊c̄. Matth. 25. Hiſto. huiꝰ euāge. locutꝰ eſt dñs Jeſus xp̄s āno eiꝰ .xxxiij. xj. kalen. aplis. feria. iij. luna. xij. indi. vj. Añ initiū illiꝰ euāg. ſcribit .ſ. Mat. in eo. c. q̄ xp̄s dixit diſci .ſ. Uigilate qꝛ neſcitꝭ diē neq; hoꝛam. Tūc ſtatim ſequiť euāge. ho.[Homo quidā pegre ꝓficiſcēs] Ly. hō ille ē Jeſus xp̄s qui q̄uiſ ſm diuinitatē nō poſſit ꝓficiſci

vocauit ſeruos ſuos: τ tradidit il
lis bona ſua. Et vni dedit q̄nq̄z
talēta: alij autem duo: alij vo vnū
vnicuiq̄z ſm̄ propriam virtutem
et profectus eſt ſtatim. Abijt au-
tem qui q̄nq̄z talenta acceperat τ
operatus eſt in eis: τ lucratus eſt
alia q̄nq̄z. Similiter qui duo acce
perat lucratus eſt alia duo. Qui
autem vnū acceperat abijt τ fodit
in terram: τ abſcondit pecuniam
domini ſui. Poſt multum vo tē-
poris venit dominus illorum ſer
uorum: τ poſuit rationē cum eis.
Et accedens qui q̄nq̄z talenta ac
ceperat obtulit alia q̄nq̄z talenta
dicenſ: Domine q̄nq̄z talenta tra-
didiſti mihi: ecce alia q̄nq̄z ſuper
lucratus ſum. Ait illi dominus.
Euge ſerue bone τ fidelis: quia
ſu p pauca fuiſti fidelis ſupra mlt
ta te conſtituam: intra in gaudiū
domini tui. Acceſſit autem τ qui
duo talenta acceperat: τ ait. Do-
mine duo talenta tradidiſti mihi
ecce alia duo lucratus ſum. Ait il
li dominus eius. Euge ſerue bo-
ne τ fidelis: quia ſuper pauca fui
ſti fidelis: ſupra multa te conſti-
tuam intra in gaudiū dn̄i tui.

de loco ad locū: q2 ſic ē vbiq̄z: ſ3 tn̄ ſm̄ hūa-
nā naturā pegre pfect⁹ eſt qn̄ aſcēdit i ce-
lū [vocauit ſeruos ſuos] Hor. educēdo eos
in eſſe nature [τ tra
didit ill' bona ſua]
Ly. ſ. bona nature
bona grē: bona cō-
ſciētie τ ſapiē: bona
potētie: bona opu-
lentie. Et dicūt ta-
lēta: q2 p bo^m vſu3
taliū pōt q̄libet ſibi
accipe celeſte p̄miū
[vni dedit q̄nq̄z ta-
lenta: alij duo: alij
vo vnū: vnicuiq̄z ſ3
ppriam vtutē: τ p-
fect⁹ ē ſtatī] q2 xp̄s
ſm̄ hūanitatē muta
uit locū celū aſcen-
dens [abijt aūt qui
q̄nq̄z talēta accepat
et lucrat⁹ ē alia q̄n
q̄z] Ly. q2 iſta talē
ta multiplicauit hn̄
vtēdo p̄dictꝭ donis
ad ſui pfectiō3 τ p-
ximi edificatiō3: ſili
ter q̄ duo talēta ac-
cepat] .i. aliq̄ ex p̄-
dictꝭ donis [lucrat⁹
ē alia duo] Hor. et
attēdit illud lucrū i
merito q̄ ad ſe: τ in
edificatōe q̄ ad pxi
mū: τ ſic duplicatur
bo^m acceptū [q̄ aūt
vnū accepat abijt τ
fodit i terrā τ abſcō
dit pecūiā dn̄i ſui]
Ly. ille abſcōdit in
terra q̄ p̄dictꝭ donis
vtit ad mūdi gliam
et tpale lucrum ſeu
queſtū [poſt multū vo tpis] Ly. q2 longū
tp̄s ē ab aſcēſiōe xp̄i ad celū vſq̄z ad aduētū
ei⁹ ad iudiciū [venit dn̄s] Hor. p ſeipm̄ nō
p vicariū [ſeruor̄ illor̄] q̄b⁹ bona ſua cōmi
ſit [τ poſuit rōnē cū eis] vt3 Lu. xvj. Red
de rōnē villicatōis tue. Ly. q2 tūc diſtricte

exiget rōnē de bonis ab eo collatꝭ [τ acce-
dēs q̄ q̄nq̄z talēta accepat: obtulit alia q̄nq̄z
talēta dicēs: Dn̄e q̄nq̄z talēta tradidiſti m̄i
hi: ecce alia q̄nq̄z ſu
perlucrat⁹ ſū] Hor.
id ē. mltiplicata ſt
merita ex grā tua τ
vſu liberi arbitrij:
[Euge ſerue bone
et fidelis] q̄rēs i ſu
is actib⁹ dn̄i gliam
et nō ppriā laude3
[q2 ſup pauca fui-
ſti fidel'] Ly. omia
bona i hac vita hoī
collata pauca ſt re-
ſpectu bonor̄ glie
[ſupra mlta te ōſti-
tuā] q2 i celo ōfert
hoī bonū infinitum
[intra i gaudiū dn̄i
tui] Hor. vt ſit ex oī
pte gaudiū: ſurſum
ex viſiōe dei: deorſū
ex ōſideratōe iferni
iteri⁹ ex glia ōſcie:
exti⁹ ex decore oīs
create [acceſſit āt τ
q̄ duo talēta accepe
rat: τ ait: Dn̄e duo
tal'. tradi. mi: Ecce
alia duo lucrat⁹ ſū]
Hor. duplicādo bo
na. ſ. bonu3 ſapiē a
me diffundendo in
pximū p vbū p̄di-
catiōis: bo^m opatio
nis a me diffundē⁹
in pximū p exēplū
edificatiōis [ait illi
dn̄s ei⁹. Euge ſer-
ue bone τ fidel': q2
ſup pauca fuiſti fi-
delis ſupra multa
te ōſtituā: intra in gaudiū dn̄i tui] de q̄ dic̄
Bern. in li. de ōſideratiōe. Qualis putas
tūc erit ſplēdor aīarū qn̄ ſol ſplēdorē habe
bit lux corpor̄. Nulla ei triſticia: nlla āgu
ſtia: null⁹ dolor: null⁹ timor: null⁹ ibi labor
nulla mors: ſ3 ppetua ſanitas ſp pſeuerabit

¶ Poſtilla.

Vigilate quia neſcitis q̄ hora domi
nu veſter ꝛc̄. Mat. xxiiij. Hec ver-
ba ſancti euāgelij locut⁹ eſt dn̄s Jeſus xp̄s
anno eius. xxxiij. xj. kal' ap̄lis. feria. iij. lu-
na. xij. indi. vj. Vn̄
initiū illi⁹ euange.
ſcri. ſ. Mat. ī eo. c.
Celū ꝛ terra tranſi-
būt v̄ba aūt mea n̄
trāſibūt. Tūc ſeq̄t
euāg. ho. [Vigila-
te q꞉ neſcitis q̄ ho-
ra dn̄s veſter ven-
turus ſit] Hoꝛ. ſ. ad
moꝛtē cuiuſlibꝫ ho
minis: vtꝫ Eccl'. ix
Neſcit hō̄ finez ſuū
ꝛc̄. [hoc aūt ſcitote
qm̄ ſi ſciret pr̄fa. q̄
hoꝛa fur veniret.]
Hoꝛ. i. moꝛs que
fur dr̄ ꝓpt̄ improui
ſum aduentū: vt pa
tet Apocal'. iij. Ve
niam tibi tanq̄ fur:
[vigilarꝫ vtiqꝫ] ne
in pctō̄ moꝛtali mo
reret꞉ q꞉ moꝛs pctō
rū peſſima [ꝛ nō ſi-
neret pfodi domuꝫ
ſuā] Hoꝛ. i. cū vio-
lentia aīaꝫ a coꝛpe
extrahi: ſꝫ ſpōte exi
ret. Vn̄ Chryſ. qn̄
aīe peccatriceſ ī coꝛ
poꝛe q̄ſi ī ꝓprio do
micilio delectantur
veniens cū ſnīa dei
angelus moꝛtꝭ pfo
dit coꝛp⁹ ꝛ aīaꝫ vio
lent' auellit. Aīe au
tē iuſte q̄ quaſi ī exi
lio ibi ſunt veniēte
ſnīa nō pfodiūt꞉ ſed
reuertunt' gaudētes [Ideo ꝛ vos eſtote pa-
rati] . ſ. ſine macl'a coꝛdis [q꞉ q̄ hoꝛa nō pu
tatꝭ fili⁹ hoīs vētur⁹ ē] Hoꝛ. ſ. ad iudiciuꝫ
pticulare ī moꝛte [q̄ſputas ē fidel' ſeruus et
prudēs quē ꝯſtituit dn̄s ſup familiā ſuā.]

Aliud euangelium de Confeſ
ſoribus. Mat. XXIIII

In illo tem
pore. Di. ie. diſci. ſ. Vigi
late quia neſcitꝭ qua hoꝛa dn̄s ve
ſter venturus ſit. Illud aūt ſcito
te: qm̄ ſi ſciret pr̄familias qua ho
ra fur ventur⁹ eēt vigilaret vtiqꝫ
et non ſineret pfodi domū ſuam:
ideo ꝛ vos eſtote parati: quia ne
ſcitis qua hoꝛa fili⁹ hoīs ventur⁹
eſt. Quiſputas eſt fidelis ſeruus
et prudēs quē ꝯſtituit dn̄s ſuper
familiā ſuā: vt det illis cibū in tē-
poꝛe: beatus ille ſeru⁹ quem cum
venerit dn̄s eius inuenerit ſic fa-
cientem. Amen dico vobis: ſuper
oīa bona ſua ꝯſtituet eum.

Incipit com
mune d̄ v̄gib⁹. Euā. Mat. XIII

In illo tem-
pore. Dixit ieſus diſci. ſ.
parabolam hanc: Simile eſt re-
gnum celoꝛum theſauro abſcon-
dito in agro: quem q̄ inuenit ho-
mo abſcōdit: ꝛ pre gaudio illius

ſcꝫ i officij ſui ſuſceptiōe [vt det illis cibū i
tpe] Hoꝛ. triplicē cibū: v̄bi : exēpli: ꝛ tem
poꝛalis ſubſidij. Vel ſm̄ Ly. vt det illis ci
bū in tpe. i. auxiliū ad qd̄ q̄libet tenet'. Vn̄
Eccl'. xxvij. Cuilibet mādauit de⁹ de ꝓxio
ſuo. [btūs ille ſeru⁹
quē cū venerit dn̄s
eius] Ly. q̄rens in
moꝛte rōnē ſui fui-
tij [inuenerit ſic fa-
cientē] Ly. i. in ac
tibus charitatis ſe
exercentē: q꞉ p talia
meret' et'nā btitudi
nē [Amē dico vob:
ſup oīa bona ſua cō
ſtituet eū] q꞉ btitu-
do ē ſtat⁹ oīum bo-
noꝝ aggregatiōe p
fectus: vt dr̄ in li. d̄
ꝯſolat'. phie. Hoꝛ.
Bona p̄ſentia ſunt
particl'aria ꝛ impfe
cta : ſed bona cele-
ſtia ſūt bona cōmu-
nia ꝛ pfecta : nūc et
ex pte cog̃ſcim⁹ et
ex pte diligim⁹: ſed
tūc ī futō pfecte ꝛc̄

¶ Poſtilla.

Simile ē re-
gnū celoꝛuꝫ
ꝛc̄. Math.
xiij. Hiſto. hui⁹ euā
ge. facta eſt in ap̄li
āno xp̄i. xxxiij. indi
tiōe. vj. Vn̄ initiuꝫ
illi⁹ euāg. ſcribit. ſ.
Mat. ī eo. c. q꞉ xp̄s
dixit: Juſti fulge-
būt ſicut ſol ī reḡ pa
tris eoꝝ. Tūc poſt
modū ſequit' euāg.
ho. [Simile ē reg-
nū celoꝝ theſauro
abſcōdito in agro] Hoꝛ. ad laudē v̄ginum
exponit' pabola iſta ſic: theſaur⁹ ī agro ē vir
ginitas ī carne. ij. Coꝝ. iiij. Habem⁹ the-
ſaurū iſtū in vaſ' fictilib⁹. Vn̄ Aug. Facite
qd̄ poteſtꝭ ne v̄ginitatꝭ bonū a vob̄ pereat

cui facere nō poteſtꝫ vt redeat. Vel ſm̄ Grego. Theſaur⁹ eſt celeſtis regni deſideriuȝ [quē qui inuenit hō abſcondit ꝛ p̄ gaudio illi⁹ vadit] Hoꝛ. pedib⁹ mentꝫ ipſum affectando [ꝛ vendit vniuerſa q̄ hȝ] .ſ. tp̄alia ꝯtēnēdo vtȝ Mat. xix. Si vis pfectus eſſe va. ꝛ vē. vni. q̄ ha. ꝛ da paupe. [ꝛ emit agrū illū] Hoꝛa: totalit̄ celeſtibuſ inhiādo [Iterū ſil̄e eſt reg. ce. ho. neg. q̄rēti bo. margari] id eſt. dulcedinē vite celeſtis [inuenta aūt vna p̄cio. marga.] Hoꝛ. i. xp̄o et ſm̄ hoc xp̄s dꝛ margarita: ſicut enī naſcit̄ margarita ex rore celeſti cōcha maris ſe apiēte: ſic xp̄s ꝟtute ſpūſſancti in ꝯſciētia marie Eſa. xlv. Roꝛate celi deſup ꝛ nu. plu. iuſtū ape. ter. ꝛ ger. ſal. [abijt ꝛ vēdidit oīa q̄ habuit] Hoꝛ. per ꝯtemptū terrenoꝝ ad Phil. iij. Oia arbitroꝛ vt ſtercoꝛa vt xp̄m lucrifaciam [ꝛ emit eā] p conatū ꝛ deſideriū eťnorū: vtȝ Phil. j. Deſideriū hn̄s diſſolui et eſſe cū xp̄o [Iteꝝ ſimile eſt reg. ce.] Ly. i. ſtatus ecclie militantis [ſagene miſſe ī mare] Hoꝛ. i. doctrine diuulgate in mūdū [ꝛ ex oī genere piſciū] Hoꝛ. i. hominū [ꝯgregāti] .ſ. bonoꝝ ꝛ maloꝝ pauperū et diuitū iuuenū ꝛ ſenū [quā cū īmpleta eſſet] Hoꝛ. qd̄ erit ī fine ſeculi qn̄ implebitur numer⁹ electoꝝ [educētes ꝛ ſecus litt⁹ ſedētes elegerūt bonos ī vaſa ſua: malos autez foꝛas miſerunt: ſic erit ī ꝯſumatiōe ſeculi]

vadit ꝛ vēdit vniũſa q̄ hȝ ꝛ emit agrū illū. Iterū ſimile ē regnū celoꝝ hoī negociatori q̄rēti bonas margaritas inuēta aūt vna p̄cioſa margarita abijt ꝛ vēdidit vniūſa q̄ habuit ꝛ emit eā. Iterū ſimile ē regnū celoꝝ ſagene miſſe in mare: ex oī genere piſciū ꝯgregāti: quā cū impleta eēt educētes et ſecus litt⁹ ſedētes elegerūt bonos ī vaſa ſua: malos aūt foꝛas miſerūt: ſic erit in ꝯſumatiōe ſeculi. Exibūt angeli ꝛ ſepabunt malos de medio iuſtoꝝ ꝛ mittēt eos in caminū ignis. Ibi erit flet⁹ ꝛ ſtridoꝛ dentiū. Intellexiſtꝫ hec oīa? Dicūt ei. Etiā. Ait illiſ. Ideo oīſ ſcriba doct⁹ in regno celoꝝ ſimilis eſt hoī p̄rifamilias q̄ pfert de theſauro ſuo noua ꝛ vetera.

Aliud euangelium de Virginibus. Euange: Mat. XXV.

In illo tempoꝛe. Di. i. di. ſ. parabolā hanc: Simile eſt regnum celoꝛuȝ

Ly. ſicut enī nō diſtinguunt boni piſces a malis q̄diu ſagena ē intra aquā: ſic ī eccleſia p̄nti admixti ſunt mali cū bonis: ſȝ in fine mūdi ſagena trahet ad litt⁹ p aptum iudiciū: qꝛ tūc erūt manifeſta abſcōdita coꝛdium: ꝛ tūc. ſ. in iudicio [exibūt angeli ꝛ ſepabūt malos de medio iuſtoꝝ ꝛ mittent eoſ ī caminū ignis: ibi erit fletus ꝛ ſtridoꝛ dentiū] flet⁹ ſcȝ ꝓpt̄ ardoꝛem: ꝛ ſtridoꝛ dentiū ꝓpt̄ frig⁹ [Intellexiſtis hec oīa] Ly. q. di. ad vos ptinet intelligere q̄ alios debetis docere viā ſalutis [dicūt ei: etiam ait illis: iō oīs ſcriba] Vn̄ Aug. apl̄i ſunt ſcribe ꝛ notarij xp̄i ꝟbū dei deſignātes ī tabul̄ coꝛdis [doct⁹] .i. lr̄at⁹ et a deo īſpirat⁹ [in regno celoꝝ] .i. in ecclia militāte [ſil̄iſ eſt homī p̄rifamil̄] Ly. qꝛ ſicut p̄rfa. hȝ paſcere filios pane coꝛpoꝛali: ſic iſte paruulos fidei pane ſpūali [q̄ pfert d̄ theſauro ſuo] Ly. id. eſt. d̄ ſciā ī coꝛde abſcōdita [noua et vetera] .i. auc̄tatеſ et ꝓceſſus veterꝫ ꝛ noui teſtamenti.

¶ Poſtilla.

Simile ē reg. ce. de. ꝟgi. ꝛc̄. Mat. xxv. Viſio. h⁹ euāg. facta ē āno xp̄i xxxiij. xj. kal̄. ap̄. fe. iij. luna. xij. in ditiōe. vj. Vn̄ initiū illius euāge. ſcribit. ſ. Mat. in. xxiiij. c. Si enī mal⁹ ſeru⁹ dixerit ī coꝛde ſuo: moꝛā facit dn̄s me⁹ venire: ꝛ ceperit pcutere ꝯſeruos ſuos: mādūcet autez et bibat cū ebꝛijs: veniet dn̄s ſerui illi⁹ in

die qua nõ ſperat: ⁊ hora qua ignorat ⁊ diuidet eum ſcʒ ſeparando animam a corpore ĩ morte ipſius: parteꝫ eius ponet cum hypocritis. id eſt. cuʒ falſis chriſtianis: ſeparando eum a beatis ⁊ ꝯiũgendo ipſum cuʒ damnatis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. Tunc ſtatim ſequitur euangeliũ hodiernũ [Simile eſt regnuʒ celorum decem virginibꝰ:] Ly. id eſt. eccleſia militans ꝙtum ad ſtatum ꝯtemplatiuum [decem virginibus]. id eſt. ꝯtẽplatiuis. Ly. virginitas enim ſignificat vitam ꝯtemplatiuam: quia ſicut caſtitas eleuat mentẽ a carnalibꝰ ⁊ diſponit intellectum ad ꝯtemplationem veritatis: ſic econtrario luxuria deprimit mentẽ ⁊ cauſat ebetudinem intellectꝰ et ſic reddit hominem quaſi beſtialẽ: propter quod dicit̃ pᵒ Eth. Vita voluptuoſa vocatur vita pecudum [que accipientes lampades ſuas] Hor. acceptio lampadum eſt oſtenſio operũ vt ſint alijs in exempluʒ [exierunt obuiam ſponſo]. id eſt. chriſto [⁊ ſponſe]. id eſt. eccleſie [quinꝫ autem ex eis erant fatue ⁊ quinꝫ prudentes] Ly. virgines enim prudentes ſunt ꝯtemplatiui ſeu religioſi qui opa ſua bona ad finem debitũ ordinant ſcʒ pncipaliter ad gloriam dei ⁊ ad ſaluteʒ ꝓpriam ⁊ ad edificationẽ proximi: ⁊ econtrario fatue virgines dicunt̃ que ꝓpriam gloriam ⁊ fauorem hominũ querunt in ſuis bonis operibus. Et merito dicunt̃ fatue virgines qr bona opera ſua perdunt ꝓpter defectũ intentionis recte [ſed quinꝫ fatue accepti lampadibus [Hor. id eſt. operibꝰ de genere bonorum [non ſumpſerunt oleum ſecum] in

decem virginibus: que accipientes lampades ſuas exierunt obuiam ſponſo ⁊ ſponſe: quinꝫ autem ex eis erant fatue ⁊ quinꝫ prudentes. Sed quinꝫ fatue acceptis lampadibus non ſumpſerũt oleum ſecum. Prudentes vero acceperunt oleum in vaſis ſuis cuʒ lampadibus. Moram autem faciente ſponſo dormitauerũt omnes ⁊ dormierunt. Media auteʒ nocte clamor factꝰ eſt. Ecce ſponſus venit: exite obuiam ei. Tunc ſurrexerunt omnes virgines ille et ornauerũt lampades ſuas. Fatue autem ſapientibus dixerunt Date nobis de oleo veſtro quia lampades noſtre extinguunt̃. Reſponderunt prudentes dicentes

quo ſignatur charitas: ſicut enĩ oleum natat ſuper omnes liquores: ſic charitas ſup omnes virtutes [prudentes vero ſumpſerũt oleum ſecum in vaſis ſuis]. id eſt. charitatem [cum lampadibꝰ]. id eſt. cum operibꝰ ſuis. q. d. ex charitate perfecerũt opa ſua bona [morã autem faciente ſponſo dormitauerũt omnes ⁊ dormierunt] Mora iſta ẽ decurſus temporis ab aſcenſiõe chriſti vſꝫ ad diem iudicij: qḋ tempus ꝓpter longitudinẽ vocat̃ mora. Iam enim durauit per mille ꝗdringentos ⁊ ꝗſi. xcvij. annos: ⁊ reſiduum eſt nobis incertum In hoc autem temporis interuallo moriuntur omnes homines tam boni ꝙ mali: q̄ quidẽ mors deſignatur hic per dormitionem: quia ita faciliter excitabuntur a morte per chriſtum ad iudicium venientẽ ſicut homo excitat aliũ hominem dormientẽ [media autem nocte] Ly. non intelligit̃ per hoc ꝙ iudicium extremũ ſit celebrandũ de nocte: ſed de die ſicut dicit apoſtolus. j. Cor. iij. Dies dñi declarabit ⁊c. Sed quia tempus iudicij eſt nobis occultum ideo hic ſignatur per mediaʒ noctem: quia illa que fiunt media nocte ſunt hoĩbus occulta [clamor factus eſt] Ly. id eſt. vox chriſti vel angelorum ad vocãdũ mortuos ad iudicium [tunc ſurrexerũt omnes virgines ille] Ly. quia omnes reſurgent boni ⁊ mali vt appareãt in iudicio xpi [⁊ ornauerũt lãpades ſuas] Hor. i. apud ſe cogitauerũt opa ſua ꝓ qbꝰ remũerationẽ expectabãt. Vñ Gre. Ornãt lãpades qr apud ſe opa ſua nũerãt: ꝓ qbꝰ eternã btitudinẽ recipere ſꝑauerũt [fatue aũt]. ſ. virgines [ſapiẽ

tibus dixerūt: date nobis de oleo veſtro: qꝛ lampades noſtre extinguunt] Ly. iſta petitio vana ⁊ rñſio negatiua ſignant ꝙ nullꝰ poterit ad aliū ꝗtūcunqꝫ iuſtum recurrere pro auxilio: nec aliquis ꝗtūcūqꝫ iuſtus poterit alium iuuare ſed ſibi ſoli ſufficiet iuſticia ſua. Unde Hieronꝰ. In futuro vnuſquiſqꝫ ꝓ operibus ſuis mercedē accipiet: nec pñt in die iudicij aliorum virtutes alioꝝ vicia ſubleuare ⁊ hoc eſt qḋ ſubditur [ne forte nō ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite potius ad vendentes et emite vobis] Añ Amb. Uendūt oleum q̇ adulādo aīas in errorem mittunt de quo dicit in pš. cxl. Oleū aūt pctōris non impinguet caput meū ⁊c. [Dū autem irent emere venit ſponſus] Lyra. id eſt. chriſtꝰ ad remunerationē bonoꝝ [⁊ que parate erant] Ly. per bona opera in charitate facta [intrauerūt cum eo ad nuptias]. id eſt. ad celeſtem gloriam [⁊ clauſa eſt ianua] Hor. ianua inquit miſericordie ad indulgendū que modo omnibus aperit: ianua glorie ad intrandū que modo omnibus penitētibꝰ reſerat [nouiſſime]. id eſt. nimis tarde [veniūt ⁊ reliq̄ virgines dicentes: Dñe dñe aperi nobis] Lyra per hoc ꝙ vocant euꝫ dñm ſignat ꝙ crediderunt in chriſtum: ſed quid ꝓdeſt ore inuocare ſi opere neges? [At ille rñdens ait Amen dico vobis: neſcio vos] Ly. ſ. noticia approbationis qua ſoli electi a deo cognoſcuntur [vigilate itaqꝫ] Hor. ſ. anteꝙ veniet ſponſus [quia neſcitis diem neqꝫ horā] ſcilicet mortis veſtre.

Ne forte non ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite potiꝰ ad vendentes ⁊ emite vobis. Dū aūt irent emere venit ſponſus: ⁊ que pate erāt intrauerunt cum eo ad nuptias ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſime veniunt et relique virgines dicentes: Domine dñe aperi nobis: At ille reſpondens ait. Amen dico vobis: neſcio vos. Uigilate itaqꝫ: quia neſcitis diem neqꝫ horam.

In feſto corporis chriſti. Euāgelium. Johan. VI.

In illo tempore. Dixit ieſus turbis iudeorum. Ego ſum panis viuꝰ qui de celo deſcendi. Si quis mā ducauerit ex hoc pane viuet in eternum. Et panis quem ego dabo caro mea eſt pro mundi vita.

Ego ſum panis viuꝰ qui de celo deſcēdi ⁊c. ¶ Poſtilla. Jo. vj. Hec v̄ba ſctī euāg. de ſeipſo locutꝰ eſt dñs Jeſus xp̄s āno eius. xxxij. xvj. kalen. maij. feria. iij. luna. xxiiij. indi. v. Añ initium illius euāgelij ſcribit. ſ. Jo. in eo. ca. ꝙ iudei murmurabāt de illo ꝙ xp̄s dixit: Ego ſum pa. vi. qui ḋ ce. deſcē. Et dicebāt. Nōne hic eſt Jeſus filius Joſeph: cuius nos nouimꝰ p̄rem ⁊ matrem? Quō ḡ dicit hic quia de celo deſcendi? Rñdit eis Jeſus ⁊ dixit: Nolite murmurare inuicem: nemo pōt venire ad me niſi pat̄ qui miſit me traxerit illū. Tunc poſtmodū ſequit euāg. hodier. [Ego ſum panis viuꝰ] Tho. viuificās comedentem: iſte enī cibꝰ ſiue panis in manducantē non ꝯuertit: ſed eū in ſe ꝯuertit ſicut dictuꝫ eſt ſancto Augu. Nec tu me mutab in te ſicut cibum carniſ tue: ſed tu mutaberis ī me [qui de celo deſcendi] Tho. vt eſſem panis hominū qui eram panis angeloꝝ. Unde in pš. lxxvij. Panem angeloꝝ manducauit homo [ſi quis mādücauerit ex hoc pane viuet in eternum] in pñti per gratiam ⁊ in futuro p gloriam [⁊ panis quem ego dabo caro mea eſt ꝓ mundi vita] Tho. bene dicit pro mūdi vita: quia vtilitas huiꝰ ſacri eſt non ſolum ipſius ſumentis ⁊ celebrantis: ſed cōmunis totius eccleſie: qḋ non cōtingit in alijs ſacramētiſ. Nā baptiſmus ſolum ꝓdeſt ſuſcipienti: euchariſtia v̄o non ſolum celebranti: ſed etiam omnibus pro quibꝰ orat ⁊ qui ſunt de corpe eccleſie: ſiue

ſint viui ſiue defuncti. Et ratio eſt: quia in
alijs ſacramentiſ ꝯtinetur virtus ⁊ efficacia
verbi incarnati: hic autem ꝯtinet̃ ipſe chri-
ſtus fons ⁊ plenitudo ſanctitatiſ: ⁊ ideo plꝰ
extendit ſe virtus eius [Litigabant ergo
iudei adinuicez di-
centes: Quomodo
hic poteſt nobis da
re carnem ſuam ad
mãducandũ] Tho
mas: litigatio erat
de hoc ꝙ carnẽ ſuã
panem dixerat: in-
telligebant eniz ꝙ
caro ſit dentibꝰ la-
ceranda: ⁊ ideo re-
putabant hoc im-
poſſibile ⁊ incõue-
niens [Dixit ergo
eis Jeſus: Amen
amẽ dico vobis ni-
ſi manducaueritis
carnem filij homi-
nis] Ly. ſicut eniz
in vita corporali ci-
bus eſt neceſſarius
ad vitam ꝯſeruan-
dam: ita in vita ſpi
rituali hoc ſacramẽ
tum eſt neceſſariuz
quia eſt vite ſpũaliſ
ꝯſeruatiuũ: quia ſi-
cut baptiſmꝰ eſt q̃-
daz regeneratio ſpi
ritualis: ita eucha-
riſtia eſt quedã ſpi-
ritualis nutritio [⁊
biberitis ſanguinẽ
eius non habebitis
vitam in vob̃] Ly.
non eſt intelligẽdũ
ꝙ hoc ſacramentuz
ſub vtraꝫ ſpecie fidelibus ſit exhibendum
ſed tñ hoc modo a ſacerdotibꝰ eſt ſumẽdũ
licet enim in ꝑmitiua eccleſia populus ſub
vtraꝫ ſpecie cõmunicaret: tamen poſtmo-
dum prouide ordinatum eſt vt populus nõ
cõmunicet ſub ſpecie vini ꝓpter periculuz
effuſionis: ⁊ etiam quia ſm beatũ Thomã
de aqui. in. iiij. diſ. x. ꝓpter naturalem cõ-

Litigabant ergo iudei adinuicẽ
dicentes: Quomodo poteſt hic
dare nobis carnem ſuam ad man
ducandũ: Dixit ergo eis ieſus.
Amen amen dico vobis: niſi mã-
ducaueritis carnem filij hominiſ
et biberitis ſanguinem eius non
habebitis vitam in vobis. Qui
manducat meam carnem ⁊ bibit
meum ſanguinẽ habet vitam et-
nam. Et ego reſuſcitabo eum in
in nouiſſimo die.

Incipiũt euan
gelia pro defunctis que leguntur
preſente funere: aut in depoſitio-
ne defunctoꝝ. Euãge. Jo. XI.

IN illo tem
pore. Dixit martha ad ie
ſum. Domine ſi fuiſſes hic frater
meus non fuiſſet mortuus. Sed
et nunc ſcio quia quecunꝫ popo-
ſceris a deo dabit tibi deus. Di-
cit ei ieſus. Reſurget frat̃ tuus.

comitantiam ſub vtraꝫ ſpecie ſcilicz panis
et vini eſt totus chriſtus: ergo qui cõmuni
cat corpori: cõmunicat ⁊ ſanguini: cum ſub
vtraꝫ ſpecie totus chriſtus continet̃: ſcili-
cet ſm corpus ⁊ animam ⁊ deitatẽ [qui mã
ducat meam carnẽ
et bibit meum ſan-
guinem] ſupple di
gne [habet vitã et-
nam] Ly. quia ha-
bet deum inhabitã
tem: qui eſt vera vi
ta eterna [Et ego
reſuſcitabo euz i no
uiſſimo die] Tho.
q̃tum ad gloriam
corporis.

¶ Poſtilla.

DIxit mar-
tha ad Je-
ſum: Domi
ne ⁊c. Jo. xj. Hiſto
ria huius euange-
lij facta eſt ãno xpi
xxxiij. v. ydus mar
cij. feria. vj. luna. j
inditione. vj. Ante
initiũ illiuſ euange
lij ſcribit ſanctꝰ Jo
hannes in eo. c. ꝙ
chriſtus dixit diſci-
pulis ſuis: Lazarꝰ
mortuus eſt ⁊ gau-
deo ꝓpt̃ vos vt cre
datis: quia non erã
ibi ſed eamꝰ ad eũ.
Venit itaꝫ Jeſus
et inuenit eũ quat-
tuor dies in monu-
mento habentẽ ⁊c.
Tunc ſequitur euã
ge. hodier. [Dixit
Martha ad Jeſum: Dñe ſi fuiſſes hic frat̃
meus non fuiſſz mortuus] Tho. q. d. Tu
es fons vite: ergo mors non habuiſſet locũ
in preſentia tua [Sed ⁊ nunc ſcio] licet fra
ter meus ſit mortuus ⁊ ſepultus: fide certa
teneo [quia quecũꝫ popoſceris a deo da-
bit tibi deus] quaſi di. poteras repellendo
mortem vitam ꝯſeruare: potes ⁊ vitaz per-

ditam reſtaurare. Unde Augu. Non dixit rogo te reſuſcites fratrez meũ: non enĩ ſciebat ſi reſurgere fratri ſuo vtile erat [Dicit ei Jeſus: Reſurget frater tuus] Ly. ſed illa intellexit hoc de reſurrectione futura in fine mundi: ideo ſequit᷑ [Dicit ei martha: Scio quia reſurget ĩ reſurrectione ĩ nouiſſimo die] Tho. q. d. ſcio reſurrectionẽ generalem omniũ hominũ futurã ⁊ neſcio vtrũ de illa generali loqueris vel de ſpeciali fr̃is mei: ſciebat autez de doctrina chriſti: quia ſc̃m Chryſ. a chriſto de illa generali reſurrectione audiuit: vel etiam quia ex ſcripturis legis ⁊ prophetarum de illa generali reſurrectiõe edocta fuerat [Dicit ei ieſus. Ego ſũ reſurrectio ⁊ vita] id eſt. cauſa reſurrectionis quãtũ ad corpus ⁊ vita quãtuz ad animaz [qui credit in me] qui ſum vita [etiam ſi mortuꝰ fuerit] ſcilicz ꝑ peccatum ĩ anima [viuet] ſcilicz vita gratie in preſenti [Et omnis qui viuit ⁊ credit in me non moriet᷑ in eternũ] Tho. ⁊ ſi moriatur morte corporis: que eſt mors nature: non tamen morte eterna: que ẽ mors gehẽne [Credis hoc?] Augu. Chriſtus ſciens fidem ipſius ↄfeſſionem eius reqͥrit: ⁊ hoc ad meritum ſalutis. Roma. x. Corde creditur ad iuſticiam: ore autem ↄfeſſio fit ad ſalutem [Ait illi. Utiq̃ dñe] ſupple omnia credo [ego credidi quia tu es chriſtus filius dei viui] Ly. ſcilicet naturalis [qui in hunc mũdũ veniſti] ſcilicet per carnis aſſumptionem.

Dicit ei martha. Scio quia reſurget in reſurrectione in nouiſſimo die. Dicit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita: qui credit in me etiaz ſi mortuus fuerit viuet. Et omnis qui viuit ⁊ credit ĩ me: nõ morietur in eternuz. Credis hoc? Ait illi. Utiq̃ domine: ego credidi quia tu es chriſtꝰ filius dei viui qui in hunc mundũ veniſti.

Aliud euangelium pro defunctis. Johan. V.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Amen amen dico vobis quia venit hora ⁊ nunc eſt quando mortui audient vocem filij dei: ⁊ qui audierint viuent. Sicut enim pater habet vitam in ſemetipſo: ſic dedit ⁊ filio vitam habere in ſemetipſo: ⁊ poteſtatem dedit ei iudicium facere: quia filius hominis eſt. Nolite mirari hoc: qꝛ ve-

Amen amen dico vobis: quia venit hora ⁊c. Joh. v. ¶ Poſtilla. Hec ⁊ ſeq̃ntia euãge. iuxta hiſtorias ſuas dicta ſunt a dño Jeſu chriſto anno eius. xxxij. xviij. kalen maij. feria. iij. luna. xxiiij. inditione. v. Ante initiuz illius euãg. ſcribit ſan. Jo. in eo. c. ꝙ ipſe pater diligit filium ⁊ oĩa demõſtrat ei que ipſe facit: et maiora his demonſtrabit ei opera: vt vos miremini ꝑ magnitudine. q. d. voſ miremini ꝙ ſanaui paralyticũ: q̇ habuit. xxviij. annos in infirmitate ſua. Sed maiora faciaz qꝛ ſuſcitabo mortuos. Tunc poſtmodum ſequit᷑ euãge. hodier. [Amẽ amẽ dico vob: qꝛ venit hora] .ſ. in fine mũdi [⁊ nũc eſt] .ſ. etiam in p̃ſenti [quando mortui audient vocẽ filij dei] Ly. quia ad vocem filij aliqui ĩ preſenti ſũt reſuſcitati: vt filius vidue: vt patz Lu. vij. ⁊ filia archiſynagogi: vtz Mat. ix. ⁊ etiam Lazarus: vtz Jo. xj. ſed in futuro ⁊ in fine mũdi oẽs reſurgẽt ⁊ trãſibũt de morte ad vitaz. Unñ apl's. j. Cor. xv. Oẽs quidem reſurgemꝰ [ſicut enĩ pater hꝫ vitã in ſemeipſo] Hor. ſ. ꝑ eſſentiã [ſic dedit ⁊ filio vitam habere in ſemetipſo] ꝑ eſſentiam et in hoc xp̃s oſtendit equalitatẽ ſui cuz patre [⁊ poteſtatẽ dedit ei iudiciuz facere] .ſ. inquãtũ homo [qꝛ filius hoĩs eſt] Ly. ſ. ab oĩbus viſibilis ĩ iudicio bonis ⁊ mal'. [Nolite mirari hoc quia venit hora in qua oẽs

qui in monumentiſ ſunt audiēt vocem ei⁹] hoc fiet in generali reſurrectiōe omniū ho- minū quando omnes reſurgent ad vocem eiuſ. id eſt. ad impe rium eius. Ūn pſ. lxvij. Dabit enim voci ſue vocem vir tutis [⁊ procedent qui bona fecerunt ī reſurrectionem vi- te] Ly. hoc addit ad denotandū ꝙ fi- des ſine operib⁹ nō ſufficit ad ſalutem: [qui vō mala ege- runt] Tho. id eſt. mala acta per peni tentiam non emen dauerunt [in reſur- rectionem iudicij] id eſt. in eternā dā- nationem: vt patet Mat. xxv. Ibūt hi in ſuppliciū eternū iuſti autem in vitā eternam.

¶ Poſtilla.

Sicut enim pater ſuſci- tat mortu- os ⁊c. Jo. v. Ante initiū huius euan- gelij ſcribit. ſ. Joh. in eo. c. ꝙ Jeſus ſa nauit quendam in- firmū qui habuit tri gintaocto annos in infirmitate ſua: pro pterea ꝑſequebant eum iudei quia hoc faciebat: Jeſus au- tem reſpondit. Pa ter meus vſꝗ mo- do operatur ⁊ ego operor: ꝓpterea er go magis querebant eum iudei interficere: quia non ſolum ſoluebat ſabbatū: ſed ⁊ pa- trem ſuum dicebat deum: equalem ſe faci- ens deo. Tunc poſtmodū ſequit̄ euangeliū hodier. [Sicut enim pater ſuſcitat mortu-

nit hora in qua omnes qui in mo numentis ſunt audient vocem ei us. Et procedent qui bona fecerūt in reſurrectionem vite: qui vero mala egerunt in reſurrectionem iudicij.

Aliud euangelium pro defun- ctis. Euange. Johan. V.

In illo tem- pore. Dixit ieſus diſcipu lis ſuis ⁊ turbis iudeoꝝ: Sicut enim pater ſuſcitat mortuos ⁊ vi uificat: ſic ⁊ filius quos vult viui ficat. Neqꝫ enī pat̄ iudicat quēꝗ̄: ſed omne iudicium dedit filio vt omnes honorificent filium: ſicut honorificant patrem. Qui non honorificat filium: non honorifi- cat patrem qui miſit illum. Amē amen dico vobis: quia qui verbū meum audit ⁊ credit ei qui me mi ſit habet vitam eternam. Et ī iu diciū non venit: ſed tranſit a mor te in vitam.

Aliud euangelium pro defun- ctis. Euange. Johan. VI.

In illo tem- pore. Dixit ieſus diſcipu

os ⁊ viuificat] Ly. qḋ eſt diuine virtutis: [ſic ⁊ filius quos vult viuificat] ſcilicet per potentiam ei equalem. Unde. j. Reg. ij. Dñs mortificat et viuificat ⁊c. Item Deut. xxxij. Ego occidam ⁊ ego viue re faciam [neqꝫ enī pat̄ iudicat quēꝗ̄] Ly. ſ. ſeorſum a fi- lio cum ſit eoꝝ vna operatio [ſed omne iudiciū dedit filio] vt patet Act. x. Ip ſe eſt qui ꝯſtitutus eſt a deo iudex vi- uorum ⁊ mortuoꝝ: [vt omnes honori- ficent filiū ſicut ho- norificant patrem] Tho. ſicut enī pa- ter ⁊ filius ſunt eq- les in auctoritate ⁊ poteſtate: ſic debēt eſſe equales in glo- ria ⁊ honore [q̄ non honorificat filiū nō honorificat patrem qui miſit illū] Hor. ratio q̄re pater vult filium honorari: q2 honor filij ē honor patris ⁊ ecōuerſo. [Amen amen dico vobis: q2 qui verbū meum audit ⁊ cre- dit ei qui me miſit] Ly. fide formata: [habet vitam eter- nam] Ly. ſ. cauſali ter: quia habet gra tiam que facit eum dignū vita eterna: [et in iudiciū nō ve nit] ſ. ſ. ꝯdēnatiōis] [ſed trāſit a morte] Hor. i. de pñti vita que mors ē [in vitā] Ly. q2 oportet ſoluere de- bitū nate anteꝗ̄ veniat ad vitā glie

¶ Poſtilla.

Omne qḋ dat mihi pater ad me veniet ⁊c. Jo. vj. An-

lis ſuis. Omne quod dat mihi pa
ter ad me veniet: ⁊ eum qui venit
ad me non eijciam foras: quia de-
ſcendi de celo non vt faciam volū
tatem meam: ſed voluntatem ei⁹
qui miſit me. Hec eſt enim volun
tas eius qui miſit me patris: vt
omne quod dedit mihi non per-
dam ex eo: ſed reſuſcitem illud in
nouiſſimo die. Hec eſt autem vo-
luntas patris mei qui me miſit:
vt omnis qui videt filium ⁊ cre-
dit in eum habeat vitam eternaꝫ
et ego reſuſcitabo eum in nouiſſi
mo die.

te initium illius euangelij dixit Jeſus diſ-
cipulis ſuis. Ego ſum panis vite: qui ve-
nit ad me non eſuriet: ⁊ qui credit ī me nō
ſitiet vnq̄. Tunc ſequitur euāgeliū illud.
[Omne qđ dat mihi pater ad me veniet]
per fidem formataꝫ
Nam fides eſt fun-
damentum omniuꝫ
meritorum [⁊ eum
qui venit ad me:]
Tho. id eſt. ad fidē
et gratiam meriti:
[nō eijciam foras]
id eſt. nunq̄ ſubtra
ham ei gratiam nec
amicitiaꝫ meam ab
ipſo diuidam: dum
modo ipſe per pec
catum gratiam me
am nō expellat [q2
deſcendi de celo:]
id eſt. naturam hu-
manā aſſumpſi [nō
vt faciam volunta-
tem meam ſed vo-
luntatem eiuſ q̄ me
miſit] Tho. ecce ꝑ
omnia voluntatem humanam ſubiecit vo-
luntati diuine. Mat. xxvj. Non mea volū-
tas ſed tua fiat [Hec eſt autem voluntaſ ei⁹
qui miſit me patriſ: vt omne qđ dedit mihi
non perdam ex eo] Ly. quia ⁊ ſi talis pre-
deſtinatus aliquādo cadit in peccatū mor-
tale: finaliter tamē reſurget. Unde Amb.
Certus ſum q̄ deus nullum electorū ſuoꝝ
cadere permitteret
ſi eū meliorē a caſu
ſuo reſurrecturū nō
ſenſiſſet [ſed reſuſci
tem illud in nouiſſi
mo die] Tho. ſcilꝫ
de morte ad glorio
ſam vitā [Hec ē au
tem volūtas patris
mei qui me miſit vt
oīs qui videt filiū]
Tho. ſ. paſſibileꝫ ⁊
mortalem: ⁊ cū hoc
miracula facientem
[⁊ credit in eū] id
eſt. adheret ei ſicut
vni vero deo ꝑ mi-
racula ductus ad fi
dem [habeat vitam
eternam] Ly. ſi ꝑ-
ſeueret qđ eſt infal-
libiliter veruꝫ in p̄-
deſtinatis de quib⁹ chriſtus hic loquit̄ [Et
ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die] q̄ ad
corpus: vt ſimul gaudeat ī corꝑe ⁊ anima.

Poſtilla ſuper epiſtolas ⁊ euangelia dñicalia
inſuper ⁊ de ſanctis ſm̄ ſenſum litteraleꝫ col-
lecta explicit.

Poſtilla ſuper epi
ſtolas et euangelia

Vitam bonā ꝛ exitū beatū. Ego
frater Guillerm⁹ ſacre theolo/
gie ꝓfeſſoꝛ minim⁹ pariſi⁹ edu
catus. Sacroꝝ euangelioꝝ ac
epl'aꝝ de tpe dieb⁹ dñicis ꝛ ſanctis: etiā ſu
per cõe apl'oꝝ: martyꝝ: ꝯfeſſoꝝ: virginū: ꝛ
ꝓ defūctis: expoſitões in vnū colligere vo
lumen: minus expertis clericis: ac inſipiē
tibus p̄dicatorib⁹ ꝑ neceſſariū fore iudica
ui. Conſiderās nōnullos cancelliſtas mi
nus caute ac imperite euangelia ꝛ epl'as
vulgo xp̄iano ꝓnūciantes ꝓcedere: nō ha/
bentes earūdē expoſitionū ſciētiā que ne/
ceſſaria eſt. Cōpoſui igit̃ ꝛ hūc librū ꝓ eiſ
dem vtrī. ac ꝓ omnib⁹ ſacroꝝ euāgelioꝝ ꝛ
epl'aꝝ expoſitionē cupiētib⁹: nō ei meū qđ
exiguū eiꝰ īgeniū cōſului ꝓprias dictās ex
poſitões: ſed alioꝝ ſacre pagine doctoꝝ li
bris innitens eas q̄s melius ſcripſerūt po/
ſtillas ꝛ expoſitões ꝑfunctorie exornādo:
poſt quēlibet paſſum text⁹ ponēs cū p̄miſ
ſione tituli vniuſcuiuſq; qđ ſcripſit: adij/
cienſq; poſt quālibet dñicalis euāgelij ex
poſitionē neceſſaria notabilia ꝓ materia
textus: ex ſermonib⁹ de tpe eximij docto/
ris Hugonis de prato ſumpta.

Sunt autem hec doctoꝝ noīa. Sancti
Auguſtini: Gregorij: Hieronymi: Am/
broſij. Venerabilis Bede ꝛ ipoꝝ omelijs
Gloſe interlinearis. Gloſe ordinarie. Ni
colai de Lyra. Nicolai de Gorra ſuꝑ quat
tuoꝛ euāgeliſtas. Sancti Thome de Aq
no ſuꝑ Joānem. Guilhelmi Lugdunēſis
in ſermonib⁹ de tpe. Jordani ex ſermōib⁹
de tpe ꝛ Rabani: quoꝝ modus penes titu
los abbreuiatos legendi talis eſt.
Ly. i. Nicolaus de lyra. Gor. i. Nicola⁹
de gorra. Glo. interli. i. Gloſa interlinea
ris. Glo. ordi. i. Gloſa ordinaria. Ra. i.
Rabanus. Guil. lugd. i. Guilhelm⁹ lu/
gdunenſis. Jor. i. Jordanus. Vincen̄.
id eſt Vincentius.

Ad quos ſanctus Pau. ſcribit epl'as.

Sunt partis italie qui ¶ Romani.
de iudeis ꝛ gentib⁹ cōuerſi ſunt ad fidem
catholicaꝫ per Paulū apl'm quib⁹ ſcribit
epl'aꝫ per Timotheū diſcipulū ſuū a Co/
rintho ciuitate que eſt in Achaia. Et ha/
bet. cap̄. xvi. ¶ Corinthij.
Sunt Achaici: ſicut Pariſienſes gal/
lici: Corinthus eſt ciuitas Metropolis
in Achaie partib⁹. Achaia vero eſt q̄ddā
territoriū in terra grecie: ꝛ illis ſcripſit p̄/
mam epl'am ab Epheſo ꝑ Timotheū di
ſcipulū ſuū. Et habet. c. xvi. Scd'aꝫ vero
ſcripſit eis a Troade per Thitū. Et ha/
bet. cap̄. xiij. ¶ Galathe.
Sunt Greci. Et Galathia eſt nomen
regionis Grecie: ꝛ illis ſcripſit ab Ephe
ſo. Et habet. c. vi. ¶ Epheſij.
Sunt Aſiani ab Aſia minore que eſt
pars grecie: illis ſcp̄ſit de Roma de carce
re ꝑ Thitū. Et hꝫ. c. vi. ¶ Philippēſes
Noīant̃ a ciuitate Philippis que eſt i
grecia: quā edificauit Philippus rex paꝛ
Alexādri magni ꝛ eam ſic noīauit: quib⁹
ſcripſit apl'us a Roma de carcere ꝑ Epa
phroditū. Et hꝫ. c. iiij. ¶ Coloſſenſes.
Sunt Aſiani q̄b⁹ ſcp̄ſit apl's ab Ephe
ſo ꝑ Tichicū dyaconē ꝛ Oneſimū acoli/
tū. Et habet. c. iiij. Theſſalonicēſes.
Noīant̃ a ciuitate Theſſalōica que eſt
Metropolis in Macedonia: que eſt que
dam pars grecie. His ſcripſit apl'us du/
as epl'as ab Athenis per Tichicū dyaco
num ꝛ Oneſimū acolitū. Prima hꝫ. c. v.
Secunda. c. iij. ¶ Timotheus.
Eſt per Paulū cōuerſus ad fidem ca/
tholicā ꝛ ep̄us ab eo ordinatus. Cui ſcri/
pſit primā epl'am a Laodicia ꝑ Tichicū
dyaconē. Et habet. c. vi. Scd'aꝫ ſcripſit ei
a Roma. Et hꝫ. c. iiij. ¶ Thitus.
Eſt diſcipulus ſancti Pauli ab eo con
uerſus ad fidem catholicā. Et archiep̄s
Cretenſis ordinat⁹. Et huic ſcripſit apo
ſtolus a Nicopoli. Et habet. c. iij.
Ciuis fuit Coloſſen ¶ Philemon.
ſis vir laudabilis in plebe. Hunc rogat
apl'us vt Oneſimū ſeruū ſuū benigneſu/
ſcipiat: ſcribens ei per eundem a Roma
de carcere. Et hꝫ. c. vnū. ¶ Hebrei.
Sunt qui conuerſi ſunt de iudaiſmo
ad fidem catholicā: quibus oſtendit apo
ſtolus defectū legis moſayce ꝛ perfectio/
nem legis euāgelice. Et habet. c. xiij.

Incipit poſtilla ſuper epiſtolas et euangelia.

Dñica prima in aduentu domini ad romanos.xiij.

Fratres ſcientes quia hora ē iam nos de ſomno ſurgere. Nunc enī ꝓpior eſt noſtra ſalus ꝙ cū credidim⁹. Nox ꝑceſſit: dies aūt appropinquauit. Abijciamus ꝗ opa tenebraꝝ ⁊ īduamur arma lucis: ſic vt in die honeſte ambulem⁹. Nō in comeſatōib⁹ ⁊ ebrietatib⁹: nō in cubilib⁹ ⁊ impudicitijs: nō in cōtentōe ⁊ emulatione. Sed induimini dñm ieſum chriſtum.

Dñica ſecūda in aduentu ad Roma.xv.

Fratres. Quecunqꝫ ſcripta ſunt: ad noſtram doctrinaꝫ ſcripta ſunt: vt ꝑ

Fratres: Sciētes qꝛ hora eſt iam nos de ſōno ſurgere. Verba ꝓpoſita originaliter ad Roma. xiij.c. ſunt ſcripta in epl'a hodierna lectiōaliter recitata. Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſanctus Pau. in codē cap. dicens. Nemini quicqꝫ debeatis niſi vt inuicē diligatis. Qui enī diligit, ꝓximū: legē impleuit. Poſt hoc ſequit epl'a hodierna Scientes qꝛ hora eſt iam ⁊c̄. Ubi ſciendū ꝙ epl'a hodierna ⁊ euāgeliū hodiernum cōcordāt qꝛ in euangel'. intimat nobis aduentus regis celeſtis. Sic i epl'a monet nos apl'us Pau. vt preparem⁹ nos ad aduentū tanti regꝫ dicens [Fratres] Ubi notādūꝙ ſanctus Pau. apl's cōmuniter i ſuis epiſtolis ꝑmittit frēs Et rō eſt iſta. Qꝛ i ſuis epl'is nitit homines īducere ad amorē fraternitatꝫ Etiā pñtem epl'aꝫ ſcribit Romanis. Et romani ſunt ꝗ in partib⁹ italie de iudeis ⁊ gentib⁹ cōuerſi ſunt ad fideꝫ ꝑ doctrinā ipius apl'i. Unde ſcribit ipſis per timotheū diſcipulū ſuū a Corintho ciuitate: que eſt in achaia. dicens [Sciētes qꝛ hora eſt] ſcꝫ in tpe gr̄e [iam nos de ſōno ſurgere] Ly. de ocio ſurgere ad opera charitatis. Greg. Charitas opat magna ſi eſt: ſi autē opari rēnuit charitas non eſt [Nūc eī] .i. tpe gr̄e [ꝓpior eſt nr̄a ſalus] Ly. qꝛ ꝑ xp̄m ianua ſalutis eſt apta: que tpe legis erat clauſa. Ideo ſubdit [ꝙ cuꝫ credidimus] .i. pluſqꝫ ante aduentū xp̄i: tunc enī ſciebant ſe patres antiqui deſcenſuros ad limbū. Unde patriarcha Jacob dixit. Geñ. xxxvij. Deſcendā ad filiū meū lugens in infernū. ⁊c̄. [Nox ꝑceſſit] Ly. i. obſcuritas figuraꝝ veteris legꝫ [dies aūt appropinquauit] .i. claritas veritatꝫ reuelata ē in noua lege [Abijciamus ꝗ opa tenebrarū] Ly. i. pctā ꝗ ad tenebras ducūt Matth. xxij. [⁊ induamur arma lucis] .i. ꝟtutes que illuminār mentē ⁊ finaliter ad vitam eternā ꝑducūt [ſicut in die] Ly. iudicij extremi [honeſte ambulem⁹] ſcꝫ ad gloriā [Nō] ſcꝫ ambulem⁹ [in cōmeſationib⁹] ſcꝫ vitando pctā gule [⁊ ebrietatib⁹] .i. potationib⁹ imoderatꝫ [non in cubilib⁹] Hor. i. pigritijſ dormientiū [⁊ ipudicitijs] .i. luxurioſis actib⁹ ꝗ ꝓueniūt ex ſuperfluitate cibi ⁊ potus ⁊ ſoni. [Nō in cōtentōe] .i. quo vnus cōtendit contra aliū [⁊ emulatōe] Hor. ꝗ vnus alteri inuidet de ſua ꝓſperitate [Sed induimini ieſum xp̄m] Ly ſcꝫ imitādo ſanctitatē cōuerſatōis ſue: qꝛ ſm Aug⁹. Non eſt verus xp̄ianus ꝗ nō imitat veſtigia xp̄i.

Fratres quecunqꝫ ſcripta ſunt ad noſtrā doctrinā ſcp̄ta ſunt ad Roma. xv. Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſanctus Pau. in principio illius capl'i

dicens. Debem⁹ aūt nos firmiores: imbe
cillitates infirmoꝝ ſuſtinere ꝛ nō nob̄ pla
cere. Poſt hoc ſequiꝛ ep̄la hodierna Que
cunq̄ȝ ſcripta ſunt ꝛc̄. Concordāt ep̄la ꝛ
euangl̄. q2 in euangelio hodierno agiꝛ de
aduentu xp̄i ad iu
diciū vbi quedā ad
terrorē maloꝝ: que
dam ad conſolatio
nem bonoꝝ tangū
tur. Sic etiā ap̄ls
i ep̄la hodierna ad
ducit ſacrā ſcriptu/
ram que hoīem ad
ꝑparādū ſe ad iſtū
aduentū dirigit ꝛ i
format dicēs [que/
cunq̄ȝ ſcripta ſunt]
Hoc. de dn̄o noſtro
ieſu xp̄o in diuinis
libris et etiā de ſan
ctis vete. te. ſicut d
Jacob et de Tho/
bia. et etiā de ſan/
ctis noui teſta. ſcilȝ
de ap̄lis: de marty/
ribꝫ: ꝛ de alijs ſctis
[ad nr̄aȝ doctrinā
ſcripta ſūt] q2 ois
ſcp̄tura diuinit⁹ in
ſpirata vtilis eſt ad
docēdū. ij. Thi. iij.
[vt per patientiā]
ſcȝ i aduerſis [et cō
ſolationē ſcriptura
rum]. i. ꝯſolationē
quā dant ſcripture
Cōſolanꝛ eni nos
ſcripture in incola
tu vite p̄ntis [ſpem
habeamus] ſcȝ de
beatitudine eterna que ex ſcripturis ꝓmit
tiꝛ [Deus aūt patientie]. i. deus q̄ eſt da/
tor patiētie in aduerſis [ꝛ ſolatij]. i. cōſo/
latōis poſt tribulationē. Quia ipe ꝯſolaꝛ
nos in oī tribulatōe nr̄a. ij. Cor. i. [det vo
bis idip̄m ſapere] i. ſentire [i alterutrū]
id eſt cōformiꝛ [ſꝫm ieſuȝ xp̄m. i. ſꝫm doctri
nā ieſu xp̄i [vt vnanimes]. i. eadē volūta/

patientiā ꝛ cōſolationē ſcriptu=
rarū ſpem habeamus. Deus au
tem patientie ꝛ ſolatij det vobis
idip̄m ſapere in alterutrū ſꝫm ie
ſum xp̄m: vt vnanimes vno ore
honorificetis deū ꝛ p̄rem dn̄i no
ſtri ieſu xp̄i. Propter qđ ſuſcipi
te inuicē: ſicut ꝛ chriſt⁹ ſuſcepit
vos in honorē dei. Dico eni ie=
ſum xp̄m miniſtrū fuiſſe circūci
ſionis ꝓpter veritatē dei ad cō=
firmādas ꝓmiſſiones patrū: gē=
tes aūt ſuper miſcđia honorare
deum: ſicut ſcp̄tū eſt. Propte=
rea cōfitebor tibi i gentib⁹: ꝛ no
mini tuo cantabo. Et iterū dicit
Letamini gentes cū plebe eius
Et iterū. Laudate oīs gentes
dn̄m: ꝛ magnificate eū oēs p̄p̄li.
Et rurſus. Eſaiaſ ait. Erit radix
ieſſe: ꝛ q̄ exurget regere gentes
in eū gētes ſperabūt. Deus aūt
ſpei repleat vos oī gaudio ꝛ pa
ce in credēdo vt abūdetis in ſpe
ꝛ virtute ſpiritusſancti.

te [vno ore]. i. eadem vocis cōfeſſione [ho
norificetꝫ deū ꝛ p̄rem dn̄i nr̄i ieſu xp̄i] Ly
q̄tum ad vnitatē opis: q2 fides ſine opibꝫ
mortua eſt Jac. ij. [ꝓpter qđ ſuſcipite inui/
cem] ſcȝ infirmos ad cōſolandū [ſicut et
ipe]. i. xp̄us [ſuſce/
pit vos] infirmos
[in honorē dei]. i.
vt in vobis honori
ficeꝛ deus [dico eni
ieſuȝ xp̄m miniſtrū
id ē p̄dicatorē [fuiſ
ſe circūciſionis] p̄/
dicando iudeiſ cir
cūciſis. Jđ ipe xp̄s
dixit Mat. xv. Nō
ſum miſſus niſi ad
oues q̄ perierūt do
mus iſrl̄ [ꝓpter ve/
ritatē dei] Vincen
id eſt: vt de⁹ verax
habeaꝛ [ad ꝯfirmā
das ꝓmiſſiōes pa/
trū] factas ipis: q2
iudeoꝝ aſſumptio
ad fidē ꝛ ad ſalutē
fuit ex debito per ꝓ
miſſionē p̄rib⁹ eoꝝ
factā. Lu. i. Sicut
locutuſ eſt ad p̄res
nr̄os abraā et ſemi
ni eius i ſecula [gē
tes aūt]. i. pagani.
ſcȝ debent [honora
re deū ſuper miſeri
cordia] eis exhibi/
ta ſine p̄cedente ꝓ/
miſſione: q2 gentiū
aſſumptio ad fideȝ
ꝛ ſalutē fuit ex ſola
miſcđia ſine ꝓmiſ/
ſione q2 lex nō fuit data patribꝫ eoꝝ neq̄ȝ
ꝓphete ſicut iudeis [ſicut ſcp̄tū eſt] in pſ
xvij. vbi xp̄s loquiꝛ ad patrē [ꝓpterea cōfi
tebor tibi in gētibꝫ dn̄e]. i. faciā tibi gētes
cōfiteri voce laudādo [ꝛ noī tuo cātabo]
Hoc. i. faciā tibi cātare canticū laudis. pſ
xcv. Cantate dn̄o canticū nouū [Et iterū
dicit]. i. ſcriptura. Eſa. xxxv. [Letami gē

Dñica.iij.in aduē.i.Corin.iiij

Fratres.Sic nos exiſti
met hō vt miniſtros xp̄i
⁊ diſpēſatores miſterio
rū dei.Hic iam querit̄ int̄ diſpē
ſatores:vt fidelis qs inueniat̄.
Mihi aūt ꝑ minimo eſt vt a vo
bis iudicer:aut ab humano die
ſed neq̄ meipſū iudico.Nihil eñ
mihi cõſcius ſum:ſed nõ in h̄ iu
ſtificat⁹ ſuꝫ.Qui aūt iudicat me
dñs eſt.Itaq̄ nolite ante tp̄s iu
dicare q̄adusq̄ veniat dñs q̄ et
illumiabit abſcõdita tenebrarū
⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordiū.Et
tunc laus erit vnicuiq̄ a deo.

tes].i.pagani cõuerſi ad fidē[cum plebe
eius].i.cum iudeis.Factū eſt vnū ouile ꝺ
iudeis ⁊ gentib⁹.Vñ Joh.x.Et fiet vnū
ouile ⁊ vnus paſtor.[Et iterū]dicit Da/
uid in pš.xcvi.[Laudate dñm oēs gen/
tes].i.pagāi ꝯuer
ſi ad fidem [⁊ ma/
gnificate eum oēs
pp̄li]Vñ.i.oēs tri
bus filioꝝ iſrl'[Et
rurſū.Eſa.ait]xi.c
[Erit radix ieſſe]
ſcꝫ q̄ ⁊ Iſai pr̄ Da
uid.i.Regū.xvi.de
qua ſtirpe nat⁹ eſt
xp̄s ſc̄m carnē[⁊ q̄
exurget regere gen
tes].ſ.in fide ⁊ bo/
nis operib⁹ ⁊ gētes
cõuerſe ad fidē [in
eum gentes ſpera/
bunt]Gen.xlix.c.
Ipe erit expectatō
gētiū;qꝛ hñt ſpem
ꝑ ipm cõſequi vitā
eternā[deus autē
ſpei]in quo ſperan
dū eſt[repleat vos
oī gaudio].ſ.ſpūa
li[⁊ pace in credendo vt abūdetis ī ſpe.]
Ly.ꝑ cumulū meritoꝝ[⁊ virtute ſpūſſcti
cuius ſunt p̄ncipaliter oīa opera merito/
ria:qꝛ ſine virtute ſpūſſancti nulle virtu/
tes vel opera placent deo.

Fratres.Sic nos exiſtimet hō vt
miniſtros xp̄i.i.Cor.iiij.Añ initi
um illius ep̄le ſcribit.s.Pau.di.
Templū dei ſanctū eſt qđ eſtis vos.Si qs
inter vos videt̄ ſapiens in h̄ ſeculo:ſtult⁹
fiat vt ſit ſapiens.Sapiētia eni hui⁹ mū/
di ſtulticia eſt apud deū.Tunc poſt h̄ ſe/
quit̄ ep̄la hodierna.[Sic nos exiſtimet
hō]Sciendū ꝙ ep̄la ⁊ euāg.cõcordāt:qꝛ
in euāg.agit̄ de ſpūali aduentu xp̄i:in ſi/
gnū huius tunc euāg.dicit de ſctō Joāne
qui interp̄tat̄ ī quo eſt grā.Sic etiā ap̄ls
Pau.in ep̄la hodierna ſuadet p̄latis ꝙ de
beant diligenter exequi ſibi iniunctū offi
ciū ⁊ miniſteriū ꝙ dixit.[Sic nos exiſti
met hō ⁊c.]⁊ hanc ep̄lam ſcribit Corin/
thijs.Et Corinthij noīant̄ a quadā ciui/
tate que dicit̄ Corinth⁹:⁊ eſt metropolis
in achaie partib⁹.Achaia ꝟo eſt quoddā
territoriū in terra grecie.Et illos arguit
de iudicio temera/
rio:qꝛ nimis teme/
rarie iudicabāt a/
poſtolū cum ſuis ꝙ
dicit[Sic nos exi
ſtimet hō vt mini/
ſtros xp̄i].Vincen̄
q.d.taliter viuim⁹
⁊ ꝯuerſamur ꝙ qli
bet homo poſſit ve/
re exiſtimare de no
bis ꝙ ſum⁹ fideles
miniſtri xp̄i.Vn/
de Bonauent.do/
ctor ſacre theolo/
gie ſup.iiij.lib.ſeñ.
di.xvi.De quolibꝫ
p̄ſumēdū eſt bonū
niſi ꝓbet̄ contrariū
[et diſpenſatores]
Gorra.i.diſtributo
res]miſterioꝝ di]
id eſt ſacroꝝ diuio
rū]Hic iam q̄rit̄]
a nobis [inter diſpēſatores:vt fidelis qs
inueniat̄]Prouer.xv.Multi hoīes vocā
tur miſericordes:virū aūt fidelē qs inue/
niet.Tho.Fidelis miniſter eſt q̄ ī oīb⁹ in
tendit honorē dei ⁊ vtilitatē pp̄li:ſed ipſi
Corinthij iudicabāt plures eſſe infideleſ
nec aliquē putātes eſſe fidelē[mihi autē
ꝑ minimo eſt]Gor.i.parū puto vt a vob
iudicer]Tho.ſ.eſſe fidelis ⁊ infidel[aut
ab hūano die].i.ab hoīe dū eſt ī ſuo die.i.
in p̄nti tp̄e[ſed neq̄ meipſū iudico]Vn.
fidelē vel infidelē miniſtri xp̄i:cuꝫ nõ poſ
ſuꝫ ſcire certitudinali ſñia:ſed ex cõiectu/
ris exiſtimo bene eſſe fidelē diſpēſatorem
Vñ dicit̄ Eccs.ix.Neſcit hō an odio vel
amore dignus ſit[Nihil eñ mihi cõſcius
ſum].i.in nullo remordet me cõſcia mea:
[ſed nõ in hoc iuſtificatus ſuꝫ]Gor.i.nõ
ideo me iuſtū reputo:qꝛ pōt eſſe aliqđ de/
lictū qđ neſcio.pš.xviij.Delicta quis in/

elligit[q̃ aũt iudicat me dñs eſt]q̃ ſolus
nouit ſecreta cordis mei: meli⁹ q̃ʒ egoipſe
[itaqʒ nolite ante tp̄us iudicare]ſcʒ iudi
cij extremi q: modo nõ eſt tp̄s iudicandi
[quoadusqʒ veniat dñs]ſup.ad iudican
dum[q̃ ⁊ illumina
bit,] .i. apta faciet:
[abſcondita tene/
brarum].i.occulta
ptã [⁊ manifeſta/
bit cõſilia cordiũ]
id eſt cogitata: q:
tunc libri ꝯſcientia
rũ aperient[⁊ tunc
laus erit] .i.remu/
neratio[vnicuiqʒ a
deo]bene agẽti vel
cogitanti.

Gaudete in
dño ſp: ite/
rũ dico ⁊c̃.
Phil.iiij. Añ initi
um illius ep̄le ſcri/
bit.s.Pau.di. Fra
tres: noſtra ꝯuerſa
tio in celis eſt: vn/
de ſaluatorẽ expe/
ctamus dñm nr̄m
ieſum xp̄m q̃ refor/
mabit corp⁹ humi
litatis noſtre cõfiguratũ corpori claritatꝫ
ſue. Tunc ſequit̃ ep̄la hodierna [Gaude
te in dño ſp:⁊c̃] Sciendũ q̃ ep̄la ⁊ euãg.
cõcordant: q: in euãgelio docemur quali
ter viam dño preparare debemus p verã
pniam vt eum digne ſuſcipere poſſimus
iam venturũ in carne. Et debet hoc fieri
cum gaudio ſpũali:qđ gaudiũ neceſſariũ
eſt in tpe tribulatõis:ſm illud Jac.i. Oẽ
gaudiũ eſtimate frẽs cum in varias ten/
tationes incideritis. Et cum illo gaudio
ſpirituali bene ſtat cõtritio cordis: q: ſm
Aug.penitens de pctis dolet:⁊ de dolore
gaudet. Sic etiã ap̄lus Pau. in ep̄la ho/
dierna nos informat qualiter in dño gau
dere debeam⁹ di:Gaudete in dño:⁊ pſen/
tem ep̄lam ſcribit Philippẽſib:⁊ philip/
pẽſes noiant̃ a ciuitate philippis que eſt i
grecia. Unde dicit [Fratres:gaudete in

Dñica.iiij.in aduẽ. Phil.iiij.

Gaudete i dño ſp: iterꝫ di
co gaudete. Modeſtia
vr̄a nota ſit oib⁹ hoib⁹.
Dñs eni ꝑpe eſt. Nihil ſoliciti ſi
tis:ſed in oi orõe ⁊ obſecratiõe:
cũ grãꝝactõe petitões vr̄e ĩno/
teſcãt apud deũ: ⁊ pax dei que
exuperat oẽm ſenſum cuſtodiat
corda veſtra ⁊ intelligẽtias ve/
ſtras. In xp̄o ieſu dño noſtro.

In nocte natiuitatis domini ad primã miſſã ep̄la ad Thi.ij.

Apparuit eni gratia ſal/
uatoris noſtri oib⁹ hoi/
bus erudiens nos: vt ab
negantes impietatẽ et ſecularia

dño]non in hoc ſeculo. Ratio illius eſt:
q: ſicut nemo poteſt duob dñis ſeruire.
Math.vi. Sic nemo põt gaudere i hoc
ſeculo: ⁊ cum hoc in dño[ſemp] Ly.non
vna hora ſed quotidie[iterũ dico gaude/
te]non ſolũ exteri⁹
ſed etiã in corde in
terius[Modeſtia
veſtra]Ly.cõuerſa
tiõe ⁊ vita[nota ſit
omnib hominib]
Uincẽ.tam malis
q̃ʒ bonis. Ly.vt bo
ni meliores fiãt ve
ſtro exemplo: ⁊ alij
mali cõuertantur:
[dñs eni ꝑpe eſt]
Hor. ideo debetis
gaudere:q: dñs ꝓ/
pe eſt ⁊ paratus da
re qđ neceſſariũ eſt
[nihil ſoliciti ſitꝫ]
Uincẽ.ſ. de tpalib
ſed iactantes curã
veſtrã in dño ⁊ ipe
vos enutriet. Ju/
xta illud Mat.vi.
Nolite ſoliciti eſſe
dicentes: quid mã
ducabim⁹ aut q̃d
bibemus ⁊c̃ [ſed in omni oratione ⁊ obſe
cratiõe]Uin.de q̃buſcũqʒ reb[cum gra/
tiarũactiõe]q: q̃ vult alia impetrare gra/
tus debet eſſe de p̄teritis. Unde Criſ.ſu
per Math.Gratiaꝝactio eſt iuitatio ad
plus dandũ[petitões veſtre ĩnoteſcant a/
pud deũ].i.ita feruentes ſint vt ad deum
ꝑueniant[⁊ pax dei].i.deus qui eſt pax ⁊
quies mentis[q̃ exuperat].i.excedit[om
nem ſenſuꝫ] Uin.i.omnẽ intellectũ tam
angelicũ q̃ʒ humanũ[cuſtodiat corda ve
ſtra].i.volũtates veſtras in bono[⁊ intel
ligentias veſtras in xp̄o ieſu dño noſtro]
Hor. vt nihil extra ip̄m appetatis vel in/
telligatis.

Apparuit eni grã ſaluatoꝛꝫ nr̄i ⁊c̃.
Hodie ab eccleſia dei celebrat̃ na
tiuitas dñi ſicut xp̄s dñs nr̄ đ vir
gine maria natus eſt verus deus ⁊ verus

Homo in quo magnā miſcdiā hoib9 oſtendit: q2 nō ex operib9 iuſticie que fecimus nos: ſed ſcḋm magnā miſcdiam ſuā ſaluos nos fecit. Ergo apl'ſ Pau. in officio p̄me miſſe q̄ in media nocte celebrat̄ inſinuat dei miam nob exhibitā dī. Apparuit dei gr̄a ⁊c̄. Añ initium illi9 epl'e ſcribit. s. Paul9. exhortādo Thytū diſcipulū ſuū dī. loquere q̄ decēt ſanā doctrinā: ſenes vt ſobrij ſint pudici prudentes ſani in fide in dilectōe ⁊ patientia. Et in oib9 teipſū prebe exemplū bonoꝝ operū. Tūc ſequit̄ p̄ns epl'a [Apparuit eniꝫ gr̄a dei et ſaluatoris nr̄i] Ly. i. in carne ꝓ nobis aſſūpta [omib9 hoib9] Hor. i. ad vtilitatē oiuꝫ hoiuꝫ [erudiēs nos] verbo ⁊ exēplo [vt abnegantes īpietatē] Ly. i. idolatriā: ſic ⁊ per oppoſitū pietas dicit̄ cultus diuinus [⁊ ſecularia deſideria] Ly. que tendūt ad diuitias ⁊ honores ⁊ delitias corporis [ſobrie] Ly. in nobis [⁊ iuſte] ad ꝓximū [⁊ pie] ad deū [viuamus in hoc ſeculo]. i. mūdo fragili ⁊ tranſitorio [expectantes beatā ſpem]. i. btitudinē ſperatā vt ꝑ hoc libēdius ⁊ facilius faciamus bona opa [⁊ aduētū glorie]. i. manifeſtationem glorioſaꝫ [magni dei ⁊ ſaluatoris nr̄i ieſu xp̄i] Hor. i. aduentū xp̄i ad iudiciū q̄ eſt magnus ds̄ ⁊ ſaluator nr̄. Nam in primo aduentu venit vt puer paruulus: in ſecundo aduentu venit vt deus magn9 cum p̄ſtātia ⁊ maieſtate [Qui] ſup. xp̄s [dedit ſ

deſidēria ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamus ī hoc ſeculo: expectātes beatā ſpem ⁊ aduētū glorie magni dei et ſaluatoris nr̄i ieſu xp̄i Qui dedit ſemetipm̄ ꝓ nobis vt nos redimeret ab om̄i iniq̄tate: ⁊ mūdaret ſibi pp̄lꝫ acceptabilē ſectatorē bonoꝝ opeꝝ: h̄ loq̄re ⁊ exhortare ī xp̄o ieſu dn̄o nr̄o.

In ſecūda miſſa nati. xp̄i epiſtola ad Thytum. iij.

Apparuit benignitas et hūanitas ſaluatoris noſtri dei: nō ex opib9 iuſticie que fecimus nos: ſed ſcḋm ſuā miſericordiā ſaluos nos fecit: ꝑ lauacrum regeneratōis ⁊ renouatōis ſp̄ū ſc̄ti: quē effudit in nos abūde per ieſum xp̄m ſaluatorē noſtrū: vt iuſtificati gratia ip̄i9 heredes ſimus ſcḋm ſpem vite eterne in xp̄o ieſu dn̄o noſtro.

tis ⁊ ſine meritis [ſemetipm̄] in p̄ciū ⁊ nullam aliā creaturā [ꝓ nob] adhuc inimicis. [vt nos redimeret] ꝑ preciū ſanguis [ab oī iniq̄tate] tā actuali q̄ȝ origiali [⁊ mūdaret ſibi pp̄lm̄] ꝑ ſacr̄m baptiſmi [acceptabilē]. i. gr̄tū ꝑ charitatē [ſectatorē bonoꝝ opeꝝ] Ly. ita q̄ȝ gr̄a q̄ dat̄ in baptiſmo nō dat̄ inuacuū: ſꝫ ad bn̄ opandū [hec loq̄re] N̄ly. īgrantes docēdo [⁊ exhortare] iam ſciētes ad meli9 inducēdo [In xp̄o ieſu dn̄o noſtro] Apparuit benig. ⁊c̄. ad Thy. iij. Añ initiū illi9 epl'e ſcribit. s. Pau. Tyto diſcipulo ſuo dī. Loq̄re ⁊ exhortare illos: p̄ncipib9 ⁊ poteſtatib9 ſb̄ditos eē ⁊ ad oē opus bonū paratos eē: ⁊ p9 pauca ſeq̄t̄ epl'a hodi. [Appuit benignitas ⁊ huma. ſalua. nr̄i dei] q2 magnā miam nob ds̄ exhibuit in h̄ q2 ꝓ nobis hūanitatē aſſūpſit. [nō ex opib9 iuſticie que fecim9 nos] Hor. quia nulla bona facim9: imo poti9 cū inimici eēm9 recōciliati ſum9 deo [ſed ſcḋm ſuā miaꝫ nos ſaluos fecit] Ly. ſal9 eni eēna excedit total'r facultatē hūane nature. ꝓpt̄ qḋ nō p̄t attingere eaꝫ q̄s: niſi ex largitate diuie mie [ꝑ lauacrū regn̄atiōis]. i. baptiſmi ꝑ quē fit regn̄atio a culpa. Gn̄atio ei inq̄nat. pſ. l. Ecce eni in iniq̄tatib9 ꝯcept9 ſū ⁊c̄. Sed regn̄atio lauat. Joh. iij. Niſi q̄s renat9 fuerit ex aq̄ ⁊ ſp̄ūſcō nō p̄t itrare i regnū dei [⁊ renouatiōis ſp̄ūſc̄ti] q2 ſp̄ūctūs in baptiſmo dat9: īminat vitā veterē que eſt ſb̄

pctōꝝ⁊ inchoat nouā q̄ eſt ſub grā [quē ef fudit i nos abūde] Ly. ad deletionez oīm pctōꝝ ⁊ copiā virtutū [ꝑ ieſuz xp̄m ſalua torem noſtrū] Ly. ex cuius paſſione habꝫ efficaciam ſacr̄m baptiſmi [vt iuſtificati grā ipi heredes ſi/ mus] Ly. qꝛ grā fa cit nos filios dī ad optiuos ⁊ heredes regni [ꝺm ſpem] i pn̄ti [vite eterne] ſcꝫ in futuro.

Multipharie multiſqꝫ mo dis ad He/ bre. i. c. Hāc eplāz ſcribit. s. Pau. ad Heb. Et hebrei ſt̄ q̄ ſunt cōuerſi ad fi dem xp̄i de iudaiſ/ mo. Et in alia eplā ponit dignitatē no ui te. reſpectu vet. te. q̄uis vtrūqꝫ te/ ſtamentū ſit a deo datū. Vetus tn̄ tra didit per angelū q̄ loquebaꝛ moyſi in pſona dei: vt habeꝛ Act. vij. c. ⁊ Joh. ix Nos ſcimus qꝛ Moyſi locutꝰ eſt ds̄. No uum aūt teſtm̄ tradidit ds̄ ꝑ ſeipm̄: qꝛ per filiū ſuū incarnatū q̄ eſt vnus ds̄ cum pr̄e Item qꝛ vetꝰ teſtm̄ traditū eſt obſcure ſub velaminibꝫ ⁊ figuris. Nouū aūt teſtm̄ tra ditū eſt lucide ⁊ aperte. Et in ſignū huiꝰ dicit apl̄s [Frēs: Multipharie]. i. multꝭ locutōibꝫ. ſ. Abrae: Jſaac: ⁊ Jacob ⁊ ceterꝭ ⁊ eiſdē ſepe [multiſqꝫ modis] qꝛ mō ꝑ ſō/ nia vt danieli: modo apta voce vt moyſi: modo interiori inſpiratōe vt dauid [olim deus loquēs pr̄ibꝫ i ꝓphīs] Ly. i. ꝑ ꝓphas q̄bꝫ angeli reuelabāt occulta diuina: ⁊ ipi vlterius ꝓplo nūciabant [nouiſſime diebꝫ iſtis] Ly. tpe grē ⁊ veritatis reuelate [lo/ cutus eſt nob in filio] . i. ꝑ filiū incarnatū qui maior eſt ꝓphis [quē] filiū ꝺm huma nā naturā ds̄ pr̄ [ꝯſtituit heredē]. i. dn̄m ꝑpetuū [vniuerſoꝝ] ſup oēm creaturā [ꝑ

In die nātiuitatis dn̄i ad ſūmaz miſſam epiſto. ad Hebre. i.

Multifarie multiſqꝫ mo dis olim ds̄ loquēs pa trībꝰ in ꝓphetis nouiſſi me diebꝰ iſtis locutus eſt nobis in filio quē cōſtituit heredē vni uerſoꝝ ꝑ quē fecit ⁊ ſecula. Qui cū ſit ſplendor glīe ⁊ figura ſub ſtātie eius portāſqꝫ oīa v̄bo vir tutis ſue purgationē pctōꝝ faci ens ſedet ad dexterā maieſtatiſ in excelſis: tāto melior angelis effectus quāto differētiꝰ p̄ illis nomē hereditauit. Cui enī dixit aliqn̄ angeloꝝ: filiꝰ meus es tu ego hodie genui te. Et rurſum.

quē] Glo. ſup. xp̄m ꝺm diuinā naturā ꝺm quā coeternꝰ eſt patri [fecit] nō ſolū inui/ ſibilia: ſed [⁊ ſecula] ꝯ͂ manicheos Joh. i. Oīa ꝑ ipm̄ facta ſunt [Qui cum ſit ſplē/ dor glorie] qꝛ filius ꝓcedit a pr̄e: vt ſplen dor a ſole [et figu/ ra ſubſtātie eiꝰ]. i. eiuſdē ſubſtātie cū patre [portans]. i. ſuſtentans ⁊ cōſer/ uans i eſſe [oīa]. i. celeſtia ⁊ terreſtria [v̄bo virtutis ſue] id eſt ſolo imperio ꝑtātis ⁊ bonitatis ſue [purgationem pctōꝝ faciēs] Glo ra. tam originaliū: q̄ꝫ actualium ⁊ ipe xp̄ſ [ſedet]. i. q̄ſcit ⁊ regnat poſt mlt̄ū laborē et humilia/ tionez ſublimatus [ad dx̄terā]. i. eq̄li tatē paterne [maie ſtatis ī excelſis]. i. in potioribꝫ bonis patris [tanto meli or]. i. ꝓportionabili or] angelis effectꝰ. quāto differētius pre illis nomen heredi/ tauit] Ly. qꝛ ipſe dicitꝛ verus deus ⁊ dn̄s cōſubſtātialis pr̄: ipi aūt angeli dicunꝛ ſer ui [cui enī dixit aliqn̄ angeloꝝ]. Glo. Nō ſolū minoꝝ ſed etiā maioꝝ [filius meꝰ es tu]. i. mihi ꝓprius ⁊ cōſubſtantialis [ego hodie genui te]. i. eternaliter: qꝛ eius ge/ neratio nō trāſit in p̄teritū [⁊ rurſū] ſup. dicit deus pr̄ [ego ero illi in patrē] Glo. eum ꝓtegēdo [⁊ ipe erit mihi in filiū] mi hi ꝑ oīa obediendo [⁊ cum iterū] Glo. ſcꝫ deus pr̄ [introducit primogenitū filiū ſuū in orbez terre]. i. cum eum q̄ prius erat in mūdo inuiſibilis mūdo apparere viſibilē fecit [dicit] ſcriptura de xp̄o [Et adorent eum]. ſ. hoiem xp̄m ꝺm humanitatē paſ/ ſum ⁊ mortuū [oēs angeli dei] ſ. iuſſioni eius obtēꝑando [Ad āgelos quidē dicit] q̄ facit angelos ſuos ſpūs] Glo. celeſtes

Ego ero illi i patrē: ⁊ ipe erit mi
hi in filiū. Et cū iteꝝ introducit
primogenitū in orbē terre dicit.
Et adorent eum oēs angeli dei
Ad āgelos q̄dē dicit. Qui facit
angelos ſuos ſpūs ⁊ miſtros ſu-
os flāmā ignis. Ad filiū autem.
Thronus tuus in ſeculū ſeculi:
virga eq̄tatis ꝟga regni tui. Di
lexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē:
ꝓpterea vnxit te deus deus tu⁹
oleo exultatiōis pre ꝑticipibus
tuis. Et tu in ꝑncipio dñe trā fū
daſti: ⁊ opa manuū tuaꝝ ſūt celi
Ipi peribūt tu aūt ꝑmanebis: ⁊
omēs vt veſtimentū veteraſcēt
⁊ velut amictū mutab eos ⁊ mu
tabunt. Tu aūt idem ipe es ⁊ an
ni tui nō deficient.

id eſt nūcios ſuos cū leuia nūciant [⁊ mi/
niſtros ſuos facit [flāmaꝫ ignis [cum eos
ad exercitiū vindicte mittit. ſicut fuerunt
duo angeli miſſi in ſodomā. Geñ. xix. [ad
filiū aūt] dicit deus pr̄ [thronus tuus]. i.
regnū tuū [deus]
o deus fili [in ſcl'm
ſeculi]. i. ꝑmanet i
eternū [Virga eq̄/
tatis]. i. regula di/
recta eſt [virga re/
gni tui]. i. diſcipli/
na qua bonos reg̃
⁊ malos ꝑcutis [di
lexiſti iuſticiam]
Gor. i. oē bonū [et
odiſti oēm iniq̄ta/
tem]. i. oē malū [ꝓ
pterea]. i. q̄a hoc fa
c̄ [vnxit te] ſ̄m ho
minē vt regē ⁊ pōti
ficē [deus d̄s tu⁹]
ipe de⁹ pr̄ [oleo ex/
ultatōis] Gor. i. g̃/
tie cōſcientiā exhi/
larantis ꝓpter peti
īmunitatē [pre par
ticipib⁹ tuis]. i. pre
oib⁹ ſanct̃ q̄ pleni/
tudine tua partici
pant [⁊ tu dñe] ſcꝫ
fili dei [i ꝑncipio]
rerū creandaꝝ [ter
rā fundaſti]. i. crea
ſti [⁊ opera manuū
tuaꝝ ſūt celi] Gor.
⁊ dicunt celi ſpecia
liter opa manuū e/
ius: q̄ in ipis ma/
xime relucet eius potentia ⁊ bonitas: po/
tentia in magnitudine: bonitas in vtilita
te [ipſi] celi [peribūt] q̄ſtum ad formā nō
q̄ſtū ad ſubſtantiā [tu aūt ꝑmanebis] ſcꝫ
imutabilis [⁊ oēs] celi aerei [vt veſtimē/
tum veteraſcent] Gor. i. ad interitū acce/
dent [⁊ velut amictū mutabis eos: ⁊ mu/
tabunt] in nouam figurā. Vñ Apoc. xxi.
Vidi celos nouos ⁊ terrā nouā [tu autē]
ſcꝫ deus fili [idem ipe es] oino imutabi/
lis [⁊ anni tui non deficient] i. eternitas
tua nō habet finem.

Quanto tpe ⁊c̄. ad Gal'. iiij. Añ ini
tium illius epl'e ſcribit. s. Pau. vi.
Oms eni vos vnū corpus eſtis in
xp̄o ieſu: ſi aūt vos
xpi: ḡ ſemen abrae
eſtis ſ̄m ꝓmiſſionē
heredes. Tūc ſta/
tim ſequit̃ epl'a ho
dierna Quāto tpe
heres paruul⁹ ⁊c̄.
Hāc aūt epl'aꝫ ſcri
bit. s. Pau. ad Ga/
lath. Et galathe ſt̄
greci. Et galathia
eſt nomen regiōis
grecie. Et q̄m illo
ſacro tpe natiuita/
tis xpi ſancta mat̄
eccl'ia recolit quali
ter ille ſine eſtima/
tione magn⁹ ꝓ no/
bis paruulus fact⁹
ſit: Epl'a ⁊ euangel'
cōcordāt: q̄ euāge
liuꝫ dicit quō puer
ieſus creſcebat ⁊ cō
fortabat̃ plenus ſa/
pientia ⁊ grā: ſic a/
poſtol⁹ Pau. i epl'a
hodierna exprimit
effectū ⁊ vtilitatem
dñice ntitatis xpi
ſ̄m carnē: q̄ de ſer/
uitute tranſiuimuſ
in filiorū adoptio/
nem ſicut ptꝫ i pñti
epl'a. Unde dicit.

Dñica infra oct. nti. dñi Gal'. iiij
FRatres q̄nto tpe heres
paruul⁹ eſt nihil differt
a ſeruo cum ſit dñs oiuꝫ
ſed ſub tutorib⁹ ⁊ actoribus eſt

[Fratres q̄ſto tpe] Vinc. i. ꝑ q̄ſtum tpis
[heres]. i. filius cui de iure debet̃ heredi
tas [paruul⁹ eſt]. ſ. infra annos diſcretōis
[nihil differt a ſuo] Gor. q̄ ad modū ſer
ui cogit̃: nec habet aliquā ptātem rerum
ſuaꝝ [cum ſit dñs oim] ſcꝫ bonoꝝ pñoꝝ
[ſed ſub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ eſt [Gor. Tu/
tores dicunt̃ qui eum tuent̃ cōtra aduer/
ſarios. Actores q̄ agūt cauſas eius] vſqꝫ
ad prefinitū temp⁹ a patre] Ly. i. vſqꝫ ad

vſq̄ ad p̄finitū tp̄s a patre. Ita
⁊ nos cū eſſem⁹ paruuli ſub ele=
mentis mūdi eramus ſeruiētes.
At vbi venit plenitudo tp̄is: mi
ſit deus filiū ſuū factū ex mulie
re factū ſub lege: vt eos q̄ ſub le
ge erāt redimeret: vt adoptionē
filioꝝ dei reciperemus. Qm̄ autē
eſtis filij dei: miſit deus ſpiritū
filij ſui in corda veſtra clamātē.
Abba pater. Itaq̄ iaz nō eſt ſer
uus: ſed filius. Qđ ſi filius ⁊ he=
res per deum.

In circūciſione. ad Gala. iij.

PRiuſq̄ veniret fides ſub
lege cuſtodiebamur: cō
cluſi in eam fidē que re=
uelanda erat. Itaq̄ lex pedago
gus nr̄ fuit i xp̄o vt ex fide iuſti
ficemur. At vbi venit fides: iam
nō ſub pedagogo ſum⁹. Oēs ei
filij dei eſtis p̄ fidē que eſt i xp̄o
ieſu: q̄cūq̄ em̄ in xp̄o baptiſati

etatem adultam [ita ⁊ nos cum eſſemus
paruuli] Vin. Intellectu ⁊ ſapiētia [ſub
elemētis mūdi huius eramus ſeruiētes]
Hor. i. ſubiecti ſeruituti leg̃. Sciendū q̄
legales obſeruātie fuerūt figure diſponē
tes ad xp̄m: ideo i
eius aduentu ſunt
dimiſſe: ḡ ſubdit.
[At vbi venit ple
nitudo tp̄is]. i. tp̄s
gr̄e [miſit de⁹ filiū
ſuū] nō angelū [fa
ctū ex muliere [Ly
ra. q̄ntum ad corp⁹
ſūptū de maria vir
gine [factuz ſub le
ge] q: voluit lega
lia ſeruare [vt eos
qui ſub lege erāt.]
Ly. ſ. legalib⁹ obſer
uātijs obligati [re
dimeret [p̄ paſſio
nē ſuā [vt adoptio
nem filioꝝ recipe
remus]. ſ. p̄ xp̄m q̄
eſt naturalis filius
ſu⁹ [qm̄ aūt eſtis fi
lij dei: miſit d̄s ſpi
rituz filij ſui] Ly. i.
ſp̄m ſctm̄ q̄ dicit ſpi
ritus filij: ſicut ⁊ pa
tris: ex eo q̄ p̄cedit
ab vtroq̄ [in corda
vr̄a] per infuſionē
gr̄e [clamātē abba
pat]. i. pr̄ nr̄] itaq̄
iam nō eſt ſuus ſʒ
filius] Ly. q̄cunq̄
fideliter confitet deū patrem [q̄ ſi filius]
Vin. in p̄nti p̄ grām [⁊ heres] ſcʒ erit i fu
turo [per deuz] qui ip̄m adoptauit in he
redem celeſtis patrie.]

PRiuſq̄ veniret fides ⁊c̄. Gala. iij.
Ante initiū illius ep̄le ſcribit ſan
ctus Pau. in eodē. c. vi. Credidit
abraam deo ⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiā.
Tunc ſequit ep̄la hodierna. Priuſq̄ ve
niret fides. Q: hodie agit d̄ circūciſione
dn̄i: ⁊ in vete. teſta. hoc fecit circūciſio: qđ
hodie facit baptiſm⁹ preterq̄ q̄ ianuā ce
li nō aperuit: ſed circūciſi venerūt ad lim
bum ſctōꝝ patrū: ⁊ ibi expectabāt aduen
tum xp̄i: baptiſati aūt iam abſq̄ vllo me
dio euolāt ad celū qđ in hoc figuratū fuit
q: xp̄o baptiſato ce
lum apertū eſt ſup
ip̄m. Unde euāg.
et ep̄la cōcordant:
q: euange. dicit de
circūciſione ſilr̄ ⁊ i
ep̄la habet de circū
ciſione ⁊ de baptiſ
mo qui dat loco cir
cūciſionis. Vn̄ di
cit ap̄lus Paulus.
[Fratres: p̄uſq̄ ve
niret fides] Ly. ſcʒ
reuelata ⁊ explica
ta i euāg [ſub lege
cuſtodiebamur]
Hor. i. ſub leg̃ one
re [cōcluſi]. i. timo
re legis ligati ⁊ cō
preſſi ne d̄fluerem⁹
ad vitia [in eam fi
dem que reuelāda
erat] tp̄e gr̄e. Sci
endū q̄ eadē fides
eſt in nouo ⁊ veteri
teſta. ſed i veteri e
rat iplicita et figu
ris velata: in nouo
vero explicita ⁊ re
uelata [Itaq̄ lex
pedagogus nr̄ fuit
in xp̄o ieſu] Ly. id
eſt ad chriſtū diſpo
onens ſicut pedagogus diſponit puerum
ad virtutē tp̄e futuro habendā paruuloꝝ
autem eſt habere pedagogos quouſq̄ cre
ſcūt in viros p̄fectos qui eos ad recta diri
gunt timore penaꝝ [vt ex fide] Ly. reue
lata [iuſtificemur iuſticia infuſa [At vbi
venit fides]. i. poſtq̄ reuelata ē fides xp̄i
que erat occulta antiq̄s patrib⁹ [iam non
ſub pedagogo ſumus] Hor. i. ſub coactio
ne ⁊ ſeruitute legis: ſed ſub euangelica li
bertate. Lyra. ſicut puer adueniēte etate

adulta: iam non eſt amplius ſub pedago
gi diſciplina: ⁊ eadem ratiōe adueniente
euangelio ceſſant legalia [Omnes eni fi
lij dei eſtis] Hor. nō ſerui [ꝑ fidez que eſt
in chriſto ieſu] Fides eni facit filium dei.
Johā. i. Dedit eis
ptātez filios dei fie
ri his q credunt in
noīe eius [Quicū
qꝫ eni in xpo bapti
ſati eſtiſ] i. i fide ie
ſu xpi [xpm indui
ſtis] i. xpo confor
mes facti eſtis ꝑ vi
te cōformitatē ⁊ ſa
cramenti ſuſceptio
nem. Pulchra eni
veſtis eſt indui xpm
ipſe eni eſt ſol iuſti
cie: vnde i ſignū in
nocentie daſ veſtis
candida puero ba
ptiſato [non eſt iu
deus] ſcꝫ ſub lege
moyſi [neqꝫ grecꝰ]
ſub lege naturali:
[non eſt ſeruus neqꝫ
liber [ſꝫ melior ſer
uo [nō eſt maſculꝰ
neqꝫ femina] ſup.
dignior ſ. alter alte
ro in fide xpi [om
nes enim vos eſtis
vnū] Hor. nō diffe
rentes i aliquo [in
xpo ieſu] i. in fide
xpi [ſi aūt vos xpi]
ſcꝫ per fidem [ergo ſe
men abrae eſtis] ꝑ
imitationē iuſticie
[ſm ꝓmiſſionē heredes] quātū ad futurā
beatitudinē [in xpo ieſu dño noſtro.]

SUrge illuminare hierl'm ⁊c. An
te initiū illꝰ ꝓphetie ſcribit Eſa.
ꝓpheta di. Spūs meus q eſt in te
⁊ verba mea que poſui in ore tuo: nō rece
dāt de ore tuo ⁊ de ore ſemis tui dicit dñs
ammodo ⁊ vſqꝫ in ſempiternū. Tunc ſta
tim ſequiſ ꝓphetia iſta [Surge illumina

re hieruſalē] Feſtum hodiernū a fidelibꝫ
epiphania nuncupaſ, ꝓ eo q ſtella tribus
regibus apparuit. ⁊ ipſos vſqꝫ ad preſepi
um dñi tredecima die a natiuitate chriſti
perduxit: ⁊ diciſ ab epi quod eſt ſupra et
phanos apparitio:
⁊ de hoc agiſ in epi
ſtola ⁊ in euāgelio
Nam in euāgelio
diciſ. Obtulerunt
magi domino au
rū: thus: ⁊ mirrhā
⁊c. Similiter i epi
ſtola diciſ. Omēs
de ſaba venient au
rum ⁊ thus deferē
tes: ⁊ laudem dño
annūciantes. Un
de dicit Eſa. ꝓphe
tando de natiuita
te chriſti] O hieru
ſalem] id eſt eccle
ſia [Surge illumi
nare: q2 venit lumē
tuum] id eſt: chri
ſtus homo factus
qui eſt lux vera que
illuminat omnem
hominē venientem
in hunc mūdum.
Joh. i. quia nullus
illuminaſ: niſi per
ipſum [⁊ gloria do
mini] id eſt: filius
dei q eſt gloria pa
tris [ſuper te orta
eſt] Ly. natura hu
mana aſſūpta [qa
ecce tenebre] infi
delitatis ⁊ ignorā
tie hic in preſenti [operient terraz] id eſt
homines carnales terrena amantes [et
caligo] peccatorū [populos ſuper te au
tem orietur dominus] quaſi ſol verus [⁊
gloria eius in te videbitur] Lyra. per o
perationem miraculorum: ſcilicet lepro
ſorum mundationem: cecorum illumi
nationem: ⁊ mortuorū reſuſcitationem.
[Et ambulabunt gentes] que prius in

eſtis chriſtū induiſtis. Nō eſt iu
deus neqꝫ grecus: nō eſt ſeruus
neqꝫ liber: nō eſt maſculus neqꝫ
femina: omnes eñi vos vnū eſtis
in chriſto ieſu. Si autē vos chri
ſti: ergo abrae ſemen eſtis: ſm ꝓ
miſſionē heredes. Dico autem.
Quāto tpe heres paruulꝰ eſt ni
hil differt a ſeruo: cū ſit dñs om
nium: ſed ſub tutoribꝰ eſt ⁊ acto
ribus vſqꝫ ad prefinitū tempus
a patre.

In Epiphania. dñi. Eſa. xl.

SUrge illumiare hierl'm
q2 venit lumē tuū: ⁊ glo
ria dñi ſuper te orta eſt.
Quia ecce tenebre operient ter
ram ⁊ caligo ꝑplos ſuper te autē
orieſ dñs ⁊ gloria eius in te vide
biſ. Et ambulabūt gentes in lu
mine tuo: ⁊ reges in ſplēdore or
tus tui. Leua in circuitu oculos
tuos ⁊ vide omnes iſti ꝯgrega
ti ſunt: venerūt tibi. Filij tui de
longe venient: ⁊ filie tue d latere

ſurgent. Tunc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabit̃ ⁊ dilatabit̃ coꝛ tuū, qn̄ conuerſa fuerit ad te multitudo maris: foꝛtitudo gentiū venerit tibi: inūdatio cameloꝝ operiet te: dꝛomedarij madian ⁊ effa. Omnes de ſaba venient aurū ⁊ thus deferētes ⁊ laudez dn̄o annūciantes.

Dn̄ica infra oct. epi. Ro. xij.

Obſecro vos per miſcdiā dei vt exhibeatis coꝛpoꝛa veſtra hoſtiā viuentē ſanctā deo placētē rōnabile obſequiū veſtrū. Et nolite confoꝛmari huic ſeculo: ſed refoꝛmamini ī nouitate ſenſ⁹ vr̄i: vt ꝓbetis

tenebꝛis idolatrie fuerūt [in lumine tuo] Ly. i. in lumine fidei xp̄iane [et reges in ſplendoꝛe oꝛtus tui] Hoc intelligit̃ de tribus regib⁊ venientib⁊ oꝛta ſtella ad preſepium dn̄i [Leua i circuitu]. ſ. mūdi [oculos tuos] Lyra. ad omnē differentiam oꝛbis reſpectu hieruſalē vbi ꝑmo ꝑdicatū eſt euangeliū: ⁊ inde alibi per xp̄i diſcipulos deriuatum] ⁊ vide]. i. intellige [oīs iſti cōgregati ſunt] fideles in vnitate fidei xp̄iane [venerūt tibi filij tui]. i. paruuli in xp̄o [de longe veniēt ⁊ filie tue de latere] Ly. i. pꝛope [ſurgent] perfoꝛato in cruce xp̄i latere efflurit ſanguis redēptiōis ⁊ aqua baptiſmi: de quib⁊ facta eſt eccleſia ſicut ex coſta lateris ade facta ē eua mr̄ omniū hominū viuentiū [tunc videbis] Ly. multitudinez credentiū [⁊ afflues] cōſolatōib⁊ diuinis [⁊ mirabit̃] ex tam veloci multiplicatiōe q̃ a tp̄e apl'oꝛuz deriuata eſt fides xp̄iana ad omnes partes terre habitabilis [⁊ dilatabit̃ coꝛ tuū] Ly. pre gaudio [qn̄ conuerſa fuerit ad te multitudo maris [Ly. id eſt habitantiū in inſulis: ſicut pz de ſicilia: anglia: ⁊ alijs inſulis maris [foꝛtitudo gentiū] Ly. i. imperiū romanū qđ toti mundo dn̄abat̃ [venerit tibi] qđ impletū eſt tp̄e Conſtantini imperatoꝛis [inūdatio cameloꝝ operiet te] Ly. Conſtantin⁹ enī imperatoꝛ ⁊ multi alij potentes exemplo imperatoꝛis annuatim diuitias multas per oꝛbem miſerūt ſuper talia animalia ad ſuſtentationē miniſtroꝝ eccleſie et pauperū xp̄i ⁊ edificationē eccleſiaꝝ [dꝛomedarij madian ⁊ effa] Madian ⁊ Effa

regiones ſunt trans arabiā: ⁊ in iſtis terris naſcunt̃ talia animalia foꝛtia. Et dꝛomedarius eſt animal camelo minus: ſed velocius. Unde plini⁹ dicit ꝙ dꝛomedarius eſt animal velociſſimū gracile ⁊ neruoſum camelo minus: ſed longa habens crura: ⁊ lōgiſſimuz paſſum tam ſuauem ꝙ ſine magno laboꝛe ſuo ⁊ ſine fatigatione magna dꝛomedantis: id eſt inſidētis ipſi aīali currit ꝑ diez naturalē centū parua miliaria: coꝛtices arboꝝ comedit aut modicū fenum vel oſſa dactiloꝛū: hec ille [oēs đ ſaba veniēt: aurū ⁊ thus deferētes ⁊ laudez dn̄o annūciantes] Ly. h̄ ipletū eſt ī illis trib⁊ regib⁊ q̄ venerūt ad adoꝛādū xp̄m natū.

Obſecro vos ⁊c. Añ initiū illius ep̄l'e ſcribit. s. Pau Romanis di. O altitudo diuitiaꝝ ſapie ⁊ ſcie dei: ꝙ̄ incōphēſibilia ſt̄ iudicia ei⁹ ⁊ iueſtigabiles vie ei⁹ Nūc poſt h̄ ſequit̃ ep̄l'a hodier. Obſecro vos ⁊c. Ep̄l'a ⁊ euāg. cōcoꝛ. Nā duo ſt̄ hoī necc̄aria ad ſalutē. ſ. hūilitas mētis: ⁊ mūdatio carnis. Ad humilitatē mētꝫ incitamur ī euāg. exēplo xp̄i cū in fine euāgelij dicit̃. Et erat ſubdit⁹ illis. ſ. Marie ⁊ Joſeph. Ad mūdiciā carnis īcitamur ī ep̄l'a hodierna: vbi apl'us dicit [Obſecro vos per miſericoꝛdiā dei] ſcz exhibitā vobis a deo [vt exhibeatꝭ] ſcz volūtarie [coꝛpa veſtra] Ly. nō aliena: cōtra illos qui ſaluari credūt per penitentiā alioꝝ [hoſtiā viuētem: ſanctā deo placentē]. i. ꝙ hoſtia ſit viuens ſancta ⁊ deo placens [rōnabile]. ſ. ſit obſequiū vr̄m] Hoꝛ. vt ſic moꝛtificent̃ vicia vt ſeruet̃ natura. In oī enī ſacrificio in

veteri teſtamēto ꝑcipit̃ offerri ſal. Leui.ij
Quicq̄d obtuleris ſacrificij ſale cōdies.
Et ſal ſignificat ſapiētiā ſiue diſcretionē
[Et nolite cōformari huic ſeculo].i. ma/
lis homibꝫ. Anima eni habz ſe ſicut ſpe/
culū: q2 ſicut ſpeculum oſtendit ſil̃ tudinē illi⁹ rei q̄ ſibi obijcit̃: ſic anima illis que diligit con/formatr̃. Aug⁹. Si terrā d.ligis t̃ra es ſi deū diligis deus es: ſi aurū dilig3 aurum es: participatiue ſm illō pſ. lxxxi Ego dixi dij eſtis: [ſed renouamini i nouitate ſēſus vr̄i] Ly. imago eni dei ad quā ſumus for/mari ↄformatr̃ i no/bis per pctm̄: ſed ꝑ gratiā dei reforma tur [vt ꝓbetis] Ly id eſt experiri poſſitis ꝑ ſpiritūſanctū habitantē in vobis [que ſit volūtas di bona] q̄ꝫtum ad incipientes [⁊ bn̄placens] q̄ꝫtum ad ꝓficientes [et ꝑfecta] q̄ꝫtum ad ꝑfectos: [dico eni].i. ꝑcipio vobis [per grām] apl'atus [que data eſt mihi oibꝫ q̄ ſūt
inter vos] cuiuſcūq̄ ſtatus vel cōditiōis:
[nō plus ſape] Gor. de diuinis myſterijs
[q̄ꝫ oportet ſapere] Damaſ. Diuino nō au/
dendū eſt de eo dicere vltra hec que tradi
ta ſunt nobis a ſanctis ꝓphetis ⁊ a ſactis
apl'is ⁊ a ſanctis doctoribꝫ [ſed ſapere ad
ſobrietatē] Gor. i. ſine ꝓſumptōe. Ecci. iij
Altiora te ne q̄ſieris ⁊c. ſed que ꝑcepit ti/
bi deus illa cogita ſemꝑ [vnicuiq̄] ſcꝫ de
bere ſapere [ſicut deus diuiſit] deus eniz
dat vnū donū vni: alterū alteri: ⁊ idem do

que ſit volūtas dei bona ⁊ bene placēs ⁊ ꝑfecta. Dico eni ꝑ grāz que data eſt mihi oib⁹ q̄ ſunt inter vos: nō plus ſape q̄ꝫ oportet ſapere: ſed ſapere ad ſobrietatē Et vnicuiq̄ ſicut de⁹ diuiſit mēſurā fidei. Sicut eni in vno corpore multa mēbra habem⁹: oīa aūt mēbra nō eundē actū habēt ita multi vnuz corpus ſumus in xp̄o. Singuli aūt alter alterius mēbra in xp̄o ieſu dn̄o noſtro.

Dn̄ica prima poſt octauas epiphanie. Roma. xij.

Habentes donatōes ſm grām: que data eſt vobis differentes. Siue ꝓpheciā ſm rōnē fidei. Siue miniſteriū in miniſtrādo. Siue q̄ docet in doctrina. Qui exhortat̃ i exhortādo. Qui tribuit: i ſimplicitate. Qui p̄eſt: in ſolicitudine. Qui miseret̃: in hilaritate. Dile

num datum magis excellēter: ⁊ alteri mi/
nus [ſm menſurā fidei] q2 hmōi dona do
nant̃ ſm q̄ homo plus vl̃ minus meret̃ ꝑ
fidē [ſicut eni in vno corpore] Gor. natu/
rali [multa mēbra habem⁹] diſticta [om/
nia autē mēbra nō eundem actum habent] h̄ ptz: q2 oculi vidēt manus tangunt: pedes ambulant ⁊c. [ita multi vnū corpus ſum⁹] Gor. i. vna eccleſia [in xp̄o] in capite [ſinguli autē alter alterius mēbra] inuicem ſūminiſtrando hoc fit quando homo illud qō de⁹ ſibi cōtulit: alteri libenter impartitur. Gor. corp⁹ eſt ⁊ eccleſia: caput xp̄us: mēbra fideles. Felix mēbrū qō viuit in hoc corpore ſub hoc capite.

Habētes donatōes ſm gratiaz ⁊c. Ante initium illi⁹ ep'le ſcribit ſanctus Pau. dicēs: Sicut in vno corpore multa habem⁹ mēbra: omnia autē mēbra eundē actū habent ita multi vnū cor/
pus ſumus in xp̄o: ſinguli autē alter alte
rius mēbra ⁊c. Tunc ſequit̃ ſtatim ep'la
hodier [Habētes donatōes] qualiter au
tem ep'la cum euāgelio hodierno couenit/
at. Eſt notādū q̄ in euāg. hodier. agit̃ de
nuptijs in quibꝫ xp̄s in cōſolationē conui/
uantiū: aquā in vinū couertit: que nuptie
facte ſunt in chana galilee: ⁊ ſignificant
ſpirituales nuptias quas xp̄s habet cuz
anima fideli: ad quas ſpūales nuptias re
quirunt̃ virtutes quas apl's Pau. in ep'la

ctio ſine ſiľatōe. Odientes malum: adherentes bono. Charitate fraternitatis inuicē diligētes honore inuicē preueniētes. Sollicitudīe nō pigri: ſpū feruētes. Spe gaudētes: in tribulatōe patientes: orōni inſtantes. Neceſſitatib⁹ ſanctoꝝ cōmunicantes: hoſpitalitatē ſectātes. Benedicite pſequentib⁹ vos. Benedicite ⁊ nolite maledicere. Gaudere cum gaudētibus: flere cū flētibus. Idipſum inuicē ſentiētes non alta ſapientes: ſed humilibus conſentientes.

Dñica. ij. poſt oct. epi. Ro. xij.

NOlite eſſe prudentes apud voſmetipſos: nulli malū ꝓ malo reddentes ꝓuidentes bona: non tm̄ coram deo: ſed etiā corā oib⁹ hoib⁹. Si

hodierna enumerat di. [Habentes donationes ſm gratiā que data eſt vobis differentes]. i. vos qui habetis diuerſa dona ⁊ diuerſa officia donata vobis ex grā dei diuerſimode vnus alteri charitate faternali ſūminiſtrare ⁊ impartiri ⁊ cōmunicare debetis ſicut mēbra corpori [Siue ꝓpheciā ſm rōnem fidei] Uinč. i. donum reuelatōis futuroꝝ occultoꝝ ſm qđ exigit fides [Siue miniſteriū i miniſtrando]. ſ. ſacrā [Siue q̄ docet in doctrina]. i. gratiā habꝫ docēdi [Qui exhortat᷑ in exhortando] Gor. i. grāꝫ habet exhortatōis ſicut mēbra cōmunicare ꝓximis [qui tribuit] ſup. elemoſinas [in ſimplicitate]. i. in ſimplici intentōe. ſ. ſola itentione vite eterne: vt neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextra tua. Matthei. vi. [Qui preeſt]. i. ğ/tiam platōis habꝫ [i ſolicitudie] qꝛ rōnem redditurus eſt [qui miſeret᷑]. i. q̄ habet miſcōiam cōpatiendo afflictis [in hilaritate] Ly. hoc facit cōtra illos q̄ auſteritatē in vultu ⁊ verbis oſtendūt miſeris anteqū releuāt eos in aliquo [dilectio ſine diſſimulatōe [Gor. vt dilectio ꝓximi ſit vera ⁊ nō falſa nec ficta. i. Joh. iij. Filioli nō diligam⁹ verbo neqꝫ lingua: ſed ope ⁊ veritate [odientes malū]. ſ. in ꝓximis [Adherentes bono. charitate fraternitatis inuicem diligentes] Uin. nō ſolū diligatis vos mutuo: ſed etiā de hoc gaudete q alij mutuo diligūt [honore inuicē preuenientes] Ly. quilibet enī deficit in aliquo bono qđ eſt in altero: ⁊ ſic pōt eum cōſiderare vt meliorē ſe ⁊ ſic honore ꝓuenire [ſolicitudine nō pigri [Ly. preſtando humanitatem ꝓximis in effectu [ſpū feruentes] Ly. vt hoc fiat ex bono affectu [dño ſeruiētes] Uin.] vt per ea que ꝓximis impēdatis deo ſeruiatis [ſpe gaudētes] Uin. vt executiōe premiſſoꝝ ſperetis eterna gaudia] in tribulatōe patientes: orationi inſtantes] Uin. nō ſoluꝫ ꝓ ſalute veſtra: ſed etiam ꝓ ſalute ꝓximoꝝ [neceſſitatibus] Gor. i. penurijs [ſanctoꝝ] vobiſcū cōmorantiū [cōmunicātes] veſtra bona tpalia] hoſpitalitatē ſectantes] q̄ ad ꝑegrinos exēplo Abrae ⁊ Loth qui receperūt angelos in forma hoim in hoſpitio. Geñ. xix. [Benedicite ꝑſeq̄ntib⁹ vos] Gor. id ē bona eis optate [benedicite ⁊ nolite malidecere] qꝛ maledici regnū dei non poſſidebūt [gaudere cum gaudentibus]. ſ. cōgratulando eis [flere cum flentibus. ſ. cōpatiendo eis [idipm̄ inuicē ſentientes]. ſ. cum alijs fratrib⁹ [nō alta ſapientes] Ly. ꝓximū cōculcando [ſed humilib⁹ cōſentientes] cum eis humiliter conuerſando.

NOlite eſſe prudentes apud voſmetipos ⁊c̄. Illa epľa imediate ſequit᷑ epľam precedētis dñice. Et cōcordat cum euangelio: qꝛ in euangelio legit᷑ de leproſo quem xp̄s ſolo verbo curauit dicens: Uolo: mūdare. Et curatio leproſi ſignificat myſtice mūdationem aīe

fieri pōt qđ ex vobis eſt: cum oī
bus hominibꝰ pacem habentes.
Non voſmetipſos defendentes
chariſſimi: ſed date locum ire.
Scriptū eſt eñ. Mihi vindictā:
⁊ ego retribuā: dicit dñs. Sed ſi
eſurierit inimicus tuuſ: ciba illū
ſi ſitit: potū da illi. Hoc eñ faci
ens carbones ignis cōgeres ſup
caput eius. Noli vinci a malo:
ſed vince in bono malū.

Dñica tertia poſt octauas epi
phanie. Roma. xiij.

Nemini quicq̄ debeatis
niſi vt inuicem diligatis
Qui eñ diligit ꝓximū:
legem impleuit. Nam nō adul-
terabis: non occides: nō furabe
ris: non falſuz teſtimoniū dices
non cōcupiſces rem ꝓximi tui: ⁊
ſi qđ eſt aliud mandatuz in hoc

me a lepra pctōꝝ: ſic etiaz in epl'a hodier.
apl'us Pau. diſſuadet nobis per que ani/
ma maculaꝛ: ⁊ hortaꝛ nos ad virtutes: ꝑ
quas anima mundaꝛ ⁊ decoraꝛ di. [Fra/
tres: Nolite eſſe prudentes apud voſmet/
ipos].i. nō tantam
cōfidentiā habeatꝭ
in igenio veſtro ꝙ
magis ꝓprio ſenſui
velitꝭ credere q̄ȝ a/
lieno: qꝛ illud eſt te
ſtamentum ſancti
Bern. ꝙ ꝗlibet ho
mo debet magꝭ cre
dere ſenſui alieo q̄ȝ
ꝓprio [nulli malū ꝓ
malo reddētes].i.
nulli iniuriā ꝓ iniu
ria inferētes. Gor.
multo minꝰ maluz
ꝓ bono. Ps. xxxiij
Retribuebāt mihi
mala pro bonis ⁊c̄.
[ꝓuidētes bona nō
tm̄ corā deo] Gor.
id eſt in ſecreto cor
dis: qꝛ deus intueꝛ
cor [ſed etiā coram
omnibꝫ hominibꝫ]
id eſt in manifeſto
ne ꝓximus ſcanda
lizeꝛ: qꝛ ſcandalū vi
tare debemꝰ q̄ȝtuz
poſſumꝰ. Iuxta il/
lud. Matth. xviij.
Ve hoi ꝑ quē ſcādalū venit [Si fieri pōt
qđ ex vobis eſt cum oibꝫ hoibꝫ pacē habē
tes].i. inq̄ȝtū in vobis eſt nō detis occaſio
nem diſcordie vel diſtractōis pacis [non
voſmetipos defendentes].i. nō ſicis rep/
cutiētes aduerſarios vr̄os: ſed facite ſicut
xp̄s dicit Lu. vi. Si ꝗs te ꝑcuſſerit in vnā
maxillā prebe ei ⁊ alterā [chariſſimi: ſed
date locū ire] Gor. i. dei vindicte. Ira dici
tur diuinū iudiciū: ꝙ̄ dicitꝛ deus ire [Scri
ptū eſt eni] ſcꝫ Deut. xxij. [Mihi vindi/
ctaz] ſcꝫ reſeruate [⁊ ergo retribuā].i. vin
dicabo: dicit dñs. Damaſ. Nō eni vos pu
nietis eos: iam deo locus nō eſt in eis vt
eos puniat in die ire. Seipm̄ eni vindica
re eſt rapinā cōmittere et deū cōtemnere.
[Sed ſi eſurierit inimicus tuus ciba illū
ſi ſitit: potum da illi].i. porrige ei neceſſa
ria in extrema neceſſitate. [Hoc eni faci/
ens] ſcꝫ cibando ⁊
potando illuꝫ] car
bones ignis].i. ar/
dorem charitatis:
[cōgeres].i. cōgre
gas [ſuper caput e
ius] Prouerb. xxi.
id eſt ſuper menteȝ
eius quatenus tua
benignitate incipi
at diligere quem ꝑ
us oderat [noli vin
ci] per impatienti/
am [a malo] ſup.
homine [ſed vince
in bono] ſcꝫ patien
tie [malum] ſuꝑple
hominem.

Poſtilla.

Nemini ꝗc/
q̄ȝ debeatꝭ
niſi ⁊c̄. An
initium illius epl'e
ſcribit ſanc. Paulꝰ
dicens: Omnis ani
ma ꝑtātibus ſubli
mioribꝫ ſubdita ſit
nō eſt eni poteſtas
niſi a deo: itaq̄ȝ qui
reſiſtit poteſtati di
ordinationi reſiſtit. Tunc ſequiꝛ epiſtola
preſens. Nemini quicq̄ȝ debeatis ⁊c̄. epi/
ſtola ⁊ euangeliū cōcordant: quia in euā/
gelio legiꝛ quomodo chriſtus fuit cum di
ſcipulis ſuis in nauicula ad tranſmigrā/
dum: ⁊ orta eſt tempeſtas magna in ma/
ri: per quam tempeſtatē deſignaꝛ magna
tentatio huius ſeculi: ſic etiā Paulꝰ apo/
ſtolus i epiſtola hac docet nos quomodo
debeamus trāſmigrare ⁊ tentatiōes vin/
cere per virtutes quas enumerat i epiſto
la hodierna dicens. [Nemini quicq̄ȝ de/
beatis niſi vt inuicem diligatis: qui eni di
ligit ꝓximum legem impleuit] Lyra. om/

nia eni mādata decalogi ordinat᷑ ad actū diligendi: qꝛ p̄cepta prime tabule ordinā tur ad diligendū deū: z p̄cepta ſcđe tabu/ le ordinant᷑ ad diligendū primū: z ita in dilectōe iplet᷑ lex [nō adulterabis] Gor. hic ꝓhibetur nocu mentū primi in ꝑ/ ſona ſibi cōiuncta: [non occides] in q̄ ꝓhibet᷑ nocumētuꝫ primi in ꝓpria pſo na [nō furaberis] in q̄ ꝓhibet᷑ nocu/ mentū primi in re bus tꝑalibus [nec falſum teſtimoniū dices] in quo ꝓhi/ bet᷑ nocumentū pri mi in verbo [nō cō/ cupiſces vxoreꝫ vel rem primi tui [z ſi qđ eſt aliud māda tum in hoc v̄bo in/ ſtaurat᷑].i. implet᷑: [diliges primū tu um ſicut teipſum] Gor. Hic debes di ligere ſicut teip̄m i bono z nō in malo. Tho. ſic ꝙ nihil il licitum ꝓpter amorē primi cōmittat [di lectio primi malū nō operat᷑].i. cauet in/ ferre malū primo [Plenitudo ergo legis eſt dilectio [Tho. id eſt per dilectionē lex impletur

Induite vos ergo ſicut electi zc̄. Ante initiū illius ep̄le ſcribit ſan ctus Pau. dicens. Nolite mentiri inuicē: expoliātes vos veterē hoīem cum actib⁹ ſuis: z induentes nouū hoīem qui renouat᷑ in agnitiōe dei ſꝫm imaginē eius qui creauit illū. Tūc ſequit᷑ poſt hoc ep̄la hodierna: quam ſcripſit Coloſſenſib⁹. Et Coloſſenſes nomiant᷑ a ciuitate coloſſis. [Fratres induite vos [.ſ. veſte ſpūali [ſi/ cut electi dei] per fidem [ſancti] ꝑ ſpem: [z dilecti] ꝑ charitatē: vel ſic [electi dei] Ly. per eternā p̄deſtinatiōē [ſancti] per

verbo inſtaurat᷑ Diliges primū tuū ſicut teip̄m. Dilectio primi malū nō opat᷑. Plenitudo ergo legis eſt dilectio.

Dñica .iiij. poſt octauas epiphanie. Col. iij.

Induite vos ergo ſicut electi dei ſancti z dilecti viſcera miſcdie benignitatem: humilitatē: modeſtiā patientiā: ſupportantes inuicē z donantes vobiſmetipſis ſi quis aduerſus aliquē habet querelā ſicut z dñs donauit vobis ita et vos. Super omnia aūt hec charitatē habete qđ eſt vinculū pfectōis z pax chriſti exultet in cordibus vr̄is in qua z vocati eſtis

ſacramentoꝝ pceptionē [z dilecti] per au gmentū gratie [viſcera miſcdie] Ly. q̄tū ad pietatis affectū [benignitatē [q̄tū ad eius effectū [humilitatē] que eſt virtutuꝫ cuſtodia z fundamentū [modeſtiā [bene vtendo pſperis [pa tientiā] bene habē do ſe in aduerſis: [ſupportātes inui/ cem] in infirmita/ tib⁹ et defectib⁹ [et donātes vobiſmet ip̄is] Ly. offenſas remittendo: qđ eſt neceſſitatꝭ [ſi quis aduerſus aliquem habet querelā].i. q rele materiā [ſicut z dñs donauit vo/ bis].i. ita pureꝛ in tegre [ita z vos] in uiceꝫ remittite pec cata [Sup omnia autē hec charitatē habete] que eſt ma ior ceteris v̄tutib⁹ [qđ eſt vinculū pfe ctiōis [Gor. qꝛ om nia que ad pfectio nem pertinēt ſimꝉ ligat [et pax xp̄i] Ly. data z cōmen/ data a xp̄o [exultet].i. ſit cauſa exultatio/ nis [in cordib⁹ veſtris in qua z vocati eſtꝭ in vno corpore] ſcꝫ eccleſie ſub capite xp̄o Gor. Omnes eni vnuꝫ corpus ſumus in xp̄o [z grati eſtote] ſcꝫ deo datori de tan/ to beneficio [verbū xp̄i] .i. doctrina euan gelij que ſpecialiter verbū xp̄i eſt qꝛ de ei⁹ ore ꝓceſſit [habitet in vobis] ſ. per iugeꝫ eius meditationē [abūdanter] .i. nō ſolū ad veſtrā: ſed ad alioꝝ edificationē [in oī ſapientia] .i. in omī ſcripturarū intellīgē tia: vt omniū ſcripturaꝝ intelligentiā: et intellectū habeatis [docētes] ſcꝫ ignaros [z cōmonētes] ſcꝫ pigros [vobiſmetip̄is id eſt vnus alium vos mutuo ad diuinas laudes excitando: z hoc [in pſalmis/hym nis: z cāticis ſpūalib⁹] Gor. de eternis bo

in vno corpe ⁊ grati eſtote: verbum xp̄i habitet in vobis abundanter: in oī ſapiētia docētes et cōmonentes voſmetipſos in pſalmis: hymnis et canticis ſpiritalibus in gratia cantantes in cordibus veſtris dn̄o.

Dn̄ica in ſeptuage. i. Cori. xi.

Neſcitis q̄ hi qui ī ſtadio currūt oēs quidē currūt ſed vnus accipit brauiū. Sic currite vt comprehendatis. Omnis enī q̄ in agone ꝯtendit ab oīb⁹ ſe abſtinet: ⁊ illi q̄dē vt corruptibilem coronā accipiāt: nos aūt incorruptā. Ego igit̄ ſic curro nō q̄ſi ī incertū: ſic pugno nō quaſi aerē verberās. Sꝫ caſtigo corp⁹ meū: ⁊ ī ſeruitutē redigo: ne forte cū alijs p̄dicauerim

nis agentib⁹ ⁊ celeſtē iocūditatē oſtendē/tibus [in gratia] Hoꝛ. i. in cōſideratōe beneficioꝝ dei erga vos [cantantes in cordibus veſtris] Hoꝛ. i. non tantū labijs: ſicut illi de quib⁹ dicit̄ Eſa. xxix. Populus hic labijs me honorat cor autē eoꝝ longe eſt a me [dn̄o] id ē ad honorem dn̄i in xp̄o ieſu dn̄o nr̄o.

Neſcitis q̄ hi q̄ in ſtadio currunt ⁊c. Ante initiū illius ep̄l'e ſcribit. s. Paulus di. Factus ſum infirmus infirmis vt infirmos lucri/facerē. Omnia aūt facio ꝓpter euangelium vt particeps eius efficiar. Tūc ſequit̄ ep̄l'a [Neſcitis q̄ hi q̄ in ſtadio currūt] Ubi notā/dum tp̄s qđ hodie eccleſia incipit: eſt tp̄us deuotionis et pn̄ie. In ſignū hu/ius ſancta mat̄ ec/cleſia in hoc ſacro tp̄e ī cātu ⁊ lectōib⁹ ī matutinis nobis inſinuat q̄ a deo ſumus elongati ⁊ ſpūalibus bonis ſpoliati ꝓpter inobedientiā Ade ⁊ Eue. Un̄ epi/ſtola ⁊ euangelium in hoc concordant. q̄ de pauperati ſumus: tunc ſanctus Mat/theus in euangelio hodierno inuitat nos ad laborandū in vinea dn̄i: vt ditemur et q̄ꝛ etiā a deo elōgati ſumus: tunc ſanctus Pau. in ep̄l'a hodierna ꝓponit nobis cur/ſum vt ad brauium diuine viſionis redeamus dicens [Fratres: Neſcitis q̄ hi q̄ in ſtadio currunt: omnes quidem currunt] q̄ꝛ oēs hoīes ad beatitudinē nitunt̄ peruenire quocūq̄ʒ diuerſo tramite incedūt: vt dicit Boetius de cōſo. phi. li. iij. pſa. ij. [ſed vnus accipit brauiū] .i. premiū cur/ſus. Notandū q̄ ſtadiū eſt ſpatiuꝫ in quo pedites currūt qđ hercules dicit̄ ſtatuiſſe. Perficiūt aūt vnū ſtadium. cxxv. paſſus. Et ſtadiuꝫ dicit̄ a ſtando q̄ꝛ hercules tot paſſus currebat: ⁊ poſtea ſtabat ⁊ reſpira/bat. In fine huius ſpatij ponebat̄ ali/quid qđ erat p̄miū curſus: vt equus vel purpureus pānus: ⁊ hoc dicit̄ brauiū: Et licet oēs in h' ſtadio currerent v/nus tn̄ ſol⁹ accipiebat hoc brauiū .ſ. q̄ citius perueniebat. Sic in curſu ſpūa/li vnus tm̄ ſcꝫ perſeuerans accipit brauium: q̄ꝛ qui pſeuerauerit vſq̄ʒ in finē hic ſaluus erit [ſic currite] ſcꝫ per bo/na opera [vt cōprehendat̄] .ſ. brauiū eternū [Omis enī qui in agone] .i. in pugna [cōtendit] cuꝫ aduerſario [ab omib⁹ ſe abſtinet] ſcꝫ que impediunt ip̄m ꝓ aſſecutōe vi/ctorie [Et illi q̄dē vt corruptibilē co/ronam accipiāt: nos autem incorruptā] Ly. q. d. ſi hoc faciūt ꝓ tp̄ali precio multo magis debem⁹ hoc facere ꝓ eterno p̄mio abſtinēdo ab omib⁹ impedimētis noſtre ſalutis exercitādo nos in oīb⁹ ꝓmotiuis. [Ego igit̄ ſic curro] Hoꝛ. Bonū operando [nō quaſi ī incertū] Ly. q̄ꝛ ſctūs Pau. certus erat de beatitudine futura: ꝑ reue/lationē diuinā [ſic pugno] ſcꝫ cōtra tenta/tiones [nō quaſi aerem verberās] .i. non inaniter ſicut ille qui aerem ꝑcutit ꝓ ho/ſte [ſed caſtigo corp⁹ meū] Hoꝛ. i. motus carnis illicitos repmo [⁊ ī ſeruitutē redi/go] .ſ. ꝑ oꝑationē boni [ne forte cū alijs p̄/dicauerim] Ly. ſ. inducendo eos ad oꝑa

ipſe reprobus efficiar. Nolo enĩ
vos ignorare frēs: qm̄ pr̄es nr̄i
oēs ſub nube fuerūt ⁊ oēs mare
tranſierūt ⁊ oēs in moyſe bapti
zati ſunt ĩ nube ⁊ ĩ mari. Et oēs
eandē eſcā ſpiritalē māducaue-
runt: ⁊ oēs eundē potū ſpiritalē
biberūt Bibebāt aūt de ſpirita
li cōſequēte eos petra: petra au
tem erat chriſtus.

Dūica in ſexageſima. ij. Cor. xi.

Libenter ſuffertis inſipi-
entes cum ſitis ipſi ſapiē
tes. Suſtinetis enĩ ſi qs
vos in ſeruitutē redigit: ſi quis
deuorat: ſi quis accipit: ſi quis
extollit: ſi qs in faciē vos cedit

perfectōis [ipſe reprobus efficiar] Gor. i.
a deo reprobat' qd turpe eſſet. [Nolo enĩ
vos ignorare Fratres] Ly. ſed diligenter
attendere [qm̄ patres nr̄i om̄es] tam bo/
ni ꝗ̄ mali [ſub nube fuerunt] ſcz eos pre/
tegente ab eſtu de
die in diē. Exo. xiij
[⁊ om̄es mare trā/
ſierūt: et omnes in
moyſe baptiſati ſūt
ĩ nube ⁊ mari] Ly.
id eſt ſignū baptiſ/
matis receperunt:
qꝛ trāſitus iſte ma
ris ⁊ ꝓtectio nubis
figura fuit baptiſ/
matis [Et om̄s eā
dem eſcam ſpirita/
lē māducauerūt]
Ly. i. māna que di/
cit' eſca ſpiritalis:
qꝛ nō virtute natu/
re: ſed virtute diui
ne potentie fuit da
ta de celo. Et etiā
fuit figura euchari
ſtie que ſpūalē ho/
minē nutrit [⁊ oēs
eundē potū ſpirita
lem biberunt] ſcz
aquā de petra eductā virtute diuina quā
do moyſes bis percuſſit petrā. Exo. xvij.
[Bibebāt aūt de ſpiritali]. i. potū datū
virtute xp̄i: qꝛ figurabat aquā gr̄e ꝑ xp̄m
dandā [cōſequente eos petra] Gor. aque
vbiqꝫ ſequebant' eos [Petra aūt erat chri
ſtus] Lin. nō in re ſed in figura: de petra
fluxit ſanguis ⁊ aqua per apertionē late/
ris xp̄i in die paraſceues.

Libenter ſuffertis inſipientes ⁊c.
Ante initiū illius ep̄le ſcribit ſan
ctus Pau. di. Ipſe enĩ ſathanas
transfigurat ſe in angelū lucis. Nō eſt er/
go magnū ſi miniſtri eius transfigurent'
velut miniſtri iuſticie. Tunc ſequit' ep̄la
hodierna. Et preſens ep̄la ⁊ euāgeliū ho
diernū in hoc cōcordant: qꝛ euangeliū di/
cit de ſeminatore qui exijt ſeminare ſemē
ſuū: ſic etiā ep̄la dicit de p̄dicatore: ſcz ſan
cto Paulo q̄ ſemen verbi dei ſeminauit ꝑ
totū mundū. Sicut p̄ꝫ in collecta de ſan
cto Paulo. Deus qui vniuerſum mundū
beati Pauli p̄dicatōe docuiſti: da nobis
q̄ſ: vt cuius natalitia colim': eius apō
te patrocinia ſenti/
amus [Fratres Li
benter ſuffertis in/
ſipientes ⁊c.] Pro
intellectu illi' ep̄le
notandū eſt ꝙ tpe
ap̄loꝝ erant quidā
pſeudo ap̄li q̄ glo/
riabant' ⁊ iactabāt
ſe eē iudeos natio/
ne ⁊ de ſemie abrae
deſcēdiſſe. Et hoc
faciebāt vt per hoc
in maiori auctori/
tate haberent': ⁊ eo
rum falſe doctrine
magis crederet': ⁊
nitebant' Corinthi
os a libtate euāge/
lij reducere ad ob/
ſeruātiā legis mo/
ſayce. Et ipſe corin
thij ſufferebāt eos
⁊ eis benefaciebāt
⁊ eos ap̄lo preferē/
bant: minus reputātes ap̄lm ꝗ̄ illos. Et
de hoc ap̄lus eos rep̄hendit in hac ep̄la ⁊
oſtendit quō habeat maiorē materiā glo/
riandi ꝗ̄ iſti ſi expediat. Et in p̄nti ep̄la
enumerat ap̄lus plurima martyria ſua ⁊
beneficia ⁊ opa bona facta ꝓ vtilitate ec/
cleſie. Et etiā enumerat plurima que paſ
ſus eſt ꝓ fide ⁊ ꝓ noīe ieſu xp̄i: ⁊ hoc ap̄ls
faciebat vt illoꝝ pſeudo ap̄loꝝ falſitatem
repelleret ⁊ maiorē fructū faceret ad dei
laudē ⁊ fideliū ſalutē ꝓpt' qd ſua gl'iatio
erat virtuoſa illoꝝ aūt vitioſa. Vn̄ dicit
[Frēs] Lin. i. vos frēs Corinthij [libēter
ſuffertis]. i. ſuſtinetis patient' [inſipiētes]
id eſt falſos ap̄los de falſis falſe glorian/
tes qd ꝓpriū ē inſipientiū [cū ſitis ipſi]. i.
eſſe debeatis [ſapiētes] ꝙ talib' falſis apo
ſtolis ⁊ ſeductorib' non creditis [ſuſtine
tis enĩ ſi qs] Ly. pſeudo ap̄loꝝ [vos] ſcz

Scdm ignobilitatem dico quaſi
nos infirmi fuerimꝰ in hac parte
in q̇ q̇s audet in inſipiētia dico
audeo ⁊ ego. Hebrei ſunt ⁊ ego
Iſraelite ſunt et ego. Semen a=
brae ſunt ⁊ ego. Miniſtri xp̄i ſūt
⁊ ego Ut minꝰ ſapiēs dico: plus
ego: in laboribꝰ plurimis: in car
ceribus abūdantiꝰ: in plagis ſu
pra modū: in mortibꝰ frequēter
A iudeis quinq̄eſquadragenaſ
vna minus accepi. Ter virgis ce
ſus ſum: ſemel lapidatꝰ ſum: ter

a libertate xp̄i ⁊ euāgelij [in ſeruitutē redi/
git].i. in obſeruantiā legis: volebāt enim
eos ſubijcere ſeruituti legis dicētes debe
re eos ſeruare legalia cum euāgelio [ſi q̇s
deuorat] Ly. q̄ de bonis corinthiorꝫ lau/
te viuebāt [ſi q̇s ac
cipit] bona veſtra
decipiēdo vos fal/
ſis ⁊ mēdacibꝫ ver
bis [ſi q̇s extollit]
q̄ pſeudo apl̄i ia/
ctabant ſe ſup Co/
rinthios dicētes ſe
filios abrae. Corin
thios aūt filios gē
tilium idolatrie de
ditorꝫ ⁊ incircūciſo
rum [ſi quis vos i
faciē cedit] Cor. i.
in pñtia vos vitu/
perat iproperando. ſ.
vobis genꝰ ꝙ ſitis
gentiles. Un̄ Am
broſi. in faciē cedit
cui iniuria irrogat
[ſcḋm ignobilitatē dico] Cor. quam vobis
obijciūt quidā iudei de ſemīe abrae ſe ia/
ctantes ⁊ vos ſpernētes tanq̄ ignobiles
ſitis [quaſi nos infirmi fuerimus in hac
parte].i. impotētes gloriari de generꝭ no/
bilitate: ſed nō ſumꝰ [in quo q̇s audet in
inſipiētia dico] Cor. q̄ inſipiētiā eſtimat
ſeipm̄ iactare ⁊ laudare [audeo ⁊ ego].i.
audere poſſuꝫ ⁊ ego [Hebrei ſunt] Ly. i.
de lingua ⁊ natione hebraica gloriant [⁊
ego].ſ. ſum ſicut ⁊ ipi ſunt [Iſraelite ſūt]
id eſt gloriant ꝙ de pr̄iarcha iacob deſcē/
derint [et ego [ſil'r ſemen abrae ſunt] Ly.
cuius ſemini facte ſunt repromiſſiōes [et
ego].ſ. ſum de eodē gn̄e: ⁊ ideo ꝺ̓ oibꝫ iſtꝭ
poſſū gl'iari [miſtri xp̄i ſunt].i. dicūt ſe eē
miſtros xp̄i [⁊ ego].ſ. ſum ſil'r [vt minus
ſapiēs dico] q̄ nō eſt hoīs ſapiētis ſeipm̄
laudare: ⁊ ꝑ hoc oñdit ſe coactū in laudē
ſuā ꝓrupiſſe [plus ego].ſ. ſum miſter xp̄i
q̄ ipi: hoc pꝫ ex eo: q̄ plura paſſus ſū ꝓpt
miniſteriū xp̄i. Tunc enumerat di. [in la
boribꝫ plīmis] q̄ ipi [in carceribꝫ abūdā
tius] Ly. ꝓpt p̄dicationē euāgelij [i plagiſ

ſup modū].i. vltra mēſurā aliorꝫ [i mor/
tibꝫ freq̄nter].i. in ꝑicul' mortis fui [A iu
deis q̇nq̄es].i. q̇nq̄ʒ vicibꝫ [q̇dragenas]
ſcꝫ ꝑcuſſiōes vel plagas [vna minꝰ] h' eſt
xxxix. [accepi] ꝓceptū ei erat i lege. Deut
xxv. Si eū q̇ pecca
uerat dignuꝫ vide/
rēt plag' ꝑcuterērēt
eum an̄ ſe et corā ſe
facerēt ꝟberari ⁊ ꝑ
mēſura pcti erat et
modus plagarꝫ: ita
ꝺ̄tarat vt q̇drage
nariū nūerū nō ex/
cederēt Ne igr̄ imi
ſericordes viderent
ſubtrahebāt minꝰ
q̇ poterant. ſ. vnam
plagā [ter virgis ce
ſus ſuꝫ].ſ. h' a gen/
tilibꝫ paſſus eſt [ſel'
lapidatꝰ ſum] a iu
deis. Act. xiiij. La
pidātes paulū: tra/
xerūt eū extra ciui/
tatem eſtimātes eū mortuū eſſe [ter nau/
fragiū feci].i. ꝑculi [nocte ⁊ die in ꝓfundo
maris fui] Ly. ſ. ad diuerſas ꝑtes terre et
inſulas nauigādo ꝓpter p̄dicationē euāge
lij. Alij exponūt dicētes ꝙ naufragiū paſ/
ſus ſtetit ſub aqua ꝑ diē ⁊ noctē ꝟtute dei
ipm̄ ꝓtegente [in itineribꝫ ſepe] ꝓpter p̄di
cationē euāgelij [ꝑiculis fluminū] Ly. in
hyeme inundantiū: ⁊ ſic ſunt magna ꝑicu
la in trāſitu aq̄rū [ꝑiculis latronū] diabo
lo eos ꝯcitāte cōtra Pau. vt p̄dicatio ꝟbi
dei ⁊ ſalus aīarꝫ īpediret [ꝑiculis ex gn̄e]
ſup. meo. i. a iudeis volētibꝫ paulū occide
re: ideo: q̄ lege eorꝫ deſta ad xp̄m ſe cōuer
tit [ꝑicul' ex gētibꝫ] Ly. i. ex gentilibꝫ mor
tem eius querētibꝫ: q̄ ꝯtra idolatriā p̄di/
cabat: ⁊ ſic nec int ſuos nec int alienos ſe/
curus fuerat [ꝑicul' in ciuitate] Ly. ſup. cō
motis ꝯ me [ꝑicul' in ſolitudie] Ly. i. a be
ſtijs occurrētibꝫ [ꝑiculis in mari] a pira/
tis ⁊ naufragis [ꝑiculis i falſis fratribꝫ]
Ly. qḋ eſt ꝑiculoſius: q̄ nulla peſtis effi/
cacior ad nocendū q̄ familiaris inimicꝰ
[in labore] ſup. māuali [⁊ erūna].i. i pau

pertate [in vigilijs multis] ꝓpter laborez
manualē ⁊ etiā orationē [in fame ⁊ siti: in
ieiunijs multis: in frigore ⁊ nuditate] qꝛ
nō habebat qn̄qꝫ sufficientē victū ⁊ ami/
ctū [preter illa que extrinsecus sunt]. Ly.
p̄ter illa mala iam
enumerata que me
exteri⁹ affligūt sūt
alia q̄ affligunt me
interius. s. [instan/
tia mea quotidia/
na] Gor. que nec v/
na hora remittitur
[solicitudo omniū
ecclesiaꝝ] Ly. incū
bebat eni sibi quo/
tidie regimē eccle/
siaꝝ in magna affe
ctiōe mentis: ideo
subdit [Quis infir/
mat] Ly. in fide et
moribꝫ [⁊ ego nō infirmor] dolens de ma/
lo eius. q. d. nullus [quis scādalizat] Ly.
scꝫ ruens in pctm̄ exemplo alterius [⁊ ego
nō vror] per cōpassionē. q. d. nullus [Si]
ꝑ quia [gl'iari oportet] qꝛ oportebat pau/
lum sic facere ad repellendā iactantiā ⁊ su
perbiaꝫ pseudo apl'oꝝ [que infirmitatis
mee sunt] Ly. i. que ptinent ad infirmita
tem meā [gloriabor] hoc dicit ɔtra falsos
apl'os q̄ de nobilitate generis gloriabant
[deus ⁊ pr̄ dn̄i nostri iesu xp̄i scit q̄ est be/
nedictus in secula qꝛ nō mentior] nūc hic
consequenter enumerat mala que euasit.
Dum eni pergeret damascū ad ꝑsequen/
dum xp̄ianos miraculose fuit cōuersus: ⁊
post baptismū intrauit synagogā ⁊ cōfun
debat iudeos q̄ habitabāt damasci. Pro/
pter qd̄ suaserūt preposito ciuitatis vt ca
peret ⁊ occideret: vt habet Act. ix. ergo di
cit [prepositus gentis arethe regis custo
diebat ciuitatē damascenoꝝ]. i. custodire
fecit per homies armatos [vt me cōpre/
henderent] Ly. vt traderēt iudeis ad oc/
cidendū [⁊ ꝑ fenestrā in sporta dimissus
sum ꝑ murū]. s. a xp̄ianis [⁊ sic effugi ma
nus eius [Si] ꝑ quia [gloriari oportet]
me cōmendando ꝓpter pseudo apl'os] nō
expedit quidē] ꝓpter me: licet expediat ꝓ/

naufragiū feci: nocte ac die in ꝓ
fundo maris fui: in itinerib⁹ se
pe: ꝑiculis fluminū: ꝑiculis latro
nū: ꝑiculis ex genere: ꝑiculis ex
gentib⁹: ꝑiculis in ciuitate: ꝑicu
lis in solitudine: ꝑiculis in mari
ꝑiculis in falsis fratrib⁹: in labo
re ⁊ erūna: in vigilijs multis: i fa
me ⁊ siti: in ieiunijs multis: in fri
gore ⁊ nuditate Preter illa que

pter vestrā vtilitatem [veniā aūt ad visio
nes ⁊ reuelatōes dn̄i. Scio hoiem] Gor.
de se tanq̄ de alio loquit in sui cōmenda
tione vt vitet iactantiā [in xp̄o] manentē
per grām ⁊ sibi vnitū per fidem ⁊ charita
tem [an̄ ān̄os quat
tuordecim] tot eni
anni fuerūt intervi
sionē ⁊ narrationē.
Ex quo apparet eū
hoc enarrare nō ex
iactantia: sed ex ne
cessitate ꝓpter vtili
tatem [siue in cor/
pore] Gor. scꝫ ma/
nente anima [siue
extra corpus] assū/
pta [Nescio: deus
scit: raptum hmōi
vsqꝫ ad tertium ce
lum]. i. empirreū.
Credit raptus iste fuisse in sua cōuersiōe
qn̄ fuerat tribꝫ diebꝫ ⁊ tribꝫ noctibꝫ nec co/
medens nec bibens [⁊ scio hmōi hominē
siue in corpe siue extra corpus: nescio de⁹
scit: qm̄ raptus est in paradisum] Glo. in
eam tranq̄llitatē qua fruunt illi q̄ sunt in
celesti hierl'm [⁊ audiuit]. i. ꝑcepit [archa
na verba] de dei essentia [que nō licet]. i.
nō est possibile [homī loqui]. i. verbis ex/
plicare [ꝓ hmōi]. s. visionibꝫ [gloriabor]
⁊ recte [ꝓ me autē nihil] Ly. i. a me nullā
habeo materiā gloriandi [nisi in infirmi
tatibꝫ meis]. i. in tribulatōibꝫ meis quas
patior que sunt glorie acquirende [Nam
etsi voluero gloriari] Ly. de donis mihi a
deo datis [nō ero insipiens] qꝛ hoc nō fa/
cio inaniter ⁊ sine causa [veritatē eni dicā
parco aūt] Ly. i. parce me laudo [ne quis
existimet me]. s. gloriari inaniter [sup id
qd̄ videt in me]. i. in cōuersatōe mea [aut
audiat aliquid de me]. i. in doctrina mea
Multa eni dona dei latebāt in apl'o: que
nō manifestabat nisi ꝓut et q̄tum ad dei
gloriā ⁊ fideliū salutem expediebat [⁊ ne
magnitudo reuelationū] Ly. diuinaꝝ [ex
tollat me] in superbiā [datus est mihi sti/
mulus carnis mee] Gor. i. tentatio libidi
nis [angelus sathane]. i. angel⁹ malign⁹

extrinſec⁹ ſunt inſtātia mea q̄tidiana ſolicitudo oīum ecc̄liaꝝ. Quis īfirmaꝛ ⁊ ego nō infirmoꝛ q̄s ſcādalizaꝛ ⁊ ego nō vroꝛ. Si gl'iari oportet q̄ īfirmitatis mee ſunt gloriaboꝛ: deus ⁊ pater dn̄i noſtri ieſu chriſti ſcit q̄ eſt bn̄dictus in ſecula ꝙ nō mentioꝛ.

Dn̄ica in quinquageſima. prima Corinthioꝝ. xiij.

Si linguis hoīuꝫ loquar ⁊ angeloꝝ charitatē aūt nō habeā factus ſum velut es ſonans aut cimbalū tinniens. Et ſi habuero ꝓphetiā ⁊ nouerim myſteria oīa ⁊ oēm ſcientiam: ⁊ habuero oēm fidē: ita vt montes transferā: charitatē aūt nō habuero nihil ſum. Et ſi diſtribuero in cibos pauperū oēs facultates meas: et ſi tradidero corpus meū ita vt ardeā: charitatē aūt nō habuero: nihil mihi ꝓdeſt. Charitas patiens eſt: be-

miſſus a ſathan ad meā ſubuerſionē [qui me colaphizet] .i. me affligat [ꝓpter qđ ter dn̄m rogaui vt diſcederet a me: ⁊ dixit mihi: ſufficit tibi gratia mea] Ly. q. d. nō eſt tibi neceſſariū vel vtile ꝙ a te diſcedat tētatio carnis [nā virtus ī infirmitate perficiꝛ] Hoꝛ. qꝛ dum certat ⁊ vincit roboraꝛ ⁊ augeꝛ [libenter enī gl'iaboꝛ in īfirmitatibꝫ meis] Hoꝛ. nō in vna tm̄ ſed pluribꝫ [vt inhabitet ī me virtus xp̄i] .i. gratia ī me conſūmeꝛ ⁊ perficiaꝛ.

Si linguis ⁊c̄. An initiū illi⁹ ep'le ſcribit ſctūs Pau. di. Si quid patiꝛ vnū mēbrū cōpatiūtur oīa membra: ſi gloriaꝛ vnū mēbrū: cōgaudent oīa mēbra. Tunc ſequiꝛ ep'la hodierna. [Frēs: ſi linguis hominū loquar] Ap'ls in hac ep'la maxime commendat charitateꝫ dei ⁊ ꝓximi. Unde ep'la et euangeliuꝫ cōcordant: qꝛ euangeliuꝫ dicit de paſſione chriſti quō eſt tradit⁹: illuſus: cōſputus: flagellatus: crucifixus: in quibus omnibꝫ nobis oſtendit ſuā maximā charitatem. Joh. xv. Maiorē hac charitatem nemo habet vt animā ſuā ponat quis pro amicis ſuis. Similiter in ep'la hodierna ap'lus Pau. oſtendit nobis vtilitatē charitatis: dicens: [Si linguis hoīm loquar] Hoꝛ. i. omniū hominū per donū linguaꝝ [⁊ angeloꝝ] ſcꝫ qđ plus eſt [charitatē autem nō habeā factus ſum velut es ſonās]

ſcꝫ aliis ſeruiens et ſeipm̄ deſtruens [aut cimbalū tinniens] ſcꝫ alios delectās ⁊ ſeipm̄ cōſumens [Et ſi habuero omnē prophetiā] Hoꝛ. qua occulta diuina manifeſtanꝛ ⁊ reuelanꝛ [⁊ nouerim myſteria omnia] .i. occulta veteris ⁊ noui teſtamēti [⁊ omnē ſcientiā] ſcꝫ diuinā ⁊ humanam [⁊ ſi habuero omnem fidem] ſcꝫ tam perfectaꝫ [ita vt montes transferam] virtute fidei de loco ad locum: [charitatē autē nō habuero nihil ſuꝫ] Lyra. q̄ṫuꝫ ad eſſe gr̄e [⁊ ſi diſtribuero] Hoꝛ. .i. pluribꝫ diuiſero [in cibos pauperū] nō in cōuiuia diuitū [oīs facultates meas] nō alienas [⁊ ſi tradidero corpus meum] Hoꝛ. voluntarie ad martyrium: [ita vt ardeam] id eſt comburar: ſicut et beatus Laurentius qđ eſt acerbiſſimum martyrium [charitateꝫ autem non habuero nihil mihi prodeſt] ad vitam eternā [charitas patiens eſt] Ly. i. facit patiēteꝫ in malis ſuſtinēdis [benigna eſt] .i. facit benignam in bonis opandis [charitas non emulaꝛ] .i. nō inuidet [nō agit perperā] .i. ꝑuerſe ſcꝫ impediēdo bona ne fiant [nō inflaꝛ] cōtra ꝓximū: etiā ſi ꝓſpere ſuccedat ſibi [nō eſt ambitioſa] id eſt aliis nō vult preponi [nō querit que ſua ſunt] tm̄ ſed etiam que alioꝝ ſunt, ꝓcurat [non irritatur] Hoꝛ. id eſt nō ꝓuocaꝛ ad iram vel vindictā ꝓpter iniurias ſibi illatas [nō co

gitat malū] .i. nō permittit hoīem cogita
re qualiter perficiat maluz in opere [non
gaudet ſup iniquitate] Hoꝛ. ſed poti⁹ do
let ſi videt aliquē peccare [cōgaudet autē
veritati] .i. verbis veritatꝫ [oīa ſuffert]

cit [Cum eſſem paruul⁹] ſcʒ etate [loque
bar vt paruulus] imperfecte moꝛe pueri
balbucientis [ſapiebā vt paruulus] ſcili
cet res humanas [cogitabā vt paruulus]
ſcʒ vana ⁊ inutilia [qñ autem factus ſum

Ly. infirmitates ꝓ
ximi ſupando [om
nia credit] ſcʒ que
diuinitus ſunt tra
dita [oīa ſperat]
ſcʒ diuinitus ꝓmiſ
ſa [oīa ſuſtinet]
Ly. per longanimi
tatē patiēter expe
ctādo ꝓmiſſa [cha
ritas nūꝗ excidit]
nec in h̄ ſeculo nec
in futuro ſed poti⁹
augmentabiꝛ [Si
ue ꝓphetie] ſcʒ futu
roꝝ [euacuabunꝛ]
in futuro: q꞉ omnia
erūt pñtia [ſiue lin
gue ceſſabūt] ſcʒ in
futuro: qñ nō erunt
diuerſe lingue ſicut
iam: ſed oēs vna
⁊ eadeʒ lingua lau
dabūt deum [ſiue
ſcientia] ſcʒ acqui
ſita [deſtrueꝛ] ꝗtū
ad actum rōcinādi
[ex pte eni cogno
ſcimus] Hoꝛ. i. im
ꝑfecte cognoſcim⁹
deū ꝓpter imperfe
ctionē intellect⁹ et
tenebroſitatem pre
ſentis ſtatus [⁊ ex
parte ꝓphetamus]
id eſt impfecte fu
tura predicimus.
[Cum autē vene

nigna eſt. Charitas nō emulaꝛ:
nō agit perperā: nō inflaꝛ: nō eſt
ambitioſa: nō querit q̄ ſua ſunt
nō irritaꝛ: nō cogitat malū: non
gaudet ſup iniq̄tate: cōgaudet
aūt veritati: oīa ſuffert: oīa
credit: omnia ſperat: oīa ſuſti
net: charitas nūꝗ excidit. Siue
ꝓphetie euacuabunꝛ ſiue lígue
ceſſabūt: ſiue ſcientia deſtrueꝛ.
Ex parte eni cognoſcimus ⁊ ex
parte ꝓphetam⁹. Cum aūt vene
rit qđ ꝑfectū ē euacuabiꝛ qđ ex
parte eſt. Cum eſſem paruul⁹ lo
quebar vt paruulus: ſapiebā vt
paruulus: cogitabā vt paruul⁹.
Cum aūt fact⁹ ſum vir: euacua
ui que erāt ꝑuuli. Videm⁹ nūc
ꝑ ſpeculū in enigmate: tūc autē
facie ad facieʒ: nūc cognoſco ex
parte tunc aūt cognoſcā ſicut et
cognitus ſum. Nunc aūt manet
fides: ſpes: charitas tria hec: ma
ioꝛ autē his eſt charitas.

Dñica prima in .xl. ij. Coꝛ. vi.

HOrtamur vos ne inuacu
um gratiā dei recipiatis

vir] Hoꝛ. perfecte
etatꝫ [euacuaui ea
que ſunt paruuli]
Lin. ſcʒ in loquen
do: cogitando: ſapi
endo [Videmus
nunc] id eſt in pre
ſenti deuʒ [per ſpe
culū in enigmate]
id eſt obſcure: hoc
eſt per creaturas: q꞉
in magnitudīe po
tētiā: i pulchritudi
ne ſapiētiā: in vtili
tate bonitatē [tūc
autem] id eſt in fu
tura btitudine [fa
cie ad faciem [Ly.
id eſt clare et nude
videbimus diuinā
eſſentiam [nunc co
gnoſco] ſcʒ deū [ex
parte] id eſt imper
fecte ⁊ obſcure [tūc
autē] id eſt in futu
ro [cognoſcā] ꝑfe
cte ⁊ preſentialiter
deuʒ [ſicut ⁊ cogni
tus ſum] id eſt pre
uiſus cognoſcere:
[nunc auteʒ] id eſt
in tpe vite [manēt
fides] in rationali
[ſpes] in iraſcibili
[⁊ charitas] in cō
cupiſcibili [tria hec
Maioꝛ autem ho
rum eſt charitas]

rit quod perfectuʒ eſt] id eſt futura beati
tudo [euacuabiꝛ quod ex parte eſt] id eſt
quod imperfectū eſt. ſ. ſcientia: ꝓphetia: et
fides. Et iam dicta ap̄l'us declarat per ſi
mile de ſtatu puerili imperfecto qui ceſſat
adueniente ſtatu virili perfecto: ergo di

Hoꝛ. q꞉ ceteris decedentibꝫ ꝑmanebit.
HOrtamur vos ne inuacuū gratiā
dei ⁊c. Ante initiū illius ep̄le ſcri
bit ſanctus Pau. di. Omnes nos
manifeſtari opoꝛtet ante tribunal chriſti
vt referat vnuſquiſꝗ ꝓpria coꝛpoꝛis: put

geſſit ſiue bonū ſiue malū. Tunc poſtmo
dum ſequiť epl'a hodierna. Et in preſenti
epl'a hortať nos apl's ad gratie habite ex
ercitationē dī. [Fratres: hortamur vos]
Glin. ammonitiōe charitatiua inducēdo
[ne inuacuū grām
dei recipiatiſ] Glin
cen. gratia inuacu/
um recipiť qñ ho/
mo p⁹ pctōꝝ dimiſ
ſionē ſe nō exercet ī
bonis operib⁹ [ait
eni] Dñs Eſa. xlix.
[tpe accepto] Ly.
id eſt tpe noue legiſ
qd̄ ē tps gr̄e] exau
diui te] ſcʒ orantē
p peccatis [ꝛ ī die
ſalutis] in qua pōt
homo ſalutem ſuā
opari [adiuui te]
Ly. ſcʒ opera tua p
ficiendo] ecce nūc
tempus acceptabi
le] Glin. i. ad merē
dum [ecce nunc di
es ſalutis] q̄ꝫtū ad
premiū cōſequēdū
qꝛ nunc ſtatim poſt
obitū ſalus dať fi/
delib⁹: ſed in vete.
teſtamē. differebať
Unde Luce. xxiij.
Hodie mecū eris
in paradyſo [nemi
ni dantes vllā offen
ſionē] Cor. i. nemi/
nem verbo vľ facto
ſcandalizantes vt non] ſcʒ per vos [vitu
pereť miniſteriū noſtrū] Ly. qꝛ mala ſub/
ditoꝝ redūdant in vituperium prelatorū
[ſed ī omib⁹ exhibeam⁹ nos ſicut dei mi/
niſtros] ſcʒ ipſi chriſto nos cōformando
q̄ꝫtum poſſum⁹ [in multa patientia] Gor
ra. ſ. cordis oris ꝛ operiſ [in tribulatōib⁹]
ſcʒ multiplicib⁹ [in neceſſitatib⁹] ſcʒ vict⁹
ꝛ veſtitus [in anguſtijs] id eſt ī curis [in
plagis] id eſt ī verberib⁹ corporis [in car
cerib⁹] Ly. ne poſſimus ad p̄dicandū di/

Ait enim tpe accepto exaudiui
te: ꝛ in die ſalutis adiuui te. Ec
ce nunc tempus acceptabile: ec
ce nunc dies ſalutis. Nemini dā
tes vllam offenſionē vt nō vitu
pereť miniſteriū noſtrū: ſed in
omnib⁹ exhibeam⁹ noſmetipos
ſicut dei miniſtros: in multa pa
tientia: in tribulatiōib⁹: in neceſ
ſitatib⁹: in anguſtijs: in plagis:
in carcerib⁹: in ſeditionib⁹: in la
borib⁹: in vigilijs: in ieiunijs: in
caſtitate: in ſcientia: in longani
mitate: in ſuauitate: in ſpū ſctō:
in charitate nō ficta: in verbo ve
ritatis: in virtute dei. Per arma
iuſticie: a dextris: et a ſiniſtris.
Per gloriam ꝛ ignobilitatē: per
infamiā ꝛ bonā famam: vt ſedu
ctores ꝛ veraces: ſicut q̄ ignoti ꝛ
cogniti. Quaſi morientes: ꝛ ecce
viuimus ꝛ caſtigati ꝛ nō mortifi
cati. Quaſi triſtes: ſemper autē

ſcurrere] in ſeditionib⁹] id eſt cōmotioni/
bus populi cōtra me [in laborib⁹] ſcʒ ma/
nuū] in vigilijs: in ieiunijs: in caſtitate]
ſcʒ mentis ꝛ corporis [in ſcientia] ſcriptu
rarum [in longanimitate] ſcʒ expectatōe
premij [in ſuauita/
te in ſpū ſctō] Lyra
qui facit hominem
dulcem et ſuauē p/
ximo verbo ꝛ facto
[in charitate nō fi/
cta] id eſt nō ſimu/
lata cōtra hypocri/
tas [in verbo veri/
tatis] ſcʒ loquēdo
cum primo [in vir
tute dei] . i. in deo
nō in nobis ſperan
do ꝛ cōfitendo [per
arma iuſticie] id ē
opa iuſticie nos p/
tegētia [a dextris]
Ly. id eſt ne in pro
ſperis per ſuperbi/
am eleueťr [et a ſi/
niſtris] id eſt ne in
aduerſis deijciaťr
[per gloriā ꝛ igno
bilitatem] Ly. ali/
quando apoſtoli re
putati fuerunt glo/
rioſi: ecōuerſo ali/
quando incarcera/
ti fuerunt vt viles ꝛ
abiecti: ſicut patet
in legendis apoſto
loꝝ ꝛ alioꝝ ſancto/
rum [per infamiā ꝛ
ꝛ bonā famā] Ly. qꝛ ab aliquib⁹ diceban
tur ſeductores. Ab alijs vero dicebantur
apoſtoli veritatis predicatores [vt ſedu/
ctores] ſcʒ reputati ī eſtimatōe maloꝝ ho
minum: qꝛ chriſtus qui eſt veritas dictus
eſt ſeductor. Matthei. xxvij. [ꝛ veraces]
apud deū [ſicut q̄ ignoti] Ly. id eſt repro
bati a malis] quaſi moriētes] id eſt pīcu/
lis mortis expoſiti [ꝛ ecce viuim⁹] . ſ. deo
per fidem ꝛ gratiā [vt caſtigati] Cor. fla
gellis ꝛ preſſuris vt ceſſaremus a p̄dica/

tione [z nō mortificati].ſ. deſiſtēdo a pre/
picatōe vel moriendo corporaliter [quaſi
triſtes].ſ. reputati [ſemꝑ aūt gaudentes]
veraciter in dño [ſicut egentes].i. mendi
ci z pauperes [multos aūt locupletātes]
ſcz diuitijs ſpūali/
bus [tanꝗ̄ nihil ha/
bentes] Ly.ſ.apl'i:
ꝑpter xp̄m oia tp̄a/
lia reliquerūt [z om/
nia poſſidētes] ſcz
nō ſolū ſpūalia: ſed
etiam tp̄alia: q̄z ti/
mentib⁹ deuz nihil
eſt difficile.

Rogamus
vos z obſe
cramus zc̄
Ante initiuz illius
ep'le ſcribit.s.pau.
dicens: Cum eſſe/
mus apō vos z p̄di
caremus vob' paſſu
ros tribulatiōes ſi
cut z factū eſt. Tūc
ſequit̄ epiſtola iſta
quā ſcribit ſanctus
Pau. Theſſaloni/
cenſib⁹. Et Theſ/
ſaloniceñ. noiant̄ a
ciuitate Theſſalo/
nica: que eſt metro
polis i macedonia
que eſt quedā parſ
grecie. Ubi notan
dum ꝙ ep'la z euā/
geliū concordant.

a me z Timotheo z ſiluano verbo z exem
plo] quō vos oporteat ambulare [ſcz ꝓfi/
ciendo per viam mandatoꝝ dei] [z place/
re deo] Ly. caſte z mūde viuendo [ſic am
buletis] Gor. ſcz in bonis ꝓficiendo z per

gaudētes ſicut egentes: multos
aūt locupletātes: tanꝗ̄ nihil ha
bentes z omnia poſſidētes.

Dñica. ij. in. xl. ad Theſſ. iiij.

Rogamus vos z obſecra
mus in dño ieſu vt quē
admodū accepiſtis a no
bis quō vos oporteat ambulare
z placere dō ſic ābuletis vt abū
detis magis. Scitis eni que pre
cepta dederim vobis ꝑ dñm ie
ſum Hec eſt eni volūtas dei ſan
ctificatio veſtra: vt abſtineatis
vos a fornicatōe: vt ſciat vnuſ
quiſꝗ veſtrū ſuū vas poſſidere
in ſanctificatiōe et honore nō in
paſſiōe deſiderij: ſicut z gentes
que ignorāt deū. Et ne quis ſu
ꝑgrediat̄ neꝗ circūueniat in ne
gotio fratrē ſuuz qm̄ vindex eſt
dñs de his oibus: ſicut p̄dixim⁹
vobis et teſtificati ſumus. Non

ſeuerando [vt abū
detis mag'] id eſt
creſcatis in virtuti
bus z merit' [Sci
tis eniz].i. ſcire de/
betis [que p̄cepta]
ſcz euangelica [de/
derim vobis ꝑ do/
minuz ieſum].i. de
mādato ipſius cui
ſimpliciter eſt obe/
diendū [hec eni eſt
volūtaſ dī] Uin.ſ.
bñplacēs [ſctifica
tio veſtra].i. vt ſcti
ficamini in virtuti/
bus [vt abſtinea/
tis vos a fornicati
one] Lyra. tanꝗ̄ a
deo ꝓhibita [vt ſci/
at vnuſqſꝗ veſtrū
ſuū vas poſſidere]
id eſt vxorē ꝓpriam
[in ſanctificatōe et
honore] Glo. vt ſci
at qñꝗ etiā ab vſu
licito abſtinere lo/
cis z tp̄ibus ſacris
z etiam tp̄e puerpe
rij z menſtrui [non
in paſſione deſide/
rij.i. nō ſꝑ ſatiſfaciē

Nam euangeliū dicit de muliere chana/
nea que cum clamorib⁹ petiuit a dño ieſu
xp̄o ſanationē filie ſue que grauiter vexa/
bat̄ a demonio: ſed q̄z clamores z petitio/
nes noſtras deus nō exaudit niſi a mūdo
corde ꝓcedant: ideo apl'us Paul⁹ in ep'la
hodierna ad mundationē z ſanctificatio
nem inducit z dicit [Rogamus vos z ob
ſecramus] Uinceñ. rogare eſt ſimpliciter
petere: ſed obſecrare eſt cū neceſſitate ro/
gare z ꝓpter hoc addit apl'us [in dño ie/
ſu vt quēadmodū accepiſtis a nobis] ſcz

do deſiderijs carnis [ſic z gentes] faciūt
[que ignorāt deū] Uin. per verā fidem ꝓ
pter qd nō debetis aſſimulari eis [z ne qs
ſupergrediat̄] ſcz per violentiā [neꝗ cir/
cūueniat] ꝑ fraudulentiā [in negocio] oc/
culto [fratrem ſuū].i. ꝓximū ſuū [qm̄ vin
dex eſt dñs].i. vindictaz facit [de omnib⁹
his] ſcz de omni imunditia: de omni iniu
ria: z de omni fraudulentia [ſicut predixi
mus vobis] in doctrinis noſtr' [z teſtifica
ti ſumus] teſtimonio ſcripturarū [nō eni
vocauit nos deus] Uinceñ. per internaz

inſpiratione ⁊ apertã predicatione [in im
mundiciã]. i. vt imundicie ſeruiamꝰ [ſed
in ſanctificatione] vt ſancte viuamus: et
in ſanctitate ei ſeruiamꝰ] in xp̄o ieſu dn̄o
noſtro] Vincen. i. cum auxilio ⁊ adiuto/
rio domini nr̄i ieſu
chriſti.

enĩ vocauit nos deus in ĩmũdi=
ciam ſed in ſanctificatione ĩ chri
ſto ieſu dn̄o noſtro.

Dn̄ica. iij. in. xl. ad Ephe. v.

Eſtote imitatores dei ſi=
cut filij chariſſimi ⁊ am=
bulate in dilectiõe: ſicut
⁊ chriſtus dilexit nos ⁊ tradidit
ſemetipm̄ ꝓ nobis: oblatione et
hoſtiam deo in odorem ſuauita
tis: fornicatio autẽ ⁊ omnis im=
munditia aut auaricia nec noīe
tur in vobis ſicut decet ſanctos
aut turpitudo: aut ſtultiloquiũ
aut ſcurrilitas que ad rem nõ ꝑ=
tinet: ſed magis gratiarũ actio.
Hoc autẽ ſcitote intelligẽtes ꝙ
omnis fornicator aut ĩmundus
aut auarus qđ eſt idoloꝝ ſerui=
tus nõ habet hereditatem in re=
gno chriſti ⁊ dei. Nemo vos ſe=
ducat inanibꝰ verbis: ꝓpter hec

Eſtote imi
tatores ⁊c.
Ante initi
um illiꝰ ep̄le ſcribit
ſanctus Paulꝰ di/
cens: Omnis ſ̄mo
malus ex ore veſtro
nõ ꝓcedat: ſed ſi qs
bonus eſt ad edifi/
catione fidei vt det
gratiã audientibꝫ.
Nũc ſequitur pre/
ſens ep̄la: et in hac
ep̄la ap̄ls Paulus
ꝓponit doctrinã ex
emplarẽ qua indu/
cere poſſit nos ad
declinationez mali
⁊ operationẽ boni:
et ꝓponit nobis in
exemplũ dn̄m no
ſtrum ieſum xp̄m.
qꝛ ip̄e eſt exemplar
veriſſimũ omniũ
bonoꝝ: dicẽs: [Fra
tres: Eſtote imita/
tores dei ſicut filij
chariſſimi] in mã/
datis eius obtem/
perãdo: qꝛ charus
filius mandatis paternalibꝫ obtemperat
Nota ꝙ ſumus filij chari ꝓpter imaginez
creatõis: chariores ꝓpter imaginẽ recrea/
tionis: chariſſimi ꝓpter imaginem glorifi
cationis [⁊ ambulate in dilectõe] vera et
reali [ſicͦ chriſtꝰ dilexit nos] ſincere ⁊ ex
corde [⁊ tradidit ſemetip̄m] nõ alium [ꝓ
nobis] cum adhuc inimici eramus. Ro.
vi. [oblationẽ ⁊ hoſtiam deo] in cruce [in
odorem ſuauitatis] Ly. que oblatio acce
ptiſſima fuit deo: qꝛ ꝓceſſit ex magna cha
ritate [Fornicatio autẽ] id eſt luxuria [et

omnis ĩmundicia] Ly. vt per hoc inclu/
dantur omnia ad vicium luxurie pertinẽ
tia [aut auaricia] id eſt ĩmoderata cupi/
ditas habendi temporalia [nec nominet̄
in vobis] Vincen. id eſt nõ debet famari
de vobis [ſicut de/
cet ſanctos] id eſt
chriſtianos qui di/
cunt̄ ſancti: qꝛ chri/
ſti ſanguine redem
pti [aut turpitudo
Hor. que fit oculis
⁊ amplexibus mu/
lieruz [aut ſtultilo/
quium.] Vincen̄.
id eſt inhoneſtus ⁊
indecẽs ſ̄mo [aut
ſcurrilitas] Hor. ſ.
in verbis iocoſis ⁊
ad riſum ꝓuocanti
bus [q̄ ad rem non
pertinet] Vincen̄.
que nõ eſt edificati
ua proximi nec vti
lis loquẽti [ſed ma
gis gratiaꝝ actio]
ſup. magis nominet̄
in vobis [hoc autẽ
ſcitote intelligen/
tes] ſcʒ ſcripturas
diuinas [ꝙ omnis
fornicator] i. luxu/
rioſus cum ſoluta
[aut imundus] q̄/
cũqȝ alio modo lu/
xurioſus [aut aua/
rus] Horra. i. vſur
pans res alienas ⁊ nimis diligens ꝓprias
[quod eſt idoloꝝ ſeruitus] quia cultum
deo debitũ offert auro ⁊ argento [non ha
bet hereditatẽ in regno chriſti ⁊ dei] Hor.
id eſt in regno celoꝝ qđ eſt dei ⁊ chriſti: qꝛ
homo interior reficit̄ in viſione diuinita
tis: homo exterior in viſiõe humanitatis
chriſti [Nemo vos ſeducat] Vincẽ. id eſt
ſeorſum a veritate doctrine chriſti ducat
[inanibꝫ verbis] id eſt perſuaſionibꝫ de/
ceptorijs [ꝓpter hec enĩ] que dicta ſunt ⁊
ꝓhibita [venit ira dei] id eſt vindicta [in

filios diffidētie].i. in pctōres qui de ſalu/
te ꝓpria diffidebant [nolite ergo fieri par/
ticipes eoꝝ] imitando [eratis eni aliquā
do tenebre] Ly.i. inuoluti tenebris igno/
rantie tpe gentilitatis [nunc aūt] .i. poſt
conuerſionē veſtrā
ad fidē chriſti [lux
in dn̄o].i. lucidi fa
cti eſtis per donuꝫ
gratie que illuſtrat
intellectum in fide
[vt filij luc̄ ambu
late] Ly.i. ꝓceden/
do de virtute in vir
tutem [fructus eni
lucis].i. ſancte vite
ſcꝫ eſt [in omni bo/
nitate] ſcꝫ cordiuꝫ
[et iuſticia et veri/
tate.

eni venit ira dei in filios diffidē
tie nolite ꝗ effici participes eoꝝ
Eratis enim aliquādo tenebre
nunc autē lux in dn̄o : vt filij lu-
cis ambulate: fructus eniꝫ lucis
eſt in omni bonitate ꝛ iuſticia et
veritate.

Dn̄ica quarta in.xl.Gal.iiij.

Scriptū eſt quoniā abra
am duos filios habuit:
vnum de ancilla ꝛ vnum
de libera Sed qui de ancilla ſm
carnem natus eſt. Qui aūt de li
bera per repromiſſionem. Que
ſunt per allegoriam dicta. Hec
eni ſunt duo teſtamenta. Vnuꝫ
quidem in mōte ſyna in ſeruitu-
tem generans que eſt agar. Sy-
na eni mons eſt in arabia q̄ con
iunct⁹ eſt ei que nunc eſt hierl'm

Scriptū eſt
qm̄ abraaꝫ
duos fi.ꝛc.
Ante initiū illius
epl'e ſcribit ſanct⁹
Pau. dicens: Emu
lamini autē in bo/
no ſemper: ꝛ nō tm̄
cum p̄ſens ſum a/
pud vos: filioli mei
quos iteruꝫ partu/
rio donec chriſtus
reformet̃ in vobis.
Tūc poſt pauca ſe
quit̃ epl'a hodierna [Scriptū eſt qm̄ abra
am duos filios habuit] Vbi notandū ꝙ
nos omnes filij dei ſumus per creationē:
ſed nō omnes per gratiā: ꝛ qui hic in pre/
ſenti fili⁹ dei per gratiā nō fuerit: in futu
ro filius glorie nō erit. Et ſic duplices fili
os habet deus: de quibꝫ dicit̃ in hodierna
epiſtola per typum filioꝝ abrae: cum dicit̃
[ſcriptū eſt eni] Gen̄.xxi. [quoniā abraā
duos filios habuit] Iſmael ꝛ yſaac [vnū]
id eſt Iſmael [de ancilla] ſciliꝫ Agar que
erat ancilla Sare vxoris abrae] ꝛ vnum
de libera] id ē de vxore ꝓpria.ſ. yſaac quē
Sara genuit [ſed is qui de ancilla] id eſt
Iſmael [ſm carnem natus eſt] id eſt per
modū naturalē ſicut alijs hoies ꝛ ſine vl/
la ꝓmiſſione natus eſt [qui autem de libe
ra].i. de vxore ꝓpria: ſcꝫ yſaac [per repro/
miſſionē] ſcꝫ diuinā: qꝛ ex ꝓmiſſiōe ange/
li Sara cōcepit: ꝛ cum miraculo: qꝛ pater
centū annoꝝ erat ꝛ
mat̃ nonaginta an
noꝝ [que ſunt ꝑ al/
legoriaꝫ dicta].i. ꝑ
ſenſum alterū ꝙ vi
dent̃ verba ſonare:
qꝛ iam dicta debēt
itelligi myſtice: qꝛ
myſticū ſenſum ha
bent: Pro quo notā
dum ꝙ eſt quadru
plex ſacre ſcriptu/
re ſenſus. Hyſtori/
cus quādo factum
narrat̃. Tropolo/
gicus cū ex hiſ quē
facta ſūt aliqua fa/
cienda oſtendunt̃.
Allegoric⁹ cum ꝑ
id qđ factū eſt ali/
quid futurū intelli
gitur. Anagogic⁹
ſm Aug. eſt ꝑ que
de ſupernis ꝛ eter/
nis tractat̃. Verſ⁹
Lr̄a geſta docet q̄d
credas allegoria.
Moralis: q̄d agas
quo tendis anago
gia [hec eni ſunt] .i. ſignificant [duo teſta
menta] ſcꝫ vetus ꝛ nouū [vnū quidem da
tum].i. vetus teſtamentū [in mōte ſyna]
ſcꝫ ipſi Moyſi in duabꝫ tabulis lapideis
[in ſeruitutē generans] ſup. iudeos qui ſti
more penēꝫ ꝓmiſſione tꝑalium ſeruierūt
ꝛ obedierūt deo: nō filialiter ſed ſeruiliter
[que ē Agar].i. que ſignificat̃ ꝑ agar an/
cillam] Syna enim mons eſt in arabia]
ſcꝫ minori ſm haymonē qui ſua magnitu
dine diuerſas ꝓuintias tangit ꝛ ſua extre
mitate vicinus eſt terre ꝓmiſſionis [q̄ cō
iunctus eſt].i. vicinus eſt [ei].ſ. terre pro
miſſionis [que nunc eſt hierl'm ꝛ ſeruit cū
filijs ſuis] Ly.i. cum iudeis in ſuitute ſe

gis [Illa aũt hierl'm] id eſt eccl'ia de gentibus cõgregata [que ſurſum eſt] quo ad affectionẽ vel ſpem celeſtium [libera eſt] Vincẽ. i. in libertate euangelij poſita eſt [que eſt mať noſtra] .ſ. ſpiritualiter nos generans p baptiſmum de qua [ſcriptum eſt] Eſa. liiij [Letare ſterilis q̃ nõ paris] Ly. i. eccleſia gẽtiũ de qua venit chriſtianitas que erat ſterilis ab opib9 bonis añ aduentũ xp̃i [erũpe] ſ. q̃ntũ ad gaudiuz intrinſecũ [clama] q̃ntum ad gaudiuz extrinſecũ [que nõ parturis] Gor. id ẽ ad generandũ filios xp̃o nõ conaris: [qz m'lti filij deſerte] .i. de ſuitute gẽtilitatis ad chriſtũ cõuerſe que ante erat deſerta a deo: ꝓpter eius idolatriã [magꝰ q̃z eius que habet viruz [id eſt ſynagoge que ĩ mõte ſynai deſponſata fuit deo ĩ ſuſceptõe legis: qz ſicut mulier regiť a viro: ſic ⁊ iudei in veteri teſta. regebanť per legem Moyſi [Nos aũt fratres] .ſ. xp̃iani [ſm yſaac] .i. ad ſiĺitudinẽ eius [ꝓmiſſionis filij ſumus] .ſ. geniti per gratiã in baptiſmo [ſed quõ] .i. queãdmodum [tunc is] .i. Iſmael [qui ſm carnez] ſcz [natus fuerat pſequebať eum qui ſm ſpiritũ] .i. yſaac qui ſm ꝓmiſſionẽ .ſ. ſpũſ ſancti ex matre ſterili natꝰ eſt [ita ⁊ nũc] id eſt in p̃nti mali perſequenť bonos [ſed q̃d dicit ſcriptura] Geñ. xxi. [Eijce ancillam] .i. ſynagogã [⁊ filiũ eius] .i. quẽlibet de ſynagoga. Gor. i. ad lr̃am. Cum eni vidiſſet Sara Iſmael ludẽtẽ cum filio ſuo yſaac ⁊ non placuiſſet ei ludus iſte: dixit abrae: eijce ancillã ⁊ filiũ eius q̃ ammonitus a dño acq̃euit ei ⁊ eiecit agar ⁊ iſmael per q̃d figuratũ fuit q̃ ſynagoga cum ceremonialib9 ⁊ obſeruationib9 ſuis a cõſortio fideliũ erat in aduentu xp̃i abijcienda [nõ eni heres erit filius ãcille.] Gor. id eſt iudeus filius ſynagoge [cuz filio libere] .i. cum chriſtiano filio eccleſie In bonis eni tp̃alibus pmixti ſũt mali cum bonis: imo q̃ñq̃z mali plus habent de tp̃alib9: ſed ĩ hereditate ſoli boni participãt. Vnde abraã filijs concubinaꝝ largitꝰ eſt munera: ſed yſaac ſuauit hereditatez Gene. xxv. [Itaq̃z fratres nõ ſumꝰ ancille filij] Gor. i. ſynagoge vt ſeruiamus legi ⁊ ſeruituti legaliuz ſubiecti [ſed libere] .i. eccleſie militantis [qua libertate] .ſ. a ſeruitute legis [chriſtus nos liberauit] Ly. qui per ſuam benedictã paſſionem legalia euacuauit.

et ſeruit cum filijs ſuis. Illa autem que ſurſum eſt hierl'm libera eſt que eſt mř nr̃a: ſcriptũ eſt eni. Letare ſterilis que nõ paris erũpe ⁊ clama que nõ parturis: qz multi filij deſerte magis q̃z eius que habet virũ. Nos autem fratres ſm yſaac ꝓmiſſionis filij ſumus. Sed quõ tunc is q̃ ſm carnem natus fuerat: pſequebatur eum q̃ ſm ſpiritũ: ita ⁊ nunc. Sed q̃d dicit ſcriptura: eijce ancillã ⁊ filiũ eius. Non eni heres erit filius ancille cum filio libere. Itaq̃z fratres nõ ſumus ancille filij ſed libere: qua libertate chriſtus nos liberauit.

Dñica in paſſione dñi Heb. ix.

Fratres: Chriſtꝰ aſſiſtẽs pontifex futurorum bo-

Fratres xp̃s aſſiſtens pon. ⁊c. Ante initiũ illiꝰ ep̃le ſcribit ſanctus Pau. dicens. Nz erat in vete. teſt. tabernaculũ factũ primũ in quo erant cãdelabra ⁊ menſa ⁊ ꝓpoſitio panũ q̃d dicič ſancta: poſt ſcdm tabernaculũ: q̃d dicitur ſanctaſanctoꝝ: aureũ habens thuribulũ ⁊ archam teſtamẽti circũtectã ex omni parte auro in quo erat vrna aurea ⁊ mãna et virga aaron que fronduit ⁊ tabule teſtamenti. In primũ quidẽ tabernaculũ ſemper introibãt ſacerdotes ſacrificioꝝ officia cõſũmantes. In ſecundũ aũt ſemel in anno ſolus pontifex nõ ſine ſanguine quẽ

norum peramplius ⁊ perfectius
tabernaculũ non manufactũ: id
eſt nõ huius creatõis neq3 ꝑ ſan
guinem hircoꝝ aut vituloꝝ: ſed
per ꝓpriũ ſanguinẽ introiuit ſe
mel in ſancta eterna redemptõe
inuenta: ſi enim ſanguis hircorũ
aut thauroꝝ ⁊ cinis vitule aſper
ſus: inq̃natos ſanctificat ad e=
mundationem carnis: quãto ma
gis ſanguis chriſti qui per ſpiri=
tum ſanctũ ſemetipm̃ obtulit im
maculatũ deo emundauit cõſci
entiam noſtrã ab operibus mor
tuis ad ſeruiendũ deo viuenti:
Et ideo noui teſtamenti media
tor eſt vt morte intercedente in
redemptionẽ earũ preuaricatio
num que erant ſub priori teſta=
mento: repromiſſionẽ accipiant
qui vocati ſunt eterne heredita
tis in xp̃o ieſu dño noſtro.

offerret ꝓ ſua ⁊ populi ignorantia: que pa
rabola eſt tp̃is inſtantis. Tunc ſequitur
epiſtola hodierna in qua agitur de chriſti
ſanguinis aſperſione: ⁊ ſue mortis paſſio
ne. Et oſtendit Paulus efficaciã domini
ce paſſiõis in redẽ
ptionẽ humani ge
neris: dicẽs: [Chri
ſtus aſſiſtens] ſcilꝫ
deo patri ad inter/
pellandũ ꝓ nobis.
Unde .i. Iohã. ij.
Aduocatum habe
mus apud patrẽ
chriſtũ ieſum q̃ eſt
ꝓpiciatio ꝓ peccatꝭ
noſtris [pontifex]
Hor. ad hoſtiã pro
nobis offerendã et
dator [futuroꝝ bo/
noꝝ] .i. gratie ⁊ glo
rie. pſ. lxxxiij. Gra
tiam ⁊ gloriã dabit
dñs. Iſte introiuit
tabernaculũ: id eſt
celũ [peramplius]
id eſt valde amplũ
qꝛ plures capit ſci/
licet om̃es ſanctos
[⁊ perfectiꝰ taber/
naculũ] Ly. q̃ꝫ fuit
tabernaculũ moyſi
quia fuit mobile et
portabile d̃ loco ad
locum: illud autẽ
eſt imobile et eter/
num [non manufa
ctum .i. non huiꝰ creatiõis] .i. humane fa
ctionis ſed opere diuino creatũ eſt celum
[neq3 per ſanguinẽ hircoꝝ aut vitulorũ]
ſicut intrabat pontifex veteris teſtamenti
[ſed per ꝓprium ſanguinẽ] quem ꝓ nobis
effudit [introiuit] in aſcenſiõe [in ſancta]
id eſt in celũ [eterna redemptiõe inuẽta]
Uincen. que nõ poterat inueniri in veteri
teſtamẽto [Si enim ſanguis hircoꝝ aut
thaurorum ⁊ cinis vitule] mixtus aqua
aſperſus] qui ſignificabat futuram paſ/
ſionem chriſti [inquinatos ſanctificat ad
emundationẽ carnis] ſm legem: omnis
anima que tetigerat morticinũ: imunda
erat ſeptem diebus: ita vt nõ liceret ei in/
gredi tabernaculũ: ꝑ aſperſionẽ eni aque
expiationis mundabat quo ad emunda/
tionẽ carnis: quia
animaꝫ emundare
non poterat [q̃ꝫto/
magꝭ ſanguis chri
ſti q̃ per ſpiritũ ſan
ctum] ſupple. iubẽ/
tem [ſemetipm̃ ob
tulit volũtarie [im
maculatum] id eſt
abſq3 om̃i peccato:
[deo patri emũda/
uit] id eſt perfecte
mũdauit [conſcien
tiam noſtrã] id eſt
nõ ſolum carnem:
ſed etiã animã [ab
operibꝫ mortuis]
Uincẽ. id eſt a pec
catis mortalibꝫ que
dicunt opera mor/
tua: qꝛ auferunt vi/
tam gratie ⁊ faciũt
obnoxium mortis
eterne [ad ſeruien/
dum deo viuenti]
id eſt ſimus apti ⁊
idonei ſeruitores dei
viuentis [et ideo]
ieſus chriſtus [no
ui teſtamẽti media
tor eſt] inter deuꝫ ⁊
hominẽ [vt morte
intercedẽte] Ly. i. xp̃i morte interueniẽte
ꝑ quã nouũ te. eſt cõfirmatũ: qꝛ paſſio xp̃i
fuit noui teſta. cõfirmatio [in redemptio/
nem eaꝝ p̃uaricationũ] .i. tranſgreſſionũ
[que erant ſub p̃ori teſtamẽto] .i. in vete.
teſta. quas p̃uaricatiões vetus teſtamẽtũ
aufferre nõ poterat: ſed per xp̃i mortẽ ſũt
ablate [repromiſſionẽ accipiãt eterne he/
reditatis] .i. eternã hereditatẽ ſepe ꝓmiſ/
ſam accipiant per efficaciã paſſionis xp̃i
[qui vocati ſunt] Uin. i. qui predeſtinati
ſunt ad eternã vitã [in xp̃o ieſu dño nr̃o].

Dn̄ica in ramiſpalmaꝝ. Phil'. ij

Hoc eni ſentite i voƀ qđ
ꝛ in xp̄o ieſu. Qui cum i
forma dei cēt nō rapinā
arbitratꝰ eſt eſſe ſe equalē deo:
ſed ſemetipm̄ exinanuit formā
ſerui accipiēs i ſilitudinē hoim
factus et habitu inuētus vt hō.
Humiliauit ſemetipm̄ factꝰ obe
diensvſqꝫ ad mortē: mortē autē
crucis. Propter qđ ꝛ deus exal-
tauit illum ꝛ donauit illi nomen
qđ eſt ſuꝑ oē nomen: vt in noīe
ieſu omne genu flectaꝛ: celeſtiū
terreſtriū: ꝛ infernoꝝ. Et oīs
lingua ꝯfiteaꝛ: qꝛ dn̄s ieſus xp̄s
in gloria eſt dei patris.

In die paſche .i. Corinth. v.

Expurgate vetus fermen
tum: vt ſitis noua con-
ſperſio ſicut eſtis azimi.

Hoc eni ſentite in vobis ꝛc̄. Ante
initiū illius ep̄l'e ſcribit. s. Paulꝰ
dicens: Implete gaudiū meuꝫ vt
idem ſapiatis eandē charitatē habentes
nihil per ꝯtentionē agentes: neqꝫ ꝑ inanē
gloriā: ſed in humi
litate ſuperiores ſi
bi inuicē arbitran/
tes. Tūc ſequitur
ep̄l'a hodi. [Hoc
eni ſentite invobis
quod ꝛ i chriſto ie/
ſu.] Ubi ſciēdū ꝙ
ſequēs ſeptimana
maioꝛ vocaꝛ: eo ꝙ
maius ꝛ plixꝰ ha/
bet officiū: ꝛ ꝑ hoc
daꝛ intelligi ꝙ iſto
ſacratiſſimo tēpo/
re magꝫ ꝙ̄ alijs tē/
poribꝰ deo ſuire de
bemus. Item dicit
ſancta qm̄ in ea im
pij iuſtificanꝛ: qꝛ in
ea penitētes abſol
uunꝛ: ꝛ eccl'ie recō/
cilianꝛ. Item dicit
penoſa: qꝛ dn̄s no/
ſter ieſus xp̄s in ea
laborauit: et penas
ꝓ nobis ſuſtinuit ꝛ
nos per ſuā amarā
paſſionez redemit.
Idcirco ap̄l's Pau
lus in hac ep̄l'a hoꝛ
taꝛ nos ad xp̄i imitationē dicēs [Fratres
Hoc eni ſentite] Gor. i. experimento co/
gnoſcite [in vobis]. ſ. mēbris: qꝛ membra
debent ſentire dolorē capitis [qđ ꝛ in xp̄o
ieſu] ſup. qui fuit humilis quā humilita/
tem habere debetis interius i corde: ꝛ nō
ſolū exterius ſicut hypocrite [Qui]. ſ. xp̄s
[cum in forma dei eſſet] .i. vnus in eſſen/
tia cum deo patre [nō rapinā arbitratus
eſt] dicendo [eſſe ſe equalē deo] ſcꝫ patri
ſm̄ diuinā naturā ſicut angelus lucifer: ꝛ
primi parentes. qui ſm̄ Aug. voluerūt ra
pere diuinitatē ꝛ perdiderunt felicitatem
[ſed ſemetipꝫ exinaniuit] .i. maxie humi
liauit [formā ſerui accipiens] Glin. i. hu/
manitatē aſſumens in qua nobis ſeruiret
[in ſimilitudinē hominū factus]. ſ. paſſi
bilis ꝛ mortalis ſimilis alijs hominibꝰ et
alios defectus nature humane aſſumēdo
[ꝛ habitu] .i. in cō
uerſatōe [inuentꝰ]
ſcꝫ eſt [vt homo] qꝛ
inter homieſ duxit
vitā cōmunē. Lu.
vij. Uenit filiꝰ ho/
minis mādūcās et
bibēs [humiliauit
ſemetipm̄] Ly. ad
dandū nobis exem
plum [factus obe/
diens]. ſ. deo patri
[vſqꝫ ad mortem:
mortē aūt crucis]
Gor. que erat pena
latronū. Sapiē. ij.
Morte turpiſſima
cōdēnemꝰ eum [ꝓ/
pter qđ ꝛ deus] ſcꝫ
pater [exaltauit il/
luꝫ] Ly. i. in ſua re/
ſurrectōe ꝛ aſcēſio/
ne xp̄s gloriam ſui
corporis ꝛ eius ex/
altationē ad celos
meruit per ſuā paſ/
ſionē. [Et donauit
illi nomē qđ eſt ſuꝑ
oē nomen] Gor. h̄
nomē ſcꝫ deꝰ: vt ſcꝫ
illi q̄ eſt hō dicaꝛ dꝰ ꝛ veraciter ſit [vt in
noīe ieſu omne genu flectaꝛ: celeſtiū: terre
ſtrium: ꝛ infernoꝝ] Ly. i. omnes ſibi exhi
beant reuerentiā angeli: homies: ꝛ demo/
nes [ꝛ omnis lingua cōfiteaꝛ] ſcꝫ corpora
lis ꝛ ſpiritualis. i. humana ꝛ angelica [qꝛ
dn̄s noſter ieſus xp̄s in gl'ia eſt dei patrꝫ]
Lyra. quia ſm̄ deitatem eſt vna gloria pa
tris et filij.

Expurgate vetus fermentū vt ſitis
ꝛc̄. Ante initiū illius ep̄l'e ſcribit
ſanctus Pau. di. Neſcitꝫ qꝛ modi
cum fermentū totam maſſam corrumpit.
Tūc ſequiꝛ ep̄l'a hodierna. Ubi notādū

Eteni paſcha noſtrū imolat⁹ eſt xp̄s: itaq; epulemur: nō in fermē to veteri: neq; in fermento mali cie ⁊ nequitie: ſed in azimis ſin= ceritatis ⁊ veritatis.

Feria ſecūda paſche. Act. x.

STans petr⁹ i medio ple bis dixit. Uiri frēs: vos ſcitis qd factū eſt verbū per vniuerſam iudeā. Incipiēs eni a galilea poſt baptiſmuz qd p̄dicauit iohānes ieſum a naza= reth quō vnxit eum de⁹ ſpūſctō ⁊ virtute q̄ ptranſiuit benefaciē do ⁊ ſanādo omnes oppreſſos a diabolo: qm̄ deus erat cum illo Et nos teſtes ſum⁹ omniū que fecit in regione iudeoꝝ ⁊ hierl̄m quē occiderūt ſuſpēdentes in li gno. Hūc deus ſuſcitauit tertia

ꝙ hoc tp̄e xp̄s tranſiuit a mortalitate ad imortalitatē ad quā etiā in generali facit nos tranſire qui paſcha digne celebram⁹ ⁊ digne cōmunicamus. Et ad hoc monet nos apl's in p̄nti epl'a di. [Expurgate ve/ tus fermētū] id eſt corruptionē cuiuſli bet peccati morta/ lis. Sciendū ꝙ p fermentū hic apl's intelligit pctm̄: q2 ſic fermentū corpo rale ſi diu manet i maſſa anteq; ex eo fit panis totā maſ/ ſam corrūpit ⁊ imu tat facitq; ipaz aci dam: ſic ipm pctm̄ totam maſſam ge/ nerꝫ humani corru pit in tranſgreſſio/ ne primi hominis: et ad h̄ imutat ho/ minem ⁊ opera. Et vocat̄ pctm̄ hic ve/ tus fermentū: q2 fa cit hoies fieri ſimi les ade: facitq; nos diſſimiles ieſu xp̄o cui⁹ vita erat in no uitate ſanctitatis ⁊ veritatis ⁊ gr̄e [vt ſitis].i. eſſe poſſitꝫ: [noua, cōſperſio].i. munda farina ⁊ alba: aqua gratie conglu tinata. Eſt autē cōſperſio farina p aquaz cōglutinata ſine fermento ⁊ ſignificat xp̄i fideles aqua baptiſmatis ablutos in cha ritate cōglutinatos. ¶ Nota: vetus fermē tum dicit̄: alt ſuer deick. ¶ Noua conſper ſio: diē neu beſprengung [ſicut eſtis azi/ mi].i. ſicut fuiſtis in baptiſmo ſine fermē to peccati puri effecti ſic maneatis: quaſi diceret: vos tenemini ad hoc q2 facti eſtis azimi.i. puri in baptiſmo [etenim].i. ꝓpte rea chriſtus qui eſt [paſcha noſtrū].i. ve/ tus agnus paſchalis [imolatus eſt] ſup. in cruce corporaliter: ⁊ in altari ſacramen taliter [itaq;].i. preterea [epulemur] id ē manducem⁹ cibū iſtū [nō in fermento ve teri] Uin.i. in cōſcientia alicuius peccati mortalis [neq; in fermento malicie ⁊ ne/ quitie] Tho. malitia dicit̄ pctm̄ qd quis cōmittit in alium: nequitia in ſemetipm: [ſꝫ in azimis] Gor ra: id eſt i puritate [ſinceritatis].ſ. ad deum [⁊ veritatis] ad primum.

STans pe/ trus in me dio pleb ⁊c̄ Ante initiū illius epl'e ſcribit ſanctuſ Lucas ꝙ ſanctus Petrus apl's dixit: In veritate cōperi qm̄ nō eſt ꝑſonaruꝫ acceptor deus: ſed in omni gente q̄ ti/ met eum ⁊ opat̄ iu/ ſticiā accept⁹ eſt il/ li. Tunc ſequit̄ pre ſens epl'a [In die/ bus illis. Stās pe trus in medio ple/ bis dixit Uiri fra tres vos ſcitis] Ly ra. q2 int̄ iudeoſ ha bitaſtis [qd factuꝫ eſt verbū] Uincē. id eſt res per ꝟbuꝫ ſignata [p vniuer/ ſam iudeaꝫ] Incipiens eni a galilea] ibi incepit ieſus predicare: vt habet̄ Luc. iiij. [poſt baptiſmū] ꝙ ante nō legit̄ publice predicaſſe [q2 p̄dicauit iohānes ieſum a nazareth] id eſt ꝙ myſteriū chriſti ventu/ ri iohānes predicauit: vt ptꝫ in euāgelijs [quomodo vnxit eum deus] ſcꝫ ieſum in humana natura [ſpūſancto].i. plenitudi ne gratie [⁊ virtute] in operatiōe miracu/ loꝝ [qui tranſiuit benefaciēdo] q̄ꝫtum ad informationē populi [⁊ ſanando] menteꝫ ⁊ corpore [oīnes oppreſſos a diabolo qm̄ de us erat cum illo] per plenitudinē gratie: [Et nos teſtes ſumus omniū que fecit in regione iudeoꝝ ⁊ hierl̄m quem occiderūt

die. Et dedit eum manifeſtū fie
ri nō omni populo: ſed teſtibus
preordinatis a deo nobis q̄ mā=
ducauimus et bibimus cum illo
poſtq̄ reſurrexit a mortuis. Et
precepit nobis predicare popu=
lo ꝛ teſtificari: q2 ipſe eſt qui cō
ſtitutus eſt a deo iudex viuoꝝ
ꝛ mortuoꝝ. Huic omnes ꝓphe=
te teſtimoniū perhibēt remiſſio
nem pctōꝝ accipere per nomen
eius oīs qui credūt in eum.

Feria tertia paſche. Act. xiij.

Surgens paulus ꝛ manu
ſilentiū indicēs ait: Ui=
ri fratres filij generis a=
braam ꝛ qui in vobis timent de=
um vobis verbuz ſalutis huius
miſſum eſt. Qui enī habitāt hie
ruſalem et principes eius igno=
rantes ieſum: ꝛ voces propheta
rum que per omne ſabbatuz le=
guntur: iudicantes impleuerūt.

ſuſpendentes in ligno. Hunc deus ſuſci
tauit tertia die: ꝛ dedit eum manifeſtū fie
ri] Ly. per multa argumenta reſurrectio/
nem ſuā declarando [nō omni ꝑplo: ſed te
ſtibus ꝑordinatis a deo] Ly. reſurrectio
chriſti ꝑmo mani/
feſtata eſt apoſto/
lis et exiſtentibꝫ cū
ip̄is per quos poſt
modū alijs manife
ſtata eſt [nobiſ qui
manducauimus et
bibimuſ cum illo]
ad declarandā veri
catē ſue reſurrectio
nis [poſtq̄ reſurre
xit a mortuis ꝛ pre
cepit nobis p̄dica/
re populo ꝛ teſtifi/
cari: quia ipſe eſt q̄
ꝯſtitutꝰ eſt a deo]
ſcʒ patre [iudex vi/
uoꝝ] ſcʒ qui viuūt
vita gratie [ꝛ mor/
tuoꝝ] id eſt iniquo
rū qui mortui ſunt
morte culpe: ꝓpter
qꝺ dicitur Joh. vi.
Pater omne iudi/
ciuʒ dedit filio [hu
ic omnes ꝓphete te
ſtimonium perhi/
bent] q. d. Non ſo/
li ſumus teſtes eiꝰ
ſed etiā ꝓphete an/
tiqui diuinitus in/
ſpirati qui ꝓpheta/
uerūt de chriſto [re
miſſionem peccatoꝝ accipere per nomen
eius] Johel. ij. Quicūq̄ inuocauerit no/
men dn̄i ſaluus erit [omnes qui credunt
in eum] Glo. ordi. fide cum operibꝫ.

¶ Poſtilla.

Surgens paulus ꝛ manu ſilentiū
indicens. Ante initium illius epi
ſtole ſcribit ſanctus Lucas q̄ ſan
ctus paulus dixit iudeis: quomodo olim
filij iſrael poſtulauerūt ſibi regem ꝛ dedit
illis deus Saul filium Cis: virum de tri
bu beniamin annis. xl. ꝛ poſt hūc dedit il/
lis Dauid regem: de cuius ſemine natus
eſt chriſtus ſaluator: predicante Johāne
ante faciem aduentus eius baptiſmū pe/
nitentie omni populo iſrael: cum autē im
pleret Joānes cur
ſum ſuum dicebat:
Quem me arbitra
mini eſſe nō ſū ego
ſed ecce venit poſt
me cuius non ſum
dignus calciamen
ta pedum ſoluere.
Tūc ſequitꝛ epiſto/
la preſens [In die/
bus illis. Surgēs
Paulus ꝛ manu ſi
lentiū indicēs] Ly
ra. vt melius a tan
ta multitudine au/
diretur [ait viri fra
tres filij generis a/
braam ꝛ qui in vo/
bis timent deū vo/
bis verbum] ſcʒ in
carnatū [ſalutꝭ hu
ius miſſum eſt] ſcʒ
principaliter: tum
q2 ieſus chriſtus iu
deis in ꝓpria perſo
na predicauit: tum
q2 in medio iudee:
ſcʒ in hieruſalē ope
ratus eſt ſalutem:
[qui eniʒ habitant
hierl'm] Ly. q̄tum
ad vulgares [ꝛ pri/
cipes eius] q̄tum
ad maiores [ignorātes ieſum] .ſ. eſſe chri
ſtum verū deū ꝛ ſaluatorē hominū [ꝛ vo/
ces ꝓphetaꝝ que per omne ſabbatū legū/
tur: iudicātes] ſcʒ ieſum morte eſſe dignū
[impleuerūt] ꝓphetias predictas de eius
paſſiōe ſm̄ qꝺ dicitꝛ Eſa. liij. Tanq̄ ouis
ad occiſionē ducetur. Item Hieremi. xi.
Ego quaſi agnus manſuetus qui portatꝛ
ad victimā [ꝛ nullam cauſam mortis in/
uenientes in eo] ſicut patet in euangelio
et pilati teſtimonio [petierunt a pilato

Et nullā cauſaz mortis inueniē
tes in eo petierūt a pilato vt in=
terficerēt eū. Cūqꝫ ↄſūmaſſent
oīa que de eo ſcripta erāt: de
ponētes eum de ligno poſuerūt
in monumēto. Deus vero ſuſci=
tauit eum a mortuis tertia die:
qui viſus eſt ꝑ dies multos his
qui ſil' aſcenderāt cum eo de ga
lilea in hierl'm q̄ vſqꝫ nunc ſunt
teſtes eius ad plebē. Et nos vo=
bis annūciam⁹ eam que ad pa=
tres noſtros repromiſſio facta ē
qm̄ hanc deus adimpleuit filijs
veſtris reſuſcitans ieſuz chriſtū
dominū noſtrum.

Feria .iiij. paſche. Actuū .iij.

Aperiens petrus os ſuū:
dixit: Uiri iſraelite et q̄
timetis deū audite. De=
us abraā ꝛ deus iſaac ꝛ deus ia
cob: deus patrū noſtroꝝ glorifi
cauit filiū ſuū ieſum quē vos q̄=
dem tradidiſtis ꝛ negaſtis ante
faciem pilati iudicāte illo dimit
ti. Uos aūt ſanctū ꝛ iuſtū nega
ſtis ꝛ petiſtis virū homicidā do
nari vobis: auctorē vero vite in

vt interficerent eum] ꝑ milites ipſius. Et
licet primo reſtiterit tn̄ finaliter petitioni
eoꝝ acquieuit: iudeoꝝ fauore ꝛ ceſaris ti/
more [Cumqꝫ cōſūmaſſent omnia que de
eo ſcripta erant] ſcꝫ ipſi ꝑuerſi iudei [de/
ponētes eum de li/
gno] ſcꝫ ipſi boni iu
dei Joſeph de ari/
mathia et Nicode/
mus [poſuerunt in
monumēto. Deus
vero]. ſ. pater ſuſci
tauit eum] ſcꝫ ho/
minez xp̄m [a mor
tuis tertia die q̄ vi
ſus eſt] viuēs [per
dies mltos] id eſt
quadragita [his],
id eſt apl'is [q̄ ſiml'
aſcenderāt cum eo
de galilea in hieru
ſalem qui vſqꝫ nūc
ſunt teſtes eius ad
plebem] per opera
tionem miraculoꝝ
in noīe ipi⁹ [ꝛ nos
vobis annūciam⁹
eam que ad patreſ
noſtros repromiſſo
facta eſt] ſcꝫ de xp̄i
incarnatōe ꝛ paſſi/
one et eius reſurre/
ctione] qm̄ hāc de⁹
adipleuit filijs ve/
ſtris reſuſcitans ie
ſum xp̄m.

Aperiēs pe
trus os ſu/
um dixit.
Uiri ꝛc. Ante ini/
tium illi⁹ ep'le ſcri
bit. s. Luc. in eodē
cap̄. q᷑ ſanctus Pe
trus dixit ad quen/
dam virū claudū ex vtero matris ſue. Ar
gentū ꝛ aurū nō eſt mihi qđ aūt habeo ti
bi do: in noīe ieſu nazareni ſurge ꝛ ambu
la: qui ſtatim ſurrexit ꝛ ambulauit: ꝛ om/
nis ꝑpl's ammirabat' in eo qđ ↄtigerat illi

Tunc ſtatim ſequit' ep'la hodierna [In
dieb⁹ illis: Aperiens petrus os ſuū dixit:
Uiri iſraelite ꝛ qui timetis deum audite
Deus abraā ꝛ deus iſaac ꝛ deus iacob]
Ly. vtit' hoc modo loquendi: q̄ cōmunis
erat apud iudeos ī
aſſertionib⁹ verita/
tis talit' iurare [de/
us patrū noſtroꝝ]
qui eſt omnipotēs
[glorificauit filiuz
ſuū ieſum] eum re/
ſuſcitando: ꝛ ad ſu
am dexterā collocā
do [quem vos qui
dem tradidiſtꝫ]. ſ.
pilato ad interficiē
dum [ꝛ negaſtꝫ an
te faciem pilati] di
cendo: nō habem⁹
regem niſi ceſarem
[iudicāte illo] ſci/
licet pilato [dimit/
ti] ſup. debere ieſū
ſicut innocentē. Jo
hā. xix [Uos autē
ſanctū ꝛ iuſtū nega
ſtis ꝛ petiſtis virū
homicidaz donari
vobis] ſcꝫ barrabā
qui ꝓpter ſeditionē
ꝛ homicidiū miſſ⁹
erat in carcerē [au/
ctorē vero vite] ſcꝫ
ſpūalis et corpora/
lis [interfeciſtꝫ] in
humanitate aſſum
pta [quē deus ſuſci
tauit a mortuis] ꝑ
ſuā omnipotentiaz
[cui⁹ nos teſtes ſu
mus] quia come/
dimus ꝛ bibimus
cum eo poſt reſur/
rectionem ſuā [ꝛ nunc fratres] Ly. dulci
ter eos alloquit' vt verbū eius magis reci
piat' [ſcio q᷑ per ignorantiā feciſtis ſicut
ꝛ principes veſtri] Ly. alia tn̄ fuit ignorā
tia his ꝛ ibi. Nam principes qui erāt lit/

terfeciſtis quē deus ſuſcitauit a
mortuis cuiꝰ nos teſtes ſumus.
Et nunc fratres ſcio qꝛ per igno
rantiā feciſtis ſicut et principes
veſtri. Deus autē qui prenūcia
uit per os omniū ꝓphetaꝝ pati
chriſtū ſuū ſic impleuit. Penite
mini igiꝶ ꝛ cōuertimini vt deleā
tur peccata veſtra.

Dn̄ica .i. poſt paſcha .i. Joh .i.

Omne qd̄ natū eſt ex deo
vincit mūdū. Et hec eſt
victoria q̄ vincit mūdū
fides nr̄a. Quis eſt aūt q̄ vincit
mūdū: niſi q̄ credit qm̄ ieſus eſt
filius dei. Hic eſt qui venit per
aquā ꝛ ſanguinē ieſus xp̄s. Nō
in aqua ſolū ſed in aqua et ſan-
guine. Et ſpūs eſt qui teſtificaꝶ
Qm̄ xp̄s eſt veritas. Quia tres
ſunt qui teſtimoniū dant ī celo:
pater: verbū: ꝛ ſpūſſanctus: ꝛ hi
tres vnuz ſunt. Et tres ſunt qui

terati per ſcripturas que predicte erāt de
chriſto per eius opera primo cognouerūt
de ieſu nazareno ꝙ erat xp̄s in lege ꝛ pro
phetis ꝓmiſſus: ſed qꝛ cepit p̄dicare ꝯtra
vitia eoꝝ publice: cōceperūt cōtra eum in
uidiaz ꝛ odiū ꝛ ſic
in eis fuit ſubuerſa
dicta noticia: quia
corruptio affectōis
corrūpit iudiciū ra
tionis ꝛ in augmē
tum ſue malicie de
ceperūt ꝓplm ſim-
plicem inducentes
eū ad petendū mor
tem chriſti: vt habe
tur Matth. xxvij.
Principes autē ſa-
cerdotū et ſeniores
ꝑſuaſerūt ꝓplis vt
peterēt barrabā: ie
ſum vero ꝑderent.
Et ſic ptz ꝙ igno-
rantia p̄ncipū fuit
mlt̄o grauior ꝙꝫ po
puloꝝ [Deus autē
qui p̄nūciauit per
os oium ꝓphetaꝝ]
Glo. ord. Uno ore
locuti ſunt oīs ꝓ-
phete de xp̄o [pati
xp̄m ſuū ſic imple-
uit Penitemini igi
tur] qꝛ feciſtis per
ignorantiā [ꝛ con-
uertimini [de ma-
lis veſtrꝭ [vt dele-
anꝶ pctā veſtra.

Omne qd̄ natū eſt ex deo vincit ꝛc.
Ante initiū illius eplē ſcribit ſan
ctus Johānes di. Hec eſt enī cha
ritas dei: vt mandata eius cuſtodiamus
ꝛ mādata eius grauia nō ſunt. Tunc ſe-
quiꝶ eplā preſens [Omne qd̄ natuz eſt ex
deo ꝛc.] In illa eplā. s. Johānes cōmen-
dat fidem catholicā: qꝛ nihil ea potētius
nec nobiliꝰ: nec vtilius: nec verius: nec cer
tius: ſicut ptz in textu ꝛ gloſa p̄ntis eplē.
Unde dicit [Omne qd̄ natū eſt ex deo]
Uin. ſpūali generatiōe. Hec aūt ſpūalis
natiuitas fit ꝑ duo. Primo baptiſmali la-
uacro. Scdō ſpūali remedio [vincit mū-
dum] Ly. tentatōes ꝛ ꝑſecutiōes mundi.
[Et hec eſt victoria que vincit munduz]
Uin. qua tentatio humana ſupaꝶ [fides
noſtra] per fidē enī
habitat xp̄s in cor-
dibꝫ fideliū in quo
eſt victoria [Quis
eſt autē qui vincit
mundū niſi qui cre
dit qm̄ ieſus eſt fili
us dei] ſcꝫ natura-
lis ꝛ eiuſdē natura
cum eo [Hic eſt q̄
venit] ſupꝓ. ad ſal-
uanduz hoīes [per
aquā] baptiſmi [et
ſanguinē] paſſiōis
ꝛ redēptōis [ieſus
chriſtus Non in a-
qua ſolū] Uinc. i.
nō ſolum ſanctifica
uit aquā baptiſmi
[ſed in aqua ꝛ ſan-
guie] que fluxerūt
de latere ī cruce: de
dit virtutē etiā ce-
teris ſacramentis.
Joh. xix. Unꝰ mi-
litum lancea latus
eius ꝑforauit: ꝛ cō-
tinuo exiuit ſāguiſ
et aqua [Et ſpiri-
tuſſanctus eſt q̄ te-
ſtificaꝶ]. i. teſtimo-
nium dedit [quoni
am chriſtus eſt ve-
ritas]. i. verus deus ꝛ verꝰ homo [Quia
tres ſunt q̄ teſtimoniū dant in celo] Uin.
de vnitate chriſti [pater: verbū: ꝛ ſpiritus-
ſanctus] Pater in baptiſmo xp̄i dedit te-
ſtimoniū de deitate xp̄i vbi vox patris au
dita eſt. Hic eſt filiꝰ meꝰ dilectꝰ. Matth.
iij. Item in monte transfiguratōis quan-
do iterū vox patris audita eſt. Hic eſt fi-
lius meus dilectus. Matth. xvij. Simili
ter verbū vnitū carni in vtero virginis te
ſtimoniū dedit ſue deitatis. Primo naſcē
do de virgine ſine corruptōe ꝟginis. Se-

cundo humanitate multa miracula faciē
do que ſoli deo cōpetebāt. Similiter ſpi/
ritusſanctus teſtimoniū de deitate xpi in
baptiſmo qn̄ in ſpecie colūbe ſup eum de/
ſcendit[ꝛ hi tres vnū ſunt] ꝗ̄tum ad eſ/
ſentie vnitatē[Et
tres ſunt q̄ teſtimo
nium dant i terra]
ſupp. de humanita
te xpi que de terra
formata eſt ſm̄ car
nem [ſpūs] .i. ani/
ma quaz emiſit in
cruce[aqua et ſan/
guis [que fluxerūt
de latere eius pen/
dentis i cruce[Si
teſtimoniū hoīum
accipimus] Ly. tā
ꝗ̄ ſufficiēs i rebus
humanis. Vnō de
hoc habet Deute.
xix. In ore duoꝝ vl
trium ſtabit omne
verbū [teſtimoniū
dei]ſcz pr̄is [mai⁹
eſt qm̄ hoc eſt teſti
moniū dei qđ ma/
ius eſt: quia teſti/
ficatus eſt de filio
ſuo] ſcz in baptiſ/
mo ꝛ trāſfiguratōe
ſicut iam dictū eſt:
[qui credit in filiū
dei habet teſtimoniū dei patris i ſe] ꝙ ve
rum teſtificatū ſit de filio ſuo.

Chriſtus paſ. ꝛc. Ante initiū illi⁹
ep̄le ſcribit. s. Pe. vi. Serui ſubdi
ti eſtote in om̄i timore dn̄is veſtris: nō tm̄
bonis ꝛ modeſtis: ſed etiā diſcolis: hec eſt
eni gratia dei in xp̄o ieſu. Tūc ſequit pre
ſens ep̄la in qua. s. Petrus ꝓponit nobis
xp̄i paſſionē: qꝛ iam paſchali tp̄e plus ſe/
uit hoſtis noſter diabol⁹ cōtra nos vt nos
ecōuerſo in ſuā redigat ptātez: ſed paſſio
xp̄i eſt ſcutū cōtra omnia tentamēta vitio
rum. Armamur aūt per xp̄i paſſionē con
tra ſuperbiā: qꝛ xp̄s humilis ꝛ abiect⁹ nu
dus ꝛ nouiſſimus viroꝝ in cruce pepēdit
Item cōtra auariciā: qui tm̄ ꝓpriū nō ha/

teſtimoniū dant in terra: ſpirit⁹:
aqua: ꝛ ſanguis. Si teſtimoniū
hominū accipimus: teſtimoniū
dei maius eſt. Qm̄ hoc eſt teſti=
moniū dei qđ maius eſt: qꝛ teſti
ficatus eſt de filio ſuo. Qui cre=
dit in filium dei habet teſtimo=
nium dei patris in ſe.

Dn̄ica. ij. poſt paſcha. i. Pe. ij.

Chriſtus paſſus eſt ꝓ no
bis: vobis relinquēs ex=
emplū vt ſequamini ve
ſtigia eius. Qui pctm̄ non fecit
nec inuentus eſt dolus in ore e=
ius. Qui cum malediceret non
maledicebat. Cum pateret non
cōminabat Tradebat autē iudi
canti ſe iniuſte. Qui pctā noſtra
ipſe ptulit in corpore ſuo ſup li=
gnū: vt peccatis mortui iuſticie

buit vbi caput ſuū reclinaret. Math. viij
Item cōtra gulam: qꝛ aceto ꝛ felle potat⁹
Contra luxuriā: qꝛ flagellatus eſt ꝛ cū ſpi
nis coronatus. Item cōtra accidiā: qꝛ ex/
ultauit vt gigas ad currendū viam. Ps.
xviij. ſcz paſſionis.
Item contra iram
qꝛ male euz tractā/
tibus non cōmina/
bat. Item cōtra in/
uidiā: qꝛ ꝓ ſuis cru
cifixoribus orauit.
Vnde ep̄la ꝛ euan
geliū cōcordant: qꝛ
euāgeliū loquit de
bono paſtore: ſimi/
liter ep̄la dicit quō
xp̄s pro ouib⁹ ſuis
mortu⁹ eſt. Vnde
Petrus ap̄ls dicit
in verbis premiſſis
[Chriſt⁹ paſſus eſt
ꝓ nobis] Vin. i. pe
na mortꝫ eterne hu
mano generi debi/
tam exoluit ꝑ ſuaz
paſſionē[vobis re/
linquēs exemplū]
qđ ſemper attende
re ꝛ aſpicere debetꝫ
[vt ſequamini ve/
ſtigia ſeius] Vinc.
que fuerūt via hu/
militatꝫ patiētie et
obedientie ꝛ charitatꝫ vſq ad mortē[qui
pctm̄ nō fecit] Vin. imo nec facere potuit
qꝛ deus erat[nec inuentus eſt dolus i ore
eius]. i. in ſermōe eius: qꝛ veritas eſt[qui
cum malediceret[Gor. i. blaſphemaretur
in cruce pendens: quādo iudei dixerunt:
Vach qui deſtruis templū dei: ſi fili⁹ dei
es deſcende nunc de cruce: alios ſaluos fe
cit: ſeipm nō pōt ſaluū facere[nō maledi/
cebat]ſed orabat patrem ꝓ eis dicens: pa
ter ignoſce illis qꝛ neſciunt quid faciunt.
Lu. xxiij. [Cum pateret]. Vincē. mortis
ſupplicium in cruce[nō cōminabat] ſupple
crucifixoribꝫ ſuis per eternā penā vel tem
poralem ſed plus ſalutem eoꝝ ſitiebat di
cens: ſitio. Iohā. xix. [Tradebat autem]

id eſt tradi ſe permittebat ſponte ſ iudicā
ti ſe iniuſte] Ly. id eſt pilato qui iudeorū
fauore et ceſaris timore condēnauit eum
iniuſte ad mortē [qui peccata noſtra per/
tulit in corpore ſuo] Ly. ꝑ ipſis debita ſu/

illo tpe hortaꝛ nos idem medicus beatus
Petrus apl's di. [Obſecro vos tanq̄ ad
uenas ꝛ peregrinos] Ly. ſcꝫ a ciuitate ce/
leſti. Heb. xiij. Non habemus hic manē/
tem ciuitatē: ſed futurā inquirimus: ideo

ſtinendo [ſuper li/
gnum] crucis in q̄
affix⁹ erat. Et hoc
fecit ideo [vt pecca
tis mortui] id eſt a
peccatꝭ ſeparati [iu
ſticie viuamus] ſcꝫ
chriſto ieſu [cuius
liuore] id eſt paſſio
ne [ſanati ſumus]
a peccatoꝝ infirmi
tatibꝫ [eratis enim
aliquādo] id eſt an
te ꝯuerſionē [ſicut
oues errātes [Hor
ra. ſine paſtore [ſed
cōuerſi eſtis nunc]
ſcꝫ ſpūſācto coope/
rante [ad paſtorē]
id eſt ad chriſtuꝫ q̄
paſcit vos corpore
et ſanguine ſuo ſ et
epiſcopū animarū
veſtrarū] Ly. earū
ſaluti ſupintenden
do ꝛ eas a malo cu
ſtodiendo.

viuamus: cuius liuore ſanati e-
ſtis. Eratis eni ſicut oues erran
tes: ſed cōuerſi eſtis nunc ad pa
ſtorem et epiſcopum animarum
veſtrarum.

Dñica tertia poſt feſtum pa-
ſche. i. Petri. ij.

Obſecro vos tanq̄ adue
nas et peregrinos abſti-
nere vos a carnalib⁹ de-
ſiderijs: que militant aduerſus
animā. Conuerſationē veſtram
inter gentes habentes bonaꝫ vt
in eo ꝙ detractant de vobis tan
q̄ de malefactoribus: ex bonis
operibus vos cōſiderantes glo-
rificent deum in die viſitationis
Subiecti eſtote oī humane crea
ture ꝑpter deum: ſiue regi qua-
ſi precellenti: ſiue ducibus tan-
q̄ ab eo miſſis ad vindictā ma-

peregrini ſum⁹ [ab
ſtinere vos a carna
libuſ deſiderijs] .i.
ab his que carnis
ſunt ſicut opera gu
le: luxurie [que mi/
litāt aduerſus ani/
mam] reddētes eā
fetidā: imo morteꝫ
eternam inferunt.
Apl'us. Si ſm car
nem vixeritꝭ morie
mini. Roma. viij.
[cōuerſationem ve
ſtram inter gētes] .i.
inter viuentes gen
tiliter: qꝛ mlti chri/
ſtiani gentiliter vi
uunt: licet fideꝫ ha
beant: tñ nō opera
[habentes bonā]
nō ad ꝓpriā laudeꝫ
ſed ad laudem dei
ꝛ ꝓximi edificatio
nem [vt i eo qd de/
tractant de vobis]
Vinc. detractorie
loquunꝛ de vobis
[taq̄ de malefacto
ribus] ac ſi eſſetis

Obſecro vos
tanq̄ adue/
nas ꝛc. An/
te initiuꝫ illius epl'e ſcribit. s. Petrus di.
Qui aliquādo nō ꝑpl'us dei: nunc autem
ꝑpl'us dei: qui nō cōſecuti miſericordiam:
nunc autem miſericordiā cōſecuti. Tunc
ſtatim ſequiꝛ pñs epl'a [Obſecro vos ꝛc.
Sed ex quo modo eſt tempus maẏ aptū
medicinis corporalibꝫ: iſto modo habet ſe
eccleſia iſto tpe qd eſt aptū medicine ſpiri
tuali: que multo plus eſt ꝯſiderāda ꝛ que
renda q̄ medicina corporalis: qꝛ ſanitatē
eternā cōſeruat. Et oſtēdit nobis magnū
medicū animarū beatū Petrū cuius me/
dicinaꝫ ſi fuerimus imitati quā nobis in
epl'a hodierna ꝓponit eternaliter ſani eri/
mus: ꝛ ad iſtā medicinā ſumendā maxīe

malefactores [ex bonis operibꝫ] que faci/
tis [vos cōſiderantes] .i. diligēter intuen
tes [glorificent deū] omnis boni auctorē
[in die viſitatōis] .i. in die iudicij que erit
in futuro quādo viſitabunꝛ boni premio:
mali ſupplicio [ſubiecti eſtote omi huma
ne creature] .i. omni homini in ptāte con
ſtituto [ꝑpter deum] Vinc. .i. in cognitiōe
iſtius qīn omnis ptās ſit a deo [ſiue regi
quaſi precellēti] .i. qui eſt maior ꝛ ꝑcelles
alios in dignitate ꝛ ptāte [ſiue ducibꝫ] .i.
inferioribꝫ rectoribꝫ [tanq̄ ab eo] .i. a rege
[miſſis ad vindictā] .i. ad penā [malefa/
ctoꝝ: laudē vero bonoꝝ] .i. remuneratōis
glorie [Quia ſic eſt volūtas dei] ſcilicꝫ vt

lefactoꝝ laudez vero bonoꝝ qꝛ
ſic eſt volũtas dei vt benefaciē=
tes obmuteſcere faciatis impru
dentiũ hominũ ignorãtiã. Qua
ſi liberi ꝛ nõ quaſi velamen ha=
bentes malitie libertatē: ſed ſi=
cut ſerui dei. Omnes honorate:
fraternitatē diligite: deũ timete
regem honorificate: ſerui ſubdi
ti eſtote in omni timore dñis: nõ
tm̃ bonis ꝛ modeſtis: ſed etiã di
ſcolis. Hec eſt eniz gratia dei in
chriſto ieſu dño noſtro.

Dñica quarta poſt feſtum pa
ſche. Jacobi. i.

OMne datũ optimũ ꝛ om
ne donũ perfectũ deſur
ſum eſt deſcendens a pa
tre luminum apud quem nõ eſt
tranſmutatio: nec viciſſitudinis
obumbratio: volũtarie enim ge
nuit nos ꝟbo veritatis: vt ſimus
initiũ aliqđ creature eius. Sci=

ſta facietis [vt benefacientes]. i. bene con
uerſantes [obmuteſcere faciatꝫ]. ſ. ſubtra
hendo illis materiã loquendi ꝛ detrahen
di [imprudentiũ hominũ ignorantiã] qꝛ
ignorãtes bonitatē veſtrã detrahũt vobis
[quaſi liberi]. ſ. ex
amore nõ ex timo/
re ſeruiatis [ꝛ non
quaſi velamen ha/
bētes malicie liber
tatem] vt ſic liber/
tas eſſet vobis occa
ſio ꝛ excuſatio ma/
la in peccatis: vt. ſ.
tanto liberius pec/
cetis q̃to min⁹ iu/
go ſeruitutꝫ premi
mini [ſed ſicut ſer/
ui dei] ſitis humi/
liter ſeruiētes [om
nes honorate] vnũ
quēqꝫ ſm ſtatũ ſuũ
honore reuerentie:
[fraternitatē diligi
te]. i. fratribus affe
ctuoſaz corde ꝛ ore
ꝛ ope exhibete [de/
um timete]. ſ. timo
re filiali nõ ſeruili:
[regem honorifica
te] Ly. inq̃tum ge
rit perſonã dei [ſer
ui ſubditi]. i. obe/
diētes [eſtote in ti/
more]. i. in reueren
tia [dñis] ſup. vr̃is
[non tm̃ bonis]. i.
virtuoſis [ꝛ mode/
ſtis: ſed etiam diſcolis]. i. indiſciplinatis
[hec eſt eni gratia dei] Ly. i. res gratioſa
coram deo [in xp̄o ieſu dño noſtro.]

OMne datum optimũ ꝛ omne do
num ꝛc̃. Ante initiũ illi⁹ ep̄le ſcri/
bit. s. Jacobꝰ di. Pctm̃ cum con/
ſũmatũ fuerit generat mortē: nolite itaqꝫ
errare frēs mei dilectiſſimi. Sequit̃ ſta/
tim p̃ns ep̄la: in qua ſancta mater eccl̄ia
oſtendit per verba beati iacobi q᷑ medici
na ſpũalis nullibi querenda ſit niſi apud
deũ datorē eius a quo deſcendit: ꝛ hec me
dicina eſt optima: qꝛ ad optimã ꝛ eternaz
ſanitatē perducit vite eterne vbi eſt clara
viſio eterne trinitatis in qua om̄ia cogno
ſcunt̃. Unde dicit [Omne datũ optimũ]
qđ eſt bonũ meritoriũ faciēs hominē vite
eterne dignũ [ꝛ om
ne donũ perfectũ]
id eſt bonuz glorie
q̃ habito nil rema/
net imperfectũ [de
ſurſum eſt] Gor. a
deo nõ ab hoīe [de
ſcendēs a patre lu/
minũ] Uin. a quo
omnis homo illu/
minat̃ Joh. i. Erat
lux vera que illumi
nat oēm hoīem ve/
nientē in hunc mũ
dum [apud quem
non eſt tranſmuta/
tio] qꝛ oino imuta
bilis eſt. Malach.
iij. Et ego deus et
nõ muto: [nec viciſ
ſitudinis obumbra
tio] Uinc. i. obſcu/
ratio intelligentie
per ſucceſſiones co
gnitionũ ſicut fit ĩ
nobis: qꝛ ip̄e vna ꝛ
eadem ſententia ꝛ
cognitōe omnia in
telligit. Gor. nõ eñi
ſuccedunt in eo vi/
ciſſim bona ꝛ mala
quia ſola bona dat
mala autem culpe
nõ dat. Glo. interli. Ubi viciſſitudo ibi et
mala: ſed ipſe ſola bona dat [voluntarie]
id eſt gratis ſine meritis [genuit nos] fi/
lios gratie: q̇ prius eramus filij ire [ver/
bo veritatis]. i. euangelij chriſti qui veri/
tas eſt [vt ſimus initiũ aliqđ] id eſt caput
[creature eius] ſcꝫ principatũ habendo
in omnibꝰ creaturis eius inferioribꝰ recu
perando principatũ per gratiã: quem pri/
mi parentes perdiderũt per culpã [Sci/
tis]. i. ſcire debetis [fratres mei dilectiſſi
mi] ſcꝫ hoc q᷑ ſit omis homo velox ad au

diendū [ea que ſunt ſalutis] tardus autē ad loquendū].i.cauere ſe debet a multi/loquio: q2 ſapientie dicit. In multiloquio nō deerit petm̄ [ꝛ tardus ad iram] Lyra. Nam ira mentis oculū excecat. Latho. Ira ipedit animū: ne poſſit cernere verum [ira eni viri] Hor. id eſt fortis et deliberata: nō dicit ira pueri que cito tranſit [iuſticiā dei nō operat] Vincē. id eſt impedit execu/tionē iuſticie [ꝓpter quod abijcien/tes omnē imundi/ciam] Vinc. i. pec catū carnis [ꝛ abū dantiā malicie] id eſt omne petm̄ mor tale quod efficit ho minē malū [in mā/ſuetudine].i. omni tranquillitate ani/mi [ſuſcipite inſitū verbū] Ly. i. verbū fidei qd̄ mētib9 hu manis debet inſeri Guilhel. lugd. Si cut eni ramuſculuſ q̄ trunco agreſti in ſerit totum truncū operari facit ſm naturā ſuā ꝛ cum prius nō ferret niſi fruct9 agreſtes ſolis porcis vtiles: poſtea fert fructus hominib9 dele/ctabiles: ſic homo qui ante ſuſceptionem verbi dei inutilis erat faciens opera cum quib9 porci infernales paſcunt. poſt ſuſce ptionē verbi dei erit arbor ferens fructū gratū deo ꝛ hominib9 ꝛ angelis. [Nō po teſt ſaluare animas veſtras] Guilhel. lug. Verbū dei potens eſt ſaluare animas in preſenti ꝛ in futuro. In pſenti a morte cul pe. Unde pſ. cxviij. In corde meo abſcō/di eloquia tua vt nō peccem tibi. In futu ro vero a morte gehēne. Joh. viij. Amen amen dico vobis: ſi quis ſermonem me/um ſeruauerit mortem nō videbit in eter num.

tis frēs mei dilectiſſimi. Sit aūt omnis homo velox ad audiēdū tardus aūt ad loquendū ꝛ tar/dus ad iram. Ira eni viri iuſtici am dei non operat. Propter qd̄ abijcientes oēm imūdiciā ꝛ abū dantiā malicie: in manſuetudie ſuſcipite inſitū verbū qd̄ poteſt ſaluare animas veſtras.

Dn̄ica. v. poſt pacha. Jaco. j.

Eſtote factores v̄bi dei ꝛ nō auditores tantū fal lentes voſmetipōs: quia ſi quis auditor eſt verbi ꝛ nō fa ctor hic cōparabit viro conſide ranti vultum natiuitatis ſue in ſpeculo. Conſiderauit enim ſe ꝛ abijt ꝛ ſtatim oblitus eſt qualis fuerit. Qui autē pſpexerit in le/

Poſtilla.

Eſtote factores verbi dei ꝛ nō au ditores ꝛc̄. Ante initiū illius epi/ſtole ſcribit ſanctus Jacob9 dicēs Sit omnis homo velox ad audiendū: tar dus autē ad loquendū ꝛ tardus ad iram Tunc ſequit epl'a hodierna. [Eſtote factores verbi] ad ꝓficiēdū i bono: ne ceſſariū eſt autē au dire verbum dei: ſi cut in p̄cedenti dn̄i ca dictū eſt: ſed q̄a modicū valet audi re verbum dei: niſi opere cōpleat. ideo in preſenti epl'a ſan ctus Jacob9 nos in ſtruit vt quod nos audimus: per ope/ra compleamus di cens [Eſtote facto res verbi dei] Vin cen̄. id eſt ſm verbū dei opamini [ꝛ nō auditores tm̄] Glo ſa. animo ſolo ꝛ au ditu percipite ver/bum: ſed opere im/plete [fallētes voſ/metipōs] Gloſa or dina. ſi per ſolū au/ditum vos ſaluan/dos putatis [q2 ſi quis auditor eſt verbi ꝛ nō factor hic cōparabit viro conſideranti vultū natiuitat ſue in ſpeculo] Hor. quē habet a natiuitate vel a natura: ſcꝫ vultū corporalē in qua nat9 eſt [cōſiderauit eni ſe].i. imaginē ſuam [ꝛ abij] ſup. ad nego cia ſua: auertēdo ſe a ſpeculo [ꝛ ſtatim ob litus eſt qualis fuerit] ſup diſpoſitio vul/tus ſui. Hor. ꝓ tanto ponit hic hec ſimili/tudo: q2 ſicut nihil ꝓdeſt homini in ſpecu lo vidiſſe maculā ſui vultus ſi illā nō ab/ſtergit: ſic homini nihil ꝓdeſt audire ver/bum predicatōis: niſi illud impleat opere Nota verbū predicatōis eſt ſicut ſpeculū in q̄ cognoſcit homo defectus ſuos [Qui autem perſpexerit in lege perfecte liberta tis] id eſt in lege euāgelica que dicit lex

ge ꝓfecte libertatis ⁊ ꝑmanſerit in ea non auditoꝛ obliuioſus factus: ſed factoꝛ operis: hic btũs in facto ſuo erit. Si quis aũt putat ſe religioſum eſſe: non refrenans linguã ſed ſeducẽs coꝛ ſuũ huius vana eſt religio. Religio munda ⁊ ĩmaculata apud deũ ⁊ patreꝫ hec eſt: viſitare pupillos ⁊ viduas in tribulatõe earum: ⁊ ĩmaculatum ſe cuſtodire ab hoc ſeculo.

Dñica rogationũ. Jaco. vlti.

Confitemini alterutrum pctã veſtra ⁊ oꝛate ꝓ inuicem vt ſaluemi. Multum eñi valet depcatio iuſti aſſidua. Helyas homo erat ſimilis nobis paſſibilis: ⁊ oꝛatõe oꝛauit vt nõ plueret ſuꝑ terrã ⁊ non pluit annos tres et menſes ſex. Et rurſum oꝛauit ⁊ celum dedit pluuiã ⁊ terra dedit fructũ ſuũ.

libertatis: qꝛ reſtituit] libertati: a culpa in pñti per gratiã iuſtificatõis: ⁊ a miſeria in futuro per gloꝛiã imoꝛtalitatis [⁊ ꝑmanſerit in ea] ſ̃m eam viuendo [non auditoꝛ obliuioſus factus ſed factoꝛ operis]. ſ. implendo qđ docet euangeliũ [hic beatus in facto ſuo] ex opere ſuo [erit. Si quis auteꝫ putat ſe religioſuꝫ eſſe] Lyra. ſ. verũ ⁊ ꝓfectuꝫ chꝛiſtianũ eſſe [nõ refrenans linguaꝫ ſuã] Clin. a verbis impudicitie: detractiõis: maledictõis blaſphemie ⁊ mendacij [ſed ſeducẽs coꝛ ſuũ] i. ħ ꝙ putat ſe hoc eſſe in coꝛde qđ nõ eſt in re [huius vana ẽ religio] nihil habens in ſe veritatis [religio] Goꝛ. xp̃iana [munda] ſcꝫ in coꝛdis intentione [⁊ imaculata] in operis executõe [apud deum ⁊ pr̃eꝫ] ſcꝫ accepta [hec eſt viſitare pupillos] coꝛpoꝛaliter in ꝯſolatõe verboꝝ ⁊ erogatõe munerꝫ ⁊ ꝓtectõe maloꝝ [⁊ viduas in tribulatione earũ] ſcꝫ tam coꝛpoꝛali ꝗ̃ ſpirituali [⁊ ĩmaculatũ ſe cuſtodire ab hoc ſeculo] inquinato. Ly. ſenſus eſt ꝙ religio chꝛiſtiana eſt exercere ſe in operibꝫ miſericoꝛdie erga ꝓximum ⁊ in operibꝫ mũdicie erga ſeipm̃.

Confitemini alterutrũ pctã ve. ⁊c̃ Ante initiũ illius ep̃le ſcribit ſanctus Jacobꝫ di. Infirmat᷑ quis in vobis inducat p̃ſbyteros eccleſie et oꝛent ſuper eum: vngentes eum oleo in nomĩe dñi: ⁊ oꝛatio fidei ſaluabit infirmũ ⁊ alleuiabit eũ dñs: ⁊ ſi in peccatis ſit dimittentur ei. Tunc ſequit᷑ ep̃la preſens [Confitemini alterutrũ pctã veſtra] nõ aliena [⁊ oꝛate ꝓ inuicem] Ly. nam confeſſoꝛ tenet᷑ oꝛare ꝓ cõfitente: ⁊ ecõuerſo [vt ſaluemini] qꝛ petendũ eſt quod pertinet ad ſalutẽ [multũ ei valet depcatio iuſti aſſidua] Goꝛ. nõ peccatoꝛis: qꝛ pctõꝛes nõ ſunt digni vt exaudiant᷑. Joh. ix. Scimus quoniã pctõꝛes deus non exaudit [Helyas erat homo ſimilis nobis paſſibilis]. i. fragilis: nã timoꝛe moꝛtis fugit a facie hieſabelis. iij. Reg. xix qꝛ nõdum in paradiſum fuit tranſlatus [et oꝛatiõe] ſcꝫ vna [oꝛauit] coꝛde ⁊ oꝛe [vt nõ plueret ſuper terram] ſcilꝫ iſrael ſpecialiter [⁊ nõ pluit ãnos tres et menſes ſex] Ly. nam ꝓpter maliciã regꝫ Achab fuit illa plaga iducta ad domandũ ipſius ſuperbiam et idolatrie duriciã [rurſuꝫ oꝛauit] Glo. poſtꝗ̃ per tanti tempoꝛis media coꝛ regis et ꝑpl'i ad penitentiã inflexũ vidit: tunc rurſum oꝛauit ſemel et celum dedit pluuiã ⁊ terra dedit fructum ſuum: ſi ergo helyas vna oꝛatõe tanta impetrauit: quid ergo multi fideles multis oꝛationibꝫ impetrare nõ valent [Fratres mei ſi quis autẽ ex vobis errauerit a veritate] Ly. fidei vel moꝝ [⁊ cõuerterit quis eum] Lyra. i. ad viam veritatis reduxerit [ſcire debet quoniã ꝗ cõuerti fecerit peccatoꝛem ab erroꝛe vie ſue] Goꝛ. id eſt vite Nam vita noſtra eſt quedã via aut in infernuꝫ: ſi eſt mala: aut in paradiſum ſi eſt

Frēs mei ſi q̄s ex vobis errauerit a veritate ⁊ conuerterit quis eum: ſcire debet q̄m qui cōuerti fecerit peccatorem ab errore vie ſue ſaluabit animā eius a morte ⁊ operit multitudinē pctōꝝ.

In die aſcēſionis dn̄i. Act. i.

Primū quidē ſermonē feci de omnibꝰ o Teophile que cepit ieſus facere ⁊ docere vſq̄ in diem qua precipiens apoſtolis per ſpiritūſanctum quos elegit aſſumptus eſt. Quibus ⁊ prebuit ſeipm̄ viuum poſt paſſionē ſuam in multis argumētis per dies quadraginta apparens eis ⁊ loquēs de regno dei. Et cōueſcēs precepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt ſed expectarent ꝓmiſſionem patris quam audiſtis inquit per os meum: quia Johānes quidem baptizauit aqua: vos autē baptizabimini ſpiritu ſctō: nō poſt mul-

bona [ſaluabit animā eius a morte [Gorra. eterna. Si magne mercedis eſt a morte eripere corpus: cito moriturū: quāti meriti eſt a morte liberare animam in celeſti patria ſine fine victurā [⁊ operit multitudinem pctōꝝ [ab aſpectu eterni iudicis ad ea punienda.

¶ Poſtilla.

Primū quidem ſmonem feci de oibꝫ ⁊c. Notandū ꝙ chriſtus dn̄s noſter aſcendere volens: p̄mo diſcipulis ſuis apparuit et eos de incredulitate eoꝝ redarguit ⁊ cum eis comedit: ⁊ eos extra ciuitatem in montē exire precepit: vbi eum viderunt aſcēdere poſt quadragita dies a reſurrectōe computando: ſicut manifeſte habetꝛ in epl̄a: et etiam in euangelio hodierne feſtiuitatis. Unde dicit ſāctus Lucas in epiſtola p̄ſenti que habetꝛ in principio actuum apoſtoloꝝ. [Primū quidē ſermonem feci] ſcꝫ in euāgelio quod ego ſcripſi [de omībꝫ] Ly. nō dicit omnia: qꝛ omnia facta chriſti nō poſſunt per ſingula ſcribi: ſm̄ qd̄ dicitꝛ Joh. vlti. Sunt autē ⁊ alia multa que fecit Jeſus que ſi ſcribantur ꝑ ſingula: nec ipm̄ arbitror mundū capere eos qui ſcribendi ſunt libros. Sed notanter dicit [de omnibꝫ] quia de pertinētibꝫ ad chriſti cōceptionem: natiuitatē: vitam ⁊ mortem: reſurrectionem ⁊ aſcenſionē aliqua ſcripſit. [O Teophile] hic erat quidā epiſcopus aſie cui ſcripſit euangelium: ⁊ eidem ſcripſit hunc librum: ſcꝫ actus apoſtoloꝝ: de quo libro p̄ſens epiſtola ſumpta eſt [que cepit ieſus facere ⁊ docere] Ly. bene enim docere et male viuere nihil aliud eſt q̄ꝫ ſe ſua voce damnare [vſq̄ in diem] ſcilicet aſcenſiōis ſue [qua precipiens apoſtolis per ſpiritūſanctum] Lyra. ꝙ predicarent euangelium per vniuerſum orbē [quos elegit] pre ceteris ad hoc officium apoſtolatus [aſſūptus eſt] de terra ad celum in ſua humanitate [Quibus ⁊ prebuit ſeipm̄ viuū poſt paſſionem ſuam in multis argumentis] quia comedit cum eis: ⁊ palpabilem prebuit ſe eis: et ſic de alijs argumentis [per dies quadraginta apparens eis] quod ſic non eſt intelligendum ꝙ in illis quadraginta diebꝫ continue fuerit cum eis ſed in illo temris ſpacio frequenter ſcilicꝫ eis apparuit [et loquens de regno dei] id eſt de beatitudine celeſti [et conueſcens] id eſt comedens cum apoſtolis apparuit eis recūbentibus in die aſcenſionis: vt patet in euangelio hodierno [precepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt] Lyra. donec per ſpiritūſanctū redderentur apti ad publicandum euangelium [ſed expectarent promiſſionē patris: quā audiſtis inquit per os meum] Johānis. xiiij. Paraclitus autem ſpiritus quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia: ſcilicet neceſſaria vobis ⁊ alijs ad ſalutem [quia

tos hos dies. Igitꝰ qui conuene
rant interrogabāt eum dicentes
dn̄e ſi in tp̄e hoc reſtitues regnū
iſrael? Dixit autē eis: Nō eſt ve
ſtrum noſſe tp̄a ꝛ momenta: que
pater poſuit in ſua poteſtate.
Sed accipietis virtutē ſuperue
nientis ſpirituſſancti in vos. Et
eritis mihi teſtes in hieruſalē et
in om̄i iudea ꝛ ſamaria ꝛ vſqꝫ ad
vltimū terre. Et cum hec dixiſ-
ſet vidētibus illis eleuatus eſt ꝛ
nubes ſuſcepit eū ab oculis eo-
rum. Cūqꝫ intuerentꝰ in celū eun
tem illuꝫ: ecce duo viri aſtiterūt
iuxta illos in veſtibus albis: qui
ꝛ dixerūt: Viri galilei quid ſta
tis aſpiciētes in celū. Hic ieſus
qui aſſumptus eſt a vobis in ce-
lum: ſic veniet quēadmodū vi-
diſtis eum euntē in celū.

Dn̄ica infra octauas aſcenſio
nis. j. Petri. iiij.

Eſtote prudentes ꝛ vigi
late in orationibꝰ. Ante

iohānes quidem baptizauit aqua] Lyra
ſolum. Nam eius baptiſmus gratiā non
cōferebat [vos autē baptizabimini ſpiri-
tuſancto] hoc enī intelligendū eſt de rece-
ptione ſpūſſancti in ſigno viſibili [nō poſt
multos hos dies]
id eſt in diebꝰ pen-
thecoſtes [igitꝰ qui
cōuenerant] Gloſa
ordi. id eſt p̄ſentes
aderāt [interroga-
bant eum dicentes
Dn̄e ſi ī tp̄e hoc re
ſtitues regnū iſra-
el] Sciēdū ſm̄ Ni
co. de ly. q̄ multi de
diſcipulis chriſti d̄
regno eius adhuc
carnalitꝰ ſentiebant
vtpote nondū rece
pta ſpūſſancti gra-
tia: eſtimātes ip̄m
tp̄aliter regnaturū
ꝓpter qđ filij zebe-
dei petierūt q̄ vnuſ
ad dexteram: alius
ad ſiniſtrā eius ſe-
derēt. Et credebāt
regnū tp̄ale qđ ab-
latuꝫ erat a iudeis
per Romanos: ſta-
tim reſtituēdū ideo
queſierunt. Dn̄e ſi
in tp̄e hoc reſtitueſ
regnū iſrael. Et q̄-
niaꝫ hec queſtio e-
rat ſtulta: ideo re-
pulitꝰ eaꝫ. Unde ſe
quitꝰ [dixitꝰ autē eis
non eſt veſtrū noſſe
temp̄a vel momen
ta que poſuit pater in ſua poteſtate] q. d.
non pertinet ad vos hoc ſcire vel querere
[ſed accipietis virtutē ſuperuenietis ſpi-
rituſſancti in vos] id cōſtanter ꝛ efficaci-
ter euangeliū p̄dicandū per orbem vni-
uerſuꝫ [ꝛ eritis mihi teſtes] Glo. ordina.
reſurrectōis mee verboꝝ exemploꝝ ſignis
[in hierl'm ꝛ omni iudea ꝛ ſamaria ꝛ vſqꝫ
ad vltimū terre. Et cum hec dixiſſet vidē

tibus illis eleuatus eſt] de terra ad celuꝫ
[et nubes ſuſcepit eum ab oculis eorum.
Cumqꝫ intuerentꝰ in celum euntē illū] am
mirantes aſcenſionē tam glorioſam [ecce
duo viri]. i. duo angeli in ſpecie virorum
[aſtiterūt iuxta il-
los: in veſtibus al-
bis] ad deſignādū
ſolēnitatē aſcenſio
nis huius ſm̄ Gre
go. [qui ꝛ dixerunt
viri galilei] natio-
ne. Eſt eni galilea
quedā pars iudee
de qua erāt apoſto
li ſaltem ꝓ maiori
parte [quid ſtatis
aſpiciētes in celū]
q. d. Non puretꝫ q̄
ille amplius habi-
tet vobiſcum ſicut
ante fecit: videbitꝫ
tamen eum in fine
mundi venientem
ad iudiciū: ideo ſe-
quitꝰ [hic ieſus qui
aſſumptus eſt a vo
bis in celum ſic ve-
niet quēadmoduꝫ
vidiſtis eum euntē
in celuꝫ]. i. ſicut a-
ſcēdit in forma hu
manitatis. Glo. ſic
ad iudicanduꝫ ve-
niet.

Eſtote pru
dentes ꝛ vi
gilate in o-
rationibꝰ ꝛc̄. Ante
initiū illius epiſto-
le ſcribit ſanctꝰ Pe
trus ap̄l'us dicens: Et reddent ratione ei
qui paratus eſt iudicare viuos et mortu-
os. Tunc ſequitꝰ preſens ep̄l'a in qua bea-
tus Petrus hortatur nos ad virtutes que
nos aptos faciunt ad recipiendū ſpiritū-
ſanctū dicens [Eſtote prudentes] Horta
ſcꝫ futura preuidētes. Unde Deut. xxxij.
Utinā ſaperent ꝛ intelligerent ac nouiſſi
ma p̄uiderent [et vigilate in orationibꝰ]

omnia autē mutuā in vobiſmet-
ipſis charitatē continuā haben-
tes: qꝛ charitas operit multitu-
dinem peccatoꝝ. Hoſpitales in
uicem ſine murmuratiōe: vnuſ-
quiſq; ſicut accepit gratiam in
alterutrū illam adminiſtrātes ſi
cut boni diſpenſatores multifor
mis gratie dei Si quis loquitur
quaſi ſermones dei. Si quis mi
niſtrat tanq̄ ex virtute quā am-
miniſtrat deus in omnib⁹ hono-
rificetur deus per ieſum chriſtū
dn̄m noſtrum.

In die penthecoſtes. Act. ij.

IN diebus illis: dum cō-
plerent̄ dies pentheco-
ſtes erant oēs diſcipu
li pariter in eodem loco. Et fa-
ctus eſt repēte de celo ſon⁹ tanq̄

Gloſa. Ne animus aliud cogitet q̄ id qđ
precat̄. Nam iſto ſacro tpe deuotioi ꝛ ora
tioni vacare debemus ꝛ hoc exemplo ma
rie matris chriſti ꝛ diſcipuloꝝ: legit̄ enim
qꝫ tpe medio inter aſcenſionē chriſti ꝛ miſ
ſionem ſpiritusſan
cti fuerūt cum ſan/
ctis mulierib⁹ in o/
ratōe expecātes ſpi
ritūſanctū eis pro/
miſſuꝫ. Vn̄ Act. i.
dicit̄. Hi omnes e/
rant vnanimit̄ cuꝫ
mulierib⁹ in oratio
ne ꝛ Maria matre
ieſu ꝛ fratrib⁹ ſuis.
Exēplo ergo illoꝝ
debent fideles eſſe
in tpe iſto in prepa
ratōe ꝛ expectatōe
ſpiritusſancti inten
ti: preparatis enim
debito modo dabi
tur ſpiritusſanctus
ad id quod indige
būt. i. Corinth. xij.
Vnicuiq; dat̄ ma/
nifeſtatio ſpiritus
ad vtilitatē [Ante
omnia autē mutu/
am i vobiſmetipis
charitatē cōtinuaꝫ
habentes] qꝛ chari
tas excellentior eſt
ceteris virtutib⁹: qꝛ cetere virtutes ſine ea
nihil valent ad meritū [qꝛ charitas ope/
rit multitudinē pctōꝝ] Hor. ne appareāt
ad puniendū [hoſpitales inuicē] .i. ſuſce/
ptores hoſpitū [ſine murmuratōe] ſed hy
lariter hoc facite [vnuſquiſq;] ſiue ſit de
maiorib⁹ ſiue de mediocrib⁹ ſiue de mino
ribus [ſicut accepit gratiā] Hor. i. quodli
bet donū gratuitū [in alterutrū illam am
miniſtrantes] alijs cōmunicantes gratis
ꝛ benigne: ſicut membra in vno corpore ſi
bi inuicem ſeruiūt. Oculus eni videt toti
corpori: ꝛ pes portat totum corpus [ſicut
boni diſpenſatores multiformis gr̄e dei]
Vincen. i. multiformiū donoꝝ gratuitoꝝ
a deo collatoꝝ: qꝛ non debet eſſe diſpenſa/
tor parcus vbi paterfamilias eſt largus.
[Si quis loquit̄] Ly. exhortatōis verba
[quaſi ſermones dei] .i. totum bonū attri
buat deo ꝛ nō ſibiipi [Si quis miniſtrat]
egentib⁹ bona tempalia [tanq̄ ex virtute
quam adminiſtrat
deus] id ē attribu/
at deo qui dedit ſi/
bi volūtatem et fa/
cultatem hoc faciē
di [vt in oībus]
verbis ꝛ factis ve/
ſtrꝭ [honorificetur
deus] id eſt totum
fiat ad honorē dei:
[per ieſum chriſtū
dn̄m noſtrum] qui
eſt mediator dei et
hominū.

IN dieb⁹ il/
lis: dum cō
plerent̄ di/
es ꝛc. Ante initiuꝫ
illi⁹ epl'e ſcribit ſan
ctus Lucas. qꝫ poſt
aſcēſionē chriſti vn
decim apl'i congre
gati ſtatuerunt du
os viros. ſ. Joſeph
qui cognominatus
eſt iuſtus ꝛ mathiā
ꝛ orantes dixerunt
Tu dn̄e qui noſti
corda omniū: oſten
de quē elegeris vnū ex his duob⁹ accipe/
re locū miniſterij huius ꝛ apoſtolatus de
quo p̄uaricat⁹ eſt iudas vt abiret in locuꝫ
ſuū: ꝛ dederūt ſortes eis: ꝛ cecidit ſors ſu/
per mathiā: ꝛ annumeratus eſt cum vnde
cim apl'is. Et ſtatim ſequit̄ epl'a preſens.
[Dum cōplerent̄ dies penthecoſtes] ho/
die celebrat ſancta mater eccl'ia ſolēnita/
tem ſpūſancti in qua xp̄s ſe oſtendit eſſe
deū. Nam prius oſtēderat ſe eſſe dn̄m ter
re, ꝛ eoꝝ que in terra ſunt: infirmos ſanan
do: mortuos reſuſcitādo: oſtēderat ſe etiā
dn̄m maris ꝛ eoꝝ que i mari ſunt cum ſu
per mare ambulauit ꝛ mare ſolidū ſe ei p̄/
buit. Et cum ſtaterem in ore piſcis predi
xit inueniendū. Oſtēderat etiā ſe dn̄m in

aduenietis ſpūs vehemētis ꝛ re
pleuit totam domū vbi erant ſe
dentes. Et apparuerūt illis diſp
tite lingue tanqꝫ ignis: ſeditqꝫ ſu
pra ſingulos eoꝝ. Et repleti ſūt
omnes ſpirituſctō ꝛ ceperunt lo
qui varijs linguis: ꝓut ſpiritus
ſanctus dabat eloqͥ illis. Erant
aūt in hierl'm habitātes iudei vi
ri religioſi ex oī natiōe que ſub
celo eſt. Facta autē hac voce cō
uenit multitudo ꝛ mente cōfuſa
eſt: qm̄ audiebat vnuſquiſqꝫ lin

ferni ꝛ eoꝝ que in inferno ſunt qn̄ cōtriuit
portas inferni ꝛ omnes animas de limbo
inferni eduxit. Oſtenderat etiam ſe dn̄m
aeris ꝛ eoꝝ que in aere ſunt. Et etiā dn̄m
celi ꝛ eoꝝ que in celo ſunt: cum in die aſcē
ſionis ꝓpria virtu/
te aſcendit per ae/
ra: ꝛ nube lucida ſi
bi obſequente: aſſū
ptus eſt in celum.
Oſtenſo ergo ꝙ e/
rat dn̄s omniū: ho/
die oſtendit ſe verū
deū: qn̄ ſpm̄ſctm̄ qͥ
deus eſt miſit apo/
ſtolis: hodie eni rex
noſter ieſus chriſtꝰ
duodecim ꝑncipes
facit: aſſocians eis
ſeptuagitaduos mi
lites. Pricipes fue
rūt duodecim apl'i
Septuagintaduo
milites fuerunt ſe/
ptuagitaduo diſci
puli chriſti: quos hodie adeo roborauit ꝙ
per eos totū mundū ſibi ſubiugauit. Vn̄
Bern̄. Licet magna ꝛ diuina fuerint pla/
ne miracula que deus geſſit in terris: hoc
tn̄ bonū ſuper om̄ia alia emicuit ꝙ in pau
cis ſimplicibꝫ totū mundū ꝛ omnē ſapien
tie altitudinē ſibi ſubiugauit. Vn̄ hic di
cit. [Dum cōplerent dies penthecoſtes]
Ly. a paſcha cōputando: quinquageſima
nanqꝫ dies a paſchate in quo iudei come
debāt agnū paſchalē celebris erat in vete
ri teſta. apud iudeos in memoriā benefi/
cij legis date: que fuit data in mōte ſynai
qͥnquageſima die a principio egreſſionis
de egypto: vt habet Exo. xix. Et ideo con
uenienter illa die infuſum eſt apl'is ſpūſ/
ſancti donū: per qđ lex euangelica impreſ
ſa fuit ꝛ firmiter radicata in cordibꝫ eorū
[erant autē diſcipuli pariter ī eodē loco]
id eſt in cenaculo grandi ſtrato vbi prius
xp̄s cum eis cenā fecit: ꝛ nō ſolū apl'i: ſed
etiā alij fideles ꝛ mulieres pariter in eodē
loco: ꝛ ipis ſic cōgregatis inſimul corde ꝛ
animo [factus eſt repente de celo] Vinc.
id eſt de aere [ſonus tanqꝫ aduenientis ſpi
ritus vehemētis] Ly. i. venti vel tonitrui
nō tn̄ apl'i ꝛ alij cum eis exiſtentes fuerūt
territi deo hoc faciēte ſignū qđ dabat eis
ſpūſſctūs qͥ eſt ꝯſolator cordiū [ꝛ repleuit
totā domū] inſolita claritate [vbi erant ſe
dētes] .i. manētes
[ꝛ apparuerūt illis]
viſibilit' oculis cor
poralibꝫ [diſpertite
lingue] .i. diuiſe lin
gue [tāqꝫ ignis] .i.
hn̄tes colorē ignis
ad deſignandū ſi/
gno viſibili exteriꝰ
inuiſibilem gratiā
ſpūſſcti receptā in/
terius: ꝑ quā eſſent
feruidi ī amore dei
ꝛ eloqͥntes oibꝫ lin
guis ad publicatō
nem euāgelij [ſedit
qꝫ ſuꝑ ſingulos eo/
rū] i. ſuꝑ quēlibet
diſcipulorū inſedit
vnus radius igneꝰ
hn̄s figurā linguaꝝ [ꝛ repleti ſunt om̄es
ſpūſctō] Vin. ſic ꝙ corda eoꝝ penitus illu
ſtrata ſunt gr̄a ſpūſſcti: ſic ꝙ hodierna die
diſcipuli receperūt ſpm̄ſctm̄ in maiori co/
pia qꝫ ꝑus habuerūt: qꝛ nō ſolū receperūt
ad ſufficientiā: ſed etiā ad redūdantiā: qꝛ
ſanctitas quā ſpūſſctūs in apl'is opatꝰ eſt
redūdabat in totā eccleſiā. Vn̄ ſequit' [et
ceperunt loqͥ varijs linguis: ꝓut ſpūſſctūs
dabat eloqͥ illis] Hoc. apl'i nō ſolū loque/
bant' ꝛ intelligebāt oia ideomata: ſed ipis
loquētibꝫ in vno idiomate qđcūqꝫ eſſet il
lud oēs audiētes cuiuſcūqꝫ eſſent diuerſo/
rū idiomatū intelligebat qͥlibet idioma ꝓ
priū: diuina virtute hoc faciēte: ſicut eni ꝑ
rebellionē ad deū diuiſe ſūt lingue: vt p̄ꝫ
Gen̄. xi. ita ꝑ infuſionē ſpūſſcti ſunt vnite
[erant aūt in hierl'm] Vin. que erat ciui/
tas metropolis ī iudea [habitātes iudei
viri religioſi] Ly. in cultu diuino deuoti
ꝓpter hoc templū viſitabāt: ꝛ ibi ſacrificia
offerebāt [ex oī natiōe que ſub celo eſt] qꝛ
iudei erāt diſpſi in oēs natōes: ꝛ aliqͥ eoꝝ
magis deuoti ꝓpter reuerentiā templi ve/
niebāt aliqn̄ in hierl'm: maxime in ſolēni/

tatib⁹ magnis quaꝝ vna erat ſolennitas
pēthecoſtes [facta aūt hac voce] Vinč.i.
poſtꝗ̄ talis ſonus in aere vehemēter inſo
nuit [ꝯuenit mľtitudo] ſup. ciuitatū ꝛ ꝓui
ciaꝝ circūiacētiū [ꝛ mēte ꝯfuſa eſt] Ly.i.

Luč. in eo. c. ꝙ ſanctus Petr⁹ dixit iudeis
de ieſu xp̄o. Qui ꝑtranſiuit benefaciendo
ꝛ ſanādo oēs oppſſos a diabolo: ꝛ nos te/
ſtes ſumus omniū que fecit in regione iu
deoꝝ ꝛ hierľm quē occiderūt ſuſpēdentes
in ligno. Hunc de/

ſtupefacta ſeu ad/
mirata [qm̄ audie/
bat vnuſquiſꝗ lin
gua ſua illos loq̄n
tes] Ly. q: nūꝗ̄ fu
it auditū vel viſum
tale miraculū [ſtu/
pebant aūt om̄es ꝛ
mirabanť dicētes.
Nōne ecce oēs iſti
qui loquunť galilei
ſunt] Vin. q. d. vti
ꝗ [ꝛ quō nos audi
uim⁹ vnuſq̄ſꝗ lin/
guā ſuā]. i. ꝓpriam
[in qua nati ſum⁹]
Vin. q. d. vtiꝗ mi
rabile eſt vel ſupna
turalit. Ex iſto ſu/
miť hic ꝙ primitiui
xp̄iani fuerunt ga/
lilei [parthi et me/
di] Ly. hic noiānť
habitatores diuer/
ſaꝝ regionū in qui
bus ſūt diuerſa idi
omata [et elamite
et qui habitāt me
ſopotamiā] Gloſa
ordi. eſt regio que
duob⁹ ambiť flumi
nib⁹ tigri ꝛ eufrate
[iudeam ꝛ capado
ciā ponthū ꝛ aſiaꝫ]
ſcꝫ minorem [phri

gua ſua illos loquentes. Stupe
bant autē oēs ꝛ mirabanť dicen
tes: Nōne ecce oēs iſti q̄ loquū
tur galilei ſunt? Et quō nos au
diuimus vnuſq̄ſꝗ linguā nr̄am
in qua nati ſum⁹. Parthi ꝛ Me=
di ꝛ Elamite: ꝛ q̄ habitāt Meſo
potamiā Judeam ꝛ Capadociā
Pōthū ꝛ Aſiā Phrigiā Pāphi
liā Egyptū ꝛ partes Libie que
eſt circa cyrenen et aduene Ro=
mani Judei ꝗ̄ ꝛ Proſeliti: Cre
tes ꝛ arabes: audiuim⁹ eos loq̄n
tes nr̄is linguis magnalia dei.

Feria. ij. penthecoſt. Actu. x.

In dieb⁹ illis: aperiēs pe
trus os ſuuꝫ dixit: Viri
pr̄es ꝛ fratres nobis p̄ce
pit dn̄s p̄dicare ꝑplo ꝛ teſtificari
q: ipſe eſt q̄ cōſtitutus eſt a deo
iudex viuoꝝ et mortuoꝝ. Huic
oēs ꝓphete teſtimoniū ꝑhibent
remiſſionē pctōꝝ accipere ꝑ no=
men eius omnes qui credunt in
eum. Adhuc loquēte petro ver

us ſuſcitauit tertia
die ꝛ dedit euꝫ ma/
nifeſtū fieri nō om̄i
ꝑplo: ſed teſtib⁹ p̄oꝛ
dinatꝭ a deo nobis
q̄ mādūcauimus ꝛ
bibimus cum illo
poſtꝗ̄ reſurrexit a
mortuiſ. Et tūc ſta
tim ſequiť epľa ho
dierna [In dieb⁹ il
lis: apiens petr⁹ os
ſuū dixit: Viri pr̄eſ
ꝛ fratres nobis]. ſ.
q̄ mādūcauimus ꝛ
bibim⁹ cū illo poſt
reſurrectionē ſuaꝫ
[p̄cepit dn̄s p̄dica
re ꝑplo ꝛ teſtificari
q: ipe eſt q̄ ꝯſtitut⁹
eſt a deo]. ſ. pr̄e [iu
dex viuoꝝ ꝛ mortu
orū] Ly. i. q̄ viuunt
vita gr̄e. ſ. iuſtoꝝ et
etiā iniquoꝝ q̄ mor
tui ſunt morte cul/
pe [Huic oēs ꝓphe
te teſtimoniū ꝑhi/
bēt]. q. d. Nos ſoli
nō ſumus teſtes e/
ius ſed etiā omnes
ꝓphete antiqui di/
uinitus inſpirati q̄
de eo ſcripſerunt et

giam ꝛ pamphiliā: egyptū ꝛ partes libie
que eſt circa cirenen: ꝛ aduene romani]. i.
peregrināntes romani [iudei quoꝗ] id eſt
illi de tribu iuda [ꝛ proſeliti: cretes ꝛ ara/
bes] Ly. i. cōuerſi de gētilitate ad iudaiſ/
mum [audiuim⁹ eos]. ſ. apľos [loquētes
nr̄is linguis]. i. nr̄is idiomatib⁹ [magna/
lia dei]. i. mirabilia dicta vel facta dei.
In dieb⁹ illis: aperiens petrus ꝛč.
Ante initiuꝫ illius epľe ſcribit. s.

predixerūt [remiſſionē peccatoꝝ accipere
per nomen eius] vt patꝫ Johel. ij. Dis q̄
inuocauerit nomen dn̄i ſaluus erit [om̄es
qui credūt in eum] tam iudei ꝗ̄ gentiles
Adhuc petro loquente verba hec: cecidit
ſp̄uſſanctus ſuper omnes qui audiebant
verbū] ſcilicet ſup Corneliū ꝛ ſuper om/
nes qui cum eo cōgregati erant in ſigno
viſibili ſciliꝫ igneis linguis [ꝛ obſtupue
runt ex circūciſione fideles qui venerant

cum petro: q᷑ in natões].i.in gentes [gratia ſpũſſancti effuſa eſt] admirãtes ꝙ tanta gratia dareꝶ gentib⁊ ſicut ⁊ iudeis nutritis in lege ⁊ ꝓphetis [audiebãt enim illos loquẽtes lingnis] ſcꝫ varijs [⁊ magnificantes deũ. Tũc reſpõdit petrus] ſcꝫ illis qui cum eo venerant admirãtib⁊ [nunq̇d aqua quiſ ꝓhibere põt vt nõ baptizenꝶ hi q̇ ſpm̃ ſanctũ acceperũt ſicut ⁊ nos] q.d. non ex quo ſpũſſanctus non diſtinxit inter nos ⁊ ĩpos [⁊ iuſſit eos baptizari] ſ.a ſocijs ſuis [in noĩe dñi noſtri ieſu chriſti] in hac enim forma dabaꝶ baptiſmus in ꝑmitiua eccleſia.

quens donũ ſpũſſancti dare in ſigno viſibili: hoc enĩ ꝑtinebat ad apl̃os vnde eſt ꝙ ſoli epĩ in nouo teſtamẽto q̇ ſunt ſucceſſores aplõꝝ manus imponũt ꝓpter qḋ philippus ſignificauit aplĩs vt aliq̇ eoꝝ venirent in ſamariã ⁊ ut ſupplerent illud qḋ ad ei⁹ officiũ nõ ſpectabat. Et hoc eſt qḋ hic diciꝶ [Cum audiſſent aplĩ qui erant hieroſolymiſ q᷑ recepiſſet ſamaria verbũ dei miſerunt ad ĩpos petrũ ⁊ iohem] Glo.ord. qui erãt colũne [q̇ cum veniſſẽt orauerunt ꝓ ĩpis vt acciperent ſpm̃ſctm̃: nõdum enĩ in quenq̄ꝫ illoꝝ venerat] Ly. ſigno ſenſibili: venerat tñ in eos viſibiliter: ſic ⁊ modo ĩ baptizatos [ſed baptizati tm̃ erant in noĩe dñi ieſu: tũc imponebãt manus ſuper illos ⁊ accipiebant ſpm̃ſctm̃].

ba hec cecidit ſpũſſctũs ſuꝑ oẽs qui audiebant verbũ. Et obſtupuerunt ex circũciſione fideles qui venerant cum petro: q᷑ ⁊ in natiões gratia ſpũſſancti effuſa eſt: audiebãt enĩ illos loquẽtes lĩguis ⁊ magnificãtes deũ. Tũc rñdit petrus. Nunq̇d aquã q̇s ꝓhibere põt vt nõ baptizenꝶ hi qui ſpm̃ſanctũ acceperũt ſicut et nos? et iuſſit eos baptizari in noĩe dñi noſtri ieſu xp̃i.

Feria.iij.pentheco. Act.viij

In diebus illis. Cũ audiſſẽt aplĩ. ⁊c. Ante initiũ illius epl̃e ſcribit ſanctus Luc. in eo.ca. ꝙ ſanctus Philippus deſcendit in ciuitatem ſamarie et ꝑdicabat illis chriſtuꝫ. Intendebant aũt turbe his que a philippo dicebanꝶ vnanimiter audiẽtes ⁊ vidẽtes ſigna que faciebat: multi enĩ eoꝝ q̇ habebãt ſpũs imundos clamantes voce magnã exibãt. Multi aũt paralitici ⁊ claudi curati ſũt: factũ eſt aũt gaudiũ magnũ in illa ciuitate. Tunc ſeq̇tur pñs epl̃a [Cuꝫ audiſſent aplĩ [Circa qḋ ſciendũ ſm̃ Nico. de ly. ꝙ philipp⁹ iſte erat tantũ dyaconus ꝓpter qḋ lꝫ poſſet baptizare: nõ tñ manus imponere: nec ꝑ ꝯſe

In diebus illis cũ audiſſẽt aplĩ q̇ erant hieroſolymis q᷑ recepiſſet ſamaria vbũ dei miſerũt ad eos Petrũ ⁊ Johem. Qui cũ veniſſent orauerũt ꝓ ĩpĩs vt accipent ſpm̃ ſanctũ nõdũ enĩ in quẽq̄ꝫ illorũ venerat: ſed baptizati tãtũ erãt in noĩe dñi ieſu. Tunc imponebant manus ſuꝑ illos ⁊ accipiebant ſpiritũſanctũ.

Feria.iiij.pentheco. Act.v.

In diebus illis. Per manus autẽ aplõꝝ fiebant ſigna ⁊ ꝓdigia multa in

In diebꝫ illis. Per man⁹ ⁊c. Añ initium illi⁹ epl̃e ſcribit.s.Luc. ꝙ vir q̇dã ananias cum ſaphira vxore ſua vẽdidit agrũ ⁊ defraudauit de ꝑcio agri cõſcia vxore ſua: et partẽ ꝑcij ad pedeſ aplõrũ poſuerũt: et ambo ſubitanee obierũt: ⁊ factus eſt timor magn⁹ in vniuerſa eccl̃ia: ⁊ in oẽs qui audierũt h̃. Tũc ſtatim ſeq̇ꝶ epl̃a pñs [Per man⁹ aũt aplõꝝ fiebãt ſigna ⁊ ꝓdigia multa] Glo. q̇ ſuccẽdebaꝶ zel⁹ ſacerdotũ ⁊ iudeoꝝ [in plebe] Ly. nõ dicit ĩ ꝑncipib⁊: q᷑ nõ credebãt ĩ xp̃ꝫ

paucis exceptis: qui occulti xpiani erant: gamaliel ſcȝ nicodemus ⁊ aliqui alij [⁊ erant omnes vnanimiter] ſcȝ apl'i [in porticu ſalomonis] vbi erat locus oratiõis ⁊ predicatõis [ceterorum aũt]. ſ. infideliũ [nemo audebat cõiungere ſe illis] ſcȝ ficte timẽtes penam que venerat ſuper ananiã ⁊ eius vxorem [ſed magnificabat eos pp'ls], propter egros ⁊ miracula que faciebant et etiam q: bona pro malis ſuis perſecutoribus reddebant [magis autẽ augebatur credentiũ in dño multitudo virorũ ac mulierũ] nullus eni ſexus a regno dei excludit [ita vt in plateas] que late erant [eijcerent infirmos et ponerẽt in lectulis ac grabatis: vt veniente petro ſaltem vmbra illius obũbraret quẽcȝ illorũ ⁊ liberarent ab infirmitatibus ſuis] Ly. in quo ponitur differentia petri ad alios apl'os in operatione miraculorum. Nam alij apl'i curabãt alios infirmos p tactũ manuũ ſicut iam ſupra dictũ eſt. Per manus aũt ⁊c. petrus autẽ nõ ſolũ per tactũ ſed etiã per vmbrã qḋ maius eſt: qḋ fiebat ad oſtendendũ q erat principalis apl'us: ergo nomiat princeps apl'orum. Et q: xp̃s nõ legit curaſſe per vmbrã ſicut petrus: ideo in petro videtur impletũ fuiſſe qḋ dixit chriſt᷒. Johã. xiiij. Qui credit in me opera que ego facio et ipſe faciet: ⁊ maiora horum faciet [Concurrebat autẽ ⁊ multitudo vicinarũ ciuitatũ in hierl'm afferẽtes egros ⁊ vexatos a ſpiritib᷒ imũdis: qui curabant omnes ⁊ magnificabãt ieſum xp̃m.

plebe. Et erant vnanimiter omnes in porticu ſalomonis. Ceterorum aũt nemo audebat cõiungere ſe illis ſed magnificabat eos pp'lus. Magis autẽ augebat credentiũ in dño multitudo virorum ac mulierũ ita vt in plateas eijcerent infirmos ⁊ ponerent in lectulis ac grabatis: vt venientẽ petro ſaltẽ vmbra illius obũbraret quencȝ illorum ⁊ liberarent ab infirmitatib᷒ ſuis. Cõcurrebat autem ⁊ multitudo vicinarum ciuitatum hierl'm afferẽtes egros ⁊ vexatos a ſpiritib᷒ imũdis qui curabant omnes ⁊ magnificabant ieſum chriſtum.

In die ſctẽ Trini. ij. Cor. xiij.

Gaudete perfecti eſtote: exhortamini: idipſm ſapi

Gaudete pfecti eſtote ⁊c. Ante initium illius epl'e ſcribit. s. Pau. in eodem. c. in ore duorum vel trium teſtium ſtat omne verbũ. Tunc ſequit preſens epl'a [Gaudete pfecti eſtote] Quia hodie feſtuȝ ſancte trinitatis peragimus neceſſe eſt aliqua de ſancta trinitate breuiter loqui Unde Aug᷒. i. li. de trini. Hoc itacȝ vera ⁊ pia fide credenduȝ eſt q trinitas ſit vnus ſol᷒ et verus deus: ſcȝ pater ⁊ filius et ſpũſ ſanctus: ⁊ hec trinitas vnius eiuſdẽcȝ ſubſtãtie vel eſſentie credit que eſt ſũmum bonũ. Item Aug᷒. dicit hec vera ſctã trinitas: nihil maius eſt in tribus pſonis ſil' noiatis q̃ in vna qualibet ſil' et p ſe dicta: q: vnaquecȝ pſona plena eſt ſubſtãtia in ſe: nõ tñ tres ſubſtantie ſunt ſed vn᷒ deus ⁊ vna ſubſtãtia: vna potẽtia: vna eternitas: vna magnitudo: vna bonitas: ⁊ vna eſſentia: pr̃ ⁊ fi. ⁊ ſpi. Item ſciendũ q btã trinitas fideliter eſt credenda ⁊ nõ curioſe inueſtigãda. Vñ Bern. Scrutare hoc temeritas eſt: credere pietas: noſſe vita eterna [Fratres] Ly. in veritate fidei pſiſtẽtes [gaudete] Ly. ad virtuoſum eni ptinet de operib᷒ virtutũ gaudere [pfecti eſtote]. i. ad pfectionẽ ꝯſequendã tendite q: ſicut nauis in flumine poſita per aque motũ deſcendit niſi remiget in contrariũ ſic aĩa ex corruptõe carnis ⁊ prauitate cõtinuo ad malũ deſcẽdit a pfectõe niſi conet in cõtrariũ [exhortamini] vos maiores illos q̃ ſunt minores [idẽ ſapite]. ſ. vos minores cum maiorib᷒ [pacẽ habete] quam

chriſtus nobis hereditarie ↄſeruandã reli
quit: vt pꝫ Joh. xiiij. Pacem relinquo vo
bis ⁊c. [⁊ ds pacis] .i. dator ⁊ amator pa
cis [⁊ dilectõis] q: charitas cõcomitaꝛ ve
ram pacem: eo ꝙ per charitatẽ deus eſt in
hoie ⁊ ipe ĩ eo [erit
vobiſcũ] per gram
in pñti: et gloriã in
futuro [Gratia dñi
noſtri ihu xpi ⁊ cha
ritas dei ⁊ cõmuni
catio ſanctiſpũs]
Guilhel. lugd. in il
lis ṽbis innuit tri
nitatem perſonaꝝ.
Primo perſonã fi/
lij ibi [grã dñi no/
ſtri ieſu xpi] Secũ
do ꝑſonã pr̃is: ibi:
[⁊ charitas dei] .ſ.
patris. Tertio ꝑſo
nam ſcꝫ ſpũſſancti
ibi: [⁊ cõmunicatio
ſanctiſpũs ſit ſem/
per cum oĩbꝫ vo/
bis. Amen.

Altitudo di
uitiaꝝ ſapiẽ
tie ⁊c. Ante
(nitiũ illiꝰ ep̃le ſcri
bit. s. Pau. in eodẽ
cap̃. dicẽs: Noli al
tum ſape ſed time.
Tunc ſequiꝛ p̃ſens
ep̃la [O altitudo
diuitiaꝝ] Gor. i. a/
bundantie ⁊ copio/
ſitatis [ſapientie] que eſt de diuinis ⁊ ſpi
ritualibꝫ: de qua Eſa. xl. dicitꝛ. Non eſt in/
ueſtigatio ſapientie eius. Et in pſ̃. cxlvi.
Et ſapiẽtie eius nõ eſt numerus [⁊ ſcien/
tie dei] que eſt de rebꝫ humanis: ad Colo.
ij. In ipſo ſunt omnes theſauri ſapientie
⁊ ſcientie [ꝙ̃ incõprehenſibilia ſunt iudi/
cia eius] Gor. i. diſpoſitões eius de omni
bus rebus. Unde pſ̃. xxxv. Judicia eius
abyſſus multa [⁊ inueſtigabiles vie eius]
id eſt impletões diſpoſitõis: in quibꝫ oĩ
bus eſt miſericordia ⁊ veritas. Unde pſ̃
xxiiij. Uniuerſe vie dñi miſericordia ⁊ ve

te: pacem habete: ⁊ deus pacis ⁊
dilectõis erit vobiſcũ. Salutate
inuicẽ in oſculo ſancto. Salutãt
vos omnes ſãcti. Gratia dñi no
ſtri ieſu xpi ⁊ charitas dei et cõ=
municatio ſanctiſpũs ſit ſemper
cum omnibꝰ vobis. Amen.

In feſto Trinitatis. Ro. xi.

O Altitudo diuitiaꝝ ſapi=
entie ⁊ ſcientie dei ꝙ̃ in=
cõprehẽſibilia ſunt iudi
cia eius ⁊ inueſtigabiles vie eiꝰ
Quis enĩ cog̃uit ſenſuꝫ dñi aut
ꝗs ↄſiliarius eius fuit: aut quis
prior dedit illi ⁊ retribuetur ei?
Quoniã ex ipo ⁊ ꝑ ipm ⁊ in ipſo
ſunt omnia. Ipſi gloria in ſecu=
la ſeculoꝝ. Amen.

In feſto corporis xpi. i. Cor. xj.

COnuenĩetibus vobis in
vnum iam nõ eſt dñicaꝫ
cenã mãducare. Unuſ=

ritas. Quoꝝ rõnes a nobis nõ poſſunt at
tingi. Unde Eccl'ſ. viij. Intellexi ꝙ oĩuꝫ
operũ dñi nullã poſſit homo inuenire rõ/
nem [quis enĩ cognouit ſenſuꝫ dñi] de di
ſpoſitione rerum. q. d. nullus [aut quis cõ
ſiliariuſ eius fuit]
Ain. dans ei conſi
lia qualiꝛ ſic vel ſic
res diſponeret. q. d.
nullus [aut ꝗs pri/
or dedit illi ⁊ retri/
bueꝛ ei] q. d. nullus
q: hoc eſt impoſſi/
bile: q: omnẽ virtu
tem nõ ſolũ operã/
di: ſed etiã cogitan
di ⁊ eſſendi ab ipo
habemus qđ decla
rat hic cõſequenter
dicens [qm̃ ex ipſo
⁊ per ipm ⁊ in ipſo
ſunt omnia] Gor.
ſuꝑiora: inferiora:
⁊ media ſpiritualia
corꝑalia: ⁊ ex vtriſ/
ꝗ cõpoſita. Et in
iſtis verbis innuit
ap̃l's trinitatẽ per/
ſonaꝝ ĩ eſſentia di/
uina. In hoc ꝙ di/
cit ex ipo innuit ꝑ/
ſonam patris: per
hoc ꝙ dicit ꝑ ipm
innuit perſonã filij
per hoc ꝙ dicit in
ipo innuit perſonã
ſpirituſſancti. Ec/
ce diſtĩctio ſeu pluralitas perſonaꝝ [Ipſi
honor et gloria] ecce vnitas eſſentie. Non
enim dicit ipſis ſed ipſi honor ⁊ gloria in
ſecula ſeculorũ. Amen. ¶ Poſtilla.

COnuenientibꝫ vobis in vnuꝫ ⁊c.
Ante initiũ illius ep̃le ſcribit ſan
ctus Paulus in eodem cap̃. ipſis
Corinthijs dicens: Si quis autem videꝛ
cõtentioſus eſſe: nos talem ↄſuetudinem
nõ habemus neqꝫ eccleſia dei. Hoc autẽ
precipio nõ laudans ꝙ non in melius ſed
in deterius ↄuenitis. Tunc poſtmodũ ſe
quiꝛ preſens ep̃la [Conuenientibꝫ vobis

quiſqꝫ enī ſuam cenaꝫ preſumit
ad manducandū. Et alius qui-
dem eſurit: alius autē ebrius eſt
Nunqd domos non habetis ad
manducandū ⁊ bibenduꝫ. Aut
eccleſiā dei cōtemnitis ⁊ cōfun-
ditis eos qui nō habent. Quid
dicā vobis? Laudo vos: in hoc
nō laudo. Ego enī accepi a dño
quod ⁊ tradidi vobis: quoniam
dñs ieſus in qua nocte tradeba-
tur accepit panem ⁊ grās agens
fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ mandu
cate. Hoc eſt corpus meū qđ ꝓ
vobis tradetur. Hoc facite in meā
cōmemorationē. Similiter ⁊ ca-
licem poſtqꝫ cenauit dicēs: Hic
calix nouū teſtamētū eſt ī meo
ſanguine. Hoc facite quotiēſcū
qꝫ bibetis in meā cōmemoratio
nem. Quotienſcūqꝫ enī mandu
cabitis paneꝫ hunc ⁊ calicē bibe
tis mortem dñi annūciabitis do

in vnum] Sed ex quo hodie peragitur fe
ſtum corporis chriſti ſicut hoc ſacramen/
tum poſt cenā a chriſto inſtitutū eſt: euan
gelium ⁊ ep̄la cōcordant: qꝛ in euangelio
habetur de fructu digne cōmunicantiū: vbi
dicitur. Qui mandu
cat hunc panem vi
uet in eternum: ſic
per oppoſitū in epi
ſtola hodierna ha/
betur de periculis in/
digne cōmunican/
tium: ſicut patet in
textu ep̄le preſentꝫ.
[Fratres: Conueni/
entibꝰ vobis in v/
num] Ly. ad perci
piendū eucharistie
ſacramentuꝫ [iam
nō eſt] id eſt non li/
cet vobis [dñicam
cenam manducare
Vnuſquiſqꝫ enim
ſuam cenam preſu
mit ad manducan
dum] Ly. ante ſu/
ſceptionem ſacra/
menti ꝑparabāt ſi
bi cibaria et porta/
bant ad eccleſiā: co
medentes ⁊ biben/
tes anteqꝫ ſumerēt
ſacramētum: et ſic
laute comedebant
⁊ bibebant: paupe
res autē eſuriebāt:
ergo dicit [⁊ alius
quidē eſurit: alius
autem ebrius eſt. Nunqd domos non ha
betis ad manducandū ⁊ bibendū] ſcꝫ do
mos nō cōſecratas [aut eccleſiā dei contē
nitis] Ly. q. d. certitudinaliter in hoc eſt
cōtemptus eccleſie que cōſecrata eſt [⁊ cō
funditis eos] i. pauperes [qui nō habēt]
ſcꝫ laute comedere coram tanta multitu/
dine [quid dicam vobis] Ly. ſuper hoc fa
cto [Laudo vos] ſup. in alijs [in hoc non
laudo] ſed vitupero [Ego enim accepi a
dño] Ly. mihi reuelante [qđ ⁊ tradidi vo
bis qm̄ dñs ieſus] qui eſt inſtitutor ſacra/
mentorum ⁊ nō alius [in qua nocte tradeba
tur] Gor. i. iminente paſſione cuius nocte
traditio facta eſt. i. in veſpera noctis [ac/
cepit panem] ⁊ benedixit: vt habetur Mat
thei. xxvi. [⁊ gratias agens] Ly. vt doce/
ret nos in omnibꝰ
gratias agere deo
[fregit ⁊ dixit: Ac/
cipite ⁊ manduca/
te hoc eſt corpꝰ me
um] ſcꝫ cōtentum
ſub ſpecie panis: qꝛ
panis tranſſubſtā/
tiatur in verū corpus
chriſti diuina virtu
te per cōuerſionem
ſolis accidentibꝰ re
manētibus [quod
ꝓ vobis tradetur.
Hoc facite in meā
cōmemoratioem]
Gor. id eſt ī memo
riam mee mortis ⁊
paſſionis [Simili
ter ⁊ calicem] ſcilꝫ
accepit] Poſtqꝫ ce
nauit] ⁊ vinū in ca
lice cōtentum cōſe/
crauit in ſanguinē
ſuum [dicens: Hic
calix] Gorra. id eſt
cōtentuꝫ in hoc ca/
lice [nouum teſta/
mentuꝫ eſt in meo
ſanguine] Lyra. qꝛ
nouū teſtamētum]
confirmatū eſt ſan
guine chriſti effu/
ſo [Hoc facite quotienſcūqꝫ bibetꝫ] Gor.
ſcilicet ſanguinē meum in ſpecie vini [in
meam cōmemorationeꝫ] id eſt memoriā
paſſionis mee [quotienſcūqꝫ enī mandu
cabitis panem hunc et calicem bibetis]
Lyra. i. hoc ſacramentū in quo ſub ſpecie
panis cōtinetur verum corpus chriſti: ⁊ ſub
ſpecie vini verus ſanguis chriſti [morteꝫ
domini annūciabitis] ipſam repreſen/
tando per hoc ſacramentū [donec veni/
at] ſcilicet ad iudicium: per quod intelli/
gitur ꝙ celebratio huius ſacramenti non

deficiet in eccleſia vſq3 ad finem mundi.
Matth.vlti. Ecce ego vobiſcū ſum vſq3
ad ꝯſūmationē ſeculi[Itaq3 quicūq3 mā
ducauerit panem ꝛ biberit calicē dn̄i indi
gne] Ly.ſcz cum volūtate peccandi mor/
taliter de futuro vł
impenitens de pre
terito[reuſ erit cor
poris et ſanguinis
dn̄i] Gloſ.i.penas
mortis xp̄i exoluet
i.punief ac ſi xp̄m
occideret [Probet
autē ſeip̄m homo]
Ly.ſcz ꝓpriā cōſciē
tiam diligēter exa/
minādo ꝛ emendā
do[ꝛ ſic de pane il
lo edat] ſcilicet fru
ctuoſe[et de calice
bibat] Ly. fit autē
hic mētio de dupli
ci ſpecie: ſcz panis
ꝛ vini. Nam in pri/
mitiua eccleſia ſic
dabaf fidelibꝰ: ſed
ꝓpter periculū effu
ſionis ſanguis mo
do datur tantū lai
cis ſb̄ ſpecie panis
ſacerdos tamē cele
brās accipit ſub v/
traq3 ſpecie nō tan
tum celebrans ꝓ ſe
ſed etiā ꝓ alijs[q̄
eni manducat ꝛ bi
bit idigne] Cor.i.
irreuerēter vel exiſtēs in crimine[iudiciū
ſibi mādūcat ꝛ bibit].i.ad ſuā dānationē
ſumit[nō dijudicās corpus dn̄i] Ly.i.di/
ſcernens ab alijs cibis ſumens eodē mo/
do ſicut alios cibos corporales.

Deus charitas eſt. In hoc apparu
it ꝛc̄. Ante iniciū illius ep̄le ſcri/
bit.s.Johānes di. Ip̄i de mundo
ſunt ꝛ ideo de mūdo loquunf et mundus
eos audit. Nos ex deo ſumus chariſſimi
diligamus inuicē: q2 charitas ex deo eſt.
Tunc ſequif ep̄la hodierna [Deus cha/
ritas eſt] Ubi.s.Johānes ap̄lus ꝛ euan/
geliſta quem xp̄s pre ceteris dilexit maxi
me cōmendat nobis charitatem dei ꝛ pri
mi: ſic ſimiliter in euāgelio hodierno ſan
ctus Lucas dicit nobis de quodā diuite
qui nec circa deū nec circa ꝓximū ſcz pau
perem Lazarū ali/
qua dilectōe moue
batur: ſed induceba
tur purpura ꝛ byſ/
ſo: ꝛ epulabaf quo/
tidie ſplendide: ſīō
ſepultus eſt ī infer
no Et ſi volumꝰ
hoc malū euadere
tunc debemus deū
ꝛ ꝓximum diligere
[q2 deus charitas
eſt] Ly.increata ſi/
cut eſt bonitas ꝛ ſa
pientia[in hoc] ve
lut in certiſſimo ſi/
gno [apparuit cha
ritas dei in nobis]
id eſt oſtenſa eſt er
ga nos[qm̄ filium
ſuū vnigenitū] non
ſeruū[miſit] ſcz de
us pater [in mun/
dum] ſcz in huma
nitate aſſūpta[vt
viuamꝰ per eum]
Uin. ꝛ non iudice
mur ꝑ eum [in h̄]
id eſt in hac miſſio
ne[eſt charitaſ ma
nifeſta non q̄ſi nos
dilexerimꝰ deū: ſed
qm̄ ip̄e prior dilexit nos].ſ.predeſtinādo:
vocādo: iuſtificādo[ꝛ miſit filiū ſuū ꝓpici
ationē] Uin. ꝛ deus nobis ꝓpiciaf ꝑ ip̄m
[ꝓ peccatis noſtris] ſcz tollendis[chariſ
ſimi ſi deus dilexit nos: ꝛ nos debemꝰ al/
terutrū].ſ.exēplo xp̄i[inuicem diligere.]
Uincē.ſi deus diligit nos: tunc debemus
diligere id qđ deus diligit: ſed deus dili/
git oēm hoiem: ergo ꝛ nos quēlibet hoiē
debemꝰ diligere[Deū nemo vidit vnq3]
Uin.in p̄nti deus non poteſt videri ſicut
eſt: ſed ſolū in futura vita. Unde Aug.di
cit. ꝙ cōceſſum fuit Paulo ꝛ Moyſi vide

nec veniat. Itaq3 quicūq3 man=
ducauerit panē ꝛ biberit calicē
dn̄i indigne reus erit corporis ꝛ
ſanguis dn̄i. Probet aūt ſeip̄m
homo ꝛ ſic de pane illo edat ꝛ de
calice bibat. Qui eni manducat
ꝛ bibit indigne iudiciū ſibi man
ducat ꝛ bibit nō dijudicans cor=
pus domini.

Dn̄ica prima poſt feſtū trini=
tatis.i.Johan.iiij.

Deus charitas ē. In hoc
apparuit charitas dei in
nob qm̄ filiū ſuū vnige
nitū miſit deus in mundū vt vi=
uamus ꝑ eum. In hoc eſt chari=
tas nō quaſi nos dilexerimꝰ de=
um: ſed qm̄ ip̄e prior dilexit noſ
et miſit filiū ſuū ꝓpiciationē ꝓ
peccatis nr̄is. Chariſſimi ſi deꝰ
dilexit nos ꝛ nos debemꝰ alteru
trū diligere. Deum nemo vidit

re diuinā eſſentiā: ſed hoc fuit in raptu et tranſitorie et nō manſiue: qꝛ tunc fuerunt rapti extra ſenſus corporis [Si diligimꝰ inuicē] .ſ. ex ſincera charitate [deus in nobis manet] per gratiā inhabitantē [⁊ charitas eius in nobis perfecta eſt.] Tūc enī charitas dei ꝑfecta eſt in nobꝭ: quū eum diligimus: nō ſolū in ſe: ſed etiā in ſua imagine: id eſt in hoīe [In hoc intelligimꝰ] id eſt cognoſcimus [quō in eo manemus] ꝑ charitatē qua deū diligimꝰ [⁊ ipſe in nobis] per charitatē qua nos diligit [quō de ſpiritu ſancto] ſcꝫ ab ipo ꝓcedente [dedit nobis ⁊ nos] Lyra. id eſt ego Johānes ⁊ alij apl'i mecum [vidimus] .ſ. eiꝰ humanitatē oculis corporalibꝰ: ⁊ eius diuinitatē oculis mentalibꝰ non in ſe ſed in effectibꝰ ſuis: qꝛ viderūt eum facientē miracula virtutem totius creature tranſcendētia [⁊ teſtificamur] de viſis que vidimus [quō pater miſit filiū ſuū] eiuſdē nature ⁊ poteſtatꝭ cum eo [ſaluatorē mūdi] ꝑ paſſionē in humanitate aſſumpta [quiſq́s cōfeſſus fuerit] Hoꝛ. ſcꝫ cōfeſſione perfecta: cordis: oris: ⁊ operis: nō diminuta vnius vocis. Unde Aplus: Confitenť ſe noſſe deū factis autē negant [quō ieſus eſt filius dei] ita ꝙ idē eſt filius dei ⁊ filius hoīs [deus in eo manet] .ſ. per gratiā [⁊ ipſe in deo] vt refugio Unde pſ. lxxxix. Dn̄e refugiū factꝰ es nobis [⁊ nos] ſcꝫ apl'i [cognouimus] .ſ. ꝙ ieſus ē filius dei [⁊ credidimꝰ charitati quā habꝫ deus in nobis] Ly. i. credimus ipm ſpecialiter habitare nobiſcū per charitatem [deus charitas eſt] Unde Augꝰ. ſuper illo verbo. Si in ſingulis locis ſacre ſcripture nihil aliud diceretur de charitate: niſi ꝙ deus charitas eſt: nō aliud ꝗ̄ charitatem querere deberemus. Non enī charitas poterat altius cōmendari ꝗ̄ ꝙ deus diceret [⁊ q̇ manet in charitate in deo manet] Hinc. tanꝗ̄ palmes in vite: tanꝗ̄ mēbrū in corpore [et deus in eo] manet tanꝗ̄ habitator in domo: tanꝗ̄ ſpōſus in thalamo: tanꝗ̄ ſacerdos in tēplo. Un̄ bern̄. qꝛ deꝰ charitas eſt ⁊ ideo charitate nihil melius eſt ⁊ qui manet in charitate in deo manet: ideo charitate nihil eſt ſecurius: ⁊ deus in eo: ⁊ ideo charitate nihil iocūdius [in hoc ꝑfecta eſt charitas dei nobiſcū] id eſt ꝑfecta eſſe oſtenditur [vt fiduciā habeamꝰ in die iudicij] Hinc. ſi talē fiduciā habeamus ad deū ꝙ audemus ſecure apparere in cōſpectu eius ⁊ reddere ei votum tunc indubitanter habemus perfectā charitatē [qꝛ ſicut ille eſt] Lyra. benefaciens de celo iuſtis ⁊ iniuſtꝭ [⁊ nos ſumus in hoc mūdo] ſcꝫ ꝑ amore eius amicos ⁊ inimicos diligendo [timoꝛ nō eſt in charitate] qđ intelligitur de timore ſeruili: inquantū ſeruilis eſt: nō autem intelligitur de filiali: qꝛ ille timoꝛ ſtat cum charitate ꝑfecta [ſed ꝑfecta charitas foris mittit timorē] qꝛ charitas etiā quecūq́ excludit timorem ſeruilem [quoniam timoꝛ penā habet] id eſt timori ſeruili pena debetur: qꝛ facit cauere peccatū ſolūmodo ne puniatur nō ꝓpter deteſtationē vitij: nec ꝓpter vitandā offenſam dei ſicut

vnꝗ̄. Si diligimꝰ inuicē deus in nobis manet ⁊ charitas eiꝰ in nobis ꝑfecta eſt. In hoc itelligimꝰ quō ī eo manemꝰ ⁊ ipſe ī nobꝭ quō de ſpū ſctō ſuo dedit nobis. Et nos vidimus ⁊ teſtificamur: quō pr̄ miſit filiū ſuū ſaluatorē mundi. Quiſq́s ꝯfeſſus fuerit quō ieſus eſt filiꝰ dei deus ī eo manet ⁊ ipſe in deo. Et nos cognouimꝰ ⁊ credidimꝰ charitati quā habꝫ deus ī nobis. Deus charitas eſt ⁊ q̇ manet in charitate ī deo manet et deus in eo. In hoc ꝑfecta eſt charitas dei nobiſcū vt fiduciam habeamꝰ ī die iudicij: qꝛ ſicut ille eſt ⁊ nos ſumus in hoc mūdo: timoꝛ nō eſt in charitate: ſed perfecta charitas foris mittit timorē: quoniā timoꝛ penā habet

fur quandoq̧ dimittit furari ꝓpter ſuſpen
dium [qui autē timet] Ly. hoc modo [nō
eſt ꝑfectus in charitate]. i. nō habet chari
tatem ipm perficientem [nos ergo diliga
mus deū] Hor. dilectōe perfecta [quoniā
deus prior dilexit
nos] q̄ȝ noſipſos: i/
mo cum adhuc ini
mici eſſem⁹ dilexit
inimicos vt faceret
amicoſ: dilexit iniu
ſtos: vt faceret iu/
ſtos: dilexit egros:
vt faceret ſanos.
[Si qs dixerit q̄m
diligo deū: ꝛ fratrē
ſuuȝ oderit] qui eſt
imago dei [mēdax
eſt] Lyra. quia dile
ctio ꝓximi includit
in dilectōe dei [qui
nō diligit fratrē ſu
um quem videt.]
Hor. vnde euȝ ple/
nius cognoſcit [de
um quē non videt]
id eſt quem minus
cognoſcit [quō po/
teſt diligere] Vnō
Aug. Inuiſa q̄ppe
diligere poſſumus
incognita nequaq̄ȝ
[et hoc mandatuȝ
habem⁹ a deo] ſci/
licet de dilectōe dei
ꝛ ꝓximi [vt qui di/
ligit deum] Hora
ꝓpter ſe [diligat et
fratrem ſuū] ꝓpter
deum. Duo enim ſunt mandata charita/
tis ſcȝ: dei ꝛ ꝓximi: nec poteſt vnus diligi
ſine alio.

autem eius iuſta. Tunc ſtatim ſequitꝛ pre
ſens epiſtola que cōcordat cum euāgelio
hodierno: in quo euāgelio agitꝛ de cena vi
te eterne: ad quā cenam peruenitꝛ per cha
ritatem dei ꝛ ꝓximi: de qua habetꝛ plenius
in epiſtola preſenti
Vnde dicit Johes
[Chariſſimi: noli/
te mirari] quaſi in/
ſolituȝ] ſi odit vos
mūdus] id eſt mū/
di amatores: q̄ꝛ nō
eſt nouū illud iur/
gium: ſed fuit a ꝑn
cipio mundi inter
bonos et malos: ſi/
cut ptȝ inter Cayn
ꝛ Abel: inter Iſaac
ꝛ Iſmael: inter Ja
cob et Eſau [Nos
ſcimus] Ly. certi/
tudine fidei [quo/
niam trāſlati ſum⁹
de morte] ſcȝ culpe
[ad vitā] gratie [q̄
niam diligim⁹ fra/
tres] q̄ꝛ opa bona
in charitate facta
ſūt meritoria [q̄ nō
diligit mā̄et i mor/
te] q̄ꝛ caret charita
te que eſt vita ani/
me [oīs qui odit
fratrem ſuū homi/
cida eſt] q̄ꝛ primo
occidit animā pro/
priam: ſecūdo ani/
mam ꝓximi inq̄ȝtū
in ſe eſt: q̄ꝛ ꝓuocat
ipm ad odium mutuum [ꝛ ſcitis quoniā
omnis homicida nō habet vitam eternā]
Hor. i. nō habet chriſtū qui eſt vita eterna
[in ſe manentē] hoc dicit ad differētiā vi
te nature: que eſt vita tranſiens [in hoc]
tanq̄ȝ in ſigno certiſſimo [cognouim⁹ cha
ritatem dei]. i. chriſti erga nos [quoniā il
le ꝑ nobis] indignis [animā ſuā]. i. vitaȝ
corporalem [poſuit]. i. morti crucis expo/
ſuit [ꝛ nos] exemplo eius [debemus ani/
mas] Ly. i. vitam corporalem [ꝑ fratrib⁹

Qui aūt timet nō eſt ꝑfectus in
charitate. Nos ergo diligamus
deuȝ: quoniā deus prior dilexit
nos. Si quis dixerit quoniā dili
go deū ꝛ fratrē ſuū oderit men/
dax eſt. Qui enim nō diligit fra
trem ſuū quē videt: deuȝ quem
nō videt quō poteſt diligere. Et
hoc mandatum habemus a deo
vt qui diligit deum diligat ꝛ fra
trem ſuum.

Dūica. ij. poſt feſtum Trinita
tis. j. Johan. iij.

Nolite mirari ſi odit vos
mūdus. Nos ſcim⁹ q̄m
tranſlati ſumus de mor/
te ad vitam quoniā diligim⁹ fra
tres. Qui nō diligit manet i mor
te. Omnis qui odit fratrē ſuum
homicida eſt. Et ſcitis quoniaȝ
omnis homicida nō habet vitaȝ
eternā in ſe manentē: in hoc co/
gnouimus charitatē dei: q̄m ille
ꝑ nobis aīam ſuā poſuit: et nos

¶ Poſtilla.

Nolite mirari ſi odit vos mūdus.
ꝛc. Ante initiū illius epiſtole ſcri/
bit ſanctus Johānes in eodē cap.
dicēs. Chariſſimi hec eſt annūciatio quā
audiſtis ab initio: vt diligatis alterutrū:
nō ſicut Cayn qui ex maligno erat ꝛ occi/
dit fratrem ſuū et ꝓpter quid occidit eum
quoniā opera eius maligna erant: fratris

ponere] id eſt ꝓ ſalute eoꝝ ſpũali ponere.
Et hoc debitũ patet ex ordine charitatis:
ſm quem deus ſuper omnia diligẽdus: ⁊
poſt ipm anima ꝓpria: ⁊ loco tertio anima
ꝓximi: quarto ⁊ vltimo ꝓprium corpus [q̃
habuerit ſubſtanti
am huius mundi]
Vinceñ. id eſt: bo/
na temporalia [⁊ vi
derit fratrem ſuũ]
id eſt ꝓximum ſu/
um [necesse habe/
re] Ly. ſcz neceſſita
tẽ extremã [⁊ clau/
ſerit viſcera ſua ab
eo] id eſt affectũ in
teriorẽ nõ cõpatien
do ei et ſubuentio/
nem denegãdo [q̃/
modo charitaſ di]
Hor. que a deo in/
fundit: et qua deus
diligitur] manet in
eo] q. di. nullo mo/
do: quia non poteſt
diligi deus ſine ꝓ/
ximo: nec ecõuerſo:
etiã quia charitas
benigna eſt: id eſt:
larga egenis: et in
caſu extreme neceſ
ſitatis tenet etiam
quilibet de neceſſa/
rio dare. Vñ Am/
broſiꝰ. Paſce fame
morientẽ ſi non pa
uiſti occidiſti. [Filioli mei] ſcz quos per
euangeliũ genui [nõ diligamus verbo ne
q3 lingua] verbo tantũ diligit qui hoc qđ
ꝓmittit nõ ſoluit [ſed opere] id eſt exhibi
tione beneficij [⁊ veritate] ſcz pure inten/
tionis. Glo. vt ſimplici intentõe beneficia
preſtemus nõ ꝓpter iactantiam nec ꝓpter
temporale lucrum.

Humiliamini ſub potenti manu
dei ⁊c̃. Ante initiũ illius epiſto/
le ſcribit ſanctus Petrus in codẽ
cap. Deus ſuperbis reſiſtit: humilib⁹ au/
tem dat gratiã. Tũc ſtatim ſequit epiſto/
la preſens in qua beatus Petrꝰ docet nos

debemus animas ꝓ fratribꝰ po-
nere. Qui habuerit ſubſtãtiã hu
ius mundi ⁊ viderit fratrẽ ſuum
neceſſe habere: ⁊ clauſerit viſce
ra ſua ab eo: quomodo charitas
dei manet in eo. Filioli mei non
diligamꝰ verbo neq3 lingua: ſed
opere ⁊ veritate.

Dñica. iij. poſt feſtum Trini-
tatis. j. Petri. v.

Humiliamini ſub poten-
ti manu dei: vt vos exal
tet in tpe viſitatõis: oẽm
ſolicitudinẽ veſtrã ꝓijcientes in
eum: quoniã ipſi cura eſt de vo-
bis. Sobrij eſtote et vigilate: q2
aduerſariꝰ veſter diabolꝰ tanq3
leo rugiens circuĩt querens quẽ
deuoret. Cui reſiſtite fortes in fi
de ſciẽtes eandẽ paſſionẽ ei que
in mũdo eſt vr̃e fratnitati fieri.

quomodo habere debeamus nos ad deũ:
dicens: [Humiliamini] Hor. humilitate
volũtaria non coacta [ſub potenti manu
dei] vel nos humiliabimꝰ nos ei: vel ipſe
opprimet nos: q2 manũ eius effugere im/
poſſibile eſt [vt vos
exaltet] q2 omnis
q̃ ſe humiliat exal/
tabit. vt p3 Luce
xviij. [in tpe viſita
tionis] id eſt in die
iudicij quãdo deus
iudicabit mundũ ⁊
reddet tunc vnicui
q3 ſm opa ſua [om
nem ſolicitudinem
veſtrã] .ſ. corporis
⁊ anime [ꝓijcienteſ
in eu3] Unde Au
gu. Proijce te in de
um non eſt eni tam
crudelis vt ſe ſub/
trahat et te cadere
permittat [qm̃ ipſi
cura eſt de vobis]
ſcz ſpecialis [ſobrij
eſtote] in victu ⁊ ve
ſtitu [⁊ vigilate] id
eſt diligenter a pec
catis cauete [q2 ad
uerſariꝰ veſter dia/
bolus] q̃ ſemꝑ bo/
nis ⁊ fidelib⁹ aduer
ſatur [tanq3 leo ru
giens] per ſeuitia3
[circuĩt] per mali/
ciam [querens quem deuoret] incorporã/
do ſibi per mortalem culpã [cui reſiſtite]
Hor. eius ſuggeſtionib⁹ nõ acquieſcendo
Unde Jacobi. iiij. Reſiſtite diabolo ⁊ fu/
giet a vobis [fortes ĩ fide] tanq3 in ſcuto:
[ſcientes eandem paſſionem] id eſt conſi
milem tribulationẽ ⁊ tentationẽ: quã vos
ſuſtinetis [ei fieri] ſcilicet a diabolo [que
in mundo eſt veſtre fraternitati] id eſt ve
ſtris fratrib⁹ per mũdum diſperſis: qua/
ſi diceret non puteris temptatõe carere eo
q2 fidelis eſtis: immo magis temptabimi
ni: ergo cauete vos diligenter ne ſuperbi/
mini. Unde dicitur Eccleſiaſtici. ij. Fili

accedēſ ad ſeruitutē dei ſta in iuſticia ⁊ ti
more ⁊ prepara animā tuā ad tentationē
[deus aūt] ſcꝫ qui eſt dator [omnis grē]
Hor. qꝛ bonoꝝ tpaliū: naturaliū: ſpūaliū:
⁊ eternoꝝ [qui vocauit nos] vocatōe inte
riori per inſpiratio
nem: ⁊ exteriori per
ꝑdicationē [in eter
nam ſuā gloriā]. ſ.
finaliter cōſequen/
dam [in xp̄o ieſu]
id eſt per xp̄m ieſū
[ipſi gloria ⁊ impe
rium] ſcꝫ ad alios
[in ſecula ſecꝉoꝝ]
id eſt in eternū.
Exiſtimo e/
nim ꝙ non
ſunt condi/
gne paſſio. ⁊c̄. An/
te initiū illius ep̄le
ſcribit. s. Paulꝰ in
eo. cap̄. vi. Si filiȷ ⁊
heredes: heredes q̄
deꝫ dei: coheredes
autē xp̄i: ſi tm̄ cōpa/
timur vt ſimul glo
rificemur. Tūc ſta
tim ſequit̄ preſens
ep̄la in qua ap̄ls
Paulꝰ hortat̄ nos:
vt patienter tolere
mus paſſiones ⁊ ꝑ
ſecutōes huiꝰ mun
di: qꝛ ad futurā glo
riam non peruenit̄
niſi per tolerantiā patienter paſſionum: ⁊
qualeſcūqꝫ ſint tales paſſiones tpales: nō
tm̄ ſunt cōdigne ad futurā gloriā: hoc oſtē
dit ap̄ls Paulus qui fuit raptus vſqꝫ ad
tertiū celū ⁊ vidit magnitudinē glorie ce
leſtis. Et viſis illis gaudiȷs poſt hoc dixit
[Fratres exiſtimo] Uin. i. vere ſcio ꝙ nō
ſunt ꝯdigne]. i. equales [paſſiones huius
tpis] Hor. i. tpales ⁊ momentanee [ad fu
turam gloriā] ſcꝫ ꝓmerendā [que reuela/
bitur in nobis] Uinceñ. tam malis ꝙ̄ bo
nis ſed diuerſimode: qꝛ ꝙ̄uis gloria futu
ra ab omnibꝫ cognoſcet̄ ⁊ videbit̄: tm̄ hoc
erit bonis ad gaudiū ⁊ ad ſalutem: malis

Deus aūt omnis gratie qui vo-
cauit nos in eternā ſuā gloriā in
xp̄o ieſu: ipſi gloria ⁊ imperiū in
ſecula ſeculoꝝ: Amen.

Dn̄ica. iiij. poſt feſtum Trini
tatis. ad Roma. viij.

Exiſtimo enī ꝙ nō ſūt cō-
digne paſſiōes huiꝰ tem
poris ad futurā gloriam
que reuelabit̄ ī nob. Nam expe
ctatio creature reuelationē filio
rum dei expectat. Uanitati enī
creatura ſubiecta eſt nō volens
ſed ꝓpter eum qui ſubiecit eam
in ſpe. Quia ⁊ ipā creatura libe
rabit̄ a ſeruitute corruptōis in li
bertatem glorie filiorum dei: ſci-
mus enī ꝙ omnis creatura inge
miſcit et parturit vſqꝫ adhuc.
Non ſolum autē illa: ſed ⁊ noſ-
ipſi primitias ſpiritus habentes

ad omnē triſticiā ⁊ penā [nam expectatio
creature] Ly. i. homīs qui eſt oīs crea/
ra: vt patꝫ Marci vlti. Predicate euange
lium omni creature: id eſt homini [reuela
tionem filioꝝ dei] Ly. in beatitudine cele
ſti vbi deꝰ clare vi/
debitur [expectat]
ſcꝫ per patientiam
[vanitati eni] id ē
paſſibilitati: morti:
⁊ incinerationi [crea
tura] id eſt huma/
na natura [ſbiecta
eſt nō volēs] id eſt
eſt ꝓpria volūtate: ⁊
hoc ꝓpter petm̄ ade
quod nō eſt volun/
tariū in nobis [ſed
ꝓpter eum] id eſt ꝓ
pter deum [qui ſub
iecit eam in ſpe]. ſ.
reſurrectōis future
[quia ⁊ ipā creatu
ra] id eſt humana
natura [liberabit̄ a
ſuitute corruptio/
nis] ſcꝫ quando in
reſurrectōe ex glo/
ria anime erit cor/
pus imortale [Sci
mus eni ꝙ omnis
creatura] ſcꝫ irra/
tionalis [ingemiſcit
et parturit vſqꝫ ad
huc] hic ap̄ls indu
cit nos ad toleran/
tiam paſſionis duplici exemplo. Primuꝫ
eſt creaturarū irrationaliuꝫ que ſuſtinent
multa ⁊ tamen nō habent ſpem remune/
rationis ſicut nos habemus. Secūdū ex
emplū eſt ipoꝝ apoſtoloꝝ qui primitus ⁊
plenius ceteris credentibꝫ ſpiritūſanctuꝫ
ſuſceperunt ⁊ patienter tolerabant multa
aduerſa et dilationē glorie in ſpe reſurre/
ctionis future: ergo dicit [nō ſolum illa]
ſcꝫ irrationalis creatura: [ſꝫ ⁊ nos ipſi] ſci
licet apoſtoli [primitias ſpiritus haben/
tes] Lyra. id eſt in maiori plenitudine ſpi
ritūſanctū habentes [et ipſi intra nos ge/
mimus] exiſtentes in tribulatōibꝫ [ado/

ptionem filioꝝ dei expectãtes].i.premiũ
qđ reſeruat̃ filijs adoptõis [redemptionẽ
corporis noſtri]qꝛ tunc erit corpus imor
tale: ꝛ ſic redimet̃ a corruptiõe [in chriſto
ieſuſ dño noſtro.

dictionẽ]dei: ſcꝫ de qua dicit̃ Matt.xxv.
Venite benedicti patres mei ꝛc̃[heredi/
tate poſſideatis].ſ.celeſte regnũ qđ nõ da
tur maledicis. Unde aplꝰs. Necꝫ male/
dici necꝫ rapaces regnũ dei poſſidebunt:

Omnes vna
nimes in o/
ratione eſto
te ꝛc̃. Ante initiuꝫ
illiꝰ eplе ſcribit.s.
Petrus in eo.c. di.
Mulieres ſubdite
ſint viris ſuis: ſicut
Sara obediebat a
brae dñm eum vo/
cans cuius eſtis fi/
lie bene facientes.
Tunc ſequit̃ eplа
hodierna in qua a/
poſtolus Petrꝰ in/
ſtruit nos quomo/
do vnuſqſqꝫ ſe ad
alterũ habere debe
at di.[Omẽs vna/
nimes i orõne eſto
te ꝛc̃.]Cor.i.corv/
num ꝛ animã vnã
habẽtes nõ diſſen/
tientes [cõpatien/
tes]ad inuicẽ ſicut
mẽbra vnius corpo
ris myſtici ipiꝰ xp̃i
per hoc alleuiat̃ il/
le q̃ patit̃ cum ꝑci/
pit alios ſibi cõpa/
tiẽtes. vt dicit phs
ĩ rhetoricoꝝ [frat/
nitatis amatores]
id eſt fraterne vni/
tatis ꝛ cõcordie cõ
ſeruatores[mode/
ſti]ſcꝫ in omibꝫ de/

Et ipſi intra nos gemimus adoptionẽ filioꝝ dei expectãtes redẽptionẽ corporis noſtri in chriſto ieſu dño noſtro.

Dñica.v.poſt feſtum Trinitatis.j.Petri.iij.

Omnes vnanimes in oratione eſtote cõpatiẽtes: fraternitatis amatores: miſericordes: modeſti: humiles: nõ reddentes malũ ꝓ malo vel maledictũ ꝓ maledicto: ſed ecõtrario benedicẽtes. Quia in hoc vocati eſtis vt benedictionẽ hereditate poſſideatis. Qui enim vult vitã diligere ꝛ videre dies bonos: coherceat linguã ſuam a malo ꝛ labia eius ne loquãt̃ dolum. Declinet aũt a malo ꝛ faciat bonũ: inq̃rat pacem ꝛ ſequat̃ eam: qꝛ oculi dñi ſup iuſtos ꝛ aures eius in preces eoꝝ. Vultus aũt dñi ſup faciẽtes mala. Et q̃s eſt q̃ vobis noceat ſi boni emulatores fueritis: ſed ꝛ ſi quid patimini propter iuſticiam beati.

[qui eni vult vitaꝫ
diligere]ſcꝫ vitam
beatã in qua nullꝰ
morit̃ [ꝛ videre di/
es bonos].ſ.in bea
titudine celeſti vbi
dies noctibꝫ non in
terrũpunt̃ faciat.ſ.
qđ ſequit̃[coerceat
linguã ſuam a ma/
lo].i.a malo collo/
quio i aperto. Un/
de Aplꝰs.i.Coꝛ.
xv. Corrũpunt bo/
nos mores colloq̃a
praua [ꝛ labia eiuſ
ne loquant̃ dolũ]id
eſt malũ in occulto
ꝓximũ decipiendo
[declinet aũt a ma
lo]in opere[ꝛ faci/
at bonũ] he eni ſũt
due partes iuſticie
[inquirat pacẽ]cũ
ꝓximo etiã iniurio
ſo [et ſequat̃ eam]
ſcꝫ perfecte [qꝛ ocu
li dñi ſuper iuſtoſ]
ad remunerãdũ [ꝛ
aures eiꝰ]id eſt vo
luntates [in preces
eoruꝫ [exaudiendi
[vultus autẽ dñi]
ſcꝫ ire indignatio/
nis [ſuper faciẽtes
mala] ad punien/
dum eos [ꝛ q̃s eſt]

bitũ modũ ſeruando[miſericordes].ſ.ele
moſynas indigẽtibꝫ tribuẽdo [humiles]
ſcꝫ omnia bona deo attribuẽdo ꝛ nihil vo
bis[nõ reddẽtes malũ ꝓ malo] in factis
iniurioſis[nec maledictuꝫ ꝓ maledicto]
verbis cõtentioſis[ſed ecõtrario benedi/
centes]verbis benignis ꝛ pacificis[qꝛ in
hoc vocati eſtis] ſcꝫ ad fidem xp̃i [vt bene

homo vel etiam diabolus [qui vobis no/
ceat]id eſt nocere poſſit: ſcꝫ a bono violẽ/
ter retrahendo.q.d.nullus [ſi boni]nota
boni eſt hic genitiui caſus[emulatores]
id eſt amatores [fueritis. Sed ꝛ ſi quid]
id eſt modicũ [patimini]in preſenti tem/
pore[ꝓpter iuſticiã beati] eſtis iam in ſpe
tandem in re. vt dicit̃ Matthei.v. Beati

qui perſecutionē patiunꝛ ꝓpter iuſticiam qm̄ ipoꝝ eſt regnū celoꝝ [Timorē autē eoꝝ ne timueritis] Ly.i.timorē eijcientē a bono virtutꝪ [vt nō cōturbemini] impacienter aduerſa ſuſtinēdo [dn̄m aūt xp̄m ſanctificate] .i. firmate [in cordibus vr̄is] .i. ſibi firmiter adherendo.

Quicūqꝫ baptiſati ſumus ī xp̄o ieſu ꝛc. Ante initiū illiꝰ epl'e ſcribit .s. Pau. dicens. Ubi abundauit delictū ſupabūdauit ꝛ gratia. Et ſicut regnauit pctm̄ in morteꝫ ſic ꝛ gratia regnat per iuſticiā in vitā eternā per ieſū chriſtum dn̄m noſtruꝫ. Tunc ſequiꝛ epl'a hodierna in qua apoſtolꝰ hortaꝛ nos ad vite perfectionē que conſiſtit in h̄ ꝙ pctis mortui ſoli deo viuamus. Un̄ dicit [Fr̄es: Quicūqꝫ baptiſati ſumꝰ] id eſt nos cuiuſcūqꝫ cōditōis ꝛ ſexus fuerimus [in xp̄o ieſu] id eſt in forma tradita a xp̄o in euangelio Matth.vl. Euntes in mundū vniuerſum predicate euangelium om̄i creature baptiſantes eos in noie patris ꝛ filij ꝛ ſpiritusſancti. Illa forma verboꝝ nō debet mutari ꝛ nihil debet addi vel minui [in morte ipius baptiſati ſumus] id eſt in virtute mortꝪ ipius. Baptiſmus eni habꝫ virtutē ex paſſione chriſti. In cuius ſignū de latere ipius chriſti exiuit ſanguis et aqua. vt ptꝫ Joh.xix. vt ſignificareꝛ ꝙ aqua baptiſmi habet virtutem a ſanguine paſſionis chriſti. [Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmū in mortem] q.di. in baptiſmo ſimiles ſumus morti chriſti. Ubi notādū ꝙ baptiſmus tenet ſimilitudinē mortis chriſti in tribus. Primo q2 baptiſmus totū baptiſatum in ſe includit ꝛ tegit: ſicut ſepultura totū chriſtū incluſit. Secundo q2 ſicut triduo fuit ibi incluſus ſic fit trina imerſio in baptiſmo niſi vſus aliter habeat. Tertio q2 ſicut ſepultus plene quieſcit ab omni moleſtia: ſic baptiſatus ab omni culpa ꝛ pena: q2 totum relaxatur in baptiſmo. [vt quomodo ſurrexit chriſtꝰ a mortuis] .i. a loco mortuoruꝫ ſcꝫ de ſepulchro [per gloriam dei patrꝪ] id eſt ad laudem ꝛ gloriam dei patris [ita nos in nouitate vite ambulemus [de bono in melius ꝓficiendo [ſi eni cōplantati] Uincē.i. firmiter adherēdo chriſto ſicut radix plante adheret [facti ſumꝰ ſilitudini mortis eius] id ē ſicut chriſtus poſt mortem reſurrexit corporaliter: ſic et nos poſtqꝫ ꝛ ſemel mortui fuerimus pctō debemus fieri noui homines ſpiritualiter [ſimul ꝛ reſurrectōis erimus] id eſt ſicut ipſe ſurrexit a morte pene ad vitam glorie: ſic et nos a morte culpe ad vitam gratie [hoc ſentientes q2 vetus homo noſter] .i. fomes peccati quem ab adam qui eſt vetus homo traximꝰ [ſimul crucifixus eſt] .i. delibutus eſt in baptiſmo vt iaꝫ nos cogere nō poſſit ad peccanduꝫ [vt deſtruaꝛ corpus peccati] id eſt cōgeries prauoꝝ operum [vt vltra nō ſeruiamꝰ pctō] ſed deo: q2 nemo poteſt duobus dn̄is ſuire. Matth. vi. [qui eni mortuus eſt pctō] Ly.i. cōfiguratꝰ morti chriſti per baptiſmū [iuſtificatus eſt a pctō]

Timorē autem eoꝝ ne timueritis vt non cōturbemini. Dn̄m autem chriſtū ſanctificate in cordibus veſtris.

Dn̄ica ſexta poſt feſtum Trinitatis: ad Roma. vi.

Quicūqꝫ baptiſati ſumꝰ in xp̄o ieſu in morte ipius baptiſati ſumus. Cōſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmū in mortem: vt quō ſurrexit xp̄s a mortuis ꝑ gloriā patris: ita ꝛ nos ī nouitate vite ambulemus. Si eni cōplātati facti ſumus ſilitudini mortis eius: ſil' ꝛ reſurrectōis erimus. Hoc ſciētes q2 vetus homo noſter ſil' crucifixus eſt vt deſtruaꝛ corpꝰ peccati vt vltra nō ſeruiamus pctō. Qui eni mortuus eſt iuſtificatꝰ

q̄ baptiſmus delet culpã ⁊ penã [ſi autez
mortui ſumus cum chriſto credim⁹ q̄ ſi/
mul etiã viuemus cum eo] Gor. ſcz in glo
ria celeſti [ſcientes q̄ chriſt⁹ reſurgens ex
mortuis iam nõ morit̃: mors illi vltra nõ
dñabit̃] Ly. q̄ reſur
rexit ad vitã imor/
talem [qđ eni mor/
tuus eſt pctõ] ſcilz
xp̄s p pctõ tollẽdo
[mortu⁹ eſt ſemel]
q̄ vnica mors xp̄i
ſufficit ad tollẽduz
omnia pctã preteri
ta preſentia ⁊ futu/
ra [qđ aũt viuit]. ſ.
ip̄e chriſtus [viuit
deo]. i. ad ſimilitu
dinem dei patrĩ: vt
ſicut pater non põt
mori: ſic nec xp̄s fi/
lius dei ⁊ hominis
[ita ⁊ vos eſtima/
te vos mortuos q̃/
dem eſſe pctõ] per
totalẽ dimiſſionez
culpe. Et notanter
dicit eſtimate nõ p
certo reputate: qui/
a neſcit homo ſi fi/
naliter mortu⁹ eſt
peccato. Iuxta illđ
Eccl'es. ix. Neſcit
homo an odio vel
amore dign⁹ ſit [vi
uentes autez deo]
id eſt: ad honorem
dei [in chriſto ieſu
dño noſtro] id ẽ in
fide ieſu chriſti.

Humanuz
dico pter
infirmitatẽ ⁊c. Ante initiũ illius
ep̄le ſcribit ſanctus Pau. in eo. cap. dicẽs
Fratres: ſerui fuiſtis peccati: liberati autẽ
nunc a pctõ ſerui facti eſtis iuſticie. Tũc
ſtatim ſequit̃ preſens ep̄la: in qua ap̄lus
Paulus hortat̃ nos ad faciẽdũ bona ope/
ra ⁊ ad viuendũ ſm iuſticiã dicens: [Hu
manũ dico] Gor. i. quoddã leue vobis pre

eſt a pctõ. Si aũt mortui ſumus
cum xp̄o credimus q̄ ſimul etiã
viuemus cum chriſto. Scientes
q̄ xp̄s reſurgẽs ex mortuis iam
nõ morit̃: mors illi vltra nõ dña
bitur. Q̄ eni mortuus eſt: pctõ
mortuus eſt ſemel. Q̄ autẽ vi/
uit: viuit deo: ita ⁊ vos exiſtima
te vos mortuos quidẽ eſſe pctõ
viuentes autẽ deo. In xp̄o ieſu
dño noſtro.

Dñica. vij. ad Roma. vi.

Humanũ dico pter in/
firmitatẽ carnis veſtre ſi
cut eni exhibuiſtis mem
bra veſtra ſeruire immũdicie et
iniquitati ad iniquitatẽ: ita nũc
exhibete mẽbra veſtra ſuire iu/
ſticie in ſanctificationẽ. Cuz eni
ſerui eſſetis peccati: liberi fuiſtiſ
iuſticie: quẽ ergo fructũ habui/
ſtis tunc in illis in q̃bus nũc eru
beſcitiſ? Nã finis illoꝝ mors eſt
Nũc vero liberati a peccato: ſer
ui autem facti deo habetis fru/
ctum veſtrum in ſanctificationẽ

cipio. Onus eni iuſticie qđ vult eis impo
nere leue eſt: vt pz Matth. xi. Iugum eni
meũ ſuaue eſt ⁊ onus meũ leue [pter in/
firmitatẽ carnis veſtre] caro eni in princi
pio creatõis fuit fortis ⁊ ſana ⁊ obediens
anime: ſz pter pec
catũ facta eſt debi/
lis ⁊ ĩfirma: aggra
uans ⁊ deprimens
animã. Unde Sa
pien. ix. Corp⁹ qđ
corrũpit̃ aggrauat
animã [ſicut eni ex
hibuiſtis mẽbra ve
ſtra ſeruire imũdi/
cie] Gor. ſ. ad ſerui
endũ pctis carnali
bus [⁊ iniquitati]
id eſt pctis ſpũali/
bus [ad iniq̃tatẽ]
id eſt ad ↄſũmatio
nem [ita nũc exhi/
bete mẽbra veſtra]
Ly. per bonã cõſue
tudinẽ abilitantes
ea [ſeruire iuſticie]
q. d. illud eſt leue. ſ.
q̄ nõ plus laboris
requirit̃ in ſeruitio
dei q̄ ducit ad glo/
riam q̄ȝ in ſeruitio
diaboli q̄ ducit ad
gehẽnã [in ſanctifi
cationẽ]. i. ſctitatĩ
cõſũmationẽ [cum
eni ſerui eſſetĩ pcti
liberi fuiſtis iuſti/
cie] Ly. i. ſpoliati a
bono iuſticie [quez
ergo fructũ] i. vti/
litatẽ [habuiſtĩ tũc
in illis] ſup. pctis:
[in quib⁹ nunc]. i. poſt penitentiã [erube/
ſcitis] q. d. nullam vtilitatẽ habuiſtis: ſed
maximũ damnũ [nam finis illoꝝ] ſcz pec
cato ſeruientiũ [mors eſt]. ſ. eterna [nunc
vero liberati a peccato] Ly. p eius dimiſ/
ſionem [ſerui autez facti deo] per iuſticie
operationẽ [habetis fructũ veſtrũ] Uin
id ẽ vtilitatẽ veſtrã [in ſctificationẽ] Ly

id eſt in gratiā in pñti [finem vero] ſcz vltimū [vitā eternā].i.in futuro gloriā eternam [ſtipendia eni peti] Uinc.i.premiationes que debent militib9 diaboli [mors eſt].ſ.culpe ⁊ cōſequēter eterne pene [grā aūt dei].i.premiuz ꝓ bono opere i grā dei factū [vita eterna in ieſu xpo dño noſtro].i.per xpm ieſum dñm noſtrū tanq̄ȝ mediatorē.

dei ſunt] ſeruiētes ei: nō timore ſeruili: ſed timore filiali [nō eni accepiſtis ſpiritū ſeruituris iterū in timore] ſicut in veteri lege que fuit lex timoris [ſed accepiſtis ſpiritum adoptiōis filioꝝ dei].i.ſpiritūſctm̄ datorē bonorū per quez fit adoptio filioꝝ dei qd ex bonitate ē ⁊ miſcdia dei [in quo clamam9 abba pater] Lyra. Abba pr duo ſunt noia idem ſignificantia vnū hebraicum alterū latinū: ad ſignificādū duplicem dei paternitatem. Una eſt cōmunis bonis ⁊ malis: q2 eſt pater creationis omniū hominū. Alia ſpecialis gratie adoptione: de qua hic dicit [ipſe eni ſpūs teſtimoniū reddit ſpiritui noſtro] cum eni ſpiritus noſter per ſpiritūſanctū bonū agit: eſt ſignū diuine filiatiōis. Hoc autē ſigno quaſi q̄dā teſtimonio nos certificat [ꝙ ſum9 filij dei] Uin. non ꝑ naturā ſicut chriſtus: ſed ꝑ adoptionem per ſpiritūſanctum [ſi autē filij dei] Hor. ſumus [⁊ heredes [erimus [heredes quidē dei] cuius beatitudine fruimur [coheredes aūt chriſti] in quo ⁊ cum quo beati erimus.

finem vero vitā eternā. Stipendia eni peccati mors gratia autem dei vita eterna in chriſto ieſu dño noſtro.

Dñica.viij.ad Roma.viij.

Debitores ſumus nō carni vt ſm carnem viuam9. Si eni ſm carnem vixeritis: moriemini. Si aūt ſpū facta carnis mortificaueritis: viuetis. Quicunq; eni ſpū dei agunt hi ſunt filij dei. Non eni accepiſtis ſpiritū ſeruitutis in timore: ſed accepiſtis ſpiritū adoptōis filiorum dei: in quo clamamus abba pater. Ipſe eni ſpūs teſtimoniū reddit ſpiritui noſtro ꝙ ſumus filij dei. Si autē filij et heredes. Heredes quidez dei coheredes autem chriſti.

Dñica.ix.j.Corinth.x.

Non ſimus cōcupiſcētes maloꝝ ſicut ⁊ illi ꝯcupie

Debitores ſumus nō carni ⁊c. Ante initiū illius epl'e ſcribit.s. Paulus dicēs: Qui eni ſm carnē ſunt que carnis ſunt ſapiūt: qui vero ſm ſpiritū ſunt que ſunt ſpūs ſentiūt: nam prudētia carnis mors eſt prudētia aūt ſpiritus vita ⁊ pax. Qm̄ ſapiētia carnis inimica eſt deo. Tūc ſequit preſens epl'a in qua apl's hortat nos ad mortificationem carnis et ad imitationē ſpūs vl' rōnis vt ſm ſpiritū viuamus ⁊ ad hoc adducit rōnes: ſcz ꝓpter debitū ⁊ propter future mercedis magnitudinē. Unde dicit [Fratres: debitores ſumus] ſcz ſpiritui ſctō: vel rationi ꝓprie [nō carni: vt ſm carnem viuamus] ſcz in voluptatib9 carnis [ſi eni ſm carnem] Hor.i.ſm carnis deſideria ⁊ voluptates [vixeritis] vita corporali [moriemini] morte ſpūali: ⁊ etiā eterna [ſi autez ſpiritu].i.ratione [facta].i.opera [carnis mortificaueritis] penitus ea abijciēdo et fugiendo [viuetis] vita ſpūali [hic in iuſticia ⁊ in futuro in gloria [quicūq; enim ſpiritu dei agūtur] Hor.i.regunt [hi filij

Non ſimus cōcupiſcentes maloꝝ ſicut ⁊ illi ⁊c. Pro intellectu illius epiſtole attendere oportet beneficia ꝓp'lo iudaico in deſerto exhibita a deo ſcz tranſitū per mare rubrum: defenſionez colūne: cibationē m̄ane: ⁊ ſic de alijs: que omnia deus miraculoſe eis exhibuit: ipſi autē de tantis beneficijs ingrati exiſtētes

cõcupierũt carnes comedere paruipendẽ
tes mãna. Item idolatriã cõmiſerũt:ado
rando vitulũ. Item fornicati ſũt cum ma
dianitis cõtra preceptũ dñi. Item contra
Moyſen ⁊ Aaron murmurauerunt:⁊ ſic

runt vna die vigintitria milia] Lyra.nec
eſt hoc cõtra illud quod dicit Nume.xv.
ꝙ ceciderũt vigintiquattuoꝛ milia:qꝛ mi/
noꝛ numerus concludit in maioꝛe:⁊ ideo
cõcludit quod veruꝫ eſt de maioꝛi:eſt etiã

de aliꝭ. Et iõ pla/
gas i hodierna epi
ſtola expreſſas in/
currerũt:monet er/
go nos ſanctꝰ Pau
lus i hodierna epi
ſtola ne talia facia/
mus: quia ſi ſimi/
les eis fuerimus ĩ
culpa: erimꝰ eis ſi/
miles in pena. Er/
go dicit: [Fratres:
Non ſimus concu
piſcentes maloꝝ]
quo ad effectuꝫ [ſi/
cut ⁊ illi cõcupiert]
de quibꝫ dicit Pſ.
lxxvij. Cõcupierũt
cõcupiſcentiã ⁊c. et
Nume.xi.dicit.vul
gus ꝓmiſcuum fla
gellauit ⁊c. q.d. nõ
peccemus ſicut ⁊ il
li [neq; idolatre ef
ficiamini] Uincẽ.
honoꝛẽ ſoli deo de/

runt: neq; idolatre efficiamini:
ſicut quidam ex ipis: queadmo
dum ſcriptũ eſt. Sedit populus
manducare ⁊ bibere: ⁊ ſurrexe=
runt ludere. Neq; foꝛnicemur ſi
cut quidã ex ipſis foꝛnicati ſunt
et ceciderũt vna die vigintitria
milia. Neq; tentemus xp̄m ſicut
quidã eoꝝ tentauerũt ⁊ a ſerpẽ
tibꝰ perierũt: neq; murmuraue
ritis ſicut quidã murmurauerũt
et perierunt ab exterminatoꝛe.
Hec autẽ omnia in figura cõtin
gebant illis. Scripta ſunt auteꝫ
ad coꝛreptionẽ noſtraꝫ in quos
fines ſeculoꝝ deuenerũt. Itaq;
ꝗ ſe exiſtimat ſtare videat ne ca
dat. Tentatio vos nõ apprehen=

verum de minoꝛi:
[neq; tentemꝰ chri
ſtum] Goꝛra. diffi/
dendo de eius po/
tentia [ſicut quidã
eoꝝ tentauerũt]. ſ.
ipm̃ deuꝫ: dicentes
illud pſ. lxxvij. nũ/
quid poterit ⁊c. [et
a ſerpentibꝫ perie/
runt] qꝛ dñs iratuſ
miſit cõtra eos ſer
pentes ignitos: et
quecunq; momoꝛ/
derunt ſtatim mo/
riebat donec Moy
ſes ex iuſſu dñi ſer/
pentem eneum ere
xit: ad cuius aſpe/
ctum ſanabant. vt
habet Nume.xxi.
[neq; murmuraue
ritis] ſcꝫ cõtra deũ
vel platos eius [ſi/
cut quidam eorum
murmurauerunt]

bitum idolis et creaturis nullo modo ex/
hibeatis [ſicut quidã ex ipis] ſcꝫ ex filijs
iſrael fuerunt qui ſibi vitulũ cõflatilem fe
cerunt ⁊ ipm̃ ꝓ deo adoꝛauerũt. vt habet
Numeri.xxv. [queadmodũ ſcriptuꝫ eſt]
Exo.xxxij] Sedit pplꝰs mãducare] co/
ram idolo: ſcꝫ vitulo [⁊ ſurrexerũt ludere]
id eſt ludos facere: ſicut choꝛeas in vene/
ratione vituli. Notandũ ꝙ ſicut olim fue
rũt diuerſa idola inter infideles: ita ⁊ nũc
inter chriſtianos: qꝛ aliqui colũt diuitias:
aliqui honoꝛes: aliqui coꝛpoꝛis delitias:
aliqui pueros et vxoꝛes. Unde Auguſti.
hoc ab homine colit quod pre ceteris dili
gitur [neq; foꝛnicemur] Uinceñ. i. actum
luxurioſum extra ꝓpriam cõiugem nullo
modo perpetremus [ſicut quidã ex ipſis
foꝛnicati ſunt] Ly. ſcꝫ cum mulieribꝫ ma/
dianitis. vt habet Numeri.xxv. [⁊ cecide

contra Moyſen. Numeri.xvi. ⁊ Exo.xvi.
murmurauit omnis congregatio ⁊c. [et
perierũt ab exterminatoꝛe] ſcꝫ ab angelo
eos percutiente [hec autẽ omnia in figu/
ra cõtingebant illis] ſcꝫ ad deſignanduꝫ
ꝙ ſic vel grauius fiet nobis ſi fuerimus ſi
miles eis [ſcripta ſunt autẽ ad coꝛreptio/
nem noſtrã] Uinc. punitiones ⁊ pene in/
flicte iudeis in veteri teſta. ſunt ſcripte ad
noſtrã coꝛrectionẽ: vt viſis vel auditis il/
lis penis caueamus pctã cõſimilia: ne in
illas vel maioꝛes penas incidamus [in
quos fines ſeculoꝝ deuenerũt] Ly. id eſt
in nos qui ſumus iam in ſexta etate ſecu/
li que durat vſq; in finem mundi [ita qui
ſe exiſtimat ſtare] Uinceñ. i. opinat ſe eſſe
in gratia ſiue in charitate dei [videat] id
eſt caueat [ne cadat]. ſ. ab illa gratia per
pctm̃ moꝛtale [tentatio vos nõ apprehen/

dat niſi humana: fidelis autem deus eſt qui nō patiet vos tentari ſupra id qđ poteſtis. Sed faciet cum tentatiōe etiā ꝓuentū vt poſſitis ſuſtinere.

Dn̄ica decima. i. Corinth. xij.

Scitis qm̄ cum gentes eſſetis ad ſimulachra muta: ꝑut ducebamini euntes Ideo notū vobis facio ꝙ nemo in ſpū dei loquens dicit anathema ieſu. Et nemo pōt dicere dn̄s ieſus niſi in ſpūſcō. Diuiſiones gratiaꝝ ſūt: idem aūt ſpūs: Et diuiſiones miſtrationū ſunt idem autem dn̄s. Et diuiſiones operationū ſunt: idem vero de⁹

dat niſi humana] Vin. q. d. ſi tentatio cō ſurgit in vobis videatis ꝙ vos nō apprehendat per cōſenſum: q̄ ſi cōſenſum adhibueritis non eſt tentatio humana ſed diabolica. Unde Greg. in paſtorali. Humanum eſt ī corde tentationē perpeti: demoniacū vero ī tentationis certamine ſupari [fidelis autem deus eſt] Ly. in ꝓmiſſis implendis [qui non patiet vos tētari ſupra id qđ poteſtis] q̄ promiſit ⁊ adiutoriuꝫ in tentatiōib⁹ poſitis ſi fideliter recurrāt ad ipm̄ [ſed faciet cum tentatōe etiaꝫ ꝓuentū] vos adiuuando vt ipſa tentatio vobis ꝓueniat ad augmētū meriti per eius ſupationem [vt poſſitis ſuſtinere.] Uincē. ne cadatis in pctm̄ et in cōſenſuꝫ. Unde Augu. Diabolus pleruncꝫ vult nocere ⁊ nō poteſt: q̄ poteſtas eius eſt ſub poteſtate dei. Nam ſi tātum poſſet nocere diabolus q̄ntum vellet aliquis iuſtoꝝ nō remaneret.

Scitis qm̄ cum gentes eſſetis ⁊c. Ante initiuꝫ illius ep̄le ſcribit. s. Pau. dicēs: Q ſi noſmetipſos diiudicarem⁹ non vticꝫ iudicaremur. Dum aūt iudicamur a dn̄o corripimur vt nō cū hoc mūdo dānemur. Tūc ſequit ep̄la hodierna: in qua ap̄l's loquit de donis ſpirituſſancti: oſtēdens ꝙ omniū donoꝝ auctor eſt ſpūſſanctus ⁊ nullus poteſt facere aliqđ bonū meritoriuꝫ ſaltem vite eterne niſi in ſpūſancto. Et hoc ap̄l's oſtendit experimēto vite preterite: dicens [Scitis qm̄ cum gētes eſſetis]. Ly. ſcꝫ gentiliter viuentes abſcꝫ dei gratia ante cōuerſionē ad fidem [ad ſimulachra muta eūtes] ea adorāda. Colebant eni gentes idola mar

tis: mercurij: ⁊ ſic de alijs: ⁊ dicebant muta: q̄ per ſe vel ex ſe nō habebant aptitudinem loquendi q̄uis diabolus per ea quādocꝫ dederit reſponſa [ꝑut ducebamini] ſcꝫ a maligno ſpū ſicut equus ⁊ mulus quibus non eſt intellectus [ideo notū vobis facio ꝙ nemo ī ſpū dei loquens] Lyra gratia dei vtens [dicit anathema ieſu]. i. blaſphemiam aliquā de ieſu dn̄o nr̄o [⁊ nemo pt̄ dicere dn̄s ih̄s] cōfitendo ipm̄ ſuū dn̄m ⁊ ſaluatorē. ſ. ꝙ ipſe ſit veraciter dn̄s ⁊ ip̄e ſeru⁹ ei⁹ [niſi in ſpūſctō] id eſt per ſpiritūſanctum a quo eſt omne verū. Un̄ Ambroſius. Omne verum a quocūcꝫ dicatur a ſpirituſancto eſt [diuiſiones vero gratiarū ſūt] ¶ Nota ꝙ gratias hic appellat diuerſos grad⁹ ⁊ ordines q̄ ſunt in eccl'ia [idē autē ſpūs] ſcꝫ ſanctus eſt diſtributor graduū ⁊ ordinū ⁊ officioꝝ [⁊ diuiſiōes miniſtrationum ſunt] i. diuerſi effectus gratie quibus alij ſeruiūt alijs: ⁊ ſic ordinant in ꝑrimū hoc exemplū dedit nobis chriſtus Unde Math. xx. Filius hominis nō ⁊c. Item. i. Petri. iiij. Unuſquiſcꝫ ſicut accepit ⁊c [idē aūt dn̄s]. i. xp̄s filius dei dans ſingulis ꝓ volūtate ſua [⁊ diuiſiones operationū ſunt]. i. diuerſi actus gratie q̄tū ad ſe: per quam gratiā facit opera meritoria quedam maiora quedā minora opera [idem vero deus] ſcꝫ pater. Et notandū: ꝙ ap̄l's ponit hic tria nomina vt intelligatur ꝙ totius trinitatis ſunt dona gratiarū: quo ad perſonā ſpirituſſancti dicit: [idem autē ſpiritus] quo ad perſonā filij [idem autē dn̄s] quo ad perſonā patris dicit [idem autē deus] ſed ne videret di

qui operatᷣ omnia in omnibus. Unicuiq; autē datur manifeſtatio ſpiritus ad vtilitatem. Alij quidem per ſpiritū datur ſermo ſapientie. Alij autē ſermo ſcientie ſm eundē ſpiritū. Alteri autem fides in eodem ſpiritu. Alij gratia ſanitatū in vno ſpū. Alij operatio virtutū. Alij ꝓphetia Alij diſcretio ſpirituū. Alij genera linguaꝝ. Alij interpretatō ſermonū. Hec aūt omnia opatᷣ vnus atq; idem ſpiritus diuidēs ſingulis ꝓut vult.

Pn̄ica vndecima.i.Cori.xv.

Notū vobis facio euāgelium qd̄ predicaui vobis qd̄ ⁊ accepiſtis in quo ⁊ ſtatis per qd̄ ⁊ ſaluamini: qua ratione p̄dicauerim vobis ſi tenetis: niſi fruſtra credidiſtis. Tradidi enī vobis in primis qd̄ ⁊ accepi qm̄ chriſtus mortuus eſt ꝓ peccatis noſtris ſm ſcripturas:

ſtinctio ſubſtantie ⁊ operatōis ſubiungit idemptitatē ſubſtantie ⁊ operatōis trium perſonaꝝ [qui] ſcȝ deus pater: deus filius deus ſpiritusſanctus: vnus exiſtens deus [operatᷣ oīa] ſcȝ neceſſaria ſaluti [in omnibus] nō oīa in ſingulis: qꝛ vni nō tribuit omnia: ſed in omnibꝫ oīa: vt qd̄ quis in ſe nō habet habeat in alio: ſicut ī humano corpore oculus ſolꝰ videt: ſed nō ſibi ſoli: ſed toti corpori: vt ſic mãeat charitas et humilitas. Unde Eſa.xxvi. Omnia opera noſtra operatus es nobis: [vnicuiq; autē] ſcȝ fideliū [datur manifeſtatio ſpiritꝰ] id eſt gr̄a que manifeſtat ſpiritū ineſſe [ad vtilitatē] ſcȝ eccleſie. [Alij quidem per ſpiritum] ſcȝ ſanctū [datᷣ ſermo ſapientie]. ſ. loquendi de contemplatione celeſtium [Alij autē ſermo ſcientie] ſcȝ loquendi de actiōe temporalium [ſm eundē ſpiritum: Alteri fides]. i. cōſtantia vᷣ ſermo fidei [in eodem ſpiritu. Alij gratia ſanitatū] ſcȝ curandi infirmos [in vno ſpū. Alij operatio virtutū]. i. miraculoꝝ que ſūt ſupra naturam [Alij ꝓphetia]. ſ. p̄dicere futura [Alij diſcretio ſpirituū] Gor. i. gratia diſcernēdi quo ſpū dicūtᷣ. i. bono vel malo: qꝛ etiā diabolꝰ bona ſeductorie dicit [Alij genera linguaꝝ]. i. loq̄ diuerſis linguis [Alij interpretatio ſermonū]. i. interp̄tatio obſcuritatū ſcripture que ſunt in ꝓphetis et euangelijs ⁊ in ep̄lis. [Hec aūt omnia] licet diuerſa ſint [operatur vnus atq; idem ſpūs diuidens ſingulis ꝓut vult]. i. gratis: ⁊ ſicut cuiq; ſcit expedire.

Notum vobis facio euangeliū ⁊c. Ante initiū illius ep̄le ſcribit ſanctus Paulus dicens. Si q̄s ignorat ignorabitᷣ: omnia autē honeſte et ſm ordinē fiant in vobis. Tūc ſtatim ſequitᷣ preſens epiſtola in qua ap̄lus cōmēdat nobis doctrinā euangelicā per quā ꝑuenitᷣ ad gloriā reſurrectōis di. [Frēs]. i. O corinthij: qui eſtꝭ fratres ī xp̄o ſicut omnes in xp̄o per fidē geniti [notū vobis facio] Ly. i. ad memoriā reduco [euāgeliū]. i. doctrinā euāgelicā [qd̄ p̄dicaui]. i. denūciaui: [vobis qd̄ ⁊ accepiſtꝭ] Un. corde credendo ⁊ ore cōfitēdo [in quo ⁊ ſtatꝭ] id eſt permanere et ſtare debetis [per quod ⁊ ſaluamini] iam in ſpe et tandē in re] qua ratione predicauerim vobis] Gorra. ſcȝ per chriſti reſurrectionem [niſi fruſtra crediḋiſtis] id eſt ſine aliqua vtilitate: quia fides ſine operibus mortua eſt [tradidi enī vobis in primis] Lyra: id eſt inter principalia credenda: qꝛ articuli fidei ſunt principia ex quibus alia credenda deducūtᷣ [quod ⁊ accepi] ꝑ reuelationē a ſpūſancto [qm̄ chriſtꝰ mortuus eſt ꝓ peccatis noſtris] Ly. non ſuis. vt pȝ Eſa. liij. Propter ſcelus ⁊c. Item in eodem cap̄lo. Ip̄e autem vulneratus ⁊c. [ſm ſcripturas] ſcilicet ipſoꝝ ꝓphetaꝝ

qui paſſionē xp̄i predixerunt. Unde Hie
re.xi. Ego quaſi agnus ꝛc̄. Item Eſa.liij.
Sicut ouis ad occi.ꝛc̄. [ꝛ qꝛ ſepult⁹ eſt]
Lx.vt veritas mortis eius ꝓbaret [ꝛ qꝛ re
ſurrexit tertia die ſꝫm ſcripturas] Unde
Oſee.vi. Uiuifica
bit nos ꝛc̄. [ꝛ qꝛ vi
ſus eſt [Lx.poſt re
ſurrectionē ſuā [ce
phe] .i.petro [ꝛ p⁹
hoc vndecim] ſcilꝫ
apl'is: que appari
tio facta fuit p⁹ di
es octo ſue reſurre
ctionis p̄ñte Tho
ma. Jo.xx. [deinde
viſus eſt pl⁹ q̄ꝫ qn
gentis fratrib⁹ ſi'l]
et illa apparitio fa
cta fuit i galilea: in
qua apparuit apl'iſ
ꝛ multis alijs xp̄iſi
delib⁹ [ex q̄b⁹ mul
ti manent vſqꝫ ad
huc] viuentes in il
lo tp̄e. Hoꝛ.q̄ teſteſ
ſūt hui⁹ ſi ab eis re
quirat' [quidā aūt
doꝛmierūt] .ſ.moꝛ
te coꝛpoꝛali: que dr̄
doꝛmitio: qꝛ erit in
ſpe reſurrectōis fu
ture [deinde viſus
ē iacobo] .ſ.alphei
qui dict⁹ eſt frater
dñi: ꝛ qꝛ fuit ep̄s hieroſolymitan⁹: q̄ etiāꝫ
ſicut dicit Haymo vouerat ſe nō mādu ca
turū q̄uſqꝫ dñm poſt reſurrectionē vidiſſꝫ
ideo xp̄s ei apparuit: tñ h̄ nō legit' in euāg
[deinde apl'is oīb⁹] .ſ. viſus eſt: ꝛ hoc fa
ctū eſt in die aſcēſionis: vt pꝫ Mat.vlti.
[Nouiſſime aūt omniū] .i.poſt aſcēſionē
xp̄i in celū [tanq̄ꝫ abortiuo viſus eſt ꝛ mi
hi] .ſ.in via qñ iuit Damaſcū. vt pꝫ Act.
ix. Lx. vocat aūt ſe abortiuū: qꝛ abortiuus
dicit' fetus q̄ naſcit' extra tp̄s debitū: vel q̄
cum violentia ducit' de vtero: ſic apl'us: qꝛ
alij renati fuerūt ante aduentū ſp̄ūſſancti
ipſe aūt poſt. Item alij cōuerſi fuerūt ſp̄ō
te: ipſe quaſi violenter in actu ꝑſecutionis

ꝛ qꝛ ſepultus eſt: ꝛ qꝛ reſurrexit
tertia die ſꝫm ſcripturas: ꝛ qꝛ vi-
ſus eſt cephe: ꝛ poſt hec vndeci.
Deinde viſus eſt pluſq̄ꝫ quingē
tis fratrib⁹ ſimul ex quib⁹ multi
manent vſqꝫ adhuc: quidā autē
doꝛmierūt. Deinde viſus eſt ia-
cobo. Deinde apl'is oībus. No-
uiſſime aūt omniū tanq̄ꝫ aboꝛti-
uo viſus eſt ꝛ mihi. Ego enī ſum
minimus apl'oꝝ: qui nō ſum di-
gnus vocari apl'us: qm̄ perſecu
tus ſuꝫ eccleſiā dei. Gr̄a aūt dei
ſum id qđ ſum. Et gratia eius in
me vacua nō fuit.

Dñica.xij.ij.Coꝛinth.iij.

Fiduciā talem habemus
per chriſtū ad deum nō
q̄ ſufficientes ſimus co-
gitare aliquid a nobis quaſi ex
nobis: ſed ſufficientia noſtra ex

fidei [Ego enī ſum minim⁹ apl'oꝝ] qꝛ vl
timus tp̄e [qui nō ſuꝫ dignus vocari apo
ſtolus] .ſ.ſi mea precedētia merita atten
dant' [qm̄ ꝑſecutus ſum eccleſiā dei] Lx.
qđ alij nō fecerūt: ꝛ in hoc minoꝛ fuit alijs
apl'is: lꝫ ex gr̄a dei
factus fuerit valde
magnus [gr̄a autē
dei ſum id qđ ſuꝫ]
ſcꝫ apl's xp̄i: qꝛ ſine
gratia dei homo ni
hil eſt [ꝛ gr̄a eius i
me vacua nō fuit]
id eſt carens bonis
operib⁹. Sequit' in
tex. poſt ep̄l'am illā
[ſed oīb⁹ illis abū
dantius laboꝛaui]
nullus enīꝫ apl'oꝝ
legit' in tot terris ꝛ
ꝓuincijs predicaſſe
nec tot tribulatōes
in terra et mari ſu
ſtinuiſſe.

Fiduciā ta
lem ha.ꝛc̄.
Ante initi
um illius ep̄l'e ſcri
bit.ſ.Pau.di. Xp̄i
bonus odoꝛ ſumuſ
deo i his q̄ ſalui fi
unt: ꝛ in his q̄ pere
unt: ꝛ alijs quideꝫ
odoꝛ moꝛtis i moꝛ
tem: alijs aūt odoꝛ
vite in vitā. Tunc ſequit' p̄ñs ep̄l'a: in qua
apl's oſtendit cōfidendū eſſe in deo: ꝛ hoc
ꝓpter noſtrū defectū ꝛ diuinū eius adiuto
rium: qđ ſpecialiter modo tp̄e gr̄e de⁹ pa
ratus eſt nob̄ ipendere. vñ dicit [Fiduciā
talē habem⁹ ad deū] .ſ.q̄ eſt vnus in ſb̄a ꝛ
trinus in ꝑſonis [ꝑ xp̄m] i.ex merito paſ
ſionis xp̄i: ꝛ ꝑ gr̄am xp̄i poſſumus ſaluari
[nō q̄ ſufficiētes ſimus cogitare aliq̄d]
ſup.boni [a nobis quaſi ex nob̄] q̄ꝫuis enī
omne bonū qđ agimus ſit a nobis: vt cau
ſa ſecūdaria: nō tñ ex nobis vt cauſa p̄ma
ria: deus enī eſt q̄ operat' in nobis velle et
perficere [ſed ſufficientia noſtra] Hoꝛ.id
eſt cogitādi, volendi faciendi bonum [ex

deo eſt. Qui ⁊ idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamenti nō litera ſed ſpiritu. Littera enī occidit: ſpiritus aūt viuificat. Quia ſi miniſtratio mortis litteris deformata in lapidibus fuit in gloria: ita vt nō poſſent ītendere filij iſrael in faciem moyſi ꝓpter gloriā vultus eius que euacuatˀ quō nō magis miniſtratio ſpūs erit ī glīa? Nā ſi miſtratio dānatiōis in glīa eſt: mltomagis abūdat miniſteriū iuſticie in gloria.

Dominica. xiij. Galath. iij.

Abrae dicte ſunt ꝓmiſſiones ⁊ ſemini eius. Nō dicit et ſeminibꝰ: quaſi in multis ſed quaſi in vno ⁊ ſemini tuo qui eſt xp̄s. Hoc autez dico teſtamentū cōfirmatum a deo:

deo eſt] vt ptꝫ Joh. xv. Sine me nihil poteſtis facere [qui ⁊ idoneos nos fecit miniſtros] ſcꝫ vita ⁊ ſcientia [noui teſtamenti] .i. euangelij [nō littera] .i. non exiſtentis in littera tm̄ ſicut lex Moyſi: qꝛ euangelij parabolas nō ſemper ad litteraz intelligimꝰ [ſed ſpiritu] id eſt ad ſenſum ſpūalem [Littera eni occidit] qꝛ teſtamentuz vetus cognitionē peccati dabat non tm̄ gratiam [ſpiritus autem] .i. ſpiritus ſanctus qui datˀ in ſacramentis noui teſtamēti [viuificat] id ē viuere facit [q ſi miniſtratio mortis] .i. legꝫ moſaice mortē tēpalem inferentis trāſgreſſoribus [litteris deformata in lapidibꝰ] id eſt ſcripta in tabulis lapideis [fuit in gloria] .i. reuerētia [ita vt nō poſſent intendere filij iſrael in faciē moyſi.] ¶ Nota q Exo. xxxiij. dicitˀ: q ex colloquio dei in mōte ſynai facies moyſi fuit facta quaſi cornuta nō q fuiſſet realia cornua: ſed quaſi quidā radij ꝓcedentes ſurſum angulariter in figura cornuū. Et dicitur ibidem q filij iſrael nō potuerūt intendere in faciem eius: ⁊ cum deberet eis loqui: oportebat q velamen apponebat ante faciem eiꝰ] : ⁊ hoc ꝓpter gloriā] .i. claritatē [vultus eius que euacuatˀ] qꝛ illa gloria in moyſe nō diu permanſit ſed tranſiuit [quō nō magis miniſtratio ſpiritus] id eſt noui teſtamenti [erit in gloria] ſup. eterna [nam ſi miniſtratio dānatiōis] id eſt veteris legis que ideo dicitˀ miniſtratio dānationis: eo q nō poterat ab ea ſaluari [in gloria eſt: multomagꝫ miniſteriū iuſticie] id eſt legis euāgelice] abūdat in gloria] id eſt perducit ad gloriā.

Abrae dicte ſunt promiſſiones. ⁊c. Ante initiū illius epl'e ſcribit ſanctus Pau. di. Scriptum eſt. Gen. xv. Credidit abraam deo ⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiam. Tunc ſequitur preſens epl'a Abrae dicte ſunt ꝓmiſſiōes. ⁊c. Ubi notanduz q galathe gentiles fuerunt greci ⁊ per apl'm Paulū ad fidem chriſti cōuerſi ſunt: ⁊ recedēte ab eis apoſtolo ꝑ pſeudo apl'os fuerūt ſeducti ⁊ decepti: ita q ad obſeruationē legaliū veterꝫ teſtamenti verterentur: quaſi per fidē chriſti abſq legaliū obſeruatōe ſaluari nō poſſent: qḋ falſum eſt: quos apl'us ad veram fidem reuocat in epl'a hodierna dicēs. [Fratres abrae dicte ſunt] ſupple a deo] ꝓmiſſiones] eterne [⁊ ſemini eius] ſcꝫ chriſto: qꝛ per eum ꝓmittebatˀ danda benedictio. vt patet Gen. xxij. In ſemine tuo benedicentˀ omnes gentes [non dicit ⁊ ſeminibꝰ quaſi in multis: ſed quaſi in vno: ⁊ ſemini tuo qui eſt chriſtꝰ] Uincen. Illa ꝓmiſſio abrae impleta fuit quando chriſtus ex maria virgine natus fuit: ⁊ poſt chriſti aduentū ceſſauit lex ī cerimonijs ⁊ figuris [Hoc autē dico teſtamentum cōfirmatū a deo] id eſt ꝓmiſſiones ille per modū teſtamenti ſunt confirmate a deo cum iuramento diuino: vt ptꝫ Gen. xxij. Per meipm iuraui dicit dn̄s ⁊c. Uincen. teſtamentū dicitˀ ſcriptura autētica volūtate teſtatoris ⁊ teſtium roborata: ⁊ qꝛ ꝓmiſſio illa fuit iuramento dei fir

mata: ideo bene dicit᷑ teſtamentū [qꝛ poſt quadringētos et triginta annos facta eſt lex] ideo ſic littera cōſtruēda eſt. Lex que poſt quadringētos ⁊ triginta ānos facta eſt: id eſt data in monte ſynai a ꝓmiſſione abrae ipſi moyſi: et per tantū tp̄us fue runt filij iſrl̄ in egy pto: vt habet᷑. Exo. xij. Illis ānis exple tis eadē die regreſ/ ſus eſt omnis exer citus. Computant᷑ autem hi anni a ꝓ/ miſſione prima fa/ cta Abrae vſq₃ ad datione legis [non irritū facit ad eua/ cuādā ꝓmiſſionē] Ly. id eſt nō euacu at ꝓmiſſionē abrae factā quaſi irritā: qḋ tñ faceret ſi da/ ret᷑ hereditas ⁊ bñ/ dictio ex lege [nā ſi ex lege heredi/ tas] id eſt beatitu/ do eterna [iā nō eſſet [ex ꝓmiſſiōe] et ita euacuaret᷑ et fruſtraretur ꝓmiſ/ ſio fc̄tā abrae: ꝙ au tem hoc non eſt hoc ꝓbat dī. [Abrae autē per repromiſſionē donauit deus] ſup. bea titudinē ⁊ gloriā ⁊ benedictionē: nō ꝓpter legem ſed ꝓpter ꝓmiſſionē: hoc eſt ꝓpter fi dem chriſti ſepe ꝓmiſſi: qꝛ abraam hoc cre didit qḋ deus ſibi ꝓmiſit: ⁊ ſic pꝫ ꝙ oīs antiqui q̄ iuſtificati ſunt ex ipa fide chri/ ſti iuſtificati ſunt: ⁊ nō ꝓpter opera legis. Nam ipi crediderūt hoc futurū qḋ nunc credimus preteritū: ⁊ ideo iuſtificati ſunt ⁊ nō ꝓpter legem: qꝛ abraā iuſtificatus eſt ⁊ legem tñ non habuit: qꝛ multo tp̄e ante legē vixit. Unde Bern̄. dicit. Multi an/ te ſaluatoris aduentū deū omnipotentē timentes ⁊ diligentes ſue ſalutis gratiſſi/ mum ꝓmiſſorē credentes in ꝓmiſſione fi delem ſperātes certiſſimū redemptorē in hac fide ⁊ expectatōe ſaluati ſunt. Unde

quia poſt quadringētos ⁊ trigin ta annos facta eſt lex: nō irritū facit ad euacuādā ꝓmiſſionem. Nam ſi ex lege hereditas: iam nō ex ꝓmiſſione. Abrae autem per repromiſſionē donauit de⁹. Quid igit᷑: lex ꝓpter trāſgreſſio nem poſita eſt donec veniret ſe men cui ꝓmiſerat ordinata ꝑ an gelos in manu mediatoris. Me diator autē vnius non eſt: deus autē vnus eſt. Lex ergo aduer ſus ꝓmiſſa dei? abſit. Si eni da ta eſſet lex q̄ poſſet viuificare ve re ex lege eēt iuſticia. Sꝫ cōclu ſit ſcp̄tura oīa ſub pctō: vt ꝓmiſ ſio ex fide ieſu xp̄i daret᷑ creden tibus. Dñica. xiiij. ad Gal. v.

Aug. Nemo liberat᷑ a dānatiōe que facta eſt ꝑ Adam: niſi ꝑ fidē dñi noſtri ieſu xp̄i [q̄d igit᷑ lex] Ly. i. ad q̄d fuit vtilis. q. d. qꝛ ergo lex nō iuſtificauit ſed ſola fides: qua re ergo poſita eſt ⁊ data. Ad hoc reſpōdet᷑ ꝙ tñ non inutiliter data eſt: ſed [ꝓpter tranſgreſſionem po ſita eſt]. i. ꝓpter pu nitōes pctōꝝ: qꝛ in lege determinatur graues pene: deter/ minatis vitijs: qua rum terrore cohibe bant᷑ hoīes a pecca tis [donec veniret ſemen]. i. chriſtus: [cui]. i. de quo [ꝓ/ miſerat] vt pꝫ Ge neſ. xxij. In ſemīe tuo benedicent᷑ om nes gētes [ordina/ ta per āgelos]: id ē miniſterio angelo/ rum. Ly. lex eni nō fuit data imediate a deo ſed per ange/ lū: q̄ loquebat᷑ moy ſi in mōte ſynai [in manu mediatoꝛ] id eſt in ptāte chri/ ſti: vt. ſ. duraret q̄/ tum vellet: qꝛ venit in mundū qñ ſibi pla/ cuit nō ſtatim poſt hoīs caſum [mediator aūt vni⁹ nō eſt] ſꝫ duoꝝ extremoꝝ que cō/ iungit [deus aūt vn⁹ eſt]. ſ. xp̄s: q̄ eſt vnus cū pr̄e ⁊ ſpūſctō: ⁊ h̄ eſt ſm̄ diuinā naturā Et eſt etiā mediator dei ⁊ hoīū: recōcili/ ans hoīes deo ⁊ patri: ⁊ hoc ſm̄ humanā naturā [lex ḡ aduerſus ꝓmiſſa dī. Abſit] Ñn. q. d. nullo modo lex fuit ꝯtra ꝓmiſſa dei: q̄uis ꝓmiſſio fuit ꝑfectior q̄ lex [Si eni data eſſet lex que poſſet viuificare]. i. vitā eternā cōferre [vere ex lege eſſet iuſti/ cia] ⁊ non ex ꝓmiſſione abrae [ſed ꝯcluſit ſcriptura]. i. lex moyſi q̄ eſt lex ſcp̄ta [oīa ſub pctō] Ly. inq̄tū oñdebat pctm̄: nec tñ mūdabat [vt ꝓmiſſio eterne beatitudis ex fide ieſu xp̄i daret᷑ credētib᷒.] Ly. fide formata: que facit tendere in deū.

Spiritu ambulate ⁊ deſi=
deria carnis nō perficie=
tis. Caro enī cōcupiſcit
aduerſus ſpiritū: ſpūs autē ad=
uerſus carnē Hec enī ſibiinuicē
aduerſank vt nō quecū ꝙ vultis
illa faciatis: ꝙ ſi ſpū ducemini:
nō eſtis ſub lege Manifeſta aūt
ſunt opa carnis que ſūt fornica
tio: inmū dicia: impudicicia: luxu
ria: idoloꝝ ſeruitꝰ: veneficia: ini
micicie: cōtentōes: emulatiōes:
ire: rixe: diſſenſiones: ſecte: inui=
die: homicidia: ebrietateſ: come
ſationes: ⁊ his ſiřia. Que predi=
co vobis ſicut predixi: qm̄ ꝗ ta=
lia agunt regnū dei nō cōſequē
tur. Fructus aūt ſpūs eſt chari=
tas: gaudiū: pax: patientia: lon=
ganimitas: bonitas: benignitas

Spiritu ambulate ⁊c̄. Ante initiū
illius epl'e ſcribit. s. Pau. di. Ois
lex invno ſermone iplek: Diliges
primū tuū ſicut teipm̄. Tunc ſequik pn̄s
epl'a. Ubi nota ꝙ epl'a ⁊ euāg. in hoc cō/
cordāt: q2 ſicut euā
geliū dicit de decē
leproſis qui ſunt a
chriſto mūdati: ſic
epl'a enumerat ope
ra carnis que leprā
ſpūalem que horri
bilior eſt lepra cor/
porali iducūt. Hor
tak aūt nos apl's in
hac epiſtola vt cau
te ambulemus di.
[Spū ambulate]
Uinc. i. ſm̄ ſpm̄ di
uinū opera veſtra
facite [et deſideria
carnis]. i. delectati
ones ⁊ cōcupiſcen/
tias que caro ſug/
gerit [nō pficietꝭ]
id eſt opere nō im/
plebitꝭ [caro enī cō
cupiſcit aduerſꝰ ſpi
ritū] Ly. i. ſenſuali
tas cōtra rōnē [ſpi/
ritus aūt] ſup. ecō/
uerſo [aduerſꝰ car/
nem. Hec enī ſibi/
inuicē aduerſank]
ſc3 caro ⁊ ſpūs. Caro enī natōe terreſtris
ſpūs autē celeſtia: ⁊ dum vnūqdꝗ ad pa
triam ſuā tendit fit pugna vehemens: in/
tantū [vt non quecūꝗ vultis] ſm̄ rōnem
[illa faciatis] impediti motu ſenſualita/
tis [ꝙ ſi ſpū ducemini] Ly. ſequentes in/
ſtinctū ſpūſſancti [nō eſtis ſub lege] Gor.
que mala agentibꝫ poſita eſt vt punianꝭ p
exceſſibꝫ ſuis [manifeſta aūt ſunt opa car
nis] q2 ſunt ſenſibilia [que ſunt fornica/
tio] Ly. ꝗtum ad cōcubitū ſoluti cum ſo
luta [imūdicia] Gor. i. pctm̄ cōtra naturā
qđ eſt innoiabile [impudicicia] hoc eſt in
geſtibꝫ vel actibꝫ vel oſculis vel alijs circū
ſtantijs illicitis [luxuria] eſt nomen gene
rale ad vitiū illud [idoloꝝ ſeruitus] Ly.
vt p3 de Salomone. iij. Reg. xi. qui ex ar
dore libidinis cum mulieribꝫ alienigenis
motus fuit ad ſequendū deos eaꝝ [vene/
ficia] Ly. i. ſortilegia: que rōne libidīs ſo/
lent fieri [inimicicie] Ly. latentes animo
[cōtentōes] in ver
bis clamoroſis [e/
mulatōes] in factiſ
[ire rixe] in affectu
nocendi: vt qn̄ ſein
uicē pcutiūt vel le/
dunt [diſſenſiōes]
id eſt qn̄ fieri ptes
incipiūt ⁊ ſciſmata
[ſecte] id ē hereſes
[inuidie] i animo
[homicidia] in fa/
cto [ebetates] Hor
ra. i. aſſidue potatō
nes quo ad ſupfluí
tatē in potu [come
ſatōeſ] ſupflue quo
ad cibū [⁊ his ſimi
lia] ad que caro eſt
pna: ſicut veſtimen
toꝝ ⁊ lectoꝝ: ⁊ mol
liciеſ balneoꝝ: ⁊ ſic
de alijs [que predi
co vobis]. ſ. anteꝗ̄
veniat dies iudicij:
q2 tunc penitere nō
poteritis [ſicut pre
dixi] vobis añ hāc
eplam [qm̄ qui ta/
lia agunt]. i. aliqđ hoꝝ [regnū dei nō ꝯſe
quenk] Uin. ex hōc ſequik ꝙ illa pctā iam
enumerata in littera ſūt pctā mortalia: q2
nihil ſeparat a deo niſi mortale peccatū.
Poſt hoc deſcribit vitam ſpūalem dicēs:
[fructus autē ſpūs]. i. opa ſpūſſancti [eſt
charitas] ſine qua ea que ſequunk non va
lent: ideo pponik [gaudiū]. i. puritas con
ſcientie ⁊ exultatio mētis: ⁊ hec eſt digna
leticia [pax] i. cōcordia quo ad ꝓximū q
ſe non inquietant et turbant [patientia]
ſcilicet in tolerantia aduerſitatum [lon/
ganimitas] ſcilicet in expectatione pre/
miorū [bonitas] id ē dulcedo animi inte
rius [benignitas] id ē largitas rerū oſtē
dens bonitatē animi Job extra per opera

[mãſuetudo]qð ẽ tractabil' ⁊ ↄuerſatiuꝰ
cum alijs [fides].i. certitudo de inuiſibili/
bus vt credat omnia credenda ⁊ nõ alia:
[modeſtia]vt homo ſeruet modũ in dictꝫ
in factꝫ ⁊ in oibꝫ agẽdis [cõtinẽtia]vt hõ
tiam aliqñ a licito
ſe abſtineat ꝓpt de/
um[caſtitas]vt re
cte vtatur licitis vt
vxore ⁊ hmõi [ad/
uerſus hmõi].ſ.o/
pera[nõ eſt lex] qꝛ
iuſto nõ eſt lex poſi
ta: ſed malis impo
ſita eſt lex vt iniqui
tas eorũ per penas
legꝫ puniat̃: ſed bo/
nis ipoſita eſt crux
xpi: ergo dicit [qui
aũt ſũt xpi].i. chri/
ſti boni imitatores
[carnẽ ſuã crucifi/
xerũt].i. xpo cruci/
fixo ſe cõformauert
affligẽdo[carnẽ ſu
am cũ vitijs ⁊ ↄcu/
piſcẽtijs] Ly. ita qꝛ
cõcupiſcẽtie ⁊ vitia
mortua ſunt i eis.

SI ſpũ viui/
mus ſpũ ⁊c.
Ante initi/
um illius ep̃le ſcri/
bit. s. Pau. dicens.
Qui ſunt xpi car/
nem ſuã crucifixe/
runt cum vitijs ⁊ cõcupiſcẽtijs. Tunc ſta
tim ſequit̃ ep̃la preſens: que cum euange
lio hodierno cõcordari poteſt hoc modo.
In euãg. dicit̃. Nemo põt duobꝫ dñis ſer/
uire. Duo dñi ſũt: caro ⁊ ſpũs. In ep̃la ve
ro dicit̃ qualiter ſpũ ſit ambulandũ et nõ
ſm carnẽ. Item in euang. ꝓhibet̃ ſolicitu/
do vite pñtis: in ep̃la hortat̃ ad opa ſpũs
viuificãtis. Unde ap̃ls dicit. [Fratres: ſi
ſpũ viuimus].i. ꝑ ſpiritũſanctũ [ſpũ ⁊ am
bulemus] ſequẽdo inſtinctũ ſpũſſancti in
operibꝫ nr̃is vel dictamen recte rõnis. Et
qꝛ bonũ opus ꝑut frequẽter eſt occaſio va
ne glorie: id eo ſubdit [nõ efficiamur ina/

mansuetudo: fides modeſtia: cõ
tinentia: caſtitas: aduerſus hu=
iuſmodi nõ eſt lex. Qui aũt ſunt
chriſti carnem ſuã crucifixerunt
cum vitijs ⁊ cõcupiſcentijs.

Dñica. xv. Galath. vj.

SI ſpiritu viuimus: ſpiri=
tu ⁊ ambulemꝰ. Non ef=
ficiamur inanis glie cu=
pidi inuicem ꝓuocãtes: inuicem
inuidẽtes. Fratres: ⁊ ſi preoccu
patus fuerit homo in aliquo de
licto vos qui ſpiritales eſtis hu
iuſmodi inſtruite in ſpiritu leni
tatis: conſiderans teipm̃ ne ⁊ tu
tenteris. Alter alteriꝰ onera por
tate: ⁊ ſic adimplebitis legẽ chri
ſti. Nam ſi quis exiſtimat ſe ali
quid eſſe cum nihil ſit ipſe ſe ſe=
ducit. Opus aũt ſuũ ꝓbet vnuſ
quiſqꝫ: et ſic in ſemetipo tm̃ glo
riam habebit et non in altero.

nis glorie cupidi inuicẽ ꝓuocantes] Ly.
verbis iniurioſis [inuicem inuidẽtes] de
bonis ꝓximoꝝ dolentes. Poſt hoc ap̃lus
inducit nos ad mutuaꝫ ſupportationẽ di.
[Fres: ⁊ ſi ꝓoccupatus fuerit homo]. Ly
ra. ꝑ aliquã paſſio/
nem inſurgentẽ: vl'
per aliquã ignorã/
tiam [in aliquo de
licto] Ubi ſciẽduꝫ
qꝫ pctm̃ eſt ꝑpetra/
tio mali: ⁊ delictuꝫ
deſertio boni [vos
qui ſpiritales eſtꝫ]
id eſt ꝑfectiores in
vita ⁊ ſcientia [hu/
iuſmodi inſtruite]
id eſt ad bonum re
ducite [in ſpũ leni/
tatis].i. rationabi/
liter ⁊ leniter nõ in
impetu furoris [cõ
ſiderans teipm̃] id
eſt fragilitatẽ ꝓpri/
am [ne ⁊ tu tempte
ris].i. in ſimile pec
catuꝫ cadere ꝑmit
taris: ſicut petrus
cadere ꝑmiſſus eſt
vt ſciret cõpati ca/
ſibꝫ ſubditoꝝ [Al/
ter alterius onera
portate].i. infirmi
tates mutuas ⁊ la
bores: ſubueniẽdo
mutuo [⁊ ſic adim
plebitis legem xpi] que eſt lex charitatis
Hor. Lex enim moyſi fuit lex terroris: lex
xpi lex amoris. Uñ Aug. Breuis differẽ
tia legis ⁊ euãgelij timor ⁊ amor: [Nam ⁊
ſi qs exiſtimat ſe aliqd eẽ].i. magnũ quid
de ſe ſentiens in ſupbia [cum nihil ſit] de
ſe niſi vanitas ⁊ pctm̃. vt ptꝫ. i. Corint. iiij
Quid habes qð nõ accepiſti [ipe ſe ſedu
cit].i. ſeorſum a veritate ſe ducit: qꝛ ꝑ hoc
in cõtemptũ fratris et in alia pctã cadit:
ideo ſubdit [opus aũt ſuũ ꝓbet vnuſqſqꝫ]
id eſt diligẽter examĩet [⁊ ſic in ſemetipo
tm̃].i. in teſtimonio ꝓprie cõſcientie [glo/
riaꝫ habebit ⁊ nõ in altero].i. in falſa lau/

de alterius cui nõ eſt credendũ [vnuſqſq₃
enī onus ſuũ portabit].i. mercedem boni
vel mali operis [cõmunicet aũt] Ly.ſ.pre
lato ⁊ doctori [is].i.ille [qui cathezizat]
id eſt inſtruit [verbo] ſcʒ doctrine [ei qui
ſe] i.q̇ eum [cathe
zizat].i.iſtruit [in
omīb₃ bonis] que
dicit et docet nõ ſin
malis que facit: vt
p₃ Matth. xxiij.
Que dicunt facite:
ſm opera vero illo
rum nolite facere
[nolite errare] ſcʒ
credendo ꝙ poſſit₃
eis cõformari ī ma
lis et illicitis: ſicut
dicũt quidã quare
nõ faciã hoc ex quo
ſacerdos meus fa/
cit [deus nõ irride
tur] Gor.i.non põt
falli [que enī ſemi/
nauerit hõ] in pre/
ſentis vite labore
[hec ⁊ metet] in fu
tura retributione:
[qm̃ qui ſemiat in
carne ſua].ſ.fouen
do vicia carnalia
[de carne et metet
corruptionẽ] ſcʒ pe
ne eterne [qui autẽ
ſeminat in ſpũ].i.
ſpiritualib₃ op̱ib₃:
[de ſpũ].i.virtute
ſpũſſcti [metet vi/
tam eternã] p pre/
mio [bonũ aũt faci
entes ñ deficiam⁹]
ſcʒ a bono īchoato
[tp̱e enī ſuo mete/
mus nõ deficiẽtes] q₂ merces erit eterna:
[ergo duʒ tp̄s habem⁹].ſ.merẽdi qđ bre/
ue eſt [opem:ır bonũ ad oẽs].ſ.generalit̃
[maxime aũt ad domeſticos fidei.] Gor.
id eſt ad xp̄ianos fideleſ q̇ domeſtici dicũ
tur: q₂ nobiſcũ ſunt de familia eiuſdeʒ do/
mus.ſ.eccleſie: que domus dei eſt.

Vnuſquiſq₃ enī onus ſuũ por=
tabit Cõmunicet aũt is q̇ cathe
zizat verbo ei q̇ ſe cathezizat in
omīb⁹ bonis. Nolite errare: de⁹
nõ irridet. Que enī ſeminauerit
homo hec ⁊ metet: qm̃ qui ſemi
nat ī carne ſua: de carne ⁊ metet
corruptionẽ. Qui autẽ ſeminat
in ſpiritu: de ſpiritu metet vitaʒ
eternã. Bonũ aũt facientes nõ
deficiamus: tp̱e enī ſuo metem⁹
nõ deficientes. Ergo dum tem=
pus habem⁹ operemur bonũ ad
omnes: maxime autẽ ad dome=
ſticos fidei.

Dñica.xvi.ad Ephe.iij.

Obſecro vos ne deficia=
tis in tribulatiõib⁹ meis
p vobis: que eſt gloria
veſtra. Huius rei grã flecto ge=
nua mea ad patrẽ dñi noſtri ihũ
xp̄i: ex quo oĩs paternitas in ce
lis ⁊ in terra noīat: vt det vobis
ſm diuitias glorie ſue virtutem
corroborari p ſpiritũ eius in inte
riori hoīe habitare xp̄m p fideʒ
in cordib⁹ veſtris in charitate ra

Obſecro vos ne deficiat₃ ⁊c̃. Ante
initiũ illi⁹ ep̄le ſcribit.s. Pau.di.
ip̄is Epheſijs. Vos q̇ aliqñ erat₃
longe facti eſtis p̄pe in ſanguine xp̄i. Tũc
ſequit̃ p̄ñs ep̄la: in q̃ ap̄ſus docet nos qua
liter nõ ſolũ in p̄ſpe
ritatib₃: ſed etiã in
tribulatiõib₃ a bo/
no deficere et retro
cedere nõ debemuſ
dicens [Frẽs: Ob
ſecro vos ne deficia
tis] Vin.ſ.in fide
⁊ bonis operib₃: ſcʒ
me exiſtente [in tri
bulatiõib₃ meis].i.
in vinculis ⁊ in car
cerib₃ [p vobis].i.
p doctrina ⁊ p fide
quã vobis p̄dicaui
[que].ſ.fides [eſt
gloria vr̃a].i.meri
tũ glĩe eterne [hu/
ius rei gratia].i.p
pter hanc cauſaʒ.ſ.
vt nõ deficiatis ī fi
de ⁊ ſanctitate vite
[flecto genua mea
ſcʒ cordis ⁊ corpo/
ris [ad patrem dñi
noſtri ieſu xp̄i] Ly
ra id eſt ip̄m deuo/
te deprecando [ex
quo omĩs paterni/
tas].ſ. tanq̃ ab au
tore [in celis].i.in
celeſtib₃ angelis [⁊
in terra].i.in terre
ſtrib₃ hoīb₃ [noīat
vt det vobis ſm di
uitias glorie ſue].i.
ſm abũdãtiã boni/
tatis ſue [virtutẽ]
Ly.patie in aduerſis [corroborari p ſpm
ei⁹].i.per ſpiritũſanctũ [in interiori ho/
mine].ſ.in volũtate ⁊ in intellectu [habi/
tare in cordib₃ veſtris per fidem] que pu/
rificat habitaculũ cordis veſtri [in chari/
tate radicati].ſ.quẽadmodum arbor que
q̃to p̄fũdius figit radices in terra: tanto

minus euelli pōt [⁊ fūdati] ad ſilitudinē ſtabilis edificij: qꝛ ꝗ̄toplus ⁊ melius do/mus fundaꝛ: tanto diutius ſtat [vt poſſitꝭ cōpꝛehendere] .i. ꝑfecte intelligere [cum omnibꝫ ſanctis] .ſ. aplīs martyribꝫ ⁊ con/feſſoribꝫ et virgini/bus: ⁊ cum ꝑfectis fidelibus [que ſit] Hoꝛ.i. quāta debet eſſe [latitudo] cha/ritatis: qꝛ in exten/ſione vſqꝫ ad inimi/cos: vt pꝫ Mat.v. Diligite inimicos vr̄os [longitudo] ſcꝫ charitatis: qꝛ in ꝑſeuerātia merito/rū: vt pꝫ Math.x. Qui autē ꝑſeuera/uerit vſqꝫ in finem hic ſaluꝰ erit [ſubli/mitas] .ſ. charitatꝭ qꝛ in intentōe cele/ſtiū premioꝝ. Vñ Col.iij. Que ſurſū ſunt querite [⁊ pro/fundū] .ſ. charitatꝭ qꝛ in humilitate ex ꝯſideratōe iudicio/rū dei Vñ pſ.xxxv Judicia dī abiſſus multa. Item oro vt poſſitis [ſcire] .i. intel/ligere [etiā ſupeminentē charitatē xp̄i] qꝛ animā ſuā ꝓ vobis poſuit: vt pꝫ Joh.xiiij Maiorē charitatē nemo habet vt animā ſuā ponat qˢ ꝓ amicis ſuis [vt impleami/ni in oēm plenitudinē dei] Vñ.in oī fructu iuſticie in pn̄ti: ⁊ tandē oī fructu glorie in futuro [ei autē] .i. deo patri [ꝗ potens eſt omnia facere] .i. omp̄s eſt [ſupabūdāter] Hoꝛ.i. ſupra meritū: vt pꝫ Ro.viij. Non ſunt cōdigne paſſiones huiꝰ tp̄is ad futu/ram gloriā [ꝗ̄ petimus] .i. pluſqꝫ petere ſciamꝰ vel p̄ſumamꝰ [aut intelligimꝰ] .i. pluſqꝫ intelligere poſſimus. Rō: qꝛ nr̄a in/tellectio ſemꝑ eſt finita: ſꝫ ſuū poſſe eſt in/finitū: igiꝛ [ſm ꝟtutē] .ſ. diuinā qua opaꝛ in nobis] Hoꝛ. vltra ꝗ̄ petere p̄ſumeremꝰ ſcꝫ vt deus hō fieret: ⁊ qꝫ ꝓ nobis moreref. [ipi] .ſ. deo pr̄i ſit [gloria in eccl'ia] Vñ.

quā in ſanguine filij ſui lauit [⁊ in xp̄o ie/ſu] .i. in eius filio [in oēs generatōes ſecu/li ſeculoꝝ] .i. in tota cōgregatōe mūdi vbi vna generatio p̄terit ⁊ alia aduenit: et ſic quodāmodo ſuccedūt ſecula ſeculis.

dicati ⁊ fūdati: vt poſſitis cōpre/hendere cū oībꝰ ſctis que ſit la/titudo: longitudo: ſublimitas ⁊ ꝓfundū. Scire etiā ſupeminētē charitatē xp̄i vt ipleami in oēm plenitudinē dei. Ei aūt ꝗ potēs eſt oīa facere abūdāter ꝗ̄ peti/mus aut intelligimꝰ ſm virtutē que opaꝛ in nobis ipſi gloria in eccl'ia ⁊ in xp̄o ieſu in oēs gene/ratōes ſeculi ſeculoꝝ. Amen.

Dn̄ica.xvij. ad Ephe.iiij.

Obſecro vos itaqꝫ ego vi/ctus in dn̄o vt digne am/buletis: vocatōe qua vo/cati eſtis: cū oī humilitate ⁊ mā/ſuetudīe: cum patiētia ſuppoꝛtā/tes inuicē in charitate. Solliciti

Obſecro vos itaqꝫ ⁊c̄. Añ initiū illius epl'e ſcribit.s. Paulus di. Deus ꝗ po/tens eſt oīa facere ſupabūdāter ꝗ̄ pe/timus aut itelligi/mus ſm ꝟtutē que opaꝛ in nob. Tūc ſeqꝛ pn̄s epl'a. No/tandū ꝙ pn̄s epl'a ⁊ euāg. cōcordāt in hoc: qꝛ euang. dicit de hydropico: quē dn̄s ieſus xp̄s cura/uit: ⁊ poſt hoc ſup/biam phariſeoꝝ in/crepādo ꝯcluſit di. Qui ſe exaltat hu/miliabitur ⁊c̄. Sic apl'us Pau. in epl'a hodier. docet nos humilitatē ⁊ patiē/tiam ⁊ māſuetudi/nem: ſicut ī epl'a pa/tebit. Ergo dicit [Fratres. Obſecro vos itaqꝫ] .i. peto: dans ꝑ hoc ſupbis nō ſemꝑ imperandi p̄tātē ⁊ exercēdi: ſed pie āmo/nendi: qꝛ ſicut Sene. dicit. Generoſus eſt animꝰ hoīs ꝗ potius vult ꝟboꝝ dulcedīe duci ꝗ̄ importunitate trahi .i. faciliꝰ duciꝛ pia ammonitiōe ꝗ̄ violēter trahaꝛ impio ⁊ p̄tāte [ego] .ſ. paulꝰ [vinctꝰ] .i. ligatꝰ in carcere. Scpſit eni hanc epl'am de roma detentus in carcere ꝑ timotheū diſcipulū ſuū [in dn̄o] .i. ꝓpter dn̄m [vt digne ambu/letis] ꝓcedēdo de virtute in virtutē [voca/tione qua vocati eſtꝭ] .ſ. ad fidē catholicā ꝑ p̄dicatōes meas [cū oī hūilitate] ly.ſ. interiori ꝗ̄tū ad cōuerſationē [⁊ manſue/tudinē] vt tractabiles ſitꝭ [cum patiētia] aduerſoꝝ [ſupportātes vos inuicē] in defe/ctibꝫ ⁊ infirmitatibꝫ [in charitate] .ſ. dei ⁊ p̄ximi: [ſollciti] ſup. ſitis [ſeruare vnita/

ſeruare vnitatē ſpūs in vinculo
pacis. Unū corpus ⁊ vnus ſpiri
tus ſicut vocati eſtis in vna ſpe
vocatōis veſtre Unus dn̄s: vna
fides: vnū baptiſma: vnus deus
⁊ pater omniū: qui eſt ſup om̄es
et per omnia ⁊ in omnibꝰ nobis.
Qui eſt benedictus in ſecula ſe-
culoꝝ. Amen.

Dn̄ica. xviij. j. Corinth. j.

GRatias ago deo meo ſp
ꝑ vobis i gratia dei que
data eſt vobis in xp̄o ie-
ſu: qꝛ in oībus diuites facti eſtis
in illo in omni verbo et in omni
ſcientia: ſicut teſtimoniū xp̄i cō
firmatū eſt in vobis: ita vt nihil
vobis deſit in vlla gratia expe-
ctantibus reuelationem dn̄i no-
ſtri ieſu chriſti. Qui ⁊ confirma-
bit vos vſqꝫ in finem ſine crimi-
ne in die aduentus dn̄i noſtri ie-
ſu chriſti.

tatem ſpūs].i. vnitatē eccl'ie quā facit ſpi
ritusſanctus ⁊ per oppoſitū eius ſciſma fa
cit diabolus [in vinculo pacis] ſicut enim
vinculū corporale vnit ligata inter ipm:
ſic pax ⁊ tranq̄llitas ſeruāt vnitatē credē/
tiuȝ [vnū corpus]
ſup. ſitis: qđ eſt cor
pus xp̄i myſticū: er
go debemus eſſe in
charitate ſicut mē/
bra corporis [⁊ vnꝰ
ſpūs] Un. i. idem
velle ⁊ nolle [ſicut
cut vocati eſtis [vna
ſpe] .ſ. beatitudis
eterne [vocatōis ve
ſtre] ad fidē catho
licaȝ: per que habe
bitis vitam eternā
[vnus dn̄s] .ſ. cui
ſeruitis [vna fides]
qꝛ licet articuli ſint
multi in fide catho
lica: tn̄ vna ē fides:
[vnum baptiſma]
Un. quo regenera
mur [vnus deus et
pater omniuȝ] ſ. ꝑ
creationem: ⁊ ideo
nemo pōt alteri ſe
preferre [qui eſt ſu/
per om̄s] .ſ. creatu
ras per excellentiā
[⁊ per oīa] per ge/
neralē rerū guber/
nationē [⁊ in omni
bꝫ nobis] ſ. fideli/
bus ſpecialiter eſt
per gratiā [qui eſt benedictus in ſecula ſe
culoꝝ Amen.

GRatias ago deo meo ſemꝑ ⁊c̄. An
te initiū illꝰ ep̄le ſcribit. s. Paulꝰ
ap̄ls ſalutās amicabiliter Corin/
thios di. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre
noſtro ⁊ dn̄o ieſu xp̄o. Tunc ſtatim ſequit̄
pn̄s ep̄la: que cōcordat cum euāg. hodier
no in hoc: qꝛ in euāge. legit̄ de magno mā
dato dilectōis qđ abſqꝫ dono gratie ꝑfici
nō pōt: vt ergo hoc mandatū magnū im/
plere poſſimꝰ: tunc ap̄ls Pau. in ep̄la ho/
dierna nos inducit ad gratiā obtinendā:
⁊ principaliter per gratiaꝝ actōes: qꝛ gra
tiarū actio eſt ad plus dandū inuitatio: er
go ap̄lus dicit in ep̄la [Grās ago] Glo.
corde ore ⁊ opere. Hic mos eſt ap̄li: qꝛ fe/
re omnes ep̄las ſu
as incipit a gratia/
rū actiōe [deo meo
ſemꝑ] Ly. i. oībus
horis mihi ad orā/
dum cōgruis ⁊ de/
putatis [ꝓ vobis]
ſicut ꝓ filijs meis
chariſſimis [in gra
tia dei] .i. ꝓpter gra
tiam dei [que data
eſt vobis in xp̄o ie/
ſu] Un. i. ex meri/
tis ⁊ ꝟtute ieſu xp̄i
[qꝛ in omnibꝫ] ſcȝ
pertinentibꝫ ad ſa/
luteȝ [diuites facti
eſtis in illo] .ſ. xp̄o
[in om̄i verbo] do/
ctrine [⁊ in om̄i ſci/
entia] .i. intelligen/
tia ſcp̄turaꝝ [ſicut
teſtimoniū chriſti]
Gor. i. teſtimoniuȝ
noſtrū de xp̄o [con/
firmatum eſt in vo
bis] .i. a vobis fir/
miter retētū [ita vt
nihil vobis deſit in
vlla gratia] ad ſa/
lutē neceſſaria [ex/
pectātibꝫ reuelatio
nem] Gor. i. claraȝ
viſionē ⁊ cognitionē [dn̄i noſtri ieſu chri/
ſti] que erit in patria celeſti [q̇ ⁊ cōfirma/
bit vos] in donis collatis [vſqꝫ in finem]
id eſt vſqꝫ ad mortem [vt ſitis ſine crimi/
ne] Ly. i. ſine pctō mortali] qꝛ peccatū ve/
niale nō poteſt etiā a perfectis oīno vita/
ri. Unde Prouerb. xxv. Septies in die ca
dit iuſtus ⁊ reſurget [in die aduētus dn̄i
noſtri ieſu chriſti] id eſt i die iudicij: quia
qui ſine crimine mortali in die mortis in/
uenietur: in die iudicij ſine crimine pre/
ſentabitur.

Renouamini ſpũ mentis ⁊c̃. Ante
initiũ illi⁹ ep̃le ſcribit. s. Pau. di.
Unus dñs: vna fides: vnũ baptiſ
ma: vnus deus ⁊ p̃r omniũ. Tunc ſequit̃
ep̃la hodierna: que in hoc cõcordat cum
euange. hodierno:
q: in euãg. legit̃ de
paralitico quẽ dñs
curauit: ſic in ep̃la
ap̃ls monet parali
ticos in aĩa vt eri
gant̃ ſpũaliter a pa
raliſi ad bona ope/
ra di. [Renouami
ni] Ly. per gratiã
dei [ſpũ mentis ve
ſtre]. i. in ſpũ q̃ eſt
mens veſtra [⁊ in/
duite nouũ hoiẽ]
Tho. vetus homo
eſt Adam per quẽ
pc̃tm̃ in oẽs hoĩes
introiuit: ſʒ nouus
homo eſt xp̃s: qui
eſt primũ p̃ncipiũ
innouatõis ⁊ reno
uatõis: qm̃ ſicut in
Adam oẽs moriũ
tur: ita ⁊ in xp̃o om
nes viuificabunt̃:
[qui]. ſ. nouus ho
mo xp̃s [ſm̃ deum
creatus eſt]. i. a ſpi
ritu ſc̃tõ cõcept⁹ eſt
in vtero virginis: ⁊
de ea natus eſt [in
iuſticia] operis [et
ſanctitate] cordis [veritatis] oris. Ly. q:
nõ fuit in xp̃o duplicitas vel falſitas aliq̃
vel hipocriſ. vt p̃ʒ. i. Pet. ij. Qui pc̃tm̃
nõ fecit: nec inuẽtus eſt dolus in ore eius:
[ꝓpter qđ deponẽtes mẽdaciũ] Ly. ꝑ qđ
ꝓxim⁹ defraudat̃ [loq̃mini veritatẽ vnuſ
quiſq; cum ꝓximo ſuo] ꝑ quã cũ eo recte
viuit̃ [qm̃ ſum⁹ inuicẽ mẽbra] Uin. Nã
vnũ mẽbrũ nõ decipit alterũ i eodẽ corpo
re: ſed plus cõdolet ⁊ adiuuat alteꝝ: ſic ꝙ
os ſeruit capiti: oculi pedib⁹: ⁊ ſic de aliꝭ
mẽbris [Iraſcimini] ↄtra peccãtes [⁊ no
lite peccare] nimis aſpere arguẽdo. Unđ

Dñica. xix. ad Ephes̃. iiij.

Renouamini ſpũ mentis
veſtre: ⁊ induite nouum
hoĩem qui ſm̃ deũ crea-
tus eſt in iuſticia ⁊ ſanctitate ve
ritatis: ꝓpter qđ deponẽtes mẽ
daciũ loq̃mini ꝟitatẽ vnuſq̃ſq;
cum ꝓximo ſuo: qm̃ ſumus inui
cem mẽbra. Iraſcimini et nolite
peccare. Sol nõ occidat ſuꝑ ira
cundiã veſtrã. Nolite locũ dare
diabolo. Qui furabat̃ iam nõ fu
ret̃. Magis autẽ laboret operã-
do manibus ſuis: qđ bonũ eſt vt
habeat vnde tribuat neceſſita-
tem patienti.

Dñica. xx. ad Eephesios. v.

Uidete itaq; quomõ cau-
te ambuletis. Non qua-
ſi inſipiẽtes ſed vt ſapiẽ
tes redimentes tempus: quoniã
dies mali ſunt. Propterea noli-

Eccl̃. vij. Noli eſſe iuſtus multũ [Sol nõ
nõ occidat ſuper iracũdiã veſtrã]. i. nõ du
ret vſq; ad occaſum ſolis [nolite locũ da/
re diabolo.] Uin. ſ. in ira ꝑſeuerãdo [q̃ fu
rabat̃] Ly. ante cõuerſionẽ de errore gen/
tili [iam nõ furet̃]
ſcʒ xp̃ianitatis tp̃e
[mag̃ aũt laboret
operãdo manib⁹ ſu
is] Gor. vnuſq̃ſq;
manib⁹ ſuis diligẽ
ter ⁊ ſtrẽnue: q: qui
nõ laborat nõ man
ducet [qđ bonũ ẽ]
id ẽ vtile ⁊ honeſtũ
[vt habeat] nõ tan
tũ vnde viuat ſed
⁊ vnde tribuat ne/
ceſſitatem patiẽti]
id eſt indigenti.
Uidete itaq;
quomõ [cau
te ambu ⁊c̃.
Añ initiũ illi⁹ ep̃le
ſcribit. s. Paul⁹ di.
Surge q̃ dormis ⁊
exurge a mortuis ⁊
illuminabit te xp̃s
Tunc ſequit̃ ep̃la
hodierna que ↄcor
dat cum euang. ho
dierno. Nã in euã/
ge. legit̃ de nuptijs
⁊ quõ quidã q̃ non
fuit indutus veſte
nuptiali: tradit⁹ fu/
it ad tenebras exte
riores: ſic ⁊ in ep̃la p̃nti ap̃ls Pau. monet
nos vt caute ⁊ ſapiẽter ambulem⁹ ad illas
nuptias: de quib⁹ dicit euãgeliũ: ne veſtẽ
nuptialẽ ſine qua ad tenebras exteriores
ꝓijciemur perdamus: di. [Frẽs] Gor. filij
eiuſdẽ. ſ. patris dei: ⁊ eiuſdẽ matr̃. ſ. eccl̃ie
[Uidete] Gor. oculo interiori: nõ tãtũ ex
teriori [quõ caute ambulet̃] ꝓpt̃ vie peri/
cula que ſunt multa ⁊ varia [Non quaſi
inſipiẽtes: ſed vt ſapiẽtes] in omnib⁹ ꝓui/
dentes [redimẽtes tp̃s] Ly. ſ. bonis opi/
bus inſiſtẽtes [qm̃ dies mali ſunt] Uinc̃.
dies ſm̃ ſe boni ſunt ⁊ a deo ꝑ oĩa bene

oꝛdinati : ſed dicunť mali occaſionaliter:
vel per accidens ꝓpter miſeriā ꝛ penalita/
tem quas patiunť hoīes diebꝫ iſtis: vel ꝓ/
pter pctā vel malitias hominū: que ſupa/
bundant diebꝫ iſtis: qꝛ iam totus mūdus
in maligno poſitus
eſt [ꝓpterea] qꝛ di/
es mali ſūt [nolite
fieri imprudentes
ſed intelligentes q̄
ſit voluntas dei.]
Vinceñ. vt ſm illā
operemini: vt ſic vo
luntas veſtra diui/
ne volūtati ꝯforme
tur [ꝛ nolite inebri
ari vino] Vin. i. vl
tra neceſſitatē ꝛ mē
ſurā vti vino [in q̄
eſt luxuria] ſcꝫ non
formaliter: ſed effe/
ctiue et cauſaliter:
vt patuit in Loth:
qui poſt vinū cōmi
ſit inceſtū: vt patet
Geñ. xix [ſed iplea/
mini ſpūſctō] Ly.
qui dať ſobꝛijs ꝛ ca
ſtis [loquentes vo/
biſmetipis] Vinc.
id eſt inſtruētes nō
ſolū alios : ſed etiā
voſmetipos [i pſal
mis] id eſt in ꝟbis
ſacre ſcripture de laude dei [ꝛ canticis ſpi
ritalibꝫ]. i. in ꝟbis ſacre ſcripture de gau/
dijs eternis tractātibꝫ [cantātes ꝛ pſallē/
tes in cordibꝫ vr̄is dño] Vin. i. ad honorē
dño [grās agentes ſp̄ ꝓ oībꝫ]. ſ. donis: qꝛ
gratitudo bñficij accepti diſponit ad rece
ptionē alteri⁹ [in noīe dñi noſtri ieſu xp̄i]
Goꝛ. i. ad exaltationē dñi nr̄i ieſu xp̄i: qui
dicit dñs ꝓpter ptātē: nr̄ ꝓpter charitatē: ie
ſus ꝓpter ſalutē: xp̄s ꝓpť benignitatē [deo
ꝛ patri]. ſ. deo ꝑ creationē: patri ꝑ guber/
nationē ꝛ ꝯſeruationē [Subiecti inuicē]
nō ſolū ſubditi p̄latis humiliter ꝛ cum ti/
moꝛe obediēdo: ſed etiā p̄lati humiliter ꝛ
cum timoꝛe curā coꝝ ſolicite gerēdo [i ti/
moꝛe xp̄i] q̄ eſt cuſtodia omniū p̄dictoꝝ.

te fieri ipꝛudētes ſed in telligen
tes que ſit volūtas dei et nolite
inebꝛiari vino ī quo eſt luxuria:
ſed ipleamini ſpūſctō loquētes
vobiſmetipis in pſalmis ꝛ hym=
nis ꝛ cāticis ſpiritalib⁹ cātantes
ꝛ pſallētes in coꝛdib⁹ vr̄is dño.
Grās agētes ſp̄ ꝓ oībus in noīe
dñi nr̄i ieſu xp̄i deo ꝛ patri. Sub
iecti inuicē in timoꝛe xp̄i.

Dñica. xxi. ad Epheſi. vj.

Confoꝛtamini in dño ꝛ in
potētia virtutis eius. In
duite vos armaturā dei
vt poſſitis ſtare aduerſus inſidi
as diaboli. Quoniā non eſt no=
bis colluctatio aduerſus carnē
et ſanguinem ſed aduerſus prin
cipes ꝛ poteſtates aduerſus mū
di rectoꝛes tenebꝛaꝝ harū con=

Confoꝛtamini in dño ⁊c. Ante ini
tium illius ep̄le ſcribit. s. Pau. in
eo. cap̄. vi. Serui obedite dñis ve
ſtris carnalibꝫ cum om̄i timoꝛe in ſimpli/
citate coꝛdis veſtri ſicut xp̄o : nō ad oculū
ſeruiētes quaſi ho/
minibus placētes:
ſed vt ſerui xp̄i faci
entes volūtatē dei
ex animo cuꝫ bona
volūtate ſeruiētes
ſicut dño ꝛ non ho
minibus. Tunc ſe
quiť p̄ſens ep̄la in
qua ap̄lus nos in/
ſtruit de bello ꝛ ar/
mis cōtra diabolū
qui nos multiplici
ter ipugnat dicēs:
[Confoꝛtamini in
dño] Goꝛ. cōtra bel
luꝫ diaboli [ꝛ in po
tentia virtutꝫ eius]
ipſe eni dat virtutē
ꝛ foꝛtitudinē plebi
ſue [induite vos ar
maturā dei] Ly. i.
virtutibꝫ que ſunt
arma militū chꝛi/
ſti [vt poſſitꝫ ſtare]
abſqꝫ caſu peccati
moꝛtalis [aduer/
ſus inſidias diabo
li] qui eſt millefar/
tifex [qm̄ non eſt nobis colluctatio aduer
ſus carnem ꝛ ſanguinem]. i. aduerſus ho
mines qui ſunt caro ꝛ ſanguis ꝛ per cōſe/
quens viſibiles [ſed aduerſus principes
ꝛ poteſtates] Vinc. per principes intelli
gunť mediocres demones qui preſunt mi
noꝛibꝫ: ꝛ per poteſtates intelligunť maio/
res demōes. Nam de ſingulis oꝛdinibꝫ ce
ciderunt aliqui in quibꝫ naturalia reman
ſerūt integra. vt dicit Dioniſi⁹ in de cele/
ſti hierarchia: ꝛ inferioꝛes demones obe/
diunt ſuperioꝛibꝫ : vt magꝫ poſſint nocere
hominibꝫ [aduerſus mūdi rectoꝛes]. i. ad
uerſus demones qui regūt mundū: id eſt
mūdialiter viuentes [tenebꝛaꝝ harū] ſcꝫ
qui hoīes mundiales habent tenebꝛoſas

animas ⁊ ſunt in tenebris vitioꝝ ⁊ perducenť poſt hoc ad tenebras exteriores [contra ſpiritualia neq̄tie].i. cōtra malignos ſpiritus [in celeſtibꝫ].i. exiſtentes in hoc aere caliginoſo: de quibꝫ dicit̄ Matt. xiij. Aues celi comederunt illud. ſ. ſemen ſeminatū. i. verbuꝫ dei [ꝓpterea accipite armaturā dei].i. ꝟtutes quibꝫ deus ſuos militeſ armat nō armaturā mundi: quia cuꝫ hoſtes ſint ſpirituales nihil valet cōtra eos armatura corporalis [vt poſſitis reſiſtere] Ly. inſultibꝫ demonū [in die mala].i. preſenti vita: vbi iminet pugna tentationū [⁊ i omnibus] tam proſperis q̄ꝫ aduerſis [ꝑfecti ſtare] ita q̄ nō frangamini in aduerſis: nec eleuamini in ꝓſperis [ſtate ergo ſuccincti lumbos veſtros].i. carnales cōcupiſcētias cingulo caſtitatis frenantes [in veritate] Gor. non ſimulatorie vt hypocrite: qui ſunt quaſi ꝟgines fatue habentes vaſa ſine oleo [induite loricā iniſticie] Ly. ſicut enī lorica cooperit totum corpus: ſic iuſticia reddit vnicuiq; debitū [⁊ calciati pedes] id eſt affectōes ſint munite virtutibꝫ ne a vicijs deturpenť [in preparationē euangelij pacis] vt ſitis preparati ad predicandū euangeliū chriſti qui ānūciatis pacem eternā [in oībꝫ] Gor. ſcꝫ prelijs ſiue illatis a carne: ſiue a mundo: ſiue a diabolo [ſumentes ſcutū fidei.] Vincen. id eſt fidem ꝓ ſcuto. de quo dicit̄ pſ. xc. Scuto circūdabit te veritas eius. Sicut enī ſcutum primo recipit ictus: ſic prime impugnatiōes ſunt ex parte fidei. Item ſicut ſcuto ꝓtegit̄ ſiniſtra pars corporis: ſic fides habet ſoluꝫ ꝓtegere in hac

tra ſpiritualia neq̄tie in celeſtibus: ꝓpterea accipite armaturā dei vt poſſitis reſiſtere ī die malo et in omnibꝰ ꝑfecti ſtare. State ergo ſuccincti lūbos veſtros in veritate: ⁊ induite loricā iuſticie et calciati pedes in p̄paratione euāgelij pacis. In oībꝰ ſumētes ſcutū fidei: in q̄ poſſitis omnia tela nequiſſimi ignea extinguere: ⁊ galeā ſalutis aſſumere ⁊ gladiū ſpūs qđ eſt verbū dei.

Dn̄ica. xxij. ad Philippen. j.

Confidimus in dn̄o ieſu. qꝛ qui cepit in vobis opus bonū ꝑficiet vſq; in diem xp̄i ieſu. Sic eſt mihi iuſtū hoc ſentire pro omnibus vobis:

vita: qꝛ non erit fides poſt hanc vitam [in quo poſſitis omnia tela nequiſſimi] Gor. id eſt acutas tentatiōes diaboli [ignea] id eſt de vicio ad vicium inflāmantia [extinguere].i. ſuperare [⁊ galeaꝫ ſalutis aſſumere] id eſt charitatem: ſicut enim galea ſuperponit̄ alijs armis: ſic charitas alijs ꝟtutibus preponit̄ [⁊ gladiū ſpiritus].i. gladiū ſpūalem [quod eſt verbuꝫ dei].i. quia ꝑcuſſus verbo dei diuidit̄ a mūdo: de hoc gladio dicitur Matth. x. Non veni mittere pacē ſed gladiū ⁊c.

Confidimꝰ in dn̄o ieſu ⁊c. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſctūs Paulus ſalutando Philippen. dicens: Gratia vob̄ ⁊ pax a deo patre noſtro ⁊ dn̄o ieſu chriſto. Tunc ſequit̄ epiſtola preſens. Ubi notanduꝫ q̄ epiſtola preſens ⁊ euangeliū hodiernū cōcordant: qꝛ in euāgelio monemur ad habendā charitatem non vt tm̄ benefaciamus ꝓximo: ſed etiaꝫ dimittamus iniuriaſ nobis ab eo illatas vt patet in euangelio: ⁊ ad illam perfectā charitatē inducit nos apl̄us in p̄nti epiſtola: vt patebit in textu dicens: [Fratres Cōfidimus] Vincē. i. fiduciā habemus in dn̄o ieſu [nō in aliqua alia creatura [qꝛ qui cepit in vobis opus bonū perficiet.] Lyra. ſicut enī inchoatio operis boni eſt a deo: ita ⁊ conſūmatio [vſq; in diem ieſu chriſti] Vinc. i. ad mortē cuiuſlibet hoīs: tunc deus manifeſtabit ſe cuilibet homini: ⁊ tunc reddet vnicuiq; iuxta opera ſua [Sicut eſt mihi iuſtū hoc ſentire].i. bonam opinionē habere [ꝓ omnibꝫ vobis] qꝛ dilectio facit bonuꝫ opinare de dilecto:

ergo ſubdit [eo ꝙ habeam vos in corde]
Glo.i.in intimo affectu charitatis [et in
vinculis meis] Glo.i.in vinculis ꝓ euan
gelio patiendo [⁊ in defenſione euãgelij]
id eſt dum euangeliũ cõtra infideles defẽ

arbitror cõprehendiſſe: vnum autẽ. Lyra
ſup. eſt qđ de me ꝯfero que quidem retro
ſunt obliuiſcens: ad ea vero que ſunt prio
ra attendens meipm̃. Tunc ſequit̃ epiſto
la pñs. Ubi notandũ ꝙ ep̃la ⁊ euangeliũ

do [⁊ cõfirmatiõe]
id ẽ dum infirmos
in doctrina euãge/
lij ſcz cõfirmo cum
in omnib⁹ his iam
enumeratꝫ memor
veſtri ſum deſide/
rans [vos om̃s eſſe
ſocios gaudij mei]
future remunerati/
onis: q2 quãto plu/
res ſocij: tanto ma/
ius gaudiũ [teſtis
eni mihi eſt deus]
Glin.i.prebet teſti
moniũ [quõ cupiã
vos eſſe in viſcerib⁹
ieſu xp̃i] id eſt inti
mo amore ieſu xp̃i
[⁊ hoc oro vt chari
tas veſtra magꝫ ac
magis abundet]
Ly. quia charitas
ſemper creſcere po
teſt [in omni ſcien/
tia] ſcz diſcretionis
vt ametis ꝓximos:
⁊ vitia eoꝝ nõ ame
tis [⁊ i cõmuni ſen
ſu].ſ.diligenter: q2
omib⁹ bonis que vi
det in eo quẽ amat

eo ꝙ habeã vos i corde ⁊ in vin
culis meis: ⁊ in defenſione: et in
cõfirmatõe euãgelij ſocios gau
dij mei oẽs vos eſſe. Teſtis eni
eſt mihi de⁹ quõ cupiã vos oẽs
in viſcerib⁹ ieſu xp̃i: ⁊ hoc oro vt
charitas vr̃a magis ac magis a=
bũdet in oi ſcientia ⁊ in oi ſenſu
vt ꝓbetis potiora: vt ſitis ſince=
res ⁊ ſine offenſa in diem chriſti
Repleti fructu iuſticie ꝑ ieſum
xp̃m in laudẽ ⁊ gloriã dei.

Dñica.xxiij.ad Philippẽ.iij.

Imitatores mei eſtote ⁊
obſeruate eos q̃ ita am
bulant ſicut habetis for
mam noſtraꝫ: multi enim ambu
lant quos ſepe dicebam vobis.
Nũc autẽ ⁊ flens dico inimicos
crucis chriſti: quoꝝ finis interi=
tus quoꝝ deus venter eſt ⁊ glo
ria in confuſione ipſoꝝ qui ter=

cõcordant: nam in
euangel'.legit̃ qua/
liter imaginẽ dei.i.
animaꝫ ſimilitudi/
ne ſua inſignitam
deo reddere debe/
mus: cũ dicit̃: Red
dite que ſunt ceſa/
ris ceſari: ⁊ que ſũt
dei deo: ſic in ep̃la
hodierna ap̃ls hor
tatur nos vt redda
mus deo imaginẽ
ſuã: ⁊ hoc fit imitã/
do doctrinã ipſius
apoſtoli: ergo dicit
[Fratres imitato/
res mei eſtote] ſcz
in fide ⁊ charitate
[⁊ obſeruate eos]
id ẽ attẽdite diligẽ
ter vt vos eis cõfor
metis [q̃ ita ambu
lant [de virtute in
virtutẽ [ſicut habe
tis formã noſtraꝫ]
ſcz viuendi vob tra
ditaꝫ v̈bo exemplo
⁊ ſcripto [multi eniꝫ
ambulãt].ſ. via ꝑ/
uerſa [q̃s ſepe dice
bã vobis] cũ eſſem

cõgaudet: ⁊ malis eius cõpatit̃ [vt ꝓbetis
potiora] Glin.i.ꝓbare poſſitis nõ ſolũ bo
na ſed etiaꝫ potiora.i.meliora ea ſequẽdo
[⁊ ſitis ſinceres].i.puri ⁊ mũdi in vobis
[⁊ ſine offenſa].ſ.ꝓximis veſtris [in diem
xp̃i].i.vſqꝫ in finem vite [repleti fructu iu
ſticie].i.bonis operib⁹ que ſunt fruct⁹ iu/
ſticie [per ieſum xp̃m] a cuius gratia ve/
nit oẽ meritũ [in laudẽ ⁊ gloriã dei] Glin.
vt digne poſſitꝫ deũ laudare ⁊ glorificare.
Imitatores mei eſtote ⁊c̃. Ante
initiũ illi⁹ ep̃le ſcribit.s.Paulus
in eo.ca.di. Fratres: ego me non

pñs vobiſcũ [nũc autẽ ⁊ flens dico [hic no
tat̃ cõpaſſio ap̃li qui fleuit alioꝝ miſeriã ⁊
perditionẽ: ⁊ ꝑ hoc inducere nos volẽs ad
cõpaſſionẽ ꝓximoꝝ [inimicos crucꝫ xp̃i]
q2 eoꝝ vita erat cruci xp̃i cõtraria: q2 in de
litijs viuebãt quales fuerũt guloſi ⁊ luxu
rioſi [quoꝝ finis interitus] ſcz eternus q2
in fine ꝯſequunt̃ penã eternã [quoꝝ deus
venter eſt] q2 ſtudent ei ſatiſfacere in om/
nibus. Et quicqđ faciũt ꝓ ventre faciunt
⁊ ip̃m tanq̃ deũ colũt [⁊ gloria eoꝝ].ſ. tpa
lis [in cõfuſiõe ipoꝝ].i.ꝑducet eos ad cõ
fuſionẽ eternã [q̃ terrena ſapiũt] Ly.tan/

tũmodo ꝛ nõ celeſtia [noſtra aũt cõuerſa/
tio in celis eſt] Gor.i.ſiſ'is cõuerſatõi cele
ſtium ꝗuis ſumus in terra [vnde ꝛ ſalua
torem] Gor.tam animaꝝ ꝗ corpoꝝ [expe
ctamus] venturꝝ ad iudiciũ [dñm noſtrũ
ieſum xpm q̃ refor/
mabit] ſcʒ in gene/
rali reſurrectione
[corpus humilita/
tis noſtre] Ly.naʒ
in nobis modo eſt
humiliatiõis occa/
ſio eo ꝙ ē corrupti/
bile ꝛ putrefactibi/
le: ꝛ corrodet̃ a ver/
mibus: ꝛ in cineres
reſoluet̃ [cõfigura/
tum].i.aſſimulatũ
[corpori claritatis
ſue] qꝛ ſancti reſur
gent in corpore glo
rioſo: ſicut ꝛ xp̃s re
ſurrexit] ſ̃m opera
tionẽ].i.potentiaʒ
operandi [qua poſ
ſit etiã ſubijcere ſi/
bi oĩa] ꝓpter crea
tioneʒ eni oĩa ſũt
ſibi ſbiecta que de
nihilo facta ſunt: ꝛ
niſi conſeruarent̃ a
deo i eſſe i nihil re/
digerẽt̃ [itaqꝫ frẽs
mei chariſſimi]
Ly.i.mihi iũcti di/
lectõe ſpũali [ꝛ deſi
derantiſſimi] qꝛ de
ſiderabat eos videre tꝑaliter hic in vita: ꝛ
eternaliter in patria [gaudiũ meũ] de ve
ſtro ꝑfectu [ꝛ corona mea] doctoribꝫ eniʒ
debet̃ corona ſpecialis que dicit̃ aureola
[ſic ſtate].ſ.firmi cõtra tribulatões huꝰ
mundi [in dño chariſſimi] ita ꝙ ab eo nul
lo modo euellamini [Euchodiã rogo et
ſynticen dep̃cor idip̃m ſapere i dño] Ly.i.
firmiter ſtare. Iſte erant due matrone ꝗs
cõfortat ſpecialiter aplꝰs: tum ꝓpter fragi
litatis ſexũ: tum qꝛ miniſtrauerãt ſibi ne/
ceſſaria: ꝛ alijs p̃dicatoribꝫ: vt oñderet ſe
gratũ [etiã rogo ꝛ te germane] eſt nomen

rena ſapiũt: noſtra aũt cõuerſa-
tio in celis eſt vnde etiã ſaluato
rem expectamꝰ dñm noſtrũ ieſũ
xp̃m qui reformabit corpus hu-
militatis noſtre cõfiguratũ cor-
pori claritatis ſue ſ̃m operatio-
nem qua poſſit etiã ſubijcere ſi-
bi oĩa ieſus xp̃s dñs nr̃. Itaqꝫ
fratres mei chariſſimi et deſide-
rantiſſimi: gaudiũ meuʒ ꝛ coro-
na mea: ſic ſtate in dño chariſſi-
mi. Euchodiam rogo ꝛ ſynticen
deprecor idip̃m ſapere in dño.
Etiã rogo et te germane cõpar:
adiuua illas que mecum labora
uerunt in euãgelio cum clemen
te ꝛ ceteris adiutoribꝰ meis.

Dñica.xxiiij.ad Coloſſen.j.

NOn ceſſamus pro vobis
orantes et poſtulãtes vt
impleamini agnitõe vo-
luntatis eius: in omni ſapientia

ꝓprium [cõpar].i.ſocius ꝛ adiutor meus
in predicatõe [adiuua illas] ſcʒ mulieres
[que mecũ laborauerũt in euangelio] ſcʒ
mihi neceſſaria miniſtrãdo: ꝛ nõ ſolũ me/
cum ſed [cum clemente ꝛ ceteris adiuto/
ribus meis] in pre
dicatione verbi dei
ipſis ſcʒ ſicut ꝛ mi/
hi neceſſaria mini/
ſtrando.
NOn ceſſa/
mus ꝓ vo/
bis orã.ꝛc.
Ante initiuʒ illius
ep̃le ſcribit Paulꝰ
in eo.ca.dicens: ſa/
lutando amicabili
ter Coloſſeñ. Gra/
tia vobꝭ ꝛ pax a deo
patre noſtro ꝛ dño
noſtro ieſu xp̃o: gra
tias agimus deo ꝛ
patri dñi noſtri ie/
ſu xp̃i ſemper ꝓ vo
bis orantes ſcʒ ego
Paulus et Timo/
theus diſcipulꝰ me
us audiẽtes fidem
veſtrã in xp̃o ꝛ dile
ctionẽ quã habetis
in oĩes ſanctos ꝓ
pter ſpem que repo
ſita eſt vobis in ce/
lis. Tũc ſtatim ſe/
quit̃ preſens ep̃la.
Notandũ ꝙ euan/
gelium et ep̃la pre/
ſens cõcordant: qꝛ in euangelio legit̃ de fi
lia archiſynagogi yairi mortua: quã dñs
ad deuotaʒ petitionẽ patris reſuſcitauit.
Hic etiã in ep̃la preſenti aplꝰs nos hor/
tatur ad deuotaʒ orationẽ per quã mens
in deũ eleuat̃ dicens: [Fratres: Non ceſ/
ſamus] Gor.horis oportũis [ꝓ vobis orã
tes] Lyra.mente] ꝛ poſtulãtes].ſ.ore [vt
impleamini agnitione volũtatis eius] vt
plenius diuinam volũtatem cognoſcatis
quid velit ꝛ quid nõ [in omni ſapientia]
ꝗtum ad cognitionẽ rerum ad vitã acti/
uam pertinentiuʒ [et intellectu ſpirituali]

q̄ſtum ad cognitionē ſpiritualiū ad con/
templatiuā vitam pertinentiū [vt ambu/
letis digne] ſcꝫ per viam huiꝰ vie ad pa/
triam [deo per oīa placentes] per rectā
intentionē ꝛ bonā volūtatē [in omni ope
re bono fructifican
tes] .i. per bonam
operationē ad deū
ad primuꝫ ꝛ ad ſe/
ipm [ꝛ creſcētes in
ſciētia dei] .i. in co/
gnitōe diuinitatis
[In omni virtute
cōfortati ſm poten
tiaꝫ claritatis eiꝰ]
id eſt ſm filiuꝫ qui
eſt claritas patris:
per quam conforta
mur i bono [in om
ni patientia] Lyra
aduerſoꝝ toleran/
tiam ꝛ longanimi/
tatem] per certam
p̄mioꝝ expectatio/
nem [cuꝫ gaudio]
Hoꝛ. nō ex triſticiā
aut neceſſitate [in
chriſto ieſu domio
noſtro.

Ecce dies ve
niēt dicit do
minus ꝛc.
Ante initiuꝫ illius
ꝓphetie locutus eſt
dñs deus per ꝓphe
tam Hieremiā di/
cens: Ve paſtoribꝫ
qui diſpergūt ꝛ di/
lacerant gregeꝫ pa
ſcue mee dicit dñs.
Ideo hec dicit dñs
deus iſrael ad pa/
ſtores qui paſcunt
ꝓpl'm meū. Vos di
ſperſiſtis gregem ꝛ eieciſtis eos ꝛ nō viſi
taſtis eos. Ecce ego viſitabo ſup vos ma
liciam ſtudioꝝ veſtroꝝ ait dñs. Ecce con
gregabo reliquias gregis mee de omnibꝫ
terris ad quas eieceram eos. Poſt hec ſe
quit̄ epl'a hodierna que eſt vltima dñica

et intellectu ſpiritali: vt abūde-
tis digne deo per omnia placen
tes in omni opere bono fructifi-
cantes ꝛ creſcētes in ſcientia dei
In oīi virtute cōfortati ſm po
tentiā claritatis eius. In oī pati
entia ꝛ longanimitate: cum gau
dio gratias agentes deo ꝛ patri
qui dignoſ nos fecit in partē ſoꝛ
tis ſanctoꝝ in lumine: q̄ eripuit
nos de ptāte tenebraꝝ ꝛ tranſtu
lit in regnū filij dilectōis ſue: in
quo habemus redēptionē et re-
miſſionē pctōꝝ: per ieſum xp̄m
dñm noſtrum.

Dñica. xxv. Hiere. xxiij.

Ecce dies venient dicit
dñs et ſuſcitabo dauid
germen iuſtū: ꝛ regna-
bit rex ꝛ ſapiens erit: ꝛ faciet iu-
diciū ꝛ iuſticiā in terra. In die-
bus illis ſaluabit̄ iuda: ꝛ iſrl' ha
bitabit cōfidenter. Et hoc eſt no
men quod vocabūt eum: dñs iu
ſtus noſter: ꝓpter hoc ecce dies
venient dicit dominus: ꝛ nō di-
cent vltra viuit dominꝰ qui edu
xit filios iſrael de terra egypti:

anni. Pro quo notandū q̄ p̄ma ꝛ vltima
dñica eccleſia agit de aduētu chriſti: in ſi/
gnuꝫ q̄ ipſe eſt alpha ꝛ o: primus ꝛ nouiſ
ſimus: p̄mus in dignitate: nouiſſimus in
ſeruitute. Unde Bernar. Nemo illi ſubli
mioꝛ: nemo illi hu/
milioꝛ. Item in ſi/
gnum q̄ cuncta no
ſtra opatio ab ipſo
ſemper icipit: ꝛ per
ipm cepta finitur.
[Ecce dies veniēt
dicit dñs] Ly. ſcilꝫ
chriſti veri dei ꝛ ho
minis [ꝛ ſuſcitabo
dauid germen iu/
ſtum] .i. chriſtū qui
factus eſt ex ſemi/
ne dauid: ſm carnē
[et regnabit rex]
Math. xxviij. Da
ta eſt mihi oīs po/
teſtas in celo et in
terra [et ſapiens e/
rit] ſapiētia increa
ta ꝛ creata [ꝛ faciet
iudiciū] diſcretōis
in p̄nti: diſcernēdo
fideles ab infideli/
bus: vocādo aliq̄s
ad fidem: et dimit/
tendo aliquos ſuo
iuſto iudicio lꝫ no/
bis occulto [ꝛ iuſti
ciam in terra] ſcilꝫ
dando legem euan
gelicā: que cōtinet
perfectā iuſticiam.
[In diebꝫ illis ſal/
uabit̄ iuda] .i. qui/
cūqꝫ veraciter cōfi/
tetur corde ꝛ ore no
men dñi [ꝛ iſrl' ha/
bitabit ꝯfidenter]
iſtud refert̄ ad ſtatum eccleſie triūphātis
vbi eſt ſumma ſecuritas [ꝛ hoc eſt nomen
qđ vocabūt eum dñs iuſtꝰ noſter] .ſ. iuſti/
ficans nos [ꝓpter hoc ecce dies veniēt di/
cit dñs et non dicent vltra viuit dñs qui
eduxit filios iſrael de terra egypti] .ſ. per

Moyſen: q2 ſicut ad preſentiā maioris luminis minus obfuſcatur: ſic adueniente beneficio incarnatōis ieſu xp̄i ⁊ redemptōis noſtre per eum pfecte obfuſcata ſunt omnia bñficia que fuerūt in veteri lege tanq̄ modica aut nll'a reſpectiue [ſed viuit dñs q̄ eduxit et adduxit] Glo. or. per xp̄m [ſemen dom⁹ iſrael de terra aquilonis et de cunctis terris ad quas eiecerā eos illuc] Ly. iſta adductio intelligit̄ de vocatōe ad fidez xp̄i: q2 de omnibus partibꝫ terre ſunt aliqui vocati: et iſta vocatio maior eſt ⁊ excellentior incōparabiliter omībꝫ beneficijs vete. teſta. [⁊ habitabunt in terra ſua] in eccleſia militāte ⁊ poſtea triūphante: que eſt terra viuentiū pmiſſa fidelibus in premium: [dicit dñs omp̄s.

Vidi ciuitatem ſanctā hierl'm ⁊c.

Tercio libri apocalipſ. b. Iohannis apoſtoli in diebus illis

ſed viuit dñs qui eduxit ⁊ adduxit ſemen domus iſrael de terra aquilonis: et de cūctis terris ad quas eiecerā eos illuc: ⁊ habitabunt in terra ſua. Dicit domin⁹ omnipotens.

In feſto dedicatiōis Apoc. xxi.

Vidi ciuitatē ſanctā hieruſalē nouā deſcēdentē de celo a dō paratā ſicut ſponſam ornatā viro ſuo. Et audiui vocem magnā de throno dicentē: Ecce tabernaculū dei cuz hominib⁹: et habitabit cum eis. et ipſi pplus eius erunt ⁊ ipſe deus cum eis erit eoꝝ deus. Et abſterget deus omnē lachrymā ab oculis eoꝝ: et mors vltra nō erit neqꜫ luctus neqꜫ clamor neqꜫ dolor erit vltra: que prima abierūt

ptibilia groſſa ⁊ ponderoſa et obſcura reſurgent imortalia ſubtilia agilia clara: et hoc fiet ex gloria animaꝝ ad corpora redūdantia [deſcendentē de celo] Lyra. Nam anime beate deſcendent de celo vt corpora reſumant ⁊ in iudicio cōpareant [a deo paratā] Ly. dotibus anime ⁊ corporis [ſicut ſpōſaz ornataz] virtutibꝫ [viro ſuo]. i. ad honorē viri ſui]. ſ. xp̄i [Et audiui vocem magnā de throno] ſcz diuine maieſtatis [dicētem: Ecce tabernaculū dei cū hominibꝫ ⁊ habitabit cum eis] Lyra. habitatio enim dei cum hominibꝫ erit inſepabilis: q2 beati ſemper habebūt apertā viſionē ⁊ pfectionē [Et ipi populus eius erunt] ſcz beati erūt ſicut et ipſe beatus eſt. Unde i pſal. cxliij. Beatus pplus cuius dñs deus eius Undez Leui. xxvi Ego ero veſter deus: voſqꜫ eritis mihi pplus [⁊ ipſe deus cū eis erit eoꝝ deus] Glo. ordi. q2 nunqꜫ ab eis expellet̄: q2 nunqꜫ peccabūt cōtra deuz [Et abſterget deus omnē lachrymaz ab oculis eoꝝ] diuerſe ſūt lachryme quibus in hac vita affligunt̄ electi: ⁊ ideo in futurum fugatis doloribꝫ omīs lachryma ab oculis eoꝝ dicitur abſtergi [⁊ mors vltra non erit] id eſt ſeparatio anime ⁊ corporis [neqꜫ luct⁹] p alienis miſerijs [neqꜫ clamor] ſcz de pugna ſpūs ad carnem [neqꜫ dolor] de peccatis pprijs [erit vltra] Unde Eſa. li. Leticia ſempiterna ſuper capita eoꝝ: gaudiū ⁊ leticiā tenebunt ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus [que prima abierunt.] Haymo: in pſenti vita boni hec iam enu/

Ante initiū illius epiſtole ſcribit ſanctus Ioh. in eodem cap. dicens: Uidi celū nouum ⁊ terrā nouā: primū eni celū ⁊ prima terra abijt. Ly. hec omnia in fine mūdi innouabunt̄ ⁊ in melius mutabunt̄ in claritate: vt ptz Luc. xxi. Celum ⁊ terra tranſibunt: nō q̄ꝫtum ad ſubſtantiā ſed q̄ꝫtū ad formā: ⁊ hoc totum cedet ad gloriā electorum qui ex creaturis laudant deū. Tunc ſequit̄ ep'la preſens [In diebꝫ illis.] Hic ſanctus Iohānes deſcribit innouationez humane nature q̄ꝫtum ad electos dicens: [Uidi ciuitatē ſanctā hieruſalē] Ly. id eſt electoꝝ ſocietatē pfecta charitate vnitam [nouā] Ly. q̄ꝫtum ad corporis gloriā corpora eni ſanctoꝝ que nunc ſunt corru/

merata ſuſtinent: ſed in futura vita nihil mali ſuſtinebũt. [Et dixit qui ſedebat in throno] .ſ. deus omp̄s qui p̄ſidet eccleſie ſue [Ecce noua facio omnia] Ly. ſ. celos ⁊ elementa ⁊ electoꝝ corpora: vt p̄tz Eſa. lxv. Ecce ego creo celos nouos ⁊ terrã nouam.

Et dixit qui ſedebat in throno. Ecce noua facio omnia.

Finit pars prima de tp̄e.

Incipit poſtilla de ſanctis.

In feſto ſancti Andree apoſtoli. Romanos. x.

Corde enĩ credit̃ ad iuſticiam: ore autem confeſſio fit ad ſalutem. Dicit enĩ ſcriptura. Omnis qui credit in illũ non confundet̃. Non enim eſt diſtinctio iudei ⁊ greci. Nam idez dominus omniũ diues in omnes q̄ inuocant illum. Omnis enĩ quicunq̄ʒ inuocauerit nomen domini ſalu⁹ erit. Quomodo ergo inuocabunt in quem non crediderunt? aut quomodo credent ei quem nõ audierũt? Quomodo autem audient ſine predicãte? quomodo vero predicabũt niſi mittant̃? Sicut ſcriptuz eſt: Q̄ʒ ſpecioſi pedes euangelizantiuz pacẽ euangelizantiũ bona. Sed nõ omnes obediunt euangelio.

Corde eniz credit̃ ad iuſticiã ⁊c. Añ initiũ illi⁹ ep̄l'e ſcribit. s. Pau. i co. ca. vi. Si ↄfitearis in ore tuo dñm ieſũ ⁊ in corde tuo credideꝛ ꝙ deus illũ excitauit a mortuis ſaluus eris. Tunc ſtatim ſequit̃ ep̄l'a p̄ñs [Frẽs. Corde credit̃ ad iuſticiã] Hoꝛ. i. ad iuſtificationẽ habẽdã [ore aũt ↄfeſſio fit ad ſalutez] .i. ad ꝑfectionem ſalutis: neceſſe enĩ eſt fidem ↄfiteri ꝓ loco ⁊ tp̄e: in ſignuz hui⁹ recipit homo ſacramentũ ↄfirmatõis in frõte. Vñ dicit̃ in decre. Cõfirmatio iõ in fronte ponit̃ vt a recipiẽte fides ſine erubeſcentia publicet̃. de cõſe. di. v. nouiſſime. Vñ Luce xij. Qui me ↄfeſſus fuerit corã hoib⁹ cõfitebor ⁊ ego eũ coram p̄re meo [Dicit eni ſcp̄tura Yſaias veraciter [Omnis q̄ credit in illũ non cõfundet̃] ſup. eternaliter [nõ eni eſt diſtictio iudei ⁊ greci] Ly. q̄ʒtum ad iuſticiã: que eſt per fidez xp̄i [nam idem eſt dñs omniũ] .ſ. iudeoꝝ et gentiliũ [diues in oĩes] Hoꝛ. ſ. ditans omnes [qui inuocant illũ] .ſ. fide ⁊ opere [omnis quicũq̄ʒ inuocauerit [non verbotenus ſed corde intimo [nomen dñi] .i. filium patrꝭ: in quo ſicut ꝓ noĩe eſt notificatio [ſaluus erit] ab eterno ſupplicio. [Quõ ergo inuocabunt in quẽ nõ crediderunt] Ly. q. d. nullo modo: q2 oratio p̄ſupponit fidez orantꝭ [aut quõ credent ei quẽ non audierũt] q2 fides p̄ſupponit auditũ: vl' a deo intus ꝑ inſpirationẽ: vl' ab hoie exterius per predicationẽ [Quõ aũt audiẽt ſine p̄dicante] Actus aũt p̄dicandi p̄ſupponit auctoritatẽ officij: ideo dicit̃ [quõ vero predicabunt niſi mittant̃] .ſ. a deo: ſicut olim ꝓphete vel ap̄li ⁊ eius locũ tenentes ſicut p̄dicatores alij. Hoꝛ. aliter aũt nõ eſt predicandũ ſicut nec ipe xp̄s fili⁹ dei predicare voluit niſi miſſus a patre: vt p̄tz Luce. iiij. Oportet me etiã alijs ciuitatibus euangeliſare regnũ dei: quia ad h̄ miſſus ſũ [Sicut ſcriptuz eſt] Eſaie. lij. Quã ſpecioſi] id ẽ bene formati ſunt [pedes euãgelizantiuz pacem] .i. recõciliationẽ hois ad deum [euangelizantiũ bona] ſcʒ futura] [Sed non omnes obediunt euangelio] Hoꝛ. q. d. Omnes quidem audiunt ſed

nõ omnes obediũt euãgelio predicationẽ eius recipiendo: qꝛ gentiles ꝛ iudei ꝛ heretici nõ obediũt: ſed ſolum boni chriſtiani: [Eſaias enim dicit] vt habet Eſaie. liij. [Dñe qs credidit auditui noſtro.] Gor. quod a nobis audiuit quod a te audiuimus. q. d. aliquis credit ſed non omnes [Ergo fides ex auditu] Gorra. ꝛ ſi deus intus doceat: tñ predicator exterius nunciat [auditus autẽ per verbũ chriſti] loquens in apłis. vt pꝫ Mathei. x. Non enim eſtis vos qui loquimini: ſed ſpũs patris veſtri qui loqtur in vobis. Item luce. x. Qui vos audit me audit ꝛc. [Sed dico. Nunquid nõ audierũt] Ly. id eſt habẽt nec excuſationẽ ſue infidelitatis ꝓpter defectum publicationis. q. d. non: ad qđ inducit autoritatẽ ꝓphete dauid: que habet in pſal. xviij. [Et quidem] Gor. id eſt certe [in omnem terraꝫ] qꝫtum ad terras medias: [exiuit ſonus] id ẽ fama [eorũ: ꝛ in fines orbis terre] id eſt in terras extremas [verba eorũ] id eſt predicatio vł auditus predicationis eoꝝ.

Eſaias eniꝫ dicit. Domine quis credidit auditui noſtro. Ergo fides ex auditu: auditus aũt per verbum chriſti. Sed dico: Nunquid non audierũt? Et quidem in omnẽ terram exiuit ſonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum.

In feſto ſancti Nicolai epi et confeſſoris. Epi. Ecce ſacerdos magnus ꝛc. Quere infra in cõmune ſanctoꝝ de ꝯfeſſoribꝰ.

In feſto conceptõis glorioſe virginis Marie. Prouer. viij.

Dominus poſſedit me ab initio viarũ ſuarũ anteq̃ quicq̃ faceret a principio: ab eterno ordinata ſum: ꝛ ex antiquis anteq̃ terra fieret. Necdum erant abyſſi ꝛ ego iam cõcepta eram. Necdum fontes aquarũ eruperãt: necduꝫ montes graui mole cõſtiterãt. Ante omnes colles ego parturiebar: adhuc terrã nõ fecerat ꝛ flumia ꝛ cardines orbis terre. Qñ preparabat celos aderam. Qñ certa lege et giro vallabat abyſſos

principaliter exponit de eterna ſapientia: que chriſtus eſt filius Marie ꝟginis: honor autẽ filij eſt honor matris ꝛ ecõuerſo: honor matrꝫ eſt honor filij. Unde Bern. Omel. iiij. ſup. Miſſus eſt dicit. Non eſt dubiũ quicquid in laudibꝫ matris ꝓferimus ad filiũ pertinere: ꝛ rurſum cũ filiũ honoramus: a laudibꝫ matris nõ recedimus. Unde dicit eterna ſapientia [Dñs poſſedit me ab initio viarũ ſuarũ] Ly. i. operũ ſuorũ [anteq̃ q̃cq̃ faceret a ꝑncipio] id eſt ante oẽm creationẽ [ab etno ordinata ſuꝫ. Necdũ erant abyſſi: et ego iam cõcepta eram: necdũ fõtes aquaꝝ eruperãt]. i. ſ. de locꝭ ſbterraneis [necdũ mõtes graui mole ꝯſtiterãt]. i. ſup terram planã eleuati: ante oẽs colles ego parturiebar]. i. ꝓcedebã a fecunditate pŕna [adhuc terrã nõ fecerat ꝛ flumina]. i. creaturã viſibilẽ [ꝛ cardines orbis tre]. i. ptes mũdi principales: que ſũt oriẽs ꝛ occidẽs auſter ꝛ aqlo [Qñ ꝑparabat celos aderã] indiuiſa enĩ ſunt opa trinitatis ꝛ ideo filiꝰ q̃ ẽ ſapia genita ſꝑ operat cũ patre. vt pꝫ. Jo. v. Pater meus vſq̃ modo operat ꝛ ego operor [qñ certa lege ꝛ giro vallabat abyſſos]. i. cõcauitates vbi ꝯgregate ſunt aque: vt appareret arida habitationi hominũ ꝛ animaliũ terreſtriũ apta.

Dominus poſſedit me ab initio viarũ ſuarũ ꝛc. In feſto ꝯceptionis beate virginis marie ꝑ epła ꝑſens lectio ſm ſeculares legit: que lectio

Qñ ethera firmabat ſurſum: ⁊ li
brabat fontes aquaꝝ. Qñ circū
dabat mari terminū ſuū ⁊ legez
ponebat aquis ne tranſirent fi=
nes ſuos. Qñ appēdebat funda=
menta terre cum eo eram cūcta
cōponēs. Et delectabar per ſin=
gulos dies ludens coram eo om
ni tpe: ⁊ ludens in orbe terrarū:
et delicie mee eſſe cum filijs ho
minū. Nūc ergo filij audite me
beati qui cuſtodiūt vias meas.
Audite diſciplinam et eſtote ſa
pientes ⁊ nolite abijcere eam.
Beatus homo qui audit me: et
qui vigilat ad fores meas quoti
die: et obſeruat ad poſtes oſtij
mei. Qui me inuenerit inueniet
vitā ⁊ hauriet ſalutē a dño.

In feſto ſancti Thome apli.
Epi. Jam non eſtis hoſpi. ⁊c.
quere infra in cōmuni ſanctoꝝ.

In feſto ſancti Stephani pro
thomarty. Act. vij.

In diebus illis. Stepha=
nus plenus gratia ⁊ forti
tudine faciebat ꝓdigia
⁊ ſigna magna in ꝑplo. Surrexe=
runt autē q̄dā de ſynagoga que

[Qñ ethera firmabat ſurſum].i. ſperam
ignis que naturaliter ſurſum fert: illa eñ
pars elementoꝝ que cōtigua eſt ſpere lu/
ne ether vocat [⁊ librabat fōtes aquarū]
cōſtituens eos in pondere in numero et
menſura [qñ circū
dabat mari termi/
num ſuū] ne efflue
ret ⁊ operiret aridaz
[qñ appendebat fū
damenta terre].i.
ptes inferiores ter/
re circa centrū que
ſunt quedā funda/
mēta ſuperioꝝ par
tium [cum eo eraz
cuncta cōponens]
q2 indiuiſa ſūt ope
ra trinitatis [⁊ de/
lectabar per ſingu/
los dies].i. eterna/
liter gaudebā cum
patre et ſpirituſctō
[ludens coram eo
omni tpe: ⁊ ludens
in orbe terrarū].i.
ludū faciens de or/
be terraꝝ: qui ſimi
lis ē ludo pile q̄ de
vno transfert ad a/
lium ſm quādā re
uolutionē: quia re/
gna terre transfert
atq3 cōſtituit de gē
te in gentem [⁊ de/
licie mee eē cum fi
lijs hominū].ſ. per
gratiā. [Nūc ergo
filij].ſ. per adoptio
nez [audite me].ſ.
per debitā attentio
nem [beati qui cu/
ſtodiunt vias me/
as].i. viam māda
toꝝ et viam cōſilio
rum [audite diſci/
plinam] de moribꝫ humanis [⁊ eſtote ſa/
piētes] in diuinis [⁊ nolite abijcere eam.
Beatus homo qui audit me] ſcilicz mihi
obediendo [et qui vigilat ad fores meas
quotidie] ſcz in loco diuini cultus deuotē
orādo [⁊ obſeruat ad poſtes oſtij mei. Qui
me inuenerit] per gratiā [inueniet vitam
ſcz eternā [⁊ hauriet ſalutē a dño] qui eſt
fons ſalutis:

In diebꝫ il/
lis: ſtepha/
nus plenus
gratia ⁊c. Añ initi/
um illius eplē ſcri/
bit. s. Lu. q2 poſt a/
ſcenſionem xpi ver
bum dñi creſcebat
⁊ mltiplicabat nu/
merus diſcipuloꝝ
in hieruſalē valde:
mlta etiā turba ſa/
cerdotū obediebat
fidei: tūc ſtatim ſe/
quit preſens epla.
[Stephanus aūt
plenꝰ gra.] Lꝫ. ad
bene operandū [et
fortitudine] aduer
ſa tolerando [facie
bat ꝓdigia ⁊ ſigna
magna i ꝑplo] ad
veritatem fidei ca/
tholice cōfirmādā
[ſurrexerūt autem
quidā de ſinagoga
que appellabat li/
bertinoꝝ] a regio/
ne ſic noiatoꝝ. vt
dicit glo. interli. [⁊
cirenēſiū] a cirene
ciuitate [⁊ alexan/
drinoꝝ].i. ab alex/
andria metropoli
egypti [⁊ eoꝝ qui e
rāt a cilicia ⁊ aſia]
noia ſunt regionuz
iudee ꝓpinquaruz:
[diſputantes cum
ſtephano] fidē ca/
tholicā verbis quā
tum poterant impugnādo: [⁊ nō poterāt
reſiſtere ſapie ⁊ ſpūi q̄ loq̄bat].ſ. ſm qđ
ꝓmiſerat ſaluator di. Luce. xxi. Ego dabo
vobis os ⁊ ſapientiā cui nō poterunt reſi/

ſtere ⁊ contradicere omnes aduerſarij ve/
ſtri. Tunc poſt hoc regarduebat eos acri
ter dicens: [Dura ceruice]id ē obſtinata
mēte: [⁊ icircūciſi cordib⁊ aurib] id ē a
vicijs ⁊ ſordib[vos ſemper ſpiritui ſācto
reſtitiſtis [qui locu
tus eſt per ꝓphetas
de xpo [cuius nūc
ꝓditores ⁊ homici
de fuiſtis] Ly. eiuſ
crucifixionem ꝓcu
rando [audientes
autem hec diſſeca/
bantur cordib ſu/
is] Ly. qꝛ nō habe
bant rationē inter/
ficiendi eum: ⁊ ta/
men oīb modis
interficere volebāt
⁊ ſic diſſecabant in
terius: qꝛ paſſio pre
ualens diſcrepabat
a ratione recta [Et
ſtridebant dentib
in euȝ] ſicut canes
rabidi [Cum autē
eſſet Stephanꝰ ple
nus ſpūſancto intē
dens in celuȝ] [vbi
fiduciā ſuā colloca
uerat [vidit gloriā
dei]ad confortatio
nem ſuam ex ſpecia
li gratia [et ieſum
ſtantē a dextris vir
tutis dei] Lyra. ad
deſignandū ꝙ erat
paratꝰ ad eius ro/
borationē: qꝛ ſtare
ꝓprium eſt adiuuā
tis in prelio: ſedere
autem ꝓpriū eſt iu/
dicantis vel regnā
tis [Et ait. Ecce video celos apertos ⁊ fi/
lium hominis ſtantem a dextris virtutis
dei] Lyra. Nō eſt hic intelligendū ꝙ celi
fuerint diuiſi cum ſint icorruptibiles: ſed
quia ſic clare vidit ac ſi nulluȝ eſſet obſta
culum inter mediū [exclamantes autem
voce magna] ne audirent Stephani ver

appellabat libertinorū ⁊ cirenē-
ſiū ⁊ alexandrinorū: ⁊ eorū qui
erāt a cilicia ⁊ aſia diſputantes
cū ſtephano. Et nō poterāt reſi-
ſtere ſapīe ⁊ ſpūi qui loquebat.
Dura ceruice et incircūciſi cor-
dibus et auribus: vos ſemp ſpi-
rituiſancto reſtitiſtis ⁊c. cuiꝰ nūc
proditores et homicide fuiſtis.
Audientes aūt hec diſſecabant
cordibus ſuis ⁊ ſtridebāt denti-
bus in eū. Cū autē eſſet ſtepha-
nus plenus ſpiritu ſancto inten-
dēs in celū vidit gloriā dei ⁊ ie-
ſū ſtantē a dextris virtutis dei.
Et ait. Ecce video celos aptos
et filiū homīs ſtantem a dextris
virtutis dei. Exclamātes auteȝ
voce magna continuerūt aures
ſuas: et impetū fecerunt vnani-
miter in eū. Et eijcientes eū ex-
tra ciuitatē lapidabāt. Et teſtes
depoſuerunt veſtimēta ſua ſecꝰ
pedes adoleſcentis qui vocaba
tur ſaulus. Et lapidabāt ſtepha
num inuocantē ⁊ dicentē: Domi
ne ieſu ſuſcipe ſpiritū meū. Po

ba [cōtinuerunt aures ſuas ⁊ impetū fece
runt vnanimiter in eum]non ratione ſed
furia moti: [⁊ eijcientes eum extra ciuita
tem lapidabant]tanꝙ blaſphemū. Mo/
dus enim erat blaſphemos extra ciuitatē
lapidari. Unde di
xit dñs ad Moyſē
Leuit. xxiiij. Educ
blaſphemū ⁊ obru/
et eum oīs popu/
lus lapidibus [Et
depoſuerunt veſti/
mēta ſua ſecus pe/
des adoleſcentis ꝗ
vocabat Saulus]
Lyra. vt expeditiꝰ
et celerius eum in/
terficerent [et lapi/
dabāt Stephanuȝ
inuocantē ⁊ dicen/
tem: Dñe ieſu ſuſci
pe ſpiritū meū. Po
ſitis auteȝ genib]
Lyra. vt in orando
modus eſſet deuo/
tus [clamauit voce
magna]que ꝓcede
bat ex affectu ma/
gno ad ꝓximorȝ ſa/
lutem dicens: [Do
mine ne ſtatuas il/
lis hoc peccatum]
Ly. reſeruando eis
penam eternaȝ: ſed
da eis penitentiaȝ.
Unde Beda. Ste
phanus pro ſeipſo
ſtando orauit: ſed
pro inimicis flexis
genib ⁊c. [Et cuȝ
hoc dixiſſet]ex fer/
uore charitatis ſm
dictum ſaluatoris.
Matth. v. Orate ꝓ calūniantibus ⁊ per/
ſequentib vos [obdormiuit in domino]
Nam aīa eius ſanctiſſima abſorpta fuit
in abyſſo ſuperne claritatis ⁊c. Sequitur
in textu [Saulus autem erat cōſentiens
neci eius: facta eſt autem illa die perſecu/
tio magna in eccleſia que erat hieroſoly/

ſitis autem genibꝰ clamauit vo
ce magna dicēs. Domine ne ſta
tuas illis hoc peccatū. Et cum
hoc dixiſſet obdormiuit in dño.

In feſto ſancti Johānis apl'i
et euāgeliſte. Epi. Qui timet
deū faciet bona ⁊c. Quere etiā
in cōi ſanctorū de euāgeliſtis.

In feſto puerorum innocentum
ſcribitur. Apocal'. xiiij.

In diebus illis. Vidi ſu
pra montē ſyon agnum
ſtantē et cum eo centum
quadragintaquattuor milia ha
bentes nomē eius ⁊ nomē patris
eius ſcriptū in frontibꝰ ſuis. Et
audiui vocē de celo tanq̄ vocē
aquarum multarum ⁊ tanq̄ vocē to
nitrui magni. Et vocē quā audi
ui ſicut citharedorum citharizanti
um in citharis ſuis. Et cātabant
quaſi canticū nouū ān ſedem et
ante quattuor aīalia ⁊ ſeniores
Et nemo poterat dicere cāticū
niſi illa cētum quadragitaquat
tuor milia qui empti ſunt de ter
ra. Hi ſunt q̄ cū mulieribꝰ non
ſunt coinq̄nati: virgines em̄ ſūt.
Hi ſequunt̄ agnū quocunq̄ ie
rit. Hi empti ſunt ex homibꝰ pri
mitie deo et agno. Et in ore eo
rum nō eſt inuentus mendaciū.
Sine macula em̄ ſunt ante thro
num dei.

mis: ⁊ om̄es diſperſi ſunt per regiones iu
dee ⁊ ſamarie preter apl'os. Curauerunt
autem Stephanū] Ly. i. decenter ſepelie
rūt [viri timorati]
id eſt timentes deū
inter quos gamali
el fuit principalis:
[⁊ fecerūt planctū
magnū ſuper eum.
¶ Poſtilla.
In dieb' il
lis: [Vidi
ſupra mon
tem ſyon ⁊c̄] Ly. i.
in eccleſia triūphā
te: que dicit̄ mons
ſyon: vt habet̄ He
bre. xij [agnū ſtan
tem].i. chriſtū qui
eſt agnꝰ dei: vt ha
betur Joh. i. capl'o
[⁊ cū eo centū qua
dragintaquattuor
milia] i tali nume
ro venerant̄ pueri
innocētes quorum fe
ſtum peragit̄ ſm il
lam viſionē que o
ſtenſa eſt iohanni:
quando a domicia
no ceſare in exiliū
miſſus fuit: vbi ſcri
pſit librū Apocal'.
ſed tñ certus nume
rus puerorum īnocen
tum nō reperit̄ cer
titudinaliter i ſcri
ptur̄ [habētes no
men eius ⁊ nomen
patris eius ſcriptū
in frontib' ſuis: et
audiui vocē de ce
lo tanq̄ vocē aqua
rū multarum].i. mul
titudinis ſanctorū
[⁊ tanq̄ vocem to
nitrui magni] in q̄
deſignat̄ magnitu
do laudis huiꝰ: nō
ſolū ex laudantiū
multitudie: ſed etiā ex modo laudis ⁊ qua
litate [Et vocē quā audiui ſicut cithare
dorum citharizantiū in citharis ſuis] Nam
hec laus eſt coram
deo ⁊ angelis eius
gratioſa [et canta
bant quaſi canticū
nouū] q2 dicti lau
dantes ſunt de nu
mero ſctōrum noui te
ſtamenti [ān ſedē]
ſcz dei [⁊ ante quat
tuor aīalia ⁊ ſenio
res].i. in pñtia ſctō
rum patriarcharum ⁊
pphetarum in celo exi
ſtentiū [⁊ nemo po
terat dicere cāticū
nouū niſi illa centū
quadragintaquat
tuor milia qui em
pti ſunt de terra]
ſcz ſanguie chriſti:
[Hi ſunt qui cum
mulierib' non ſunt
coinq̄nati: virgines
enim ſunt] integri
tatem carnis ſeruā
do [Hi ſequuntur
agnum quocūq̄ ie
rit: hi empti ſunt ex
hominib' primitie
deo] id eſt gratioſi
ſunt ſicut p̄mi fru
ctus ⁊ magis dele
ctabiles [⁊ i ore eo
rum nō eſt inuentū
mendaciū] Nam
pueri iſti veritatē
fidei non loquēdo
ſed moriendo con
feſſi ſunt [ſine ma
cula ſunt ante thro
num dei] nam ma
cula peccati origi
nalis purgata fuit
virtute ſui marty
rij.

Paulus autem adhuc ſpirans ꝛc. Ante initiū illius ep'le ſcribit ſanctus Lu. ꝙ diſcipuli qui erant diſperſi poſt lapidationē ſancti ſtephani ꝑtranſibant euāgeliſantes verbū dei. Philippus autē deſcendens in ciuitatē ſamarie ꝑdicabat illis xp̄m. Intendebant aūt turbe his que a philippo dicebant vnanimiter audientes ꝛ videntes ſigna que faciebat: multi eni eorū qui habebant ſpiritus imūdos .i. diabolos clamātes voce magna exibant: multi autē paralitici ꝛ claudi curati ſt. Factū eſt ergo magnū gaudiū in illa ciuitate. Tūc poſtmoduz ſequit̄ ep'la hodierna. [Saul⁹ aūt adhuc ſpirās] Ly. i. ex vehementi ſpū igneꝫ ꝑſecutionis in ſe accēdens ꝛ in aliis contra eccleſiaꝫ [minaꝝ] in ꝟbis iniurioſis [et cedis] .i. verberib⁹ ꝛ flagellis [in diſcipulos dn̄i] .i. cōtra credētes in xp̄m q̄ tunc dicebant̄ diſcipuli: qꝛ nōduꝫ noiabant̄ xp̄iani [acceſſit ad principem ſacerdotū] Ly. nō vocatus ſed ſe igerēs volūtate nocendi inflāmatus [et petijt ab eo ep'las] vt ex eius autoritate magꝭ poſſet nocere fidelib⁹ [in damaſcū ad ſinagogas] Ly. vt ibi ꝑſequeret̄ credentes ſicut fecerat in hier'lm [vt ſi quos inueniret huius vie viros ac mulieres vinctos ꝑduceret in hier'lm. Et cum iter faceret cōtigit vt appropinquaret Damaſco: ꝛ ſubito circūfulſit eum lux de celo] Ly. ſicut ſolet fieri in choruſcatōe ꝛ fulgure [ꝛ cadēs in terrā [pre ſtupore ꝛ admiratōe [audiuit vocem] .ſ. auditu corporis ꝛ mentis [dicentē ſibi Saule ſaule:] hec duplicatio fit ad magis mouendam eius attentionem [quid me ꝑſequeris] .ſ. in membris meis que ꝑſequebat̄ ſaulus ꝛ nō xp̄m in ꝓꝓria perſona: qꝛ iam ſedebat ad patris dexteraꝫ glorioſus [q̄ dixit. quis es dn̄e ꝛc. durum eſt tibi contra ſtimulum calcitrare] .i. potentiori te incōparabiliter reſiſtere [et tremens ac ſtupens] Ly. de cognita chriſti poteſtate quē ante nō credebat in celo regnare: ſed magꝭ vt falſum ꝓphetā cuꝫ dānatis eſſe [dixit: dn̄e quid me vis facere] q. d. ex nūc paratus ſuꝫ tibi in oībus obedire [ꝛ dominus ad eum: ſurge ꝛ ingredere ciuitatē ꝛ dicet̄ tibi q̄d te oporteat facere] in hoc oñdit xp̄s ꝙ vult ꝙ vnus homo iformet̄ ab alio [viri aūt illi q̄ comitabant̄ cuꝫ eo ſtabāt ſtupefacti: audientes quidē vocē] .ſ. pauli nō autē xp̄i: qꝛ audiebāt paulū dicentē: q̄s es dn̄e quid me vis facere [neminē autēꝫ videntes] qꝛ nō videbant aliquā perſonā ad quā dirigeret ſermonē: ideo ſtabāt ſtupefacti [ſurrexit aūt ſaulus de terra: apertiſq̄ oculis nihil videbat ꝛc.] Ly. ſ. viſu

In conuerſione ſancti Pauli apoſtoli. Actu. ix.

Paul⁹ aūt adhuc ſpirās minarū et cedis in diſcipulos dn̄i: acceſſit ad p̄ncipem ſacerdotuꝫ: ꝛ petijt ab eo ep'las in damaſcum ad ſynagogas: vt ſi quos īueniret hui⁹ vie viros ac mulieres vinctos ꝑduceret in hieruſalē. Et cū iter faceret: contigit vt appropinquaret damaſco et ſubito circūfulſit eū lux de celo: et cadēs ī terram audiuit vocē dicentē ſibi: Saule ſaule quid me perſequeris? Qui dixit. Quis es dn̄e? Et ille. Ego ſum ieſus quē tu ꝑſequeris. Durū eſt tibi contra ſtimulū calcitrare. ꝛ tremēs ac ſtupēs dixit: Dn̄e quid me vis facere? Et dn̄s ad eū: Surge ꝛ ingredere ciuitatē: ꝛ ibi dicet̄ tibi q̄d te oporteat facere. Uiri aūt illi qui comitabant̄ cū eo ſtabāt ſtupefacti: audiētes quidē voceꝫ: neminē aūt videntes. Surrexit autem ſaulus de terra: apertiſq̄

oculis nihil videbat. Ad manus
autẽ illũ trahẽtes introduxerũt
damaſcũ. Et erat ibi trib⁹ dieb⁹
nõ videns: ⁊ nõ mãducauit neqꝫ
bibit. Erat autez quidã diſcipu
lus damaſci noĩe ananias: et di
xit ad illuz in viſu dñs. Anania.
At ille ait. Ecce ego dñe. Et do
minus ad eum. Surge ⁊ vade in
vicum qui vocat̃ rectus: ⁊ quere
in domo iude ſaulum noĩe thar
ſenſem. Ecce enĩ orat: Et vidit
virũ ananiã noĩe introeuntẽ et
imponentẽ ſibi manus vt viſum
recipiat: reſpõdit autẽ ananias.
Dñe audiui a mltis de viro hoc
quãta mala fecerit ſanctis tuis
in hierl'm: Et hic habet poteſta
tem a principib⁹ ſacerdotũ alli
gandi oĩes qui inuocãt nomen
tuũ. Dixit aũt ad eum dñs. Va
de: qm̃ vas electionis eſt mihi
iſte: vt portet nomen meũ coraz
gentib⁹ ⁊ regibus ⁊ filijs iſrael.
Ego enĩ oſtẽdã illi quãta opor
teat euz ꝑ noĩe meo pati: ⁊ abijt
ananias et introiuit in domũ: et
imponens ei manus dixit: Sau
le frater: dñs miſit me ieſus qui ap
paruit tibi in via qua veniebas
vt videas ⁊ ĩplearis ſpũſctõ. Et
cõfeſtim ceciderũt ab oculis ei⁹
tanqꝫ ſquame: et viſum recepit.

corporali: videbat autem viſu mentali: qr
ſm doctores cõmuniter in illo triduo fuit
raptus vſqꝫ ad ce
lũ tertiũ [⁊ ñ mãdu
cauit neqꝫ bibit.]
Ly. ſuſtẽtatus illa
viſiõe ſicut et moy
ſes. xl. dieb⁹ in mon
te ſynai [erat autẽ
quidã diſcipul⁹ da
maſci nomine ana
nias] Ly. qui de iu
daiſmo ad fidẽ xp̃i
cõuerſus fuit. ſcien
tia et vita famoſus
[⁊ dixit ad illũ ĩ vi
ſu dñs anania: at il
le ait. Ecce ego do
mĩe. Et dñs ad eũ
Surge ⁊ vade ĩ vi
cum q̃ vocat̃ rectus
⁊ quere in domo iu
de] Ly. hoſpes enĩ
pauli iudas voca
bat̃ [ſauluz nomĩe
tharſenſem] id eſt
de tharſo oriundũ:
[ecce eniz orat] eſt
enĩ oratio eleuatio
mẽtis in deũ: vt in
quit Hu. in de ora
tione. Fuerat autẽ
vſqꝫ ad tertiũ celũ
raptus: ⁊ ex illo ra
ptu egreſſus deo g̃
tias agebat̃ [et vi
dit] in reuelatione
dñi [virum ananiã
noĩe] ita ꝙ reuela
tio fuit ſibi fctã nõ
ſolũ de perſona ſed
etiã de ꝓprio nomĩe
[introeũtẽ ⁊ impo
nentẽ ſibi man⁹ vt
viſuz recipiat] Ly.
hec autẽ impoſitio
erat ad curationez
corporalez: ſicut de
beato laurẽtio legit̃ ꝙ ponebat manus ſu
per cecoꝝ oculos ⁊ illuminabant̃ [reſpon

dit aũt ananias] Lyra. ſe excuſando eo ꝙ
ſaulus erat famoſus in perſecutõe creden
tium in xp̃m [dñe
audiui a multis de
viro hoc quãta ma
la ſanctis tuis fece
rit in hieruſalẽ. Et
hic habet poteſta
tem a principib⁹ ſa
cerdotũ: alligandi
omnes q̃ inuocant
nomen tuuz. Dixit
autez ad eum dñs:
Vade quoniã vas
electionis eſt mihi
iſte] id eſt ſpeciali
ter vas electũ gra
tie ⁊ ſcientie coten
tiuuz [vt portet no
men meũ] ſcʒ ope
re ⁊ predicatõe [co
ram gentib⁹ ⁊ regi
bus et filijs iſrael:
ego enĩ oſtendã il
li] ſcʒ per effectum
[quanta oporteat
eum pati ꝑ nomine
meo] qr per mltas
tribulatões oportet
nos intrare in re
gnuz celoꝝ [⁊ abijt
ananias] ad exeq̃n
dum dñi mandatũ
[⁊ introiuit in do
muz: ⁊ imponẽs ei
manus dixit: Sau
le frater: dñs miſit
me ieſus qui appa
ruit tibi in via qua
veniebas vt videaſ
⁊ impleariſ ſpiritu
ſancto: et cõfeſtim
ceciderũt ab oculiſ
ei⁹ tanqꝫ ſquame]
Ly. i. macule albe
et dure: ſicut ſunt
ſquame piſciũ: que
cauſate fuerunt in
eo a lumine exceſſiuo ipm excecante] ⁊ vi
ſum recepit ⁊ ſurgens baptiſatus eſt] ſcʒ

in noīe ieſu chriſti [⁊ cum accepiſſet cibuꝫ
cōfortatus eſt] duplici cōfortatōe. ſ. ſpū et
corpore [Fuit aūt cum diſcipulis q̄ erant
damaſci per dies aliquot: ⁊ ꝯtinuo ingreſ
ſus ſynagogā predicabat ieſuꝫ: qm̄ hic eſt
fili⁹ dei] ſtatiꝫ poſt
baptiſmuꝫ. Ex illo
pꝫ ꝙ doctrinā euā
gelicam nō habuit
ab homīe ſed a deo
[ſtupebāt autē om
nes qui eum audie
bant] de tanta ſubi
ta mutatiōe: ꝑ quā
atrociſſimus fidei
ꝑſecutor factus fue
rat cōſtantiſſimus
eius predicator [et
dicebāt. Nōne hic
eſt qui expugnabat
in hieruſaleꝫ eos q̄
inuocabāt nomen
iſtud: ⁊ huc ad hoc
venit vt vinctos il/
los duceret ad p̄n/
cipes ſacerdotum.
Saulus autē mul
tomagis cōualeſce
bat] ſcꝫ procedens
ſemper de bono in
melius [⁊ cōfunde
bat iudeos qui ha/
bitabant damaſci:
affirmans qm̄ hic
eſt chriſtus] Lx. id
eſt ꝙ ieſus nazare/
nus eſt vere chriſt⁹
in legeꝫ ꝓphetis p/
miſſus. Quod de/
clarabat ꝑ ſcriptu/
ras veterꝫ teſtamē/
ti quas prius didi/
cerat a gamaliele:
⁊ poſtea multo per
fectius a deo illu/
ſtrante.

Et ſurgens baptiſat⁹ eſt. Et cū
accepiſſet cibum cōfortatus eſt.
Fuit aūt cū diſcipulis qui erant
damaſci per dies aliquot. Et cō
tinuo ingreſſus in ſinagogas p̄
dicabat ieſuꝫ qm̄ hic eſt fili⁹ dei.
Stupebant aūt omnes qui eum
audiebant et dicebāt. Nōne hic
eſt q̄ expugnabat in hierl̃m eos
qui inuocabant nomen iſtud: et
huc ad hoc venit vt victos illos
duceret ad principes ſacerdotū.
Saulus aūt multomagis ꝯuale
ſcebat ⁊ cōfundebat iudeos qui
habitabāt damaſci: affirmāſ qm̄
hic eſt chriſtus.

In feſto purificatiōis ſancte
Marie virginis. Malach. iij.

Hec dicit dn̄s deus. Ecce
ego mitto angelū meū ⁊
preparabit viam ante fa
ciem meā: ⁊ ſtatim veniet ad tē
plum ſanctū ſuuꝫ dn̄ator quem
vos queritis ⁊ angelus teſtamē
ti quem vos vultis. Ecce venit
dicit dn̄s exercituū. Et quis po
terit cogitare diem aduentus e
ius? ⁊ quis ſtabit ad videndum

¶ Poſtilla.

Hec dicit dn̄s deus. Ecce ego ⁊c.
In preſenti epl̃a nunciaẜ vterq̄
aduentus chriſti: ſcꝫ in carnem ⁊
in iudiciū: ⁊ primo denunciaẜ primus ad/
uentus in carnem: cum diciẜ: [Hec dicit
dn̄s deus] ſcꝫ pater [ecce ego mitto ange
lum meū] Lx. i. iohānem baptiſtā q̄ ma/
gis duxit in terris vitā angelicā q̄ꝫ huma
nam: ꝙ enī hec ſcriptura intelligaẜ de io/
hāne baptiſta: hoc
pꝫ Matth. xi. vbi
chriſtus dixit de io
hāne. Hic eſt de q̄
ſcriptum eſt [Ecce
ego mitto angeluꝫ
meū ⁊ p̄parabit vi/
am ante faciem me
am] i. ante filiū: qꝛ
predicatio ⁊ baptiſ
mus iohannis fue
runt quedā prepa/
rationes ad baptiſ
mum ⁊ predicatio
nē chriſti [⁊ ſtatim
veniet ad templuꝫ
ſanctū ſuum]. i. in
hierl̃m: qꝛ ibi chri/
ſtus hodie fuit ob/
latus a matre ⁊ re/
ceptus a ſimeone: ⁊
poſtmodū ibi plu/
ries p̄dicauit: ⁊ ibi
dem mł̃ta miracu/
la fecit [dn̄ator quē
vos queritꝫ] id eſt
quē vos deſideratꝫ
[⁊ angel⁹ teſtamē/
ti]. i. chriſtus q̄ fuit
nuncius noui teſta
menti [quē vos vul
tis] vicꝫ ieſus chri
ſtus deſideratus a
ſanctis patrib⁹ ⁊ p/
pheꝫ. Scdo denū/
ciatur hic aduētus
chriſti in iudicium
cum diciẜ [Ecce ve
nit dicit dn̄s exerci
tuum] Lx. i. veniet
certitudinaliter ad iudiciū [Et quis pote
rit cogitare diem aduentus eius] q. d. nul
lus. Unde Matth. xxiiij. De die illa ⁊ ho
ra nemo ſcit: neq̄ angeli celorū niſi ſolus
pater [⁊ qs ſtabit]. i. poterit ſtare [ad vi/

dendum eum] Ly. q̄ꝛ ſicut primus aduē/
tus fuit in humilitate ꝛ māſuetudine: ita
ꝛ ſcđs erit in ptāte ꝛ terroꝛe [Ipe enī qua
ſi ignis cōflans ꝛ quaſi herba fullonum]
Iſta referunꝭ ad primū ꝛ ad ſcđm aduen/
tum: cum enī dicitꝭ
Ipſe enī q̄ſi ignis
ꝯflans ad ſcđm ad
uentū ptinet: ꝛ qua
ſi herba fullonū ad
primū. Naꝫ herba
fullonū qua vtunꝭ
fullones ad purifi/
candū veſtes ꝛ faci
enduꝫ eas nitidas:
mitius ꝛ ſuauiꝰ la/
uat ſoꝛdes pānoꝛū:
ignis aūt cum ma/
gna violentia pur/
gat metalluꝫ: ſic in
primo aduētu chri
ſtus cū magna mā
ſuetudine ꝛ quadā
ſuauitate pnie pur
gauit petōꝛes: in ſe
cundo aduētu pur
gabit per ignem [ꝛ
ſedebit dn̄s] ſcꝫ in
iudicio [ꝛ ꝯflans ꝛ
emūdās argentū]
q̄ꝛ ſicut argentū cō
flatꝭ in igne vt pur/
getur: emūdatū au
tem in theſauros reponitꝭ: ſic fiet in die iu
dicij: nam in igne purgabunꝭ electi qui nō
dū plene ſunt purgati in purgatoꝛio: qua
tenus purgati tranſeant in theſauros dn̄i
vt ſint ibi quaſi aurū ꝛ argentū [et purga
bit filios leui] per leui hic intelligitꝭ ſacer
dotalis dignitas: purgandi ergo ſunt mi/
niſtri ſacerdotalis officij [et colabit eos
quaſi aurum ꝛ quaſi argentū] ad perfectā
mundiciā deducendo [ꝛ erunt offerentes
dn̄o ſacrificia i iuſticia] ſ. operū [ꝛ place
bit dn̄o ſacrificiū] ſcꝫ oblatū ꝓ iuda ꝛ hie
ruſalem] .i. ꝓ hominibꝰ actiuis qui intelli
gunꝭ per iudam: ꝛ cōtemplatiuis qui in/
telligunꝭ per hieruſalē [ſicut dies ſeculi ꝛ
ſicut anni antiqui] .i. ſicut placuit ſacrifi/
cium Abel Melchiſedech ꝛ Abraam: et

eum: Ipe enī quaſi ignis cōflās
et quaſi herba fullonū. Et ſede
bit conflans et emūdans argen=
tum ꝛ purgabit filios leui. Et co
labit eos quaſi aurū ꝛ quaſi ar=
gentum: ꝛ erunt dn̄o offerentes
ſacrificia in iuſticia. Et placebit
dn̄o ſacrificiū iuda ꝛ hieruſaleꝫ
ſicut dies ſeculi ꝛ ſicut anni anti
qui: dicit dn̄s omp̄s.

In cathedra ſancti Petri apo
ſtoli. j. Petri. j.

Petrus apoſtolꝰ ieſu chri
ſti electis aduenis diſp=
ſionis ponthi: galathie:
capadocie: aſie: ꝛ bithinie: ſm̄ p̄
ſcientiā dei patris in ſanctifica=
tionem ſpūs: in obedientiā et a=
ſperſionē ſanguinis ieſu chriſti:

alioꝝ ſanctoꝝ patrū in ſeculis preteritis ꝛ
annis antiquis [dicit dn̄s omp̄s.
Petrus apl'us ieſu chriſti electꝭ ꝛc.
Notandū q̄ ſimon petrus filiꝰ io
hāna ꝓuincie galilee: vico de beth
ſaida frater andree
apl'i: diſcipulus ſal
uatoꝛis ſcribit hāc
epiſtolaꝫ ꝓſelitis .ſ.
his q̄ primo de gen
tilitate ad iudaiſ/
mū ꝛ poſtmodū de
iudaiſmo ad xp̄m
cōuerſi erant: q̄ ꝓ fi
de xp̄i patiebanꝭ et
diſperſi erant poſt
lapidationē ſancti
ſtephani: illis ſcri/
bit a roma tempo/
re claudij ceſaris.
vnde hic dicitꝭ [Pe
trus] Ly. ꝓmo enī
vocatꝰ fuit ſimon:
ſed poſtea a xp̄o no
minatus eſt petruſ
a petra que eſt xp̄s
ꝓpter fidei firmita
tem [apl'Ꝭ ieſu chri
ſti] .i. miſſus a ieſu
xp̄o. Goꝛ. Ecce no/
men officij: nobile
officiū eſt eſſe nūci/
um ſiue legatū xp̄i
[electis] .ſ. a deo ad fidē catholicā [adue
nis] .ſ. qui de gētilitate venerūt ad iudaiſ
mū: ꝛ de iudaiſmo ad fidē xp̄i [diſperſio/
nis] .i. qui ſunt de diſperſiōe ꝛ extra terrā
iudee ꝛ illis viderꝭ beatus petrus ſpecialitꝭ
ſcribere: qđ ptꝫ ex hoc qđ ſubditꝭ [ponthi]
Goꝛ. ꝓuincia grecie eſt iuxta mare [gala/
thie] ꝓuincia eſt a qua galathe dicti ſunt:
[aſie] minoꝛis .ſ. in qua predicauit iohan
nes euāgeliſta: aſia vero maioꝛ eſt media
pars oꝛbis [bithinie] alia ꝓuincia: ꝛ om̄s
iſte ꝓuincie ſūt grecoꝝ: in his ꝓuincijs di
ſperſi erant [ſm̄ p̄ſcientiā dei p̄ris] Ly. et
accipitꝭ hic p̄ſcientia ꝓ p̄deſtinatōe [in ſan
ctificationē ſpūs] Ly. talis enī ſctificatio
appropꝛiatꝭ ſpūi ſctō [in obedientiā] .i. per
obedientiā [ꝛ aſperſionē ſanguinis ieſu xp̄i

gratia vobis ⁊ pax multiplicet.
Benedict⁹ deus ⁊ pater dñi noſtri ieſu chriſti: qui ſm miſericordiam ſuam magnã regenerauit nos in ſpem viuam per reſurrectionẽ ieſu chriſti ex mortuis in hereditatẽ incorruptibilẽ ⁊ incõtaminatã ⁊ imarceſſibilẽ conſeruatam in celis in vobis q̃ in virtute dei cuſtodimini per fidẽ in ſalutẽ paratã reuelari in tempore nouiſſimo in quo exultabitis modicũ nunc ſi oportet cõtriſtari in variis tentationib⁹ vt ꝓbatio fidei veſtre multo precioſior ſit auro qȯ per ignem ꝓbat: inueniat in laudem ⁊ gloriã ⁊ honorem in reuelatõe ieſu xpi.

In feſto ſancti Mathie apoſtoli. Actuũ. j.

Exurgens petrus in medio fratruʒ ſuoꝝ dixit.

qui fuit obediens vſq; ad mortem: mortẽ autẽ crucis. Phil. ij. ab hac autẽ paſſione habent efficaciã oĩa ſacramẽta noue legis que ſunt inſtrumẽta noſtre ſanctificatiõis [gra vobis] in pñti [⁊ pax] in futuro [multiplicet] q; tunc quietabit tot⁹ hois appetit⁹ [Benedictus de⁹] Ly. q̃tum ad totã trinitatẽ [⁊ pater dñi noſtri ieſu xpi qui ſm magnã miſericordiã ſuaʒ] Ly. et non ſm merita nr̃a [regenerauit nos] ſcilʒ in ſacramento baptiſmi: per qȯ efficimur filii dei adoptiui [in ſpem viuam] .i. certã [per reſurrectioneʒ ieſu chriſti ex mortuis] per quã habemus certitudinẽ future glorificatõis: q; cũ eſſet homo paſſibilis ſicut et nos ad vitã imortalẽ reſurrexit: ⁊ q; filii adoptiui habent ius in hereditatis participatõe: ideo ſubdit: [in hereditatem:] Gor. i futo habẽdã [incorruptibilem] Ly. naʒ hereditas celeſtis nunq̃ deficit [⁊ incontaminatã] q; nihil imundũ recipit [⁊ imarceſſibilẽ] nam ſuum decorem nunq̃ minuit [cõſeruatam in celis] Beda. non in preſenti dandam: ſed tpe prefinito reddendam [in vobis] id eſt per illud qȯ in vobis eſt ꝑ gratiam et liberũ arbitriũ ⁊ per bona merita veſtra [qui cuſtodimĩ in virtute dei] non veſtra Unde pſ. cxxvi. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatẽ [per fidem] que facit homĩes fortes ad perſeuerãdũ [in ſalutem] Lyra. cõſequendã [paratã reuelari] ⁊ oſtendi ⁊ dari que modo latet [in tempore nouiſſimo] Ly. id eſt in finali iudicio. Nam electi apparebũt glorioſi in anima ⁊ corpore [in quo] ſcʒ tpe nouiſſimo [exultabitis] ſcʒ eternaliter [modicũ nunc ſi oportet cõtriſtari] Ly. tpaliter [in variis tentationibus] Gor. tam interioribꝫ: quo ad ipſaruʒ multiplicitateʒ. Unde pſ. xxxiii. Multe tribulationes iuſtorum: et Act. xiiii. Per multas tribulatiões oportet nos itrare ĩ regnum celoꝝ [vt ꝓbatio fidei veſtre mlto precioſior ſit auro qȯ per ignem probatur] Lyra. ſicut auruʒ in fornace ꝓiectũ inde non deteriorat ſed purius ⁊ melius efficit: ſic ⁊c. [inueniat.] Gor. id ẽ cedat [in laudem] hominuʒ [⁊ gloriã] angelorum [⁊ honorẽ] dei [in reuelatiõe ieſu chriſti dñi noſtri] id eſt tpe iudicii in quo chriſtus manifeſtabit gloriaʒ electorum.

¶ Poſtilla.

Exurgẽs petrus in medio fratrũ ſuoꝝ dixit ⁊c. Ante initium illius epl'e ſcribit ſanctus Lucas in eodem cap͞ dicens: q; poſtq̃ chriſtus in die aſcenſionis videntibꝫ diſcipulis eleuatus eſt in celum: tunc omnes ſimul reuerſi ſunt hieroſolymã a monte qui vocatur olueti: qui eſt iuxta hieroſolymã ſabbati habens iter Ly. id eſt mille paſſus: q; non licet iudeis in ſabbato vltra tale ſpacium ambulare. Et cum introiſſent in cenaculuʒ aſcendebant vbi manebant petrus ⁊ iohãnes ⁊ iacobus: andreas: philippus: ⁊ thomas: bartholomeus: ⁊ mattheus: iacobus alphei:

Erat aũt turba hominũ ſimul fe
re centũ viginti. Uiri frẽs opor=
tet impleri ſcripturã quã p̄dixit
ſpũſſanctus per os dauid de iu=
da qui fuit dux coꝝ q̄ cõprehen
derunt ieſum: qui cõnumeratus
erat in nobis ⁊ ſortitus eſt ſortẽ
miniſterij huius: ⁊ hic q̄dem poſ
ſedit agrũ de mercede iniquita
tis: ⁊ ſuſpenſus crepuit medius.
Et diffuſa ſunt omnia viſcera e=
ius. ⁊ notũ factũ eſt omnibꝰ ha=
bitantibus hierl'm: ita vt appella
retur ager ille lingua coꝝ achel
demach: hoc eſt ager ſanguinis.
Scriptũ eſt enĩ in libro pſalmo=
rum. Fiat cõmoratio eorum de
ſerta ⁊ nõ ſit qui inhabitet in ea
et epiſcopatũ eius accipiat al=
ter. Oportet ergo ex his viris q̄
nobiſcũ ſunt congregati in om=
ni tempore quo intrauit et exi=
uit inter nos dominus ieſus inci

ſcꝫ filius: hoc dicit᷑ ad differentiã alterius
iacobi qui fuit filiꝰ zebedei: ⁊ ſimon zelo/
tes: ⁊ iudas iacobi: hoc dicit᷑ ad differenti
am iude ꝓditoris. Hi omnes erant perſe
uerantes vnanimiter in oratõe cum mulie
ribꝫ. Lyra. deuotis
que erant ſecute ie
ſum a galilea: ⁊ ma
ria matre ieſu ⁊ fra
tribꝫ eius. i. alijs de
cognatõe ieſu quo/
rũ plures erant ibi
⁊c. Tunc ſtatim ſe
quit᷑ pñs ep̄la [In
diebus illis] Ly. i.
t̄pe medio int᷑ aſcẽ
ſionẽ dñi ⁊ penthe/
coſtes [Exurgens
petrus] tanq̃ prin/
cipalis] erat autẽ
turba hoim ſimul
fere centũ viginti.
Uiri fratres opor/
tet impleri ſcriptu
ram quã p̄dixit ſpi
ritusſctũs ꝑ os da/
uid] cuius verbuꝫ
nõ põt eſſe falſum.
[de iuda q̄ fuit dux
eorũ qui cõprehen/
derũt ieſum q̄ con/
numeratus erat in
nobis] Ly. i. vnus
de duodecim ap̄lis
[⁊ ſortitus eſt ſortẽ
miniſterij huius.]
Lyra. i. dignitateꝫ
ap̄licã quã habuit
per xp̄i electionẽ: ſicut dicit᷑ Joh. vi. Nõne
duodecim vos elegi ⁊ vnus ex vobis dia/
bolus eſt. Sors enĩ aliq̃n accipit᷑ ꝓ parte:
⁊ ſic accipit᷑ hic: q᷑ in partẽ ap̄loꝝ vocatus
eſt [⁊ hic quidẽ poſſedit agrum de merce
de iniq̄tatis] Ly. i. poſſideri fecit ab alijs
q᷑ triginta denarios quibꝫ inique xp̄m vẽ
diderat in templũ ꝓiecit. ex quibꝫ princi/
pes ſacerdotũ emerũt agruꝫ ꝓ ſepultura
ꝑegrinoꝝ: vt habet᷑ Mat. xxvij. ⁊ etiã aliq̄
volũt q᷑ Judas fuit ibi ſepultus: ⁊ ſic poſ
ſedit agrũ illum [⁊ ſuſpẽſus crepuit me/
dius. Et diffuſa ſunt om̄ia viſcera eius]
Ly. vt pena reſpõderet culpe. Juſtũ enim
erat vt viſcera que tantã ꝓditionẽ cõcepe/
rant: enormiter de ventre caderent [⁊ no/
tum factuꝫ eſt]. ſ. enorme factũ iud. [oibꝫ
habitãtibꝫ hierl'm:
ita vt appellaret᷑ a/
ger ille]. ſ. emptꝰ d̄
precio ſanguis xp̄i
[lingua coꝝ]. i. p̄n
cipũ ſacerdotũ qui
emerũt agrũ illum
[acheldemach. h̄ ẽ
ager ſãguis. Scri
ptũ eſt enĩ in libro
pſalmoꝝ. fiat com/
moratio]. i. habita
tio [eoꝝ deſerta: et
non ſit qui inhabi/
tet in ea] Hoc ſcri
bit᷑ in ps. lxviij. In
q̄ p̄dixit dauid pe/
nam ſacerdotũ xp̄i
mortem ꝓcurantiũ
in penã enĩ mortis
xp̄i templũ et ciui/
tas hierl'm fuerunt
cõbuſta ꝑ romanoſ
et ſacerdotes ꝑtim
interfecti ⁊ partim
captiuati [⁊ ep̄atũ
eius accipiat alt᷑.]
hoc habet᷑ ps. cviij.
In quo dauid pre/
dixit penã iude ꝓ/
ditoris q̄ xp̄m ven/
didit principibꝫ ſa
cerdotũ: iſto enĩ iu/
da per ſuſpenſionẽ mortuo: mathias ſuc/
ceſſit ei in ap̄latu. Apoſtolatus vel epiſco
patus dicit᷑: vnde iam epiſcopi ſucceſſoreſ
ſunt apoſtoloꝝ: vt dicit᷑ in decr. Et hoc eſt
quod dicit᷑ hic: ⁊ epiſcopatũ eius accipiat
alter. ſ. ſanctꝰ Mathias [oportet ergo]
ad reintegrandũ numerũ apoſtolicuꝫ [ex
his viris q̄ nobiſcũ ſunt cõgregati in om
ni t̄pe quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dñs
ieſus] Ly. ſ. qui per experientiã nouerunt
cõuerſationẽ eius ieſu xp̄i [incipiens a ba
ptiſmate iohãnis vſq̄ in diem qua aſſum

ptus eſt a nobis] Ly. non enī legiť ieſum
docuiſſe publice ⁊ miracl'a feciſſe niſi poſt
q̄ꝫ baptiſatus fuit a iohāne [teſtem reſur/
rectionis eius nobiſcū fieri vnum ex iſtis
⁊ ſtatuerūt duos] Ly. tanq̄ꝫ magis nota/
biles [ioſeph q̄ vo
catus eſt barſabas
qui cognominatuſ
eſt iuſtus: ⁊ matthi
am] Ly. licet enim
iſtos duos elegiſ/
ſent vt notabilioreſ
alijs: tamen ignora
bant quis eoꝝ eſſet
dignioꝛ ad apoſto/
latuꝫ: ꝓpterea ſuper
hoc imploꝛauerūt
diuinū iudiciū [et
oꝛantes dixerunt.
Tu domīe qui no/
ſti coꝛda omniū: o/
ſtende quē elegerꝭ
ex his duobꝫ vnum
accipere locum mi
niſterij huiꝰ ⁊ apo
ſtolatꝰ de quo pre/
uaricatus eſt iudaſ
vt abiret in locū ſu
um: ⁊ dederunt ſoꝛ
tes eis] Beda. ſu/
per actus apoſtolo
rum. Mathias an
te penthecoſtes oꝛ/
dinādus ſoꝛte que
ritur: qꝛ nōdum ple
nitudo ſpiritusſan/
cti in eccleſia diffu/
ſa eſt: ſeptem auteꝫ
diaconi poſtea non
ſoꝛte ſed electōe a/
poſtoloꝝ ſunt oꝛdi
nati: ꝓpter hoc ꝓhi
betur rationabiliter talis electio. extra de
ſoꝛti. c. vlti. nō tamen peccauerūt apoſtoli
eligendo mathiā per ſoꝛtem: qꝛ nōdū erat
ꝓhibitum. Et qꝛ hoc fecerūt familiari cō/
ſilio ſpiritusſancti: quod nō eſt trahenduꝫ
ad cōſequentiā [⁊ cecidit ſoꝛs ſuper mat/
thiam] Ly. Iſte ioſeph fuit cognatꝰ chri/
ſti: ⁊ tamē ſibi prepoſuit matthiā: per hoc
oſtendens q̄ ad officia eccl'iaſtica nō ſunt
hoīes ex cōſanguinitate ꝓmouendi [⁊ an
numeratus eſt cum vndecim ap'lis.

piens a baptiſmate iohānis vſq̄ꝫ
in diem qua aſſumptus eſt a no
bis teſtem reſurrectōis eius no=
biſcum fieri vnum ex iſtis: ⁊ ſta=
tuerūt duos: ioſeph qui vocaba
tur barſabas qui cognominatus
eſt iuſtus: ⁊ matthiaꝫ: ⁊ oꝛantes
dixerunt: Tu dñe qui coꝛda no=
ſti omniū: oſtende quē elegeris
ex his duobus vnū accipere lo=
cum miniſterij huius ⁊ apoſtola
tus de quo preuaricatus eſt iu=
das vt abiret in locum ſuū: ⁊ de
derūt ſoꝛtes eis. Et cecidit ſoꝛs
ſuper mathiā ⁊ annumeratus eſt
cum vndecim ap'lis.

In feſto annunciatōis Marie
virginis. Eſaie. xj.

Egredieť virga de radice
ieſſe ⁊ flos de radice eiꝰ
aſcēdet: et requieſcet ſu
per eum ſpiritus dñi: ſpiritus ſa
pientie ⁊ intellectus: ſpiritus cō
ſilij ⁊ foꝛtitudinis: ſpiritus ſcien
tie ⁊ pietatis. Et replebit eū ſpi
ritus timoꝛis dñi: non ſm̄ viſio=

Egredieť virga de radice ieſſe ⁊c.
Sciendū eſt q̄ iſta ꝓphetia expo/
nitur ad litteraꝫ de
chriſto a doctoꝛibꝫ
catholicis: iudei tū
adhuc expectāt fu/
turum: qđ nos chri
ſtiani dicimus eſſe
impletuꝫ in chriſto
ieſu. ⁊ ſm̄ hoc dici/
tur hic [Hec dicit
dñs. Egredieť vir/
ga de radice ieſſe]
Lyra. i. ꝟgo maria
que diciť virga gra
cilis paupertate et
humilitate: flexibi/
lis pietate [et flos
de radice eius aſcē
det] . i. chriſtus qui
diciť flos ratōe pu/
ritatis: qm̄ nulluꝫ
pctm̄ actuale ſeu o/
riginale habuit in
eo locum. i. Pet. ij.
Qui pctm̄ nō fecit
nec inuētus eſt do/
lus in oꝛe eius. Et
quia ꝓtulit fructuꝫ
noſtre ſalutꝭ. Et di
citur: aſcēdet de ra
dice ieſſe: quia pa/
ter dauid vocatus
fuit yſai ⁊ ieſſe: chri
ſtus autem deſcen/
dit de dauid [⁊ re/
quieſcet ſuper eum
ſpiritus dñi] Lyra
quia ī baptiſmo e/
ius apparuit ſpūſſanctus in ſpecie colum
be ſuper eum. Matthei. iij. ad deſignan/
dum plenitudinē omnis gratie in eo [ſpi
ritus ſapientie] Ly. id eſt doctoꝛ ſapien/
tie vel ſpiritus qui eſt ſapientia [⁊ intelle/
ctus: ſpiritus cōſilij ⁊ foꝛtitudinis: ſpiritꝰ
ſcientie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum ſpiritus
timoꝛis dñi] Lyra. iſta omnia dona perfe

ctiſſime fuerunt in anima chriſti:que fuit perfectiſſima in omnib9 donis ⁊ cariſmatibus ſpirituſſancti [nõ ẜm viſionẽ oculorum [corporaliũ [iudicabit] chriſtus per ſcientiã ſuã cognoſcit omnia que ſunt:fuerunt:vel erunt q̃tũ cunq̃ ſunt occulta q̃a homo videt ea que patẽt: deus autem intuet̃ cor [neq̃ ẜm auditũ aurium arguet] Ly. id eſt nõ indigebit edoceri de ṽitate ab aliquo:q2 per ſeipſ3 cognoſcit. Vñ Johan.ij. Opus ei nõ erat vt q̃s teſtimoniũ perhiberet de homine: ipſe enim ſciebat quid eſſ3 in homine [ſed iudicabit i iuſticia pauperes] ſc3 euangelicos:iudicans eos diuitijs celeſtib9 dignos. Unde Mathei.v. Beati pauperes ſpiritu: quoniã ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ [et arguet in eq̃tate ꝓ mãſuetis terre] Ly. q̃d fuit ipletum quãdo phariſeos arguit ꝓ apoſtolis quos notabant falſe de tranſgreſſione ſabbati: ſc3 quãdo euellebant ſpicas manib9 in die ſabbati [⁊ percutiet terra3]. i. homines terrenos ṽga oris ſui] id eſt doctrina ſua arguẽdo eoꝝ peccata [⁊ ſpiritu labiorum ſuoꝝ interficiet impium] Ly. i. antichriſtum: ẜm q̃d dicit̃.ij. Theſſalo.ij. Et tunc reuelabit̃ ille iniquus:quem dñs ieſus interficiet ſpiritu oris ſui:⁊ deſtruet illuſtratõe aduentus ſui [⁊ erit iuſticia cingulum lumboꝝ eius.⁊ fides cinctoriũ renum eius] Ly. i. iuſti ⁊ fideles adherebũt ſibi ſicut cingulũ ⁊ lumbare adherent homini: ⁊ hoc pt3 impletũ in apl̃is alijſq̃ diſcipulis ⁊ fidelib9 ſibi per fidem ⁊ charitatem adherentib9.

In dieb9 illis: Locutus eſt dñs ad

nem oculorũ iudicabit neq̃ ẜm auditũ auriũ arguet:ſed iudicabit in iuſticia pauperes:et arguet in equitate ꝓ manſuetis terre ⁊ percutiet terram virga oris ſui ⁊ ſpiritu labioꝝ ſuorum interficiet impiũ. Et erit iuſticia cingulum lumboꝝ eius:⁊ fides cinctorium renum eius.

Item de eodem feſto ẜm ſeculares. Eſa.vij.

In diebus illis: Locut9 eſt dñs ad achaz dicẽs: Pete tibi ſignu3 a dño deo tuo in ꝓfundu3 inferni:ſiue in excelſu3 ſupra. Et dixit achaz Non petam ⁊ nõ tentabo dñm.

achaz ⁊c. Iſta ſcriptura Eſa ie ꝓphete loquitur de dño noſtro ieſu chriſto. Unde dicit̃ [In diebus illis] ſc3 quãdo Eſaias ꝓphetauit [Locutus eſt dñs] per Eſaia3 ꝓphetam [ad achaz] qui fuit idolatra peſſimus: et regnauit xvi. annis in hieruſalẽ: cui Eſaias ꝓpheta predixit liberatione3 populi de potentia duorũ regum: ſc3 regẜ ſyrie et regẜ ſamarie:per quã liberationẽ figurabat̃ vera liberatio generẜ humani de poteſtate hoſtis antiqui. Verumtamẽ quia achaz credere noluit: tunc dixit Eſa. [Pete tibi ſignũ] Ly. liberatiõis tue ⁊ populi tui ab hoſtib9 [a domio deo tuo] Lyra. ⁊ nõ ab idolis que tu colis [in ꝓfundum inferni] ſc3 vt aliquis reducat̃ ab inferis:et annũciet tibi ſicut factum fuit in tranſfiguratiõe dñi quãdo venit Moyſes ab inferis ⁊ apparuit cum Helya qui adhuc eſt in paradyſo [ſiue in excelſum ſupra] ac ſi dicat:ſi vis habere ſignum de celo ſicut habuit Ezechias rex: quando ſol decem lineis regreſſus eſt: et tempore Joſue quãdo ſol ⁊ luna ſteterunt in bello gabaon. [Et dixit achaz. Nõ petam] Siquidem achaz ſignũ petere renuit: ne in ſigno glorificaret̃ dominus:et vilipenderentur idola que colebat:⁊ ideo dixit. Non petam:et vt excuſationem haberet non petendi ſubiungit [⁊ non temptabo dominũ] ac ſi diceret:ſi peterem ſignum:temptarem deum et facerem contra legem: que dicit. Matthei.iiij. Scriptum eſt: Non temptabis dominũ deum tuum:ſed exquo iuſſus fuit; petere debuiſſet:tamen alia tranſlatio habet. Non pe

tam ⁊ nō exaltabo dn̄m.q.d. Nolo vt da/
to ſigno exalteꝛ deus: ꝓpter qḋ Eſaias ꝓ/
pheta intulit di:[Audite ergo domus da
uid] q.d. Rex nō vult audire audiatꝭ vos
domus dauid[nunq̇d parū vobis eſt mo
leſtos eſſe hoibus]
id eſt ꝓphetis:quos
ſepe moleſtabāt de
ridendo:affligēdo:
⁊ occidēdo:vt patꝫ
iiij. Re.⁊.ij. Paraꝉ
in multis locis[qꝛ
moleſti eſtis et deo
meo] ſ.ſignum ab
eo oblatū renuēdo
ne nomen eius glo
rificeꝛ[ꝓpter hoc]
ſcꝫ ad declaratōnē
nois ſui principali
ter [dabit dn̄s ipſe
vobis ſignū] ſcꝫ li/
beratōis vr̄e q̄uis
ſitis ingrati: qꝛ de/
us multa bona fa/
cit inuitis ⁊ ingra/
tis. vt diciꝛ Math
v. Pater veſter cele
ſtis ſolem ſuū oriri
facit ſuper bonos ⁊
malos ⁊c̄[Ecce vir
go cōcipiet ⁊ pariet
filiū] Ly. Brā vir/
go maria a ꝓphetis
denūciata que con
cepit ⁊ peperit ma/
nens virgo[⁊ voca
biꝛ nomē eius ema
nuel] qḋ eſt interp̄
tatuꝫ nobiſcū deus
[Butyrū ⁊ mel co
medet] Ly. hoc di/
ciꝛ ad denotanduꝫ
veram eius huma/
nitatem: qꝛ talibus
nutriꝛ homo: maxime ī puericia [vt ſciat
reprobare malū ⁊ eligere bonū] Nam ipſi
us chriſti infantia nō minuit eius ſapien
tiam: nec plus ſciuit adultus q̄ꝫ paruul⁹:
ſed plus oſtendit ſapientiā ſuaꝫ adultus
q̄ꝫ paruulus.

Et dixit: Audite ergo dom⁹ da
uid. Nūquid parū eſt vobis mo
leſtos eſſe hominib⁹: qꝛ moleſti
eſtis et deo meo: ꝓpter hoc da-
bit dn̄s ipſe vobis ſignum. Ecce
virgo cōcipiet ⁊ pariet filium: ⁊
vocabiꝛ nomen eius emanuel.
Butyrum ⁊ mel comedet vt ſci-
at reprobare malum: et eligere
bonum.

In feſto aploꝝ Philippi ⁊ Ja
cobi Sapien. v.

Stabunt iuſti in magna
cōſtantia aduerſus eos
qui ſe anguſtiauerūt: ⁊
qui abſtulerūt labores eoꝝ. Ui
dentes turbabunꝛ timore horri-
bili: ⁊ mirabunꝛ in ſubitatiōe in-
ſperate ſalutis: dicentes intra ſe
penitentiā agentes: ⁊ pre angu-
ſtia ſpiritus gementes. Hij ſunt
quos habuim⁹ aliquādo in de-
riſum: ⁊ in ſimilitudinem impro
perij. Nos inſenſati vitam illoꝝ
eſtimabamus inſaniā et finem il
loꝝ ſine honore. Ecce quō cōpu
tati ſunt inter filios dei ⁊ inꝛ ſan
ctos ſors illoꝝ eſt.

Stabunt iuſti] Ly. ſcꝫ tp̄e iudicij
[in magna cōſtantia] qꝛ perfecti
cum xp̄o iudicabūt[aduerſus eos
qui ſe anguſtiauerūt] Ly. inferendo nocu
mentū eis in ꝑſonis [⁊ qui abſtulerūt la/
bores eoꝝ] eis no/
cendo in reb⁹ tp̄ali
bus [videtes autē
turbabunꝛ timore
horribili: ⁊ mirabū
tur in ſubitatōe in/
ſperate ſalutꝭ dicē/
tes] Lyra. qꝛ vide
bunt iuſtos et glo/
rioſos in corpore ⁊
aīa: qḋ tn̄ nō credi/
derant futurū [⁊ p̄
anguſtia ſpūs ge/
mentes intra ſe pe/
nitentiā agentes]
ſꝫ ſine fructu: tum
qꝛ ſunt extra ſtatuꝫ
meriti et demeriti:
tum qꝛ nō dolent ꝓ
pter offenſā dei: ſed
ꝓpter penas inferni
[Hi ſunt quos ali
quādo habuim⁹ in
deriſum] ſcꝫ in pre
ſenti vita [⁊ in ſimi
litudinē imprope/
rij] Ly. qꝛ imprope
rantes aliquib⁹ po
nebant chriſtianos
in exemplū dicētes
ita miſer fias ſicut
talis chriſtian⁹ vel
iuſtus [Nos inſen
ſati] Ly. per igno/
rantiā futuroꝝ bo/
noꝝ [vitā illoꝝ eſti
mabam⁹ inſaniā]
eo q̄ cōtemnebant
tp̄alem felicitatē ⁊
ꝓſperitatē [⁊ finem illoꝝ ſine honore] qꝛ
moriebanꝛ in cōtemptū p̄ſentis vite [quo
modo cōputati ſunt inter filios dei]. i. in/
ter angelos [et inter ſctōs ſors illoꝝ eſt]
ad quoꝝ cōſortium tunc erunt aſſumēdi
cum corpore ⁊ anima.

In feſto inuẽtõis ſancte cru
cis. ad Galath. v.

Confido de vobis in dño
ꝙ nihil aliud ſapiatis.
Qui autẽ cõturbat vos
portabit iudiciũ ꝗcunq̄ eſt ille
Ego aũt fratres ſi circũciſionez
adhuc p̄dico quid adhuc perſe=
cutionẽ patior. Ergo euacuatũ
eſt ſcãdalũ crucis: vtinã abſcin=
dantur qui vos cõturbant. Qui
cunq̄ eni volũt placere in carne
hi cogũt vos circũcidi: tm̄ vt cru
cis chriſti perſecutionẽ nõ pati=
antur: neq̄ eni qui circũcidunť
legem cuſtodiũt: ſed volũt vos
circũcidi vt in carne veſtra glo=
rienť. Mihi aũt abſit gloriari ni
ſi in cruce dñi noſtri ieſu chriſti:
per quem mihi mũdus crucifixꝰ
eſt ⁊ ego mundo.

Confido de vobis in dño ⁊c. Gala
the ſunt greci et iſti ſeducti erãt a
via veritatis per falſos apl'os qui
predicabãt ſimul circũciſionẽ cum euãge
lio eſſe neceſſariã ad ſalutẽ: ⁊ illos aplus
Pau. in p̄nti epiſto
la reuocat ad viaz
veritatis di: [Fra
tres: Cõfido de vo
bis] Ly. ꝙ ad mo
nitionem meã vos
corrigatis [in dño]
id eſt: per adiutori
um dei [ꝙ nihil ali
ud ſapiatis] niſi ve
ritatẽ euãgelij quẽ
p̄dicaui vobis [qui
aũt cõturbat vos]
Ly. aſſerendo ꝙ ſi
ne circũciſione ſal
uari non poteritis:
[portabit iudiciũ]
Gor. i. ſuſtinebit cõ
dẽnationẽ [ꝗcunq̄
eſt ille] . i. ꝗtũcũq̄
ſit [ego aũt fratres
ſi circũciſionem ad
huc p̄dico] Ly. di
cendo ꝙ neceſſaria
ſit ad ſalutẽ [quid
adhuc pſecutionez
patior] . ſ. a iudeis:
q. d. non paterer ſi
ita eſſet: qꝛ ꝑ nulla
re pſequunť me iu
dei niſi hac de cau
ſa ⁊c. [ergo euacu
atum eſt ſcandalũ
crucis] . i. ſcandalũ
quo iudei i mea p̄
dicatõe ſcandaliza
banť: qꝛ iudei nõ ſcandalizabanť de paulo
predicãte ieſum nazarenũ crucifixũ fuiſſe
ſed qꝛ predicabat eum verum xp̄m eſſe et
circũciſionẽ euacuaſſe [vtinã abſcindan
tur] Ly. i. totaliter a vobis ſeparenť [qui
vos conturbant] dicentes ꝙ circũciſio ſit
vobis neceſſaria ad ſalutẽ [Quicũq̄ eni
volunt placere] . ſ. iudeis [in carne] id eſt
in legalib' obſeruãtijs [hi cogunt vos cir
cũcidi] Ly. i. ad hoc vos idducũt [tm̄] ſup
ple hoc faciũt [vt crucis xp̄i pſecutionẽ]
Gor. i. perſecutionẽ que ꝑ predicatõe cru
cis chriſti inferť [nõ patianť] ſcz a iudeis
qui perſequebanť p̄dicatores crucis [neq̄
eni qui circũcidun
tur] Lyra. ſcz falſi
apl'i [legem cuſto
diũt] qꝛ in multis
tranſgrediebantur
[ſed volũt vos cir
cũcidi vt i carne ve
ſtra glorienť] ſcz a
pud iudeos de ve
ſtra circũciſione ia
ctãdo ſe ꝙ multos
pſelitos legis fece
runt [Mihi autez
abſit gloriari niſi i
cruce dñi noſtri ie
ſu chriſti] Lyra. id
eſt in fide ⁊ p̄dica
tione xp̄i crucifixi:
[per quem] . ſ. chri
ſtum crucifixũ [mi
hi mundus crucifi
xus eſt] Ly. i. cõcu
piſcẽtia mũdi mor
tua eſt: nullam ha
bens virtutẽ in me
[⁊ ego mundo] qꝛ
amplius nihil mũ
danum quero.

In feſto ſancti Johannis ba=
ptiſte. Eſaie. xlix.

Audite inſule ⁊ attendi=
te populi de longe: dñs

Audite in
ſule et at
tẽdite po
puli ⁊c. Ante initi
um illiꝰ ꝓphetie ha
betur ꝙ cum educe
ret dñs filios iſrael
de egypto: aquã de
petra p̄duxit eis in deſerto et ſcidit petrã
⁊ fluxerũt aque. Non eſt pax impijs dicit
dñs. Tunc ſtatim ſequiť pſens lectio que
principaliter exponiť de chriſto. [Hec di
cit dñs: Audite inſule] Glo. ordi. ſub in
ſularuz nomine alloquiť dñs deus in per
ſona filij eccleſias de gentib' collectas [et
attendite populi de longe] . i. ab extremis
terre [dñs ab vtero vocauit me: ⁊ de vẽtre

matris mee recordatus eſt nominis mei] Ly. hoc dicit᷑ in perſona chriſti hominis: de quo adhuc exiſtente in vtero matris dixit dñs per angelũ ſuũ ad ioſeph. Mat. i. Vocabis nomen eius ieſum: Ipſe eñi ſaluum faciet populũ ſuũ a peccatis eoꝝ [⁊ poſuit os meuꝫ quaſi gladium acutum] Lyra. in quo notat᷑ efficacia verbi xp̄i ad extirpandum vicia [in vmbra manus ſue] id eſt poteſtatꝫ ſue [ꝓtexit me] nõ enim fuit captus a iudeis niſi qñ voluit ⁊ ſe ſpõte obtulit. vt pꝫ Ioh. xviij. Dixi vobis: qꝛ ego ſum: ſi ergo me queritis ſinite hos abire [et poſuit me ſicut ſagittã electã] in hebreo habet᷑ claram id eſt limatã: ꝑ hoc intelligit᷑ puritas ⁊ claritas doctrīe xp̄i [in pharetra ſua] id eſt in ſua ꝓuidẽtia [abſcondit me] ſcꝫ vſq; ad tempus reuelatiõis mee [et dixit mihi ſeruꝰ meus es tu] ratiõe humanitatꝫ in qua accepit formaꝫ ſerui: vt pꝫ Phil. ij. Semetipꝫ exinaniuit formã ſerui accipiens [iſrael] ſic nominat᷑ xp̄s: qꝛ de populo iſrael natus [qꝛ in te glorificabor] ꝑ miracula diuine poteſtatis ⁊ excellẽtie demonſtratiua [⁊ nunc dicit dñs formãs me ex vtero ſeruũ ſibi] Ly. qꝛ ab inſtãti in incarnatõe fuit diuinitus corpus chriſti formatum ⁊ animatũ: ⁊ ſic extunc perfectus fuit chriſtꝰ omnibꝫ ſcientijs ⁊ cariſmatibꝫ

ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordatꝰ eſt nominis mei. Et poſuit os meũ quaſi gladiũ acutuꝫ: in vmbra manus ſue ꝓtexit me: et poſuit me ſicut ſagittam electã: in pharetra ſua abſcõdit me ⁊ dixit mihi: ſeruus meus es tu iſrael: quia in te glorificabor. Et ego dixi: inuacuuꝫ laboraui: ſine cauſa ⁊ vane fortitudinem meam cõſumpſi. Ergo iudiciũ meum cum dño: ⁊ opus meum cum deo meo. Et nunc dicit dñs formans me ex vtero ſeruum ſibi. Ecce dedi te in lucem gentiũ: vt ſis ſalus mea vſq; ad extremũ terre. Reges videbunt et cõſurgent principes: et adorabunt ꝓpter dñm deum tuum et ſanctũ iſrael qui elegit te.

In feſto beatoꝝ Petri ⁊ Pauli apł'oꝝ. Act. xij.

Miſit herodes rex manus vt affligeret quoſdaꝫ de eccleſia. Occidit autem iacobũ fratrem iohãnis gladio vidẽs autem qꝛ placeret iudeis

[dedi te in lucem gentium] Ly. ⁊ hoc per ſuſceptionem luminis fidei [vt ſis ſalus mea] .i. a me miſſa ⁊ data [vſq; ad extremuꝫ terre] Ly. ⁊ hoc modo dixit chriſtus apoſtolis. Act. i. Eritꝫ mihi teſtes in hieruſalẽ ⁊ in omni iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſq; ad vltimũ terre. [Reges videbũt] Ly. mirabilia ĩ virtute nõis chriſti fienda per apł'os ⁊ ꝑ eoꝝ ſucceſſores [et conſurgent principes] ad ſtatum fidei xp̄iane: qḋ maxime patuit temporibꝫ conſtantini [et adorabũt dñm deũ tuum ⁊ ſanctũ iſrael] ſcꝫ deum patreꝫ [qui elegit te] Ly. ſcꝫ chriſtũ hominẽ ad opus redẽptionis humane.

¶ Poſtilla.

Miſit herodes rex manus vt affligeret ⁊c̃. Ante initium illius lectõis ſcribit ſanctus Lucas ꝙ ſanctꝰ Paulus ⁊ ſanctus Barnabas p̄dicauerũt in antiochia per integrum annũ ⁊ docuerunt multã turbam: ita vt cognominarent᷑ primum antiochie diſcipuli chriſtiani. Ly. Ante eñi credentes in chriſtũ vocabant᷑ tm̃ diſcipuli: ſed tunc ceperunt noĩari chriſtiani a chriſto. In his autẽ diebꝫ ſuperuenerũt ab hieroſolymis ꝓphete antiochiã: ⁊ ſurgẽs vnus ex eis nomine agabus ſignificabat per ſpiritũ ſanctum famem magnã futurã in vniuerſo orbe terraꝝ: que facta eſt ſub Claudio ceſa-

re. Diſcipuli aūt ꝓut quiſqꝫ habebat ꝓpo/
ſuerunt ſinguli in miniſteriū eoꝝ mittere
habitantibꝫ in iudea fratribꝫ. Ly. fuerant
enī bonis tpalibꝫ ſpoliati in pſecutōe que
mota fuit in morte ſtephani: ꝓpter qđ in/
digebant ab aliꝭ
credentibꝫ auxilia/
ri: maxime tpe fa/
mis: quod ꝛ fecerūt
mittentes ad ſenio
res. ſ. curam multi
tudinis habētes ꝑ
manus barnabe et
pauli. Tūc ſtatim
ſequitꝰ pſens lectio.
[In diebꝫ ill'. Mi
ſit herodes rex]
Pro itellectu litte/
re ſciendum ꝙ tres
fuerūt herodes i iu
dea: de quibus ſcri
ptura facit mentio
nem. Primus fuit
herodeſ aſcalonita
et iſte fuit inſtitutꝰ
rex iudee a romāis
cuiꝰ pater fuit idu/
meus: ꝛ tpe iſtiꝰ he
rodis natꝰ eſt chri/
ſtus: ꝛ iſte herodes
occidit pueros in/
nocentes: vt habetꝰ
Matth. ij. Secun
dus vocatꝰ fuit he
rodes antipas: ꝛ iſte decollauit iohānem
baptiſtā: Tertius vocatus fuit agrippa: ꝛ
licet iſte in principio fuerit pauper: tn po/
ſtea fauentibꝫ ſibi duobꝫ imperatoribꝫ ro/
manis ſ. gaio ꝛ claudio: fuit eleuatꝰ ad re
gnū: ꝛ iſte de roma veniens in iudeā hono
rifice valde fuit receptꝰ a iudeis: ꝓpter qđ
in fauorē eoꝝ occidit iacobū fratrē iohan
nis: ꝛ incarcerauit petrū. Unde ver. Aſca
lonita necat pueros: antipa ioānē. Agrip/
pa iacobū claudēs in carcere petrum. Et
hoc eſt qđ dicitꝰ in principio pñtis lectiōis
[In diebꝫ illis: miſit herodes rex manꝰ]
id eſt poteſtatē ſuā [vt affligeret quoſdaꝫ
de eccleſia] ſup. credentiū [occidit aūt ia/
cobū fratrē iohānis gladio] non ſolū enī

appoſuit apprehendere ꝛ petrum
Erant autē dies azimoꝝ. Queꝫ
cum apprehendiſſet miſit in car
cerem: tradenſqꝫ eum quattuor
quaternionibus militū cuſtodi=
endum volens poſt paſcha ꝓdu
cere eum populo. Et petrus qui
dem ſeruabatꝰ in carcere: oratio
autem fiebat ſine intermiſſione
ab eccleſia ad deum ꝓ eo. Cum
autem ꝓducturus eum eſſet he
rodes in ipſa nocte erat petrus
dormiens inter duos milites vin
ctus cathenis duabus: et cuſto=
des ante hoſtium cuſtodiebant
carcereꝫ. Et ecce angelus domi
ni aſtitit ꝛ lumen refulſit in habi
taculo: percuſſoqꝫ latere petri
excitauit eum dicens: Surge
velociter: et ceciderunt cathe=

chriſtianos affixit ſed etiam occidit [vi/
dens aūt qꝛ placeret iudeis] ſ. occiſio ia/
cobi [appoſuit apprehēdere ꝛ petrū] Glo.
ordi. qꝛ plus placeret iudeis ſi princeps oc/
cideretꝰ [erāt aūt dies azimoꝝ] Ly. qñ ap/
prehendit petrū: et
hoc additꝰ ad ſigni
ficandū cauſā qua
re non ſtatim occi/
dit petrū ſicut fece
rat de iacobo: vole/
bat eniꝫ expectare
tranſitū ſolēnitatiſ
paſchalis: i qua iu
dei ſeptem diebus
veſcuntꝰ panibꝫ azi
moꝝ: ꝛ etiā qꝛ nō li
cebat i paſcha quē
ꝙ̄ occidere [quem
cum apprehēdiſſet
miſit in carcerem]
Ly. ne poſſꝫ effuge
re [tradēs eū quat
tuor quaternioni/
bus militūꝫ ad cu/
ſtodiēdū] dicitꝰ aūt
q̄ternio q̄ hꝫ q̄tuor
milites ſub ſe: ſicut
cēturio q̄ hꝫ centū
[volēſ pꝰ paſcha ꝓ
ducere euꝫ ꝑplo]. i.
expōere morti ꝓvo
lūtate ꝑpli [ꝛ petrꝰ
quidē ſuabatꝰ i car
cere. Orō aūt fiebat ſine intermiſſione ab
eccleſia ad deū ꝓ eo] Ly. vt xp̄s adhuc in
vita ſeruaret ſuū vicariū [cum autē ꝓdu/
cturus eum eſſet herodes]. ſ. de carcere vt
occideretꝰ: [in ipa nocte] imediate pcedē/
te [erat petrus dormiens inter duos mili
tes vinctus cathenis duabꝫ ꝛ cuſtodes an
te oſtium cuſtodiebant carcerē] Lyra. pe
trus ita cuſtoditus fuit ꝙ non patebat ei
euaſio via humana: ſed qꝛ deficiente hu/
mano ſubſidio ſolet adeſſe diuinum: ideo
ſubditꝰ [ꝛ ecce angelus dñi aſtitit] ad pe/
tri liberationē [ꝛ lumen refulſit in habita
culo carceris:] ſcilꝫ ad eius conſolationē:
[pcuſſoqꝫ latere petri excitauit eū dicens
Surge velociter: et ceciderūt cathene de

manib⁹ eius [dixit autē angelus ad eum: precingere] Ly. vt ſis aptus ad ambulandum: reſoluerat eni petrus cingulū ſuum vt veſtis poſſet pedes cooperire cōtra frigiditatē carcerꝭ [⁊ calcia te caligas tuas] Lyra. eſt autem caliga genus calciamenti nō habentis coriuꝫ ſuper pedes [⁊ fecit ſic ⁊ dixit illi. Circūda tibi veſtimentū tuum ⁊ ſequere me: et exiens ſequebat eum: ⁊ neſciebat qꝛ veruꝫ eſt quod fiebat per angelū: eſtimabat autem ſe viſum videre] Lyra. fortitudo enim carceris ⁊ diligens cuſtodia fecerāt ſibi imaginationē de euadendi impotētia: propter qḋ rem geſtaꝫ ſomniū eſtimabat [trāſeuntes autem primam] Gloſa ordi. primuꝫ quaternionem cum ſuis [⁊ ſecundā cuſtodiam] id eſt ſcḋm quaternionem cum ſuis: qui oēs erant oppreſſi ſomno [venerant ad portam ferreaꝫ] Lyra. erat exterioꝛ poꝛta carcerꝭ [que ducit ad ciuitatem que vltro aperta eſt eis] virtute diuina vel angelica [⁊ exeūtes ꝓceſſerūt vicum vnum] ad maiorē petri aſſecurationē [⁊ cōtinuo diſceſſit ab eo angelus] ſubito diſparēdo [⁊ petrus ad ſe reuerſus dixit: nunc ſcio vere quia miſit dominus angelum ſuum ⁊ eripuit me de manu herodis et de omni expectatiōe plebis iudeoꝝ] Lyra. tunc eni percepit ꝙ nō erat ſoniū ſed res geſta.

ne de manibus eius. Dixit autē angelus ad eum: ꝑcingere ⁊ calcia te caligas tuaſ: ⁊ fecit ſic ⁊ dixit illi. Circūda tibi veſtimentū tuū ⁊ ſequere me. Et exiens ſeq̄bat eum: ⁊ neſciebat: qꝛ verū eſt qḋ fiebat per angelū. Exiſtimabat aūt ſe viſum videre. Tranſeuntes aūt primā ⁊ ſecundā cuſtodiā venerūt ad poꝛtā ferreaꝫ que ducit ad ciuitatē que vltro aperta eſt eis: ⁊ exeūtes ꝓceſſerunt vicū vnū: ⁊ cōtinuo diſceſſit ab eo angel⁹. Et petrus ad ſe reuerſus dixit. Nūc ſcio vere qꝛ miſit dn̄s angelū ſuuꝫ: ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de omni expectatōe plebis iudeoꝝ.

In feſto viſitatiōis virginis Marie. Cant. ij.

Ecce iſte venit ſaliens in montib⁹ trāſiliēs colles. Silis eſt dilectus meus capree hinuloq̄ꝫ ceruoꝝ. En ipſe ſtat poſt parietē nr̄m reſpiciēs ꝑ feneſtras: ꝓſpiciēs ꝑ cancellos.

Ecce iſte venit ſaliens ⁊c. Ante initium illius lectōis habeť in eo. ca. Leua eius ſub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabiť me. Tūc ſequitur preſens epiſtola. [Ecce iſte venit ſaliens in montib⁹ tranſiliens colles] Glo. de ſinu patris in vterum virginis: de vtero virginis in preſepium: de preſepio in mundū: de mundo in patibuluꝫ: de patibulo in ſepulchruꝫ: de ſepulchro ecōuerſo in mūduꝫ ⁊ de mundo ad patris dexterā [ſimilis eſt dilectus meus capree] ꝓpter viſum acutuꝫ: qꝛ tantum acumen habꝫ in videndo ꝙ a remotis videt venatorem venientem ⁊ loca alta aſcendit ⁊ a venatore nō videtur ſed venatorē videt: ſic ſpūaliter deus cuncta videt: vt habeť Hebreo. iiij. Oīa nuda ſunt ⁊ aperta oculis eius [hinnuloq̄ꝫ ceruorum] .i. fetui cerui vel capree ꝓpter velocitatē. Hinulus eni ſe cornib⁹ nō poteſt defendere: et ideo fugit inſequentes q̄ꝫdiu poteſt. [En ipſe ſtat poſt parietem noſtrū] .i. carnem aſſumendo: diuinitas eni latet in humanitate [Reſpiciens per feneſtrā] .i. per apl̄os illuminantes eccleſiā: ſicut eni ꝑ feneſtrā radius ſolis illuminat domū: ſic xp̄s per apl̄os eccleſiā illuminauit [ꝓſpiciens] .i. de longe aſpiciens [ꝑ cācellos] .i. ꝑ patriarchas eccleſiaꝫ illuminādo: ſicut eni per foramen

En dilectus meus loquit̃ mihi. Surge ꝓpera amica mea. colum ba mea. formoſa mea ⁊ veni. Iã enĩ hyems tranſijt imber abijt et receſſit. Flores apparuerunt in terra noſtra: tempus putationis aduenit. Uox turturis audita ẽ in terra nr̃a. Ficus ꝓtulit groſ ſos ſuos. vinee florentes dede rũt odorem ſuuz. Surge ꝓpera amica mea ſponſa mea ⁊ veni co lumba mea in foraminib⁹ petre ĩ cauerna macerie. Oſtende mi hi faciem tuã. Sonet vox tua in aurib⁹ meis. Uox enĩ tua dul cis ⁊ facies tua decora.

In feſto beate Marie magda lene. Prouer. xxxi.

Mulierẽ fortẽ qs inueni et ꝓcul et de vltimis fini bus precium eius. Confidit in ea cor viri ſui et ſpolijs nõ indi-

magnũ tranſit magnũ lumen: ⁊ ꝑ paruũ foramen paruũ lumen tranſit: ſic per apo ſtolos ſicut per feneſtras magnas magnũ lumen in eccleſia luxit: ꝑ patriarchas pa rum de lumine trãſit: ſicut per parua fora mina que cancelli dicunt̃: ſunt enĩ can celli parua forami na in feneſtra ꝯgu lata per virgas cã cellatas per q̃s mo dicũ de lumine trã ſit [En dilect⁹ me us] .i. xp̃us [loquit̃ mihi Surge] .ſ. ab ocio [ꝓpera] qꝛ via in qua es periculo ſa eſt [amica mea] per charitatis lati tudinez [columba mea] per intentõis rectitudinẽ [formo ſa mea] per moruz honeſtatẽ [⁊ veni] ſcz in tuã recreatio nem [Iam enĩ hy ems tranſijt] .i. cõ gelatio paganoꝝ nolentiũ fidem re cipere [imber abijt ⁊ receſſit] .i. tyrãno rum ꝑſecutio [flo res apparuerũt] .i. odores bonoꝝ ope ruz [i terra nr̃a] .i. in eccl̃ia [tp̃us pu tatõis aduenit] .i. tp̃s ad reſecãdũ vicia [vox turturꝭ] .i. ſpũſ ſcti [Audita eſt in terra nr̃a] .i. in cordib⁹ electoꝝ: qꝛ ſicut turtur i occulto cãtat ⁊ in cantu gemit: ſic ſpũſſanctus occulta reue lat. ⁊ aĩam in qua habitat gemere facit ꝑ pñiam [Ficus ꝓtulit groſſos ſuos] Fic⁹ enĩ primo fert fructus inutiles. ſecũdo ve ro vtiles ⁊ maturos: ſic ſimilr̃ ſynagoga ꝓ mo ꝓtulit fructus immaturos ⁊ inutiles. deinde xp̃m ⁊ apl̃os tanquã fructus ma turos et vtiles nobis miniſtrauit [vinee florentes] .i. eccl̃ie ꝑticulares ꝟtutib⁹ ſuis [dederũt odorẽ ſuũ Surge ꝓpera amica mea: ⁊ veni colũba mea in foraminib⁹ pe tre] .i. xp̃i vulnerib⁹ [in cauerna macerie] .i. lateris xp̃i vulnere [oſtende mihi faciez tuã] .i. cõuerſationẽ tuã nõ alienã ſicut hy pocrite [ſonet vox tua] .i. ꝑ̃dicatio tua [in aurib⁹ meis] .ſ. bo norẽ meuz [vox enĩ tua dulcis] .i. ꝑ̃di catio tua [et facies tua decora] .ſ. q̃ñ ꝑ̃ dicatõni correſpon det vita.

¶ Poſtilla

Mulierẽ for tẽ qs inue niet ⁊c. An te initiũ illius lecti onis locut⁹ eſt ſpi ritusſanctus ꝑ ſalo monẽ dicens. Ape ri os tuum decerne qd̃ iuſtũ eſt ⁊ iudi ca pauperem. Ly. i. exequere iuſticiã ꝓ pauperibus q̃ñ ha bent iuſtaz cauſam Tunc ſequitur pre ſens ep̃la [Mulie rem fortez qs inue niet] in iſta ep̃la po nitur cõmendatio fortis mľieris. ⁊ do ctores catholici cõ muniter dicũt ꝙ ꝑ mulierẽ fortẽ intel ligit̃ ſacra ſcriptu ra. ⁊ hanc expoſitio nem ꝓſequitur Nico. de ly. ſuꝑ ꝑ̃ſentẽ epi ſtolã dicens [Mulierẽ fortẽ] .i. ſacrã ſcri pturã: que cõtinet ſcientiã ⁊ inuiolabilem veritatẽ [quis inueniet] .q.d. pauci attin gunt ad eius plenã noticiã [ꝓcul ⁊ de vl timis finib⁹ preciũ eius. Cõfidit in ea cor viri ſui] .ſ. de bono ꝑ̃mio recipiẽdo: ⁊ dici tur hic vir eius doctor bonus: in cuius ꝑ ſona dicit̃. Sap. viij. Hãc amaui ⁊ exqui ſiui a iuuẽtute mea: ⁊ queſiui ſponſam mi hi eam aſſumere [⁊ ſpolijs nõ indigebit] qꝛ in premio duplicẽ ſtolaz habebit. ſ. ſto lam corpis ⁊ ſtolaz anime [reddet ei] ſcz

gebit. Reddet ei bonū ⁊ nō ma-
lum oībus diebus vite ſue. Que
ſiuit lanā ⁊ linum ⁊ operata eſt
cōſilio manuū ſuarum: facta eſt
quaſi nauis inſtitoris de longe
portans panem ſuum. De nocte
ſurrexit: deditq; predam dome-
ſticis ſuis: ⁊ cibaria ancillis ſuis
Conſiderauit agrū ⁊ emit eum.
De fructu manuū ſuarū planta
uit vineā. Accinxit fortitudine
lumbos ſuos ⁊ roborauit brachi
um ſuum. Guſtauit ⁊ vidit quia
bona eſt negociatio ei⁹. Non ex
tinguet in nocte lucerna eius.
Manum ſuam miſit ad fortia: ⁊
digiti eius apprehenderūt fuſuz
Manum ſuam aperuit inopi: et
palmas ſuas extendit ad paupe
rem. Non timebit domui ſue a
frigoribus niuis. Omnes enim
domeſtici eius veſtiti ſūt dupli
cibus. Stragulatā veſtem fecit
ſibi: byſſus ⁊ purpura indumen-

ſponſo tali [bonū ⁊ nō malū omnib⁹ dieb⁹ vite ſue]. ſ. bonū gratie in preſenti: ⁊ glo/rie in futuro [queſiuit lanam ⁊ linū: ⁊ opa ta eſt cōſilio manuū ſuaꝝ] ꝑ lanā et linuz intelliguntur h dicta ſctōꝝ doctoꝝ ad decla rationē veritatis ſa cre ſcpture [facta ē quaſi nauis inſtito ris de lōge portās panem ſuum] Ly. ſicut eni in naui in ſtitoris portant di/uerſa vite humane neceſſaria ſic in ſa/cra ſcptura ꝯtinent oīa neceſſaria ad ſa lutē [de nocte ſur/rexit]. i. ſurgere fe/cit. Amor eni ſacre ſcpture inducit do ctores bonos: ⁊ di/ſcipulos ad ſurgē/dum de nocte ꝓ ſtu dio ⁊ oratione [de/ditq; predā dome/ſticꝭ ſuis: ⁊ cibaria ācillis ſuis] In he breo habet annonā q: ſacra ſcptura re/ficit omnes ſtuden tes in ea fideliť ⁊ di ligenter [cōſidera/uit agruz] ager iſte eſt diſciplina ſtudij celeſtꝭ: vt dicit Gre go. omel. xxxvij. [⁊ emit eum]. i. emi fe cit a ſtudentib⁹ per domationē carnis redigēdo eam i obſequiū ſpūs [de fructu manuū ſuaꝝ plātauit vineā]. i. exēplo vite ⁊ ꝟbo doctrīe fecit fideliū mľtiplicationē q̄ ſunt palmites vinee dñi. vt dicit Greg. omel. vij [accinxit fortitudine lumbos ſu os] id eſt accingi fecit lumbos ſtudioſoꝝ cingulo caſtitatis [⁊ roborauit brachium ſuum] per multiplicationem boni operis [guſtauit et vidit q: bona eſt negociatio eius] Lyra. per experientiā dulcedinis: ex ſtudio ſacre ſcripture reſultantis [non ex/tinguet in nocte] id eſt in morte [lucerna eius] id eſt claritas ſue noticie: ſed magꝭ augebit [manū ſuā miſit ad fortia] in he breo habet ad vertebrū: quod eſt quidam circulus aliq̄ntulū ponderoſus in inferio/ri parte fuſe poſit⁹ vt recte et ordinate ⁊ expedite vertatur ⁊ huic dicto conſo/nat quod ſubdit [⁊ digiti eius apprehē derunt fuſum] per vertebrū hic intelli gitur recta intētio opus dirigēs [ma/nuz ſuā aperuit in/opi: ⁊ palmas ſuas extendit ad paupe rem] Lyra. ſcriptu ra enim ſacra qua/ſi vbiq; inducit ad opera miſericordie [nō timebit domui ſue a frigoribus ni uis] id ē a pena ge henne: ſcḋm q̄ dicit rabbi ſalo. allegās illud Iob. xxiiij. ab aquis niuium tran ſiet ad calorem ni/mium: ⁊ loquit hic de homine dānato: [omnes eni dome/ſtici eius] id eſt bo/ni doctores ⁊ diſci/puli [veſtiti ſūt du/plicibus]. i. virtuti bus intellectualib⁹ ⁊ moralib⁹: que ſūt veſtes anime [ſtragulatam veſtem] id eſt diuerſis colorib⁹ intextaz [fecit ſibi]. quia ſacra ſcriptura de omni genere virtutum et donoꝝ tractat ⁊ ad ea inducit [biſſus] ſcz caſtitatis [⁊ purpura] charitatis [in/dumentū eius]. i. vere ſtudentiū in ea ſci entia pariter ⁊ vita [nobilis in portis vir eius] id eſt doctor bonus qui dicit nobi/lis [in portis] id eſt inter ſapientes anti/quitus ſedentes ad reddenduz veritatis iudiciū: ideo ſubdit [quando ſederit cum

tum eius. Nobilis in portis vir eius quādo ſederit cum ſenatoribus terre. Sindonē fecit ⁊ vendidit et cingulū tradidit chananeo. Fortitudo ⁊ decor indumētum eius: ⁊ ridebit in die nouiſſimo. Os ſuum aperuit ſapientie et lex clementie in lingua eius. Cōſiderauit ſemitas domus ſue et panem ocioſa non comedit. Surrexerūt filij eius et beatiſſimam predicauerunt: vir eius et laudauit eam. Multe filie congregauerunt diuitias: tu ſupergreſſa es vniuerſas. Fallax gratia et vana eſt pulchritudo: mulier timens dn̄m ipſa laudabiť. Date ei de fructu manuum ſuarum et laudent eam in portis opera eius.

Item de eodem feſto ſm̄ ſeculares. ad Roma. v.

Sicut per vnius delictuꝫ

ſenatoribꝰ terre]. i. cum ſapientibꝰ qui habent regere terrā ⁊ iudicare [ſindonem fecit ⁊ vendidit ⁊ cingulum tradidit chananeo] in hebreo habeť mercatori: per ſindonem que eſt veſtis linea ⁊ mūda intelligiť puritas mentꝫ: per cingulū vero caſtitas corporis. Unde dicit Greg. omel. xxij. Lūbos eni precingimus cum carnis luxuriā per cōtinentiā coartamꝰ dicit aute ſacra ſcriptura iſta facere: eo ꝙ ad ea iducit [fortitudo]. i. cōſtantia mētis [⁊ decor] exterioris honeſtatis [indumentū eius: ⁊ ridebit]. i. ridere faciet ſtudentes in ea fideliter [in die nouiſſimo] quādo audient vocem dn̄i dicētis. Uenite benedicti patris mei ⁊c̄ [os ſuū aperuit ſapientie] quia ſacra ſcriptura docet ſapientiā deſurſuꝫ deſcendentē [et lex clemētie in lingua eius] qꝛ tam in nouo ꝙ̄ in veteri teſtamēto ſacra ſcriptura ad clementiā inducit [ꝯſiderauit] id eſt cōſiderare fecit [ſemitas domꝰ ſue] id eſt cōſcientie ſecreta: ſtudentiū in ea: et qꝛ hic labor eſt optimus ⁊ ideo ſequiť [et panem ocioſa nō comedit. Surrexerūt filij eius]. i. diſcipuli ſtudioſi [⁊ beatiſſimā predicauerūt] quia ſacram ſcripturā ſuper omnē aliaꝫ extollūt [vir eius ⁊ laudauit eam] Lx. doctor bonus qui doctrinaꝫ ſuā incipit a cōmendatiōe ſacre ſcripture [multe filie] Lx. i. philoſophoꝝ ⁊ ſapiētū ſcripture [cōgregauerūt diuitias]. i. multas cognitiōes veritatis [tu ſupergreſſa es vniuerſas] qꝛ ſacra ſcriptura multo plures veritates tradit ꝙ̄ alie ſcripture: ⁊ etiā pores als puriores: qꝛ in ea nulla falſitas admiſceť cum imediate emanat a prima veritate: ſcripture vero humanitus adinuente: ⁊ ſi ꝯtineant multas veritates: tn̄ habēt admixtas mltas falſitates: ſicut pꝫ in ſcripturꝫ areſtotilis: ⁊ alioꝝ philoſophoꝝ ꝙ negant creationē mūdi ⁊c̄ [Fallax gratia et vana eſt pulchritudo]. ſ. verborum rhetoricoꝝ in humanis ſcripturꝫ ⁊ maxime poeticis in quibꝰ ſub ornatꝫ verbis latent multe falſitates [mulier timens deuꝫ]. i. ſacra ſcriptura que quaſi vbiqꝫ iducit ad dei reuerentiā ⁊ timorē [ipſa laudabiť] ſcꝫ pre ceteris ſcripturis [date ei de fructu manuuꝫ ſuaꝝ]. i. ſtudentibꝰ in ea dabiť fructus glorioſus [⁊ laudēt eam in portis opera eius] id eſt ſapientes in portis ſedentes cum iudicibus: ⁊ iſti ſapiētes dicunť opera ſacre ſcripture: inq̄ꝫtum per eius ſtudiū ſapientiā cōſequunť.

¶ Poſtilla.

Sicut per vnius delictum ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ epiſtole ſcribit ſanctus Paulus in eodē ca. dicens: Si eni vnius delicto mors regnauit per vnum: multo magꝫ abūdantia gratie ⁊ donationis ⁊ iuſticie accipientes in vita: ſcꝫ beata regnabūt per vnum ſcꝫ ieſum chriſtum. Tunc ſequitur preſens epiſtola. [Fratres: Sicut per vnius delictum]

Ly.ſ.ade[oẽs hoĩes in ꝯdemnationẽ]
Gor.i.ſimul anime ꝛ corpis damnationẽ
[ſic et ꝑ vnius homis iuſticiam] ſcz xp̃i
[oẽs hoĩes in iuſtificationẽ vite] Ly.
ſicut ꝑ delictũ ade ꝑ ꝓpagationẽ et origi/
nale peccatũ oẽs
hoĩes incurrunt
damnationẽ ſimul
aĩe ꝛ corpis[ſic ꝑ
vnius homis] ſcz
xp̃i paſſionẽ oẽs
ſũt liberati ab eter/
na damnatiõe[Si
cut eni ꝑ inobediẽ/
tiam vni⁹ homis]
ſcz ade[pctõres cõ/
ſtituti ſunt multi:
ita ꝑ vnius] .ſ.xp̃i
[obedientiaz iuſti
cõſtituẽtur multi]
Ly. q̃a ſicut ꝑ ino/
bedientiã ade ꝯme
dentis lignũ vetitũ
poſteri facti ſunt in
iuſti: ſic ꝑ obedien/
tiã xp̃i in ligno cru
cis paſſi: oẽs ſunt
iuſtificati quantuz
ad ſufficientiã. ſed
qꝛ ꝑ gratiã xp̃i non
oẽs iuſtificantur
hoc nõ ꝓuenit ex de
fectu gr̃e. ſed ex de/
fectu hoĩm eam re/
pellentium[lex aũt
ſbitrauit] poſt cul/
pam vel legẽ natu/
ralem [vt abunda/
ret delictũ].i.abun
dantius ꝯgnoſcere
tur delictuz: multa
eni erãt pctã ante le
gem q̃ nõ credeban
tur eſſe peccata vel
non eſſe tanta. Ro.
iij. Per legem co/
gnitio peccati[vbi
autem abundauit
delictum] per legem [ſuperabundauit et
gratia] per xp̃m pctõribus veniam confe

in oẽs hoĩes in cõdemnationẽ
ſic ꝛ ꝑ vnius iuſticiã in oẽs ho
mines in iuſtificationẽ vite. Si=
cut eni ꝑ inobedientiã vni⁹ ho=
minis pctõres cõſtituti ſũt mlti:
ita ꝛ ꝑ vni⁹ obedientiã iuſti cõſti
tuent mlti. Lex aũt ſubintrauit
vt abundaret delictũ. Ubi aũt
abũdauit delictũ: ſupabũdauit
ꝛ gr̃a. vt ſicut regnauit peccatuz
in mortẽ: ita ꝛ gr̃a regnet ꝑ iuſti
ciam in vitã eternaz. Per ieſum
chriſtum dominũ noſtrum.

In feſto ſancti Jacobi apl̃i. Epi. Jam nõ eſtis hoſpites ꝛ adue. ꝛc. quere infra in cõmuni ſanctorũ de apoſtolis.

In vincula ſancti Petri Epi. Miſit herodes manũ vt affligeret. querere ante in feſto ſctõꝝ petri ꝛ pauli apoſtolorum.

In feſto ſancti laurentij martyris. ij. Corinth. ix.

Qui parce ſeminat parce
ꝛ metet. Et q̃ ſeminat in
benedictionib⁹: de bene
dictionib⁹ ꝛ metet. Unuſquiſq;
prout deſtinauit in corde ſuo:
nõ ex triſticia aut ex neceſſitate
Hilarez eni datorẽ diligit deus

rẽdo[vt ſicut regnauit peccatũ in mortẽ]
Ly.i.potentiaz habuit deijciẽdi ad mortẽ
eternã [ita ꝛ gr̃a regnet ꝑ iuſticiã in vitã
eternã]potenter nos inducendo in vitam
eternã[ꝑ iheſum chriſtũ dominũ noſtrũ]
q̃ eſt mediator dei
et hominum.

Poſtilla.

Qui parce
ſeminat ꝑ
ce ꝛ metet
ꝛc. Ante initiũ illi/
us epl̃e ſcribit ſan/
ctus Paul⁹ dicẽs.
Prouidem⁹ eni bo
na nõ ſolũ corã deo
ſed etiã corã homi/
nibus. Tũc ſequit
pñs epl̃a [Frẽs.
qui parce ſeminat]
ſ. dando paruã ele
moſinã [ꝑce ꝛ me/
tet] Ly.i.minus in
premio recipiet [et
qui ſeminat i bene/
dictionib].ſ.largi
ter dando [de bene
dictõnib ꝛ metet]
ſ. largã retributio
nem i premio habe
bit[vnuſq̃ſq;]ſup
ple det[ꝓut deſtia/
uit in corde ſuo].i.
ordinauit ꝓpria vo
luntate[nõ ex triſti
cia] Glo. q̃ eni dat
vt careat tedio int/
pellantis nõ vt refi
ciat viſcera indigẽ/
tis: ꝛ meritũ ꝛ rem
ꝑdit [aut ex neceſſi
tate].i.coactus ſed
ſponte et hilariter.
[Hilarẽ eni dato/
rem diligit deus]
id eſt approbat ꝛ re
munerat quia facit
actum virtuoſum.
[potens eſt autem deus omnẽ gratiam]
Gor. nõ ſolum hanc gratiam largitionis

potēs eſt aūt deus oēm gratiam
abūdare facere ī vobis: vt ī om
nibus ſemꝑ oēm ſufficientiā ha=
bētes abūdetis in omne opus bo
nū: ſicut ſcriptū ē. Diſperſit de=
dit paupibus iuſticia ei⁹ manet
in ſcl'm ſcl'i. Qui aūt ammiſtrat
ſemē ſeminanti ⁊ panē ad man=
ducandū p̄ſtabit ⁊ ml'tiplicabit
ſemē veſtrū ⁊ augebit incremen
ta frugū inſticie veſtre.

In feſto aſſumptionis virgi=
nis Marie. Eccl'. xxiiij.

In omnib⁹ requiē queſi
ui: et in hereditate do=
mini morabor. Tūc pre
cepit ⁊ dixit mihi creator omni=
um: et q̄ creauit me requieuit in
tabernaculo meo. Et dixit mihi
In iacob inhabita ⁊ in iſrael he
reditare: ⁊ in electis meis mitte
radices. Ab initio ⁊ ante ſecula
creata ſum: ⁊ vſq₃ ad futurū ſe=
culū nō deſinā: ⁊ in habitatione
ſctā corā ipſo miniſtraui: et ſic ī

elemoſynarum. ſed etiā quācūq₃ aliā [abū/
dare facere in vobis] Ly. vt ſic nō dolea/
tis de facto. ſed magis gaudeatis [vt in
oībus] ſcꝫ tēpalibus ⁊ ſpūalib⁹ [ſemꝑ oēm
ſufficiētiā habētes: tā in volūtate interio/
ri q̃3 ī facultate ex/
teriori [abūdetis ī
omne opus bonū]
ſcꝫ in datiōe elemo
ſynarum ⁊ in aliis bo
nis operib⁹ virtu/
tum [ſicut ſcriptū
eſt] in. pſ. cxi. [di/
ſperſit] Ly. nā ele/
moſyna plurib⁹ eſt
faciēda [dedit pau
perib⁹] nō hiſtrio/
nib⁹ ⁊ aliis ꝑſonis
indignis [iuſticia
eius] q̄ ſic dat ele/
moſynā [manet in
ſeculū ſecl'i]. id eſt
eternaliter: q: mer/
ces iuſticie eſt coro
na eterna [qui aūt
amminiſtrat ſemē
ſeminanti] Ly. id
eſt de⁹ qui dat fa/
cultatē ⁊ volūtatē
dādi elemoſynā [⁊
panē ad māducan
dum p̄ſtabit]. i. ne
ceſſaria vict⁹: hoc
eñ videt̄ cōiter ac/
cidere q̄ dātes ele/
moſynas magiſ ab
undāt in tēpalibus
q̃3 elemoſynaſ pau
peribus indigenti
bus denegantes: et
ſi aliquando con/
tingit eos depaupari: deus hoc ordinat
ad maius bonū ipoꝝ ſpūale [⁊ ml'tiplica/
bit ſemē veſtrū [Ly. id eſt volūtatē ⁊ fa/
cultatē elemoſynas faciēdi [⁊ augebit in/
cremēta frugū iuſticie veſtre] Ly. i. mer/
cedē q̄ ex hoc in patria colliget̄.

In oībus requiē queſiui ⁊c. Ho/
die btā virgo celos aſcēdens re/
quiem quā q̄ſiuit inuenit. Hodie
ſup oēs angelorum choros fidel'r exaltata
pacē ⁊ requiē q̄ſiuit: ⁊ qđ q̄ſiuit inuenit. er/
go dicit [In oībus requiem queſiui] ac ſi
dicat: inter oīa ⁊ in omni deſiderio ⁊ ope/
re q̄ſiui requiē ⁊ pacem. ſ. tēpis pectoris. ⁊
eternitatis. Et da/
tum eſt mihi q̄ [in
hereditate domini
morabor] vbi ſum
ma pax ⁊ requies:
et mētis deſiderio
hec q̄ſiui. [Tūc]
tēpe a deo patre p̄fi
nito: ipe pater om/
nipotens [p̄cepit]
gabrieli ⁊ ꝑ gabri/
elem [⁊ dixit mihi
creator oīm] ſalu/
tationē angelicam
cui⁹ effect⁹ ſbdit̄ [⁊
qui creauit me re/
quieuit in taberna
culo meo] creator
eñ huius virginis
de⁹ ē qui requieuit
ī vtero eius. ix. mē/
ſibus: ⁊ ſex diebus:
in quo vtero ſicut
miles in taberna/
culo armaturā no/
ſtre hūanitatis ac/
cepit cōtra dyabo/
lū pugnatur⁹ [⁊ di
xit mihi] id eſt ver
bo ſpirituali impſ/
ſit mihi duplicem
actiue ⁊ cōtempla
tiue vite ꝯſeruatio
nez: qđ apparet cū
dicit̄ [in iacob iha
bita ⁊ in iſrael he/
reditare ⁊ in electis meis mitte radices]
ac ſi di. vtriuſq₃ vite exemplū electis ⁊ p̄/
deſtinatis meis tribuo: exemplū enim cō
paratur radici. Nam ſicut ex radice pro/
cedit virga ⁊ de virga fructus: ſic de exem
plo concipitur affectio ⁊ ex affectione pro
cedit opus [⁊ ſic in ſyon firmata ſum. id
eſt in vita ſpeculatiua [⁊ in ciuitate ſan/
ctificata] id eſt in vita actiua [ſimiliter

requieui] pace pectoris [⁊ in hierl'm po/
teſtas mea].i. in viſiōe pacis. Notādum
ꝙ hic ꝑ ciuitatē intelligit̃ vita actiua: q̄ in
cōmuni hoīm habitatione gerit̃: ꝑ ſyon et
hierl'm cōtēplatiua demōſtrat̃ [⁊ radica/
ui].i. radices miſi
[in pp'lo honorifi/
cato: ⁊ in ꝑtes dei
mei hereditas illi/
us].i. ꝑ fructū ō ra
dicibus iſtis ꝓce/
dentem erit heredi
tas illiꝰ pp'li [⁊ in
plenitudine ſctōꝝ
detētio mea].i. mo
ra ⁊ perſeuerantia
mea erit in plenitu
dine ſctōꝝ [q̄ſi ce/
drus exaltata ſum
ī lybano: ⁊ quaſi ci/
preſſus in mōte ſy/
on] In lybano q̄ in
terp̄tat̃ candor: ſi/
gnificat̃ cādor vir/
ginitatis. Lybanꝰ
etiā eſt arbor thuꝫ
ō qua ꝓcedit thus
qd̄ cremat̃ in ſacri/
ficijs in ſuauitateꝫ
odoris: ⁊ talis ar/
bor btā virgo eſt:
huiꝰ filius q̄ſi thuſ
in igne paſſiōis crematꝰ eſt: et in huiꝰ ho/
ſtie fragrātia delectatꝰ eſt deus oīpotens.
Itē cedrꝰ odore ſerpētes fugat: bn̄ ḡ con/
uenit matri chriſti: qꝛ odore nomīs ſui de/
mones expellit. Cypſſus eſt arbor meden
dis apta corpibꝰ: ſic btā virgo ꝑ eiꝰ inter/
ceſſionē aīabus. Syō interp̄tat̃ ſpeculuꝫ:
ſpeculū homini reddit imaginē ſuā: defor
matus eñ erat hō ꝑ pctm̄: ſed ꝑ btāꝫ vir/
ginē q̄ fons eſt gr̄e reddit̃ imago homini:
quā ipſa impetrat peccatori a filio ſuo ie/
ſu chriſto [quaſi palma exaltata ſum ī ca/
des: ⁊ quaſi plātatio roſe in hiericho] pal
ma in floribꝰ anguſta dilatādo aſcēdit ad
ſupiora. Cades interp̄tat̃ trāſlatio: vnde
btē virginis trāſlatio eſt eiꝰ aſſumptio ſic̄
hodierna die exaltata eſt ſicut palma: ſic̄
ſalomō dicit: Que eſt iſta q̄ ꝓcedit ſic̄ au/

ſyon firmata ſū: ⁊ in ciuitate ſan
ctificata ſil'iter requieui: ⁊ ī hie=
ruſalē poteſtas mea. Et radica=
ui ī pp'lo honorificato: ⁊ in ꝑtes
dei mei hereditas illius: ⁊ in ple
nitudine ſctōꝝum detētio mea.
Quaſi cedrꝰ exaltata ſum in ly
bano: ⁊ quaſi cipreſſus ī monte
ſyō: q̄ſi palma exaltata ſum ī ca
des: ⁊ q̄ſi plantatio roſe ī hieri=
cho. Quaſi oliua ſpecioſa ī cam
pis: ⁊ q̄ſi platanꝰ exaltata ſum
iuxta aquā in plateis. Sicut ci=
namomū ⁊ balſamum aromati=
ſans odorē dedi: q̄ſi myrrha ele
cta dedi ſuauitatē odoris.

In feſto natiuitatis marie vir=
ginis. Eccl. xxiiij.

rora: ꝯſurgēs pulcra vt luna: electa vt ſol:
hec em̄ in vtero ſanctificata in natiuitate
ſua claruit vt aurora: in ꝯceptiōe filij per
gratiā cōfirmata claruit vt luna hodie aſ
ſumpta in celū clareſcit vt ſol. Hiericho
interp̄tat̃ luna: ⁊ ī
roſa ſignat̃ marty/
riū. Roſa igit̃ in lu
na ē martyriū mē/
tis in carne lucida
Vnō ſymeō ſenex
dixit ad btām vir/
ginē. Tuam ipſiꝰ
aīam ꝑtrāſibit gla
dius doloris. Paſ/
ſa eſt igit̃ btā virgo
martyriū in aīa [q̄/
ſi oliua ſpecioſa in
campiſ].i. fons mi
ſericordie illis pec
catoribus q̄ ambu
lāt in campo.i. lata
via q̄ ducit ad vi/
tam [⁊ quaſi plata
nus exaltata ſum
iuxta aquā in pla/
teis] Platanꝰ latis
folijs vmbrā facieſ
refrigerat exterius
et interius: hō aūt
eſtuat dupliciť: ex/
terius ī tribulatio/
nibus: interius in tēptationibꝰ: vt ergo in
virgine plenū oñdat̃ refrigeriū dicit̃ plata
nus iuxta aquā in plateis: qꝛ ꝯtra eſtū in/
terioris tēptationis ⁊ exterioris incendiū
p̄ſtat remediū [ſicut cynamomū ⁊ balſa/
mū aromatizāſ odorē dedi] Cynamomū
q̄nto gracilꝰ tāto meliꝰ ⁊ odoratiꝰ: ſic be/
ata ꝟgo gracilis ⁊ extenuata ꝑ abſtinen/
tiā: ⁊ acceptior deo ⁊ mūdo odoratōe fuit.
Simil'r ⁊ in balſamo deſignat̃ opinio ſan
ctitatꝭ [q̄ſi myrrha electa dedi ſuauitatem
odoris]. Illa myrrha eſt electa q̄ manat
ab arbore mime vulnerata: illa aūt eſt mi
nime p̄cioſa q̄ de arboris vulnere manat.
Per myrrhā ſignificat̃ amara mortifica/
tio: q̄ ſi ex aīa pctō rꝫ vulnerata manat mi
nꝰ ē p̄cioſa: ſi aūt abſq; vulnere pcti dō ob
lata fuerit: ḡtior erit deo ⁊ odore ſuauior.

Ego q̄ſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris: ⁊ flores mei fructꝰ honoris ⁊ honeſtatis. Ego mr̄ pulcre dilectiōis ⁊ timoris ⁊ agnitiōis ⁊ ſancte ſpei. In me gr̄a oīs vie ⁊ veritatis: in me oīs ſpes vite ⁊ virtutis. Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitis me: ⁊ a generationibus meis īplemi. Spūs em̄ meꝰ ſuꝑ mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſuꝑ mel ⁊ fauū: mēoria mea in generatiōe ſeclorū. Qui edūt me adhuc eſuriēt: ⁊ q̄ bibūt me adhuc ſitiēt. Qui audit me nō ꝯfundetur: ⁊ qui operant̄ in me nō peccabunt: qui elucidant me vitam eternā habebūt.

Ego q̄ſi vitꝫ fructificaui ⁊c̄. In natiuitate btē ꝟginis marie legit̄ ꝑ ep̄la lectio illa ſumpta ḋ eccl̄iaſtico. xxiiij. q̄ ṗncipal̄r exponit̄ de chriſto filio btē ꝟginis: honor aūt filij ē honor matris ⁊ ecōuerſo honor mr̄is eſt honor filij. Vn̄ dicit beata virgo [Ego q̄ſi vitꝫ] Hic compat btā ꝟgo ſe viti. Primo ꝓpter vmbraꝫ. Nā ſicut vitis gratā vmbrā facit: ſic btā ꝟgo obūbrādo nos ꝓtegit. Unde ps̄. Sub vmbra alarū tuarum ꝓtege nos. Scḋo ꝓpt̄ florē: flos ſiq̄dē vitis odore ſerpentes fugat: ſic nomē beate virginis marie fugat demones [fructificaui ſuauitatē odoris] q: ſic ſine leſiōe vitis: de vite ꝓcedit odorꝫ ſuauitas: ⁊ idē odor longe lateq̄ꝫ diffunditur: ſic ḋ ꝟgine maria ſine leſiōe pudoris ꝓceſſit filꝰ: cuꝰ ꝑtās ⁊ bonitas replet orbē terraꝝ [⁊ flores mei fructꝰ honoris ⁊ honeſtatis]. i. abūdātie ⁊ opulentie [ego mater pulcre dilectiōis] hec eſt charitas qua dilexit dn̄m: quā nō maculauit aliqḋ pctī ꝯtagiū [et timoris] In timore ſignatur humilitas. Nā ex humilitate extimuit ad excellentiā ſalutatiōis angelice. Vn̄ angelus ad eā. Ne timeas maria [⁊ agnitionis] In agnitiōe fides intelligit̄. Naꝫ ꝑfidē agnouit qḋ credidit. Vn̄ elizabeth dixit ad eā. Btā q̄ credidiſti q̄m ꝑficient̄ ea q̄ dicta ſūt tibi a dn̄o [⁊ ſctē ſpei in me gr̄a oīs vie ⁊ ꝟitatis] ac ſi dicat: in me eſt ille ꝑ carnis aſſumptionē a q̄ eſt vita ⁊ veritas [in me oīs ſpes vite ⁊ ꝟtutꝫ. Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitꝫ me] ac ſi dicat: oēs q̄ deſideratꝫ me habere fautricē ⁊ adiutricē [trāſite ad me]. i. ad ſilitudinē ⁊ ꝯformitatē meā vt ſitis imitatores humilitatis mee caſtitatis ⁊ paupṫatꝫ [⁊ a generatiōib' mei īplemi] He ſūt ille generatiōes de q̄b' ḋr. Emiſſiōes tue ꝑadiſus malorꝝ punicorꝝ ⁊c̄. Seq̄ns clauſula illiꝰ epiſtole exponit̄ de filio ꝟgis Marie [Spūs em̄ meus]. ſ. ſpūſſctūs q̄ cōiter ꝓcedit a patre ⁊ filio. ⁊ qui hic dat̄ i via ꝑ inſpiratiōnē grāꝝ [ſuper mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſuꝑ mel ⁊ fauū]. ſ. incōpabil̄r [mēoria mea ī generatiōe ſeculorū] q: ſapiētiā dei homīeſ ⁊ angeli ſine fine laudabunt. [Qui edūt me adhuc eſuriēt: ⁊ q̄ bibūt me adhuc ſitient] edamꝰ em̄ dei ſapiētiā ⁊ bibamꝰ: q: in ipa plena eſt et ꝑfecta refectio. Siquidē in corporalibꝰ rebꝰ appetitus placet: experiētia diſplicet: ſed ſpūalis delectatio tāto plus a comedēte eſuritur: quāto plus ab eſuriēte comedit̄: et̄na em̄ ſatietas auget deſideriū: ecōtrario mūdana refectio deſideriū extinguit ⁊ tediū facit. Vn̄ ⁊ de angelis dictū eſt. Fruunt̄ nec faſtidiūt: ſed magis frui ſitiunt [qui audit me] obediēdo mādatis meis [nō confundet̄] ſed eterna mercede coronabit̄ [⁊ qui operant̄ in me] id eſt qui ſic operantur vt maneant in me ⁊ ego i eis [nō peccabūt] Qui enim manet in deo non peccat mortaliter [qui elucidant me]. ſ. ṗdicādo verbo ⁊ exemplo [vitā eterna habebūt] quia ſicut dicit̄ Dan̄. xij. Qui aūt docti fuerint fulgebūt quaſi ſplēdor firmamenti: ⁊ qui ad iuſticiā erudiunt multos quaſi ſtelle ī perpetuas eternitates.

Unicuiqꝫ noſtrū data eſt ⁊c. Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſctūs paulus dicēs: Unus dn̄s: vna fides: vnū baptiſma: vnꝰ deus ⁊ pater oīm: qui eſt ſup oēs ⁊ ꝑ oia ⁊ in oibꝰ nobis. Tunc ſequit̄ ſtati p̄ſens epiſtola [Unicuiqꝫ noſtrū] Lyr. ſcꝫ chriſtifideliū [data eſt gr̄a ſ̄m menſuram donationis chriſti] .i. prout voluit dare plus ⁊ minus ſ̄m ordinationē diſpoſitiōis ſue [ꝓpt̄ qd̄ dic̄] ſupple ſcriptura: i pſ. lxvij. [Aſcēdēs in altū captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoibꝰ] ſ. xp̄s in aſcēſiōe ſua captiuā duxit captiuitatē .i. patres qui p̄iꝰ tenebant̄ i limbo: [dedit dona] .ſ. ſpūſſcti [hoibꝰ] in die pēthecoſtes viſibiliter .ſ. in igneis linguis. [Qd̄ aūt aſcēdit quid eſt] .i. qualiter eſt intelligendū [niſi q2 ⁊ deſcēdit p̄mū] .ſ. i ſua morte. [in inferiores ꝑtes terre] ſcꝫ ad limbū patꝝ i iferno qui dicit̄ eſſe ſub terra [q̄ deſcendit ip̄e eſt] .ſ. idem in ꝑſona [⁊ q̄ aſcendit ſup omēs celos vt adipleret oīa] ſcꝫ ſcripta a ꝓphetis: qui nō ſolū prophetauerūt de eiꝰ incarnatione morte ⁊ reſurrectiōe: ſed etiam de eius aſcēſiōe [⁊ ipſe dedit quoſdā quidē ap̄los] Ly. ſ. xij. ad ordinandū ⁊ regendū eccleſiā [quoſdā aūt ꝓphetas] ad futura p̄dicēdū [alios vero euāgeliſtas] ſcꝫ quattuor ad ſcribēdū euāgelia [alios autē paſtores] .ſ. ad curam animaꝝ [⁊ doctores] ad informādū ſermonibꝰ populū [ad cōſūmationē ſanctoꝝ in opꝰ miniſterij] id eſt perfectionē fidelium in moribus ⁊ fide: [in edificationem corꝑis chriſti] Ly. ſcꝫ myſtici qd̄ ē eccleſia: in qua ap̄lis ſuccedunt epiſcopi prophetis aūt habentes gratiā ſcripturarū ſanctaruꝫ obſcura interp̄tandi. euangeliſtis archidiaconi, diaconi: paſtoribus per quos intelligunt̄ .lxx. diſcipuli ſuccedūt ſacerdotes curati: doctoribꝰ omnes exercentes debitum actū docendi ſeu predicandi: [donec] Ly. id eſt dicta officia exercebunt̄ in eccl̄ia militante [occurramꝰ omnes in vnitateꝫ fidei] id eſt qui ſumus vniti in fide ⁊ cognitione chriſti [in virum perfectum] id eſt occurramus chriſto venienti ad iudiciuꝫ qui eſt vir omnino perfectus [in menſuram etatis plenitudis chriſti] omnes eīn reſurgent i etate .xxxiij. annoꝝ que eſt etas plena perfecta ⁊ in qua chriſtus paſſus fuit. Hec omnia Ly. ponit.

In exaltatione ſancte crucis epiſtola.

Hoc enī ſentite in vobis qd̄ ⁊ in xp̄o ieſu ⁊c. Illā ep̄l'am quere ante dn̄ica palmarū.

In feſto beati Matthei apoſtoli: Epheſ. iiij.

Unicuiqꝫ noſtrū data eſt gratia ſ̄m menſuram donatiōis xp̄i: ꝓpter qd̄ dicit: Aſcendens in altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hominibꝰ. Qd̄ aūt aſcendit q̄d eſt: niſi q2 et deſcēdit primū in inferiores ꝑtes terre. Qui deſcēdit: ipſe eſt ⁊ qui aſcendit ſup omēs celos: vt adimpleret oīa. Et ip̄e dedit quoſdā quidē apoſtolos: alios autē ꝓphetas: alios vero euāgeliſtas alios autem paſtores ⁊ doctores ad cōſummationem ſanctorū in opus miniſterij in edificationē corporis chriſti donec occurramus omnes i vnitatem fidei ⁊ agnitiōis filij dei i virum perfectū: in menſurā etatis plenitudinis chriſti.

In feſto ſancti Michaelis et omniū angeloꝝ. Apo. j.

Significauit deus q̄ optet. Añ ini/
tiū illi⁹ lectiōis ſcribit ſctūs Joh.
in p̄ncipio illi⁹ libri dicēs. Apoc.
Jeſu chriſti q̄m dedit illi deus pater palā
facere ſuis ſuis: que oportet fieri cito. tūc
ſequitᷣ ſtatim p̄ſens
epl'a. [In dieb⁹ ill':
Significauit de⁹
que oporte fieri ci/
to] Exquo hodie
pagitᷣ feſtū omniū
angeloꝝ: tūc in illa
lectiōe que hodie i
miſſa p epl'a legitᷣ:
oſtenditᷣ qualitᷣ do/
minus miniſterio
angeloꝝ ſua reue/
lat myſteria ⁊ ſecre
ta: et qual'r ad bea/
tū iohānē euāgeli/
ſtam quē chriſtus
ſpecial'r dilexit per
angelū reuelatio p
uenit. Dicit itaqȝ
btūs iohānes [Si
gnificauit de⁹ que
oportet fieri cito]
id eſt ea q̄ ſue eccle
ſie futura erāt ſiue
p̄ſpera ſiue aduer/
ſa [loq̄ns p angelū
ſuū ſuo ſuo iohan/
ni] angelus em̄ ap
parebat in ſilitudine hoīs loquens iohan
ni [qui teſtimoniū phibuit verbo dei] In
p̄ncipio ſui euangelij cū dixit: In p̄ncipio
erat v̄bū [⁊ teſtimoniū ieſu xp̄i]. id eſt de
ieſu xp̄o cū dixit. Et v̄bū caro factū eſt et
habitauit in nobis [quecūqȝ vidit] oculis
corpalib⁹ in eius ꝯuerſatiōe. miraculorū
opatiōe: morte ⁊ reſurrectiōe: ſicut pꝫ in
euāgelio qd̄ ipſe iohānes ſcp̄ſit [Beatus
qui legit] ſibi vl' alijs [⁊ q̄ audit] aure mē
tis [verba pphetie hui⁹ ⁊ ſeruat ea]. ſ. in
ope [que in ea ſcripta ſunt] nō em̄ audito
res ſed factores iuſtificabuntᷣ apud deum
[tp̄s em̄ ppe eſt] Lyr. i. cito trāſiēs. q. d. la
bor patiētie breuis eſt ⁊ p̄miū beatitudis
eternū: ideo aduerſa nō debēt nos frange/
re nec p̄ſpera leuare [Johānes ſeptē eccle
ſijs q̄ ſūt in aſia] ſibi ſpāl'r cōmiſſis ⁊ ab
ipo ſpāl'r dilectꝫ [. ſ. Gr̄a vob]. in p̄ſenti vi
ta [et pax] in ſ futura. Nā ibi q̄etabitᷣ tota/
lit' appetit⁹ human⁹ [ab eo]. ſ. chriſto [q̄
eſt] eēntial'r coeter
n⁹ deo patri [⁊ qui
erat] ſcilicet cum
deo patre in crea/
tione mūdi [⁊ qui
venturus eſt] ſcili/
cet in gloria patris
in die iudicij [et ſe/
ptem ſpiritibus].
Lyra. id eſt vniuer
ſitati angelorū qui
ſunt miſtri noſtre
ſalutis [qui in con
ſpectu throni eius
ſunt] parati exequi
eius voluntatē [et
a ieſu chriſto: qui ē
teſtis fidelis] pa/
terne glorie ⁊ ma/
ieſtatis [Primoge
nitus mortuoruꝫ]
id eſt primus in/
ter reſurgentes a
mortuis. Licet em̄
ante ipſum laza/
rus ⁊ plures alij fu
erint a morte reſu/
ſcitati: hoc tamen
fuit ad vitam mortalem: quia poſt re/
ſurrectionem econuerſo mortui ſunt: ſed
chriſtus ſurrexit ad vitam immortalem
quia mors illi vltra nō dominabitur. Ro
manoꝝ. vi. [et princeps regum terre] pro
pter quod dixit poſt ſuam reſurrectionem
Data eſt mihi modo omnis poteſtas in
celo et in terra. vt patet Matthei vltimo
[qui dilexit nos]. id eſt ſola dilectione ſua
et non meritis noſtris [et lauit nos a pec/
catis noſtris] Lyra. originalibus ⁊ actu/
alibus [in ſanguine ſuo] quia ſacramen/
tum baptiſmi et etiam ſacramentum pe/
nitentie quibus deletur originale ⁊ etiam
actuale peccatum efficaciam habet a paſ/
ſione chriſti.

Significauit de⁹ q̄ optet
fieri cito: loquēs p angelū ſuo ſuo iohāni q̄ teſti
moniū phibuit v̄bo dei: ⁊ teſti=
moniū ieſu chriſti q̄cūqȝ vidit.
Btūs q̄ legit ⁊ audit verba pro
phetie hui⁹ ⁊ ſuat ea q̄ i ea ſcri=
pta ſunt. Tēpus em̄ ppe eſt. Jo
hānes ſeptē eccl'ijs q̄ ſūt i aſia.
Gratia vobis ⁊ pax ab eo qui ē
et qui erat ⁊ qui vēturus eſt: ⁊ a
ſeptē ſpiritib⁹: q̄ in ꝯſpectu thro
ni ei⁹ ſūt: ⁊ a ieſu xp̄o qui eſt te=
ſtis fidelis p̄mogenit⁹ mortuo=
rū: ⁊ princeps regū terre q̄ dile=
xit nos ⁊ lauit nos a peccatis no
ſtris in ſanguīe ſuo.

In feſto ſctōrū apoſtolorum
Symonis ⁊ Jude.

Scim⁹ q̄m diligētib⁹ deū ꝛc̄.
Istā ep̄l'am quere infra in cōmu
ni sanctoꝝ apostoloꝝ.

In festo oīm sctōꝝ. Apoc̄. vij.

Ecce ego iohānes vidi al
terū angelū ascendentē
ab ortu sol' habētē signū
dei viui: ꝛ clamauit voce magna
q̄ttuor angel' q̄b⁹ datū est noce
re terre ꝛ mari dicēs. Nolite no
cere t̄re ꝛ mari neq̄ʒ arborib⁹ q̄=
adusq̄ʒ signem⁹ ꝯuos dei nr̄i in
frontib⁹ eoꝝ. Et ego iohānes au
diui numeꝝ sig̃toꝝ centū q̄dra=
ginta q̄ttuor milia signati ex om
ni tribu filioꝝ isr'l. Post hec vi=
di turbā magnā quā dinumera=
re nemo poterat ex oīb⁹ gētib⁹ ꝛ
tribub⁹ ꝛ pplīs ꝛ linguis stātes
añ thronū: ꝛ ī ꝯspectu agni ami=
cti stol' albis ꝛ palme ī manibus
eoꝝ. Et clamabant voce magna
dicētes. Sal⁹ deo nr̄o q̄ sedet su
pra thronū ꝛ agno. Et oēs ange
li stabāt in circūitu throni et se=
nioꝝ et q̄ttuor aīaliū: et cecide=
rūt in ꝯspectu throni ī facies su=
as: et adorauerūt deū dicentes:

Ecce ego iohānes vidi ꝛc̄. Lectio
ista legit̄ in festo oīm sctōꝝ. ꝓ eo q̄
in ipa agit̄ de nūerositate sctōꝝ et
etiā d̄ grāꝝ actōe quā sctī reddūt dn̄o: q̄ ē
sctūs sanctoꝝ. Dicit g̃. san. iohānes. [Ecce
ego iohannes vidi
alteꝝ angelū]. s. ie/
sum xp̄m: quē dicit
angelū tanq̄ʒ a deo
p̄re missū [ascēden
tē ab ortu solis]. i.
de sinu p̄ris [hn̄tē
signū dei viui] per
qđ apparet q̄ ipse
sit de⁹ verus. Hoc
aūt signū est poten
tia patri eq̄lis ꝛ im
mūitas pctī [ꝛ cla
mauit]. s. angelus
iste [voce magna]
id est cū mag̃ ipe/
rio [q̄ttuor angel']
id est vniuers̄ ma/
lignis spiritib⁹: q̄ ꝑ
q̄ttuor mūdi ptes
impedire nitunt̄ sa
lutē hoīm [q̄b⁹ da/
tū est]. i. ꝑmissū est
[nocere t̄re ꝛ mari
dicēs. Nolite noce
re t̄re]. i. ill' q̄ t̄renis
sē dediti sicut aua/
ri [ꝛ mari]. i. ill' q̄
in voluptatib⁹ car/
nis viuūt: sicut lu/
xuriosi ꝛ crapulosi
[neq̄ʒ arborib⁹]. i.
illis q̄ se extollunt
sup̄ alios sicut sup̄/
bi: hec eīm ꝓhibitio
est refrenatio q̄ do/
min⁹ malignos spi
rit⁹ refrenat ne no/
ceāt q̄ʒtū cupiūt iu
stis vł' pctōrib⁹ pre
destinatis ad vitā eternā [q̄adusq̄ʒ signe/
mus]. s. ego interi⁹ ꝛ ministri mei exterius:
[ꝯuos dei nr̄i]. s. sig̃ crucꝭ [ī frōtib⁹ eoꝝ]
id est ita eos signem⁹ signo fidei q̄ ipa fi/
des in ꝯfessiōe manifeste appareat. Et po
nit̄ ibi q̄adusq̄ʒ ꝑ nunq̄ʒ: q̄ȝ nūq̄ʒ nocebūt
maligni spūs electꝭ dei q̄b⁹ oīa coop̄ant̄ ī
bonū Roꝝ. viij. Qui si cadūt fortiores re/
surgūt. Vn̄ Ambro. Cert⁹ sū q̄ de⁹ nullū
electoꝝ suoꝝ cadere ꝑmitteret si eū melio
rē a casu suo resur/
rectuꝝ nō sentiret.
[ꝛ ego iohānes au
diui]. i. intellexi.
[numeꝝ sig̃torum
centū q̄dragita q̄t/
tuor milia signati
ex oī tribu filioꝝ is
rael]. i. ex oīb⁹ gēti
bus fidē iacob imi
tātib⁹: hūc aūt nūe/
rū ꝑ duodecī seq̄nt̄
scp̄tura diuidit: et
vnicuiq̄ʒ tribui assi
gnat. xij. milia. Itē
attēdendū q̄ h̄ iu/
das p̄ponit̄ ruben
p̄mogenito ꝓpt̄ di/
gnitatē: q̄ȝ de tribu
iuda nat⁹ est xp̄us.
Et h̄ p̄termittitur
dan: de q̄ nascet̄ an/
tixp̄s: ꝛ loco istius
ponit̄ h̄ manasses:
q̄ fuit filius ioseph
quē fr̄es suivēdide
rūt ꝛ ductus fuit ī
egyptū: ꝛ ibi genu/
it duos filios: Ef/
fraim ꝛ Manasses.
Et effrai h̄ nō po/
nit̄ qđ iō fit: q̄ȝ d̄ ef/
fraim nat⁹ ē roboā
q̄ fec̄ scisma ꝛ diui/
siōȝ ī isrl': ꝑ qđ ostē
dit̄ q̄ scismatici et
heretici a nūero sā
ctoꝝ sēt penit⁹ alie/
ni [p⁹ hec vidi tur/
bā magnā quā di/
nūerare nēo poterat ex oīb⁹ gētib⁹]. s. barba
ris natiōib⁹ [ꝛ tribub⁹]. s. vni⁹ gētꝭ. s. filio/
rū isrl' [ꝛ pplīs] singlaꝝ vrbiū [ꝛ liguis]
q̄ ī vna gēte q̄nq̄ʒ diuerse sēt [ꝛ erāt stātes
añ thronū] q̄si ꝑati obedire deo [in ꝯspe/

ctu agni].ſ. vt ↄſpicerent ab agno. i. Jeſu chriſto [amicti ſtol' alb].i. dealbatis ꝑ baptiſmū ꝛ pniam in hac vita pñti [et palme].i. gl'ia triūphal'[i manib' eorū].i. opib' eoꝝ q̄ ad ſtatū futuꝝ ptinet [ꝛ clamabāt voce mag̃] reddētes pro ſalute ſua dño grāꝝ actiões: [dicētes. Sal' dō noſtro].ſ. dō pri [q̄ ſedet ſup thronū].i. ſup ſctōs ſuos i q̄b' iudicat ꝛ aſcribit: [agno].ſ. filio dei [ꝛ oēs angeli ſtabāt]tā. ꝯ dō obedire pati [in circuitu thrōi ꝛ ſenioꝝ ꝛ q̄tuor aīaliū]. i. epiſcopoꝝ ꝛ priarchaꝝ tā i celo regnātiū [ꝛ ceciderūt i cōſpectu throni i facies ſuaſ ꝛ adorauerūt deū] ſcȝ hūiliātes ſe corā dō [dicētes am̄] Iſtō amē ē ↄfirmatio h' laudis [Benedictō].i. lau' [ꝛ claritas]. i. ipaſſibilitas [ꝛ ſapia] q̄ nouit om̄ia [ꝛ honor].i. reuerētia [ꝛ grāꝝ actio] ꝑ collatis bñficiis [ꝛ vt'] id eſt potētia opandi [ꝛ fortitudo]. i. effect' ꝟtutꝫ ſupne potētie [dō nřo i ſecula ſclōꝝ amē.] Scim' q̄m diligentib' deū ꝛc. In initiū ill' ep̄le ſcribit ſcūs Pau. i eo. c. di. Nō ſt ↄdigne paſſiões h' tpis ad futurā gl'iaꝫ q̄ reuelabit i

Amē. Bñdictio et claritas et ſapiētia et grārumactio et honor et virtus et fortitudo deo nřo.

In feſto ſancti martini epiſcopi epiſtola:

Ecce ſacerdos magn' q̄ i diebus ſuis placuit dō ꝛc. Quā epiſtolā q̄re infra in cōi ſanctoꝝ.

Itē de ſancta Elizabeth.

Mulierē fortē q̄s inueniet ꝛc. Hāc epiſtolā quere ante i feſto Marie magdalene.

In feſto ſctē Katherine virginis et martyris.

Qui gl'iat in dño glorietur ꝛc. Hāc ep̄laꝫ q̄re infra i cōi ſctōꝝ.

Incipit poſtilla de cōmuni ſanctoꝝ. Et primo de apoſtolis Ro. viii.

Scim' q̄m diligentibus deū oīa cooperant i bonū his qui ſc̄m ꝓpoſitū vocati ſūt ſcti. Nā q̄s preſciuit ꝛ p̄deſtinauit ↄformes fieri imaginis filij ſui vt ſit ip̄e primogenitus in multis fratribus. Quos aūt predeſtinauit hos et vocauit: et quos vocauit hos et iuſtificauit. Quos autem iuſtificauit illos et magnificauit.

nob. Tūc ſeq̄t pñs ep̄la [Fr̄eſ. Scim' q̄m diligētib' deū].ſ. Cor. i. charitatē dei ꝛ ꝓxi hñtib' [oia coopāt i bonū].ſ. ꝑ ſpūlia cū tā ꝓſpa q̄ꝫ aduſa: ꝛ ↄ̄trio mal' oia coopāt i malū [hiſ q̄ ſc̄m ꝓpoſitū] Ly. i. p̄deſtinatōeꝫ [vocati ſt ſcti].ſ. i pñti ꝑ grāꝫ: iſtꝫ etiā peccata ꝓpa i bonū ꝓueniūt q̄ꝛ fortioreſ ꝛ cautiores reſurgūt ꝛ etiā i gl'ia ad bonū coꝝ fac̄ pctōruꝫ mēoria: ſic cicatrices vl'neꝝ ad gl'iaꝫ militis q̄ i bello finaliter triūphauit. [Nā q̄ſ p̄ſciuit].i. añq̄ꝫ eēnt cognouit [ꝛ p̄deſtiauit].ſ. ill' grā i pñti ꝛ gl'iaꝫ in futuro p̄ꝑauit [ↄformeſ fieri imagis filij ſui] Ly. q̄ꝛ filiatio di adoptiua eſt q̄dā ſilitudo filiatōis natural' diuie [vt ſit ip̄e p̄mogenit' i mltꝫ frīb'].i. int̄ mltoſ frēs.ſ. oēſ fideleſ. Vn̄ Heb. ij. Nō ↄfūdit frēs eoſ vocare di. Narrabo nomē tuū frīb' meis [q̄s āt p̄deſtinauit] Gor. i. ab eterno ad gl'iaꝫ elegit [hoſ ꝛ vocauit] ad fidē adducēdo. ꝛ h̄ vl' exti' ꝑ p̄dicatōꝫ vl' inti' ꝑ iſpirationem [ꝛ q̄s vocauit hoſ ꝛ iuſtificauit] pctōꝝ r̄miſſiōe ꝛ bona opatōe [q̄ſ āt iuſtificauit] pctā r̄mittēdo [illoſ ꝛ magficauit] i ꝟtutib' āplificādo l' i gl'ia exaltādo.

Quid ergo dicem⁹ ad hec? Si de⁹ ꝓ nobis quis ꝯtra nos? q̄ etiā ꝓ ꝓrio filio ſuo nō pepcit: ſꝫ ꝓ oib⁹ nobiſ tradidit illū. Quō nō etiā cū illo oīa nobis donauit? q̄s accuſabit aduerſ⁹ electos dei: de⁹ qui iuſtificat: q̄s eſt qui cōdemnet? chriſt⁹ ieſus qui mortu⁹ eſt: imo q̄ ⁊ reſurrexit: q̄ eſt ad dexterā dei q̄ etiā interpellat ꝓ nobis. Quis ergo ſepabit nos a charitate xp̄i. Tribulatio an āguſtia: an fames an nuditas: an periculū: an pſecutio: an gladius? Sicut ſcriptum eſt. Quia ꝓpter te mortificamur tota die: eſtimati ſum⁹ ſicut oues occiſiōis. Sed i his oībus ſupamus ꝓpter eū q̄ dilexit nos. Cert⁹ ſum eñ quia neqꝫ mors neqꝫ vita neqꝫ angeli neqꝫ principatus neqꝫ virtutes: neqꝫ inſtātia neqꝫ futura neqꝫ fortitudo neqꝫ altitudo neqꝫ ꝓfundū neqꝫ creatura alia poterit nos ſeparare a charitate dei: q̄ eſt in chriſto ieſu dño nr̄o.

[Quid ergo dicemus ad hec? ſi deus pro nobis] ſcꝫ nos adiuuans. Si hic accipit pro quia: quia deus eſt pro electis [quis contra nos] quaſi diceret nullus ⁊ qꝛ nullus poteſt reſiſtere poteſtati diuine [q̄ etiam ꝓprio filio ſuo] ſcꝫ naturali [nō pepercit: ſed pro nobis] ſcꝫ peccatoribus [omnibus tradidit illum] ex maxima dilectione ad electos [Quomodo non etiam cum illo] ſcꝫ nobis donato [omnia nobiſ donauit] ſcꝫ ad ſalutē neceſſaria: gratiam in preſenti et gloriam in futuro: [q̄s accuſabit aduerſuſ electos dei] ſcꝫ in iudicio finali. q. dice. nullus: ⁊ cauſa ſubdit. [deuſ qui iuſtificat] ſententiando pro electis: ideo ꝑs aduerſa demonū non audebit mutire [quis eſt qui condēnet.] quaſi diceret null⁹ [ieſus qui mortu⁹ eſt] Sꝫ pro nobis reconciliādis [immo qui et reſurrexit] pro nobis reſuſcitandis [qui eſt ad dexterā dei.] ꝓ nobis in celum eleuandis [qui etiam interpellat pro nobis] Ly. apud patrem oſtendēdo latus et vulnera. Et ſic tollit omnis cōdemnationis cauſa. Vñ Bern. Mat oſtendit filio pect⁹ ⁊ vbera: filius oſtēdit patri latus et vulnera: nulla poteſt eſſe repulſa vbi ſunt tot amoris inſignia [quis ergo nos ſeparabit a charitate chriſti] quaſi di. nullus. Nihil enim poteſt hominē a deo ſeparare niſi peccatū mortale [Tribulatio an anguſtia: an pſecutio: an fames: an nuditas: an piculū: an gladius.] Nūquid ergo ſeperabūt nos iſta a charitate chriſti. Nō. quia charitas oia ſuffert omia ſuſtinet. i. Cor. xiij. [Sicut ſcriptū eſt] in pſ. xliij. [quia propter te mortificamur tota die] id eſt varijs tormētis ducimur ad mortē quaſi cōtinue: ſicut patuit i apl'is ⁊ martyrib⁹: [eſtimati ſum⁹ ſicut oues occiſiōiſ] Ly. qꝛ occiſio reputat vtil': ſic tyranni bona martyrū capiebāt: et cū hoc obſequiū ſe pſtare deo reputabāt. vt patet Joh. v. Venit hora vt ois q̄ interficit vos arbitret obſequiū ſe pſtare deo [Sꝫ in hijs oib⁹] ſ. poſiti [ſupam⁹] id ē vincim⁹ [ꝓpt eū]. i. ei⁹ ꝟtutē [q̄ dilexit nos: Cert⁹ ſū ei qꝛ neqꝫ mors] Ly. i. timor mortis [neqꝫ vita] i. amor vite [neqꝫ angeli. ſ. infimi [neqꝫ principat⁹]. i. medij [neqꝫ ꝟtutes]. i. ſupremi ſ. ꝑme hierarchie: q̄rꝫ ē facere miracl'a: et ꝑ hos etiā intelligunt alij ſuꝑiores illis: [neqꝫ inſtātia]. i. pñtia mala vl' bōa [neqꝫ futa] mala vl' bōa [neqꝫ fortitudo]. i. alic⁹ violētia [neqꝫ altitudo]. i. ꝓſpitas fortūe [neqꝫ ꝓfundū]. i. aduerſitas [neqꝫ creatura alia] a p̄dictꝫ [poterit nos ſepare a charitate dī] q̄ deū diligim⁹ [q̄ ē i xp̄o ieſu dño nr̄o] ſupple nob onſa. Quia maiorē charitatē nemo hꝫ ⁊c. Johā. xv.

Itē alia epiſtola ꝺ apoſtolis. Epheſ. ij.

Jam nō eſtis hoſpites et aduene: ſꝫ eſtis ciues ſanctoꝝ ⁊ domeſtici dī ſuꝑedificati ſuꝑ fundamentū apoſtoloꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ ipo ſūmo angulari lapide chriſto ieſu: ī quo oīs edificatio ꝯſtructa creſcit in tēplū ſanctū in dño: in q̄ et vos coedificamini in habitaculū dei in ſpūſctō.

Sequiť nūc epl'a de euāgeliſtis. Eccl'. xv.

Qui timet deū faciet bonū ⁊ qui ꝯtinēs eſt iuſticie apprehēdet illā ⁊ obuiabit illi quaſi mater honorificata ⁊ quaſi mulier a virginitate ſuſcipiet illū. Cibabit illū pane vite ⁊ intellect⁹: ⁊ aq̄ ſapientie ſalutaris potabit illum: ⁊ firmabiť in illo ⁊ nō flecteť: ⁊ cōtinebit illū ⁊ non ꝯfundeť: ⁊ exaltabit illū apud proximos ſuos.

Jam nō eſtꝫ hoſpites ⁊ aduene ⁊c. Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſanctus Pau. in eo. capi. dicēs: Deus qui diues eſt in miſericordia ꝓpter nimiā charitatē ſuā qua dilexit nos: cū eſſemus mortui pctīs cōuiuificauit nos ī xp̄o: cuius gratia eſtis ſaluati. Poſtmodū ſequiť preſens epl'a poſt pauca [Fratres: Jam nō eſtis hoſpiteſ ⁊ aduene] Ly. a deo ⁊ a ſanctꝫ eius [ſed eſtꝫ ciues ſanctoꝝ] .i. de nūero coꝝ [⁊ domeſtici dei]. i. in eius eccleſia recepti [ſuꝑedificati] .i. inſtructi [ſuper fūdamētum apoſtoloꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ] id eſt ſuꝑ doctrinā noui ⁊ veteris teſtamti [ipo ſūmo angulari lapide chriſto ieſu] Lyr. in edificatiōe templi ſalomonis vt dicitur: fuit quidā lapiſ pluries reiectus ab edificantibus: eo ꝙ nō conueniebat loco cui applicabať finalit tamen optime ſedit ī ſūmitate edificij in angulo duos parietes cōiungendo: et fuit figura xp̄i iudeos ⁊ gentiles tā q̄ꝫ duos parietes in vnā eccleſiam ꝯiūgētis. Unde diciť in pſ̄. cxvij. Lapidē quē reprobauerūt edificātes hic fact⁹ eſt in caput anguli: a dño factū ē iſtō. Et iſtā figurā ponit hic apl's vt dictū eſt [ī q̄ oīs edificatio ꝯſtructa] tā a iudeis q̄ꝫ a gētibus [creſcit] .ſ. ꝑ augmētū ꝟtutū [ī tēplū ſanctū ī dño] .i. quiſq3 ſit tēplū dñi ſctm̄ [in q̄ ⁊ vos coedificami] cū alijs fidlib⁹ [ī habitaculū dei in ſpūſctō] .i. ipo coopante ſine quo nullū opus eſt acceptū deo.

Qui timet deū faciet bonū ⁊c. Ante initiū illius lectiōis habeť in p̄cedēti cap. Btūs vir q̄ in ſapiētia morabiť ⁊ q̄ in iuſticia meditabiť: et in ſenſu cogitabit circūſpectionē dei. Tūc poſtmodū ſequiť p̄ſens lectio. [Qui timet deū.] Ly. ſ. timore filiali [faciet bonū] ſuꝑple op⁹ [⁊ q̄ ꝯtinēs eſt iuſticie] Ly. id eſt tenēs eā in corde ſu' ⁊ ope [apphēdet illā] .ſ. ſapientiam diuinā [⁊ obuiabit illi] Nam preoccupat eos q̄ ſe cōcupiſcūt vel ill' prior ſe oñdit. Sapi. vi. [q̄ſi mať honorificata] Ly. oīni honore dig̃ [cibabit illū pane vite]. id eſt ꝟbo ſacre ſcpture. Un̄ Matt. iiij. Nō ī ſolo pane viuit hō ſed in omni verbo qđ ꝓcedit de ore dei [⁊ aq̄ ſapiētie ſalutaris potabit illū] .i. ſpūſſanctu: de qua diciť Johan. iiij. Qui biberit ex aq̄ quā ego dabo ei fiet ī eo fons aque ſaliētis in vitam eternā [⁊ firmabiť in illo] Ly. deo firmiter adherēdo [⁊ nō flecteť] a rectitudine iuſticie [⁊ continebit illū] id eſt de⁹ cōtinebit eū ſecū per ꝑſeuerantiā in bono [⁊ non confundeť] cum reprobis ſed honorabitur cū electis. Ideo ſequiť [exaltabit illum apud ꝓximos ſuos] Lyr. id eſt apud ſanctos ſuos qui ſūt deo ꝓpinqui: ⁊ quia talis non ſolum ꝓficit ſibi ad ſalutē: ſed

Et ī medio eccl'ie aperiet os ei⁹
et implebit illū ſpū ſapiētie τ in
tellect⁹ et ſtola gl'ie veſtiet eum
Jocūditatē et exultationē the=
ſaurizabit ſup illū: τ noīe eterno
hereditabit illū.

Itē epiſtola de vno martyre.
Eccl'.xxxj.

B Eatus vir q̄ inuētus eſt
ſine macula: τ q̄ poſt au
rū nō abijt: nec ſperauit
in pecunia et theſauriſ. Quis eſt
hic et laudabim⁹ eū: fec̄ em̄ mi=
rabilia in vita ſua. Qui ꝓbatus
eſt in illo τ pfect⁹ inuētus eſt: τ
erit illi gl'ia eterna. Qui potuit
trāſgredi τ nō eſt trāſgreſſus: fa=
cere mala τ nō fecit. Ideo ſtabi
lita ſūt bona illi⁹ in dn̄o: τ ele=
moſynas illius enarrabit omnis
eccleſia ſanctorum.

Itē alia epiſtola de vno mar
tyre: Prouer.iij.

B Eat⁹ hō q̄ īuenit ſapien
tiā τ q̄ affluit prudētia:
melior ē acq̄ſitio ei⁹ ne=
gociatiōe auri τ argēti p̄mi τ pu

etiā alijs. Iō ſequit[τ in medio eccl'ie ape
ruit os eius].ſ.ad docendū ppl'm [τ iple/
uit eū dn̄s ſpū ſapiētie] ad deguſtādū di/
uina [τ intellect⁹]ad ꝓponēdū ea lucide ī
eccl'ia [τ ſtola gl'ie].ſ.corꝑis τ aie [induit
eū]qđ ſemꝑ fit ꝑſe
uerātib⁹ in exēpla/
ritvita τ ſalutari do
ctrina [iocūditatē
et exultationē the/
ſauriſabit ſuꝑ eū]
id eſt m'tiplicabit
τ qm̄ hec gl'ia nō ē
trāſitoria: iō ſbdit:
[τ noīe eterno he/
reditabit illū dn̄s
deus noſter].

B Eatus vir
q̄ inuēt⁹ eſt
τc̄. Añ ini/
tiū illi⁹ lectiōis ha
bet. Qui aut̄ dili/
git nō iuſtificabit.
Tūc poſt h̄ ſequit
p̄ns lectio [Btūs
vir].ſ.diues in acq̄
ſitiōe ſcʒ iuſta [qui
inuētus ē ſine ma/
cula [.ſ.cupiditatiſ
τ auaricie [et q̄ p⁹
aut̄ nō abijt] Ly.ꝑ
ꝯcupiſcentiā malā
ſed magis aurū ſe/
cutū eſt eū cui⁹ ob/
ſeq̄o vſus eſt ī ope/
rib⁹ pijs τ honeſtis
[nec ſperauit in pe
cunia τ theſauris]
ibi ꝯſtituendo finē
ſuū. [Quis eſt hic
τ laudabim⁹ eū] q̄
ſi di. rarus eſt τ lau
de dign⁹ [fecit em̄
mirabilia in vita ſua] illa em̄ q̄ rara ſunt
hoīes mirant[qui ꝓbat⁹ eſt in illo.ſ.auro
[τ pfect⁹ inuēt⁹ eſt] in opib⁹ liberalitatis
et miſcdie [τ erit illi gl'ia eterna] Unde
Matth.xxv. Uenite bn̄dicti p̄ris mei τc̄.
[q̄ potuit trāſgredi] nā diuitie dāt oppor/
tunitatē faciēdi mala [τ nō ē trāſgreſſus:
facere mala τ nō fecit] per ſtabilitatē vo/
luntatis eius in bono [ideo ſtabilita ſunt
bona illius in domino] Nā pro tēporalib⁹
recipit eterna [τ elemoſynas illius enar/
rabit omnis eccleſia ſanctorum].ſ.ad in
formationē aliorū.

B Eatus ho/
mo qui iue
nit ſapien/
tiam τc̄. Ante ini/
tium illius lectōis
habet. Quē enim
diligit deus corri/
pit et quaſi pater ī
filio cōplacet ſibi.
Tūc ſtatim ſequi/
tur preſens lectio.
[Beatus homo q̄
inuenit ſapientiā]
Lyr. id eſt noticiā
d̄ diuinis [τ qui af
fluit prudentia] in
agibilibus huma/
nis [melior eſt ac/
quiſitio eius nego
ciatiōe auri τ argē
ti] tāto meliora ſūt
ſpūalia bōa corpo/
ralibus [p̄mi τ pu/
riſſimi fructuſ ei⁹]
Et notanter dicit
primi: quia nulluʒ
opus bonū eſt niſi
virtute prudētie di
rigatur [et puriſſi/
mi] quia bona ſpi/
ritualia nō habent
aliquod maluʒ ad
mixtum: ſicut fre/
quenter habēt cor/
poralia: ſicut aurū
argētum τ ſimilia
habent annexā ſol
licitudinem: eleuationē mentis ad deum
impedientē: ideo ſubdit [precioſior eſt cūc/
ctis opibus] ſapientia [et omnia q̄ deſi/
derant huic non valent comparari. Lōgi/
tudo dierū in dextera eius] quia talis pri/
mo et principaliter habet aſpectum ad ce
leſtia τ eterna [τ in ſiniſtra illius diuitie τ

gloria] quia secūdario ꝛ ex cōsequēti aspe
ct im ad temporalia bene administranda
[vie eius vie pulchre: ꝛ omnes semite ei⁹
pacifice] quia nullā turpitudinē admittit
et ad decorē virtutū inducit: et sic hominē
pacificū reddit re/
digendo vires in/
feriores in obsequi
um ratiōis [lignū
vite ē his qui app/
henderint eā] Ly.
sicut enim p lignū
vite cōtinuabatur
vita: vt sic hō ma/
nens in statu inno
centie de vita natu
re transisset ad vi/
tā glorie sine mor/
te media: sic ꝛ sapi/
entia ꝺ vita gratie
ducit hominem ad
vitā glie sine mor/
te mortalis culpe i
termedia: dum ta/
men hic in ea perse
uerat [et qui tenue
rit eam beatus] qꝛ
certitudinaliter ad
beatitudinē pdu/
cetur [dominus sa
piētia fundauit ter
ram] per sapienti/
am suam [stabili/
uit celos pruden/
tia] quia sūt i cor/
ruptibiles [sapien/
tia illius eruperūt
abissi] ꝛ hoc tem/
pore diluuij. vt ha/
betur Gen. vij. Ru
pti sunt omnes fon
tes abissi magne:
[Et nubes rore cō
crescunt] quia ca/
lore solis eleuātur
exalationes humi/
de et condēsantur
in nubes.

rissimi fructus eius ꝑciosior est
cūctis opib⁹: sapiētia ꝛ oīa q̄ de
siderant huic nō valēt cōparari
Lōgitudo dierꝫ ī dextra eius: ꝛ
in sinistra illi⁹ diuitie ꝛ glia: vie
ei⁹ vie pulchre: ꝛ oēs semite ei⁹
pacifice. Lignū vite est his qui
apphēderint eā: ꝛ q̄ tenuerit eā
beati. Dn̄s sapiētia fundauit ter
rā: stabiliuit celos prudētia. Sa
piētia illi⁹ erupunt abyssi ꝛ nu=
bes rore ꝯcrescunt.

Itē alia epistola de vno mar
tyre. Eccle. xiiij.

Beatus vir q̄ in sapientia
morabit̄ ꝛ qui in iusticia
sua meditabit̄: et in sen=
su cogitabit circūspectionē dei.
Cibabit illū pane vite ꝛ intelle=
ct⁹: ꝛ aq̄ sapiētie salutaris pota=
bit illū. Et firmabit̄ in illo ꝛ non
flectet̄: ꝛ ꝯtinebit illū ꝛ nō ꝯfun
det̄: ꝛ exaltabit illū apud ꝓxios
suos: ꝛ noīe eterno hereditabit
illū dn̄s deus noster.

Itē alia epistola de vno mar=
tyre. Eccl. xxxix.

Beatus vir qui in sapiētia ꝛc. An/
te initium illius lectiōis habetur
in eodem capitulo. Beatus vir qui non
est lapsus verbo ex ore suo. Tunc post hoc
sequitur ꝑsens lectio non post pauca [Be
atus vir qui in sapientia morabitur] Ly.
medicando diuina quorum cognitio pro/
prie dicitur sapien/
tia: quasi sapida sci
entia [et qui iniu/
sticia sua medita/
bitur] reddendo
deo debitum cul/
tuꝫ et proximo suo
amorem fraternuꝫ
[et insensu cogita/
bit circumspectio/
nem dei]. id est qꝛ
deus circumspicit
oīa et vbiqꝫ. Vn̄
Hebreorum quar/
to. Omnia nuda ꝛ
aperta sunt oculis
eius [Cibabit il/
lum pane vite]. id
est verbo sacre scri
pture [et intellect⁹
et aqua sapientie
salutaris potabit il
lum] id est gratia
spiritussācti [ꝛ fir/
mabit̄ in illo] Ly.
deo firmiter adhe/
rendo [et non fle/
ctetur] scilicet a re
ctitudine iusticie:
[et continebit il/
lum et non confun
detur] scilicet cum
reprobis: sed hono
rabitur cum elect⁹
[et exaltabit illum
apud proximos su
os] id est apud san
ctos suos qui sunt
deo propinqui [et
nomine eterno he/
reditabit illum do
minus deus no/
ster.

Postilla.

Iuſtꝰ cor ſuũ tradet ⁊c̃. Ante initium illius lectiõis habet̃ in eo. ca. Sapiẽtiã oĩm antiquoꝝ exquirit ſapiẽs. Et narrationẽ viroꝝ noĩatorũ cõſeruabit. Nũc ſequit̃ pſens lectio ſiue epiſtola pꝰ pauca [Iuſtus cor ſuum tradet] Lyr. voluntarie. [ad vigilandũ diluculo]. i. a iuuẽtute [ad dñz qui fecit illũ]. ſ. ad ipſuz intentionẽ dirigẽs deuote et attente: [et in cõſpectu altiſſimi deprecabit̃] pro impetratiõe ſapiẽtie. [aperiet os ſuũ in oratione pro peccatis ⁊ delictis ſuis]. ſ. emendandis [deprecabit̃] vt ſic ad receptionem diuine ſapientie diſponat̃ [ſi em̃ dominꝰ magnꝰ voluerit ſpiritu intelligentie replebit illum et ipſe] ſpiritu intelligentie repletus [tãq̃ʒ imbres] id eſt abundanter. [mittet eloquia ſapiẽtie ſue] ad docẽdũ ignorantes [et in oratione ꝯfitebitur dño] totum effectum attribuẽ hõnori diuino [et ipſe] ſcʒ deus [diriget conſilium eius] in agendis [et in abſconditiſ ſuis cõſiliabitur] ſcʒ obſcura clarius ſibi reuelando [⁊ ipſe] a deo illuminatus [palam faciet diſciplinam doctrine ſue] ſibi reuelata aliis propalando [et in lege teſtamenti dñi gloriabitur [hec enim eſt gloria ſapientis in lege domini meditari [collaudabunt multi ſapientiam eius] non dicit omnes: quia homines mundani ipſum reputant imprudentem: eo ꝙ non querit ſci-

Iuſtꝰ cor ſuũ tradet ad vigilãdum diluculo ad dñm q̃ fec illũ: ⁊ in ꝯſpectu altiſſimi deꝑcabit̃. Apiet os ſuũ in oratiõe ꝓ pctis ⁊ delictis ſuis deꝑcabit̃. Si em̃ dñs magnꝰ voluerit ſpũ intelligẽtie replebit illũ: ⁊ ipe tãq̃ʒ imbres mittet eloq̃a ſapiẽtie ſue: ⁊ ĩ orõne confitebit̃ dño. Et ipe diriget ꝯſiliũ et diſciplinã: ⁊ in abſcõditis ſuiſ ꝯſiliabit̃. Ipe palã faciet diſciplinã doctrine ſue: ⁊ ĩ lege teſtamẽti dñi gl'iabit̃. Collaudabunt m̃lti ſapiẽtiã eiꝰ: ⁊ vſq̃ʒ in ſecl'm nõ delebit̃. Non recedet memoria eiꝰ: ⁊ nomẽ eiꝰ requiret̃ a generatiõe in generationem.

Epl'a de pluribus martyribꝰ Sapientie. iij.

Iuſtorum anime in manu dei ſunt ⁊ non tanget illos tormentuz mortis.

entiam lucratiuam [et vſq̃ʒ in ſeculum nõ delebitur] ſcʒ doctrina ſapientie eiꝰ. vt patet Matth. xxiiij. Celũ et terra tranſibũt: verba autem mea non tranſibunt [non recedet memoria eius] ſcʒ ſapientis [et nomen eius requiret̃ a generatione ĩ generationem] quia per doctrinam ab eo ſcriptam remanebit nomen eius inter homines qui vtuntur illis ſcriptis ad profectum ſuum ⁊ ad ſalutem animarum ſuarũ.

Poſtilla.

Iuſtoꝝ anime in manu dei ſunt ⁊c̃. Ante initiũ illius lectionis habetur ſic. Inuidia diaboli mors intrauit in orbẽ terrarũ: imitant̃ aũt illum qui ſũt ex parte eiꝰ. Tunc ſequitur pſens lectio ſiue epiſtola [Iuſtorũ anime ĩ manu dei ſt] Lyr. ſunt enim anime iuſtorum ĩmortales et ſeperate a corporibus ꝑ mortem: et ſunt in manu diuine miſericordie per ſecuritatem glorie conſequende. Nam tempore paſſionis chriſti poſtq̃ʒ aperta eſt ianua glorie ſi non habent aliquid ad purgandum ſtatim euolant ad gloriam: ſi autez habent aliquid ad purgandum detinentur in manu diuine iuſticie in pena purgatoꝛij ad tempus. ſunt tamen ſecure de beatitudine conſequenda: ergo dicitur hic. [Iuſtorum anime in manu dei ſunt: et non tanget illos tormentum mortis] ſcilicet tormentum gehenne.

Viſi ſunt oculis inſipientiũ mo
ri: ⁊ eſtimata eſt afflictio exitus
illoꝝ. Et ab itinere iuſto abierũt
in exterminiũ. Et qd̓ a nobis eſt
iter exterminiũ: illi aũt ſunt ĩ pa-
ce. Et ſi corã hoīb⁹ tormẽta paſ-
ſi ſũt ſpeſ illoꝝ ĩmortalitate ple
na eſt. In paucis vexati: ĩ mł'tis
bene diſponent̄: qm̄ deus tẽpta
uit eos. ⁊ inuenit eos dignos ſe.
Tanq̄ auꝝ in fornace ꝓbauit il
los: ⁊ quaſi holocauſta hoſtiam
accepit illos: ⁊ in tp̄e erit reſpe-
ctus illoꝝ. Fulgebũt iuſti ⁊ tan
q̄ ſcintille in arũdineto diſcur-
rent. Iudicabunt natiões ⁊ do-
minabunt̄ populis. Et regnabit
dñs illoꝝ imꝑpetuũ.

Item alia epiſtola de marty-
ribus. Sapiẽtie. v.

Iuſti aũt imꝑpetuũ vi-
uent ⁊ apud dominum
eſt merces eoꝝ: ⁊ cogita
tio illoꝝ apud altiſſimũ. Ideo
accipient regnũ decoris ⁊ dya-
dema ſpeciei d̓ mãu dñi: qm̄ dex
tera ſua teget eos: ⁊ brachio ſan
cto ſuo defendet illos. Et acci-

[Viſi ſunt oculis inſipientiũ mori] tota/
liter in aīa ⁊ corpe [⁊ eſtimata eſt afflictio
exitus illoꝝ. Et ab itinere iuſto abierunt
in exterminiũ] de hoc mũdo reputata eſt
mera afflictio ab illis q̇ aliã vitã hoīs nõ
credunt; poſt hanc
vitã [⁊ qd̓ a nobis
eſt; iter exterminij]
ſm̄ errorẽ illoꝝ qui
dicunt homines re
cedentes a nobis p
mortẽ: totaliter ex/
terminari [illi au/
tem] ſcꝫ iuſti [ſunt
in pace. Et ſi coraꝫ
hominibus tormẽ
ta paſſi ſunt: ſpes
illoꝝ ĩmortalitate
plena ē] qꝛ nõ pōt
amitti. ĩmortalita/
tis vero ade nõ fu/
it plena: quia amit
ti poterat ⁊ fuit a/
miſſa [in paucꝭ ve/
xati] id eſt tribula/
ti [in multis bñ di
ſponent̄] p gł'iã ani
me ⁊ corpis] quo/
niam deus tempta
uit eos] ſcꝫ vt vir/
tus patientie eorũ
nota fieret alijs ad
exemplũ imitatio/
nis [⁊ inuenit eos
dignos ſe tanq̄ au
rum in fornace pro
bauit illoſ]. ſ. q nõ
deteriorant̄ ſed me
liorant̄ [et in tẽpo/
re tribulatiõis erit
reſpectuſ illorum]
non ſolũ q̄tum ad
animã: ſed etiã q̄n/
tum ad corpus qd̓
reſurget glorioſum
[fulgebunt iuſti] p dotẽ claritatis [⁊ tan/
q̄ ſcintille in arũdineto diſcurrẽt] per do/
tem agilitatis [iudicabunt nationes] nã
perfecti iudicabunt cũ chriſto in iudicio
finali [⁊ dominabunt̄ populis: ⁊ regnabit

dominus illorum in perpetuum.
Iuſti autẽ imperpetuũ viuent; ⁊c.
Ante initiũ illius lect. habetur in
eo. capi. q damnati in inferno quo/
tidie clamant: quid nobis profuit
ſuperbia: aut diui/
tiarum iactantia
quid cõtulit nobis
tranſierunt omnia
illa tanquã vmbra
Tunc ſequitur pre
ſens lec. que hodie
p epiſtola in miſſa
legitur: in qua de/
monſtratur que ſit
merceſ martyrum:
qualiter a domino
protecti: qualiter a
domino armati ad
pugnam cõtra ini/
micos fidei proceſ
ſerunt: ⁊ ſic ad eter
nam beatitudineꝫ
peruenerunt: ergo
hic dicit̄ [Iuſti au/
tem imperpetuum
viuent] ſcilicet vi/
ta glorie [et apud
dominum eſt mer/
ces eorum] ſcilicet
a quo ſperãt premi
ari non a mũdo [et
cogitatio illorum
apud altiſſimũ] ad
cuius honorẽ ordi
nãt facta ſua. Ideo
accipient regnum
decoriſ ⁊ dyadema
ſpeciei de manu do
mini]. ſ. celeſtẽ glo
riã vbi nihil ē tur/
pe [quoniam dextre
ra ſua teget eos] re
ponendo eos in be
atitudinem: que p
dexterã intelligitur [⁊ brachio ſancto ſuo
defendet illos] In hoc deſignatur ſecuri/
tas beatitudis que a nullo poteſt auferri:
Poſt hoc deſcribit miſeriã iniquoꝝ dicẽſ:
[et accipiet armaturam zelus illius] Nã

piet armaturā zelus illius: ⁊ ar-
mabit creaturā ad vltionē inimi-
coꝝ. Induet ꝓ thorace iusticiā
et accipiet ꝓ galea iudiciū cer-
tū. Sumet scutū inexpugnabile
equitatē: ibūt directe emissiōes
fulgurū: ⁊ ad certū locum dedu
cet illos dn̄s deus noster.

Itē alia epistola de pluribus
martyribꝰ. Sapiētie. x.

R Eddet deus oēm merce
dē laboꝝ sctōꝝ suoꝝ
⁊ deduxit illos ī via mi-
rabili. Et fuit illis in velamento
diei: ⁊ in luce stellarum nocte.
Trāstulit illos ꝑ mare rubꝝ et
trāsuexit illos ꝑ aquā nimiā: ini
micos aūt illoꝝ dimersit ī ma-
re: et ab altitudine inferoꝝ edu
xit illos. Iō iusti tulerūt spolia
īpioꝝ: ⁊ decātauerāt dn̄e scm̄
nomen tuū ⁊ victricē manū tuā
laudauerūt pariter: dn̄e deꝰ nr̄.

Itē alia epistola de pluribus
martyribus. Prouer. xv.

L Ingua sapientum ornāt
scientiā: os fatuoꝝ ebu-
lit stulticiā. In omni lo-

ex zelo iusticie ꝓcedit ad ꝑturbationē ma
loꝝ [⁊ armabit creaturā ad vltionē inimi
coꝝ] Ly: Nā oībus creaturis vtet ad af/
flictionē reprobóꝝ: sic ecōuerso oēs creatu
re cedēt ad gloriā electoꝝ [Induet ꝓ tho/
race iusticiam] a q̄
nō poterit deflecti:
cū ipse sit regl'a iu/
sticie [⁊ accipiet ꝓ
galea iudicium cer
tū] Nā iudicando
nō potest deficere.
[Sumet scutū in/
expugnabile eq̄ta/
tem [q̄ ita erit eui/
dēs ꝙ nll's eā pote
rit īpugnare [ibūt
directe emissiones
fulgurū] ad afflı/
ctionem maloꝝ [⁊
ad certū locū dedu
cet illos: dn̄s deus
noster] Naʒ ſm ꝙ
dn̄s ꝑordinauit de
ipsis: ita et ipsi pre
dicatiōis ⁊ passio/
nis certa loca adie
runt.

R Eddet deꝰ
omnē mer
cedem ⁊c̄.
Ante initiū illius
lecti. habetur ī eo.
cap. Sapiētia eter
na vēditū iustū. scʒ
ioseph quē frēs sui
vēdiderūt nō dere
liquit: sed a pecca/
toribꝰ liberauit eū
descēditq̄ʒ cū illo ī
foueā: ⁊ in vinculis
non dereliquit illū
Et mēdaces osten
dit, qui maculaue/
runt eū: ⁊ dedit illi claritatē eternā. Tūc
sequit̄ ꝑsens lectio siue ep̄l'a. [Reddet de/
us] .i. iustꝫ [omnē mercedē laboꝝ suoꝝ]
Ly. Nā de mādato dn̄i filij isrl' recedētes
spoliauerūt egyptū. s. mutuo a vicinis vasa
aurea ⁊ argētea accōmodādo: ⁊ h̄ in recō
pēsatōe laboꝝ q̄bꝰ iniuste aggrauauerāt eos
egyptij: vt h̄r Exo. xij. [Et deduxit illos ī
via mirabili. Et fuit ill' in velamēto diei:
et ī luce stellaꝝ nocte] Nā colūna nubis ꝑ
diē: ignis ꝑ noctē [trāstulit illos ꝑ mare
rubꝝ ⁊ trāsuexit il/
los ꝑ aquā nimiā.
Inimicos aūt illo/
rum dimersit ī ma
re: ⁊ ab altitudine
inferoꝝ] id est de ꝓ
fundo maris [edu
xit illos. Iō iusti tu
lerūt spolia impio
rū] viderūt eñi egy
ptios mortuos sup
littus maris. Exo.
xiiij. Et spoliauerūt
eos armis ꝑciosis:
et ſm hebreos: ista
ꝑda fuit maior q̄ʒ
ista qua prius spo/
liauerūt egyptū va
sis aureis ⁊ argen
teis [⁊ decantaue/
rūt dn̄e scm̄ nomē
tuū] dicētes illud
canticū. Cantemꝰ
dn̄o gl'iose eñi ma/
gnificatꝰ est equū
et ascensorē deiecit
in mare [⁊ victricē
manū tuam] id est
potentiā tuam egy
ptios submergen/
tem [laudauerunt
ꝑiter dn̄e deꝰ nr̄.

L Ingua sa/
pientū or/
nat scienti/
am ⁊c̄. Ante initiū
illiꝰ lect. h̄r ī eo. ca.
Rn̄sio moll' frāgit
irā: ſmo durꝰ susci/
tat furorē. Tūc stati seq̄t̄ p̄ns lectio. [Lin
gua sapiētū ornat sciaʒ] q2 debito tp̄e ⁊ lo
co ⁊ gratiose ꝓponit eā [os fatuoꝝ ebulit
stulticiā] q2 ipetuose ꝓfert eā [in omni lo/
co ocl'i dn̄i ɔtēplāt̄ bonos ⁊ malos: lingua
placabil'] .i. suauis eloquio erga ꝓximū: ⁊

co oculi dñi cõtẽplant̄ bonos et malos: lingua placabilis lignũ vite: que aũt ĩmoderata eſt ↄteret ſpiritũ. Dom⁹ iuſti plurima fortitudo: ⁊ in fructib⁹ impij ↄturbatio. Labia ſapiẽtũ diſſemiabũt ſciaꝫ: coꝛ ſtl'toꝛũ diſſile erit: victime ĩpioꝛũ abominabiles dño: vota iuſtoꝝ placabilia. Qui ſeqt̄ iuſticiã diliget̄ a dño.

Itẽ alia epiſtola de pluribus martyribus. Prouer. x.

Expectatio iuſtoꝛum leticia: ſpes aũt impioꝝ pibit: foꝛtitudo ſimplicis via dñi: ⁊ pauoꝛ his q̄ opant̄ malũ. Iuſt⁹ ineternũ nõ cõmouebitur: impij aũt nõ habitabũt ſup trã. Os iuſti pturiet ſapiẽtiã: lingua prauoꝛũ pibit. labia iuſti cõſiderãt placita: ⁊ os ĩpioꝝ puerſa. Simplicitas iuſtoꝛũ diriget eos: ⁊ ſupplãtatio puerſoꝛũ vaſtabit illos. Iuſticia rectoꝛũ liberabit eos: ⁊ ĩ inſidijs ſuis capient̄ iniq. Iuſt⁹ de anguſtia liberat⁹ eſt: ⁊ tradēt impi⁹ p eo. Siĺatoꝛ oꝛe decipit amicũ ſuũ: iuſti aũt liberabuntur ſcientia.

oꝛatiõ ĩ integra erga deũ ad ĩpm placandũ [lignũ vite] qꝛ ſic p lignũ vite ↄtinuabatur vita coꝛpal'. ita p talẽ linguã vita ſpiritual'. [Que aũt ĩmoderata eſt]. ſ. ad loquendũ [conteret ſpiritũ] qꝛ in multiloquio nõ deerit peccatũ [Dom⁹ iuſti pl'rima foꝛtitudo] qꝛ dñs ptegit eam: [et in fructib⁹] id eſt in opib⁹ [impij cõturbatio] qꝛ malus nõ põt habere pacẽ ad primũ: nec etiã ad ſeipm [Labia ſapientũ diſſeminabũt ſcientiã] ſcꝫ ppl'm docendo: [coꝛ ſtl'toꝝ diſſimile erit]. ſ. coꝛdi ſapiẽtꝫ ⁊ etiã ſibijp̄i: qꝛ diuerſ ⁊ varijs cogitatiõib⁹ agitat̄ [victime ĩpioꝝ abomiabiles dño] ſic oblatio cayn. qꝛ fuit de alieno vl' mala voluntate [vota iuſtoꝝ placabilia] ſic ptꝫ ꝺ abel: qꝛ ad abel reſpexit dñs ⁊ ad mũera ei⁹ [q̄ ſequit̄ iuſticiaꝫ] ſm eã opando [diliget̄ a dño] q̄ eſt regula iuſticie.

Expectatio iuſtoꝝ leticia ⁊c. Añ initiũ illius lec. hr̄ in eo. cap̄. ſic. Timoꝛ dñi apponit dies ⁊ ãni ĩpioꝝ breuiabũt̄. Tũc ſtatĩ ſeqt̄ pñs ep'la. Expectatio iuſtoꝝ leticia] id eſt btitudo etna q̄ hꝫ ãnexã leticiam [ſpes aũt ĩpioꝝ pibit]. i. pſũptio eoꝛũ pibit: qꝛ pſumũt hr̄e btitudinẽ ſine meritis dicẽtes. De⁹ nõ fecit nos ad dãnãdũ ſꝫ ad ſaluãdũ [foꝛtitudo ſimplicꝭ via dñi]. i. ei⁹ iuſticia ſimplices ⁊ rectos p̄miãdo [et pauoꝛ his q̄ opant̄ malũ]. ſ. ĩpios puniendo. [Iuſt⁹ inetnũ nõ cõmouebit̄]. ſ. a ſtabilitate ꝟtutꝭ [ĩpij aũt nõ habitabũt ſuper trã]. ſ. viuẽtiũ [os iuſti pturiet ſapiaꝫ]. ſ. alios docendo [lingua prauoꝝ pibit] Vñ diueſ epulo in inferno exñs magꝭ cruciabat̄ ĩ lingua q̄ ĩ alijs mẽbꝛꝭ. vt ptꝫ Luc. xvi. labia iuſti ↄſiderãt placita. ſ. deo ⁊ hoib⁹. [⁊ os ĩpioꝝ puerſa]. i. blaſphemias ↄ deũ ⁊ iniurias ↄ primũ. Simplicitas iuſtoꝝ]. ſ. q̄ pcedũt ĩ factꝭ ſuis ſine plica doloſitatꝭ: [diriget eos] ad btitudinem [⁊ ſupplãtatio puerſoꝝ] q̄ decipiũt ſimplices [vaſtabit illoſ] ĩ pena inferni: ⁊ etiam aliq̄ñ pꝑter h̄ deſtruũt̄ ĩ vita preſenti [iuſticia rectorũ libabit eos]. ſcꝫ a moꝛte gehẽne [et ĩ inſidijs ſuis capient̄ iniq] ſicut iniq iudices inſidiãtes ſuſanne fuerũt adiudicati moꝛti [Iuſtus ꝺ anguſtia liberat⁹ eſt ⁊ tradet̄ ĩpi⁹ p eo] q̄ꝺ ptꝫ de dauid iuſto q̄ fuit ĩ regnũ reſtitutus: et impi⁹ abſolon cuꝫ tribus lanceis trãſfoſſus. vt patet. ij. Re. xviij. [Simulatoꝛ] id eſt ypocrita: qui ſimulat ſanctitatem [oꝛe decipit amicũ ſuũ] id eſt illum a quo ſperat pmoueri cui adulatur [iuſti aũt liberabunt̄]. ſ. ab iſta deceptiõe [ſcientia]. ſ. q̄ diſcernit̄ int' ſctitatẽ verã ⁊ fictã:

[in bonis iustoꝝ exaltabiṫ ciuitas], scꝫ a deo: sicut ezechias orationibꝰ ⁊ lachrymis suis saluauit ciuitatẽ hierusalem a sennacherib. vt p̲ꝫ. iiij. Reg. xix. Similiter sanctus basilius in nouo test. oratiõe sua ciuitatẽ a Juliano apostata.

In bonis iustorũ exaltabiṫ ciuitas: ⁊ in ꝑditione impiorum erit laudatio.

Itẽ epistola de pluribꝰ martyribus. Hebre. xi.

Sancti ꝑ fidẽ vicerunt regna: operati sunt iusticiam: adepti sũt repromissiões. Obturauerũt ora leonũ: extinxerũt ĩpetũ ignis: effugauerũt aciẽ gladij: ꝯualuerũt ꝺ infirmitate: fortes facti sũt ĩ bello. Castra verterũt exteroꝝ: acceperũt mulieres ꝺ resurrectiõe mortuos suos. Alij aũt distẽti sũt nõ suscipiẽtes redẽptionẽ vt meliorẽ inuenirẽt resurrectionẽ. Alij vero ludibria ⁊ verbera experti: insuper ⁊ vincula ⁊ carceres lapidati sũt: secti sũt: tẽptati sũt: in oc-

Sancti ꝑ fidẽ vicerũt regna: operati sũt ⁊c. In hac ep̄la cõmẽorat apostolꝰ patiẽtiã ⁊ passiões ⁊ victorias ⁊ fidẽ sanctoꝝ martyꝝ: cuiꝰ ꝟtute patiẽtes fuerũt ⁊ victores extiterũt dicẽs [Sancti ꝑ fidẽ vicerunt regna] sicut patet in martyribus qui vicerunt reges et presides: [operati sũt iusticiam adepti sunt repromissiões]. s. gratie in via: ⁊ glorie in patria [Obturauerũt ora leonũ] sicut legitur ꝺ daniele misso in lacũ leonũ: ⁊ ꝺ pluribus martyribus et virginibꝰ legiṫ ĩ legẽdis sctõꝝ ꝙ fuerunt ꝓiecti añ leones et vrsos: ⁊ tñ mãserũt illesi [extinxerũt impetũ ignis] [sicut tres pueri missi a nabuchodonosor in fornacẽ ignis: quibꝰ ignis non nocuit: nec eos in aliq̃ ꝯtristauit: siĺr etiaꝫ legiṫ de pluribꝰ sanctis martyribꝰ ⁊ virginibꝰ in nouo testamẽto [effugauerũt aciem gladij]. i. exercitũ accinctũ gladijs. vt dauid ⁊ alij multi reges ⁊ principes diuino adiutorio vicerũt exercitus magnos ⁊ ⁊ fortes in veteri ⁊ etiã in nouo testamẽto [cõualuerũt de infirmitate] ꝑ orationẽ et penitentiã vt ezechias iob ⁊ thobias ⁊c. Simile legiṫ de sanctis noui testamẽti ꝙ multi infirmi sũt curati ꝑ oratiões sctõꝝ ⁊ ꝑ penitentiã [Fortes facti sunt in bello] sicut Josue ⁊ iudas machabeus cũ filijs suis qui fortiter bellãdo obtinuerunt terras ⁊ ciuitates [Castra verterũt exteroꝝ] id est inimicoꝝ q̃s verterũt in fugã [acceperũt mulieres] id est matres [de resurrectiõe mortuos suos] id est pueros suos resuscitatos: sicut per heliã ⁊ heliseũ in veteri testamento: ⁊ etiã multi defuncti ĩ nouo testamẽto resuscitati sũt per xp̄m ⁊ ap̄l'os et per alios sctõs: sicut patet ĩ legẽdis sanctoꝝ [alij aũt distẽti sunt]. s. in eculeo et alijs tormẽtis ꝓpter fidẽ vniꝰ veri dei [Nõ suscipientes redẽptionẽ] id est nõ accipiẽtes liberationẽ sicut sanctus Andreas: qui de cruce deponi noluit: et sic de alijs. [vt meliorẽ inuenirẽt resurrectionẽ] vt quãto grauiora sustinerẽt ꝓ christo tãto gloriosius coronarenṫ [Alij vero ludibria ⁊ verbera experti: insuper ⁊ vincula ⁊ carceres: lapidati sunt] vt Hieremias ⁊ zacharias filius ioiade [secti sũt] sicut Esaias serra lignea ex iussu regis manasse [temptati sunt] scilicet promissionibus persecutorum et blandimentis munerũ vt ad idolatriam inclinarentur [in occisione gladij mortui sunt] quia multi in veteri testamento nolentes consentire in idolatriam gladio percussi sunt. Et omnia iam enumerata etiam in nouo testamento sanctis martyribus et etiam virginibus contigerunt propter fidẽ domini nostri iesu christi. Post hoc descẽdit ad heremitas ⁊ sanctos qui nõ effuderunt sanguinẽ suũ propter fidem catholicam dicens: [Circũie-

runt] ꝑ deſerta ⁊ ꝑ multa mundi loca [in
melotis] Ubi notandū q̄ melota eſt aīal
cui⁹ pellis eſt hiſpida ſicut pellis hericij.
[⁊ in pellib⁹ caprinis] Nā illis pellib⁹ te/
gebant ſancti. i. hoīes ſilueſtres viuentes
in deſertis locis ſi
cut belyas ⁊ ſctūs
Johānes bapti. et
ſic d' alijs [egētes]
ſcȝ neceſſarijs [an/
guſtiati] ſcȝ anxie/
tatib⁹ [afflicti] la/
borib⁹ ⁊ p̄ſſurīs [q̄/
bus]. i. quoꝝ ꝯuer/
ſatiōe ⁊ habitatiōe
[dign⁹ nō erat mū
dus]. i. amatores
mūdi non erant di
gni tātoꝝ viroꝝ p̄/
ſentia [in ſolitudi/
nibus errātes ⁊ in
montib⁹ ⁊ ſpelun/
cis ⁊ ī cauernis ter
re] Spelūce a na/
tura facte ſūt. Ca/
uerne arte vl' caſu
facte ſunt. talia em̄
loca inhabitabant
antiq̄ patres vt eſ/
ſent in loco apto di
uine ꝯtēplatiōi [et
hi oēs] ſcilȝ p̄dicti
ſcti [teſtimonio fi/
dei]. i. fide eoꝝ at/
teſtāte [ꝓbati]. i. ꝓ
babiles [īuēti ſunt
in chriſto ieſu do/
mino nr̄o].

Ecce ſacer/
dos magn⁹
⁊c. An̄ ini/
tiū illi⁹ lectōis ha/
bet ſic: Enoch pla/
cuit deo ⁊ trāſlat⁹
eſt ī paradyſū viuus
Ubi ſciēdū q̄ h' ſb
noīe Enoch deſiḡt
laus iſti⁹ magni ſacerdotꝭ ⁊ epi cui⁹ feſtū
hodie in eccl'ia pagit' cū dicit' [Ecce ſacer
dos magn⁹ q̄ in dieb⁹ ſuis placuit deo et

ciſiōe gladij mortui ſūt. Circūie
rūt ī melotis ī pellib⁹ caprinis.
Egētes: anguſtiati: afflicti q̄bus
dign⁹ nō erat mūd⁹: ī ſolitudini
bus errātes ⁊ ī mōtib⁹ ⁊ ſpelun-
cis ⁊ ī cauernis t're. Et hij oēs te
ſtimonio fidei ꝓbati īuēti ſūt: in
chriſto ieſu dn̄o nr̄o.

Epiſtola de vno confeſſore ⁊
pontifice. Eccl'i. xliiij.

Ecce ſacerdos magn⁹ qui
in dieb⁹ ſuis placuit deo:
⁊ inuētus eſt iuſt⁹: ⁊ ī tē-
pore iracūdie fact⁹ eſt recōcilia
tio. Nō eſt īuēt⁹ ſil'is illi: q̄ ꝯſer
uaret legē excelſi. Jō iureiuran
do fec̄ illū dn̄s creſcere in plebē
ſuā. Bn̄dictionē oīm gētiū de-
dit illi: ⁊ teſtamētū ſuū ꝯfirma-
uit ſup caput ei⁹. Coḡuit eū ī be
nedictiōib⁹ ſuis: ꝯſuauit illi mi-
ſericordiā ſuā: ⁊ īuenit gratiā co
ram ocl'is dn̄i. Magnificauit eū
in ꝯſpectu regū: ⁊ dedit illi coro
nam gl'ie. Statuit illi teſtamētū
eternū: ⁊ dedit illi ſacerdotium
magnū: ⁊ btificauit illū in gl'ia.
Fungi ſacerdotio ⁊ habere lau-
dē ī noīe ipſi⁹. Et offerre illi in-
cenſū dignū ī odorē ſuauitatis.

inuēt⁹ eſt iuſtus: ⁊ in tp̄e iracūdie fact⁹ eſt
recōciliatio] id eſt cauſa recōciliatiōis di/
uine [⁊ nō eſt iuēt⁹ ſil'is illi] in gl'ia ſcȝ in
ope v'tuoſo [q̄ ꝯſuaret legē excelſi] ſcȝ le/
gē naturalē menti hūane impſſam [iō iure
iurādo fecit illū do
min⁹ creſcere i ple/
bē ſuā] Ly. h' ꝓprie
dictū eſt de abraā:
vt habet Gen̄. xxij.
Per memetipm iu
raui dicit dn̄s: q2 fe
ciſti hāc rem ⁊ non
pepciſti vnigenito
tuo ꝓpter me bn̄di
cam tibi ⁊ mlt'ipli/
cabo ſemen tuū ſic
ſtellas celi ⁊ ſic ha
renā q̄ eſt in littore
maris ⁊c. ſed h' at/
tribuit' illi ſctō con
feſſori cui⁹ feſtū ho
die pagim⁹ [bn̄di/
ctionē oīm gentiū
dedit illi]. id eſt do
min⁹ gratioſum eū
fecit i ꝯſpectu om/
niū gentiū inter q̄s
habitauit [⁊ teſta/
mentū ſuum]. i. pa
ctū [ꝯfirmauit ſup
caput eius [coḡuit
eū i bn̄dictiōib⁹ ſu/
is]. i. approbauit
tāq̄ dignū ſuis be
nedictiōib⁹ [ꝯſua/
uit illi miſc'diaȝ ſu/
am: ⁊ iuenit grām
corā ocl'is dn̄i ma/
gnificauit eū in cō/
ſpectu regū: ⁊ d'dit
illi coronā glorie.
Statuit illi teſta/
mētū ſempit'nū: et
dedit illi ſacerdoti
um magnū]. i. p̄n/
cipē ſacerdotū [et
btificauit illū in gl'ia. Fungi ſacerdotio ⁊
hr̄e laudē i noīe ipius: Et offerre illi incē/
ſum dignū in odorē ſuauitatis].

Dilectꝰ deo ⁊ hoībus ⁊c. In verbis huiꝰ lectiōis quo ad litterā cōmēdatus eſt moyſes quia a puericia ſic fuit gratioſus vt eſſet diligibil' oībus ꝓpter qḋ filia regis in puericia ipſius eū in filiū adoptauit vt habet Exod. ij. Et hic ſb noīe ipſius moyſi deſignat laus iſtius ſancti cōfeſſoris cuiꝰ feſtum hodie in eccl'ia peragit: cū dicit [Dilectus deo ⁊ hominibus cuiꝰ memoria in benedictiōe eſt] Ly. i omni bono [Similē illum fecit in gloria ſanctorum] .ſ. vidēdo diuinā eſſentiā: ſic dic Augu. ad paulinum de videndo deū [⁊ magnificauit eū in timore inimicoꝝ] id eſt egyptiorū: inter quos fuit magnus valde [⁊ in verbis ſuis monſtra placauit] quia plage egypti mōſtruoſe ceſſauerūt ad eiꝰ orationē [glorificauit illū in conſpectu regū] ſcz pharaonis regis egypti ⁊ ſeon ⁊ og: vt habetur Nume. xx. [⁊ iuſſit illi corā populo ſuo] .ſcz in monte ſynai: vbi populus loquentē audiuit: vt habetur Exo. xx. [et oſtendit illi gloriam ſuam] .ſcz in viſione per eſſentiam [in fide] id eſt in fidelitate: fuit eīm valde fidelis [et lenitate ipſius] Unde dicitur Nume. xij. Erat enim moyſes vir mitiſſimus ſuper omnes homines qui morabant in terra [ſāctum fecit illū] id eſt mundum ⁊ firmum [et elegit eū ex omni carne] ſcilicet ad educendum filios iſrael de egypto: ⁊ vt eſſet legiſlator veteris teſtamenti [Audiuit enim eum ⁊ vocem ipſius] ſcilicet deprecantem pro relaxatione peccati iſrael in fabricatione vituli: vt patz Exod. xxxij. [⁊ induxit illum in nube ⁊ dedit illi cor ad precepta] .ſcz. dei opere adimplenda ⁊ alijs dicenda [et legem vite ⁊ diſciplīne.

Itē alia epiſtola de vno confeſſore. Eccli. xlv.

Dilectꝰ deo ⁊ hoībus cuius mēoria in bñdictiōe eſt. Similē illum fecit in gloria ſanctoꝝ: ⁊ magnificauit eū in timore inimicoꝝ: ⁊ in verbis ſuis mōſtra placauit. Glorificauit illū in ꝯſpectu regū: ⁊ iuſſit illi corā pplo ſuo ⁊ oſtendit illi gloriā ſuā: in fide ⁊ lenitate ipſius ſanctū fecit illū: ⁊ elegit eum ex omni carne. Audiuit eīm eū ⁊ vocē ipſius: ⁊ induxit illū in nube. Et dedit illi cor ad ꝑcepta ⁊ legē vite ⁊ diſcipline.

Itē alia epiſtola de vno confeſſore. Sapi. x.

Juſtū deduxit dñs ꝑ vias rectas: ⁊ oſtēdit illi regnū dei: ⁊ dedit illi ſciētiam ſanctoꝝ. Honeſtauit illum

Poſtilla.

Juſtum deduxit dominus ⁊c. In verbis huius lectionis cōmendatus eſt iacob pater filiorum iſrael: qui iuſtus fuit ⁊ in meſopotamiā iuit: fugiens irā fratris ſui eſau vt habet Gen. xxvij. Et hic ſb nomine Jacob deſignatur laus iſtius ſancti ꝯfeſſoris cuius feſtū hodie celebratur: cum dicitur [Juſtum deduxit dominus per vias rectas et oſtendit illi regnū dei] ſcilicet quando vidit ſcalam: cuius ſummitas tangebat celos: ⁊ dominum innixum ſcale. vt patet Geneſ. xxviij. Tunc enim habuit reuelationē de ſuperna hieruſalem: idcirco euigilans dixit: Nō eſt hic aliud niſi domꝰ dei ⁊ porta celi [et dedit illi ſcientiam ſanctorum] id eſt noticiam de ſanctis angelis quos vidit aſcendentes ⁊ deſcendentes per illam ſcalam: [honeſtauit illum in laboribꝰ] id eſt reddidit eum diuitem ⁊ inclitum pro laboribus ſuis in cuſtodiendis ouibus laban auunculi ſui: vt patet Geneſ. xxx. Ditatus eſt homo ille vltra modū ⁊c. [et cōpleuit labores illius] quando deo protegente receſſit de meſopotamia cum vxoribus ⁊ liberis ⁊ diuitijs ſuis [in fraude cir

in laborib⁹ ⁊ compleuit labores illius. In fraude circūuenientiū illi affuit ⁊ honeſtū fecit illum. Cuſtodiuit eū ab inimicis ⁊ a ſeductorib⁹ tutauit eum. Et certamen forte dedit illi: vt vinceret ⁊ ſciret: quoniā omniū potētior eſt ſapientia. Hec venditum iuſtum non dereliquit: ſed a peccatoribus liberauit eum. Deſcenditqꝫ cum illo in foueā: ⁊ in vinculis non dereliquit eum: donec afferret illi ſceptrum regni ⁊ potentiam aduerſus eos qui eum deprimebant. Et mēdaces oſtēdit qui maculauerunt illū ⁊ dedit illi claritatem eternā dominus deus moſter.

Itē alia epiſtola de vno confeſſore: Sapientie. vij.

Optaui ⁊ dat⁹ ē mihi ſenſus: ⁊ inuocaui: et venit in me ſpiritus ſapientie.

cūuenientium] id eſt laban ⁊ filiorum ſuorum qui nitebant᷑ eum decipere mutando frequenter mercedem ſuā. vt patet Geneſis. xxxi. illi affuit multiplicādo greges que ſcđm pactū debebant cedere in mercedem iacob [⁊ honeſtum fecit eum] ditando eum tēporalibus ⁊ ſpiritualibus diuitijs [⁊ cuſtodiuit eum ab inimicis ⁊ a ſeductoribus tutauit illū] id eſt a laban ⁊ eius filijs inſequentib⁹ iacob recedentē ad ſpoliandum eum: vt habetur Geneſ. xxxi. [et certamen forte dedit illi] ſcꝫ cum angelo luctanti. vt habetur Geneſis. xxxij. [vt vinceret ⁊ ſciret quoniam omniū potentior eſt ſapientia] ſcꝫ eſau fratrē ſuū proprium ſibi aduerſantem: ad hoc em̄ fuit illa luctatio vt iacob aſſecuraret᷑ de victoria cōtra eſau quem nimis timebat. idcirco dixit ſibi angelus: ſi contra deum fortis fuiſti quāto magis cōtra homines p̄ualebis. Poſt hoc ponitur aliud exemplum de ioſeph quem vendiderūt fratres ſui iſmaelitis dicens [hec venditum iuſtum] ſ. ioſeph [non dereliquit: ſed a peccatorib⁹ liberauit eum]. id eſt a fratribus ſuis eum occidere volentibus [deſcenditqꝫ cuꝫ illo in foueam] id eſt ī carcerem regis egypti vt patet Geneſ. xxxix. Unde dicit᷑ ibidem Fuit autem dominus cuꝫ ioſeph: deditqꝫ ei gratiam in conſpectu principis carcerꝫ [et in vinculis non dereliquit eum donec afferret illi ſceptrū regni]. id eſt dominationem in regno egypti poſt regem imediate. vt patet Geneſ. xli. [⁊ potētiam aduerſus eos qui eum deprimebant] ſcꝫ ſup Puthiſar ⁊ vxorem eius quibus ſuperior fact⁹ fuit [et mēdaces oſtēdit qui maculauerunt illum] ſcꝫ imponēdo ſibi iniuſte adulteriuꝫ. Nam malicia mulieris fuit detecta. [et dedit illi claritatem eternam] ſcꝫ bone fame que manet adhuc ⁊ manebit vſqꝫ ī finē] dn̄s deus noſter.

Poſtilla.

Optaui ⁊ datus eſt mihi ſenſus ⁊c̄. Ante initium illius lectionis dicit rex Salomon ſic: Nemo ex regibus aliud habuit natiuitatis initium. Unus ergo introitus eſt omnib⁹ ad vitam: ⁊ ſimilis exitus. Tunc ſequitur preſens lectio. Salomon deſiderauit a deo ſibi dari ſapientiā dicenſ: Optaui] ſcilicet ſapientie donum [et datus eſt mihi ſenſus] id eſt donum ſapientie et intellectus. [et inuocaui et venit in me ſpiritus ſapientie] id eſt ſpiritusſanct⁹ qui dat ſapientiam: [et propoſui illam regnis et ſedibus: et diuitias nihil eſſe dixi in comparatione illius: nec comparaui illi lapidem precioſum: quoniam omne aurum in comparatione illius arena eſt exigua: et tanq͂ lutum eſtimabitur argentum in conſpectu illius.]

Et ꝓpoſui illā regnis ⁊ ſedibus:
et diuitias nihil eſſe dixi in com
paratiõe illi⁹. Nec cõparaui illi
lapidē p̄cioſum: qm̄ om̄e aurum
in cõparatiõe illius arena eſt ex
igua: ⁊ tanq̄ꝫ lutum eſtimabit̄ ar
gentū in cõſpectu illi⁹. Sup̱ ſalu
tem ⁊ ſpeciē dilexi illā: ⁊ ꝓpoſui
p̱ luce habere illam: qm̄ inextin
guibile eſt lumē illi⁹. Venerunt
aūt mihi oīa bona pariter cū il-
la: ⁊ inumerabilis honeſtas per
man⁹ illi⁹. Et letat⁹ ſum in oīb⁹:
qm̄ antecedebat me iſta ſapien-
tia: ⁊ ignorabā qm̄ hoꝝ omniuꝫ
mater eſt. Quā ſine fictiõe didi
ci ⁊ ſine iuidia cõmunico ⁊ hone
ſtatē illius nõ abſcõdo. Infinit⁹
em̄ theſaurus eſt hoībus q̄ qui
vſi ſunt: participes facti ſūt ami
cicie dei.

Epiſtola de vno cõfeſſore et
pontifice: Ad hebre. v.

O Mnis nāq̄ꝫ pontifex ex
hoībus aſſumptus p̱ ho
minib⁹ cõſtituit̄ in his q̄
ſunt ad deū vt offerat dona ⁊ ſa
crificia p̱ peccatiſ. Qui ꝯdolere

Et ratio eſt: q꞉ diuitie tēporales cõmunes
ſūt bonis ⁊ malis: ⁊ frequēter ꝯcedūt̄ ma
lis plus q̄ꝫ bonis: vt patet ad ſenſum: ſapi
entia aūt vera de qua fit hic ſmo ſolis bo-
nis cõcedit̄. Ideo bona exteriora reſpectu
ipſius vere ſapien-
tie nullius valoris
ſūt reputanda [ſup̱
ſalutē ⁊ ſpeciē] id
eſt ſup̱ ſanitatē cor
poris ⁊ ei⁹ pulchri
tudinē [dilexi illā]
quia ſanitas ⁊ pul-
chritudo ſunt ꝑfe-
ctiões corꝑis: ſapi-
entia vero ꝑfectio
eſt mētis: ⁊ iō q̄ꝫto
aīa ē melior corpo-
re: tāto ſapiētia eſt
illis p̄ferenda [⁊ ꝓ
poſui p̱ luce habe-
re illā] q꞉ ſicut lux
corporalis dirigit i
corporalibꝫ: ſic ſapi
entia in ſpūalibus
[qm̄ inextinguibi-
le eſt lumē illi⁹: ve-
nerūt aūt mihi oia
bona pariter cū il-
la] qđ pꝫ. iij. Reg.
iij. Vbi dicit̄ q̄ ſa-
lomon petēdo ſapi
entiā a dño nõ ſolū
illam obtinuit: ſed
etiā cū illa diuitiaſ
⁊ honores ſup̱ oēs
reges [⁊ inūerabil̄
honeſtas p̱ manuſ
illius]. i. p̱ opa ipſi
us q̄ p̱ man⁹ deſi-
gnant̄ eo q̄ manus
eſt organū organo
rum: vt ptꝫ. iij. lib.
de aīa [⁊ letat⁹ ſum
in oibus qm̄ ante-
cedebat me iſta ſapiētia] oſtendē do mihi
qualiter agere deberē [⁊ ignorabā]. ſ. an-
teq̄ꝫ ipſam haberē [qm̄ hoꝝ oīm mater ē]
ſed ipſa habita cognoui [q̄m ſine fictione
didici]. ſ. a deo a q̄ ipām deuote poſtulaui
vt ptꝫ. iij. Reg. iij. Et a nathā ꝓpheta cū
fuit tradit⁹ ad erudiēdū [⁊ ſine iuidia cõ
munico] v̄bo dei vl̄ ſcripto. Scripſit em̄
mltos libros ad noſtrā eruditionē [⁊ ho-
neſtatē illius nõ abſcõdo] Nā oēs reges
circūquaq̄ꝫ deſide-
rabāt audire ſapiē
tiam ſalomõis [in-
finit⁹ em̄ theſaur⁹
eſt hoibus]. i. inap
p̄ciabilis [q̄ q̄ vſi
ſunt] opera ſapien
tis exercēdo [ꝑtici
pes facti ſūt amici
cie dei]. ſ. tanq̄ꝫ cõ-
formes ei in opibꝫ
ſuis: q̄ cõformitas
cauſa eſt dilectiõis
vt ptꝫ Eccleſi. xiij.
Omne aīal diligit
ſibi ſimile.

O Mnis nā-
q̄ꝫ pontifex
⁊c. Ante in
itiū illius epl̄e ſcri
bit ſctūs Paul⁹ di.
Nõ em̄ habem⁹ põ
tificē q̄ nõ poſſit cõ
pati infirmitatibꝫ
nr̄is: tēptatū aūt p̱
oīa. Adeam⁹ ḡ cū
fiducia ad thronū
gr̄e ei⁹ vt miſcðiaꝫ
ꝯſeq̄mur ⁊ gr̄am i
ueniam⁹. Tūc ſeq̄
tur p̄ſens epiſtola.
[Oīs nāq̄ꝫ ponti-
fex] ſ. ſl̄. ſm legem:
[ex hoibꝫ]. i. de nu
mero hoim [aſſum
pt⁹] nõ introduct⁹
[p̱ hoibꝫ]. ſ. ſaluan
dis [ꝯſtituit̄] vt p̱
eū a deo impetret
miſcðiaꝫ: debet em̄
eſſe mediator dei ⁊ hoim [in his q̄ ſūt ad
deū] Lyra. in ſpūalibꝫ ⁊ diuis [vt offerat
dona]. i. volūtarie oblata nõ violenter ex-
torta [⁊ ſacrificia p̱ pctis]. ſ. ppl̄i [qui con
dolere poſſit hijs q̄ ignorāt ⁊ errāt]. i. qui

peccant ex infirmitate [quoniam et ipſe]
ſcʒ pontifex [circundatus eſt infirmitate]
Lyr. debet enim pontifex moueri ad com/
paſſionem ⁊ miſericordiā ex conſideratio/
ne proprie fragilitatis. Unde ⁊ dominus
permiſit btm̄ Pe/
trum in peccatum
cadere vt ſciret ali/
is compati ex con/
ſideratione pro/
prij delicti [Et pro
pterea] ſciliceʒ quia
infirmus eſt ⁊ miſe
rijs circūdatus [de
bet quemadmodū
pro populo] ſibi ſb
dito [ita etiaʒ et ꝓ
ꝓ ſemetipſo offerre
dona pro peccatis]
ſcʒ ſuis dimitten/
dis ſicut et pro pec
catis populi: [nec
quiſq̄ꝫ ſibi aſſumat
honorē]. ſcʒ ponti/
ficatus [ſed qui vo
catur a deo tanq̄ꝫ
aaron] ille enim a
deo vocat᷑ qui debi
to modo inſtituit᷑.
[Sic ⁊ chriſt⁹ nō
ſemetipſum clarifi
cauit ita vt ponti/
fex fieret] ſcilʒ aſſu
mendo ſibi honorē
pontificatus: [ſed
qui locutus eſt ad
eū]. ſcʒ pater q̄ cla/
rificauit ipm̄ filiuʒ
dicens: Filius me⁹
ſcʒ naturalis nō ad
optiuus [es tu] ſin
gulariter [ego ho/
die] id eſt in eťni/
tate [genui te] ille
q̄ ſic locutus eſt ad
eum clarificauit eū [queadmodū et i alio
loco dicit] ſcʒ in pſ. cix. [Tu es ſacerdos
ineternū] non ad tempus ſicut aaron [ſm
ordinem melchiſedech] id eſt ſm dignita
tem et ritum ordinis ſacerdotalis melchi
ſedech:

poſſet his qui ignorant ⁊ errant
quoniā et ipſe circūdatus eſt in
firmitate: et ꝓpterea debet quē
admodū ꝓ populo ita etiā et ꝓ
ſemetipſo offerre dona ꝓ pecca
tis: nec quiſq̄ꝫ ſibi aſſumat hono
rem ſed qui vocatur a deo tanq̄ꝫ
aaron. Sic ⁊ chriſtus non ſemet=
ipſum clarificauit vt pōtifex fie
ret: ſed qui locutus eſt ad eum.
Fili⁹ meus es tu: ego hodie ge=
nui te. Queadmodum et in alio
loco dic̄. Tu es ſacerdos ineter=
num ſm ordinē melchiſedech.

Epľe de virginib⁹. ij. Chor.
x. et. xj.

Qui gloriatur in dn̄o glo
riet᷑. Non em̄ qui ſeipm̄
cōmendat ille probatus
eſt: ſed quē deus cōmēdat. Hic
incipit. xi. capi. Utinā ſuſtinere
tis modicū quid inſipiētie mee:
ſ3 et ſupportate me. Emulor em̄
vos dei emulatiōe. Deſpōdi em̄
vos vni viro virginem caſtā ex=
hibere chriſto.

Alia epiſtola de virginib⁹. j.
Corinth. vij.

Poſtilla.

Qui gloriatur in domino glorietur
⁊c. Ante initiū illius epiſtole ſcri/
bit ſanctus Paulus in eodē cap̄.
dicēs. Nō audem⁹ nos iſerere aut cōpare
quibuſdā q̄ ſeipos
cōmendant. Tunc
ſequitur p̄ſens epi
ſtola [Fratres qui
gloriatur] Gorra.
ſiue ego ſiue alius
[in domino glorie
tur] Lyr. quaſi di/
ceret de bono ope/
re non mihi gloriā
attribuo: ſed deo a
quo om̄e bonuʒ eſt
ſicut a principali a
gente [non enim q̄
ſeipſum cōmēdat]
ſcilicet ꝓpriam glo
riam querens [ille
probatus eſt] id eſt
approbatus a deo:
ſed quem deus cō/
mendat] Ly. id eſt
cōmendabilē facit
virtutibus. Hic in
cipit. xi. cap̄. [Uti/
nā ſuſtineretis mo
dicum quid inſipi
entie mee] Gorra.
q̄ modicum glori/
arer d̄ r̄gimie meo
quia reuera pl⁹ poſ
ſem gloriari: quod
tamē ſm eſtimatio
nem indiſcretoruʒ
reputat᷑ inſipiētia.
[ſed et ſupportate
me] Gor. i. patient᷑
audite ſic̄ ſbditi p̄/
latū ſuū [Emulor
em̄ vos] Lyr. i. fer/
uenter diligo: [dei
emulatiōe]. i. charitatiua dilectōe [deſpō
di em̄ vos]. ſ. ānulo fidei [vni viro]. ſ. xpo
[ṽginē] Lyr. q̄ꝫtū ad fidei integritatem:
[caſtā] q̄ꝫtum ad vite puritatē [exhibere
chriſto] qui ſolus eſt ſpōſus eccleſie.

De virginibꝰ p̄ceptū non habeo cōſiliū aūt do tāq̄ʒ miſericordiā ꝯſecutꝰ a deo: vt ſim fidel'. Exiſtimo em̄ hoc bonū eſſe ꝓpter inſtantē neceſſitatē: quoniā homini bonum eſt ſic eſſe. Alligatꝰ es vxori: noli querere ſolutionē. Solutꝰ es ab vxore: noli querere vxorem. Si aūt accepis vxorē nō peccaſti. Et ſi nupſerit virgo non peccauit. Tribulationē tamē carnis habebunt hmōi. Ego autem vobis parco. Hoc itaqꝫ dico fratres. Tempus breue eſt. Reliquū eſt vt ⁊ qui habent vxores tanq̄ʒ nō habētes ſint: ⁊ qui flēt tanq̄ʒ nō flentes: ⁊ qui gaudent tanq̄ʒ non gaudētes: ⁊ q̄ emunt tanqꝫ nō poſſidētes: ⁊ qui vtunt̄ hoc mundo tanq̄ʒ non vtantur. Preterit enim figura huiꝰ mun=

De virginibꝰ p̄ceptū nō habeo ⁊c. Ante initiū illius ep̄l'e ſcribit ſanctus Pau. in eo. capi. Sctificatus eſt vir infidel' ꝑ mulierē fidelē. Tunc ſequitur p̄ſens ep̄l'a que legit̄ in miſſa de virginibus. [Fratres de virginibꝰ p̄ceptum nō habeo] Gor. ſcʒ vt ꝯtineant vel nubāt [ꝯſiliū aūt do] Ly. tanqꝫ de meliori bono. ſ. de cōtinēdo [tanqꝫ miſe͛diā conſecutus a deo] Gor. i. apoſtolatuʒ mihi miſericordit̄ cōceſſum [vt ſim fidelis] in diſpēſatione mihi credita vñ credendū eſt mihi in ꝯſilijs. vñ ex hoc habet̄ ꝙ acquieſcēdū eſt cōſilio p̄lati [exiſtimo eñi hoc eſſe bonū] Gor. ſcʒ manere in virginitate [ꝓpter inſtantem neceſſitatē qm̄ homini bonū ē ſic eē] Lyr. ſ. ad vitandū occupationē circa neceſſaria vite p̄ſentis: q̄ incūbit cōiugatis circa ꝓuiſionē vxoris ⁊ prolis ꝑ quā hō retrahit̄ a bono ꝯtēplatōis et diuine dilectiōis [Alligatꝰ es vxori noli q̄rere ſolutionē] Lyr. q: forſitā caderes ꝑ incōtinētiā: experti em̄ delectationē venereoꝝ i actu ꝯiugali: reuertunt̄ ad eā defacili [ſolutus es ab vxore noli q̄rere vxorē] ſi vis ꝯtinere qḋ maius eſt bonū [ſi autē accepis vxorē nō peccaſti] Lyr. q: h̄ eſt licitū viro ⁊ etiā mulieri [⁊ ſi nupſerit v̄go nō peccauit] ⁊ hoc manifeſte eſt ꝯtra illos hereticos qui ꝯdemnāt matrimoniū [tribulationē tñ carnis habebūt hmōi] Gor. ſcʒ ꝯiugati: q: habebūt ſollicitudinē et afflictionē ꝑ rebꝫ neceſſarijs ꝓcurandis ⁊ ſibi ⁊ pueris ſuis. Vñ leuꝰ eſt eſſe ſine coniugio [ego aūt vobis parco] Lyr. quaſi diceret nō ſolū oñdam vobis viā ꝑfectionis que difficilis eſt in obſeruātia v̄ginitatis ſed etiā m̄rimoniū ꝯcedo: ad qḋ licite poteſtis accedere condeſcēdēdo in h̄ infirmitati veſtre [Hoc itaqꝫ dico frēs: tempus breue eſt] Ly. ſcʒ vite hūane: ꝙ q̄libet debet in ꝯ̄uꝫ pōt ad ꝑfectionem conari q̄diu habꝫ tēpus merēdi [Reliquū eſt]. i. h̄ ſolū reſtat ad agenduꝫ [vt qui habēt vxores tāqꝫ nō habentes ſint] Lyra. qḋ fit dupl'r. Uno mō vt reddāt debitum nō tñ exigāt. Alio mō ꝑfectiꝰ vt vterqꝫ ꝯiugū de cōmuni ꝯſenſu incipiāt ꝯtinere ꝓpter maius bonū adipiſcēdū [⁊ q̄ flēt]. i. triſticie materiā hñt qḋ freq̄ntiꝰ ꝯtigit in m̄rimonio ꝓpter varios caſus ꝯtingētes circa ꝯiugē ꝓlē ⁊ familiā [tāqꝫ nō flentes]. ſ. patienter ſuſtinendo: et ex ſpe retributiōis et'ne ꝯſolationē recipiendo. [Et q̄ gaudēt]. i. matiā gaudēdi hñt ex aliq̄ tꝑali ꝓſperitate circa ſe ⁊ ꝓlē vl' familiā ꝯtīgētē [tanqꝫ nō gaudentes] cogitādo ꝙ nō ē mltū gaudēdū niſi de bonis ſpūalibꝫ ⁊ et'nis: ꝓſpitas em̄ tꝑal' freq̄nter vergit mag' i nocumētū [⁊ q̄ emūt tāqꝫ nō poſſidētes] Ly. cogitādo ꝙ nō habemꝰ h̄ manētē ciuitatē: ſʒ futurā inq̄rimꝰ [⁊ qui vtunt̄ h̄ mūdo] Ly. i. q̄ pñt vti bonis hꝰ mūdi: eo ꝙ ſūt diuites ⁊ corꝑe ſani [tanqꝫ nō vtant̄]. ſ. accipiēdo de bōis pñtibꝫ q̄to minus pōt fieri: ſalua tñ decētia ſtatus ⁊ gſo

naꝝ [ꝑterit eīm figura hꝰ mūdi]. q. d. mundana q̄ſi nihil eſtimāda ſūt [q2 ꝑterit figura hꝰ mūdi] Ly. i. exterior pulchritudo q̄ eſt i ꝯtinua variabilitate: icirco parꝝ curandū ē d̄ bonis p̄ntis vite: q2 nihil ē h̄ ſtabile [volo aūt vos ſine ſolicitudie eē] Lyr. loq̄ndo d̄ ſolicitudine ſupflua ſpūalia ipediēte [q̄ aūt ſine vxore ē ſolicitꝰ eſt q̄ dn̄i ſut quō placeat dō]. i. hz aptitudinem vt ſit ſollicitꝰ d̄ bonis ſpūalibꝫ ⁊ eťnis [q̄ aūt cū vxore ē]. ſcʒ i m̄rimonio [ſollicitꝰ ē q̄ ſunt mūdi quō placeat vxori] ⁊ i h̄ caſu vir pōt ſe ſollicite ornare [et diuiſꝰ ē]. i. ꝑti ſui/ens mūdo ⁊ ꝑtim deo q̄ṫtūcūq̧ b̄n̄ viuat i m̄rimonio [⁊ mlr̄ier inupta]. i. vidua [⁊ virgo cogitat]. i. maiorē ſacltatē hz cogitādi [q̄ dn̄i ſūt]. ſ. ſpūalia ⁊ eterna [vt ſit ſctā] ſcʒ magꝭ q̄ꝫ nupta: [corpe]. i. corꝑalibus bonis actiōibꝫ ⁊ opibꝫ bonis. [et ſpiritu]. i. ſpūalibꝫ actiōibꝫ ⁊ v̄tutibꝫ: [i xp̄o ieſu dn̄o nr̄o

C Onfitebor tibi dn̄e rex ⁊c. An̄ initiū illꝰ lectiōis h̄r ſic: Doctrinā ſapiētie ⁊ diſcipline ſcripſit i codice iſto ieſus filꝰ ſyrach hieroſolimita. Btūs q̄ v̄ſať i iſtꝭ bonis q̄ ponit illa i corde ſuo ſapiēs erit. Tūc ſeqr̄ lectio p̄ns q̄ legiť ꝑ ep̄la i miſſa d̄ v̄ginibꝫ [Cōfitebor tibi dn̄e] Ly. oīm reꝝ ꝑ creationē:

di. Volo aūt vos ſine ſolicitudine eē. Qui aūt ſine vxore ē ſolicitꝰ ē q̄ dn̄i ſūt quō placeat deo Qui aūt cū vxore ē ſolicitꝰ eſt q̄ ſūt mundi quō placeat vxori: ⁊ diuiſꝰ ē. Et mlr̄ier inupta ⁊ virgo cogitat q̄ dn̄i ſūt vt ſit ſctā corpe et ſpū in chriſto ieſu dn̄o nr̄o.

Item alia epiſtola de virginibus: Eccli. lj.

C Onfitebor tibi dn̄e rex ⁊ collaudabo te deū ſaluatorē meū. Cōfitebor noi tuo qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector factuſ es mihi ⁊ libaſti corpꝰ meū a perditiōe: a laq̄o ligue iniq̄: ⁊ a labiis opantiū mēdaciū. Et i cōſpectu aſtātiū factꝰ es mihi adiutor Et libaſti me ſc̄m mlr̄titudinē miſericordie nois tui: a rugiētibus p̄paratis ad eſcā: d̄ manibꝰ q̄rentiū aīaz meā ⁊ de portis tribulatōnū q̄ circūdedeř me a p̄ſſura flāme q̄ circūdedit me: ⁊ in medio ignis nō ſū eſtuatꝰ. De altitudīe vētriſ inferi: ⁊ a ligua coinq̄nata: ⁊ a v̄bo mēdacij: a rege iniquo ⁊ a ligua iiuſta libaſti me.

[rex] ꝑ eoꝝ gubnationē [⁊ collaudabo te deū ſaluatorē meū] ꝑ ſpālē mei ꝓtectionē. [Cōfitebor noi tuo]. ſcʒ ꝯfeſſiōe laudis. [qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector factꝰ es mihi]. ſ. ꝓtector i tēptatōe dyaboli ⁊ adiutor i ꝓmotiōe boni [⁊ liberaſti corpꝰ meū a ꝑditiōe]. i. a vicio gule ⁊ luxurie [a laq̄o ligue iniq̄]. i. a vicio detractiōis [⁊ a labijs opantiū mēdaciū]. ſ. ꝑnitioſū [⁊ i ꝯſpectu aſtātiū]. ſ. āgeloꝝ q̄ tibi aſtāt [factꝰ es mihi adiutor] ꝯ̄ hoſtes corporales ⁊ ſpūales: [⁊ liberaſti me ſc̄m mlr̄titudinē miſericordie noiſ tui a rugiētibꝫ prepaťꝭ ad eſcā: d̄ manibꝫ q̄rētiū aīaz meā] quia diabolꝰ tāq̄ꝫ leo rugiēs circumit q̄rēs quē deuoret. i. De/tri. v. [⁊ d̄ portꝭ tribulationū q̄ circūdedeř me. a p̄ſſura flāme]. ſ. icēſiuarū libidis [q̄ circūdedeř me]. ſ. ꝑfomitē exn̄tē i carne m̄a [⁊ i medio ignis] ſ. libidioſi ardoris: [nō ſū eſtuatꝰ. De altitudie]. i. ꝓfūditate vētrꝭ inferi]. ſ. in q̄ ꝑte ſūt dānati: ſʒ ad lymbū patruz deſcēdebāt tūc ſcti [⁊ a ligua coinq̄nata]. i. v̄bis ſcurrilibus ⁊ imūdis [⁊ a v̄bo mēdacij]. ſ. ꝑnitioſi [a rege iniq̄]. i. a diabolo: q̄ ē rex ſup oēs filios ſupbie. [⁊ a lingua iniuſta]. i. calūniāte alios ſine cauſa [liberaſti me] ſc̄m multitudinē miſericordie nois tui.

Alia epiſtola de virginibus Sapiētie. viij.

SApientiā vincit maliciā Attingit ğ a fine vſqꝫ ad finē fortit̄ ⁊ diſponit oīa ſuauiter. Hanc amaui ⁊ exq̄ſiui eā a iuuētute mea: ⁊ q̄ſiui mihi eā ſpōſaꝫ aſſumere: ⁊ amator factus ſū forme illius: generoſitatē illius gl'ificat ɔtuberninm habens dei. Sed ⁊ dn̄s oīm dilexit eā. Doctrix ē em̄ diſcipline dei et electrix operū illius.

Alia epiſtola que legitur in miſſis cōmunibus pro defunctis Apocalip. xiiij.

IN diebus illis: Audiui vocem ō celo dicentem mihi: Scribe beati mortui qui in dn̄o moriunt̄ Amodo iam dicit ſpiritus vt requieſcāt a laborib⁹ ſuis: opera em̄ illorū ſequuntur illos.

Alia epiſtola que legitur in p̄ſētia defuncti. j. Theſ. iiij.

NOlumus aūt vos ignorare fratres de dormiētib⁹ vt nō ɔtriſtemi ſic̄ et ceteri q̄ ſpem nō hn̄t

SApiētia vincit maliciā ⁊c̄. Ante initiū illi⁹ ep̄l'e ſiue lectiōis ſcribit Salo. ſic. Neminē em̄ diligit de⁹ niſi eū q̄ cū ſapiētia inhabitat ⁊c̄. Tūc ſequit̄ p̄ñs lectio [Sapiētia]. ſ. eterna [vincit maliciā. Attingit ğ a fine vſqꝫ ad finē fortiter]. ſ. oīa creata penetrando ſua ꝟtute [⁊ diſponit oīa ſuauiter] q: dat oīb⁹ creaturis formas et inclinatiōes p̄ q̄s mouēt naturalr̄ act⁹ ſuos: ſic̄ lapidi grauitatē p̄ q̄m naturalit̄ tendit deorſū [hāc amaui]. ſ. ſingulariter [⁊ exq̄ſiui eaꝫ a iuuētute mea]. ſ. petēdo eā a deo mihi dari [⁊ q̄ſiui mihi eā ſpōſam aſſumere]. i. ei⁹ meditatiōib⁹ inſepabilr̄ adherere [⁊ amator fact⁹ ſū forme illi⁹] Eſt em̄ decor aīe aſſimilās eā decori creatoris [generoſitatē illi⁹ glorificat]. i. gl'ioſam ɔficet̄ [ɔtuberniuꝫ hn̄s dei]. i. hō hn̄s ɔtuberniū dei per charitatē: p̄ quam hō manet i dō ⁊ deus in eo [ſed ⁊ dn̄s oīm dilexit eā]. ſ. iɔ̄tū ipa fac̄ hoīes deo diligibiles [doctrix ē em̄ diſciplīe dei] Nā donū ſapientie fac̄ hn̄tē ſ[..]ere ſe mādat̄ꝫ diuis [et electrix operū illi⁹] Nam p̄ ipſam eligit homo opera deo placita.

IN dieb⁹ ill': Audiui vocē ō celo dicētē mihi [Scribe] tāq̄ꝫ rē nobiliſſimā [Bt̄i mortui q̄ i dn̄o moriūt̄] Ly r. a. i ɔfeſſiōe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i [Amodo iam dic̄ ſpūs]. ſ. ſctūs q̄ cū p̄re ⁊ filio ē vn⁹ de⁹ [vt requieſcāt a laborib⁹ ſuis [nā i btitudie appetit⁹ totalr̄ q̄etabit̄ [opa em̄ illoꝝ]. ſ. q̄ ſūt meritoria vite et̄ne [ſequūt̄ illos] ſcꝫ i btitudine q̄m recipiūt p̄ ipis.

NOlum⁹ aūt vos ignorare fratres ⁊c̄. Añ initiū illius epiſtole ſcribit ſanctus Pau. i co. ca. dicens: Rogamus vos frēs vt honeſte ābuletꝫ ad eos qui forꝫ ſt: ⁊ nlli⁹ aliq̄d deſideretꝫ. Tūc ſtati ſeq̄t̄ p̄ſens ep̄l'a. [Nolum⁹ vos ig̃rare frēs ō dormiētib⁹] Hoc. i. ō mortuis q̄s dormiētes appellat, ꝑpt̄ reſurrectiōis facultatē: ita em̄ defacili exci tabunt̄ ō morte: ſic̄ dormiētes a ſomno [vt non ɔtriſtemini] incōſolabil'r ō morte amicoruꝫ. [ſic̄ ⁊ ceteri]. ſ. infideles [q̄ ſpē nō habēt]. ſ. reſurrectionis future. Sciendū q: ifideles q̄ nō hn̄t fidē r̄ſurrectionis: tales hn̄t magnā cāꝫ amicos defūctos lugēdi q̄ſi icōſolabl'r: nō aūt eꝫ ſic chriſtiani q̄ hn̄t ſpem reſurgēdi: ꝓpter quod rep̄henſibile eſt chriſtianis imoderate mortuos lugere: q: in h̄ aſſimilant̄ infidelib⁹ ſpem future reſurrectiōis nō habētib⁹. Lugere aūtē defunctos moderate eſt op⁹ pietatꝫ.

Si eĩ credimꝰ ꝙ ieſus mortuus
eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deꝰ eos qui
dormierũt ꝑ ieſũ adducet cũ eo.
Hoc eĩ vob dicimꝰ in vbo dñi:
qꝛ nos ꝗ viuimꝰ ꝗ reſidui ſumꝰ
in aduẽtu dñi nõ ꝓueniemꝰ eos
ꝗ dormierũt. Qm̃ ipe dñs in iuſ
ſu ⁊ in voce archãgeli et in tuba
dei deſcẽdet de celo ⁊ mortui ꝗ
in xp̃o ſũt reſurgẽt ꝑmi. Deinde
nos ꝗ viuimꝰ ꝗ relinqmur ſimul
rapiemur cũ illis in nubibꝰ obui
am xp̃o in aera: ⁊ ſic ſemꝑ cũ do
mino erimꝰ. Itaqꝫ ꝯſolamini in
uicẽ in verbis iſtis.

Sequit̃ alia ep̃la in anniuer=
ſario defũctoꝝ. ij. Mach. xij.

In diebꝰ illis: Uir fortiſ=
ſimus iudas facta colla
tiõe duodeci milia dra=

[Si eĩ credimꝰ ꝙ ieſus mortuus eſt ⁊ re
ſurrexit] Si, ꝓ quia: nã ad articulos fidei
ꝑtinet credere ieſum vere mortuũ fuiſſe ⁊
vere reſurrexiſſe [ita ⁊ deus]. ſ. pater: ꝗ ſu
ſcitauit ieſum [eos ꝗ dormierũt] ſcꝫ ſom/
no mortis [ꝑ ieſũ]
id ē in fide ieſu xp̃i
[adducet]. ſcilꝫ vt
ſint i eadẽ beatitu
dine ⁊ imortalita/
te [cũ eo]. i. cũ xp̃o
Uñ Jo. xij. Uolo
pater vt vbi ego ſũ
illic ſit ⁊ miſter me
us [hoc eĩ vob di
cimꝰ in verbo dñi]
ſcilꝫ qđ docuit nos
[quia nos qui viui
mus] Gor. i. ꝗ tunc
viuemus [qui reſi/
dui ſumus]. ſ. ad/
huc viui relicti: ce/
teris iam mortuis
[in aduẽtu dñi]. ſ.
ad iudiciũ [nõ pre
ueniemꝰ] Ly. in re
ſurrectione futura:
[eos ꝗ dormierũt]
id eſt longo tp̃e an̄
mortui ſunt: qꝛ re/
ſurrectio fiet virtu
te diuina ꝗ operat̃
in inſtãti: qꝛ in mo
mento in ictu ocu/
li reſurgẽt mortui [qm̃ ipſe dñs]. ſ. in pro/
pria ꝑſona [in iuſſu] Gor. i. imꝑandi pote/
ſtate: nõ in humilitate ſicut in primo ad/
uentu. Nõ eĩ equitabit ſuꝑ aſinã: nõ por
tabit crucẽ in dorſo ſuo: vt ꝑꝫ Mat. xxiij
Uidebũt filiũ hois venientẽ cũ poteſtate
magna ⁊ maieſtate [⁊ in voce archãgeli]
id eſt facta miniſterio alicuꝰ archangeli
qua dicet̃. Surgite mortui: venite ad iudi
cium [⁊ in tuba dei]. i. xp̃i. Et vocat vocẽ
illã tubã ꝓpter ſonũ eius terribilẽ: [deſcẽ
det de celo] localiter i aere. Nã iudicabit
in forma humana ſicut dicit̃ Actu. i. Hic
ieſus qui aſſumptus eſt a vobis in celum:
ſic veniet quẽadmodũ vidiſtis eũ euntem
in celum [⁊ mortui qui i in chriſto ſunt] id
eſt in eius fide mortui [reſurgent primi]
tẽpore ſcḿ quoſdã: ſcḿ alios nõ tẽpore ſed
dignitate [deinde nos qui viuimꝰ] Gor.
id eſt illi de nobis qui ceteris mortuis tũc
viui erũt: [qui relinquimur]. i. qui reſidui
ab antichriſti per/
ſecutiõe erimꝰ [ſi/
mul cũ illis] ꝗ nos
ad requiẽ ꝓceſſert:
[rapiemur in nubi
bus]. ſ. ab angelis:
[obuiam chriſto]
Lyr. ſ. venienti ad
iudiciuꝫ [in aera]
vbi ꝓfert ſententiã
iudicij ſuꝑ vallem
ioſaphat. Uñ Jo/
hel. iij. Congrega/
bo oẽs gẽtes ⁊ de/
ducã eas i vallem
ioſaphat: qꝛ ibi ſe/
debo vt iudicẽ oẽs
gentes [⁊ ſic ſemꝑ
cũ dño erimus] ꝗa
electi a chriſto non
ſeparabunt̃ ampli/
us: ſed ſemper erũt
ſibi cõiuncti: nõ ſo/
lum in anima: ſed
etiam in corpore.
[itaqꝫ ꝯſolamini]
Glo. or. ſ. de morte
amicoꝝ [inuicẽ]. ſ.
alter ad alterũ [in
verbis iſtis]. ſ. de reſurrectiõe fideliũ.

In diebꝰ ill: Uir fortiſſimꝰ iudas
⁊c. Añ initiũ illiꝰ ep̃le legit̃ de ma
ximis ꝑlijs ⁊ triũphis que iudas
machabeꝰ cũ fratribus ſuis dei adiutorio
obtinuit. Primo q̃ndã ciuitatẽ firmã mu
ris noie caſpym in ꝗ habitabãt turbe ꝑ/
miſcuaꝝ gentiũ: ꝗ ꝯfidebãt in ſtabilitate
muroꝝ ⁊ remiſſiꝰ agebãt maledictꝫ lace/
ſcẽtes iudã ac blaſphemãtes ⁊ loq̃ntes ꝗ
phas nõ eſt dicere. Machabeꝰ aũt iuoca
to diuio auxilio inũerabiles interfecit: vt
ſtagnũ circa iacẽs ſanguine flueret. Item
pꝰ h̃ iudas machabeꝰ cũ ſex milibꝰ fuit cõ
tra thimotheũ ꝗ habuit. cxx. milia peditũ:
et eq̃tũ duo mĩ ia q̃ngẽtos. Et iudas cum

gmas argenti miſit hieroſolimã
offerri ea ibi ꝓ peccatis mortuo
rum iuſte ⁊ religioſe de reſurre-
ctione cogitans. Niſi enim eos
qui ceciderãt reſurrecturos ſpe
raret ſupfluũ videreť ⁊ vanum
orare ꝓ mortuis. Et qꝛ ꝯſidera-
bat ꝙ hi qui cũ pietate dormiti-
onẽ accepant optimã haberẽt re
poſitam gratiam. Sancta ergo ⁊
ſalubris eſt cogitatio pro defun
ctis exorare vt a peccatis ſoluã-
tur.

ſex milibus ꝓſtrauit triginta milia viroꝝ
Item poſt hoc mouit iudas machabeꝰ ex
ercitũ contra gorgiã ꝑpoſitũ idumee cum
tribus milibꝫ peditũ ⁊ equitibꝰ quadrin-
gentis: quibus con
greſſis pauci ruere
iudeorum. Poſt h̄
venerũt ſepelire in
terfectos ꝯ̄ iudeis:
et inuenerũt ſb̄ tu-
nicis interfectoruz
de donarijs idolo-
rum. Lyr. id eſt de
rebus ꝓcioſis cul-
tui idoloꝝ dedica-
tis a quibꝫ lex ꝓhi-
bet Deute. vij. om
nibus ergo mani-
feſtũ eſt ob hãc cau
ſam eos corruiſſe:
omnes itaqꝫ bn̄di-
xerunt iuſtũ iudi-
ciũ dn̄i qui occulta
fecerat manifeſta.
Tũc poſt hoc ſequiť pn̄s lectio [In diebꝰ
illis. Vir fortiſſimꝰ iudas facta collatiõe
duodecim milia dragmas argenti miſit
hieroſolymã offerri ea ibi ꝓ peccatis mor
tuoꝝ] Lyr. ſ. ſic interfectoꝝ in bello [iuſte
et religioſe de reſurrectione]. ſ. futura [co-
gitãs. Niſi enim eos qui ceciderant reſur
recturos ſperaret ſuperfluũ videreť et va-
num orare pro mortuis. Et quia ꝯſidera-
bat ꝙ hi qui cum pietate dormitionem ac
ceperant optimam
haberent repoſi-
tã gratiam. San-
cta ergo ⁊ ſalubris
eſt cogitatio pro de
functis exorare vt
a peccatis ſoluan-
tur] Sed forte vi-
deretur alicui ꝙ fa
ctum hoc fuit fru-
ſtra: eo ꝙ iſti ſic in-
terfecti videnť mor
tui in peccato mor-
tali habentes ſecũ
donaria. Reſpon-
det Nicol. de lyra.
ꝙ iudas machabe
us ⁊ ſocij eius debe
bant probabiliter
iudicare ꝙ illi in-
terfecti penituiſſent ĩ morte: ⁊ ſic oratiões
et oblationes valebunt eis: eo ꝙ mortui
erant in ſtatu ſalutis.

Poſtilla Guillermi ſuper epiſtolas et euange-
lia de tempore et de ſanctis per totius anni circu
lum Finit.

GUILLERMUS
—
POSTILLA